உ

கணபதி துணை.

சங்கமருவிய எட்டுத்தொகை நூல்களுள்

ஆறாவதாகிய

கலித்தொகை

(பாலைக்கலி, குறிஞ்சிக்கலி.)

மூலமும்

மதுரையாசிரியர்

பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

இவை

இடையாற்று மங்கலம்

வைத்தீசுவரையரவர்கள் குமாரர்

சென்னை,

பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

அனந்தராமையரால்,

நன்கு பரிசோதித்து,

தாம் புதிதாக எழுதிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புடன்.

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1925

ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்.

கலித்தொகை விலை

அறிவிப்பு.

இது முன்பு நான் தெரிவித்திருந்தபடி ௧௬ பவுண்டு ரெட்
டயின் க்ரௌன் காகிதத்திலும் சில நண்பர்கள் விரும்பியபடி உ
வுண்டு பெதாவெய்ட்டுக் காகிதத்திலும் பதிப்பிக்கப் பெற்
றுகிறது. அவற்றள்,

	ரூ.	அ.	ரூ.	அ
ம்முதற் சஞ்சிகையின் விலை	அ	கஉ	ரு	0
(மற்றவைகள் இதனை யடுத்து வெளிவரும்.)				
முழுப்புத்தகத்தின் விலை.				
ன் குறித்திருந்த அளவில் அடங்காது காற் பங்கு விரியுமென்று தோற்றுவதால்	கஉ	அ	கரு	0
௧௨௫ம் வருடம் பிப்ரவரிமாதம் முடிவுக்குள் பணம் அனுப்புபவர்களுக்கு	௲0	0	க0	அ
(முன் பணம் அனுப்பின் அவர்களுக்கு உடனே ரசீது அனுப்பப்படும்.)				
ன்னமே பணங்கொடுத்தவர்களுக்கு	அ	0	அ	[illegible]

தபாற் கூலி வேறு.

முன்பணங் கொடுத்த அன்பர்களை, காலதாமத மாவதற்கு பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டுகிறேன்

16-நாகப்பையர் தெரு,
நவல்லிக்கேணி போஸ்டு
சென்னை. (29-12-24.)

இங்ஙனம்:
இ. வை. அனந்தராமையன்

உ

கணபதி துணை

சீரார் கலித்தொகைக்குச் செவ்வன் குறிப்பெழுதி
நீரார் கலிசூழ் நிலத்தவர்க்குப்—பேரார்வ
முற்றளிக்க வேண்டுமே *யோமருப்பன் முண்முதலைப்
பற்றளிக்கு மக்கற் பகம்.

கலித்தொகை யென்பது, சங்கச்செய்யுட்களென்று தமிழ்மக்கள் கொண்டாடப்பெறுங் கடைச்சங்ககாலத்து நூல்களுள் ஒரு பிரிவாகிய எட்டுத்தொகையில் ஆறாவதென்பர்

"நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் †போற்றுங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை"

என்னும் வெண்பாவின் வைப்புமுறை இதற்குக் காரணமாகும்.

இதனைப் பேர்க்கணக்கினுள் ஒன்றென்பர் பன்னிருபாட்டியலுடையார்; இசைப்பாட்டாகிய செந்துறை மார்க்கத்ததென்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

இது சொற்சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச் சிறந்தது
"கற்றறிந்தார் போற்றுங் கலி"—என்றும்
‡"இருத்தகு மாமுனிசிந் தாமணி கம்பன்
விருத்தக் கவிவலமும் வேண்டேம்—திருக்குறளோ

* ஓர் மருப்பனென்றது, திருவல்லிக்கேணிப் பெரிய தெருவில் எழு
ந்தருளியிருக்கும் கற்பக விநாயக மூர்த்தியை.

- (ந.) † கைதுங் கலியே பாகம், கூடிய கலியோடு, சொல்லும் கலியோடு.

யிலும் சிலவேறுபாட்டோடு முன்பு வெளிவந்துள்ளன. இவ்வெண்ப
ரான்றும் சீவகசிந்தாமணி யினிறுதியில் "திருமுக்க மாமுனிசிந் தாமணி
பா, விருத்தக் கவித்திறமும் வெண்டே - முருகத்த, கொங்குவேண மா
க்தையைக் கூறேங் குறளனுங்கே, ஒங்கெபுலென் ஞாயிறெமக்கு" என இக்
வேறுபாட்டோடு காணப்படுகிறது.

[illegible]

கொங்குவேள் மாக்கதையோ கொள்ளோம் கலியாகேம்
பொங்குகலி யின்பப் பொருள்"—என்றும்

றிஞர்கள் பாராட்டுவாரானது இச்சிறப்புப்பற்றியன்றே

இது, முதலிற் கடவுள் வாழ்த்தையும், பின்பு பாலை முதலி
ந்திணைப் பெயர்களாலமைந்த ஐந்து பகுதிகளையு முடையது

இவற்றுள், முதலிலுள்ளது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்
யாகும் அது பெருநூலாசிரியர் நல்லந்துவனாரால் இயற்ற
ப்பட்டது. பின்புள்ள ஐந்துபகுதிகளுள்.

முதலாவதாகிய பாலைக்கலி கூறுஞ் செய்யுட்களை யுடைய
தனை இயற்றியருளியவர் சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ
னென்பார்.

இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சிக்கலி ௨௯ செய்யுட்களையுடையது; இதனை இயற்றியருளியவர் கபிலனார்.

மூன்றாவதாகிய மருதக்கலி ௩௫ செய்யுட்களையுடையது; இதனை இயற்றியருளியவர் மருதனிளநாகனார்.

நான்காவதாகிய முல்லைக்கலி ௧௭ செய்யுட்களையுடையது; இதனை இயற்றியருளியவர் சோழன் நல்லுருத்திரனென்பவர்.

[illegible]

இவர்களுடைய வரலாறுகளும் இதன் உரையாசிரியர் வரலாறு மூலப்புத்தகத்துடன் பின்னர் வெளிவரும்.

இது தொல்காப்பிய முதலிய நூல்களின் அகப்பொருட் பகுதிக் இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார் ...ரியர் முதலிய தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களாலும், இறையன...

* மேற்கூறிய கடவுள்வாழ்த்தும் பாலை முதலிய ஐந்து திணைகளு(ம்) இவ்வளவு இவ்வளவு செய்யுட்களையுடையன என்பது, "இறைவாழ்த்தொ... ழைந்து பாலைநா லேழொன். றிறைகுறிஞ்சி பின்மருத மேழைந்[து]- துறை... ல்லை, யீரெட்டொன் றொய்த வெண்ணைந்தொன் றைங்கலியாச், சேரொ... று சேர்வைம்ப தே" என விவேகபானு பத்திரிகையில் வெளிவந்திருக்கு... ண்பாவினும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

கட்பொரு ளுரையாசிரியராலும், பரிமேலழகராலும், [illegible]
[illegible]ராலும், இலக்கணவிளக்க வுரைகாரராலும், அகப்பொரு
ட்குறிப்பர் இவர்களாலும், சேனாவரையராலும், கல்லாட னா
லும் [illegible] நேமிநாதம் [illegible] யாப்பருங்கலவிருத்தி [illegible]
லக் காரிகை வீரசோழியம் [illegible] தண்டியலங்காரம் ஆகிய இவற்றின் உரை
யாசிரியர்களாலும், பிரயோக விவேக நூலாராலும், [illegible] மேற்கோ
ள்ளாலும், [illegible] நாவலராலும், பிறராலும் மேற்கோ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்று [illegible] [illegible]
[illegible] அறிந்துகொண்டு [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] செய்திகளையும் [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] அறிந்துகொண்டு [illegible]
[illegible]

இந் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

...ங்கார உரையிலும் (...) இலக்கணவிளக்கவுரையிலும் (...)
...ற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றிருக்கிறது. இப்பாவின் இலக்கண
அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் ...
தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் ... சூத்திரவுரையில் ...
...க்கினியர் எழுதியிருப்பதால் இவ்விரு நூலிலும் கூறப்பெற்றுள்ள
...ன்று அறியப்படுமாயினும் முன்னதிற் சில சூத்திரங்களே ...
...ற்றுமை இறந்தமையின், பின்னதாகிய தொல்காப்பியத்தின் ...

...திப்படுத்தக் கூடியதாயிருக்கிறது. அதிற் பொருட்பாலை இந்நூல் ...
...க்கத்திலும் உரையில் வந்துள்ளன.

• ஆதி ... செய்யுட்கள் ...
...மேற்கோளாக, தொல்காப்பிய உரைகளிலும், இந்நூலுரையிலும் இ
...காணும் இவ்வாறு தொடை ... காட்டப்பெற்றிருக்கிறது.

... செய்யுட்களும் கலிப்பா வகைகளே. இவற்றால் ...
...உரைகளில் ..., தொகை ..., தொகை பெருமை ...

ஒவ்வொரு பாடலின் உரையிறுதியிலும் உள்ள குறிப்பால் அறிய
...கிறது. இவ்வகையின் கணக்கு இதற்கு மாறாகவும் வேறு சி
...லுரைகளிற் காணப்படும்.

இது சிருங்கார ரசமாகிய இன்பச்சுவையைத் தலைமையாக

ண்டதொரு தொகைநிலைச்செய்யுள் அஃதாவது ஒத்த அ
டையரான தலைவனும் தலைவியுமாகிய இருவரும் தமக்குள் ஒருவ
லொருவர் அன்புசெய்த இயல்பைப் பண்பட்டால் வழக்குற்
மையக் கூறுவது. தொல்காசிரியர்கருத்து இக்கலிப்பா இச்செய்
றுதற்கே உரித்தென்பதும் அன்பசெய்தி கூறுதற்கு உரித்த
ன்பதுமாம்; இவை:—

"இருவயி னொத்து மொவ்வா வியலினுந்
தெரியிழை மகளிரொடு மைந்தரிடை வரூஉம்
கலப்பே யாயினும் புலப்பே யாயினு
மைந்நிலை மரபி னறிவரத் தோன்றிப்
பொலிவொடு புணர்க்கும் பொருட்டிற முடையது
கலியெனப் படுவ காட்சித் தாகும்"—என்றும்

"கலியே வஞ்சியிற் கையற வுரையார்"—என்றும்

றையே *அகத்தியனாருடைய பன்னிருபாட்டியலுடையார் கூறுதலா
மியலாதம். ஆதலால் இத்தொகையில அகப்பொருட்செய்திகள்
அழகுறப் பாராட்டப்பட்டிருக்குமென்பது கூறாமலே விளங்கும்

...தொகை, அரசியல், அமைச்சு, அமைச்சர், வணிகர், வேளாளர்களுடை
ய குடும்ப ஆடவருக்கும் கடமை, இளமையிலும் முதுமையிலும் அறி
ஒழுக வேண்டிய பற்பல நீதிகளைக் கற்பிக்கிறது, தன்னைப் படித்தவரை
நெறிச் செலுத்துதற்கேற்ற சிறப்புடையது. இதில் அறப்பொருள்
கள் பலவற்றின் சிறப்புக்களும், முல்லை நிலம் பண்புகளும், விலங்கு
கை மரம், செடி, கொடிகளின் இயல்புகளும் பல்வேறு செய்திகளும்
லத்தின் தன்மையும் கூறப்பெற்றிருக்கின்றன. அன்றியும் இந்நாட்
டின் பண்டைக்கால ஒழுக்க வழக்கங்களையும், அக்காலத்து
நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றையும் அறிதற்கும் உய்த்துணர்தற்கும் பெரு
ந் துணையாக உள்ளது.

* தொல். செய். சூ. கடுக. "ஒத்தாழிசைக்கலி" இளம். மேற்கோள்.

முகவுரை

சில தொகைநூல்களின் செய்யுட்களின் இறுதியில் கூறப்பெற்றிருக்கும் பாட்டுப் போல், இந்நூலின் இறுதியில் இதனைத் தொகுத்தாரிவர், தொகுப்பித்தாரிவர் என்ற குறிப்பு இன்றேனும்,

‡"நாடும் பொருள்சான்ற நல்லந் துவனாசான்
கூடுபிறைச் சொக்கன் றுணைப்புலவோர்—நேடுவோர்
கூட்டினவே வாழ்த்தோடு தொகைதாம் கலியினையே
†கூட்டினன் ஞாலத்தோர்க் கு"

ன்பதனால், ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் கடவுள் வாழ்த்தையும் பாடிச் சேர்த்து இதனைத் தொகுத்தாரென்று தெரிகின்றது. முற்கூறிய பாட்டு பகுதிகளின்மேல் முதலியவைகள் பாலைக்கலியை முதலியவற்றை ரடிஞராயின் நல்லந்துவனார் தொகுத்தாரென்ற இயைபே நன்றாகத்

றபபெயனை? சிறப்புறப் பொருந்தாமை யாது? எனின், இவ

[illegible]

ருந்தே ஏனுகி ஆராய்ந்து சேர்த்தமைத்த ஐந்திணையை தொகுத்தார் என்பார் அருமைப்பற்றிய பேரறிவினராக.

இங்ஙனம் தொகுத்ததில ஐந்திணையும் விரவித் தொக்குப்பெற் ற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு போல்வன; விரவாது தொக்க பற்று ஐங்குறுநூறு; அகப்பொருள் பற்றிய நூல்களைக் கூறு நால்)லக்கண நூல்கள், இவற்றுள் ஒன்றிலேனும் || முதலிடம்பெறு லைத்திணையை இவர் முதலில் நிறுவியதற்குக் காரணம், பாலை த்திணையை முதலில் வைக்காமையால், இது முதலிலே வருமே ராமோவென்று ஐயுற்று மயங்கி வாராதென்று திரிபுணர்வார்க் த்திரிபுணர்ச்சியை நீக்கல் கருதிப்போலும்; அன்றி, பாலை நானில மாதுவாதலின், பொதுவை முற்கூறிச் சிறப்பைப் பிற்கூறுவது ரபென்பதுபற்றி எனினுமாம்; வேறு பொருந்துவன உளவேனு காள்க. முதலில் இடம்பெறாது குறையுற்ற இத்திணை முதலி)டம்பெற்றதற்கு முதல், இவருடைய கல்வியறிவாற்றலே யாம் ல்லீரன் வருத்தமே வாய்க்கா லெனும்பெரு வழக்குங் கிழக் மன்றோ!

ஒ - ம்) * தேடுபோராது கூட்டு, தேடிப்போராது, கூட்டு; தேடுவோர கூட்

ஒ - ம்.) † ஈட்டினுன் ஞாலத்தவர்க்கு.

|| இந்நூல் கஉ-ஆவது பக்கம் பார்க்க.

இவர் தொகுத்துக் கோத்தமுறை முற்கூறிய முறையேயென்ப. நச்சினார்க்கினியர்† இந்நூலுரையி லெழுதியிருக்கும் வாக்கியத்தானு

‡"போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னறுமலைக் குறிஞ்சி
||ஆக்கமளி யூட லணிமருதம்—நோக்கொன்றி
[illegible]

இங்ஙனந் தொகுத்தாரிவரென்பதை யடுத்துத் தொகுப்பித்தானிவரென்பது கூறப்படாமையால் இவர் இதைப் பிறர் வேண்டுகோட்காகாது தாமாகவே தொகுத்திருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது.

சில தொகைகள் தொகுத்தவருடைய பாடலில்லாதனவாயும் ஒன்றிரண்டே யுடையனவாயும் இராநிற்க, இத்தொகை தொகுத்தவருடைய பாடல் ௩௩ உடையதாய்ச் சிறந்து விளங்குகின்றது.

இந்நூல் முழுவதுக்கும் பேருரையாளராகிய நச்சினார்க்கினியரால் துறைப்பொருள் முதலிய நயங்களும் மெய்ப்பாடும் பயனும் வகையும் விளங்கச் சிறந்த உரை எழுதப்பெற்றிருப்பதனால் இந்நூலும் பொருளறிந்து இன்புறுதற்குத் தக்கதாயிருக்கின்றது.

இத்தொகை, காலநீட்டிக்கதனால் ஏனைத்தொகைகள் அடைந்த சிதைவுகளைப் போல மூலம் உரை இரண்டிடத்தும் ஒரு சிறிதும் அடையாது, இன்னும் பல அடிகள் வடிவாய்க் காணும்படி யிருப்பதற்குக் காரணம்: 'இது துறையுறு நின்று நிலவ 'வேண்டும்' என்னு மிறைவன் திருவுள்ளம்; தமிழ்மக்கள் செய்த தவப்பேறுமாம். இல்லையாயின் இது கற்றறிந்தார் போற்றுங் கலியாயுள்ளது.

இதனை மேற்கூறிய உரையுடன் ஸ்ரீமான் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள், ௲அ௱௭ - ம் வருடத்திற் பதிப்பித்தார்கள். அதி து "நல்லந்துவனார் கலித்தொகை" என்று குறிக்கப்பெற்றிருந்தாலு

---

† இந்நூல் கஉ-ஆவது பக்கம் பார்க்க.

- ம்.) ‖ "ஆக்கஞ் சேருட லமர்மருதம்-நோக்குங்கா, வில்லிருத்தன் முல்லை க்க ணறுநெய்தல், சொல விரிந்த நூலின் றொகை" என்பது நாற்கவிராச நம்பி அகப்பொருள்விளக்க இறுதியில் உள்ளது. ஆக்கமணியுடலமர்மருதம்.

- ம்.) — போக்கோ செய்தல்.

- ம்.) X கலித்தொகை கோப்பு.

தொகை யென்பதற்குத் தொகுக்கப்பட்டதொன்று பொருளா ரலும், எட்டுத்தொகையுள் இஃதொன்றாக மற்றவைகளெல்லாவும் ப லவாகளாலேயே யாக்கப்பெற்றிருப்பதாலும், இதுவும் மேற்கூறியப த்து புலவர்களாலேயே யாக்கப்பெற்று, பின்பு அவர்களுளொருவ ராகிய நல்லந்துவனாராலே தொகுக்கப்பட்டதென்று கொள்ளுதல் நீதியாம். இதனை,

‡ "பெருங்கடுங்கோன் பாலை ‖ கபிலன் குறிஞ்சி
மருதனிள நாகன் மருதம்—அருஞ்சோழ
னல்லுத் திரன்முல்லை —நல்லந் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி"

என்ற வெண்பா வலியுறுத்தும்.

இதனைத் தொகுத்தவரது இயற் பெயர் "அந்துவன்" என்ப வர் கல்வி கேள்வியில் வல்லுநரான நாதரு நக்கீரனார் நப்பூதனா ர்த்தனார் என்றாற்போல, இவர் பெயருக்கு முதலில் 'ந' என்னு

...பொருளை யுணர்த்தும் இடைச்சொல்லையும் ஈற்றில் உயர்
திணைவரும் 'ஆர்' என்னும் இடைச்சொல்லையும் சேர்த்து, அ
பர்சொல்லை இவற்றின் இடைச்சொல்லாக்கி "நல்லந்துவனார்" எ
ழங்கப்பெற்றாரென்றும், அது நாளடைவில் பல ஏடுகளில் ல
ரங்களின் வேற்றுமை விளங்க எழுதப்பெறாமையால் வகரத்தை வை
மயங்கி "நல்லந்துவனார்" என்று பதிப்பிக்கப்பெற்று அவ்வாறே
ழங்கலாயிற்றென்றும் தோற்றுகின்றன. 'நற்கீரன்' என்ற சிலகால
க்குமுன் வழங்கிய பெயரை உண்மையறிந்தபிறகு உலகம் 'நக்கீர
ன்று வழங்குவதுபோல இதனையும் இனி நல்லந்துவனென்
ழங்குமென்பது என் கருத்து. நல்லுருத்திரன் என்பதுபோல நல்
துவனைக் கொள்ளின் ஒருவாறு பொருள்படுமேனும் அஃது இ
ணைச் சிறப்புடையதாகாது. இது நிற்க;

...பதிப்பு ... கைத்தமையை ஊன்றிப் படிக்குங்காலத்தி
விட்டு மூலமும் உரையும் செய்திகளும் பொருந்தாமைகண்
வேறு வழிகளில் மிக முயன்று அவற்றின் உண்மைகளை யறிந்
மைத்துக்கொண்டேன். அவற்றுட் சிற்சில பிரஹ்மஸ்ரீ மஹா
ஹோபாத்தியாயர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்களுடன் நான் வேறு ந
ராய்ச்சி செய்யுங்காலத்தில், அவர்களிடம் சொல்லும்படி நேர்ந்தவ
வற்றைக் கேட்டபொழுது, அவர்கள், 'இவ்வரிய விஷயங்கள் விள
ம்படி குறிப்புக்களெழுதி நீங்கள் இந்நூலைப் பதிப்பிக்கவேண்டு

'- மீ.) || குறிஞ்சி கபிலன் — நல்லந்துவனெய்தல்.

...ன்று' சொன்னார்கள். பின்பு சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலே

ஸம்ஸ்கிருதம், கம்பாரெடிவ் பைலாலஜி இவற்றின் புரொபெஸரு
வர்களுமான ஸூபரின்டெண்டெண்டுமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ எஸ். கு
ஸ்வாமி **சாஸ்திரிகளவர்கள்** எம். ஏ., ஐ. இ. எஸ், 'உங்களுக்கு அ
வசங்கிடைக்கும்போது பழைய தமிழ் நூல்களை ஆராய்ச்சிசெய்
லோகோபகாரமாகப் பதிப்பிக்கவேண்டும்' என்று சொன்னார்க
பின்பு வேறு சில அன்பர்களும், 'கலித்தொகை கிடைக்கவில்லை
யதனை நீங்கள் திருத்தமாகவும் விளக்கமாகவும் பதிப்பிக்கவேண்டு
என்று என்னைத் தூண்டிவந்தார்கள் அதனால் இத்தொகையை
ற்றி நான் குறித்திருந்த குறிப்புக்களை ஒன்றுசேர்க்க வேண்
மென்ற எண்ணமுண்டாயிற்று அவ்வெண்ணத்தால் நான் முன்
ல நூல்களைப் படித்தபோது இதில் எனக்குள்ள ஈடுபாட்டினு
வற்றில் இக்கலிப்பா மேற்கோளாவது, இதன் சொற்றொடராவது
தற்கொண்டபொருளாவது கண்டவிடத்து எழுதிவைத்திருந்
றிப்புக்களை யாவற்றையும் எடுத்துச் சேர்த்துவந்தேன் அவ்வா
...வைக்கு அடிக்குறிப்பாக அமைத்து நூலை ஒருவாறு பதிப்பி
த்தேன்

இப்பதிப்பிலுள்ள விசேடம்.

க. பல ஏட்டுச்சுவடிகளோடு ஒப்பிட்டதனையும் வேறு நூல்களை
ஆராய்ச்சிசெய்ததனையும், ஐயமுற்றவிடத்து அறிவாளரொடு ஆராய்ந்து
துணிந்ததனையும் மூலமும் உரையும் பல திருத்தமடைந்திருத்தல்.

௨. உரையாசிரியர், பாடல்களைப் பாகுத்துக்கொண்டு உரையெழு
ருக்கும் இடங்களில் அவவுரைகளுக்குரிய அவற்றுக்கு மூலமா
டற்பகுதிகளை மீட்டும் பதிப்பித்திருத்தல்.

௩. பிரதி பேதங்களுள் சிறந்தவற்றைப் பாடமாகக் கொண்
ற்றவற்றையும், பலவும் சிறந்தனவென்று தோற்றின் ஒன்றைப் பா
கக்கொண்டு மற்றவற்றையும் பிரதிபேதமென்று பக்கத்தினிறுதியி
றித்துக் காட்டியிருத்தல்

௪ இப்பாட்டு, அல்லது இப்பகுதி, இன்ன நூலில் இன்ன
நதியில் இன்னுருரையில் இன்ன செய்திக்கு மேற்கோளா
தையும், அங்கேகுறிப்புவேறுபட்டிருந்தால் அவ்விவரத்தையும், பிற
த்தை மறுப்பதாகத் தோன்றின் அதனையும், முன்பின் முரணு
கத் தோன்றின் அதனையும் ஆங்காங்குள்ளவைகளிட்டுக்குறித்திருத்தல்

முகவுரை

ரு பண்டைக்காலத்து இலக்கியங்களினும் பிற்காலத்து இலக்கிய

... பகுதிகளையும் ... பகுதிகளையும், ...
படித்தவர்க்கும் தமிழின்கண் அன்பு மிகுமாறு பல மதநூற் பாட
ரினுமிருந்து எடுத்து ஒப்புநோக்கும்படி பாட்டு அல்லது உரையி
ண்களிட்டு அவ்வப்பக்கத்தின் அடியில்அவ்வெண்களைக் கொடுத்த
ர்த்திருத்தல

௬. விளக்கவும் சேர்க்கவும் வேண்டியவைகளை விடுபட்ட இடங்கள்
ற்கோள்களின்முன், பின் அவை குறிப்பதற்குக் கருவியாக அ,
தலிய எழுத்து வரிசைகளை அமைத்திருத்தல்

எ. உள்ளவற்றிற் பொருந்தா வென்று தோற்றியவற்றை
ருக்கிய பகரத்துள்ளும், பொருந்துமென்று தோற்றியவற்றை
வளைவினுள்ளும் இசைத்திருத்தல்.

அ. உரையாசிரியர் கூறிய பொருளன்றி வேறு பொருளு
ளையுமாயின் அதனையும் ஆங்காங்கு எண்களிட்டுக்குறித்திருத்தல

௯. நூலாசிரியர் உரையாசிரியர் வரலாறுகளும் அரும்பத மு
பவற்றின் அகராதியும் எழுதிச் சேர்த்தல் முதலியவையாம்.

முதும் பதிப்பித்து வெளியிடக்கருதி முயன்றவர்களும் பல இடை
றுகளால் அவ்வாறுசெய்ய இயலவில்லை என்கின்றார்கள், இப்போ
முப்புத்தகமும் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கும் தமிழபிமா
ந்த சிலராகவாவது கிடைக்கும்படி அச்சாணமட்டில வெளியிடுவ
றென்ற வாறு முக்கியமையால், இப்போது நிறைவேறியிருக்கு
வுரைவாய்ந்த முதலாகக் குறிஞ்சிக்கலி இறுதியாகவுள்ள பகுதிக
தற்சமயமாக வெளியிடலானேன். பிழைதிருத்தமும் அரும்ப
தலியவற்றின் அகராதியும் பிறவும் புத்தக முடிந்தபின் வெளிவரு
தாவும் நிற்க.

இக்கலித்தொகையைப் பதிப்பிக்க என் அகத்தித துணிவை
தது, புறத்தின ஓராடிபாகிய, “பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே
ன்பது.

நற்றிணையிற் சேர்ந்த தமிழறிவுடையார் செல்வர்கள், இதிற்பதிப்பி
நக்கும் குறிப்புக்களை ஒருவன் சேர்க்கற்கும் பலபிரதிகளோடு கல
மன்றி ஒப்புநோக்குதற்கும் [illegible] இருக்க வேண்
[illegible] நோக்கி, இதனை விலைக்குக் குறுந்தொகையா
த்து, தக்கம் தருதிக்கேற்ப இதனில் ஐந்து பகுதியாபிரதிகளை

பறத்தினிரண்டு, ஐங்குறுநூறும் பதிற்றுப்பத்துமாகிய ரூபாய்களை மு
ணமாக வுதவி, இதனைக்கைக்கொண்டு பரிபாடல் (பரிபு+ஆட
ரிந்தாருதல்) செய்வதைத் தமதுகடமைகளுள் ஒன்றென்றுகொ
ரயின், அல்லது இக்கலித்தொகை முழுதும் விரைவில் வெளிவர
ற்குப பெரிதும் உதவிசெய்வதாகும். இதுபோலவே இன்னும்
ரல்களை வெளியிடுதற்கு ஊக்கத்தை அளிப்பதாமாதுப்.

[illegible]

[illegible]
ரதியொன்றும், ஒப்புநோக்கிக்கோடற்குத் துணையாக [illegible]
ரதிகள் இரண்டும், அவைபோல நான் பார்த்துக்கொண்டிருந்த
துகளும் அச்சிட்டபொருதளவும் அச்சிட்டபெற்றிருக்கும் கிடை
ற்கு அரியனவுமாகிய புத்தகங்கள் சிலவும் தந்துதவி, சந்தித்த கால
ரில் [illegible] நடந்திருக்கிறது என்று வினவியும் அச்சிட்டுவரு
ததிலைப்பாராதகபோது இக்குறிப்புக்களை நோக்க இவை நெடுங்கா

கச் சேர்த்து வைத்திருந்ததை என்று தோற்றுகிறது' என்
கலியும் இவ்வுறுத்தினவர்களா தமிழினருமையையறிந்து இ
றுபவர்களும் பல பண்டைத் தமிழ்நூல்களை ஆராய்ந்து பலவகை
றிப்புக்களுடன் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியும் புதிதா
யெழுதிச் சேர்த்து அச்சிட்டு இறவாதிருந்திந் தமிழ்நாட்டிற்கு
ருதவிபுரிந்து புகழ் பொருள் பெற்றிருப்பவர்களுமாகிய அவர்க
ள் வாறுதவிசெய்து எனக்கு ஊக்கத்தை யுண்டாக்கியதற்கா
வர்கட்கு என் நன்றியறிதலோடு வந்தனத்தையும் மனநிறைவாக
ர்ப்பிக்கிறேன். அவர்கள் அளித்த ஆராய்த் தொகையானது இ
ாகையிலுள்ள செய்யுளொவ்வொன்றையும் நாம் பாராட்டுவதற்
திருதியாகவும் தோற்றுகிறது.

ஏடுகள் தேடிவைக்கத்தக்க தமிழபிமானிகளிடம் கேட்பதுபோ
ச்சிராணிக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் **ஸ்ரீமான் கா. நமச்சிவா**
முதலியாரவர்களிடத்தும், கொழும்பு யூனிவர்ஸிடி காலேஜ் லெக்சர
ஸ்ரீமான் எஸ். **அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை** எம். ஏ., எல். டி. அவர்
களிடத்தும் நான் கலித்தொகையைப் பதிப்பிக்கக் கருதியிருப்பதைத்
தெரிவித்து அவ்வேட்டுச் சுவடிகள் உங்களிடமிருந்தாலும் உங்கள்
நண்பர்களிடமிருந்தாலும் சில மாதங்களவரை என் பார்வைக்கு
த் தரவேண்டுமென்று கேட்டபொழுது இந்நாள்காறும் என்னை
நட்பானையும் அடையாத அவர்கள் தாங்கள் வேறு எட்டுப் பிரதி
[illegible] பிரதிபேதங்கள் குறித்துவைத்திருந்த [illegible]

த்தகங்களை நிறைமனத்தோடு நான் பார்த்துக்கோடற்கு உதவி, இ
பித்தொகை திருத்தமாக வெளிவரவேண்டுமென்பதே தங்கள் கரு
தன்று தங்கள் தமிழபிமானத்தைக்காட்டி நான் அச்சிடத் தொட
வதில் தங்களுக்கு மகிழ்ச்சியென்றுகூறி எனக்கு ஊக்களித்தார்க
ளதற்காக அவர்கட்கு மிக்க நன்றியறிவுடையேன். அன்றிய
வர் நுதன் முதலியார் அவர்கள் தொல்காப்பியப் பொருளதிகா
ளார்பூரணர் உரையில் அச்சிடப்பெறாத பகுதியை இப்போது நா
ரும்பியதற்கு சிறிதும் தடையின்றி உவந்து கொடுத்திருப்ப
பருதவியாக இருக்கிறது. காலத்தாற்செய்த உதவி பெரிதன்றோ!

இத்தனை பதிப்புக்களில் ஊக்கம் தந்தவர் என்னை... ஆன்
நன சில தமிழ்ப்பிரபுக்களின் அன்புடைமையை நினைக்குந்தோறு
ங்கே மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது.

நான், இந்நூல் முழுதையும் தெளிவாக விளங்கக்கூடிய உ0
மேற்கோள்களைப் போதக முன்பு பண்ணியிருந்தும் பின்பு ஆராய்
வர்க்கு ஒருவாறு செம்மை உடையவற்றையும் சேர்ப்பது உதவி
ஏன நாகருதி உய்த்துணர்ந்த குறிப்புக்களையும் சேர்த்திருக்கிறே

தழுவல இப்பதிப்பிற்கண்டுள்ள குறிப்புக்கள் நாலாயிரத்துக்
மேலாயின. அவற்றுட் சிலவற்றுக்கு ஆதாரம் குறிக்கப்பெறவில்லை
யாதலால் பின்பு குறிக்கப்பெறும்.

இப்பதிப்பில் எனது முதுமை ஆராய்ச்சி அறிவாமை முதலி
ருதலும், எனக்கு வேண்டியகாலத்து இதுகாறும் அச்சிட்டபடா
ல்நாள் சில கிடைக்காமையாலும், ஐயுற்றவற்றைத் தெளிவிக்கத்த
மையுடையாரை நான் பெறாமையாலும், சில பிழைகள் நேர்

நந்தக்கூபிம் அயறாணுா பொாாக்கருணாம், எனக்கு அறிவிக்கவு

அன்னூர் புரியா ரகமகிழ்ந்சி காட்டுவ ரென்
றின்னுமை நீங்கி யிரு.

இந்நூல் விரைவில் முடிவுறுதற்கு வேண்டுவன செய்ய வேண்டுகின்றீர் தமிழ்த் தெய்வத்தை வணங்குகிறேன்

நவேட்டீசுவரன்பேட்டை
ரக்தாக்ஷி வருஷம்
மாாசுமிம தம் கநிஷ

இங்ஙனம்:
இ. வை. அனந்தராமையன்
(1925)

உ
கணபதி துணை.

இப்பகுதியில் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றிருக்கும் நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி.

(முதற்குறிப்பால் இடம்நோக்கி உய்த்துணர்க.)

கநானூறு
கடவுள் வாழ்த்து.
ம்பலவாணதேசிகர் பிள்ளைத்தமிழ்.
சிற்றிற்பருவம்.

ம்பிகாபதிகோவை.

கவைருடத்திநெல்லே புணாருதசி
தியாயம்
இறையனாரகப்பொருளுரை.
இனியதுநாற்பது.

உதசுபகோசமங்கைப்புராணம்.

ரிசசந்திரபுராணம்.

நகரச்சிறப்பு.
...

...ப்பனூரப்புராணம்

இடவரசசருக்கம்.

ரகுவமிசம்.
அரசியற்படலம்.
ரத்தினசசருக்கம்.
ராமாயணம் (உத்தரராமாயணம்)
அசுவமேதயாகப்படலம்.
சீதை வனம்புகுபடலம்.
திக்குவிசயப்படலம்.
வரையெடுத்தபடலம்
நம்பல்காஞ்சி.
லக்கணவிளக்கம். (இ - வி.)
லக்கணவிளக்கவுரை.
லக்கணவிளக்கவுரைகாரர்
லிங்கபுராணம் [யாயம்.
லவருடத்தினடை வுரைப்ப வத்தி

தீர்த்தச்சிறப்புரைத்தவத்தியாய...
...ளசக்கரவார்த்தி கலிமோசனமா...
வத்தியாயம்.
...ங்குறுநூறு
கடவுள்வாழ்த்து.

ஐந்திணையைம்பது
ஐந்திணையெழுபது. [நா...
கசரி ஆனந்தருத்திரசா வண்டு...
கடுகம் (திரிகடுகம்)
கந்தபுராணம்
அசமுகிப்படலம்
அசுரர் தோற்றுபடலம்
இந்திரன் கயிலைசெல்படலம்
இந்திரனருச்சனைப்படலம்.
இரணியாகாட்சரபன்மன் யுத்...
இரணியன்யுத்தப்படலம். [பட...
காசிபனுபதேசப்படலம்.
காமதகனப்படலம்.
குமாரபுரிப்படலம்.
தாரகன்வதைப்படலம்.
திருக்கல்யாணப்படலம்.

* இக்குறியிட்டப்பெற்றவை முன்'திரு' என்பது சேர்ந்தும் வரும்.

நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி.

ந

திருவிளையாட்டுப்படலம்.
துணைவரவுபடலம்.
நகர்புகுபடலம். (யுத்தகாண்டம்)
மாயைப்படலம்.
மார்க்கண்டேயப்படலம். [படலம்
மூகனுட் பானுகோபன் யுத்தப
மேருப்படலம்.
மோனநீங்குபடலம்.
வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்.
வில்வலன் வாதாவிவதைப்படலம.

தரந்தாதி.

பரநதாதி.

பராமாயணம்.

அகழ்விடப்படலம.
அகலிகைப்படலம்.
அங்கதன் தூதுப்படலம.
அதிகாயனவதைப்படலம்.
அயோத்தியாகாண்டம்.
ஆரியப்படலம
ஆற்றுப்படலம்.

இரணியன்வதைபபடலம.
இராவணவதைப்படலம.
இலங்கைகாண்படலம.
இலங்கைகேள்விப்படலம.
உண்டாட்டுப்படலம.
[illegible]படலம்

நாகபாசப்படலம்.
நாட்டுப்படலம்.
நிகும்பலைபடலம்.
நீர்விளையாட்டுப்படலம்.
பள்ளியடைப்படலம்.
பாயிரம்.
பாலகாண்டம்.
பிலநீங்குபடலம.
பூக்கொய்படலம.
மந்தரைசூழ்ச்சிப்படலம்.
மந்திரப்படலம்.
மாயாசனகப்படலம்.
மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.
மீட்சிப்படலம்.
முதற்போர்ப்படலம்.
மூலபலவதைப்படலம்.
வருணனை வழிவேண்டுபடலம்.
வரைக்காட்சிப்படலம்.
வனம்புகுபடலம.
விடைகொடுத்தப்படலம்.
வீடணனடைக்கலப்படலம்.
வேள்விப்படலம.

கல்லாடம்.

கலிங்கத்துப்பரணி.

கலித்தொகை.

களவழி

காசிகண்டம்.

[illegible]ளியாட்டுப்படலம.
[illegible]ாட்சிப்படலம்
[illegible]ார்காலப்படலம்
[illegible]ார்முகப்படலம.
[illegible]கராவதைப்படலம்.
[illegible]ட்டிக்கைப்படலம்.

நம்பகருணப்படலம.
நலமுறை கிளத்துபடலம
மகயபடைப்படலம.
கோமயகாரணபடலம்.
ம்புமாலிவதைப்படலம்
ருதிரகூடப்படலம்.
நாப்பநகைப்படலம.
ாடகைவதைப்படலம்.
திருவபிடேகப்படலம்.

காஞ்சிப்புராணம்.

திருக்கண்புதைத்தபடலம்
திருநகரப்படலம்
திருநாட்டுப்படலம்
திருமணப்படலம்
*நகரேற்றுப்படலம்
மாசாத்தன் றளிப்படலம்

ார்நாற்பது
;சேலோ பாநகியானம்

மேல்கடலடைந்தவத்தியாய

;லோத்துங்க சோழன் கோவை

து றள்

பரிமேலழகருரை

றிஞ்சிப்பாட்டு

ர்மபுராணம்

இராமன்வனம்புகுந்தது

இராமனைவருவித்தது

பாரவதிதோற்றமுரைத்தது

ட்வப்புராணம்

நைமிசாரண்யசருக்கம்

கந்திலே

சீவகசிந்தாமணி.

துசைககட்டியைப்பெண்ணுருவ

நாட்டுப்படலம்.

நுபுவ்வுத்துக்காண்டம்

சூளாமணி.

கல்யாணச்சருக்கம்.

சீயவதைச்சருக்கம்.

சுயம்வரச்சருக்கம்.

[illegible]வுச்சருக்கம்.

நாட்டுச்சருக்கம.

மந்திரசாலைச்சருக்கம்.

முத்திச்சருக்கம்

சதுபுராணம்.

" கந்தமாதனச்சிறப்பு.

ஈாமைமிர்கம்.

தகடீர் யாத்திரை.

ஞ்சைவாணன்கோவை.

ண்டியலங்காரம்.

ணிகைப்புராணம்.

பாலை.
ான்றைவேந்தன்.
டைச்சுரக்கோவை [கோவையார்.)
கோவையாருரை (திருச்சிற்றம்பலக்
குந்தலம்.
ப்பதிகாரம்.
அடியார்க்கு நல்லார்.
அரும்பதவுரைகாரர்.
பதிகம்
ஞானபாடியம்.
இலக்கணவியல்.
பஞ்சரூலம்
பாணாற்றுப்படை
ழிகோவை.
ழித்தலபுராணம்.
சந்திரன்பூசித்தவத்தியாயம்.
சேடனுமகேதுவும் பூசித்தவத்தி
பிரமபுரமானவத்தியாயம். [யாயம்.
புறமானவத்தியாயம்.
ளத்திப்புராணம்.
தணைப்பாசருக்கம்.

களவுப்படலம்.
திருநகரப்படலம்.
திருநாட்டுப்படலம்.
தமிழ்நெறிவிளக்கவுரை.
னிப்பாடற்றிரட்டு
திணைமாலைநூற்றைம்பது.
திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.
நாராயணாசருக்கம்.
திருச்செந்தூரப்பிள்ளைத்தமிழ்.
திருப்பாசூர்ப்புராணம.
மாயாபுரிப்படலம்.
திருமந்திரம்
அந்தணரொழுக்கம்.
திருமுல்லை வாயிலந்தாதி.
திருவயகத்தந்தாதி.
திருவாசகம்.
அடைக்கலப்பத்து.
திருப்பொற்சுண்ணம்.
திருவெம்பாவை.
திருவாரூர்க்கோவை [டற்புராண
திருவாலவாயுடையார் திருவிளைய

திருவாவடுதுறைக்கோவை.

திருவானைக்காப்புராணம். [படலம்.

அகிலாண்டநாயகியாராதனைப்
ஆரஞ்சாத்துபடலம்.
கவுதமப்படலம்.
கோசசெஙகணா வழிபடுபடலம.
சமபுமுனிதவம்புரிபடலம.
திருநாட்டுசசிறப்பு.
நீலவிணடுவீசசுரப்படலம்.

திருவிசைப்பா.

திருவாரூர்த்திருவிசைப்பா.
ருவிடைக்கழிமுருகர்பிள்ளைத்தமிழ.
சிற்றிற்பருவம்.
ருவிளையாடற்பு ·ராணம். [படலம்.
இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்த
சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம.
சுந்தரப்பேரமபெயதபடலம்.

எச்சவியல்.

கல்லாடம்.

கல்லாடருரை.

களவியல்.

கற்பியல்.

கிளவியாக்கம்.

குற்றியலுகரப்புணரியல்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சூத்திரம்

செய்யுளியல்.

சேனாவரையம்.
சேனாவரையருரை.
தெய்வச்சிலையார்.
தெய்வச்சிலையாருரை.
தொகைமரபு.
தொல்காப்பிய மேற்கோள்.
நச்சினார்க்கினியர்.
நச்சினார்க்கினியருரை.
நூன்மரபு
பாயிரம்.
புணரியல்

புள்ளிமயங்கியல்.

புறத்திணையியல்.

பெயரியல்.

பேராசிரியர்.

பேராசிரியருரை.

பொருளியல்.

மரபியல்.

மெய்ப்பாட்டியல்.

மொழிமரபு

விளிமரபு.

வினையியல்.

வேறுரைகாரர்.

…ருவகமாலை.
…ல்காப்பியம்.
அகத்திணையியல்.
இடைச்சொல்லியல் (இடையியல்)
இளம்பூரணர்
இளம்பூரணருரை.
உயிர்மயங்கியல்.
உரிச்சொல்லியல் (உரியியல்)
உவமவியல் (உவமையியல்.)
…வருத்தம,
நல்வழி.
நளவெண்பா.
கலிதொடர்காண்டம்,
கலிநீங்குகாண்டம்.
சுயம்வரகாண்டம்.
நற்றிணை.
நன்னூல்.
இடைச்சொல்லியல் (இடையியல்)

அ நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி.

இராமாநுசகவிராயர்.
இராமாநுசகவிராயர் காண்டிகை.
உரிச்சொல்லியல் (உரியியல்.)
சிறப்புப்பாயிரம்.
பதவியல்.
பாயிரம்.
பெயரியல்.
பட்டினப்பாலை.
பதிற்றுப்பத்து
பதிற்றுப்பத்துரைகாரர்:
பதினோராந்திருமுறை.
பொன்வண்ணத்தந்தாதி.
பரிபாடல்.

மயிலைநாதருரை.
மெய்ப்பாட்டுப்புணரியல்,
விருத்தியுரை.
விருத்தியுரைகாரர்.
வினையியல்.

லடியார்.

லாயிரதிவ்வியப்பிரபந்தம்.

சிறியதிருமடல்.
திருவாய்மொழி.
திருவிருத்தம்.
நாச்சியார்திருமொழி.
பெரியதிருமடல்.
பெரியதிருமொழி.

த்கவிராசநம்பி யகப்பொருள்விளக்

ன்மணிக்கடிகை. [கவுரை.

யாயப்பிரகாசம்.

நெறிவிளக்கம்.

லகேசி.

தருமவுரைச்சருக்கம்.

டுநெல்வாடை.

மினாதவுரை.

சொல்லதிகாரம்.

நடதம்.

அன்னத்தைத்தூதுவிட்டபடலம்.
இளவேனிற்படலம்.
கான்புகுபடலம்.
சுயம்வரப்படலம்.
சூதாடுபடலம்.
தேவியைக்கனாக்கண்டபடலம்.
நளன்றூதுப்படலம்.
காட்டுப்படலம்.
பிரிவுறுபடலம்.

அக்குரூரன்வந்தவத்தியாம்.
அக்குரூரனையத்தினபுரத்துவிடு
வத்தியாயம்.
அரவின்மேலாடியவத்தியாயம்.
உத்தவனைக்கோகுலத்தில்விடுத்
வத்தியாயம். [வத்தியாய
உருக்குமிணி மணத்திறமுரைத்
கஞ்சனைக்கொன்றவத்தியாயம்.
கோவியர்துகில்கவர்ந்தத்தியாயம்
கோவியரைமணந்தவத்தியாம்.
சததன்வாவைக் கொன்றவத்
யாயம்.
சாம்பன்மணம்புரியத்தியாயம்.
சிசுபாலனைக்கொன்றவத்தியாய
பத்திரையைமணம்புரியத்தியா
புனல்விளையாட்டத்தியாயம்.
மதுரைகண்டவத்தியாயம். [யாய
மலரவன்சிறார்கன்று கவர்ந்தவ
வேய்ங்குழலிசைத்தவத்தியாயம்
பாரதம். (பெருந்தேவனார்)
பிரபுலிங்கலீலை.

மாயைபூசைகதி.

பிரமோத்தரகண்டம், [வத்தியாய
உமாமகேசுவர பூசாபல முரைத்
உமாமகேசுவரபூசைமகிமையுரை
தவத்தியாயம். [தியாய
உருத்திராக்க மகிமையுரைத்த
சிவதானமகிமையுரைத்த வத்தி
யம் [
சிவயோகிமகிமையுரைத்த வத்தி
சீமந்தனிபாவனைபெற்ற வத்தி
யம்.
சோமவாரவிரதமான்மியவத்திய

ரயோகவிவேகவுரை.

கரரகப்படலம்.

திங்குப்படலம்.

லவராற்றுப்படை.

மத்திரட்டு.

தானைமறம்.

மநானூறு

புறநானூற்றுரையாசிரியர்.

றப்பொருள்வெண்பாமாலை,

கர்ந்தைப்படலம்

கைக்கிளைப்படலம்.

கொளு.

தும்பைப்படலம்.

பாடாண்படலம்.

பெருந்திணைப்படலம்.

இருபாற்பெருந்திணை,

வஞ்சிப்படலம்.

வாகைப்படலம்.

வெட்சிப்படலம்.

மணிமேகலை.
மதுரைக்காஞ்சி.
மலைபடுகடாம்.
மறைசையந்தாதி.
மாறன்கோவை.
மாறனலங்காரம்.
மீனாக்ஷியம்மைபிள்ளைத்தமிழ்.
காப்புப்பருவம்.
முத்தொள்ளாயிரம்.
முதுமொழிக்காஞ்சி.
* முருகாற்றுப்படை

முல்லைப்பாட்டு

மூதுரை.

மேருமந்தர புராணம் [ம

வசிராயுதனுத்தரம்புக்க வத்தி

மேற்கோள்.

மோகவதைப்பரணி.

இரதியருசசனேசசருக்கம்.
பரியபுராணம்.
எறிபத்தநாயனார்புராணம்.
கணணப்பநாயனார்புராணம்.
திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார்
புராணம்
திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் புராணம்
திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்
[புராணம்.
ருகைதை.
ருத்திரட்டு.
ரும்பாணாற்றுப்படை.
ரும்பொருள்விளக்கம்.
ரூர்ப்புராணம்.
காமதேனுவழிபடுபடலம்.
குழகன் குளப்புசசுவடுற்றபடலம்.
கௌரிதவம்புரிபடலம்.
மருதவரைப்படலம்.
சுகுந்தன் முகமபெறுபடலம்.
நராற்றுப்படை.
சபுராணம்.
[தியாயம்.
ரபியாகையிற்பலசொரூபகதனவத்

செய்யுளியல்
யாப்பருஙகலவிருத்தி (யா. வி)
வளையாபதி
வாயுசஙகிதை
[யாப
சிவானுக் கிரகவியல்புரைத்த வத்
பார்ப்பதிதிருமணமும் வீரபத்
ராவதாரமுமுரைத்தவத்தியாய
விநாயகபுராணம்
அங்காரக னனுட்டித்தபடலம்
அரசியற்கைபடலம்
[படல
சிந்தாமணிவிநாயகர் திருவவதார
சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம்
சோமகாந்தன் றீவினைப்படலம.
திரிபுரதகனப்படலம.
திருநகரப்படலம்.
திருநாட்டுப்படலம்.
தூர்வை தலையேற்றபடலம்.
நைமிசப்படலம்.
[படல
பிரதிய மயூரேசர் திருவவதார
மகோற்கடர் திருவவதாரப்படல
மயூரேசா திருவவதாரப்படலம்.
வன்னிமகத்துவப்படலம்.

நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி.

அருச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரைச் சருக்கம்.
கிருட்டிணன் றூதுச்சருக்கம்.
குருகுலச்சருக்கம்.
சம்பவச்சருக்கம்.
சிறப்புப்பாயிரம்.
சூதுபோர்ச்சருக்கம்
திரௌபதி மாலையிட்டசருக்கம்.
நிரைமீட்சிச்சருக்கம்.
பத்தாம்போர்ச்சருக்கம்.
பதின்மூன்றாம்போர்ச்சருக்கம்.
பதினாறாம்போர்ச்சருக்கம்.
பதினான்காம்போர்ச்சருக்கம்.
பதினொராமபோர்ச்சருக்கம்.
பன்னிரண்டாம்போர்ச்சருக்க
வசந்தகாலச்சருக்கம்.
வாரணாவதச்சருக்கம்.
வேத்திரகீயச்சருக்கம்.
வீரசோழியவுரை
யாப்புப்படலம்.
* வெண்பைக்கோவை.
வெற்றிவேற்கை. [தேவ
வேதாரணியபுராணம் (அகோர
பிரமதீர்த்தச்சருக்கம்.
ஸ்ரீமத் ராமாயணம். (வால்மீகி)
சுந்தரகாண்டம்.

ஆக நூல்கள் கூஉ; இன்னும் சில.

பாலைக்கலி, குறிஞ்சிக்கலிகளின் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டுத்தொகையுள்

ஆறாவதாகிய

கலித்தொகை

மூலமும்,
நச்சினார்க்கினியருரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

(க) ஆறறி யந்தணர்க் கருமறை பலபகர்ந்து
தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரந் தீமடுத்துக்
கூறாமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்கூளி
மாறாப்போர் மணிமிடற் றெண்கையாய் கேளினி;
படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்துநீ
கொடுகொட்டி யாடுங்காற் கோடுய ரகலல்குற்
கொடிபுரை நுசுப்பினாள் கொண்டசீர் தருவாளோ;
மண்டமர் பலகடந்து மதுகையா னீறணிந்து
பண்டரங்க மாடுங்காற் பணையெழி லணைமென்றோள்
வண்டரற்றுங் கூந்தலாள் வளர்தூக்குத் தருவாளோ;

ர. இச்செய்புள், கலிப்பாவான் வாழ்ததுவந்தது; (தோல். செய்.
காகூ. நச்) மூன்றடியாற சுரிதகம் வாநதது; (தோல் செய். சூ. கா
'போக்கியல்' இளம்) தரவு தாழிசை தனிசசொல் சுரிதகமென்னு
நான் குறுப்புடையதும் கொச்சகவொருபோகு; (தோல். செய். (

ங௧. கொலையுழுவைத் தோலசைஇக் கொன்றைத்தார் சுவற்புரளத்
தலையங்கை கொண்டுநீ காபால மாடுங்கால்
முலையணிந்த முறுவலாண் முற்பாணி தருவாளோ ;
எனவாங்கு;
௫. பாணியுந் தூக்குஞ் சீரு மென்றிவை
மாணிழை யரிவை காப்ப
வாணமில் பொருளெமக் கமர்ந்தனை யாடி.

என்பது, "வாழ்த் தியல் வகையே * நாற் பாக்கு முரித்தே
(க) என்றதின்கண் வகையென்றதனற் கொண்ட (உ) அறுமுறைவாழ்த்தன்றி
(ங) தனக்குப் பயன்படும்படி முன்னிலையாகக் கடவுளை வாழ்த்துதலி
கடவுள்வாழ்த்து எனப் பெயர் பெற்றது.

இதன் பொருள்.

(ச) ஆறறி யந்தணர்க் கருமறை பலபகர்ந்து
தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரந் தீமடுத்துக்

க. தொல். செய். சூ. ௧0௯.

உ. அறுமுறை வாழ்த்து —முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரும் அரசரு
மழையும் நாடுமென்பவற்றை வாழ்த்துதல்.

ங. உலகிற்குப் பயன்படும்படியாகவும் படர்க்கையாகவும் கடவுளை வாழ்
துதலுமுண்டு.

ச. (அ) "ஆறறிமுனிவரன்" கந்த. அசுரர் தோற்று. ௯௫. (ஆ) "ஆற
முனிவன்" பிரமோத். உமாமகேசுவர பூசாபல. உஎ. (இ) "ஆறறி மு
விர்காள்" வாயுசங். சிவானுக்கிரக. க. (ஈ) "ஆறறி முனிவர்க்கெல்ல
மருமறை தெரித்தபின்னர்" † என்பவை ஈண்டு ஒப்புநோக்க

பாலன. (உ) "வகையறிமுனிவிர்" விநாயக. நைமிச. உ௫ என்பது கருதத்தக்கது.

† இவ்விடத்தும் பிறவிடத்தும் குறிக்கப்படாத ஆகாரமும் ஆங்காங்கு இ
ர்மை முதலிய காரணங்களாற் சேர்க்காது விடுபவையும் பின்பு இடைவி
டவை யென்னும் தலைப்புப்பெயரிட்டு இயன்ற அளவு விளக்கப்பெறும்.

(பிரதிபேதம்) * காற்பாற்கும்.

கடவுள்வாழ்த்து.

(க) கூருமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்கூளி
மாருப்போர் ÷ மணிமிடற் (உ) றெண்கையாய் கேளினி

ன்பது: ஆறங்கத்தையும் அறியும் அந்தணர்க்கு (௩) அரியவாகிய வேதங்க
வற்றையும் அருளிச்செய்து, (௪)பகையென்று தெளிகின்ற (௫) கங்கையி
கத்தைச் சடையில் ஒரு கூற்றிலே அடக்கி, முப்புரத்திலே தீயைச்செலுத்தி
க்காற் கூறப்படாமல் மனத்தாற் குறித்த அப்பொருட்கும் எட்டாமல் நி
ம், கடிதாகிய கூளியினது முதுகிடாத போரினையும் நீலமணிபோலுந் தி
ற்றினையும் எட்டுக்கையினையும உடையாய், இவனை கட்புலனாய் நின்
பொழுது யான் கூறுகின்றதொன்றைக் கேள்; என்றவாறு.

பகர்ந்து கரந்து மடுத்து என்னுஞ் செய்தெனெச்சங்கள் (௬) செல்

பதிப்பில் ஓரடி குறைந்தும் வேறொரு கையெழுத்துப் பிரதியி
ஓரடி மிகுந்து முள்ளது.

க. (அ) கூற்றெச்சம் குறிப்பெச்சமெனவும் (ஆ) "கூறியிட்டிடாமற் குறி
பிறனுரைப்ப" எனவும் கூறுதலும் குறித்தலும் இணைந்து வருத
காண்க.

(இ) "கூருமரற் குமிழ்த்ததன் மேற்செல்லும்" என்னும்பகுதி மல்லீறுவி யெசசமாய் வந்ததற்கு மேற்கோள். இதனைச சிலர் அல்லீறென்ற கொள்வர். தோல். வினை. சூ. ௩௨. சே; ௩௫. பே; ௩௧. நச்; ந வினை சூ. உ௪. மயிலை. விருத்தி. இரா. இ - வி. சூ. உ௪௬.

ருளில் வந்ததாகக் கொள்ளின் அருமறை யென்பதற்கு இந்நிலவு கருதிவில்லாத வேதங்கள் என்று பொருள்கொள்ளுதலுமாம். 'எஞ் பொருள்களை யேமுற நாடிப், திங்கள்போலத் திசைவிளக்கும்மே' எ முருகர்க்குக் கூறியிருத்தலுங் காண்க.

௪. கங்கை சினந்துவந்தமைபற்றித் தேறுநீரென்பதற்குப் பகைபெ தெளிகின்ற கங்கையென்று பொருள் கூறினர் போலும்.

௫. கங்கையைச் சடையில் ஒருகூற்றிலே அடக்கியதை, "உந்தியம்பு துதித்தவ னுறைதரு முலகு. மிந்திராதிய ருலகமு நக்குறவிரை வந்துதோன்றினள் வரநதி மலைமகள் கொழுநன், சிந்திடாதெ சடையினிற் கரந்தனன்சேர" என்பதனால் உணர்க. கம்ப. விதை. ௫௫.

௬. "காலைநெற்றியி னகிலமுஞ்சுடு கனலி குறைபட விறைவர்தம், மே நெற்றி விழிக்கவந்து பணிந்து நின்றனன் வீமனே" என்னுந் தாழி (பிரதிபேதம்) + மணிமிடற்ற வெண்கையாய கேளினி,

கலித்தொகை.

மன்னும் பெயரெசசத்தோடு முடிந்து, * அஃது எண்கையாய் என்னு) குறிப்புப் பெயரோடு முடிந்தது.

இது திருமேனிகொண்டு நின்றுயாயினும் வாக்குக்கும் மனத்துக் டா யென்றது.

அவ்வேதந்தனைக் கொண்டே ஆறங்கங்களையும் (உ) அறிய வல்லாரெ
ற தோன்ற ஆறறியந்தணர் என்றார். (ங) அந்தத்தை அணவுவார அந்தண
ர்றது, வேதாந்தநதையே பொருளென்று மேற்கொண்டு பார்ப்பாரென்
று.

ஆறு என்னும் வரையறைப் பண்புப்பெயர் அப்பண்பினையுடை
யுகைத்தை உணர்த்திநின்ற ஆகுபெயா அது "இளந்தவல்ல" (அ) என்ட
ட் கூறினம்.

கொண்டு முடிந்ததென்று கருதும்படி "கூருமற் கேளிகள்
என்பதை மேற்கோள் காட்டுவர். தக்கயாகப்பரணி புரையாசிரிய
திக்க. தாழிசை. நஙo.

ரு. குறிப்புப் பெயரென்பதற்குக் குறிபபு வினையாலணையும் பெயரென
பொருள் கொள்ளலாமாயினும எண்கையாயென்பது வினையா லணை
யும் பெயராகாமலே பெயரடியாகப்பிறநத பெயராமாதலால், இஃது
உறுப்புப் பெயரென்று இருககவேண்டியதுபோலும்; உறுப்புப்பெயர்
[கையென்னும்] சினையடியாகப்பிறந்த பெயா.

ட. 'உரைகோளாளர்க்குரைப்பது நூலே' என்பது இயகேகருத்துத்தக்க

ச. அந்தணரென்பதற்கு மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தணமை பூணடொழு
பவரென்று பொருளெழுதாது இஙகெழுதியிருக்கும் பொருளும் இத
ிணையக மது சஎசஅ-ல் வேதாந்தத்தை எக்காலமும் பார்ப்பாரெ
எழுதியிருக்கும் பொருளும் "அந்தணமைபூணட வருமறையந்தந்து
சிந்தைசெ யந்தணர்" [திருமந். அந்தணரொழுக்கம்] என்பதிற் பிற்பகு
யின் அரியபொருளை வெளிப்படுத்தல் கருதிப்போலும். அழகிய த
பத்தினையுடையாரென எதுப் பெயராம் என்பர்; பரிமேலழக
குறள். நஙo.

எ. (அ) தொல். வேற்-மய. கூ நகு, இசகுத்திரவுரையில் ஆறறியந்தணரெ

பதனை மேற்கோள்காட்டி இக்குறிப்பை எழுதியிருத்தலுமன்றி, (ஞூ)சீ
தாமணியிலும் உஎகூச நூற்றுலாமணடபமென்பதற்கு நூறடியுலா
தலையுடையமணடபமென்று பொருளும் எண்ணுப்பெயர்எண்ணுடை
பொருண்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றதென்று இலக்கணமுமெழுதி இ
பகுதியையே மேற்கோள்காட்டினர், இவ்வுரையாசிரியர்; கல்லா

பிரதிபேதம் அது. ஆறங்கத்தை யுணர்த்திநின்ற.

கடவுள்வாழ்த்து.

ாயும நிருத்தமும,அவ்வரணடையும் உடனாய்ந்த * ஜந்திர மொடக்க
பாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் —பரமார்த்தம் பரமாத்திரை
தலிய கற்பங்களும், காராயணீயம் வாரகம் முதலிய கணிதமும. எழுத்
ப்சரியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமுமாம.

(உ) மறையாவன ‡தைத்திரியமும் (௩) பவுழியமுந் தலவகாரமுஞ்

வுரையாசிரியரும்(இ)"இறுதியிற்சலியாதிருத்தலானு,மறுமை ந்து
மிருமையானும், பெண்ணொடுகலந்த புணணியஞகியும" என்பு
அறுமையென்று பதம்பிரித்து அதற்கு ஆறென்று பொருள் கூ
இரந்து அங்கத்தையுணர்ததலின் வரையறைக் குணப் பணபுடை
பொருண்மேனின்றவாகு பெயரென்று இலக்கணமெழுதி அதற்கு
கல். கா. கஅ-கூ; (ஈ) "நாற்படை" என்பதற்கு நான்கு குணத்தி
புடைய படையெனினுமாமென்று பின்னுரையெழுதி அதற்கும் ஙு
ரு. க. இப்பகுதியையே மேற்கோள் காட்டினர்.

(அ) அங்கம்—அவயவம்; வேதாங்கத்தைக் குறிப்பாக அங்கமென்று (ஆ) நிருத்த முதலிய ஆறும் வேதபுருடற்கு இன்ன இன்ன அங்கமென பதனை, "கற்பங்கை சந்தங்கா லெணகண். டெற்றெ னிருத்தமுமெ சிக்ஷைமூக, குற்ற வியாகரண முகம்பெறுமே, காலம்பிறக்கு ணம்வேதக்"கென மணி. உஎ.ஆம காதையிற்காணப்படும் கOO-கOு ஆ அடிகளால் உணர்க. (இ) தொல் புறத்திணை உOஆம் சூத்திர வுரை இவ்வுரைகாரரே இவ்வாறங்கங்களையும் இடையாய ... ஒன்றென்று கூறி விளக்குமிடத்து, கற்பப் பெயர்களுள் பரமா நம் பரமாத்திரைய மென்னும் பெயர்களின்றி ... ஆத் ரைய மென்னும பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. (ஈ) இவ்வாறங்கங் ளின் பெயர்களும் மந்திரஞ் சந்தோபிசித நிருத்தஞ் ... கண வியாகரணமெனச் சில வேறுபட்டும் சில இடத்திற் காணப்படுகி றன.

[illegible]

எ: உ. இலும் காணப்படுகின்றது.

பவுருஷமென்பது, இருக்குவேதத்தையுணர்த்தும் ஒருவடமொழியின் மரூஉவென்ப.

பிறதிபேதம்: ... தொடக்கத்து, ... பரமார்த்தம். ... இருக்குப செய்யுமம.

கலித்தொகை.

தமுமாம். (க) இனி வேதவியாதர் * வரையறைப்படுத்திய காலத்து த ற்ற நான்கு வேதமுமாம்.

இனியென்றது, " இனிநினைந் திரக்க மாகின்று " (உ) என்றற்போ பொழுது என்னும் பொருள் தந்தது.

இது தரவு.

ா. படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்துநீ
கொடுகொட்டி யாடுங்காற் கோடுய ரகலல்குற்
கொடிபுரை நுசுப்பினாள் கொண்டசீர் தருவாளோ

ாபது: நின்கையில் ஒலிக்கின்ற (ரு) பறை பலவாசியங்களையும் ஒலி
கக் — கட்புலனும் (ச) பல வடிவுகளையும் மீண்டு நின்னிடத்தே ஒடுக்

ர. தொல். பாயிரத்து நான்மறை யென்பதற்குப் பொருள் கூறுமிடத்
"நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளுமுடைமையால் 'நான்மறை
என்றார்; அவை: தைத்திரியமும் பௌடியமும் தலவகாரமும் சா
வேதமுமாம். இனி, இருக்கும் யசுவும் சாமமும் அதர்வணமுமெ
பாருமுளர்; அது பொருந்தாது; இவர் இந்நூல் செய்த பின்
வேதவியாதர் * சில்வாழ்நாட் சிற்றறிவினோ ருணர்தற்கு நான்கு கூ
கச செய்தாராகலின்" என இவ்வுரைகாரரே எழுதி யிருத்தல
இங்கு மறையைக் குறித்தெழுதப் பெற்றிருக்கும் பின் வாக்கிய
பிறரால் இடைச் செருகப் பெற்றதோவென ஐயுறும்படி இருக்கிற
(பிரதிபேதம்) [1] சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர்.

உஅ சுஅ இலும் பறை கூறப்பெற்றிருத்தலை ஒப்பு நோக்குக.

ா. (அ) 'பல் வடிவங்களையும் மீண்டு நின்னிடத்தேயொடுக்கிக்கொண்
என்றது, உலகம் இறைவன்பாலிருந்து தோன்றி அவன்பாலே யொ
ங்குமென்னும் வழக்குப்பற்றி. (ஆ) "நீலமேனி வாலிழைபாகத், தெ
ருவ னிருதாணிழற்கீழ், மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே" ஐ
கடவுள். (இ) "மணிமிடற் றந்தணன், றாவி றூணிழ றவிர்ந்தன்
லுலகே" அகம். கடவுள். (ஈ) "போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்
மாம் பொற்பாதம் போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறா மிணையடிகள்

திருவாசகம். திருவெம். உ0. (உ) 'நாதனுருத்திர ஞதியின்த்தி
ஞாலம்விதித்ததுவும்; பிரமோத்தா. சிவயோகிமகிமை. உ.° (ஊ
"அருள் சிவத்தினின் றெழவெழுந்தகிலமு மதுபின், மருவி யொ
றுறக் காந்தலு மடியுமாபோல" திருவானைக்காப். கவுதமப். உ
(எ) 'அயனாகி நின்று படைத்தமுதல்வன்' கலி. கஉக ந-உ. உ
என்பன காண்க.

(பிரதிபேதம்) * வரையறைப்படுதேறி இக்காலத்து, † கட்புலனாகிய பலவடிவு.

கடவுள்வாழ்த்து.

லத்து, பக்கம உயாநத அகன்ற அல்குலினையுடைய கொடியையொத்
டையினையுடையாளோ தாளமுடிந்துவிடும் காலத்தினைத் தன்னிடத்
ாண்ட சீரைத் தருவாள்? ஆண்டுப் பிறரில்லையே; என்றவாறு.

* கொடுங்கொட்டி, கொடுகொட்டி என விகாரமாயிற்று. கொடுகொட்
ன்றார் (உ) எல்லாவற்றையும் அழித்துநின்று ஆடுதலின்.

ந. வீரர் தம் வெற்றிக்காலத்துக் களித்து ஆடுதல் மரபாதலான் வெ
றிக்கு ஆடல் ஆடு எனப்பெயரும் வழங்கும். இவ்வாறு ஆடுதல் மரபெ
பதனை. (அ) "கோடியா முழவின் முன்ன ராடல், வல்லா னல்ல
வாழ்கவவன் கண்ணி, ..மடம்பெருமையி னுடன்றுமேல்வந்த,வேந்
மெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி, வீந்துகு போர்க்களத் தாடுங் கோவே" பதி
ருக. (ஆ) "ஆளுகு களத்து வாள்பல வீசி, யொன்னு மன்னரு மா
னர்"பாரதம். (இ)"வென்றாடு துணங்கை" பதிற். என (ஈ) "நீர்த்தின
யரங்கத்து நிகர்த்து முன்னின்ற, சூர்த்திறங் கடந்தோனுடிய து
யும்" சில. க' ௰-௫க.(உ)"ஆடலமர்ந்தா னமர்வெய்யோன்" பு-வெ
தும்பை. கரு. (ஊ) "அடையா, ரானமர் வென்றி யடுகளத்து
தோள்பெயராக், காய்ந்தடு துப்பிற் கழன்மறவ ராடினர், வேந்தோ
பு-வே. தும்பை. உக (எ) "ஆளுங் குரிசி லுவகைக் களவென்னு
கேளன்றிக் கொன்றாரே கேளாகி - வாள்வீசி யாடினர்" தொ
புறத். சூ. கஎ. நச. மேற். (ஏ) "சூடிய பொன்முடியும் பூணு மொ
துளங்க, வாடிய கூத்தரின்வேந் தாடினான் - வீடிக், குறையாட
கணைவேந்து கொற்றப்போர் வாய்த்த, விறையாட வாடாதார் யார்
தொல். புறத். சூ. உக. நச். மேற் (ஐ) "வயிரவன் மனத்தான்றவ
னைப் பொருதுவண் குலத்தேர்ந்தி, வயிரவன் களிப்புமிக்கு வாகை
னடனஞ் செய்தான்." காஞ்சி. அந்த கேச - உக. என்பவைகளு

விளக்கும். இம்மரபாற் சிவபெருமான் ஆடிய கூன்றாடல்கள் இங்
கூறப் பெற்றுள்ளன. (ஒ) "கொடுகொட்டி பாண்டரங்கம் காபா

றுவதறுள (ஓ) கொடுகொட்டியும் பாண்டரங்கமும் பிறதேறாட
னுட்பட்டவையென்று சிலப்பதிகாரத்தால் (ரு: கச உரை சு: நக
சுசு) தெரிகின்றது. அதில் கொடுகொட்டி யாவையுமொழித்தகாலை
திருக்கூத்தெனப்படாது கூவெயி லழித்தகாலைத் திருக்கூத்தெனப்ப
டிருத்தல் சமய நூன்மலைவுபோலும். (ஔ) இவ்விரண்டும் 'வடவன
தொருநாள்' என்னுங் கல்லாடத்துங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ட. பலவென்பதற்கு எல்லாமென்று பொருள்கூறுதலே "பலர் புக ஞாயிறு"(முருகு. உ.)"பலர் புகழ்புலவர்"(பு-வே. கொளு உகக) என் வற்றுக் கெழுதியிருக்கும் உரையும் வற்புறுத்தும.

(பிரதிபேதம்' *'கொடுகு கொட்டி.'(என ஒருபிரதியில் வலக்கும்படி மேலே ஒட் எழுதப்பட்டுளது; இது சிறந்ததென்ப மரூஉ மரபறியார்.)

* "கொட்டி யாடற் றேற்ற மொட்டிய, வுமையவ ளொருபால வொருபா, லிமையா நாட்டத் திறைவ னாகி, யமையா வுட்கும் வியப் ழைவும், பொலிவும்.... .பொருந்த நோக்கிய, தொக்க ∴ வவுண ரின்று ழப்ப, வக்களம் பொலிய வாடின னென்ப, மற்றதன், — விருந்த காத, பாருளொடு கூடிப், பொருந்த வரூஉம் || பொருந்திய பாட, திருந்தகுமர றய்வத் துதிப்பே." இதனுன் உணர்க.

அ. (க) மண்டமர் பலகடந்து மதுகையா னீறணிந்து

(உ) பண்டரங்க மாடுங்காற் பணையெழி [] லணைமென்றோள் வண்டரற் றுங் கூந்தலா ள் வளர்தூக்குத் தருவாளோ

ன்பது: மிக்குச்செல்கின்ற போர்களிற்(ந)பலவாகிய * + முப்புரங்களைவென் ந்த வலியாலே அவர்கள் வெந்தவிந்தநீற்றை அவர் கையினுலே பாண ரங்கமென்னும் பெயர்பெற்ற கூத்தை நீ ஆடுகின்ற காலத்து (ச) மூங்கி து ‡‡ அழகையுடைய அணைபோன் மெல்லியவாகிய தோள்களையுடை)வண்டுகள் ஒலிக்குங் கூந்தலையுடையாளோ ()தாளத்தினிடை நிகழுங்கால

மண்ணா மன்னன" (ஐ) "மண்டமா கடந்தவ னன (ங)"மண்டமர் கடந்த வொள்வேன் மன்னவர்க்கு" நைடதம், நள ரூது. கo, கூஅ; போர்புரி. ஒ.

உ. (அ) "பாண்டரங்கம தியற்றுவான்" கந்த. இரணடாநாட் சூர. உகூ
(ஆ) "பண்டரங்க மாடுங்காற் பணையெழி லணைமென்றோள்" என்று
பகுதி கட்டளையடிக்கு மேற்கோள். தொல். செய். சூ. உகூ. பே. ந

ங. புரம் மூன்றுதலிற் பலவாகிய முப்புரங்கள் 'என்றார்; "மற்றுமெ
பிரான்பல் வேறு வகையினுற் புரங்கள் செற்றல், சுற்றல வெழுட
றுனு ஈர்மெனச சாற்றுநூல்கள்" (திருப்பாசூர். மாயாபுரி எ) என்று
புராணமுண்டாகலின், முப்புரங்களே பலவிருந்தன வென்றலுமாம்.

ச. "அளவேு வடிவொப்ப தன்றியே மற்றை, யிளவேய் நிறத்தானு மேய்
குந்—'துளவேய, கலைக்குமரியேறுகைப்பாள் காரவுணர் வீரந், தொலை
க்குமரி யேறுகைப்பாடோள்'' என்பது ஈண்டுக் கருதத்தக்கது.

ரு. மகளிர் கூந்தலில் வண்டொலிப்பதாகக் கூறல் கவிமரபு; ஞான
பூங்கோதை முதலிய பெயரான் உமையாள் கூந்தற்கு இயற்கை
மணங்கூறி இசைப்பாரு முளர்; முன் பின் மரபுநோக்கின் அது
பொருந்தாமை விளங்கும்.

(திபேதம்) * கொட்டியாடிய தோற்றம், கொட்டியாடத் தோற்றம், ‡ ஒருபாலி
லையாராட்டுநது, • அவுணரினலனுயிர், ÷ விருதகோதுதல், || பொருந்தியவாட
[] இனை பெனறேனா, ** முப்புரங்களையெனற அருளகையவியாலே அவர்கள் வெ
திட வீழுந்துசீறறை, †† அழகையுடைத்தாகிய அணைபோன்ற மெல்லிய, () அதனிடை

கடவுள்வாழ்த்து.

(க) பாண்டரங்கம், பண்டரங்கமென விகாரமாயிற்று.

பாடு முருவொடுங் தோன்றித், தேர்மு னின்று இசைதலே பனிப்பச், சுவ
ங் குறிப்பு மொழியில தோன்றி, யவையவை யவ்வழி யாடின ஞெ, மை
ந மகளிருந் † தந்தநிலே யழிய, மெய்ப்படு சுவையொடு கைப்படை மறப்ப
டய காலக் காற்றென வேற்றவன், படிநிலே திரியாப் பாண்டரங் கம்மே
தனுன் உணர்க.

ாக. (உ) கொலேயுழுவைத்தோலசைஇக்கொன்றைத்தார்சுவற்புரள

தலேயங்கை கொண்டு நீ காபால மாடுங்கான்
முலேயணிந்த (ங) முறுவலாண் முற்பாணி தருவாளோ

ன்பது: கொலேத்தொழிலே யுடைய புலியைக் கொன்று அதன்றோ
த்துக் ; கொன்றைப்பூவாற் செய்த மாலே தோளிலே அசைய (ச) அய
லயை அகங்கையிலே ஏந்துகையினுலே காபாலமென்று பெயர்பெ

த்தை நீ ஆடுங்காலத்து, முல்லேயையொத்த எயிற்றினையுடையாளோ ஒ
ளத்தின் முதலெடுக்கும் காலத்தினையுடைய பாணியைத் தருவாள்
ண்டுப் ‡ பிறரில்லேயே ; என்றவாறு.

முல்லே, முலேயெனவிகாரமாயிற்று. அணி, உவமவுருபு. ஓகார மூன்று
ரிர்மறை.

ஒருதாளத்திற்குப் பாணி தூக்குச் சீரென்னும் மூன்றும் உளவேனும் || ஒ
ான்று ஒவ்வோராடற்கு மிகுதிவகையாற் சிறந்தமைபற்றி ஒரோவொ
ரயே கூறினர். தாழிசைகளிற் சீர் தூக்குப் பாணியென நின்றனவேனு
வை நிகழும் அடைவுபற்றிச் சுரிதகத்துப் பாணியுந்தூக்குஞ்சீருமெ
டைவு கூறினர்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு
என்பது: என்று சொல்லும்படியாக; என்றவாறு.
ஆங்கு, அசை; அவர் கூத்தாடுகின்ற காலங்களை யெனினுமாம்.
இது தனிச்சொல்.

என்பதனால், இச்சொல் பண்டங்கமெனச் சிதைந்தும் வரும்போலு

உ. "புலித்தோலை யரைக்கசைத்து, மின்னார் செஞ்சடைமேன் மின்
கொன்றை யணிந்தவனே" தே.

ங. முறுவல் - சிரிப்பு; பல்லுக்கு ஆகுபெயர். குறள். கககங.

ச. "அயன்றலைகொண்டு செண்டாடல்பாடி." என்பது ஈண்டு ஆராய
தக்கது.

நிபேதம் * பாத்தனாய்வழி, பாற்றனவவ்வழி. † தக்கிலையொழிய, ‡ (தாழிசைமுன்
னிறுதியுவாயினும்) பிறவில்லையே யென்க, || ஒருவோராடன் மிகுதி.

2

கடு. (க) பாணியுந் தூக்குஞ் சீருமென் றிவை
மாணிழை யரிவை காப்ப

(உ) வாரணமில் பொருளெமக் கமர்ந்தனை யாடி

ன்பது: அழித்தற்றொழிலை நிகழ்த்துகின்ற காலங்களிலே,பாணியுந் தூக்
ருமென்று சொல்லப்பட்ட இவையிற்றை மாட்சிமைப்பட்ட அணியி
டைய (ங) உமாதேவி (அ) காப்ப ஆடிக், காத்தற்றொழிலை நிகழ்த்
ன்ற இக்காலத்தே ஒரு வடிவைக்கொண்டு, நேயமில்லாத பொருளாகி
எமக்குப் பொருந்தினாய், இதற்குக் காரணங் கூறுவாயாக; என்றவாறு.

இது சுரிதகம்.

இப்பாட்டைப் பலமெய்ப்பாடுகளுந் தோற்றுவித்து நின்றதேனும், அ
ரைப்பிற் பெருகு மாதலின், முடிந்த பொருளாற் பிறந்த மெய்ப்பா

-றதும்; அது தன்கட் டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய மருட்கையாம்.

இது நான்கு உறுப்பான் வந்ததேனும், தேவபாணியான் வருதலின், மு
ிலை யொத்தாழிசை † யாகாது. "ஏனையொன்றே, தேவர்ப் ‡பராஅ மு
ிலைக் கண்ணே" (ரு) என்பதனல், தேவர்ப் பராயிற்றேனும் வண்ணக

நச்சினர்க் கினியரும் (ஆ) "உமையவ ளொருதிறனக வோஙகிய, வி
யவனுடிய கொடுகொட்டியாடலும்"(சிலப்: கூ சஉ-௩.)என்புழி, உ
யவ ளொருதிறனக வென்பதற்கு 'உமையவ ளொருகூற்றினளா
நின்று பாணி தூக்குச் சீரென்னுந் தாளஙகளைச்செலுத்த' என அ
யார்க்கு நல்லாரும் இவ்வடியை உட்கொண்டு எழுதியிருப்பவை ஈ
டறிதற்பாலன.

உ. 'ஆணமில் பொருளெமக் கமர்ந்தனே யாடி' என்பது அகப்பாட்
வண்ணத்திற்கு மேற்கோள். தொல். செய் சூ உ௨௪. பேர். நச்.

௩. (அ)உமாதேவி சிவபெருமானுடலைக் காணுகிருளென்பதுபெருவழக்
அன்றியும் (ஆ) அதனருமைகளை அறிந்து மகிழ்ந்து பாடுகிருளெ
றுஙகூறுப. இவற்ருடு அவ்வாடலுக்கிசையத் (இ) தாள மொத்
கிருளென்றும் கூறுவதை "கடையுகந்தன்னி லெல்லா வுலகமு
கடவுட் டீயா, னடலைசெய் தமலை தாள மறைதா னடிக்கு மீசன்
என்பதனுனும் அறிக.

௪. 'காப்ப' என்றது ஒத்துதலாற் காப்ப என்றபடி. 'தித்த் தத்தத் தித்த
திதி தாதை' (கந்தரந். ௫௪.) என்பதற்கு, 'தித்த் தத்தத் தித்
என்னுந் தாளமானங்களைத் திருநடனத்தாற் காக்கின்ற (தகப்பன்
பரமசிவனுமென உரை எழுதியிருத்தலுங் காண்க.

௫. தொல். செய். சூ. கந௮.

(திபேதம்) *எம்மிடத்தேபொருளிரூப், †ஆகாது. என்னை? 'வினைபொன்றே' (பாரது
பாரவுதன் முன்னிலை.

ாகாது; என்னுஞ்சின்னமுமிழந்தலின். ஆகலின், * இஃது எண்ணிவ
ட்டுச சின்னங்குன்றிய (க) கொச்சகவொருபோகாயிற்று.

சீர்வகைக் கலிக்கு, "விராய தளையு மொரூஉநிலை யின்றே." (உ) என்

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

முதலாவது பாலை.

" நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப், படுதிரை வையம் பாத்தி
ண்பே." (ச) என்றும், "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ், || சேயோ
ைய மைவரை யுலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வருண
ைய பெருமண லுலகமு, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொ
ப முறையாற் சொல்லவும் படுமே." (ரு) என்றும், நிலம் நான்கேயாகக் கூ

ற் பாலைக்கு நிலமின்றெனின், அற்றன்று; "புணர்தல் பிரிதலிரு
ாகக, ஊட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்கு
ாருளே."(கூ) என நால்வகை—நிலத்திற்கும் கொண்ட உரிப்பொருட் கி
பிரிதலும் உரிப்பொருளாக ஆசிரியர் கொண்டார்; அப்பிரிவு நான்கு நி
டையும் பொதுவாய் மயங்கிவருமென்று கருதி. ஆதலான் ஈண்டுப் பாலை
ணையையும் திணையாக ஆசிரியா ∴ நல்லந்துவனார் கோத்தாரென்று கூற

க. கடவுள் வாழ்த்து முத்தமிழ்க்கும் பொதுவென்றும், இயற்றமிழ்
வருங்காற் கொச்சக வொருபோகாய் வருமென்றும் கூறுவர், அ
யாக்கு நல்லார். சிலப். ௬ ௩௰.

உ," ௩. தொல். செய். சூ. ௬௧, ௨௭௰.

ச, ௫, ௬. தொல். அகத். சூ. உ, ௫, ௧௪.

(திபேதம்) ⁝ இது எண்ணிலை. † கட்டளைக்கலிக்காதலின். ‡ மதுரையாசிரியா நல்
ந்துவனா ரியற்றிய கடவுள் வாழ்த்து முற்றும். || செயயோன். ÷ நிலத்துங்கொண்
∴ நல்லந்துவனார் கோத்தார்.

மையாறாவை.

ஆயின், "கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய், முற்படக் கிள
வழுதிணை யென்ப" (க) என்றலிற் கைக்கிளையும் பெருந்திணையுங் கோ
வேண்டுமெனின், அஃது "உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும் பெறூ
) என்பதனால், அவை உரிப்பொருளன்மையின் நால்வகை நிலத்தினும் ம
வரப் பெறுமென்றார். ஆகலின் இத்தொகைக் கண்ணும் அவை மய
ர்க் ∗ கோத்தாரென்று கூறி விடுக்க. அவை விரவிய பாட்டுகள் வந்
வற்றைக் காட்டுதும்.

இனி, "சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே" (௩) என்றவு
சால்லாத முறையாற் சொல்லவும்படுமென்று † பொருள்கொண்டு அ
ற்றிப் பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலெனவுங் கோத்தார். (௪)‡
நூனூற்றினும் பிறவற்றினும் வேறுபடக் கோத்தவாறுங் காண்க.

க, உ, ௩. தொல். அகத். சூ. க, ௧௩, ௫.

ஐங்குறுநூறு	மரு	நெய்	குறிஞ்	பா	முல்
ஐந்திணையைம்பது	முல்	குறிஞ்	மரு	பா	நெய்
ஐந்திணை யெழுபது	குறிஞ்	முல்	பா	மரு	நெய்
திணைமாலைநூற்றைம்பது	குறிஞ்	நெய்	பா	முல்	மரு
திணைமொழி யைம்பது	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
கைந்நிலை	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
மதுரைக்காஞ்சி	மரு	முல்	குறிஞ்	பா	நெய்
பதிற்றுப்பத்து ௩௦	நெய்	பா	மரு	குறிஞ்	முல்
பெருங்கதை	மரு	முல்	குறிஞ்	பா	..
தொல்காப்பியம்	முல்	குறிஞ்	மரு	நெய்	...
இறையனாரகப்பொருள்	குறிஞ்	நெய்	பா	முல்	மரு
நாற்கவிராசநம்பியகப்பொருள்	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
வீரசோழியம்	முல்	குறிஞ்	மரு	பா	நெய்
மாறனகப்பொருள்	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
இலக்கணவிளக்கம்	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்

கம்பர் முதலியோர் குறிஞ்சியை முதலாகக் கொள்வர்.

ரதிபேதம்) * கோத்தார் அவை யாவரப் பாட்டுக்கள் வந்தழி அவற்றுட்காட்டு

† பொருள் கொண்டமை பற்றி. ‡ ஐங்குறுநூற்றின் வேறுபடக் கோத்தவா

காண்க.

உ

கணபதிதுணை.

கலித்தொகை.

(௨.) தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக
வடங்காதார் மிடல்சாய வமரர்வந் திரத்தலின்
மடங்கல்போற் சினைஇ மாயஞ்செ யவுணரைக்
கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெயி லு

௫. முடன்றக்கான் முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலிற்
சீறருங் கணிச்சியோன் சினவலி னவ்வெயி
லேறுபெற் றுதிர் வனபோல் வரைபிளந் தியங்குந
ராறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை
மறப்பருங் காத லிவளீண் டொழிய
விறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின்மற் றைஇய;

௧௧. தொலைவாகி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவென
மலையிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
நிலைஇய கற்பினா ணீநீப்பின் வாழாதாண்
முலையாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை ;

௧௫. இல்லென விரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்
கல்லிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
தொல்லியல் வழாஅமைத் துணையெனப் புணர்ந்தவள்
புல்லாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை;

௬௯. இடனின்றி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்
கடனிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
வடமீன்போற் றொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினை

எனவிவள்;

உ௪. புன்கண்கொண் டினையவும் பொருள்வயி னகற
லன்பன் றென்றியான் கூற வன்புற்றுக்
காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல்
யாழ்வரைத் தங்கி யாங்குத் தாழ்புநின்
றொல்கவின் றொலைத லஞ்சியென்
சொல்வரைத் தங்கினர் காத லோரே.

இஃது "ஒன்றாத் தமரினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்து "நாள
ன்மையு மினமைய தருமையுந், தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதி
ன்மைய திழிவு முடைமைய துயர்ச்சியு, மன்பின தகலமு மகற்சி
நமையு, மொன்றப் பொருள்வயி னூக்கிய பாலினும்" (க) * என்பதனு
ன்மையது இழிவு கூறி இல்வாழ்க்கைநெறி ஆற்றுதற்குப் பொருள்வயி
ரிவேனென்ற தலைமகற்குத், தலைமகளது இயல்பு கூறி, இப்பெரி
ாளைப் பிரியாமையே பொருளாவதெனச் சொல்லிச் செலவழுங்
்த்தமை தோழி தலைமகட்கு வந்து சொல்லியது.

இதன் பொருள்.

(உ) தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக
(௩) வடங்காதார் மிடல்சாய (௪) வமரர்வந் திரத்தலின்

படங்கல்போற் சினைஇ மாயஞ்செ யவுணரைக்
கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெயி லு

க. தோல். அகத். சூ. சக.

உ. "முந்நீ வந்துல கீன்ற முதற்பெய, ரந்தணன் படைவாங்கி" கம்ப
இராவணவதை ககஉ.

"தொடங்கற்கட் ... ... மற்றைஇய" இது மைவரையுலகத்து
பாலை வந்தது; தோல். அகத், சூ. கரு. ஙச.

யெதுகைக்கு மேற்கோள். தோல். செய். சூ. கரு. ஙச.

ச. சிவபிரான்தேவர்வேண்டத் திரிபுரம் எரித்தமை: (அ) "ஓங்குமலைப் பெ
விற் பாம்புஞாண்கொளீஇ, யொருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றி

பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த, கறைமிடற் றண்ணல்" புறம். இ
(ஆ) "திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட, வெரிமுகப் பேரம் பேவ

கேட்ப, வுமையவ ளொருதிற னாக வோங்கிய, விமையவ னாடி
கொடுகொட்டி யாடலும்" சில அ: சo-சரு. என்பவற்றானுமறி
லாகும்.

திபேதம்) * எனபதனுள்.

முதலாவது பாலை

க

முடன்றக்கான் (க) முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலிற்
(உ) சிறருங் கணிச்சியோன் (ங) சினவலி னவ்வெயி

லேறுபெற்றுதிர் வனபோல் வரைபிளந் தியங்குந
ராறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை
(ச) மறப்பருங் * காதலி ளிவளீண் டொழிய
(ரு) விறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின்மற் † றைஇய

... முதலா
நவர் வந்து ‡ தம்மெல்லைகொள்ளாத அவுணருடைய வலியைக் || கெ
ற்கு இரக்கையினுலே, (கூ) கூற்றினைப்போலச் சினந்து வஞ்சனையைச் செ
ன்ற அவுணரை, வஞ்சியாது எதிர்நின்று அடுகின்ற வலியுடனே, மூன்
ண்ணையுடைய இறைவன் மூன்றெயிலையுங் கோபிக்க, அவன்முகம் தெ
றுபோல, ஒள்ளியஞாயிறு சுடுகையினுலே, வரைபிளந்து பிறாற் சிறு

க. "குழவிஞாயிற் றெழிலிகக்தெள்ளுந், திருமுகமருங்கித் செருமீக்கூ
பெருங். (க) ௩௫: ச-ரு. எனவும், "ஊழியிற்சினவும், பருதிமண்டி
மெனப் பொலி முகத்தினன்" கம்ப. வருணனைவழி. கரு. என
சினக் குறிப்பையுடைய உதயனன் முகத்திற்கும் இராமன்மு
திற்கும் ஞாயிற்றை உவமைகூறியிருத்தல் இங்கே அறிதற்பாலது

உ. "சீறருங் .. ..ஆரிடை" என்பது, குறிஞ்சி முறைமை திரிந்து பா
யாதலுக்கு மேற்கோள். சிலப். (கக) ௬௦-௬௭

ந. கோபித்தலுக்குச சினத்தலென்னும் பெயரன்றியும் சினவலென்ற
பெயருண்மையை, "சினவ லோம்புமின்" எனவருதலாலுமறிக

ச. "மறப்பருமகாதலிவ ளீண்டொழிய, விறப்பத்துணிந்தனிர் கேண்மி
மற்றைஇய' என்பது முன்னிலை சுட்டியவொருமைக்கிளவி ஆற
படையல்லாதவழியும் பலரில்வழியும் போற்றுமற் பன்மையொ
கூறப்படுதற்கு மேற்கோள். தொல். எசச. சூ. சுந. 'முன்னிலை
தெய்வ.

ரு. "இறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின் மற்றைஇய" என்பது பா

வழு வமைதிக்கு மேற்கோள். தொல். எசச. சூ. கூடு நச; நேமி. சொ
எ0. இ - வி சூ. ௲00.

ச. (அ) "கூற்றுவெருண்டு வரினு மாற்றுமாற்றலையே" (ஆ) "கா
னனைய கடுஞ்சின முன்ப" பதிற் கச; ௲க. (இ) "கூற்றொத்தீசே
மாற்றருஞ் சீற்றம்" "புறம். ௬க. (ஈ) "காலன் கிளர்ந்தாலு
போல்வார்" பு-வெ. கரந்தை. உ. (உ) "மாற்றருஞ் சீற்றத்தி

திபேதம்) * காதலியள, † ஐய, ‡ இரக்கையினுலே தம்மேயமில, || கெடுதெதற்
சினத்தக் கூற்றனைப்போலவும் வஞ்சனையை.
மை தூமா தூர் வைக.

ரிய (க) மழுவையுடையோன் சினக்கையினுலே அந்த முப்புரம் அழித்தலே
பற்று உதிர்வனபோல, போவார்க்கு வழியில்லையாக வீழ்ந்து கு
ட்டுக் கிடக்த வெம்மை விளங்குர் தொலையாத வழியிடையே, நின்
றத்தலரிதாகிய வேட்கையையுடைய இவள் இவ்விடத்தே இறந்துபடும்ப
ாக, ஐயனே! பொருள்வயிற் பிரியத் துணிந்தீர்; அங்ஙனந் துணிந்த
ான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பீராக; எ - று.

கண், காலத்தின்கண்வந்தது. கணிச்சியோன், சுட்டுப்பெயராய் நின்ற
மரர் இரக்கையினுலே முக்கணன் மூவெயிலையும் உடல (உ) அவன்முக
தருமாறுபோல, கதிர்தெறுகையினுலே வரைபிளந்து, அவன்சினக்கை
லே அவ் வெயில் ஏறுபெற்று உதிர்வனபோல உதிர்ந்து,விலங்கிய ஆரிை
யன்க.

(கூ) கேண்மின் ஐய என்றது, ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

(ச) கதிர் தெறுதலின் மலைவெம்பிய சுரம் என்றதனுன், (ரு) நடுவுநிலை
ணைக்குரிய நண்பகலும் வேனிலும் குறிஞ்சியைச் சார்ந்து தோன்றினமை
றினர். "சுரமென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே" (கூ) என்பதனுல், வ
நமை கூறினர். இவ்விதிகள் மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

இது தரவு.

கூற்றுவனே" கனுநால். கஞ. (ஊ) "தென் புலத்தவன் போ
செய்த சீற்றமும்" திருக்கழுக்குன்ற. நாராயண. கஉ.

(எ) 'மடங்கல்போற் சினைஇ' என்பதற்கு, 'சிங்கம்போலச் சினந்து
என்றலுமாம்; புறம். எக. உரை பார்க்க.

௬. (அ) கணிச்சி, மழுவின்வேறான படைக்கலமுமாம்; "கையத
கணிச்சியொடு மழுவே மூவாய், வேலுமுண்டத் தோலாதோற்கே'
அகம் கடவுள் எனவருதல் காண்க. (ஆ) "எறிதரு கணிச்சி
செங்கையீசன்" கந்த. காமதகன. அஅ.

ரென்பதும் பெருவழக்கே; (இ) விழித்தெரித்தா ரென்றுங் கூறுப
இவற்றால் முகத்திற்குத்தெறுதல் கூறினர். இம்மூன்றிற்கும் வட
மொழிதென்மொழி இரண்டினும் ஆதாரமுண்டு.

௭. (அ) "இறந்திரா வேயமற் றிவணிலைமை கேட்டியின்" கலி. உஇ.
(ஆ) "வரையிடை வாரன்மினைய" திணைமொழியைம் ஓ. (இ) "ஐயா
விளம்பழமே யென்கின்றீர்" சீவக. கஞஇரு.

௮. இதற்கேற்ற சொற்றொடர், எட்டாவது கலியில் உள்ளது.

௯. தோல். அகத். சூ. க. ௧௦. தொல். பொருளியல் சூ. உஉ.

முதலாவது பாலை.

௧௧. (க) தொலைவாகி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை * யிழிவென
மலையிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
நிலைஇய கற்பினா ணீநீப்பின் வாழாதாள்
முலையாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை
எ – து: முன்பு உன்

ன்பு இல்லையாய், வந்து இரந்தவர்களுக்குச் சிறிதுங் கொடாதிருத்த
ழிவாமென்று கூறி, மலையைக் கடந்துபோய்த் தேடுதலைக் கருதின (உ) பெ
ர் நன்கு மதிக்கும் பொருளாயினும், யான் வருந்துணையும் ஆற்றியி
யன்று ஆற்றுவித்த கூற்றிலே நிலைபெற்ற கற்பினையை முன்பு உடை
ர் நீ நீப்பின் இளமைச்செவ்வி முதிர்விலுலே உயிர் வாழாதாளாயினும்
ளி அவளுடைய, நிரம்பிய மூயக்கத்தை விரும்புகின்ற முலையினையுடை
ர்வைப் பிரியாதிருத்தல் நின் மனத்திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின், அ
ு பொருளாவதல்லது பிரிகின்றது பொருளாகுமோ? எ - று.

தொலைவு, முன்பு உண்டாய்ப் பின்பு † இல்லையாதலாம்.

நி. (௩) இல்லென விரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்

கல்விறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ

" இவைமூன்றும் (ஈ, தா, கொடு என்பவை) இல்லென இரப்போ
க்கும் இடனின்றி இரப்போர்க்கும் தொலைவாகி இரப்போர்க்கு
உரியவென்று உணர்க"என இத்தாழிசை முதலடிகளிலுள்ளசொற்க
அமைந்திருத்தல் ஈண்டு அறிதற்பாலது. தோல். எச்ச. ௬. ௪.

உ. கலி. கச. இன் ௧௦. ஆம் அடிக்குறிப்பில் ஈண்டைக்கு இயைவ
ஒப்புநோக்குக.

ந. (அ) "இல்லெனமறுக்குஞ் சிறுமையுமிலனே" (ஆ) "ஈயெனவிரத்தலிழ்
தன் றதனெதிர், ஈயேனென்ற லதனினு மிழிந்தன்று" புறம். ௧௮௦; ௨௦
(இ) "அன்னவை பிறவு, மடம்பட வந்த தோழிக் கண்ணும்" எ
புழி, கற்பின்கட் டோழிகூற்று நிகழ்ந்ததற்கு "இல்லென......பொ
ளாகுமோ" என்பதனை மேற்கோள் காட்டி, "தோழி இந்நிகர
கூறிய வழித் தலைவன்கூற்று நிகழும்; இவ்வழிக் கூறுங் கூற்று
காமமாகத் தோன்றாது பொருளாகத் தோன்றும்; காமத்திற்கு மாறாக
கூறவேண்டுதலின்" என்பர். இளம். தொல். கற். சூ. ௯. (ஈ) தலைவ
தலைவிமுன்னர்த் தன்னைப் புகழுங்கூற்றிற்கு "இல்லென விரந்தோர்
கொன்றீயாமை யிழிவு" என்பதை மேற்கோள் காட்டி, "இவ்வா
கூறவே, அவன் 'யான் செய்யேன்' எனத் தன்னைப் புகழ்ந்த வாறும்
என விளக்குவர், இளம். இதனைப் பின்பற்றுவர், நச். தொல். கற். சூ
௪௦. (உ) "ஈதலாவது இல்லென விரந்தோர்க்குக் கொடுத்தல்" தொல்
புறத். சூ. ௧௬. இளம்.

...திபேதம்) * இளிவு, (இச்செய்யுளின் மூலமுரை முழுவதினும்), † இல்லையாகுதல்.

8

கலித்தொகை.

தொல்லியல் * வழு: அரைத் துணைவனைப் புணர்ந்தவள்
புல்லாகப் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை

...

...டந்துபோய்த் தேடுதலைக் கருதின பொருள் நன்கு மதிக்கும் பொருள
...ம், நமக்குப் (க) பழைய உழுவலன்பு வழுவாமை வருமென்ற கூற்றை உ
...காண்டதனுலே நீ பிரியாயென்றே கூடினவளுடைய, தான் புல்லுதலை
...ரும்பின இளமைச் செவ்வியையுடைய மார்பைப் பிரியாதிருந்தல் நின் ம
...திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின். அதுவே பொருளாவதல்லது பிரிகின்ற
...பொருளாகுமோ? எ - று.

...௯ (உ) இடனின்றி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிழிவெனக்

கடனிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
(ரு) வடமீன்போற் றொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினா
டடமென்றோள் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை

எ - து: தம்முடைய இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருளில்லையென்
றி வந்து இரந்தவர்க்குச் சிறிதும் கொடாதிருத்தல் இழிவாமென்று கூ

க. (அ) "நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய வா மணக்கினி யார்க்குநீ மகளா
தூஉம். பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற். கண்ட பிறவியே யல்
காரிகை" மணி. உக: உக-ரு உ. (ஆ) "கிழவன் கிழத்தியெனவே ப
பிறப்பினும் ஒருவாக்குருவர் உரிமையெய்திற்று" தொல். க
வியல். சூ. உ. நச. (இ) "இருவரும் எதிர்ப்பட்ட ஞான்று தொடங்
கூழுவலன்பால் உரிமை செய் தொழுகலிற் கிழவனுங் கிழத்தி
மென்றார்" தொல். களவு. சூ. க. நச. என்பன காண்க.

உ. இடனென்பது செல்வமென்னும் பொருளில்வருதற்கு "இடனின்
றிரந்தோர்க்கு" என்பது மேற்கோள்; குறள். ககo. பரி.

(அ) "பிரிவாற்றாமை யென்பது. களவிற் பிரிவாற்றுதல் வேண்டுமோ
போலக் கற்பினுட் பிரிவாற்றுதல் வேண்டப்படாது; என்னை

பொருளாயினல்லதை" என்பதனை மேற்கோள்காட்டி, "இனை
கற்பினாளைப் பிரியாமை பொருளாயினன்றி நும்மால் தரப்படு
பொருள் பொருளாகுமோ என்றதன் கருத்தாவது, பிரிவாற்
மையின் இவள் இறந்துபடுவள், பின்னை அப்பொருள்கொண்
டாற்றும் இல்லறம் யாதுடையதெனத் தலைமகள் பிரிவாற்றாமை
கூறியவாறாயிற்று"என்பர் பேர். தொல். மெய்ப். சூ. உச. (ஆ)இதனை
யே பின்பற்றிச் சுருக்கி எழுதுவர் இ-வி உரைகாரர் இ-வி. சூ. ருஅ

ரு. அருந்ததி, (அ) அனசூயையின் திருமகள்; (ஆ) வசிட்டமுனிவரின்
பத்தினி; (இ) வானிடத்தே வடதிசைக்கண் துருவநட்சத்திரத்
துதிபேதம் * அழகமை.

டைக் கடந்துபோய்த் தேடுதலைக் கருதின பொருள் ஈன்கு மதிக்கு

னருகிலுள்ள எழுமுனிவர் குழுவிடையே கொழுநனொடு தொழு
ஒரு சிறவின்மீன் வடிவமாகத் தோற்றுபவள்; (அ) கலங்கா
தெய்வக் கற்புடையவள்; (உ) வாழ்நாளற்றவர்க்குத் தோன்
தொளிப்பவள்; (ஊ) வதுவைக்காலத்துக் கணவரால் மகளிர்க்கு
காட்டப்படுபவள்: (எ) அம்மகளிரால் அக்காலத்தும் தம் வா
நாளை அறிதற்கு நோக்கப்படுபவள்: (ஏ) கற்புடைமகளிரால் அந்தி
காலத்துத் தொழப்படுபவள்; (ஐ) தன்னைத் தரிசித்தோர்க்கு மா
நீக்குபவள்; (ஒ) புகழ்மிக்கவள்; (ஓ) க: வடமீனவள், உ: வட
மீன், ஙட: வடக்குமீன், ச: உத்தரமீன், ரு: தெய்வம், சு: அணங்கு
எ: கடவுள், அ: கடவுண்மீன், கூ: சிறுமீன், கo: அருந்ததிமீன்
கக: செம்மீன், கஉ: சாலினி, கங: சால், முதலிய பெயருடையவள்
(ஔ) கற்பிற் சிறந்தார்க்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறப்படுபவள்

(ஃ) க: "பெருநல் வானத்து வடவயின் விளங்குஞ், சிறுமீன் புரையு
கற்பி னறுநுதல், வினைக்கை மகடூஉ" பெரும்பாணாறு ௩oஉ-௪

[illegible]

[illegible]
வுலகிலைட் புகழ்நனை கூடிய. வருந்ததி யகற்றிய வாசில் கற்பினுய
கூ: "அருந்ததிக் கற்பி ஞளை மடிபகர் தவத்தா னுடைான்
எ. "தொழுதகு தெய்வ மன்னாள்" சீவக. ஙஉஎ: சஎஉகூ; கககஉ
அ: "திகிலா வடமீன் றிறமிவ ளுரிபா ண்மய" "வடமீன் கற்பின்
மனையுறைமகளிர்" சிலப. (ஆ) உஎ; (ரு) உஉக. கூ: "கடவுண்மீன்
கற்புமாதர்" கo "வடபுலத்து வயங்கு மருந்ததிக, கடவுட் கற்பினர்"
காசி. தேவர்கள் பிரமலோகம். உஅ; கறபலக்கணம் ஙச. கக
"வடபுலத்திசி மேனக்குநர் மாசறு விளங்கும், கடவுண் மீனினும்
தொழுதகு கற்பினர்க் கபசாய, கொடிமருங்குலை" நைடதம். மேதவ

யைக்கணணூற்ற உகு. கஉ: "தொழத்தகு வடமீனெஞ்ன, நடையறி புலவரேத்தி நவிநம யந்தியென்பாள்" பிரமோ. சோமவார விரத சுப கங:"கற்பா லருந்திவா யருந்தி" கச:"கற்பிலு லந்திமீ னனையவள்" கரு "வடமீனிகர் கற்பினளை" கசு: விண்ணலவ கருகித் தோன்று மேதகு வடமீனன்றி, மணலவ குவமை சொல்ல மடந்தையா யாரு மில்லாய். பண்ணலவ கடந்த மென்சொற் பாவையை" வில்லி சம்பவ. உகு, வாரணாவத. உஅ. திரௌபதி. கக, சூது. உ0உ. கஎ: "மறுவி லாவட மீன்புரை கற்பினள்" திருவிளை. பாயிரம். ச. என்பவை கண்டு அறிதற்பாலன. பிறவும் விரிப்பிற் பெருகும்.

கலித்தொகை.

பாருளாயினும்,(க)அருந்ததிபோலே(உ)எல்லாருந்தொழுது வாழ்த்தும்ப ளங்கிய கற்பினளை முன்புடையவளுடைய, காமச் செவ்வியாற் பெ மையையுடையவாய, மெல்லியவாகிய தோள்களைப் பிரியாதிருத்தல் நி னத்திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின், அதுவே பொருளாவதல்லது பி ன்றது பொருளாகுமோ? எ - று.

பிரியாமை யென்றது பின்பு பிரிகின்றதனைத் தோற்றுவித்தது. ீன்றத ம்ப. கற்பினையாகல் (ந) கற்பினையான் ...

இவை மூன்றும், தாழிசை.

ந எனவிவர்

க. அருந்ததியென்பது. அருந்ததியென்றும் தமிழில் வழங்குமெ
பதை, செம்மீனென்பதற்கு அருந்ததியென்று (பதிற். நக.) உ
எழுதப் பெற்றிருத்தலாலும் "மீனையருந்ததி ... யென்றெண்
கம்பராந். ர. ச.) "கற்பினல. மருந்ததியானம் புவிக்களித்தா
(திருமூ.ப்லோ. அகு.) என சிவஞானமுனிவரும், "அருந்ததிக்
கற்பளியா ளருந்ததிக்குக் கற்பளியார்" திருவானைக்கா. கோ
செங்கணு ர கூ.) எனக் கச்சியப்பமுனிவரும் மாற்றவொண்ணுக
அமைத்திருத்தலாலும் அறிக.

உ. கற்புடைமகளிரை எல்லாருந்தொழுதேத்தல் (அ) "உரைசால் பத
ளிர்குயர்ந்தோ ரேத்தலும்" - 'புகழமைந்த கற்புடை மகளை மக்க
யன்றித் தேவரு முனிவரு முதலாயினோர் சென்றேத்துதல் இய
பாதலும்' சிலப். பதிகம். கூ. அடியார். (ஆ) "தெய்வந்தொழா
கொழுநற் றொழுவாளை, தெய்வந் தொழுந்தகைமை திண்ணிதால்
தில. உங. இயதிவெண்பா. (இ) "நாடு மூரு நனிபுகழ்ந்தேத்தலும்,
பாடு சான்ற பத்தினிக் காவதே" காவியாதி. (ஈ) "படியேரு
தலைமேற் கொண்ட கற்பினுள்" கம்ப. கடல்காண். எ. (உ) "தொ
தரு கற்பினளை" நைடத.மணம்புரி கூ0. என்பவை முதலியவற்ற
அறியலாகும். (ஊ) "அருந்ததியும் வந்தனைசெ யஞ்சொலின வஞ்சி
என்பதும் ஈண்டறிதற்பாலது.

ந. கற்பியல் முதற் சூத்திரத்து, 'கற்பியல் - கற்பினது இயலெனவிரிக்
இயல், இலக்கணம்......அது கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வம் இ
றெனவும அவனை இன்னவாறே வழிபடுக வெனவும் இருமுதுகுர
கற்பித்தலானும் அந்தணர் திறமுஞ் சான்றோர் தேஎத்தும் ஐய
பாங்கினும் அமரர்ச் சுட்டியும ஒழுகும் ஒழுக்கம் தலை மகன் கற்பித
லானும் கற்பாயிற்று' என எழுதிய பகுதி ஈண்டறிதற்பாலது.

ச. (அ) "கழியாக் காதல ராயினுஞ் சான்றோர், பழியொடு வரூஉ மின்ப
வெஃகார்" அகம். கஙஉ. (ஆ) "பாவமு மேனைப் பழியும் படவரு
சாவினுஞ் சான்றவர் செய்கலார்" நாலடி. உகஐ.

புனைகண்மைகொண் டினையவும் பொருள்வயி னகற

லன்பன் றென்றியான் கூற லன்புற்றுக்

(க) காழ்வரை நில்லாக் கடுங் (உ) களிற் றொருத்தல

யானையை அடக்கி நல்வழியில் நடத்துதற்கும் வேண்டுவன செய்து அதனைப் பாதுகாத்தற்கும் மேலே பாகனிருப்பதுபோல ... பரிக் கோற்காரரு முண்டென்பது, (அ) "கீழுமேலும் காப்போரி... வறுந்தலைப் பெருங்களிறு போல, தமியன்வந்தோன்" நற். கஅ (ஆ) "சினஞ்சிறந்து, கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி ... மருங்கு கடாஅ யானையும்" மது. ௩அ௦-அ௩. (இ) "எதிர் பரிக்காரரோட (ஈ) "பரிக்காரர் தாமும், மீங்கு கடாவுவாரும்"(உ) "... பரிக்காரர்தலையிடறி" பெரிய. எறிபத்த கஉ; ௪௧. திருநாவுக்கரசு. கக (ஊ) "நெடுவேலும் பாகுங் களிறுவரு கடகளிற்றுக் கவேதவாகன... (எ) "பாகுபரிக்கோல் யாவுந் துரந்தே, காலன் ஊர்ன்று கொதிப்பது அவ்வேழம்" (ஏ) "வேலொடுபோகடர் கம்பர்கள மதாசலம்" வில்லி. வாரணா கக. பதினாறும். க௦. பதினேழாம் ௬௬. (ஐ) "காழோர் கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப" மது. ௬௫அ-௬. (ஒ) "காழிர்குத்திக் கசிந்துவாய் வைப்பக், கைதப்ப வைத்த மெய்ப்பிடை ... கிடிருமுகம் ... கவளம்போல" நற். ௩௯ (ஓ) "வெலற்கரு குஞ்சரம் வேட்டம் பட்டெனத், தலைத்தலை ய... கதந் தவிர்ப்ப" சீவக. ௪௧. என்பவற்றால் விளங்கும். இப்பரிக்கோல் குத்துக்கோல், தோட்டி, கவைமுட்கருவி, கழை, வேய் முதலிய பெயர்களால் வழங்கப்படும். 'களிறுகொளவியற காழ்வரை நிற்கில கழிவ ... பாகவ (க௦) மதுரை ௬. என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(அ) "மையக்களிற றொருத்தல்" (ஆ) "பெருங்களிற் றொருத்தலின் அகம். எஅ. ௩௦அ. (இ) "இருங்களிற் றொருத்தல்" புறம். கக௦ (ஈ) "வன்களிற் றொருத்தல் யாவும்" கந்த. தாரக. ௪௪.

(உ) வேழக்குரித்தே விதந்துகளிறென்றல் என்புழி 'விதந்தென்ற விதப...

பிறூற் களிறென்பது சாதிப்பெயர் போலவும் நிற்குமென்பது; அஃ

றொருத்தல் என்புழி, களிறென்பது எருமையினொருத்தல் முதலாயின வற்றை நீக்குதலாற் பொருள் வேறுபாடுடைமையின் ஒரு பொருட் பன்மொழியாகாது; பண்புத்தொகையு மடங்குமென்று (நன். பொது சூ.சஎ.) மயிலைநாதரும் கூறுவர்.

௪. கலித்தொகை.

(கீ) யாழ்வரைத் தங்கி யாங்குத் தாழ்புநின்
றொல்கவின் றொலைத லஞ்சியென்
சொல்வரைத் தங்கினர் காத லோரே

எ - து: என்று யான் நினக்குக் கூறும்படியாக, இவள் பொலிவ னைத் தன்னிடத்தே கொண்டு வருந்தவும், நீ பொருள் தேடப்பிரிகின்ற னக்கு அன்பு அல்லவென்று யான் சொல்ல, அச்சொல்லவைத் தங்கா தலோர், பின்னர் நினது இயற்கைநலந் தொலைதலைக் கூற, அச்சொற் ஞ்சி, பரிக்கோலாற் குத்தவுந் தன்னெறியில் நில்லாத செலவுகடியகளி ருருத்தல் மெல்லிய யாழோசையின் எல்லையிலே தங்கினாற்போல, அ ற்றுந் தாழ்ந்து, குற்றேவன் மகளாகிய என் கூற்றின் எல்லையிலே தங்கி ாகாநொழிந்தார்காண்; எ - று.

தோழி தான் செலவழுங்குவித்தமை கூறலின். கூறவென்பதனை ாலைத்லோடு கூட்டுக.

தங்கினர் என்பதனால் தம்மைமையும் வந்தது.

க. யானை யாழோசையி னெல்லையிலே தங்குமென்பதனை (அ) “ அல ங்கழை மகளிரும் யானையும் வணங்கு. மணியொலி வீணை

என்னும் பெருங்கதையும் அர்நால் (ச) ௩, யாழ்பெறநகில் (இ)அரு
நன் செய்தியிலுள்ள வீணைவரலாற்றைக்கூறும் ௬௬-௬௦௭. ஆம் அ
களும் (ஈ) "மகரயாழ் வல்லமைந்த ஞெருவனைக் கண்டமத்தப், புக
முகக் களிற்றின் மன்னன் முனிவனை வணங்கி" மேரு.அ. வசிராயு

நலத்தம் புக்க. ௩௧. (உ) "ஐம்புலவேழத்தின் வெந்தொழி லவியட
கருணை வீணை காமுறக் கழீஇ" ஞானமிர்தம். ச: (ஊ) "ஆட
இயன் மேனிலை மிசையமை கணையார், பாடகத்தனி யாழிசை

குவங்ஙீறும் வான, காடகத்து வெண்களிற்றினை களினமெ
மலர்ப்பூம், பாடகத்தடி கடையினுத் பருவ · லுறுப்பார" காஞ்சிப். இ
நகரப். அ௦. (எ) "நிலவுவெண்காி வணக்கிய நகரில் யாழ்தழுவி, மல
மின்னிசை யெழுப்புவர் மேனிலமகளிர்" தணிகை. திருநகரப். கஉ
என்பனவுகளும். (ஏ) "இசையினி விடகுத்தோற்றும் யானையா

வேறுமென்னி, னிசைவதொன்றன்று கணயர்" சீவக. எசஅ எ
தன் விசேடவுரையில் 'யானைக்கத்திற் றோற்றுதலின் அதற்
வணங்குத வியல்பு' என்று ௩௪. எழுதியிருத்தலும் வற்புறுத்துப
(ஐ) யாழென்பது வீணைக்கும். வேறோரிசைக்கருவிக்கும் பெயராய்

தங்கினுற் போலவென்னும் தொழிலுவமத்திற்கு [அன்பன்றோ்ன்று
தால்கவின் ஞெலைதலென்றதும்?] .. ..பொருளாயினவாறு காண்க.

யாழ் தோழியும் அவன் கூறியது யாழிசையுமாகக் கொள்க.
எனவிவள். தனிச்சொல். எஞ்சியது சரிதகம்.

இச்சரிதகத்தாற் றலைவற்கு உண்டாகிய அருளொன்றும் மெய்ப்பா
ால், தலைவிக்குப் புணர்வென்னும் உவகை பிறந்தது.

செலவழுங்கலின் முல்லையாமெனின். ஆகாது; "செலவிடை யழு
ங் கெல்லாமை ...

...லைகைதமத." (உ) "அவற்றுள், ஒத்தா ழிசைக்கலி யிருவகைத்; தாரும்
ட) "இடைநிலைப் பாட்டுத் தரவுபோலக் கடையவை, † நடைநவின் றொழு
மான்றென மொழிப." (ச)" தரவே தானு நாலடி யிழிபா, யாறிரண் டு
பன்றுறையவும் படுமே." (ரு)"இடைநிலைப் பாட்டே தரவகப் பட்ட மரபி
வன்ப."(சு)"அடைநிலைக்கிளவி தாழிசைப் பின்னர்.நடைநவின் றொழுகு
மென் கிளவி"(எ)"போக்கியல் வகையே வைப்பெனப் படுமே." (அ)"தரவி
லாத்து மடனகப் படுமே,புரையீ றிறுதி நிலையுரைத் தன்றே."(கூ)என்று அ
லையாகியகட்டளை ‡யொத்தாழிசைக்குக்கூறிய இலக்கணம் சிலவற்றை ||யொ
ழிசைக்கும் ஒத்தலின் இவ்விலக்கணம்பற்கொண்டு இத்தொகையில் ஒத்த
சை செய்தாரென் றுணர்க.

அவற்றுள், இது மிகத்துள்ளிவந்த பத்தடித்தரவும். "ஒத்தாழிசை
ண்டில யாப்பின, குட்டமு நேரடிக் கொட்டின வென்ப." (க஁) என்பதனு
த்ததாழ்த்த துசைபெற்றுத், தரவகப்பட்ட —மாபினவாய் "ஒத்து மூன்று
ரத்தா ழிசையே"(கக)என்பதனுன் ஒத்துமூன்றாய்வந்த தாழிசையும்,நடை
வின்றொழுகு மென்றதனுல் "எனவிவள்" என்று பொருள் பெற்றுவந்
டைநிலைக் கிளவியும், இடைநிலைப்பாட்டின் பொருண்முடிவு காட்டித் த
ச் சுருங்கிவந்த சுரிதகமும பெற்றுத், தரவினுந் தாழிசையினும் நேரீ
ற்சீரும் பெற்றுத், தரவின்கண் ஏறுபெற்றுநிரைஎன நேர்புநேர்நிரையாகி
ந்சியுரிச்சீரும் பெற்றுவந்த முதனிலையொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

* "எழுசீ ரிறுதி யாசிரியங் கலியே." (கஉ) என்பதனுல் ஈற்றடி நா
ம் அயலடி மூசீருமாக எழுசீரான் இற்றது சுரிதகம். இவ்விதி மேல்வரு
வற்றிற்கும் கொள்க. (க

க. தொல். கற். சூ. சச.   உ-க. தொல். செய். சூ. கஙO-கஙஎ.
கO, கக, கஉ. தொல். செய். சூ. ககரு, கசஉ, எக.

(திபேதம்) * "வல்வகைத்தே" † "டையபின்றெழுகு" ‡ "ஒத்தாழிசைகட்கு"
‖ ஒத்தாழிசைகட்கு. + மரபினுணவாய்,

(ᵇ) (க) அறனின்றி யயலூற்று மம்பலை நாணியும்
வறனீந்தி நீசெல்லு நீளிடை நினைப்பவு
மிறைநில்லா வளையோட விதழ்சோர்பு பனிமல்கப்
பொறைநில்லா நோயோடு புல்லென்ற நுதலிவள்
விறனல னிழப்பவும் வினைவேட்டாய் கேளினி;
உடையிவ ளுயிர்வாழா ணீநீப்பி னெனப்பல
விடைகொண்டி யாமிரப்பவு மெமகொள்ளா யாயினை
கடையிறு வாற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை
யடையொடு வாடிய வணிமலர் தகைப்பன;
வல்லைநீ துறப்பாயேல் வகைவாடு மிவளென
வொல்லாங்கி யாமிரப்பவு முணர்ந்தீயா யாயினை
செல்லுநீ ளாற்றிடைச் சேர்ந்தெழுந்த மரம்வாடப்
புல்லுவிட் டிறைஞ்சிய பூங்கொடி தகைப்பன;
பிணிபுநீ விடல்சூழிற் பிறக்கு மிவளெனப்
பணிபுவந் திரப்பவும் பலசூழ்வா யாயினை
துணிபுநீ செலக்கண்ட வாற்றிடை யம்மரத்

தணிசெல வாடிய வந்தளிர் தகைப்பன;

எனவருங்கு;

௩௪ யாரிற் கூறவு மெமக்கொள்ளா யாயினை
யானு மிவர்போ லருள்வர் தவைகாட்டி
மோனின்று மெய்கூறுங் கேளிர்போ னீசெல்லுங்
கானந் தகைப்ப செலவு

... நலைமகறது உணர்ந்தவும
ன்னும் பிரிவின்மேற்சென்ற உள்ளத்தனுயினனே, நீர்செல்லுங்கானமே
ம்மை இடிக்குங் கேளிர்போல விலக்குமெனை, அவன் செலவழுங்கு
கை அவன் கூறியது.

---

௧. (அ) "பிரியுங்காலை யெதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை யெதிரும்" என்புழி, கற்பினுள் தலைமகன் சேயிடைப் பிரியுங்காலத்துத் தோழி கூற்று அவன்மாட்டும் தலைமகள்மாட்டும் ஆமென்று கூறித் தலைமகன் மாட்டு ஆனதற்கும், தொல். கற். சூ. ௯. (ஆ) சரிதகம் வெண்பா வியலான் இற்றதற்கும் தொல். செய். சூ. ௭௨. இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டினர்; இளம்.

முதலாவது பாலை. உ

இதன்பொருள்

அறனின்றி * யயமுறாற்று மம்பலை நாணியுர்
(௧) வறனீந்தி நீசெல்லு நீளிடை நினைப்பவு
மிறைநில்லா வளையோட விதழ்சோர்பு பனிமல்கப்
(௨) பொறைநில்லா நோயோடு புல்லென்ற நுதலிவள்
(௩) விறலவல † ளிழப்பவும் வினைவேட்டாய் ‡ கேளினி

எ - து: யான் நின்பிரிவை உணர்த்துகையினாலே முன்னையிற் கிட

ாய் வளைகழலக், கண்ணீர் இமையினின்று முன்னர்ப் பெருகி வீழ்ந்

ன்னர் இமை நிறையும்படி நிற்க, பொறுக்கும் அளவில் நில்லாக் காமநோ

ாலே பொலிவழிந்த நுதலினையுடைய இவள் பின்பு அயலிலுள்ளார்

) நெஞ்சில் அறமின்றாய் (ஞ) வெளியாகக்கூறும் (ஊ) அம்பலைக் கூ

னைமேற்சேறலை விரும்பினவனே, இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதனை

ளை; எ - று.

இது தரவு.

ஈ உடையில ருயிர்வாழா ளீடீப்பி னெனப்பல

(எ) விடைகொண்டியா பிரப்பவு மெமகொள் மா யாயினை

க. (அ) செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலத்திற்குறித்தாய்வருதற்கு "வறனீந்

நீ செல்லு நீளிடை நினைப்பவும்" என்பதை மேற்கோள் காட்டினர்

௩ச. தொல்.வினை.சூ. ௪உ. (ஆ) இக்கனை, துணைவினை ஒருகாலத்தெய்

யதற்கு மேற்கோள் காட்டினர்; பிரயோக விவேக நூலார். இல். இ

(இ) இருள் பருகி யென்பதற்கு இருளை விழுங்கா நின்றென்

பொருளும் செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலம் உணர்த்திற்றென்று இல

கணமும் எழுதி யிருத்தல் பெரும்பா. க. இங்கே அறிதற்பாலது

உ. பொறைநில்லா நோய்கூரப் புல்லென்ற நுதலிவள், என்ப

(நன் ௦ ரிச. சூ. கஞ.) மயிலைநாதருரையிற் காணப்படுகின்றது.

௩. விறனல னிழத்தல் கலி. கஉச. கரு. "விறன்மேனி" திருச்சி. உ-ரு

ச. "அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும், புன்மையா

காணப்படும்" குறள். கஅரு.

ரு. தூற்றல் - வெளிப்படையாகச் சொல்லுதல்; "பிறர்பிறர் சீரெல்லா

தூற்றி" நீதிநெறி. உ௦.

௭. ''அம்பலு மலருங்களவு' இறை. சூ. உ௨. என்பதனுரை சுன்
நோக்கற் பாலது.

௮. "உடையோர்போல விடையின்று குறுகி "புறம். ௫௪. "நம்பன் சிறிதே
விடைதந்திது கேட்க" சீவக. ககளங என்பவற்றைநோக்கின், இங்கு
இடையென்பதற்குச் சமயமென்று பொருள்கொள்ளலுமாம்.

திபேதம்) * அயற்சூற்று மம்பலர், † விமர்ப்பவும், ‡ கேளினி, || பொருக கீழ்த்து.

4

கலித்தொகை.

கல்டஇய வாற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை

ரங்கள் இரந்துகொள்ளவும், எம்முடைய வார்த்தைகளைக் (௨) காரியமென்று
நதாயாயினும். இனி நின்னைப் போகாமற் றடுப்பன. நின் னெஞ்சை
சுலுதலினை வழிபடுத்து, நீ நீக்கப்பட்ட வலுஷிய சுனைகளிடத்து இலை
ளாமேட * கூட வாடிய அழகிய மலர்கள்; எ - று.

என்றதனன், இவளேயன்றிச சுற்றத்தாரும் கெடுவரென்றுள்.

"எக்கில மருங்கிற் பூவும் புள்ளு, மக்கிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்
ந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்" (௩) என்பதனன் மருதத்துப்பூ
ரலக்கண வந்தது.

௧0 † வலஞ்சீ துறப்பாயேல் வணைவாடு மீவமெய்ன
(௪) லொல்லாங்கியா ‡ மிரப்பவு முணர்ந்தியா யாயினை
செல்லுநீ யாற்றிடைச் சேர்ந்தெழுந்த || மரம்வாடப்
(௫) புல்லுவிட் டிறைஞ்சிய பூங்கொடி தகைப்பன

௧. "அடையென்பது. தாமரை ஆம்பல் நெய்தற்றொடக்கத்து நீர்ப்பூ
துயறிவுயிர்கட்கும் தாம்பூலத்திற்கு முரித்து" (நன். பொது சூ. ௩௭
என்பர் மயிலைநாதர்; சிறுபான்மை வேறு ஓரறிவுயிர்க்கும்வரும்.

௨. காரியம் - செய்யத்தக்கது.

௩. தொல். அகத். சூ. ௧௧. (அ) இதில் இசசெய்திக்கே நச்சினார்க்
கினியரும் (ஆ) காமநிலை யுரைத்த லென்பதற்கு நீ பிரியின் இவ
காமமிகுமென்று கூறுத லென்று பொருள்கூறி, (தொல். க
சூ. ௩௨. "காமநிலை") அதற்கு இளம் பூரணரும் "உடையிவ ளுயி
வாழாள் ..அணிமலர் தகைப்பன" என்னும் பகுதியை மேற்கோ
காட்டினர்.

௪. 'ஒல்லாங்கு' என்பதில் ஆங்கென்பதன் பொருளை (அ) "பட்டாங்
கூறல்" (ஆ) "நின்றாங்கிசைத்தல்" (இ) "வல்லாங்குப்பாடி
(ஈ) "வல்லாங்கு வாழ்தும்" (உ) "வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்

௫. ...தலைவி கூற்றாய் வருவன உளவாயின் இதன்கண் (தலைவன் எடு
த்துக்கொண்ட காரியத்திற்கு 'முடித்தலாற்றான் கொல்' என்று அ
சும் அச்சத்தின்கண்) அடக்குக" என்பர், நச்; தொல். கற். சூ எ.

பிரதிபேதம்¹ * கூடி, † வல்லியிற, ‡ உரைப்பவும், || வாயவாட.

முதலாவது பாலை. ௨

எ - து: நீ கடுகத் துறப்பையாயின் இவள் (க) வகுப்பையுண்டய உ
க்கள் கெடுமென்ற நினக்குப்பொருந்தும் வழியாமல யாங்கள் இரந்துகொ
வும், இவள் வருத்தத்தை அறியா யாயினாய். இனி நின்னைப் போகா
டுப்பன. நீ போம் நெடைவழியிடத்து. நமக்குப் பரூக் கோடென்று சேர்
டப்பட்ட மரம் வாட, அதனை சேருதலைச் செகவிட்டு வீழ்ந்து இட
க்கொடிகள்; எ - று.

மடக் கலேயியும். கொடி சுற்றமுமாகக் கூறினன். மடத்தினது நிழல் ர்தலின், கொடி மடம் வாமெனவும் நின்றது.

சச பிணிபுரீ விடல்சூழிற் பிறர்க்குரு மிவளெனப்
பணிபுவந் திரப்பவும் பலசூழ்வா யாயினை
துணிபுரீ செலக்கண்ட வாற்றிடைப் பம்மரத்
தணிசெல வாடிய வந்தளிர் தகைப்பன

எ - து: நீ சில நாட் பிரிந்ததக்கொண்டு பின்னைக் கைவிடுதலே நதுவா யாயின் இவள் இறந்துபடுவளென்று தாழ்ந்து வந்து இரந் நாளளவும். † வினைவயிற் செல்லுமாறு பலவற்றையுஞ் சூழ்வாயாயினை னி நின்னைத் தடுப்பன. நீ போதற்கு நெஞ்சாற் றுணிந்து கண்டு வைத் ழியிடத்தில், முற்கூறிய மரத்தின் அழகு போக, வாடிக்கிடந்த அழகி தளிர்கள்; எ - று.

இவை மூன்றும். தாழிசை.

இத்தாழிசைகளிற் கூறிய இறைசிப் பொருள்கள் இணைப்பொருட் கப்பட்டு நின்றவாறு காண்க.

எனவாங்கு

எ - து: என்று; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

சடு யாநிற் கூறவு மெமகொள்ளா யாயினை

•யானு திவர்போ லருள்வந் தவைகாட்டி.

ர. "லமவிபக்தாங்க" என்பதற்கும், 'வகைமாலை' என்பதற்கும் எழுத
பெற்றுள்ள பொருள்கள் இங்கே அறிதற்பாலன.

திபேதம் பிறழாகுப, † வினையிற் செல்லுமாறு, ‡ றனிர. ‖ எனறதாயிற்று.

அ

கலித்தொகை.

(க)* மேனின்று மெய்கூறுங் கேளிர்போ னீசெல்லுங்
(உ) கானர் தகைப்ப செலவு.

எ - து: யாம் நினக்குக் காரியஞ் சொல்லவும், எம்முடைய கூற்ற
ளை நெஞ்சாற் கொள்ளாயாயினும். இனி இவளைபபோலே, (ந.) கண்டார்க்

ருள் வருதற்குக் காரணமானவையிற்றை மேன்மேலே காட்டி, உனக்
) மேலாய்நின்று உண்மைகூறிக்கழறும் கேளிரைப்போல நின்போக்கை
ப்பன நீ செல்லுங காடு; எ - று.

இது சுரிதகம்.

(ங) தகைப்ப என்றது * அன்சாரியை பெறாது நின்ற அகரவீற்ற
ல வறிசொல்.

க. சாய்போற்கழறி யென்பதற்கு 'மேல்நின்று மெய்கூறுங்கேளிர்' ஆகி
தாயனைப்போலக் கழறியென்று இங்குள்ள சொற்களை முதற்பெய்
பொருளெழுதி யிருத்தல் கண்டுஅறியத்தக்கது. தொல். கற். சூ. ங. உ. ச

உ. "வேறு பல்லருஞ்சுரம்" ஐங். நஅடு. "சுடுமையகாடு" கலி.

ரு. அருளென்பதற்கு 'ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோ
றும் இரக்கம்' என்று புறநானூற்றுரை யாசிரியரும், 'வருத்தமுற்கு
மேற்செல்வது' என்று பரிமேலழகரும் எழுதியிருக்கும் விளக்கம் ஈண்
அறிதற்பாலன.

சு. கழறுதல் கேளிர்மையு, (அ) "இடிக்குங் கேளிர்" குறுந். இ
(ஆ) "நட்டல் மிகுதிக்கண், மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு" (இ
"இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன், ..கெடும் குறள். எஅ,சசஅ
(ஈ) "களிக்கின்றோயை, அகைக்குமீ ... ன் றன்ற வேதுவே
டறிவு காட்டி, இடிக்குநரில்லை"... என்பவையும் (உ) "நட்டாரை
கழறுவார்க்கு, தாம் செம்மையுடைய ரதல் வேண்டுமென்னும்
பரிமேலழகர் கருத்தும் இங்கு அறிதற்பாலன.

எ. (அ) "கர்ணர் தகைப்ப செலவு" என்பது அன்பெறுது எதிர்காலத்து
பகர மூர்ந்துநின்ற அகரவீற்று வினைசொல்லுக்கு மேற்கோள்
தொல். வினை. சூ. க. சே. ந. (ஆ) இதனை, பகர விறுதி அஃறிணை
கண்ணும் வந்ததென்று சிலர் எடுத்துக் காட்டியது தவறென்

மறுத்து, தாழிசை மூன்றனுள்ளும் தகைப்பன என ஓதியவண்ண
காரிதகத்துக் கண்ணும் நீதின் வண்ணம் கெடுமென்று அதனை
குறைக்கும் வழிக் குறைத்துத் தகைப்பவென நிற்குமென்பர் தெ
தொல். வினை. சூ. எ. (இ) "பன்மா பரந்த புலம்" என்புழி, 'பரந்த
வென்பது பரந்தவென நின்றது' பதிந். அச: க. என, அத
உரைகாரர் எழுதியிருப்பதும் இங்கே நோக்கத்தக்கது.

றத்பேதம்) அன்பெறுது.

நா புலவர்" (க) என்பதனால், தலைவி செலவழுங்குவித்தற்குப் பே
ட்டமையாற் றன்னுடன் ஏனைவாயில்களுங் கூறினமைதோன்ற, யா
ற்கூறவுமென்றும் எமகொள்ளாயாயினையென்றும், தாழிசைகளினு
ாயிரப்பவும் எமகொள்ளாயாயினையென்றும் (உ) யாமுரைப்பவுமென்
டறியவாறு காண்க.

யானிற் கூறவு மென்றும் பாடம்.

இஃது ஐந்தடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (

௫) வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கைப் புலிநோக்கிற்
சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தைய
ரற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாங்
கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர்

௫ துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வௌவலிற்
புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை
வெள்வேல் வலத்திற் பொருடரல் வேட்கையி
னுள்ளினி ரென்ப தறிந்தன ளென்றோழி;

௬ காழ்விரி கவையார மீவரு மிளமுலை
போழ்திடைப் படாஅமன் முயங்கியு மமையாரென்
றாழ்கதுப் பணிகுவர் காதலர் மற்றவர்
சூழ்வதை யெவன்கொ லறியே னென்னும்;

௭ முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீரைக்
கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென்
னொள்ளிழை திருத்துவர் காதலர் மற்றவ
ருள்ளுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்;

௭ நுண்ணெழின் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தங்
கண்ணொடு கொடுக்கென நோக்கிய மமையாரென்

எனவாங்கு ;

கழிபெரு நல்கலொன் றுடைத்தென வென்றோழி
யழிவொடு கலங்கிய வெவ்வத்த னொருநாணீர்

தொல். கற். சூ. அ. இதனுரையில் இச்செய்தி சிறிதுவேறு யுள்ளது.

இப்பாடம் இரண்டாந் தாழிசையிற் காணப்படுகின்றது. அதன் உரை இரப்பவுமென்பதற்கே பொருந்துகிறது.

ர

கலித்தொகை

பொழுதிடைப் படநீப்பின் வாழ்வாளோ
வொழிகினிப் பெருமநின் பொருட்பிணிச் செலவே

இது பொருள்வயிற் பிரிவேனென்ற தலைமகற்குத், தோழி, தலைவியது ஆற்றாமை அறிந்தவாறும், அவளது ஆற்றலையும் உணர்த்திச் செலவு ஒழிவாயாகவெனக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க) வலிமுன்பின் (உ) வல்லென்ற யாக்கைப (ங) புலிநோக்கிற்

(ச) சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தைய

(ரு) அற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாம்

(சு) கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர்

"வலிமுன்பின் .. னென்றோழி" என்பது தாழ்ந்த ஓசைத்தன், ஒத்தாழிசைக் கலியுள் தாவு வந்ததற்கு மேற்கோள். தொ செய். சூ. கங௦. பே.

(அ) 'வல்லென்ற தென்னெஞ்சம்' (ஆ) 'கல்லினும் வல்லெனு நெஞ் "துணைவிளக் கெரியுருநிலைவிழிப் பேழ்வாய்த, தோகைமண் புடைக்கு காய்புலி"

(அ) சுற்றமை வில்லன் .நற். ௩௭௬.

(ஆ) "சுர்ரமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தைய. ஏற்றம்பார்த் தல்கு கடுவகண மறவா" இவை வினையெச்சப் படாக்கை விளக்குவிப்

கோள். தொல். செய். சூ. ருகூ. ௩௪.

1. அற்றம்பார்த்தல்குதல். மறவர் ம. பென்பதைத், "பாரவ லிருக்கை கவிகண் ணோக்கிற், செசுதொடை பிழையா வன்க ணாடவர் (புறம். ௩.) என்பதனாலும். 'வம்பலரை நலியச் சேய்மைகண்ணே பார்த்திருக்கும் இருப்பினையும் கையார் கவிக்கப்பட்ட கண்ணை குழித்துப் பார்க்கும் பார்வையினையும் செவ்விய தொடை பிழை யாத தறுகணமையையு முடைய மறவர்' என்னும் அதனுரை யாலும், "கடிகை வெள்ளிலும் கள்ளி வற்றலும் வாடிய வு லொடு நீடா பாப்பி, புழைவயிற் றிரியாது முழைவா ன்றுஙெ்கிய. வாரலை யினையமை! யாணமை வெள்ளி" பெருங் (க) ரூஇ: அ௩-கூ. "மறமிக்கிவள் செயல்யாவையும் வடலாற்றெ காணூம், தெற்றென்றவண மீள்கின் றுழிச செவ்வேயெதிர் போந்த குற்றந்தனக் கிசையுந்திற முடிப்பேனெனக் கொலைசெய், விற்றஙகி புயவேடரில் வேறோரிடை நின்றான்." கந்த. அசமுகிப். கஞ் என்பவைகளாலும் அறிக.

"வழங்குநர் மடிந்த வத்த மிறந்தோர், கைப்பொரு ளில்லை யாயினு மெய்க்கொண், டின்னுயிர் செகாஅ விட்டதன் றப்பத்கு" "அம்புதொடை யமைதி காண்மார் வம்பலர், கலனில ராயினுங் கொன்றுபுள் ளூட்டுங், கல்லா விளையா கவித்த கவலை" அகம் ௧௦௬. ௩௭௫. "கொள்ளும், பொருளில ராயினும் பொவகொண் பேரந் தெய்யு, மருளின் மறவ ர்தர்" திணைமாலை. அ௪.

முதலாவது பாலை.

௩.

(க) துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந் (உ) துயிர் வௌவலிற்
(௩) புள்ளும் வழங்காப் (௪) புலம்புகொ ளாரிடை
(ரு) வென்வேல் வலத்திற் பொருடரல் வேட்கையி
னுள்ளினி ரென்ப தறிந்தன ளென்றோழி

எ - து: சுற்றுந்தலைமர்ந்த வில்லினையுமுடையராய்க் கடைகுழன்,
ர்ந்த மயிரினையும் உடையராய்ப் பிறர்க்குக் குற்றஞ் செய்தலை

டம்பினையும் புலிபோலும் பார்வையினையுமுடைய தறுகண்மைமை
டைய மறவர், தாம் (எ) வம்பலர் பக்கற் பெறுவதொரு பொருளினை
டைய ரல்லராயினுந் தங்களம்புபட்டுப் பதைப்பாரைக்கண்டு மனமகிழ்

ற்குத் தொடர்ந்து சென்று உயிரைக்கொள்ளுகையினாலே பறவைகளு
றத்தலைச் செய்யாத வருத்தத்தைக்கொண்ட, தொலையாத வழியை வெ
ய வேலை வலக்கையிலே ஏந்திப் பொருளைத் தேடிக்கொண்டு வருதலி
னுள்ள விருப்பத்தினாலே நினைந்தீரென்று தனக்கு வெளியாகச்சொ
கின்ற நம்முடைய செயலை என் தோழி அறிந்தாள்; எ - று.

க. "அறுமுக வொருவனோர் பெறுமுறை யின்றியு, மிறுமுறைகாணு
மியல்பினி னன்றே, யஞ்சுடா நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச்
செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா வீத்தது" என்புழி முருகவேள்
தனக்குப் பெறுவகூறு வேறொன்றுமில்லையாகவும் யானிறந்
படு முறைமையைத் தன்கணானுற் காணவேண்டிய காரணத்தா
இவ்வாறு செய்தானென்னும் பொருளுணர்க்கற்கு, 'துள்ளுநர்க்காண
மார்' என்பதை மேற்கோள் காட்டினர், அடியார்க்கு. சில. உ' சக-ருெ

உ. (அ) "செங்கோல் வாளிக் கொடுவி லாடவர், வம்பமாக்க ளுயிர்த்திற
பெயர்த்தென, வெங்கடற் றடைமுதற் படுமுடை தழீஇ, யுறுபசி
குறுநரி குறுகல் செல்லாது, மாறுபுறங் கொடுக்கு மருங்கும்
நற். கசுச. (ஆ) "யாவரும், வழங்குந ரின்மையின் வௌவுந
மடியச, சுரம்புல் லென்ற வாற்ற" அகம். க' கங-ரு.

ங. "புள்ளும் வழங்கா வழி" தஞ்சை. சOஉ.

ச. "புலம்பு வீற்றிருந்த நிலம்பகு வெஞ்சுரம்" அகம். ஙநு-ரு.

ரு. (அ) "வெள்வேல்வலத்திர் . . . .னுள்ளினிர்" என்பது முன்னிலை
பன்மை வினைக்குறிப்பு முற்று வினையெச்சக் குறிப்பாயினதற்கு
மேற்கோள். நன். வினை. சூ. ஙஉ. மயிலை. வி. இராமா. இ-வ
சூ. உகுO.

(ஜூ)"வெள்வேல் வலத்திர்" என்பது வினையெச்ச முன்னிலை வினைக்குறிப்பு முற்றுக்கு மேற்கோள் தொல். எச்ச. சூ. ௬௧.

௬. வற்கென்றல் - வலிமையுறல்; "வற்கென்ற நெஞ்சம்" பு - ே
என்பதவரை பார்க்க

படும்." நீதிநெறி. ௭௩.

இது (௧) பாலைநிலத்திற்கு உரிய செய்தி கூறிற்று.
ஆரிடையை உள்ளினி ரென்க.

இது தரவு.

௬ (௨) காழ்விரி கவையார மீவரு மிளமுலை
(௩) போழ்திடைப் * படாஅமன் முயங்கியு மமையாரென்.

றூழ்கதுப் பணிகுவர் காதலர் மற்றவர்

† சூழ்வதை யெவன்கொ லறியே னென்னும்

எ - து: காதலர், முத்துவடங்கள் விரிந்த ‡கவலைத்தை அகத்திட்டுக்கி ன்ற ஆரம் மீதே கிடந்தசையும் இளைய முலையை ஒருபோதும் இ டைபடாமற் றழுவியும் அதனானும் வேட்கை தணியாராய், என்னுடை ய ...த்தாற் றூழ்ந்த மயிரைக் கோலஞ்செய்வர்; பின்னை, அவர் சூ ன்ற காரியம் எத்தன்மையதுகொல்? அதனை யான் அறியேனென் றுரைத்திற்றும்; எ - று.

மேற் கலங்களுங் கீழ்ப் பல முத்துவடங்களுமாகிய ஆரம்.

---

௧. ஆறலைத்தலும் சூறைகோடலும்.

உ. (அ) "கழூ -விளங்கு காய்ங கவைஇய மார்பே" புறநானூறு. க
(ஆ)"காழ்விரிகவையா ..லறியேனென்னும்" என்பது ஒத்தாழிசை
கலியில் தாழிசைதோறும் 'அறியே னென்னும்' என இரண்
டோரீற்றியற்சீரும் வந்தமைக்கு மேற்கோள். தொல். செ
ரு. கரு௦. பே.

"கங்குலும் பகலும் பிரிவில ராகிக் காதல்வெள் ளத்திடை யழுந்தி
பகையில் போக நுகருநாள்" இரா. சிதைவனம். கக.(இ)"இடை
ருமேல யெழில் கொண் மைந்தனு, மடமை மாதரு மரு
வைகுநாள்" பிரமோ. பத்திராயுவின், சஎ. (ஈ) "மல்ல
தோளி ஞனு மழைமதர் நெடுங்க ணாளும், புல்லுவிட் டொழி
லாவி பொன்றிடு மென்னவெண்ணி, யல்லுநண் பகலும் விள்
தணிநலம் பருகி யாங்குச், செல்வழி நிகழ்ந்த வெல்லா
செப்புவான் றொடங்கு கின்றேன்" (உ) "வாம்பரித் தேரி ஞ
மாழையொண் கண்ணி ஞளு, மேம்பலோ டினிது புல்லி யிை
விடா தொழுகு நாளில்." நைடதம். மணம்புரி. நிஎ. குதாடு.
(ஊ) "தலைவன் சொல்லாதுபிரியுங்கால் போழ்திடைப் படாம
முயங்கியும் அதன்தலைத் தாழ்கதுப் பணிந்தும் முள்ளெயி
றமுதம் கள்ளினு மகிழ்செய்யு மெனவுரைத்தும் இவைமுதலி
ரதிபேதம்) * படாமல், † கும்பலை, ‡ அகலத்தை.

முதலாவது பாலை ௩. ௩

௩. (க) முள்ளுறழ் (உ) முளை (௩) மெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீரைக்
(ச) கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென்
னொள்ளிழை திருத்துவர் காதலர் மற்றவ
ருள்ளுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்

ரைக் கள்ளினுடைகாட்டில் மகிழ்ச்சியைத் தருமென்று கூறியும் வேட்
ணியாராகி என்னுடைய ஒள்ளிய பூண்கள் புணர்ச்சியால் நிலைகுலை
த்தைப் பழைய நிலைகளிலே கிடக்கும்படி திருத்துவார்; பின்னை, அ
னைக்கின்ற காரியம் எத்தன்மையதாமோசால்? அதனை யான் அறி
என்று கூறுநிற்கும்; எ - று.

அக்கள்ளென்று பாடமாயின்,*அருவணம் மிகக்களிப்பிக்கும் கள்ளென்
றுநீரையும் பாடம்.

தலையளிசெய்து தெருட்டிப்பிரிய, அவை பற்றுக்கோடாக ஆற்
தலின் அவன் குணங்கள் வற்புறுத்துவன ஆயின" எ
இவ்வடியிலுள்ள சொற்பொருள்களை இடையிட்டு உரை நல
யாக அமைத்தனர், ௧௪. தொல். கற். சூ. ௬௫.

௧. (அ) "முத்துக்கூர்த் தன்ன முள்ளெயிற் றமுதம், மருந்தே மார
வாருயிர் தளிர்ப்ப" மணி. ௧௮: ௭௧-௨. (ஆ) "முள்வா யெயிற்

றமுதம் முனி யாது மாந்தி" சீவக. ௪௬௧. (இ) "தித்தியாநின்ற...
முள்ளெயிற்றூறுதேன் ..பெருக்கலால்." கம்ப. கிட்கிந்தைப். உ

(ஈ) "முருந்தேய்க்குமுட்போ லெயிற்றினாய்" எலாதி அ. (உ) 'மு
ளெயிறு' சீவக. ௧0௧௧, ௨௭௩௨.

(ஊ) "பிரிவஞ்சும் புன்கணுடைத்தாற் புணர்வு" என்பதன் பொருளை
விளக்குதற்கு, விசேடவுரையில் "அவ்வச்சத்தினை யுடைத்தா

லாவது, 'முள்ளூறந் முளையெயிற் .. ..ளெள்ளிழைதிருத்து
பண்டையிற் சிறப்பால் அவன் பிரிதற் குறிப்புக்காட்டி அசச
செய்தலுடைமை" என இவ்வடிகளை உரையிடை யிவே
பரி. நூறள்- ககஙிஉ.

உ. "முளைநிரை முறுவலார்" "முளைநேர் முறுவலார்" கலி. கஙி, கூ
.'முளையெயிறு' சீவக. உ௦சஉ.

ா. "உண்டது, கள்ளு மன்று களிப்பட் டனனே" புறந். தானைமறப்

ஃ. "இளையரி ஞணற் கிழவகு மணற் கீன்ற, முளையோ ரன்ன மூ
ளெயிற்றுத் துவர்வாய்" அகம். உகஉ.
திபேதம்) ' இவ்வனம்.

5

கலித்தொகை சு

ா (க)° நுண்ணெழின் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தன்
(உ) கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரென்
(ஙு) ஒண்ணுதன் நீவுவர் காதலர் • மற்றவ
ரென்னுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்

எ - து: காதலர், கூரிய அழகினையும் மாமை நிறத்தினையுமுடை
னக்குபரந்த மார்பம் தங்கண்ணோடு எதிராக வைத்துக் கட்டினதென்
ால் கூறும்படி இமையாமற் பார்த்தும் வேட்கை தணியாராய் என்னுடை
ர்ளிய நுதலைப் புணர்ச்சியால் அரும்பிய வியரைத் துடைப்பர். பின்ன
வர் சூழ்கின்ற காரியம் எத்தன்மையதுகொல்? அதனை யான் அறியே
னன்று கூறுகிற்கும்; எ - று.

தொடேத்தது, தொடுத்தென விகாரமாயிற்று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

க. "நுண்ணெழின்.........என்னுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும் என்பது. (அ) அந்தமில்லாதசிறப்பினுகிய (அந்தமில் சிறப்பென்ப, மேன்மேலுஞ் சிறப்புச்செய்தல்) இன்பத்திடத்து உள்ளுறை பொருண்மை வருவதற்கும் (தொல். பொருளியல். சூ. சஎ 'அந் மில்' இள.) (ஆ) தலைவன்க ணிகழ்ந்த மிக்கதலையளி வஞ்சமென், தலைவி உட்கொண்டு பிரியுங்கொல்லென நினைத்தற்கு நிமித்தப னதற்கும் (தொல், அகத். சூ. சஙு. நச.) (இ) தோழிக்குக் கூறிய, கொண்டு கூறியதற்கும் (தொல். கற். சூ. சு. நச்.) மேற்கோ

என்று தலைவன் அஞ்சியதனையும் அவன் அதற்குப் பிரிகின், தனையும், தலைவிக்கு, அறிவிக்கு மென்பதற்கு இப்பகுதியைமேற்கோ காட்டி, தலைவன் கழிபெருநல்கலால் தலைவி அவற்றை யுணர்ந்த ளென்றகூறி அன்பாலன்றிப் பொருள்காரணத்தால் பாராட்டி மையாலும் (தலைவற்கும்) அதனைச செவ்வனங் கொள்ளா பிறழக் கோடலாலும் (தலைவிக்கும்) இருவர்க்கும் வழுவாமென் அமைத்தாரென்பர், நச; தொல். பொருளியல், சூ. ருஅ.

உ. (அ) "கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கி" காசி. தேவி தக்க வேள்விச் சாலையடைந்த. கஉ. கூர்ம. பார்வதிதோற்றமுரைத்த.

(ஆ) "கண்ணொடு பிணித்தா லென்ன வியப்புறக் களித்து நோக்கு ......வேலான்" நைடதம். நளன்றூதுப். அஅ.

ங. தலைவி தலைவன்குறிப்புக்கண்டு ஐயப்படுதலாகிய ஐயஞ்செய்தலென்னு மெய்ப்பாட்டிற்கு, "ஒண்ணுத லீவுவர் காதலர் மற்றவ, ரெண்ணு தெவன்கொ லறியே னென்னும்" என்பது மேற்கோள். தொல். மெய்ப்பா. சூ. உஉ. 'இன்பத்தை' இளம்.

இத்தாழிசைகளில், தலைவிக்கு ஆராய்ச்சி பிறந்ததனைத் தோழி கூறினு "பொழுதுதலைவைதத" என்னுஞ் (௧) சூத்திரத்து நிகழுமென்பதனு பெருந்திணைக்கேயன்றி ஏனைத்திணைக்கண்ணும் வனப்புமிகுதி கூறப்பெ மென்றலின், தாழிசைகளில் தலைவி வனப்புமிகுதி கூறினள்.

மானவாங்கு

எ - து: என்று அவள் கூறும்படியாக; எ - று.
ஆங்கு, அசை.

யழுமவா ஈ கலங்கிய மெலவலத்த ளொருநாணீர்
பொழுதிடைப் படநீப்பின் வாழ்வாளோ
(௨) வொழிகினிப் பெருமநின் பொருட்பிணிச் செலவே

எ - து: புணர்ச்சிப்பின்னர் நிகழ்த்தின மிக்கபெரிய தலையளி ஒ பிரிவைஉயுடைத்தென்று உட்கொண்டு என் தோழி நெஞ்சழிவாலே கலங்கி வருத்தத்தையுடையள்; இத்தன்மையாள் ஒருநாள் ஒருபொழுது கூட்ட டையீடுபட நீர் பிரிவீராயின் உயிர் கொண்டு இருப்பாளோ? இரா தலால், பெருமா! நின்னுடைய, பொருளிடத்து நெஞ்சு பிணித்தலா சல்லுஞ் செலவைத் தவிர்வாயாக; † எ - று.
இதனல், தலைவர்கு இழிவு பிறந்தது.

இது 'நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவுமாகும்'(௩)என்றதனல்,தலைவன்கல ழ்ந்த ‡வஞ்சா தலைவிநினைந்து பிரிவனென்று கருதுதற்கு||நிமித்தமாயிற்
"செய்பொருளச்சமும் வினைவயிற்பிரிவு, மெய்யுற —வுணர்த்துங்கிழ ராட்டே" (௪)என்பதனல், தலைவன் தலைவியைப் பாராட்டியது, அவட்கு சய்பொருள் அச்சமும் வினைவயிற்பிரிவும் உணர்த்தி நின்றவாறு காண்க

இது சுரிதகம்.

(ரு)இஃது எட்டடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் ∴தனிசசொல்லுந்த
ன் பாகமாகிய சுரிதகமும் நேரீற்றியற்சீரும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௩

௧. தொல். பொருளியல். சூ. ௬௨.
௨. (அ)'ஒழிகினிச்செலவே' ஐங். ௩௩௦;(ஆ)"ஒழிகினி" நீணைமொழி௩அ
௩. தொல். அகத். சூ. ௬௩. உரைபார்க்க. ௪. தொல். பொருளி சூ. ௩அ
௫. தொல். செய். ௧௩௭-ஆம், சூத்திரவுரையில் இதனை 'இது மிகவுர்
துள்ளிவந்த எட்டடித்தரவும் தாழ்ம்பட்ட வோசை பெற்றுத்
தரவகப்பட்ட மரபினதாகிய நான்கடித்தாழிசை மூன்றும் ஆக
கென்னும் அசைநிலைத் தனிச்சொல்லும் தரவின் பாகம் பெற்ற
நான்கடியா யிறுதிநிலை புரைத்த சுரிதகமும் பெற்று, தரவினும்
தாழிசையினும் நேரீற்றியற் சீரும் பெற்றுவந்த ஒத்தாழிசைக்கலி.'
என இவ்வுரைகாரரே விரித்தெழுதி யுள்ளார்.

(திபேதம்) * உடைத்தென்றுகொண்டு. † என்றுகொள்க. | வஞ்சனம் || பிழித்தமும்.
+ உணர்தலுமினவி. ∴ பொருள பெருதனிச்சொல்லும்,

௫) (௧) பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தாள் மாநிரை
மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்கித்
தூறதர் பட்ட வாறுமயங் கருஞ்சுர
மிறந்துநீர் செய்யும் பொருளினும் யாநுமக்குச்
சிறந்தன மாதல றிந்தனி ராயி
னீளிரு முந்நீர் வளிகலன் வௌவலி
னொல்லினைக் கழிந்தோர் போற லல்லதை
கேள்பெருந் தகையோ டெவன்பல மொழிகுவ
நாளுங் கோண்மீன் றகைத்தலுந் தகைமே;
கல்லெனக் கவினபெற்ற விழுவாற்றுப் படுத்தமிற்

புல்லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண் டமைவாளோ ;

௧௨ ஆள்பவர் கலக்குற வலைபெற்ற நாடுபோற்
பாழ்பட்ட முகத்தோடு பைதல்கொண் டமைவாளோ ;

௧௪ ஓரிரா வைகலுட் டாமரைப் பொய்கையு
ணீர்நீத்த மலர்போல நீநீப்பின் வாழ்வாளோ ;
எனவாங்கு ;

௧௫ பொய்நல்கல் புரிந்தனை புறந்தரல் கைவிட்
டெந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீசெல்வ
தந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே.

இது தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிவலெனக் கேட்டதோழி தா
ற்றனாய் நீர் செய்யும் பொருளினும் யாம் உமக்குச் சிறந்தேமென்
ம் உன்னைத்து உளதெனின் நும்மை நாளும் புள்ளும் விலக்குமெனவும்
வள் பிரிந்திருப்பார் இருக்குமாறு இருப்பாளல்லள், பிரிந்த அன்
றந்து படுவளெனவுஞ் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தது.

இதன்பொருள்

௧. தலைவரும விழுமநிலை யெய்ததுணை ..., இச்செய்யுள் மேற்கோ
தொல். அகத். சூ. ௪௨. 'புலைவரும்' இளம்.

௨. உரிளபெடை தொடைக்கு (அ) "பாஅலஞ்செவி ......மாஅ
யானை .....மயங்கி" என்பது மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ௯௪.
(ஆ) கலிப்பாவிற் கட்டளையடிககண நேரீற்றியற் சீர்ரல
வாராவென விலக்கியதனால் அல்லனவற்றுக்கண வருமென்பதற்
'பாஅ லஞ்செவிப் பணைத்தாண் மாநிரை' என்பது மேற்கோ
தொல். செய். சூ. ௨௫. பே.

௩. (அ) "மாஅல்யானை.....மயஙகருஞ்சுரம்" என்பது செய்தென்
வினையெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டாய்த் தனக்குரியவினைமுதல

தூறதர் பட்ட வாறுமயங் (க)கருஞ்சுர
மிறந்துநீர் செய்யும் பொருளினும் (உ) * யாறுமக்குச்
சிறந்தன மாத லறிந்தனி ராயி
(ரு) னினிரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவலி
னுள்ளினைக் கழிந்தோர் போற லல்லதை

னன்றிப் பிறவினைமுதலான் முடிந்ததற்கு மேற்கோள். தொ
வினை. சூ. ௩௪. ௩௪. இ - வி. நூலார், இதனை (ஆ) செய்தென்னு
வினையெச்ச விகுதியாகிய உகரம் கடந்தக்களையூர்ந்து இயல்ப
நிற்றலே யன்றி வேறு சிலவற்றை யூர்ந்து இகரமாய்த் திரிந்
நிற்குமென்று கூறிச் செயவென்னும்அகரவீறு செய்தென்னும் உ
வீறாய்த் திரிந்து நிற்றற்கும், (இ) காரண காரியப்பொருட்டாய் இற

மேற்கோள் காட்டினர். (ஈ) "மானமர் மயங்கிய மலைமுதற் சிறநெ
நாற். சூ. ௩௯௧ மேற். (உ) "சேர்ந்தெரிபரந்த பாலையிற் புகுந்
சென்னெறி சிறிதுந்தோன்றுமாற், காந்தெரி கதிரோனெழுதிசை
தெற்கு வடக்குமேற்செல்லிலகா ணுமன், மாந்தரு மாவுந் திசை
மாறி" என்பவை ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௧ "அறத்த, மிறந்துசெய் பொருளு மின்பந் தருமெனி, னிளமைய
சிறந்த வளமையுமில்லை, யிளமை கழிந்த பின்றை வளமை, கா
தருதலு மின்றே" நற். ௧௨௬ · ௬-௧௦.

உ. (அ) சிறப் பென்பதற்கு இன்றியமையாமை யென்று பொருள் கூ
அதற்கு "யாறுமக்குச சிறந்தன யாதலறிந்தனி ராயின்" என்பவ
(தொல். வேற். சூ. ௧௪. 'அதற்கு வினை')மேற்கோள் காட்டினர். தெ
(ஆ) கலி. ௪௨: ௪-௯. அடிகளும் அவற்றின் உரையும் இங்கே கருத
பாலன.

௩. (அ) "களியிரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவ" மணி, ௧௬. கா
(ஆ) "வந்ததே ஆழ்கலத்தன்ன கலி" நாலடி. ௧௨. (இ) "கல
கவிழ்த் தல்லலுற்ருள்" (ஈ) "மல்லன்மாக கடலிடைக், கல்லென
கலங்கவிழ்த், தல்லலுற் றழுங்கிய, செல்வன்" (உ) "ஆழ்கல மாந்
போல வணிநக ரழுங்கிற்றன்றே" (ஊ) "பணைனூர் களிறேபோ
பாயோங் குயர்நாவாய், கண்ணூா கடன்மணடிக் காற்றிற் கவிழு
கான், மண்ணூர் மணிப்பூணேய் மக்க ளுறுதுன்ப, நண்ணூ நாகத்
ணுன்கா மடியன்றே." சீவக. ௩௩௨; ௫௭௨; ௧௧௬௩; ௨௭௧
(எ) "நாவாய் கவிழ்த்த நாய்கன் போல, வோவா வவலமொடு
பெருங். (௨) ௧ : ௭௭ - அ. (ஏ) "கலங்கவிழ்த்த நாய்கன்போ
திபேதம்) ' யாழுமக்கு.

நாளுநங் கோண்மீன் றகைத்தலுந் தகைபோ

எ - து: தத்தம் பகுதிகளையும் அழகிய செவிகளையும் பெருமைய
டைத்தாகிய தாள்களையும் மதத்தாலுள்ள மயக்கத்தினையுமுடைய யானை
ரன்களோடே ஒழிந்த விலங்கின் றிரள்களும் மறவரும் மயங்குகையினு
ழக்களெல்லாம் வழிப்பட்டுப் பழையவழிகள் மயங்கின அரியகாட்டை
டந்து நீர் (௧) தேடும்பொருளினுங்காட்டில் யாங்கள் உமக்குச் சிறந்
தலே நீரே அறிந்தீராயின், இனி யாங்கள் நீண்ட பெரிதாகிய கடலி
ற்று மரக்கலத்தைச் சிதறஅடித்துவிடுகையினுலே தாம் எடுத்துக்கொண்
யற்சி நிமித்தமாக நெஞ்சழிந்தோரைப்போலே நெஞ்சழிந்திருக்
ல்லது நின்னோடு எங்ஙனம் பலவார்த்தைகளைக் கூறுவோம்? யாம் அ
ணம் இருக்கவும் நின்னை நாண்மீனும் மனத்தாற் குறித்துக்கொள்
டும் புள்ளுந் தகைத்தலையுஞ் செய்யும். நெடுந்தகாய்! இன்னும் யா
றுகின்றதனைக்கேள்; எ - று.

பயங்கியென்றுஞ் செய்தெனெசசம் "அம்மூச்கிளவி" (உ) என்று
சூத்திரத்திற் பிறவினை கொள்ளுமெனக் கூறினும். அதனுன் உணர்
கைம் என்றது (௩) ஈற்றும்மைசயுகரம் மெய்யொடுங் கெட்டு நின்றது. குறி
க் கொள்ளப்படுதலிற் கோளென்றது ஆகுபெயர்.

இதனாட் குறிஞ்சிக்குரிய இறைச்சியாற் காட்டின்கொடுமை கூறிச்செ
ழக்குவித்தலின், அது இனைப்பொருட்கு உபகாரப்பட்டு நின்றவாறுணர்

இனி "நாளுங் கொண்மின் நகைத்தலுங் தகையேம்" என்றபாட
்கு நாளையும் இன்னாரென்று குறியும். அப்பொழுதும் தகைத்த
ந் செய்யேமென்க.

போறலல்லுதையெனவே, தோழிக்கு இடுக்கண் பிறந்தது.
இது தரவு.

கலங்குமென் றுயர்கண்டும்"......(ஐ) "தேவர்......இரங்கினர் கவற்
யெய்திப், புணைவிழச் சலதி யாழ்ந்து புலம்புகொண் மாக்க ளேபோல்

(ஒ) "உம்பர்க டாமு முடன்றனர் வுற்றூர் தம்பம தான தடம்புனை
தாழ,வம்புநி தன்னி லழுந்திடு வார்போல்"(ஔ) "அவுணர்க ளுலேர்
சிந்கினர், கலர்ம்பகிவுற்றிடக் கடலுற்றூர்கள்போல்." கந்த.மேருப்.கக
மோனரீங்கு. உ; இந்திரன் கயிலே. எ. யுத்தகாண்டம், நகர்புகு. ௩௩

௧. பொருள்நேடுதலைப் பொருள் செய்தலென்பது ம.பு (அ) "பொருள்
செய்வார்க்கு" கலி. கச: கச. (ஆ) "செய்த பொருளை" குறள். எ௫க
(இ) "செய்த பொருள்யாரும்" சீவக. சகஎ.

௨. தொல். வினை. சூ. ௩௪. ௩. தொல். வினை. சூ. ௪௧. உரைபார்க்க
ரதிபேதம் * கலத்தை. † சூத்திரத்தால்.

௦ (க) கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்தபிற்
புல்லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண் டமைவாளோ

எ - து: கல்லென்னும் ஓசை உண்டாக அழகுபெற்ற திருநா
ிப்படுத்திவிட்ட பிற்றைநாட் பொலிவழிந்த இடம் போலத் தனிவ
ாண்டு ஆற்றியிருப்பாளொருத்தியோ?

௧உ (உ) ஆள்பவர் கலக்குற வலைபெற்ற நாடுபோற்
பாழ்பட்ட முகத்தோடு பைதல்கொண் டமைவாளோ

க. (அ) "அரூஅ யாணர் அகன்றலைப் பேரூர்ச், சாறுகழி வழிநாட் சோ
கசை யுருது, வேறு புல முன்னிய விரகறி பொருந" பொருந. க-
(ஆ) "காதல ருழைய ராகப் பெரிதுவந்து, சாறுகொ ளூரி
புகல்வேன், மன்ற ....புல்லென். றலப்பேன் றோழியவ ரகன்
னான்றே" (இ) "விழவுமேம் பட்டவென் னலனே .. . ..தண்ண
துறைவனொடு கண்மா றின்றே" குறுந். ௪௧, ௧௨௫. (ஈ) "முழவொ
மூக்கீர் முழுதுடனுண்டார், விழவூரிற் கூத்தேபோல் வீந்தவித
கண்டும்" பழமொழி. ரு௬௬.

முன்னை அகநிலையொத்தாழிசைக்கண்வரும் இடைநிலைப் பாட்டி
பொருளொவ்வாது வருதலும் சிறுபான்மை யுண்டென்று கூறி
"கல்லெனக் கவின்பெற்ற...... ....புலம்புகொண் டமைவாளோ
என இடத்தியல் பொருளொழிய இடப்பொருளோடுவமங் கூறினன்

"ஓரிராவைகலுட் .. .. .நீப்பின் வாழ்வாளோ" என
இடப் பொருளொழிய இடத்தியல் பொருளோடு உவமங் கூறிவ
மையின் வேறுபட்டன" என்பர் பே. தொல். செய். சூ. ௧௫௨
(ஊ) கல்லென்பது ஓசைப்பொருண்மேல் வருமென்பதற்கு, (நன்
இடை. சூ. உ.) மயிலைநாதரும். (எ) எனவென்கிளவி இசைப்பொருண்மை
குறித்து வருமென்பதற்கு, (தொல். இடை. சூ. ௪௦.) தெய்வச்சிலை
யாரும் 'கல்லெனக்...படுத்தபின்' என்பதை மேற்கோள்காட்டினர்

(அ) "அலவுற்றுக் குடிகூவவாதின்றிப் பொருள்வெஃகிக், கொலையஞ்ச
வினைவாரத் கோல்கோடி யவனிழ, லுலகுபோ லுலறிய வுயர்ம
வெஞ்சுரம்" கலி. ௰. இ-எ. (ஆ) "கொள்பொருள் வெஃகிக்குடியலை

கும் வேந்தனும்......... ..மழையருக்கும் கோள்" திரிகடுகம். ௰
(இ) "முறையி லரசனுநல்கூர்ந் தன்று" முது. அக. (ஈ) "கோத்தொழ
லாளரொடு கொற்றவன் கோடி, வேத்திய விழந்த வியனிலம் போல
....தன்மையிற் குன்றி" சில. கக : ௬௦ - ௬௩. (உ) 'ஆள்பவர்
கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டு' மணி. உ௩ : க௦௪. (ஊ) "பழிபடா

மன்னவன் படைத்த நாட்டினூஉங், கழிவதென் காரண மறிவு
கூறென்றான்" கம்ப. நாட. உ௦. என்பவை ஒப்பு நோக்கற் பாலன.

ணீர்நீத்த மலர்போல நீ நீப்பின் வாழ்வாளோ

எ - து: தூர் இராப்பொழுதிடத்துத் தாமரையையுடைய பொய்கையு
ரால் நீக்கப்பட்டமலர் அவ்விராக்கால முழுவதும் வாடாமற்கிடந்தா
பால நீ பிரிவை யாயின் தூர் இராப் பொழுதும் உயிர் கொண்டு வாழ்
வாருந்தியோ? எ - று.

தூகாரம் மூன்றும், எதிர்மறை.

களமும் நாடும் பூவும், பின்னும் விழவாலும் அரசனாலும் நீராலும் பழை
பாலிவு பெறும். அவைபோலன்றி இவள் நீ நீத்தபொழுதே இறந்துபடு
ளென்றதனால், தலைவிக்குக் கையாறு நிகழுமென்றான்.

இவை மூன்றும். தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: என்று யாம் நினக்குச சொல்லாநிற்க; எ - று.

ஆங்கு அசை; * அச்சுரத்தை யெனினுமாம்.

இது தனிச்சொல்.

கக பொய்ந்நல்கல் (உ) † புரிந்தனை புறந்தாரல் கைவிட்
டெந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீ செல்வ
தந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே

(எ) 'பிழைத்தது பிழையாதாகல் வேண்டியும்' அரசர் பிரிவரென்
மிடத்து, 'பிழைத்தது' என்பதற்கு முன்னர் ஆள்பவர் கலக்குறத்
அலை பெற்று நெறிமுறைமை தப்பிய அந்நாடு என இவ்வடி
பொருளை உட்கொண்டு உரையிட்டிருத்தல் சுண்டறியற் பால
தொல். அகத். சூ. உஅ நச.

க. உடன்சேறல் செய்கையொ டன்னவை பிறவு மடம்பட வந்
தோழிக்கண்ணும் தலைவன் கூற்று நிகழுமென்று கூறி, "பாஅவ
செவியென்னும் பாலைக் கலியுள் 'துரிபாலைகலு .. .. ..நீநீப்பி
கேட்ட தலைவன் இவளை உடன் கொண்டு போதல் எல்லாவாற்
னும் முறைமையன் றென்று தோழிக்குக் கூறவனவும் நெஞ்சிற்கு
கூறுவனவும் பிறவுங் கொள்க" என்பர், நச. தொல். கற். சூ.

உ. (அ) 'வினை வெஃகி நீ செலின் விடு மிவளுயிர்' கலி. ௪௦ : உக. (
ரதிபேதம்) : என்றலின், இதனுல் † புரிந்தியனே.

முதலாவது பாலை ௯ ௯

எ - து: (க) நெடுந்தகாய்! பொய்யே இவளுக்கு அருளுதலை விரும்பி
துகாத்தலைக் கைவிட்டு நீ நயந்த அச்சுரத்திலே செல்வது † எந்நாளிலே

ர்கள் இவனுடைய பெறுதற்கரிய உயிரைக் கொண்டுபோம்; எ - று.

புறப்படல் கைவிட்டு என்ற பாடத்திற்குக் கைவிட்டுப் புறப்பட
லென்க.

இதனால், தலைவற்கு இழிவு பிறந்தது.

(உ) தாழிசையிற் கூறிய வினையுவமங்கள் திணைப்பொருட்கு உவமையா
ன்றன.

"பிரியுங் காலை யெதிர்நின்று சாற்றிய, மரபுடை யெதிரு முள
-ப் பிறவும்" (கூ) என்றதனால் புரிந்தவனையென இறப்பும் இறக்குமெ
திரும் மரபிற் பிறழாமல் வந்தவாறுணர்க.

இது சுரிதகம்.

...முண்டாற தலைச்செலவாலும ஆஸாயதறகு உரித்தெனற மூவ
றமையான் வந்த சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (

"நின்னின், நிமைப்புவரைவாழாண் மடவோள்" கலி. உக : கஉ-
என்பவையும் (இ) "செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்று நின்
வல்வரவு வாழ்வார்க்குரை" என்னும் குறளும் 'தலைமகளை யொழித்,
எனக்கென்றான், தானவளென்னும் வேற்றுமையின்மையின். அக்கா
மெல்லா மாற்றியிருந்து அவ்வரவு காண வல்லளல்லள், பிரி
பொழுதே இறந்து படுமென்பதாம்' என்னும் அதன்விசேட வுரையு
இங்கே கருதற் பாலன. குறள். ககடுக. பரி.

க. நெடுந்தகை யென்பதற்கு, பெரிய மேம்பாட்டாளனென்றும் பெரி
நிலையையுடையவனென்றும் அளத்தற்கரிய தன்மையையுடையவனெ
ன்றும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை யுரையாசிரியர் பொருள்கூறுவ

உ. "உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத், தள்ளா தாகுந் திணையுண
வகையே" என்னுஞ் சூத்திரத் துரைக்கண், "இனி, தள்ளாதென்
தனனே 'பாஅ லஞ்செவி' என்னும் பாலைக்கலியுள் தாழிசை

மூன்றும் எனை புவமமாய் நின்று கருப்பொருளோடு கூடிச் சிறப்
யாது தானே நினைப்பொருள் தோற்றுவித்து நிற்பனபோ
வனவும் ....அமைக்க" என்பர், நச். தொல். அகத். சூ. சக,
ந. தொல். கற். சூ. க. நச்சினார்க்கினியருரையில், "பொய்ந்நல்க
புரிந்தினை புறந்தரல் கைவிட், டெந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீ செல்
தந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே" என்று மே
கோளோடு இக்குறிப்பும் உள்ளது.

ரதிபேதம்) * விரும்பினையாய், † எங்காளிலே.

6

ஆ) (க) பரையா பால்கவா பாரி வறப்ப
வரையோங் கருஞ்சுரத் தாரிடைச் (உ) செல்வோர்

[illegible]
தண்ணீர் பெறுஅத் தடுமாற் றருந்துயரங்
கண்ணீர் நனைக்குங் கடுமைய காடென்று
(ந)லென்னீ ரறியா தீர் போல விவைகூறி
னின்னீர வல்ல நெடுந்தகா யெம்மையு
மன்பறச் சூழாதே யாற்றிடை நும்மொடு

க. (அ) தலைவரும் விழுமமென்னுஞ் சூத்திரத்து. போக்கற்கண்ணு மெ
திருப்பதனைப் பேர்த்தற் கணணு மெனப்பாடங்கொண்டு பெயரெ

பது கூறுதற் கண்ணுமெனப் பொருள் கூறி அதற்கும், (ஆ)
பொருணுதலிய வென்னுஞ் சூத்திரத்து, கலிவெண்பாட்டு அல்ல

வெண் கலிப்பாட்டு வெண்டளையான் வந்து ஈற்றடி முச்சீரா
இறு மென்பதற்கும் (தொல். அகத் சூ. ௫௨; செய். சூ. ௧௫௯.) இ
பூரணரும், (இ) தலைவி கற்பினுட் பிரிவாற்ருது எம்மையும் உட
கொண்டு சென்மினென்பதற்கு (தொல். அகத் சூ. ௫௫.) நச்சின
னியரும், (ஈ) கலிவெண் பாட்டுப் பதினேரடியான் ஒரு பொ
ளுதவி வந்ததற்கு (தொல். செய். சூ. ௧௫௫.) பே; நச. இருவரும் இ
செய்யுளை மேற்கோள் காட்டினர். (உ) சிலப். பதிக முகவுரை
நீரின்மை நிலையே பாலை நிலத்திற்குச் சிறப்பு என்பதற்கும். (ஊ) சில
௧௧: என 'வரிமரற்றிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையும்' என்பத
இரண்டா முறையில், திரங்கிய வென்பதற்கு விலங்கு சுவைத்தலா
திரங்கிய வென்றுமா மென்பதற்கும் 'மரையா மால்கவர' என்
பகுதியை மேற்கோள் காட்டினர். அடியார்க்கு நல்லார்.
(எ) மரை மரல் தின்னுதல் "வரிமரற்பாளை மரையேறு கறிக்கு
(ஏ) மரை ஆவெனப்படுதல்: "அண்ணன் மரையா" பதிற். உ
(ஐ) "கன்றுடை மரையா" புறம். உ௩௭.

உ. "பலருமெய்த வாளிமெய் படப்படப் பனித்துநாப், புலரகொர

பொருந்தி நிற்கு மிடமுமுண்டென்னும பொருளை அருந்தா பத்
யாத்தார்த தென்று கூறி. (அ) "என்னிரறியா நீர் போல விலை கூறின்

]தியேதம்) * கூறல்,

முதலாவது பாலை. ரு

௫

௯௦ (க) துன்பந் துணையாக நாடி னதுவல்ல
இன்பமு முண்டோ வெமக்கு.

இது தலைவன் செலவுக்குறிப்பறிந்து நீர் செல்லுங் கடுஞ்சுரத்து ன்பத்திற்குத் துணையாக எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினென லைவி கூறியது.

இதன்பொருள்

காடு, கற்றத்தையுடைய மறவர்தம்முடைய மூட்டுவாயை யுடை ம்புகள், மலைவளர்ந்து போதற்கரிய காட்டிடத்து அரிய வழியை ாவார்மேலே அழுந்துகையினாலே, உடலஞ்சுருங்கி உள்ளுண்டாகி வற்றுகையினாலே உலர்ச்சியாலே வாடுகின்ற நாவிற்கு, மரை லைத் தின்னும்படியாக மாரி வறக்கையினாலே தண்ணீர் பெறாத மல மொற்றமுடையுடைய வருத்தத்தை அவருடைய கண்ணீர் வீழ்ந்து வினை நினைந்துப் போக்குங் கடுமையை யுடையவென்று நீர் உட றலை மறத்துக் கூறினால், யான் உயிர்தாங்கியிருத்தலாற்றாது இறந் ந்தலை அறியாதிருந்தீர்போல உடன்சேறலை மறுத்த இம்மொழிகளை றுதலாற் பெற்றதென்? நெடுந்தகாய்! இக்கூற்று நினக்கு உரிய நன்று மைகளை உடைய அல்ல! இனி நீ எம்மிடத்து அன்பு நீங்கப் ப லக் கருதாதே அவ்வாற்றிடைத் துன்பத்திற்கு எம்மையுந் துணையாக ாண்டு நும்மொடு போதலை ஆராயின் அதுவல்லது எமக்கு வேறு ன்பமும் உண்டோ? எ - று.

இதனால் தலைவிக்குக் கைம்மிகலும் தலைவற்கு இடுக்கணும் பிறந்தன.

இதனுற கொள்க வென்பர், நச; தொல். எசச. சூ. சுடு. (ஆ) முன்னி சுட்டிய ஒருமைக் கிளவி ஆறறுப்படை யல்லாத வழியும் பலரி வழியும் பன்மையொடு மயங்கி வருமென்பதற்கு (தொல். எசச.

சுடு. 'முன்னிலே') இதனை மேற்கோள் காட்டுவர் தெய். (இ) உயர்
சிறப்புக்களுள் (ஒன்றின்) 'பால் வழுவமைதி யெனு அமைப்ப
இ - வி. நூலார்; இ - வி. சூ. ௩௦௦. (ஈ) "எனைத்துணைய ராயி
மென்னுந் தினைத்துணையுந், தேரான் பிறனில் புகல்" என்னு
(கசஈ) குறளின் விசேடவுரையில் இதனை உயர்,,தற்கட் பன்ன
யொருமை மயங்கி வருதற்கு மேற்கோள் காட்டுவர்; பரிமே. பேரா
சிரியரும்" நின் மொழி யென் று உம்மவே யென்றது 'என்னீரறியா தீர்.
கெடுத்தகாய்' என்பது போல எண்மும் பன்மையு மொருமை
மயக்கி நின்றன" என்பா; தோலையாருரை. சுடு.

ɪ. "துன்பத்திற்கி யாரே துணையாவார் தாமுடைய, நெஞ்சந் துணைய
வழி" குறள். கஉகக.

"பெற்றமுமெருமையு மரையுமாவே"(க)என்றதனுன் மரையாவென்ற
இதன்கண்ணே, இவன் தன்(உ)பெண்டன்மையாற் கூறத்தகாதது கூ
ட்ட யாம், உலக ஒழுக்கத்தை அறிந்து, இவளை உடன்கொண்டு செல்
யின், இவள் தண்ணீர் பெறுத அருந்துயரம் நமக்கு மிக்க வருத்தத்தை
நமாகலின், இவடன்னை உடன்கொண்டு சேறல் எவ்வாற்றானும் தகாதெ
ம்,யாம் அன்புபெருகுமாறு சூழ்ந்த காரியத்தினை இவள் அன்பு*அருகும்ப
த்தேமாகக்கருதி † இதற்குமாறு கூறினுளென்றும் உட்கொண்டு, இ
வளை ஆற்றுவித்துப் பிரிவேமெனச் செலவுழுங்கினமை தோன்ற நிற்றலி
பறுமொரு பொருள் தோன்றி நின்றது.

றபொருள் தோன்றி நின்று பதினோரடியான் வந்த கட்டளைக்கலி வெ
ட்டு. வேறும் ஒரு பொருள் || தோன்ற நிற்றல் வினைப் பாக்கட்குஞ் சி
ளவேறும் பொருளாற் செய்யுள் வேறுபட்டுவரும் விதியின்மையின் ஆண்
அவற்றாராய்ச்சியின்றாயிற்று. இது வெண்பாவாய் வருதலிற குறித்
பொருளை மறையாது செப்பிக் கூறவேண்டும். இது குறித்த பொருளை
றத்து வந்தமையாலும் தனக்கு உரிய வெண்டளையான் வந்தமையாலு
நெடுவெண்பாட்டாயிற்று. "நெடுவெண் பாட்டே முந்நா லடித்தே, கு
ண ∴ பாட்டி னளவெழு சீரே."(௩) எனவே,(௩) நெடுவெண்பாப் பன்னிர
ன்இரவாவென்றலின் இதற்குப் பன்னிரடி பெருமையென்று கொண்டா
இக்கலித்தொகையின் இவ்விலக்கணம் பெற்றுவரும் பாட்டு எட்டுள. அவ
தவழிக்கூறுதும். பன்னி . டியின் இகந்துவருங் கலிவெண்பாட்டுக்களுக்கு
ளை வந்துழி அவற்றவற்றிலக்கணங் கூறுதும்.

தலைவி உடன் கொண்டுபோவெனக் கூறுதல் "மரபுநிலை திரியா மா
" என்னும் (௫) அகத்திணையியற் சூத்திரத்து அமைத்தாம்.

இதனைத் தோழி கூற்றாக்கிக் கூறின், காடு கடுமையவென்று உட
றலை மறுத்துக் கூறினும் தலைவி இறந்துபடும், அவன் இறந்துபடுத
ரியாநிருந்தீர்போல இவை கூறலென்னெனக. (

௧. தொல். மர. சூ. ௬௦. இச்சூத்திரவுரையில் மறையென்பது ஆவென்னு
பெயர் பெற்றுவருதற்கு 'மறையா மரல்சவர யாரி வறப்ப' என்பவ
மேற்கோள் காட்டினர். பே; நச்.

௨. கலி. ௧௮-ஆம் செய்யுளின் உரை யிறுதிபார்க்க.

௩. தொல். செய். சூ. ௧௫௪. பார்க்க. ௪. தொல். செய். சூ. ௧௫
௫. 'மூன்நான்கடியின் இ[ற](க)ந்துவருதலான், நெடுவெண்பாட்டாகா
கலிவெண்பாட் டாத லுணர்க' என்பது சிலப். ௬. உரையிற்றி.
௬. தொல். அகத். சூ. ௪௫.

பாடபேதம்) : அறும்படி, † இறக்குமாறு, | கடப்பது, || தோன்றி, ÷ அவை ஆ
ய்ச்சி, ∴ பாட்டிற்களவு, [] இத்தொகையின்.

வானவரு வைபபின வழங்காத்தேர் நீர்க்கவாஅங்
கானங் கடத்தி ரெனக்கேட்பின் யானொன்
றுசாவுகோ வைய சிறிது ;
நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின்
கைபுனை வல்வின் ஞாணுளர் தீயே
இவட்கே, செய்வுறு மண்டில மையாப் பதுபோன்
மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே ;
நீயே, வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமாண் மரீஇய வம்பு தெரிதியே
இவட்கே, சுனைமா ணீலங் காரெதிர் பவைபோ
லினைநோக் குண்கண் ணீர்நில் லாவே ;
நீயே, புலம்பி லுள்ளமொடு பொருள்வயிற் செலீஇய
வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே
இவட்கே, அலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுகு பவைபோ
லிலங்கே ரெல்வளை யிறையூ ரும்மே ;

எனநின் ;

சென்ளவை யரவத்து மினையவ ணீப்பிற்
றன்னலங் கடைகொளப் படுதலின் மற்றிவ
ளின்னுயிர் தருதலு மாற்றுமோ
முன்னிய தேஎத்து முயன்றுசெய் பொருளே.

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகற்கு நீர் பிரிகின்றீரென்
ன்கூறத் தலைவி கேட்பின் அவட்கு அக்காலத்து நிகழ்வனவற்றை நு
ாடு ஆராய்வதுடையேன்; நீர் செய்யும்போதுன் இவளுயிரைய
நிற்குமோ எனச் செலவழுங்கக் கூறியது.

ர. தேர்நிலை யுரைத்த லென்பதற்கு ஆராய்ச்சி நிலையாற் கூறுதலென்,
பொருள் கூறி, அதற்கு (தொல். கற். சூ. ௩௨. 'காமநிலை') இச்செ
யுளை மேற்கோள் காட்டுவர், இளம்பூரணர். பேராசிரியர். தொ
செய். கநடு-ம் சூத்திரவுரையில் "வேனிலுழந்த வறிதுயங் கோய்க
ளென்னும்பாட்டு, தரவும்போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்து ஐஞ்சீரடுக்
வந்தது, இதனுள் தரவடி நான்கும் வெண்பாவாயினும் அச்செய்யு
முழுவதும் வெண்பா வன்மையிற் கொச்சகமாயிற்று." என்பர்.

.. தொல். கற். சூ. இ. ௩ச. இதனுரையில் 'செய்கைகளாவன : தலைவ
கைபுனை வல்வில் நாணுளர்ந்த வழி இவன் மையில் வாள்முகம் பச

கலித்தொகை எ

(க) வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு
வானீங்கு வைப்பின் (உ)வழங்காத்தேர் நீர்க்கவாஅங்
கானங் கடத்திரெனக் கேட்பின் (௩) யானொன்
றுசாவுகோ வைய சிறிது

எ - து: முதுவேனிற் காலத்தாலே வருந்தின உடல் சிறிதாக வ
ம் துய்ந்த களிறுகள் (௪) மழைநீங்குதற்குக்காரணமான கொடுமையையுடை
ர்களிலே தண்ணீருண்டற்கு (௫) வாராப்படாத பேய்த்தேரைத் தண்ணீரென்
வாவுங் காட்டை நீர் போவீரென்று யான் கூறுதலைக் கேட்பின்

செல்லுங்காலத்து அவட்கு நிகழ்வதொன்றை யான் சிறிது நும்மொடு உசா
வேனோ? எ - று.

இதனால், தலைவற்குச சூழ்ச்சிபிறந்தது.

இது தாவு.

௫ (கூ)நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின்

கைபுனை வல்வின் * ஞா லுளர் நீயே

பூர்சதும் அவன் புனைமாண மரீஇய அம்பு தெரிந்தவழி இ
இனைநோக்குணகண் சீர்நில்லாமையும் பிறவுமாம்' என இவ்வடிக

ரை நடையாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

தெய்; ௲௨. ௩௪. இ - வி. சூ. உ௪௧. நன். உரி. சூ. க௮. இரா.) மே

௨. "வெண்ட ரங்கமென வீசுபேயிரத மிஞ்சு கானநெறி" வில்லி.

௩. உசாவென்பது சூழ்ச்சியென்னும் பொருளில் வருதற்கு "யாரொ
டுசாவுகோ வைய சிறிது" என்பது மேற்கோள். தொல். உரி. சூ.௩
'உயாவே' தெய்.

௪. மழை நீங்குதற்குக் காரணமான கொடுமையென்றது (அ)மறவர் செ
யும் தகாக்கொலை முதலியவற்றை. (ஆ) பாண்டியன் கோவலனை
கொன்றதனால் அவனுடு பன்னீராண்டு வற்கட முற்றதென்னு

செய்தியும் (இ) 'விண்பொய்ப்பால் மழை விழாதொழியினும்' தே
என்பதும். ஈண்டுக் கருதத் தக்கன.

௫. "உருவில் பேஎ யூராத் தேரொடு" அகம். ௬௭.

௬. யாழவென்பது முன்னிலை யசைசசொல்லாய் வருதற்கு 'நீயே, செ
வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின் .....ளுளர் நீயே' என்ப

மேற்கோள், நன். இடை. சூ. ௨௩. மயிலை. வி. இரா. இ - வி. சூ. உ௭
திபேதம்).. ஞாளுர்நீயே,

எ - து: ஐயனே, நீ *செய்கின்ற காரியத்திடத்தே சொல்லுதலை மை
தான் நிகழ்த்துகையினாலே நின்னுடைய கையாலே எழுதி வழித்த வலிதாகி
வில்லினைத் தடவாநின்றாய்; எ - று.

யாழ. அசை.

உளர்தியென்னும் முன்னிலைவினை, விகாரத்தால் நீண்டது.

இவட்கே,(க)செய்வுறு (உ)†மண்டில (௩) மையாப் பதுபோ
(௪) மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே

...... மறுவில்லாத ஒளியையுடை
முகத்தே பசப்புப் பரவாநிற்கும்; எ - று.

செய்வுறு மண்டிலம், இல்பொருளுவமை.

க. (அ) "செய்வுறு நன்கலம்" (ஆ) "செய்வுறு பாவைக்கு" புறம். ௧ உசரு: (இ) "செய்வுறு திவவின்" முருகு. கசo.

உ. "பனி கொண் மா மதி போற் பசப் பூரயான், றனிய ளாவ தக்கதுவோ" சீவக. கநிசo. என வருதலும் ஈண்டுக் கருதத்தக்க

ந. (அ) மையாத்த வென்பதற்கு மயங்கல் என்று (குறள். ககக௨.) பரிமே லழகர் பொருள் செய்திருக்கின்றனர். இச்சொல்லுக்கு மேகம் பரத் லென்று இங்கே பொருள் செய்திருத்தலை நோக்கின் இது மை பரப்பது, மை பரப்பது என இருக்கவேண்டுமென்றுதோற்றுகிறத அவ்வாறே ஒருபிரதியில் பேதமும் உள்ளது. ஆனாலும்(ஆ)"காண்மை யாத்த வென்முகத்தை" (இ) "திருவுருத் தேசநோக்கிச செ கதி ரொளிமையாக்கு, மொருபுடை" (ஈ) "மீனொளி மையாப்ப (உ) "பரிதிமுன்னர் வெண்கதிரென மையாக்கும், பேதிரு கிரணக்கற்றை" (ஊ) "வெய்யவற் கொளிமையார்ந்து வேறுபட டிருந்தசெந்தீ" என்னுமிடங்களிலும் மற்றும் பல விடங்களிலு கச்சியப்ப முனிவர் இச்சொல்லை மழுங்குதலென்ற பொருளி பிரயோகித்திருத்தலாலும் இங்கு அப்பொருள்கொள்ளினும் ஒருவா பொருந்துமாதலாலும் மையாத்தலென்றே கொள்ளப்பட்டது.

ச. (அ) வாண்முகம் பசப்பூர்தல் கலி. கoo: கஅ. (ஆ) பசப்பு நிற வேறுபாட்டை புணர்த்துதற்கு, 'மையில் வாண்முகம் பசப் பூரும்மே' என்பதும். (தொல். உரி. சூ. கக. சே. சூ. கo. நச. இ - வி. சூ. உகo) (இ) இல்லென்கிளவி இன்மை செப்பு மிடத்து ஐகார ஆகாரங்களைப் பெறுது இயற்கையாய் வருதற்கு, 'மையில் வாண்முகம்' என்பதும் தொல்.புள்ளி.சூ.எஎ.நச.(ஈ)வாளென்பது ஒளியையுணர்த்து தற்கு, 'வாணமுகம்' என்பதும் தொல்.உரி. சூ.எக. சே. மேற்கோள்.

(திபேதம்) * செல்கின்ற, † மண்டலமைபாப்பதுபோல்,

(க)நீயே, வினைமாண் (உ)காழகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமாண் மரீஇய வம்பு தெரிதியே

எ - து: நீ தொழின் மாட்சிமைப்பட்ட *கைச்சரட்டை இறுகக்கட்டி நவிப்போர்த்த புனைதன் மாட்சிமைப்பட்ட (ங) அம்புகளைத் தெரிய ன்றாய்; எ - று.

இவட்கே, சுனைமா (ச)ணீலங் காரெதிர் பவைபோ
லினைநோக் குண்கண் ணீர்நில் லாவே

எ - து: இக்காலத்து இவளுக்குச் சுனையிடத்து மாட்சிமைப்பட்ட நீல மழையை எதிர்கொள்ளுமவை நீர் சொரியுமாறுபோல வருத்தும் பார்வையி டைய மையுண்கண் நீர்நில்லாவாய் வீழாநிற்கும்; எ - று.

கண், நீர் விழுமென இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்துமே ற்றது.

இணைநோக்கும் பாடம்.

க. (அ) "நீயே, வினைமாண் . . . . .ணீர் நில்லாவே" என்னும் பகு கொச்சகக்கலியுள் இடைநிலைப் பாட்டுத் தாழிசை யின்றி வந்ததற்கு (தொல். செய். சூ. கரு௦. பே.) (ஆ) "நீயே, வினைமாண்...தெரிதியே என்னும் பகுதி சீர்முழுதாக கூனாகிவருதல் அளவடிக்குரி தெண்புழிக் கலிப்பாவிற் கூன் வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. ச

'சீர்கூறுதல்'இள.) (இ)கொச்சகத்தில் தாழிசை தாழம் பட்ட வோரா யின்றி வந்ததற்கும். (தொல். செய். சூ. கரு௦. நச்.) மேற்கோள்.

உ. (அ) "வம்புகளை வறியாச சுற்றமொ டம்புதெரிந்து" (ஆ) "வி
றலைப் புட்டில் வீக்கி வெஞ்சிலை கணையோ டேந்தி" சீவக. உஉO
(இ) "மூன்கைக், கார்விற் செறிகா ணெறிகைசெறி கட்டி கட்டு

ரு. அம்புகளை ஆராய்ந்து கைக்கொள்ளுதலை அம்புதெரித லென்று
இவ்வழக்கை, 'தெரிகணை நோக்கி' (கலி. ௩௯: உ௨;) என்பத
குறிப்பிற் காண்க.

௪. (அ) "கணை பெய லிலம்போற் கண்பனி கலுழ்பவால்" கலி. ௪
கஇ. (ஆ) "தண் கயம் பயந்த வண்காற் குவளை, மாரி மாமலர் பெய
கேற் றன்ன, நீரொடு நிறைந்த பேரமர் மழைக்கண், பனி
ரெவ்வம்" அகம். ௩௯இ.

திபேதம்) * கைச்சாட்டை (என்று படித்தலுமாம்).

முதலாவது பாலே. கூ

கரு நீயே, * புலம்பி லுள்ளமொடு பொருள்வயிற் † செலீஇய
வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே

எ - து: நீ பிரிகின்றேமென்கின்ற தனிமையில்லாத நெஞ்சத்தோ
பாருளைத் தேடற்குப்போக வெற்றியுண்டாகின்ற சக்கரத்தினது வா
கள்போகத் துடையாநின்றாய்; எ - று.

இவட்கே, அலங்கிதழ்க் (க) கோடல் வீயுகு பவைபோ
லிலங்கே ரெல்வளை யிறையூ ரும்மே

எ - து: இக்காலத்து இவளுக்கு அசைகின்ற இதழினையுடைய கோட
ழ்த்து விழுகின்றவைபோல விளக்கும் அழகினையுடைய ஒளிபொருந்தி
ள இறையினின்றுக் கழலாநிற்கும்; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

கஎ எனநின்,

சென்னவை யரவத்து மினையவ ணீநீப்பிற்
றன்னலங் கடைகொளப் படுதலின் மற்றிவ
(உ) ளின்னுயிர் தருதலு மாற்றுமோ
முன்னிய தேளத்து முயன்றுசெய் பொருளே

எ - து: நீ ...

...வுகின்றேன்; நீ கருதின தேயத்துச்சென்று முயன்று தேடும் பொரு
ன்பந்தருதலேயன்றி இவள்இனிய ||உயிரையும் தருதலைச் செய்யுமோவெ-

என அசை.
இதனால், தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.
எனநின், தனிச்சொல்; எஞ்சியது, சுரிதகம்.

கு. கோடல்—வெண்காந்தள்; இது விளக்கு உவமையாதல் (அ) "ஊழு
கோடல்போ லெல்வளை புகுபவால்" (ஆ) "ஊழுற்ற கோடல்வ
யிதழ்சோருங் குலைபோல விறைநீவு வளையாட்கு" கலி: சஅ, கஉ
இதற்கு வளை உவமையாதல்: (இ) " வளையுடைத் தன்ன வள்ளிதழ்
காந்தள்" மலை.நகக.(ஈ)"உடைவளைகடுப்ப மலர்ந்தகாந்தள்"புறம்.கட
உ. (அ) ஓது வதற்கண்ண லேபிரிந் தாலொண் மயிலையென்பு, மாத
பதைத்தினர் போலோதி வாரும் .. ....நீது படக்கொடி யாவிசெ
ருளுச் திருப்புகைக்கே" (ஆ) "சிறந்திடு கல்விகள் வேண்டிவ யாவை
யுக் தேர்ந்துபின்ன, சிறந்தயின் னுரென்பை யன்னுர்க னா
வியற்றுதற் கோர், திறந்தரு விஞ்சையுங் கற்றறி காணவுல
செல்வியையே" என ஓதற்பிரிவின்கண் இக்கருத்து அமைக்க
பெற்றிருத்தல் காண்க.

"தாவும் போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்து, மைஞ்சீ ரடுக்கியு மாறடு
பற்றும், வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றும்" (க) * என்பதற்
ஆகி, நீயே இவட்கே என்னுஞ் சொற்கள் இடைநிலைப்பாட்டோடு க
ஞ்சீரடுக்கிவந்த கலிவெண்பாட்டாயினும் அத்தரவு வெண்பாவாய் ஒழிந்த
வெண்பா அன்மையிற் கொச்சகமாயிற்று. (

(அ) நடுவிகந் தொரீஇ நயனில்லான் வினைவாங்கக்
கொடிதோர்த்த மன்னவன் கோல்போல ஞாயிறு
கடுகுபு கதிர்மூட்டிக் காய்சினந் தெறுதலி

...
சொல்லா திறப்பத் துணிந்தனிர்க் கொருபொருள்
சொல்லுவ துடையேன் கேண்மின்மற் றைஇய ;
௧௦ வீழுநர்க் கிறைச்சியாய் விரல்கவர் பிசைக்குங்கோ
லேழுநதம் பயன்கெட விடைநின்ற நரம்பறாஉம்
யாழினும் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ ;
௨ மரீஇத்தாங் கொண்டாரைக் கொண்டக்காற் போலாது
பிரியுங்காற் பிறரெள்ளப் பீடின்றிப் புறமாறுந்
திருவினும் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ ;
௩ புரைதவப் பயனோக்கார் தம்மாக்க முயல்வாரை
வரைவின்றிச் செறும்பொழுதிற் கண்ணோடா துயிர்வௌவு
மரைசினும் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ ;

எனவாங்கு;

௯ நச்சல் கூடாது பெருமவிச்செல
வொழிதல் வேண்டுவல் சூழிற் பழியின்று
மன்னவன் புறந்தர வருவிருந் தோம்பித்
தன்னகர் விழையக் கூடி

னின்னுறல் வியன்மார்ப வதுமனும் பொருளே.

இது சொல்லாது பிரியலுற்ற தலைவன் குறிப்பறிந்து தோழி பொரு
ந் நிலையாமை கூறி † அவளோடு கூடிச் செல்கின்ற இல்வாழ்க்கை
லவே பொருளென அவன் செலவழுங்கக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

---

௧. தொல். செய். சூ. ௧௰௯.

திபேதம் * என்பதனுறுதி. † இவளொடு.

கொடிதோர்த்த மன்னவன் கோல்போல ஞாயிறு
கடுகுபு கதிர்மூட்டிக் காய்சினந் தெறுதலி

னுறலூறு (௩) கமழ் * கடாஅத் தொல்கிய வெழில்வேழம்
வறனுழு (௪) நாஞ்சில்போன் மருப்பூன்றி நிலஞ்சேர
(௫) விறன்மலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரஞ்
சொல்லா திறப்பத் துணிந்தனிர்க் கொருபொருள்
சொல்லுவ துடையேன் (௬) கேண்மின்மற் றைஇய

எ - து: நடுவுநிலைமையைக்கைவிட்டு நீங்கி அருளில்லாத அமைச்சன் த
மனத்திற்கிடந்த காரியத்தை மனத்தினின்றுந் தோற்றுவிக்க, அது கேட்
கொடுந்தொழிலைச் சூழ்ந்த அரசனது கொடுங்கோல் சுமோறுபோல
கடுவலோன் கடுகிக் காய்கின்ற கிரணங்களைச் செலுத்திச(எ)சினத்தாற்சுடுகை

க. (அ) "அலவுற்றுக் குடிகூவ வாறின்றிப் பொருள் வெஃகிக், கொ
யஞ்சா வினைவராற் கோல்கோடி யவனிழ, லுலகுபோ லுலறி
வுயர்மர வெஞ்சுரம்" கலி. கo: இ-எ. (ஆ) "செம்மையி னிக

தொரீஇ" கலி. கச. (இ) "அறனிலை திரியா வன்பி னவையத்து
திறனி லொருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து, மெலிகோல் செய்
னுருக" புறம். எக. (ஈ) "முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நல்கூர்
தவர்க்கு, மிறைதிரியா னேரொக்கல் வேண்டும்." பழமொழி. உo
(உ) "உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்த பெருமை,யடங்கயி லுள்ளம்
னுகி - நடக்கையி, னொள்ளிய னல்லான்மேல் வைத்தல் குரங்கின
கைத், கொள்ளி கொடுத்து விடல்." பழமொழி. உoo.

உ. (அ) "பேதையோன் வினை வாங்க" கலி. உஎ. (ஆ) "வினைவாங்கி
திருவிளை. பன்றிக்குட்டிகளை. கந.

ந. யானை மதம் கமழுமென்பதனை. கலி. உக:உ; 'கமழ் கடாஅத்து
என்பதன் குறிப்பானுணர்க.

ச. (அ) "பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சில்" பெரும்பாண். கக
(ஆ) "யானைக் கரம்படைக் கடக்கை வாயொடு வயிக்கு நாஞ்சி

கனவழி. சo. (ஈ) "அலப்படை யனைய தாகுவாய் செங்கை
யலைசெவி வாரணம்" விநாயக. திருநகர. உக.

ரு. விறன்மலை: கலி. உo, சச, சரு, இங. திணைமொழி. உ, எ.

௬. 'ஐய' என்பது பன்மைவினை பெற்றுவருதலை ககூ-ம் பக்கம் ௩-வது குறிப்பிற் காண்க.

௭. சினமென்பதற்கு வெம்மையென்று பொருள்விளக்குவர் புறநானூற்றுரை காரர்.

திபேதம்) * கடாத்து. † மனநிற்.

லே (க) முன்பு வண்கேளுறுதலையுடைத்தாய் ஊறுகின்ற கமழும் மதத்தினையுடைத்தாய் இப்பொழுது கெட்ட அழகையுடைய * யானை சட்டமத்தை உழுகின்ற கலப்பைகள்போலக் கொம்புகளை ஊன்றிக் கைகளைச் சேர்த்து நிலத்தே கிடவாநிற்க வெற்றியை யுடைய மலைகள் வெம்புதலைச் செய்த போதத்தெழுழில் அரிய வெய்யகாட்டை, எங்களுக்குச் சொல்லாதே ஆகத்துணிந்த நுமக்கு ஒரு காரியத்தினைக் கூறுந் தன்மையையுடையேன் அதனைக்கேட்பீராக; எ - று.

இதனால், தோழிக்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

வாங்க என்றது "விருத்திவாங்க" என்றது போல் நின்றது; உற) வாயிடத்தே வந்து உறுதலுமாம்.

பொருள், ஆகுபெயர்; மற்று அசை
இது தரவு.

௯. வீழுநர்க் கிறைச்சியாய் (௩) விரல்கவர் பிசைக்குங்கோ
லேழுந்தம் பயன்கெட விடைநின்ற நரம்பறூஉர்
யாழினுந் † நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ

எ - து: ஐயனே, விரும்புவார்க்கு சேயமாய் விரலாலே வாசிக்கப்பட்

... (௩) ... அறிவுடையோர்கள் ... யாழ்நுனை காட்டு
லைபேறில்லாத பொருளையும் அறிவுடையோர்கள் நச்சுவர்களோ? நச்சு

௩. 'வென்றிக்களிறு' (சீவக. ௩௫.) என்பதன் உரைநோக்குக.

௨. (அ) "வரி ஞிமி றார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்துப், பொறிநுத பொலிந்த வயக்களிற்றொருத்தல்" அகம். எ௮. (ஆ) "வரிஞிமிறார்க்கு வாய்புகு கடாஅத, தணைநல் யானை" புறம். ௬௩. (இ) "வ வண் டார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்த. வன்னல் யானை" தொல். மே,

௩. "விரல் கவர்ந்துழந்த கவர்வி னல்யாழ்" நற். ௩௩௫: "விரல் கவ பேரியாழ்" பதிற். இஃது கவர்தல்—அகப்படுத்தல்; பதிற். அ௪. உ

௪. (அ) தானக்கோல், "தன்மக னொருத்தியைத் தானயாழ் கற்கெ பெருங். (க) ௩௫: இ. (ஆ) "திருந்தொளிப்பகர் தொடிக்க கோல்பொரச் சிவப்ப" பாகவதம், (௪0) மதுரைகண்ட. ௩௫.

இ. "தக்க நரம்பிலா நாத யாழும்...... .. ..போன்ற வீமெனிலாத சேன

வில்லி. பதினொராம். இ.

ிரதிபேதம்) * யானைகள, † நிலையிலா (தாழிசைமூன்றிலும்).

முதலாவது பாலை. எ ⑮

உ. (க)மரீஇத்தாங் கொண்டாரைக் கொண்டக்காற் போலாது
பிரியுங்காற் பிறரெள்ளப் பீடின்றிப் புறமாறுந்
திருவினுங் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ

எ – து: தாம் மருவி மனத்தாற் கொண்டவர்களைத் தம்மனங்கொண் லம்போலாகாமற் பிரியுமிடத்துப் பிறர் இகழும்படி அவர்க்கொரு ன்றாக அவர்கள் * அப்புறமாக மனமாறுந் திருமகளினுங் காட்டில் நிலை ல்லாதபொருளையும் அறிவுடையோர்கள் நச்சுவர்களோ? நச்சார்காண்;எ-

தாம், பன்மை யொருமை மயக்கம். தாறும் பாடம்.

ன்பு அவர் நின்ற † நிலையையும் கெடுத்துப்போமென்னும் ‡ நினைவிற்,

---

க. (அ) "பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயும், சிறந்ததங்கல்வியு மா
....இன்மை தழுவப்பட் டார்க்கு" (ஆ) "பிறக்கலான் .....
இரப்பாரை யெள்ளாமகன்" நாலடி. உ அ௫, ௩௦எ. (இ) "எள்
ளிவரென் றிகழ்ந்துரையா ராகி, யொளிபட வாழ்த லினிது" இ
யது. ௩௦. (ஈ) "இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர்" குறள். எ௫
(உ) "துளியுண் பறவைபோற் செல்வனேர்ப் பாரு, மெளியாரை
யெள்ளாதா ரில்" பழ, உ அ எ. (ஊ) "எளியாரை, யெள்ளாவ
துண்பானே வேதமின் மண்ணுண்டு, கொள்வான்" ஏலாதி. ச
(எ) "பரப்புநீர் வையமுற்றுந் தேரினு மில்லை, யிரப்பாரை யெள்
மகன்" தகடூர்யாத்திரை. (ஏ) "எள்ளன் மின்னில ரென்றெண்
யாரையும்" வளையாபதி. (ஐ) "திருமக ணிலைமையுஞ் செல்வர் கே
டிரேன்; மருவிய மனிதரை யிகந்து மற்றவள், பொருவறு புகழினர்
புகிய காமுறு, மொருவர்கண் ணுறவில வுணர்ந்து கொண்மினே
ஞள. முத்தி. கச. (ஒ) "இல்லோரை யர்ப மிகழ்வோம்" அரிச்ச
நீர. மயான. உ௬. (ஓ) "அருந்திரவியக் காக்கைக் கேதனத்
டருமோ திரு வன்றியிலே" திருவரங்கத். ௧௬. (ஔ) "இருக்கட
பூவி யிடத்தினில் லாரையெல் லாருமெள் ளுவரென்று, வொரு
வுணர்த்தமுன் னேருரைத் திட்டஃ தின்மையென் றன
கொண்ணீ" குசேலோ. மேல்கடலடைந்த. ௧௬ச. என்பவைகளு
(ஃ) "இழவ ரின்னே ரென்னுது பொருடான், பழவினை மருங்கி
பெயர்பு பெயர் புறையும்" (கலி. உக: ௧௦-௧௧) என்பதன் குறி
பில் இவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவனவும் ஈங்கு நோக்கத்தக்க

(பேதம்) *புறமாக, † நிலைமையும், ‡ நினைவிற்று.

வரைவின்றிச்(க)செறும்*பொழுதிற் கண்ணோடா துயிர்வௌ
† மரைசிலுங் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ

எ - து: தமக்கு உயர்ச்சி மிகும்படியாக, (உ) தாம் பெறும் பயனை
ராதே அபசாரக்கதனை ‡ முயன்றபோதும் அமைச்சரைக் கோபிக்
பொழுது சங்காரியத்தினை முயன்றவென் றொருவரைவின்றிப் (ரு) பழ
யும்பாராதே பொருண்முதலியனவன்றி உயிரைக்கொள்ளும் அரைசிலு
ட்டில் நிலைபேறில்லாத பொருளையும் அறிவுடையோர்கள் நச்சுவார்களோ
ச்சார்காண் ; எ - று.

(ச)|| அக்தன்மையாலுயிரைவௌவியஅரசனும்அன்றேகெடுவனென்று

இவை மூன்றும், தாழிசை.

க. (அ) "பசைசெல வுயாக்கோவக்கிச் சோர்தரை யொருசிலமைய, வ
ரில்லா விழுமமுறீஇ நலக்குறைவுது. தென்யாலே, யமைச" க
கசுசு.க-ரு. (ஆ) "பொறிசெறிந்த மாண்பின ாயப் பொருந்தலர்ச
திருடுதியஞ். செறிதருமா நீட்டியரு வினைவாங்கு செயலி ன
முறுபிழையுட் சிறிதியற்றி லுறைத்திவர் வயவேர்தர்" நைடத
அன்னஞ்சைதத நாது. கoசு. (இ) "தொழுந் தகை யமைச்சை
கனிந்து நோக்குரு, மொழிந்தன வளிடியொடு முகிலுஞ் சிந்தே
கம்பா. அதிகாயன். க.

உ. (அ) "பால்வரு முறுதி யாவுந் தலைவர்க்குப பயக்கு மோா" கம்
அயோத்தி. மந்தி. அ. (ஆ) "இன்னுயி ரழியும் போழ்து மிறைவனு
குறுதியல்லான். முன்னிய முகமன்மாட்டா முறுபிய வறிவினை
ஞளா. துறவு. உக. (இ)"அரு மைசன் பாலன்பு மவதூறக் காவதற்கியறி
நாளு மவர்றைச் கல்வகாம னன்று முடிக்கு முனத்தணி
மூளும் வினைகளுக் தன்காத்தின் மொய்த்த பொருளின் விழையா
கோளுமுடையான் புரிவினையிற் குற்றமுறுது குணமேயாம்
"முறைவழிப் பிறழ்தல் செல்லா முதுக்குறை யமைச்சர் தம்மை

சிறையிடைப் படுத்து" விநாயக. அரசியற்கை அக; வன்னி. கட
௯. "பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார், கிழமை பிறிதொர
றும் கொள்ளார் வெகுளின்மன், காதன்மை யுண்டே யிறைமாக

(ஆ) "பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா, பிற்பகற் றாமே
வரும்" குறள். உ௦அ; ௯௯௯.(இ)"முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்
கோன்றை. (ஈ)"முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு. பிற்பக
காண்குறூஉம் பெற்றியகாண்" சில. உக: ௯-௪. (உ) "முற்பக
றிபேதம்) ¦ பொழுது, † அரசிலும், ¦ முயன்றும், ‖ அததன்மையான அரசனு
உயிரை யௌவிய அன்றே.

எனவாங்கு
எ - து: என்று யான்சொல்லாநிற்க; எ - று.
ஆங்கு, அசை.
இது தனிச்சொல்.

௧௯ நச்சல் கூடாது பெரும இச்செல
வொழிதல் வேண்டுவல் சூழிற் பழியின்று
(௧) மன்னவன் புறந்தர வருவிருந் தோம்பித்
* தன்னகர் விழையக் கூடி
யின்னுறல் வியன்மார்ப வதுமனும் பொருளே

எ - து: பெருமா! பொருளை நச்சுதல் நினக்குப்†பொருந்தாதால்; ஆ
ப் பழியின்றாக இச்செலவை நீ தவிர்தலை யான்விரும்புவேன்; அரச
க்க வருகின்ற விருந்தினரைப் பாதுகாத்துத் தன்மனைவி விரும்பும்ப
வளுடன் கூடியிருக்கில் இனிய முயக்கத்தை யுடைத்தாகிய அகற்சி
டைய மார்பனே நிலைபெறும் பொருள் அதுகாண்; எ - று.

இது 'பழியின்று' என, (உ) தாழிசைப் பொருள்களைகொண்டு பின்
ன்னவன் புறந்தர வருவிருந்து . ...பொருளே' எனப் போக்கிய
பொருளையுபகொண்டு இற்ற சுரிதகமும் எனை உறுப்புக்களும் பெற்ற
ழிசைசகலி, "தரவிய லொத்தும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துப் புரைநீ
பதனுற் போக்கியற் பொருளுங் கொண்டு ‡ புரைபடாது வந்தது. (

செய்வினை பிற்பக லுறுநரின்" பெருங். (க) இக உருக.(௭) "அற்ப
னுசுருமீ னவரை நுங்குமான், முற்பக லோர்பழி முடிக்கின் மற்ற
பிற்பக றமக்குறும் பெற்றியென்னவே" சுந்த. இரண்டாநாட் நக

௩. "வாழி யாதன் வாழி யவினி, நெற்பல பொலிக" என்று மூலமு
'காவற் பொருட்டு அரசன் வாழ்க ; விருந்தாற்றுதற்பொருட்டு நெ
பல பொலிக' என்னும் பழையவுரை விளக்கமும் (ஐங். க.) இங்
ஒப்பு நோக்கத் தக்கன.

. (அ) சுரிதகம் தாழிசையின் பொருண் முடிபைத் தன்பாற் பெற்
நிற்றற்கு (நசசுபவோ என்பன தாழிசைகளிலுள்ளன) 'நச்சல் கூடா
பெரும விச்செல, வொழிதல் வேண்டுவல்' என்பதையும் போக்கிய

பொருள் வந்தால் அவ்விரண்டையும் புரைபடாமற் பொருந்த
செய்வரென்பதற்கு 'தன்னகர் விழையக் கூடின்' என்பதையு
(தொல். செய். சூ. கருஎ.) மேற்கோள் காட்டுவர், பேராசிரிய

(ஆ) "புரைநீ ரென்றதனுல், தாழிசைப் பொருளேயன்றி அவற்றே
போக்கியற் பொருளுங்கொண்டு புரை[ட](ர)படாது வருவனவு
கொள்க. அது 'அரசினு நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சுபவோ' என
முடித்தலின் 'நசசல்கூடாது பெரும விசசெல, வொழிதல் வேண்டுவ

பேதம்) * நன்னகர், † பொருந்தாது, ‡ புடைபடாது.

உறித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலு
நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறோரா நெஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளைநடை யந்தணீர்
௫. வெவ்விடைச் செலன்மாலை யொழுக்கத்தீ ரிவ்விடை
யென்மக ளொருத்தியும் பிறண்மக னொருவனுந்
தம்முளே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சிய
ரன்னா ரிருவரைக் காணிரோ பெரும
௯. காணே மல்லேங் கண்டனங் கடத்திடை
யாணெழி லண்ணலோ டருஞ்சுர முன்னிய
மாணிழை மடவர றாயிர்நீர் போறிர் ;
௧௨. பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை
மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செய்யு
நினையுங்கா னும்மக ணுமக்குமாங் கனையளே ;
௧௫. சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யுந்
தேருங்கா னும்மக ணுமக்குமாங் கனையளே ;
௧௮. ஏழ்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை
யாழுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதா மென்செய்யுஞ்
சூழுங்கா னும்மக ணுமக்குமாங் கனையளே ;

எனவாங்கு ;

௨௨. இறந்த கற்பினாட் கெவ்வம் படரன்மின்
சிறந்தானை வழிபடீஇச் சென்றனள்
ளறந்தலை பிரியா வாறுமற் றதுவே.

[illegible] ஆண்டுக்காணீரோவே

குழிற் பழியின்று' எனத்தாழிசைப் பொருளைக்கொண்டு பின்
'மன்னவன் புறந்தர வருவிருந் தோம்பி, நன்னகர் விழையக் கூ
னின்னுறல் வியன்மார்ப வதுமனும் பொருளே' எனப் போக்கிய
பொருளையும் கொண்டிற்றது" என்பர், நச்; தொல். செய். சூ. கரு

க. 'எறித்தரு ..மற்றதுவே' என்பது, செவிலிவாவின்கட் கூறியதற்கு
தொல். அகத். சூ. சo. நச். இடைச் சுரத்துப் புலம்புஞ் செவிலி
எதிர் வருவார் கண்டு தெருட்டியதற்கும் இறை. சூ. உா; மேற்கோ

முதலாவது பாலை. அ ௫

ளைவியாட்டு, அவளைக் கண்டு அஃதறமெனவே கருதிப் * போர்ந்தோ
ரும் அவர்திறத்து † எவ்வம்பட வேண்டாவென ‡ எடுத்துக்காட்டி அ
தெருட்டியது.

இதன் பொருள்.

(க) எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய (உ) குடைநீழ
(ந) லுறித்தாழ்ந்த கரகமும் (ச) முறைசான்ற முக்கோலு
நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறோரா நெஞ்சத்துக்

(௫) குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளைநடை யந்தணீர்

சாதத்துடை வருதற்கு மேற்கோள். தொல். அகத். சூ. ௪௦. இளம்.

௨. (அ) 'விரிகுடை தண்டே குண்டிகை' (அந்தணப்பூத வருணனை) சிலப். ௨௨: ௩௧. (ஆ) "குடையார் நிழலுறி சேர்கர கத்தொ குன்றிடத்து, நடையான் மெலிந்து வருகின்ற வந்தணிர் ஞா மெல்லா, முடையா ளொளிவே லுசிதன்றென் கூடலொண் மா மிழ்போ, விடையாள் விடலைபின் சென்றனை ளோவிவ் விரு சுரத்தே" இறை. சூ. ௨௩. மேற்கோள். (இ) "ஆதபத்திரங் குண்டிக யொருகையி னணைத்துப், போதமுற்றிய தண்டொரு கையின் பொலிய, மாதவப்பய னுருவுகொண் டெதிர்வருமாபோ, லீதிவித் னடைந்தமை நோக்கின னெடியோன்" கம்ப. மீட்சி. க

(ஈ) "உறித்தாழ் கரகமு மூன்றுமுக் கோலு முடுத்த செவ்வா, னெறி தாலனைய விருந்துவ ராடையு மிந்திரவி, மறித்தா லனைய குடையு கொண்டேவரு வீரொருவ, னெறித்தாழ் குழல்வல்லி முன்செல் மோவிக் கெடுஞ்சுரத்தே" அம்பிகா. ௪௦௦. (உ) "ஒரு வெண் குடை யிரு நிழன்முக் கோல்கொண் டொழுக்கத்தினு, லருவெறுங் களரிடை தாறுசெல் வீரரு ளீரெழுபார், மருவெண் டிசைபுகழ் வாணன்தெ

மாறையென் வஞ்சியன்னாள், பொருவெஞ் சுடரிலை வேலொ காளைபின் போயினளே" தஞ்சை. ௩௪௧.

௩. (அ) "உறித்தாழ் கரகம்" சிலப். ௩௦, ௬௪, ௬௦. (ஆ) "முறுக்கு ஞான்கு, குண்டிகைத்தடங் கையராய்" திருவிளை. சமணரை கழு. ௧அ.

௪. "கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோ லசைநி றுப்ப" முல்லை. ௩௭-அ. "நான்மறை நெறிமுக், கோலு மேற்றி குடைகளுங் குண்டிகைக் கரமும்". "இன்ன கொண்டனவிருடிக யாவரு மெய்தி" அரிச்சந்திர. விவாக. ௩-௪.

௫. "குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளைநடை யந்தணீர்" என்ப மாலை இயல் பென்னும் பொருளில் வருதற்கு மேற்கோள். தொ உரி. சூ. ௧௩. 'மாலை' தெய்.

யென்மக ளொருத்தியும் பிறன்மக னொருவனுந்
தம்முளே புணர்ந்த * தாமறி புணர்ச்சிய
ரன்னா ரிருவரைக் காணிரோ பெரும
(க) காணே மல்லேங் கண்டனங் கடத்திடை
யாணெழி லண்ணலோ டருஞ்சுர முன்னிய
மாணிழை மடவர † லுயிர்நீர் போறிர்

எ - து: பெருமா! அந்தணீர்! உறியிலே தங்கின கமண்டலத்தையு ...ரி அயன் அரனென்னும் மூவரும் ஒருவரென்று சொல்லுதல் த... ரிடத்தே அமைந்த (உ) முக்கோலையும் முறைமைபடத் தோளிலே வைத்... றித்தலைச் செய்கின்ற(ரு)ஞாயிற்றின் கதிர்களைத் தாங்குகையினாலே எடுக்க... ட்ட குடைநிழலிலே, வெவ்விய காட்டிடத்தே போதலை இயல்பாகவுடை... ழுக்கத்தினை யுடையீராதலான் உம்மை வினவுகின்றேன்; இக்காட்டிடத்... ன்னுடைய மகளொருத்தியும் வேறொருத்தி மகனொருவனும் பிறரறிய... த் தங்களிலே கூடின தாங்கள் இப்பொழுது பிறர் அறிந்த கூட்டத்தினை... டையராயினர்; அத்தன்மையார் இருவரைக் காணுகிருந்தீரோ? இ... ாட்டிடைக் காணா திருந்தேமல்லேம்; கண்டு அஃதறமென்றே கருதி... பார்த்தேம், ஆண்மக்கட்குக் கூறும் அழகினையுடைய தலைவனோடே இவ்வரி... ரத்தைப் போகக்கருதிப் போந்த மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடை... டப்பத்தை யுடையாளுக்குத் தாயாந்தன்மையை உடையீர் ‡ போ... ருந்தீர்; எ - று.

அரியயனரனென்னும் மூவரையும் ஒருவனாகவல்லது || வெவ்வேறு... ணியாத நெஞ்சத்தாலே ஐம்பொறியும் நமக்கு ஏவல் செய்தலை இயல்பா... டைய கோட்பாட்டையும் — நமக்குரிய ஒழுக்கத்தையுமுடைய அந்தண... ரன்க. குறிப்பு, ஆகுபெயர்.

க. 'அறியே மல்லேம் மறிந்தன மாதோ' ஐங். உ௪0.

உ. (அ) நியாயப்பிரகாசம். முதற் பரிசசேதம் அகூ-அஎ. எண்களின் தலைப்பில் ஏகதண்டி வேதாந்திகளென்றும் திரிதண்டி வேதாந்தி ளென்றும் இருவகையார் கூறப்படுகின்றனர். (ஆ) பேராசிரியர் ஒரு கோவலையார் இலைகளர்: அவர் காவலறக்க நின்றாராகலின்

மர. கூ. எ௦.

௩. (அ) "அலர்கதிர் ஞாயிற்றைக் கைக்குடையுங் காக்கும்"அற. சங.(ஆ "வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின் மாலை வெண்குடை"

(பிரதிபேதம்) * தாமார், † தாயினீர, ‡ போலே, || யோருக, + உமக்கு.

பெருமாவென்றுள அவாகள் ஆசிரியனுகிய பெரியோனை. அந்தண வன் மாணுக்கர். அவர்களைப் பெருமா அந்தணிரென விளித்தான் பயர்கள் ஒருவனை ஒருவன் ஆற்றப்படுத்த செய்யுளின்மையின்(க)முன்னிலை

ட்டிய ஒருமைக்கிளவி பன்மையொடு முடிந்ததல்லாமைபுணர்க.

காணிரோ? குறகின்றது. கணடே மென்னுமற் காணேமல்லேம ண்டனமென்றதனுல். அங்ஙனம் போகின்றவரை அறிந்து விலக்கல் அ ன்றென்று * பெயர்ந்தேமென்றாராகக் கொள்க. போறிரென்றார், (உ) தேடி ருவாள் செவிலியென்பது உணாந்து.

இது தரவு.

௧௨. (௩) பலவறு நறுஞ் (ச) சாந்தம் படுப்பவர்க் † கல்லதை மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செய்யு நினையுங்கா லும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே

புறம்.கூ௦.என்பவைகளும்.(இ)"நின்விண்பொரு வியன்குடை, வெயில் மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய, குடிமறைப்பதுவே' எனச சிறப்பித்திருப்பதும்(புறம். ௩௫.) பிறவும் ஈண்டு அறிதற்பாலன

க. முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி ஆற்றுப்படையல்லாத வழியு பலரில் வழியும் பன்மையொடு போற்றுமற் கூறப்படும் என்பதற் 'குதிப்பேவல்......காணீர.ா பெரும' என்பது (தொல். எசச. சூ கஙு. 'முன்னிலை') தெய்வச்சிலையார் காட்டிய மேற்கோள்.

உ. "செவிலிபின் றேடிச சேறலென் றுங்கு" நாற்கவி. சூ. கஅங.

ங. (அ) "தடவரை காதலமைந்த ... பாவைக் கிரங்கன்மின்...மலைய மென்னுந், தடவரை தானே யணிந்த யாதுதண் சந்தனமே." இறை. சூ. உங. மேற்கோள். (ஆ) "சுரு பிவர் சந்துந் தொகேடன் முத்தும்வெண் சங்குமெங்கும், விரு பினர் பாற்சென்று மெய்க்கணி யாம்.......... .கரும்பனமெ மொழி யாருமந் நீர்மையர் காணுநர்க்கே" திருக்சிற். உசஅ. (இ "தாளம், வவ்வினரிடந்து மவ்வழியான, ...பொதிய பொருப்பு நெடுமுதுகு வருந்திப், பெற்று வளர்த்த கற்புடை யா மணியுமா மகிழ்சர் பதியுறை புகுதால்......சென்றுட் குடைத்து வொன்பதி நீங்கியுளபது மடங்கி, முழங்கப் பெருகுரால் கூடய்ப் பழக வெய்தியது பேதைமை யறிவே" கல். உக

(ஈ) "பலவுற... ......நினையுகா னும்மக னுமக்குமாமகனையளே என்பது சுரத்திடைக் கண்டோர் செவிலியர்க்கு அறனாற்றுத்த உலகியல் புரைத்தற்கு மேற்கோள். தொல். செய். சூ. கக௯. பே. ங

|பிரதிபேதம்) * பேர்ந்தேமாக, † அல்லது, (தாழிசை மூன்றிலும்).

ம0 கலித்தொகை. கூ

ள் - து: நதியனபலவுங்கூடும் நதிய * சந்தனம் தங்கண் மெய்ப்ப
ர்க்குப்பயன்கொடுப்பதல்லது மலையிடத்தேபிறந்தனவாயினும் அச்சந்தன
ாம் அம்மலைக்கு என்னபயனைக் கொடுக்கும்? ஆராயுங்காலத்து
டைய † மகளும் பயன்படும் பருவத்து ‡ நமக்குப் பயன்படாள்; எ-

இ (க) சீர்கெழு வெண் (உ) முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருரை பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யுர்
தேருங்கா லும்மக ளுமக் கனைய ளே

க. (அ) "சீர்கெழு .... கனையளே" என்பது, கொண்டுதலைக் கழித்து
இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் செவிலியைத் தடுத்ததற்கும் (தொ
அகத். சூ. ௪௦. ந.) (ஆ) பார்ப்பான் கூற்றுக்கும் (தொல். செய்.
௧அ௬. பே. ந.) (இ) மிக்கோர் ஏதுக் காட்டற்கும். (நாற்கவி
சூ. ௧அஅ.) மேற்கோள்.

உ. (அ) "மடவரன் மாதர்க்கு வருந்தா தீமோ, கடல்வயிறு பயக்
கித்தில, முடையோர்க் காத லுலகியல் வழக்கே" ....(ஆ) "வெ
ரருஞ்சுரங் காளைபின் சென்றதும் மெல்லியன்மாட், டிக்கீர்
யீரிரு கன்மின் ....றண்குமரி, முக்கீர் பயந்தா லணிவா
பிறவென்ப முத்தங்களே" (இ) "பெருங்கடன் ஞாலத்து
பெண்பிறந் தார்தம்பெற் றூர்க்குதவா. திருங்கடல் போற்றுய
தன்மி னீன்றனை வென்று முந்நீர்க், கருங்கடல் வெண்சங் கனி
தறியாதன் கதிர் முத்தமே" இறை. சூ. ௨௩. மேற்கோள். (
"வலம்புரி யீன்ற முத்த மண்மிசை யவர்கட் கல்லால், வலம்பு
பயத்தை யெய்தா தனையரே மகளிர்" சீவக. ௩௬௩. (உ) "இற்று

கேண்மதி முத்திழை மகளிர், தத்துநீர்ப் பெருங்கடற் சங்குபொழ
யுயிர்த்த, நித்திலத்தன்னர் நினைத்தனை காணென" பெருங். (
சஎ: உஇ௩-இ. (ஊ) "நாகையின்னே, மீனுர் விழியை யென்னு
னைவாய்விரி வாரிமுத்தந்,... ... ..தானைப் பூண்பவர் .. ..தா
கொள்வரோ" குலோத்துங்க சோழன் கோவை. ௩௧௨. (எ) "வேலே
தாளமும் .. ..போல நம்மைத் துறந்து மெல்ல, மாலே
குழலிதனக்குரி யானை மணந்து சென்றான்" வேங்கைக். ௩௩௩. (
"மடவா ளொருவ னுடனகன் முனென்று வாடுகின்றாய்,.........
சங்கத் திடையே விளங்கிய முத்தமிழை, யுடனே புணர்த்து மறிவி
யோமொழி யொண்ணுதலே" திருவாரூர்க். ௩௧௨. (ஐ) "வையக
மின்னே, நினையின் றவளை விடுத்தணி வாரிடஞ் சார்ந்திமுத்
துளையின் றவளில்லி னியுமுற் முயில்லே யுன்மகளு. மனையா ளொர
வன்பின் சென்று ளுலகியல் பாமிதுவே" கோடிக்கரக். ௩௧
௩. "பெருங்கடலுட் பல்லியைய ளக்கம்பிரக்கும்" ...

க்கடலுக்கு என்ன பயனைக் கொடுக்கும்? ஆராயுங்காலத்து நம்முடை
களும் பயன் படும் பருவத்து நமக்குப் பயன்படாள்; எ - று.

அ எம்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை
யாழுனே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதா மென்செய்யுஞ்
சூழுங்கா லும்மக ளுமக்குமாங் கனையளோ

எ - து: எழுநரம்பாற் கூட்டிய இனிய இசைகள் பாடுவார்க்குப் பய
ாடுத்தலல்லது யாழிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அவ்வோசைகடாம் அ
ழுக்கு என்னபயனைக் கொடுக்கும்? ஆராயுங் காலத்து நம்முடைய மக
பன்படும் (க) பருவத்து நமக்குப் பயன்படாள்; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

.உ இறந்த கற்பினாட் கெவ்வம் படாரன்மின்
சிறந்தானை * வழிபடீஇச் சென்றன
ளறந்தலை பிரியா வாறுமற் றதுவே

எ – து: ஆதலான் மிக்க கற்பினை யுடையாளுக்கு வருத்தமுறு
நாள்ளுமின். (உ) இருமுது குரவரிலுஞ் சிறந்த கணவனை வழிபட்டு அவ
ன்னே போனாள். இம்மையில் இங்ஙனங் கற்புப் பூண்டு நிகழ்த்தும் (ங) இ
ல்லறமே அறங்களிற் றலையான அறம்; மறுமையில் இவ்விருவரும் நே
ற் சுவர்க்கத்திலே செல்லும் வழியும் அவ்வழிபாடே; எ – று.

இது சுரிதகம்.

ரவாறெனப் பகரவொற்றுப் பெறுதல்வேண்டும். "ஐகாரவிறுதிப் பெ
லை முன்னர், வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகுமே" (ச) என்றவி

க. "கொடுத்தலுந் துய்த்தலுந் தேற்றா விடைக்குடை, யுள்ளத்தான் பெ
பெருஞ் செல்வ – மில்லத், தருவுடைக் கன்னியரைப் போல
பருவத்தா, லேதிலான் றுய்க்கப் படும்" நாலடி. உஎசு.

உ. (அ) "கொண்டானிற் றுன்னிய கேளிர் பிறரில்லை" நான்மணி. இ
(ஆ) "தங்கணு யகரிற் றெய்வந் தவம் பிறி திலவென் றெண்ணு
மங்கைமார் சிந்தை போலத் தூயது" கம்ப. வேள்வி. கசு. (
"குலமகட்குத் தெய்வங் கொழுநனே மன்ற, புதல்வர்க்குத் தந்தைய
தாயும்" நீதிநெறி. உஎ.

ங. (அ) "அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை" குறள்.சக. (ஆ) "இல்வ
மல்லது நல்லற மன்று"

ச. தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. எஅ.

ரதிபேதம்) * வழிபட்டீச், † படாமின் ஒரு சொல்; படுமென்பதன்.

ந்து * வினைமாற்ருய் மறமையை உணர்த்திற்று. ஆறுமென்ற உம்ம
றப்பு.

இதனால், செலவிலக்குத் தன்மையென்னும் மெய்ப்பாடு பிறந்தது.
"நாலே கரக முக்கோன் மணையே, யாயுவ காலை யந்தணர்க் குரி
) என்பதனாற் கரகமும் முக்கோலும் கூறினர்.

இது பதினொரடித்தரவும் மூன்றடித் தாழிசையும், அசைநிலையாகி
ளிச்சொல்லுஞ் சிறுமைக்கெல்லை கூறுமையின் ஆசிரியத்திற்குக் கூற்
ன்றடிச் * சிறுமை பெற்ற சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (

0) வறியவ னிளமைபோல் வாடிய சினையவாய்ச்
சிறியவன் செல்வம்போற் சேர்ந்தார்க்கு நிழலின்றி

...

கொலையஞ்சா வினைவராற் கோல்கோடி யவனிழ
லுலகுபோ லுலறிய வுயர்மர வெஞ்சுரம் ;

அ இடைகொண்டு பொருள்வயி னிறத்திநீ யெனக்கேட்பி
னுடைபுநெஞ் சுகவாங்கே யொளியோடற் பாண்மன்னோ
படைபணை சேக்கையுட் பாயலி னறியாய்நீ
புடைபெயர்வா யாயினும் புலம்புகொண் டினைபவள் ;

உ பனியின்றி முயல்பொருட் கிறத்திநீ யெனக்கேட்பிற்
பணியகன் படலொல்லா படர்கூர்கிற் பாண்மன்னோ
நனிகொண்ட சாயலா ளயந்துநீ நகையாகத்
துனிசெய்து நீடினுந் துறப்பஞ்சிக் கலுழ்பவள் ;

௯ பொருணோக்கிப் பிரிந்துநீ போகுதி யெனக்கேட்பின்
மருணோக்க மடிந்தாங்கே மயல்கூர்கிற் பாண்மன்னோ
விருணோக்க மிடையின்றி யீரத்தி னியன்றநின்
னருணோக்க மழியினு மவலங்கொண் டழிபவள் ;

ஏனவாங்கு ;

---

௧. தொல். மரபு. சூ. எ௦. இசருத்திரத்து ஆயுக்காலே யென்றதனுள் குடையும் செருப்பு முதலாயினவும் ஒப்பன அறிந்து கொள்கவென் கூறி 'எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழ, லுறித்தாழ்ந் கரகமு முறைசான்ற முக்கோலும்' என்னும் பகுதியை மேற்கோ காட்டினர். பே. நச்.

திபேதம்) ' றுமையும்.

முதலாவது பாலை. கூ ௬

-௧ வினைவெஃகி நீசெலின் விடுமிவ ளுயிரெனப்
புணையிழாய் நின்னிலை யான்கூறப் பையென

த்தைப் பொருள் காரணமாகப் பிரிகின்றீரெனக் கேட்பின் இவ்வ
கற்பாலனெனச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தமை, தலைமகட்
சால்லியது.

இதன்பொருள்.

(க) வறியவ னிளமைபோல் வாடிய சினையவாய்ச்
(உ) சிறியவன் செல்வம்போற்,சேர்ந்தார்க்கு நிழலின்றி

க. (அ) "பொருளில்லா னிளமைபோற் புல்லென்றாள்" கலி. ௩.
கடு. (ஆ) "நலனு மிளமையு நல்குரவின் கீழ்ச்சாம்" நான்மண
அஉ. (இ) "பொருளி லொருவற் கிளமையும் போற்று மரு
லொருவற் கறனுந் - தெருளான், றெரிந்தாழ்ந்த நெஞ்சிலான் கல்வி
மூன்றும், பரிந்தாலுஞ் செய்யா பயன்" திரிகடுகம். (ஈ) "பொ
ளுடையான் கண்ணதே போகம்" (உ) "பொருளிலா னுக்குமா
போகம்" சிறுபஞ்ச. ௩, ௩௫. (ஊ) "பொறையிலா வறிவு போக
புணர்விலா விளமை .. ..போலுஞ், சேயிலாச் செல்வமன்றே
வளையாபதி. (எ) "அழகாக்கலும், பொன்றுஞ் சாகத்திலும் பொரு
செய்யுமே" (ஏ) "கைப்படு பொருளி லாதான் காமம்போ
காளை மீண்டான்" சீவக. ககஉஉ, உஉ௫க. (ஐ) "நல்கூர்ந்த
ரின்னலமும், பூத்தலிற் பூவாமை நன்று" நீதிநெறி. க.

(ஓ) "வறியவ னிளமைபோல்" என்பது ஒருமைப் பொருள்
கூறிற்றேனும் பன்மைப்பொருள் உணர்த்தலின் மெய்ந்நிலை மயக்
மாயிற்று; மெய் - பொருள் என்பர். நச. தொல். எச. சூ. ௫௩.

.. (அ) "நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார், கொடுத்து
தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங் காலீண்டும்" (ஆ) "செல்வ முடையாருஞ்
செல்வரே தற்சேர்ந்தா, ரல்லல் களைபவெனின்" (இ) "அழன்மண்டு
போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லா, நிழன்மரம்போ னேரொப்ப
தாங்கிப் - பழுமரம்போற், பல்லார் பயன்றுய்ப்பத் தான்வருந்தி
வாழ்வதே, நல்லாண் மகற்குக்கடன்" நாலடி. க௩, கஎ0, உ0உ.

யவனின், மருக்குடையார் மாசிலத்தில்" (எ)"காக்கை கரவா கரைந்

(க) யார்கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல்
வேரொடு மரம்வெம்ப விரி (உ) கதிர் தெறுதலி
னலவுற்றுக் (ங) குடிகூவ வாறின்றிப் பொருள் வெஃகிக்

துன்னுமாக்கமு, மன்னநீ ரார்க்கேயுள" (ஔ) "எதிலாரா ரத் தமர்பசி
பர் பேதை, பெருஞ்செல்வ முற்றக்கடை" நறள். ௯உச - எ, அஙவ
(ஐ) " அல்ல லொருவர்க் கடைந்தக்கான் மற்றவர்க்கு, நல்லவினை
னெனப் படுவோர் - நல்ல, வினைமரபின் மற்றதனை நீக்குமதுவே
(ஓ) "சேர்ந்தா ரொருவரைச் சேர்ந்தொழுகப் பட்டவர், தீர்ந்தாரா
கொண்டு தெளிவிலுங் - தேர்ந்தவர்க்குச், செல்லாமை காணுக்கா
செல்லும்வா யென்னுண்டாம்" (ஓ) "மல்லற் பெருஞ்செல்வ மாண்ட
வர் பெற்றக்காற், செல்வுழியு மேமாப்பச் செய்பதாம்" (ஔ) "தம
குற்றதேயாகத் தாமடைந்தார்க் குற்ற, தெமக்குற்ற தென்றுணரா
விட்டக் காவென்னும்" பழ.ரு. உகரு, உஅக, ௩௬அ. (ஃ) "செல்வு
தைப் பெற்றார் சினங்கடிந்து செவ்வியராய்ப், பல்கிளையும் வாடாம
பாத்துண்டு - நல்லவார், தான மறவாத தன்மையரே வஃதென்பார்
வானகத்து வைப்பதோர் வைப்பு" அறநெறி. எ௬. (அஅ) "அடை
தவர்க் கருளானுகி னறமென்னு மாண்மை யென்னும்" கம்ப
விபீடண. ககo. (ஆஆ) "செல்வற் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்
வெற்றி. (இஇ) "சுற்றநல் கூரவாழுந் தோமுறு சிறியர் போல
நைடதம். மணம்புரி. ௩௫.

[illegible]
காலத்து மில்லை; என்றது தீயகுணத்தையுடையோர் பிறர்க்
இனிமை செய்ய அறியா ரென்றவாறு. எனவே கட்டியங்காரன்
எக்காலமும் நமக்குத் தீங்கு செய்வனென்றும் இக்குணத்தால் அ
னுக்குக் கேடுவிளையு மென்றும் கூறினன். என்று உரைவிரித்
"யார் கண்ணு ....தெறுதலின்" என்பதை மேற்கோள்காட

டினர். இவ்வுரைகாரர். சீவக. அசஅ.

(அ)கோத்தொழி லானரொடு கொற்றவன் கோடி, வேத்திய லிழர்தவி னிலம்போல, வேனலங் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந்தன், முனல

திருகத் தன்மையிற் குன்றி, முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையி திரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப், பாலை யென்

றோர் படிவங் கொள்ளுங், காலை" சிலப். கக: சுഠ - சுஏ.

(அ) "நடுவிகந் தொரீஇ நயனில்லான் வினைவாங்கக், கொடிதோர்த் மன்னவன் கோல்போல ஞாயிறு, கடுகுபு கதிர்மூட்டிக் காய்சின

தெறுதலின் ....மலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரம்" கலி. அ

முதலாவது பாலை. கூ

கொலையஞ்சா வினைவரற் கோல் • கோடி யவனிழ்
அலருபோ லுலறிய வுயர்மர வெஞ்சுரம்

எ - து: பிரமசரியங் காத்தலான் இளமைப் பயன்கொள்ளாது வறி னவன் இளமை செவ்வியின்றி இருக்குமாறுபோலத் தளிர்கள் வாடி ராம்புகளை யுடையவாய்க், கொடுத்தற்கு மனஞ் சிறியனுனவனுடை ல்வம் தன்னைச் † சேர்ந்தவர்களைப் பாதுகாவாதவாறுபோலத் தன்னை ர்ந்தவர்களுக்கு நிழலின்றாய், யாவரிடத்தும் உலக ஒழுக்கத்தைக் கடந் குசெய்து பின்பு புகழில்லையானவனுடைய முடிவுகாலத்து அவ ளையன்றி அவனுங் கெடுமாறுபோல மரம் கிளையயன்றி வேரோடே ற்றுவெம்பும்படியாக ஞாயிற்றினுடைய பரந்த கதிர்கள் சுடுகையினுலே த்தமுற்றுங் குடிமக்கள் கடப்பிடும்படி கொலைத்தொழிலுக்கு அஞ்ச மைச்சராலே நெறியன்றிப் பொருளை வாங்கிக்கொண்டு செய்கோல்வனைக் சனுடைய குடைநிழலிற் றங்கிய • உலகம்போலே உலறின உயர்ந்

இது தரவு.

இடைகொண்டு பொருள்வயி னிறத்திரீ யெனக்கேட்டு

னுடைபுநெஞ் சுகவாங்கே யொளியோடற் பாண்மன்னோ
(க) படை || யமை சேக்கையுட் பாயலி னறியாய்நீ
(உ) புடைபெயர்வா யாயினும் புலம்புகொண் டினைபவள்

(ஆ) "கொண்மூ, மழைகாலூன்று வளவயல் விளையா...... ..கொடுங்கோல் வேந்தன் காக்குநாடே" ஆசிரிய. (இ) "பகையுடன் கிடந்த நிலைபிரி வழக்கினைப், பொருத்தலும் பிரித்தலும் பொருபகைகாட்டலு,

முட்பகை யமைத்தலு முணர்த்துசொற் பொருத்தல், மொரு தொழிற் கிருபகை தீராது வளர்த்தலுஞ், செய்யா வமைச்சுடன் சேரா(?)வாச, ஞெகிரிந்தன்ன காடு" கல். ந. (ஈ) "மருளேகொண்டு குடிவருந்தமனுநூல் குன்றிவழக்கழியப், பொருளே வெஃகு மரசரைப் போற் புகுவேம் யாமு நரகென்றார்" வில்லி. பதினொராம். போர் சக. (உ) "முற்றுமிருங் குடிகூவப் பொருள்வவ்வி முதுக்குறைவி லுளத்தனுகிக், கற்றவரைத் தண்டித்துக் கல்லாத புல்லருரை கசிந்துகேட்டுக், கொற்றவனவ் வுலகுதன தடிப்படுத்திக் கொடுங்கோன்மை புரியுங்காலை"...... .....

(அ) 'படையமைசேக்கை' அகம். உஅக : கஉ. (ஆ) சிலப். கரு : எ௦. (இ) "கிடையும் பூளையும் கிழியும் பஞ்சியும், படையமைத் தியற்றிய மடையாளிப்பள்ளியுள்" பெருங். (க) சரு : கஅக - எ.

(அ) "ஒண்டொடி, புழையமாகவு மினைவோள், பிழையலன்மாதோ (பேதம்) * கோடியவளிழல், † சேர்ந்தவர் தம்மைப், ‡ மரங்களுடைய வெழுகாட் டுடை, || அமைச்சேக்கை.

கலித்தொகை. க௦

எ - து: * பலவும்படைத்தல் பொருந்திய படைக்கையிடத்தே தாயிடத்தே ...த்தேகொண்டு வேற்றுநாட்டிடத்தே நிலையில்லாத பொருளினிடத்தே ...ரவையென்று யான்கூறக்கேட்பின் நெஞ்சு அழிந்துகெட்டுப்போக மிகவும் ...கெடுவாளோ? இறந்துபடுவாளோ; எ - று.

இணைபவள் ஒளியோடற் † பாலோவெங்க.

‡ பலபடையாவன: (க)" சிறுபூளைசெம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேணை, முதா
வி தாமிவையோ ரைந்து." என்பனவாம்.

|| ஒடற்பாள் முற்றுவினைத்திரிசொல். அறியாய், வினையெச்ச முற்று
ாரம், எதிர்மறை.

ட (உ) முனிவின்றி முயல்பொருட் சிறத்திநீ யெனக்கேட்பிற்
பனிபகண் படலொல்லா படர்கூர்கிற் பாண்மன்னோ
நனிகொண்ட சாயலா ளயர்துநீ (ரூ) நகையாகத்
துனிசெய்து நீடினுந் துறப்பஞ்சிக் கலுழ்பவள்

எ - து: மிகுதியைக் கொண்ட மென்மையையுடையவள் நீ நீர் விளை
ட்டை விரும்பி விளையாட்டாக ஒரு நீக்கத்தைச்செய்து அதிலே சிறித

பிரிது நாமெனினே" அகம். ௩. (ஆ) "மடவைகா ணன்னெஞ்சே
மாண்பொருண்மாட் டோடப், புடைபெயர் போழ்தத்து மாற்றுள்
படர்கூர்ந்து, விம்மி யுயிர்க்கும் விளங்கிழையா ளாற்றுமோ, நம்மி
பிரிந்த விடத்து" ஐந் - ஐம். ருக. (இ) "தெளிந்தபூம் பள்ளியி
சிறிது நீங்கினு, மளப்பருந் துயரொடு மவல மெய்துவேன்" நைடதம்
பிரிவு. கஉ.

க. "சிறுபூளை...... ..முறுதாவி சேக்கை யோரைந்து" என்பது சீவக
அருஅ. மேற்கோளிற்காணப்படும் பாடபேதம்.

ட. (அ) "முனியாதார் முன்னிய செய்யுந்திரு" நான். சுo. (ஆ) "தன்
யேம்யா மென்றொருவர் தாமடியல் வேண்டா, முனிவில ராகி
முயல்க முனியாதார், முன்னிய தெய்தாமை யில்" பழ. ககக.
(இ) துஞ்சலென்பது உறக்கம்; அதுவும் உறங்காமை போலாமையின்

௳. "ஒடுங்குதல் காண்மார் நகை குறித்தனரே" கலி. கரு.

(திபேதம்) * பதம்படுத்தல், † பாலனோ, ‡ படையாயன, || ஒளியோடற்பார்.

பொழுது நீட்டிப்பினும் அத்துணை நீக்கத்துக்கு அஞ்சிக் கலங்குகின்ற
ரம் இவளைப் பிரிகின்றேமென்னும் வெறுப்பின்றி முயன்று தேடும் பொரு
ரணமாக நீ போவையென்று யான் கூறக்கேட்பின் நீரையுடையனவாகி
ண்கள் மிகவும் உறக்கத்தைப் பொருந்தாவாய் நினைவு மிகுவாளோ? இறந்
வொளே; எ - று.

௬ பொருளேக்கிப் பிரிந்துநீ போகுதி யெனக்கேட்பின்
மருளுக்க மடிந்தாங்கே மயல்கூர்கிற் பாண்மன்னே
விருளுக்க மிடையின்றி யீர்த்தி னியன்றநின்
னருளுக்க மழியினு மவலங்கொண் டழிபவள்

எ - து: மனத்திற்கு இருளைத் தருகின்ற பார்வை இடையின்றி * அ
டத்துச் சென்றபார்வை நீங்கினும் வருத்தங்கொண்டு நெஞ்சழிபவள்
பாருளை நன்றென்று கருதித் தன்னைப்பிரிந்து அவ்விடத்தே போவ
யன்று யான் கூறக் கேட்பின், கண்டார் மருளும் அழகுகெட்டு மிக
யக்கம் மிகுவாளோ? இறந்துபடுவாளே; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

.க வினைவெஃகி (க) நீசெலின் விடுமிவ ளுயிரெனப்
புனையிழாய் நின்னிலை யான்கூறப் பையென
நிலவுவே னெடுந்தகை நீனிடைச்
செலவொழிந் தனனாற் செறிகநின் வளையே

ன் சொல்ல, புகழ்ச்சி நிலைபெறும் வேலினையுடைய நெடிய தகையிலே
மடையான் நீண்ட வழியிடத்துப் போக்கைப் பையெனத் தவிர்ந்தனக்
னி நின் † வினைகள் கழலாதிருப்பனவாக ; எ - று.

ஆல், அசை.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வென்னும் உவகையும் தலைவற்கு இழிவு
ாழிக்கு அச்சமும் பிறந்தன.

இது சுரிதகம்.

இஃது எழடித்தாவும் நான்கடித் தாழிசையும் அசைநிலையான அடை
மக்கிளவியும் நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (க

க. "எந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீ செல்வ, தந்நாள் கொண் டிறக்குமிவ
ளருப்பெறலுயிரே" கலி. ௫ : ௧அ - ௯. "நின்னின், நிலைப்புலை
வாழான் மடவோள்" கலி. ௨௧ : ௧௨ - ௩.
(திபேதம்) * அவவிடத்துச் சென்ற, † வினை கழலாதிருப்பன.

(௯) (க) அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்
வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கேளினி ;
௫ அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்றா ரக்காட்டுள்
துடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப்

பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரே ;
இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ யிலைதீந்த வுலவையாற்
றுன்புறூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டு

[illegible] முரைத்தனரே ;

க. (அ) "தலைவரும் விழுமநிலை" என்னுஞ் சூத்திரத்து 'ஒழிந்த கூறி' என்பதை மொழிந்ததுகூறி யெனப் பாடங்கொண் 'மொழிந்ததுகூறிவன்புறை நெருங்குதலாவது தலைமகன்மொழிந்த கூறி வற்புறுத்தல்' என்று பொருளெழுதி இச்செய்யுளை மேற்கோ காட்டித் தோழி "அரிதாய ....கலையெனவு முரைத்தனரே" எ அவன் மொழிந்ததுகூறி, "எனவாங்கு, இனைநல... விடனே" எ வற்புறுத்தியவாறு கண்டுகொள்க வென்பர், இளம். தொல். அக சூ. சஉ. (உரையாசிரியர் பலர் இக்கருத்தினா பக்கம், எக. பார்க்க.) (ஆ) நச்சினார்க்கினியர் "அரிதாய வறனெய்தி யென்னு கலிப்பாட்டு.தலைவன் அன்புறுதக்கன கூறக்கேட்ட தலைவி அவற்றை கூறிப் புனைநலம் வாட்டுநரல்லரென வ வுகருதிக் கூறியவா காண்க; இதனுள் ஆற்றுவிக்குந் தோழி வருவர்கொலெனை ஐயுற்ற கூறலின்மையிற் றோழிகூற்றன்மையு முணர்க" (தொல். கற். சூ.எ என்றும், (இ) "அரிதாய வறனென்பது தோழிகூற்றன்மையுணர்க (தொல். பொருளி. சூ. நஎ.) என்றும் இளம்பூரணர் கருத்தினை மறுப்பர். அன்றியும் இவர் (ஈ) இச்செய்யுளை தலைவன் சொல்லி பிரிதற்கும் (தொல். கற். சூ. சங.), (உ) கலியிறுதி யாசிரியம் ஈற்ற ஈரற்சீரும் அயலடிமுச்சீருமாக எழுசீரான் இற்றதற்கும் (தொல் செய். சூ. எசு), (ஊ) கலியுறுப்பாகவந்த செய்யுளுக்கும் (தொ செய். சூ. க0௯) மேற்கோள் காட்டுவர். (எ) பேராசிரியர் கலிப்பா அ வடியான்வந்ததற்கும். (ஏ) ஈற்றயல் முச்சீரடி யாசிரியம்வந்த கலி பாவிற்கும் (ஐ) கலிப்பா வுறுப்புவந்த செய்யுளுக்கும் (தொல். செ சூ. ந௯, எசு, க0௯) மேற்கோள் காட்டுவர். (ஒ) யா - வி, உரைகார

௧௭. கன்மிசை வேய்வாடக் கனைகதிர் தெறுதலாற்

[illegible]

[illegible] கலமயனவு முரைத்தனமே;

எனவாங்கு;

௧௮. இனைநல முடைய கானஞ் சென்றோர்
புனைநலம் வாட்டுந ரல்லர் மனைவயிற்
பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே

இது (க)தலைவி,மூன்றன்பகுதி தலைவன்கூறிப் பொருள்வயிற் பிரிகின்
காலத்துக் காடு கடியவாயினும் இவ்வகைப்பட்டனவும் * உளவென்
றனர், அவை காண்டலின் வருவரெனத் தோழிக்குக் கூறி அதற்
கேற்ப நிமித்தமுங் கூறி ஆற்றுவித்தது.

மூன்றன்பகுத் கூறுதலாவது அறத்திறும் பொருளாக்கி அப்பொருளா
லின்பம் நுகர்வேனென்றலாம். உடைமையது உயர்ச்சி கூறிப் பிரிந்
தனைக் கிளவி கூறிற் பொருள்வயிற் பிரிதலின்றாம், அது பொருள்வயி
ற்பிரிவை விலக்குமென்றலின்.

இதன்பொருள்.

(உ) அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்

எ - து தம்மை அருள்பண்ணிவர்த அந்தணர்தாபதர் முதலியோருக்கு
பெறுதற்கரிதாய அறஞ்செய்தலைப் பொருந்தி வேண்டுவன கொடுத்தலும்
- ற.

இஃது அருளென்னும் மெய்ப்பாடு.

யா - வி. சூ. உஎ. இலும் (ஏ) இ - வி. உரைகாரர் இ - வி. சூ. எஉக இலும் கலிப்பா அளவடியான் வந்ததற்கு மேற்கோள்காட்டுவர்.

க. "அரிதாய வறனெய்தி யென்றது மூன்றன்பகுதி தலைவன்கூற கேட்ட தலைவி கூறியது" தொல். அகத். சூ. சச. நச்.

உ. "துள்ளலோசை கலிப்பாவிற்கு ஆம்; துள்ளுதலாவது ஒழுகு நடை தன்றி இடையிடை உயர்ந்து வருதல்; கன்று துள்ளிற்றென்று போலக் கொள்கவென விளக்கி, 'அரிதாய.........கேளினி

துள்ளலோசை யாயிற்று" என்பர், இளம். தொல். செய். சூ. எஅ

'துள்ளலோசை' (ஆ) "அரிதாய......கேளினி" என்பதனைத் தலைவன்

ரதிபேதம்) : உளவெனவும்.

(க) பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்

எ - து: பெரிதாய * பகையை யெல்லாம் வென்று அச்செருக்கின மை வழிபடாதாரை அழித்தலும்; எ - று.

மூன்றன்பகுதி கூறியதற்கு மேற்கோள்காட்டி இதனுள் என வெ தனால், தலைவன் கூற்றுப்பெற்றுமென்பர், நச். தொல். அகத். சூ. ச

(இ) "அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்" என்பத

இளம்பூரணர் அருளென்பதற்கு, எல்லாவுயிர்க்கும் அருள்செ லென்று பொருள்கூறி அதற்கும், (தொல். மெய்ப். சூ. கஉ); (ஈ)பே சிரியர் அச்சொல்லுக்கு மக்கள் முதலிய சுற்றத்தாரை யருள

லென்று பொருள் கூறி அதற்கும், (தொல். மெய்ப். சூ. க
(உ)ஆசிரியவுரிச்சீர் கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும் படாது எனக்கூற்
இடத்து வெண்சீர் வருகவெனல் வேண்டாவோ வென்று வி
வெண்பாவிற்கு வெண்சீர் வருமென விதந்தோதான். அதுபோல அ
னியற்றாகிய கலிப்பாவிற்கும் வெண்சீர்வருமென விதந்தோத
வேண்டுவ தன்றென்று விடுத்துக் கலிப்பாவில் வெண்சீர் வந்ததற்கு
(ஊ)வெண்சீரிறுதி நிரையொடுதட்ட கலித்தளைக்கும்,(எ)அடியென்
சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது நாற்சீரடி யென்றும் அது ஆசிரியப்
வெண்பாக் கலிப்பாவென்னு மூன்று பாவினும் வருமென்ற
கூறிக் கலிப்பாவில் வந்ததற்கும்; (ஏ) அளவடிக்கட் டேளலோ
வந்ததற்கும், (தொல். செய். சூ. உச, உக, ...

...
கூட்டாதுமுடிய நாட்டலாகிய யாப்பென்னுமுறுப்புக் கலியில் வ
தற்கும், (ஔ)முற்றுமோனைக்கும், (தொல். செய். சூ. உக, ..., எ.
...) (ஃ)இ - வி. நூலார் அருளலென்பதற்கு மக்கள் முதலிய சுற்ற
தாரை அருளுதலென்றுபொருள்கூறி அதற்கும்மேற்கோள்காட்டின

க. (அ)"செறுவோர்செம்மல் வாட்டலுஞ் சேர்ந்தோர்க், குறுமிடத்துவக்
முதலி யாண்மையு, மில்லிருந் தமைவோர்க் கில்லென்றெண்ணி....
வெஞ்சுர மிறந்தனர்." அகம். உ௲. (ஆ) "நண்ணார்த் தெ
தலூர், நர்செய்வான் சென்றார்த்தருஉம்" கார். எ. (இ) "செய்
பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு, மெஃகதனிற் கூரியதில்" குற
எ௬க, (ஈ) "செய்க பொருள் யாருஞ்செறு வாரைச் செறுகிற்
மெஃகு பிறி தில்லை" (உ) "பொன்னினுகும் பொருபடை யப்படை
தன்னி னுகுந் தரணி" சீவக. சகள, ககஉ௩. (ஊ) "கருதல
ரம்மை வாட்டுங், கூரிய திதன்மேலில்லை கொழும்பொனீர் கொண்
னென்றார்" உத்தர. அசுவமேத. கக௯.

ரதிபேதம்) * பகைகளை.

காதலிற் புரிவமர் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்

எ - து: (க)முற்பிறப்பில் இருவர்க்கும் உண்டான காதலினாலே இப்பி
ல் மனம் பொருந்துதல் அமர்ந்த கூட்டத்தினையுந் தருமென்று நமக்
றி ; எ - று.

"துன்புறு பொழுதினு மெல்லாங் கிழவன், வன்புறுத் தல்ல
சற லில்லை" (உ) என்பதனாற் றலைவன் வற்புறுத்திச் செல்கின்றன
தனாற் பெற்றாம்.

(௩) * பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் † சென்றநங் காதலர்
(ச) வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்யான் கேளினி

ர் ; எ - று.

க. "அற்புளஞ் சிறந்தோர் பற்றுவழிச் சேறலும், ...புதுவதன்றே
என்பதும், மணிமேகலையிற் கூறப்பெற்ற விசாகை தருமதத்
வரலாறும் இந்நூற் பக்கம் கஅ, க. குறிப்பிலுள்ளவைகளும் இக்
நோக்கத்தக்கன.

உ. தொல். கற்பியல். சூ. சங.

௩. "பிரிவெண்ணிப் .... வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்ப
யான் கேளினி" என்பது கொல்லென்னும் இடைச்சொல் அ
நிலையாய் வருதற்கு மேற்கோள். நன். இடை. சூ. கசு. மயிலை,
இரா. இ - வி. சூ. உசுகூ.

ச. (அ) உயிரும் உயிர் மெய்யும் தமக்குக் கூறிய மாத்திரையை இ
தொலித்தல் நால் வகைச் செய்யுட்கண்ணு முண்டென்றுகூறிக் கலி

பாவில் மாத்திரை இறந்தொலித்தற்கு, 'வருவர் கொல் வயங்கிழாஅ
வலிப்பல்யான் கேளினி' என்பதை மேற்கோள் காட்டி இதி

ழகரஆகாரமும் ககர ஏகாரமும் மாத்திரை யிறந்தொலித்த வாறுணர்
வென்பர், நச்; தொல். நூன்மரபு. சூ. ௩௩. அன்றியும் (ஆ) சூ.
மையு நெடுமையு மென்னும். தொல். மொழி. கஎ-ஆம் சூத்தி
வுரையிலும் "அவற்றுள்,மாத்திரையளவும்" என்னும் தொல். செ
உஎஆம் சூத்திரவுரையிலும் "வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்ப
யான் கேளினி" "கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்று ரக்கர்ட்டுன்
என்பவற்றை மேற்கோள் காட்டி, குற்றெழுத்துக்க ளெல்லா
நெட்டெழுத்தினை மாத்திரை மிகுத்தற்குக் கூடியவாறு உணர்

வென்றும் குற்றெழுக்க ளெல்லாம் நெட்டெழுத்தினை மாத்திரை
மிகுத்து விராஅய் நின்றவாறு காண்க வென்றும் கூறுவர்.

ரதிபேதம்) * பிரிவுள்ளி, † பெயர்த்தகல்.

சன்ற காதலரென்க. இதனுற் போந்த பொருள் (௨) அருளியோர்க்
ளித்த அறத்தாலே பேணுமை அழித்துப் பொருளைத்தேடி அப்பொருளா
ணர்ச்சி பெறுவேனென மூன்றன்பகுதிகூறினுளாயிற்று.

இது தரவு.

ச (௩) அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாஅய் காடென்று ரக்காட்டுட்

க. (அ) "அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்று, மாற்றும் பெருமகிà
செல்வம்" புறம். உஅ. கஙு-க. (ஆ) "வலிவிலாவையத்து மன்னி
மூன்றி, னவெண தெய்த விருதலேயு மெய்தும்" நாலடி. கக
(இ) ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியறறியார்க் கெண்பொரு, ளேனே
யிரண்டு மொருங்கு" குறள். எசுo. (ஈ) "பாரோர் சொலப் பட்
மூன்றன்றே யம்மூன்று, மாராயிற் றானே யறம்பொரு ளின்பமென்
றூரா ரிவற்றி னிடையதனை யெய்துவார், சீராரிருதலையு மெய்துவார்
சிறிய. ந-௯. (உ) "ஐயமில்லை யின்பமற ஞேடவையு மாக்கும்,பொய்யி
பொரு ளேபொருள்" (ஊ) "அப்பொரு, ளென்னுங்காலைத் துன்னுத
வில்லையே" சீவக. சகள, கககூ. (எ) "அருள்கொண் டியற்
மறமு மறநெறி யாய்ந்த மென்பூச, சுருள்கொண்ட கோதைய
தோள்புணா ரின்பமுஞ் சூழ்சுரும்பு, மருள்கொண்டு பாடு மதுமலர்
சோலை மயிலனையாய், பொருள்கொண் டொழியமுற் றூதென்,
ஞாலம் புகலு மன்றே"... .....(ஏ) "பொன் பொருட்டினுல் யா
முண்டாம்" கந்த. மாயைப். எ.

... புறம். உச
என்பதும் அதன் விசேட வுரையில் 'அருளிலர் கொடாமை வல்
ராகுக வென்றதனுற் பயன், அவையுடையோர் தத்தம் பகைவ
வெல்வ ராதலால் பகை யெதிர்ந்தோர் அவையிலராக வென்பதா
என எழுதி யிருத்தலும். "அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்
புறம். ௫௫. "அறத்தினுலன்றி யமரர்க்கு மருஞ்சமங் கடத்தல்
மறத்தி னலரி தென்பது மனத்திடை வலித்தி" கம்ப. முதற்போ
உருக. "காலையா தபனைத் தருமன்மா மதலை கைதொழு கட
முடித்- தருளிச, சாலையார் தழல்செய் வேள்வியர் தனர்க்கு
தானமுந் தருவன வழங்கி, மாலையா மளவிற் றனஞ்சய
மொழிந்த வஞ்சினம் வழுவற முடிப்பான், வேலையா ரரவப் ப
பனை முழக்க வெம்முரட் சேனையோ டெழுந்தான்." வில்லி. ப
னுன்காம். உ. என்பவைகளும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

௩. (அ) முதலெழுத்தொன்றுதலாகிய மோனையும் இரண்டாமெழுத்தொ
றுதலாகிய எதுகையுமுள்ள தொடை மூர்துற்றமோனையாற் பெயரிட்

வழங்கப்படுமென்பதற்கு "அடிதாங்கு .. ..களிறெ
முரைத்தனரே" என்பது மேற்கோள். (தொல். செய். சூ. அ
'அஃதொழித்' இளம்) ("தொடைபல தொடுப்பினுந் தலைபலவிரவி
முதல்வந்ததனுன் மொழிக்கிளிற் பெயரே" என்னும் யா - வி. சூ. இ
இவகு ஓர்க்கத்தக்கது.) (ஆ) இளம்பூரணர். 'அன்புறுதகுந' என்
தொல். பொருளி. ௩௫-ம் சூத்திரவுரையில் அன்புறுதற்குத் தகுவ
இறைச்சிப் பொருட்கட் சுட்டுதலும் வற்புறுத்தலாமென்று கூ
இதனை மேற்கோள்காட்டி இது வற்புறுத்தற் குறிப்பென்பர். (
"அடிதாங்கு மளவன்றி யழலன்ன வெம்மையாளென்பது வெ
சீர்கள் பகைத்து வந்து ஈற்றுச் சீரின் முதற்கணின்ற நேர
நிரையசைபோலக் கலியோசை கொண்டமையின் அது கலித்த
யெனப்பட்டது" என்பர், பே. (ஈ) நச்சினார்க்கினியரும் இதனை
இறுதியிற்சிறிதுமாற்றி 'துள்ளலோசை கோடலிற் கலித்தளையாயிற்
என்றும் "இது கட்டளையடிக்கே யென்பது 'தளைவகை சிதைய
தன்மையான' (செய். உஅ.) என நின்ற அதிகாரத்தாற் கொள்க
என்றும் கூறுவர். தொல். செய். சூ. உக. (உ) இளம்பூரணர், கலிப்ப
வின் அடி பதின்மூன்றெழுத்து முதலாக இருபதெழுத்து ஈறு
வருமென்றுகூறி, இதனைப் பதினொந்தெழுத்தான் வந்தவடிக்கு மே
கோள் காட்டுவர். தொல். செய். சூ. ௫௫. 'அளவடி'

(அ) "துடியடியன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு" பொருந. ௧௨
(ஆ) "துடியடிக் குழவிய" புறம். ௩௨௩: ௨௧; (இ) "துடியடிய
மடிசெவியன துறுகய முனி" பெரிய. கண்ணப்ப. அக; (
"கொடியகுரா லுடையவிடை கடியதுடி யடியினொடு மிடியினதிர" தே
"தயந்தலைக் குழவி" நற். ௧௭௧; குறுந். ௩௯௪.

‘கலக்கிய சின்னீரை’ என்பதனோடு “கலங்குநீ ரென்பதற்கு, சின்னீ
ரெனப் பொருளெழுதி யிருத்தலும்” சீவக. ௨௩௮௧. “தேறுபெ
சின்னீர்போலத் தெளிந்து” மணி. ௨௩: ௧௩௨. என்பதும் ஒப்பு
நோக்கற்பாலன.

சின்னீர் பருகின விரவி” (ஈ) “யாற்றுநீர் சிலவென்று மருவான்”
கம்ப. கும்ப. ௩௧; இரணிய. ௪. என்பவைகளும், (உ) நச்சினார்க்
கினியர். கலி. ௩௪-இல் சின்னீரென்பதற்கும் ௭௨-இல் பால் சிலவென்
பதற்கும் எழுதிய குறிப்புக்களும் தொல். விளி. ௬: ௧௭. உரையில்
குடத்துள்ளும் பிறகலத்துள்ளும் இருந்த நீரைச் சிறிதென்னாது சில
வென்றலும்......... ..போல்வன வழக்காம் என்று எழுதியிருப்பதும்
ஈண்டு அறியத்தக்கன.

10

௮

கலித்தொகை. ௧௧

(௧) பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரே

---

௧. (அ) “மடப்பிடி புயவகுபசி களைஇயர், பெருங்களிறு தொலைத்
முடத்தாளோமை” (ஆ) “இரும்பிணர்த்தடக்கை நீட்டி நீர்கொண்
பெருவளை யானை பிடியெதி ரோடுங், கானம் வெம்பிய வறங்கூ
கடத்திடை” (இ) “மடப்பிடி தழீஇய தடக்கை வேழந், தேன்செ

பெருங்கிளை பிரிய வேங்கைப், பொன்புரை கவழம் புறந்தருபூட்
மாமலை” (ஈ) “நசைபெரி துடையர் நல்கலு நல்குவர், பிடிபசி களைஇ
பெருங்கைவேழ, மென்சினை யாஅம் பிளக்கு, மன்பின தோழியவ
சென்ற வாறே” (உ) “மறந்தனர் கொல்லோ தாமே களிறுதன்

ழியங்குரடை மடப்பிடி வருத்த நோனாது, நிலையுயர் யாஅத் துலைய
குத்தி, வெண்ணார் கொண்டு கைசுவைத் தண்ணாந், தழுங்க னெஞ்
மொடு முழங்கு, மத்த நீளிடை யழப்பிரிந் தோரே." (ஊ) "தொ
குழி மருங்கிற் றவ்வாக் கலங்கல், கன்றுடை மடப்பிடிக் கயந்த
மண்ணிச, சேறுகொண் டாடிய வேறுபடு வயக்களிறு" (எ) "யானை
தன், கொன்மருப் பொடியக் குத்திச் சினஞ்சிறந், தின்னுவேல
வின் றனை யா...

தனன" (ஐ) "செந்தினை கவர்ந்த பைங்கண் வேழங், கருவரை
பிரசங் கை யின் வாங்கி, பியினை மிரிய வீசி வயவுப்பிடியின், வாயுத
கொடுத்த செவ்விநோக்கி" (ஒ) "விலக்கல் விளங்கிழாஅய் செல்வ

ரோ வல்ல, ழலற்பட் டசைந்த பிடியை - யெழிற்களிறு, கற்சுனை
சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற்கொண, டுச்சி யொழுக்குஞ் சுரம்
(ஓ) "குழவிப்பிடி குஞ்சர மாழ்குமென, தழுவிசசுடு வெவ்வழ
குவண" (ஔ) "உழையுடைக் கற்பின ருலையயிற் சென்றிடா, தழை
யுடைப் பிடிக்குநீர் தணிக்கும் வேட்கையாற், புழையுடைத்தனிக்கர
போக்கிப் பொங்குருன், மழையுடைக திம்வன மதங்கொள்யானையே
(ஃ) "உருகு காதலிற் றழைகொண்டு மழலைவண் டோச்சி, முருகு நா
செந் தேனினை முழைநின்றும் வாங்கிப், பெருகு குளிரம் பிடிக்கொ
பிறைமருப் பியானை, பருக வாயினிற் கையினின் றளிப்பது பாராய்
(அஅ) "ஒருத்தற் குலம்பிடிக் கூண்பல வூட்டியுண் டோங்குநிழற்
பொருத்தத் குகைப்பது நின்னகராடு" என்பவை, களிற்றுக்குப் பிடி

யின்பா லன்புமிகுதியென்பவற்றை விளக்கும். (ஆஆ) "தானுமுன்
னும் விருந்துண்டு மிகினே" என்பனத இவ்வடி நினைப்பிக்கின்றது
ஆசிரியமாலை. "சிறுசெவியன்னே "

(இஇ) "பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறெனவு முரைத்தனரே'
என்பதனை ஒற்றிசை நீடலுக்கு (தொல். நூன்மரபு. சூ. ௩௩) மேற்
கோள்காட்டி, ஙகர வொற்று அளபிறந்தவாறு காண்க வென்றும்

*(௩௩) மாத்திரை யளவு மெழுத்தியல் வகையு, மேற்கிளந்தன்ன வென்

எ - து: பொன்னாற் செய்த கனவிய குழையினையுடையாய், கா
)நெருப்புப்போன்ற வெம்மையாலே அடிபொறுக்கும் அளவின்றிக்கடிய
ருக்குமென்று சொன்னார்; சொல்லி, * அக்காட்டகத்தே களிறு, பிடிபோ

றாலும் உண்ணுமென்றுஞ் சொன்னார்; எ - று.

இன்பத்தி னிகந்தொரீஇ யிலைதீந்த வுலவையாற்
றுன் (உ) புறூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டு
ளன்புகொண் மடப் (௩) பெடை யசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிறக ராலாற்றும் புறவெனவு முரைத்தனரே

எ - து: காடுகள் இலை பசுமை இகந்து தீந்தகொம்புகளாலேஇன்ப
ின்று நீங்கி, சென்றாரைத் துன்பமுறுத்துந் தகைமையையுடையவா
ருக்குமென்று சொன்னா; சொல்லி, அக்காட்டிடத்தே புறவுகள், த
ன்புகொண்ட மடப்பத்தையுடைய பெடைகள் வெம்மையால் இளை
ருத்தத்தைத் தஞ் சிறகை விரித்து அதன் நிழலாலே அவ்வெம்மை
ர்க்கு மென்றுஞ் சொன்னார்; எ - று.

சிறகர்: அர், ஈற்றுப்போலி.

பதற்கு (தொல். செய். சூ. உ.) மேற்கோள் காட்டி, குற்றெழுத்
இடையினின்ற வொற்றெழுத்தை மாத்திரை மிகுத்து விரா
நின்றவாறு காண்கவென்றும் கூறுவர், நச்சினார்க்கினியர்.

௧. "செல்பவோதம்மடைந்தார் சேரழிய . . . . கீழா, லடிவெந்து க
சுடுமாறு" திணைமாலை. ௧௨.

௨. உறுவென்பது உறுத்தென்னும் பொருளில் வருதலை* (அ) செ
யறிவுறா வென்பதன் பொருளாலும் (ஆ) "வளிசுழற்றுறூஉ" எ
புழி (அகம். ௩௬.) உறூஉ வென்பதற்கு உறுத்தி யெனப் பொ
ளெழுதி இருத்தலாலும் (இ) "நீப்பிடந் தோறும் யாப்புற வ
வுறீஇ" (ஈ) "குளம்புங் கோடும் விளைவுபொன் னுறீஇ" என்னு
பெருங்கதையாலும். உணர்க.

௩. (அ) "கெழுவிப் பெடையைக் கிளர்சேவ றழீஇத, தொழுதிச சிறகி
றுயரரற்றவன" சீவக. ௧௧௮௭. (ஆ) "தேர்த்தானை வாண

நெடும் பாலை மடப்பெடை நோய், பார்த்தாத வந்தணி பாத
மின்மையிற் பைஞ்சிறகாற், போர்த்தாலு மஞ்ஞைகண் டும்போ
ரோநம் புரவலரே" தஞ்சை. ௨௧௭.

(திபேதம்) * சொல்லிய காட்டிடததே (தாழிசை மூன்றனுரையிலும்).

சீ கலித்தொகை. ௧௧

கண்மிசை (௧)வேய்வாடக் (௨) கணைகதிர் தெறுதலாற்
றுணையழூஉந் தகையவே காடென்றா ரக்காட்டு

ளின்(௩)னிழ லின்மையான் வருந்திய மடப்(௪)பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலையெனவு முரைத்தனரே

எ - து: காதலன் ஞாயிற்றினுடைய செறிந்தகதிர்கள் மலையின்மே
நின்ற மூங்கில்கள் வாடும்படி சுடுதலாலே செல்வார்க்குச் சேருதலரி
தகைமையினை யுடையவாயே இருக்குமென்று சொன்னார்; சொல்லி, அக்கா
ட்டுத்தே * கலைமான், இனிய நிழலில்லாதபடியாலே வருந்திய மடப்பத்

டைய † தன் பிணைக்குத் தான் நின்று தன் நிழலைக்கொடுத்து உயிரை
ளியா நிற்குமென்றுஞ் சொன்னார்; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

௬ இனைநல முடைய (௫) கானஞ் சென்றோர்
புனைநலம் வாட்டுந ரல்லர் மனைவயிற்

---

௧. (அ) "மழைபெயன் மாறிய கழைதிரங் கத்தம்" (ஆ) "இரும்பனை திரங்கப் பெரும்பெய லொளிப்பக், குன்றுவறங் கூரச் சுடர்சினந் திகழ, அருவி யற்ற பெருவறற் காலையும்" பதிற். ௪௧: ௧௪. ௪௩. ௧௨-௪. (இ) "கழைகாய்ந் துலறிய வறங்கூர் நீளிடை" புறம். ௩௭௦

௨. (அ) "கனைகதிர் தெறுதலிற்" கலி. ௧௩௦, ௩. (ஆ) "கனைகதிர்க் கனலியை" கலி. ௧௯: ௧௨. என்பவையும். (இ) "கனைசுடர்" கலி. ௧௨௦ என்பதன் ... பார்க்க.

[illegible]
கலிங். ௭.

௪. (அ) "கலையின்பிணை கன்றிடு மென்றுகசிந், திலையின்னிழ லவ்வயி னின்மையினு, னிலையின்னிழ றானது நின்று கொடுத், தலையும் வெயி னின்றுருகும் முரவோய்." சீவக. ௧௧௮௮. (ஆ) "பண்ணார் பணிமொழிப் பைந்தொடி யாய்வெந்த பாலைவன, மெண்ணா திருந்திக் கேகினர் காண்ப ரெதிர்ந்தவலின், கண்ணார் சிறுபுனல் மெய்யுறும் வேட்டை கரந்துகலை, யுண்ணா தரிணத்தை யுண்டதுபோல நின் றாட்டுவதே" அம்பிகா. ௩௧௨.

௫. "நகையெழில் வாட்டுந ரல்லர், முகையவிழ் புறவி னாடிறந் தோரே" ஐங். ௪௯௨.

(திபேதம்) * கலைகள், † தம்பியைக்குத் தானின்றும் தப்புமே.

க)பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே

(அ)" இடங்க ணினி ..... . ம படே, நெடுஞ்சுவர்ப் பல்லியும் பாங்கி
ேறற்றும் ....சுரம்பல நீந்திச், செய் பொருட் ககன்ற
ராயினும் பொய்யலர், வருவர் வாழி தோழி" நற்றிணை. உசக
(ஆ) "பூங்கணிட மாடுங் கனவுந் திருந்தின, வோங்கிய குன்ற மிற
தாரை யாங்கினைப்ப, வீங்கிய மென்றோள் கவினிப் பிணித்தீப், பா
கத்துப் பல்லிபடும்." ஐந் - எழு. சக. (இ) "எல்லிருட் கனவி
கண்டேன் கண்ணிட னுடு மின்னே, பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வரு

கொலோ நம்பி யென்று, சொல்லின டேவிநித்தப் பதுமுகன் ளெழு
சேர்ந்து, நல்லடி பணிந்து நம்பி வந்தன னடிக ளென்றான்" சீவக
ககoக. (ஈ) " அரவிசைக் குந்திரு வல்குனல் லாயடை யார்மடிய

வெணக்கிடச் தோளுங் சொவைையும், வடித்தவேல்விழியுகல் வரை
பிற் பல்லியு, நொடித்தன விரிசரியு நுவலப்பட்டன, கடைத்தலை
குமரநிற் காண்டற் கென்றனள்"......... .... எனப்பல்
பிசைத்தலும் இடந்துடித்தலும் சேர்த்தும். (ஊ) " அரும்பொருட்

நகன்ற காதலர் முயக்கெதிர்ந்து, திருந்திழைப் பணைத்தோள் பெறுக
போது, நீங்குக மாதோநின் னவல மோங்குமிசை, யுயர்புகழ் நல்ல
லொண்சுவர்ப் பொருந்தி, நயவரு குரல பல்லி, நள்ளென் யாமத்
துள்ளுதொறும் படுமே." நற். ௩௩௩. (எ) "ஒங்கிய நல்லி லொரு

சிறை நிலைஇப், பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவி" அகம். க
(ஏ) " கள்ளி முள்ளரைப் பொருந்திச் செல்லுநர்க், குறவது கூறுஞ்
சிறுசெங் நாவின், மணியோர்த்தன்ன தெண்குரற், கணிவாய்ப்
பல்லிய காடிறந்தோரே" அகம். கருக : கஉ - ரு. (ஐ) "பகுவாய்ப்
பல்லி படுதொறும் பரவி, நல்ல கூறென நடுங்கிப், புல்லென்மாலை
யொடு பொருமகொ ளானே" அகம். உஅக : கரு - எ. (ஒ) "வருந்து
தோட் பூசல் களையு மருந்தென, வுள்ளுதொறு படூஉம் பல்லி, புள்ளுத்
தொழு துறைவி செவிமுதலானே" அகம். ௩ருக. (ஓ) "ஆமா சிலைக்கு
மணிவரை யாரிடை, யேமாண் சிலையார்க் கினமா விரிந்தோடுந்,
தாமாண்பில் வெஞ்சுரஞ் சென்றார் வரல் கூறும், வாய்மாண்ட பல்லி
படும்" கைந்நிலை. கஅ. (ஔ) "கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி - குடமாடி
யுலகளந்த, மட்டார் பூங்குழன் மாதவனை வரக் - கொட்டாய்
பல்லிக்குட்டி" பெரியதிருமொழி. க௦ - க௦: ௬. (ஃ) "பீல்லியின்

ருந்துதற்குக் காரணமான நன்மைகளையுடைய காட்டைப்போனவர் நம
னைந்த நலத்தைக் கெடுக்குமவரல்லாகாண்; அதற்குக் காரணம் என்னெ
னின், நம்மனையிடத்துப் பல்லியும் நன்றாகிய இடத்தே அவர் வரவுக்கு
பொருந்திக் கூறின; நல்ல அழகையுடைய மையுண்கண்ணும் இடந்துடி
கிற்கும்; எ - று.

பல்லி இசைத்தது, பிறிதின்கட் டோன்றிய ஆக்கம் பற்றிய வியப்
டந்துடித்தது, தன்கட் டோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய வியப்பு.

பல்வியுங்கண்ணுமென்னும் உம்மைகள், எச்சவும்மை. இனைநலமெ
த்திற்கு இனையநல மென்பது விகாரப்பட்டதென்பாரும் உளர்.

‡ இனைய நலமென்பது பாடமாயின், இத்தன்மையவாய நலமென்க.

இப்பாட்டுப் " புணர்ந்துடன் போகிய கிழவோள் மனையிருந், திடை
த் திறைச்சியும் வினையுஞ் சுட்டி, !|யன்புறு தக்க கிளத்த ருனே, கிழவோ
ய்வினைக் கச்ச மாகும்" என்னும் (உ) சூத்திரத்துப் புணர்ந்துட

வருந். சஅ. (அஅ) "நனைசுவர்க் கூரைக் கனைகுரற்பல்லி, ப
பார்த்திருக்குமெம் மனைவியை" எனப் பல்லி இசைத்தலும். (ஆ
" உருவவேற் கண்ணு யொருகாற்றோச செல்வன், வெருவி
துக்கநீ ளத்தம் – வருவர், சிறந்து பொருட்டருவான் சேட்சென்
ரின்றே, யிறந்துகணாடு மிடம் " திணைமாலை. அ0. (இ
" மகிழ்துடி – கையணல், வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க ணிட
வுய்த்தன் துவகை யொருவகு" பு – வெ. வெட்சி. கஉ. (
" இருபிறப் பாள னென்கொ லெய்தில னின்று மென்ன, வரிமிட
றளிவீ ழோதி மனத்தினி துணருமேல்வை, முருகுகொப் புளிக்கு
செய்ய முளரியம்போது பூத்த, கருநெறிக் குவளையன்ன கண்ணி
ணுடித்தன்றே" பாகவதம். க0 உருக்குமிணி மணத்திறமுரைத்த.உ
(உஉ) " அம்பிகையங் கிடமுலைபுக கண்ணு மாடப், பெருவிருப்
ணனித்தாகக் கூட்டுறவுண் டெனப்பிறகு மகிழ்ச்சி பூத்தாள்
காஞ்சிப். கழுவாய்ப். உருரு. என இடந்துடித்தலும் பணித்த
யாயும் கூறப்பட்டிருத்தல் கண்டு அறிதற்பாலது. (உஉ) "பாகர்
பகுவாய்ப் பல்லிப் பாடோர்த்துக் குறுகும், புருவைப்பன்றி" (அக
அஅ)என்பதும் (எஎ) கலி. க0க சகு. விசேடவுரையின் குறிப்பி
மகளிர்க்கு இடந்துடித்தல் நன்னிமித்த மெனப்படும் பகுதிகளு
கண்டு நோக்கத் தக்கன.

க இனை நல முடையகானஞ் சென்றோர் என்புழி இங்ஙனம் 'அவர்க்
அருள்வந்தவை காட்டுதலின் எனப் பெய்துரைத்த சொற்றொட
கலி. ரு: உ0. இல் உள்ளது.

உ. தொல். கற்பியல் சூ. எ.

)திபேதம்) * நன்மைகளுடைய, † நீற்குமென்றுமொனக, ‡ இனநலம், || அன்புறு தகல்வினைத்தல.

பாகாத தலைவி மனைக்கணிருந்து (க) தலைவன் அன்புறுத்தற்தக்கன்கூ
கட்டுத் தலைவன் தன்மேல் அன்புறுதற்குத் தக்க கருப்பொருளைக் கூ
லைவன் செய்வினை முடியாது வருவனென்னும் அச்சம் பிறவாமல் மீ
ருவனெனக் கூறித்தே கூறுமென்றவின் ...

இது சுரிதகம்.

இஃது ஐஞ்தடித்தரவும் நாலடித்தாழிசையும் அசைநிலையாகிய * அ
லக்கிளவியும் நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (க

௨) (உ) இடுமு ணெடுவேலி போலக் (ங) கொலைவர்
கொடுமரந் தேய்த்தார் பதுக்கை நிரைத்த
கடுநவை யாராற் றுறுசுனை முற்றி
யுடங்குநீர் வேட்ட (ச) வுடம்புயங் கியானை
டு கடுந்தாம் பதிபாங்குக் கைதெறப் பட்டு
வெறிநிரை வேறுகச் † சார்ச்சார லோடி
நெறிமயக் குற்ற நிரம்பாநீ டத்தஞ்

க. பக்கம் கூஅ. குறிப்பு க. இல் (ஆ) என்பதன்பின் பார்க்க.

உ. தலைவன் பிரியக் கருதியவழித் தோழியுந் தலைவியும், நீ போகின்
விடம் எல்லாவாற்றானும் போதற்கரிய நிலம், எனக்கூறி விலக்
லுண்டென்பதற்கு, "இடுமுனைநெடுவேலி .. ..உரனுடை யுள்ளத்தை
என்பதை மேற்கோள் காட்டி, தலைவியும் தோழியாற் கூற்று நிகழ்த்
மென்பர், நச. தொல். பொருளி. சூ. உஉ.

ந. (அ) "உவலிடு பதுக்கை யாளுகு பறந்தலை" (ஆ) "கொடுவி
கானவர் கணையிடத் தொலைந்தோர், படுகளத் துயர்த்த மயிர்த்தலை
பதுக்கை" அகம். ௬௭: ௧௪. உ௩௧: ௫-௬. (இ) 'கொலைஞன்' கலி
௧௦௩: ௧௪; ௧௪௭: உ௫; புறம். ௧௫௨: அ. மணி. உ௫: ௧௭

(ஈ) "கொலைவர் கொடுமரந் தேய்த்தார்" என்பதனை (தொல். வே
சூ. ௯.) வினைப்பெயராய்ச் செயப்படு பொருட்கண் காலங்காட்
நின்றது. என்று கல்லாடரும், செயப்படு பொருட்கட் காலங் காட்
நின்ற தொழிற் பெயரென்று நச்சினார்க்கினியரும், காலங் காட்டி
படுத்த லோசையாற் செயப்படு பொருண் மேனின்ற வினைப்பெ

(க) சிறுகனி நீதுஞ்சி (உ) பேற்பினு மஞ்சு
நறுநுத னீத்துப் பொருள்வயிற் செல்வோ
யுரனுடை யுள்ளத்தை செய்பொருண் முற்றிய
(ந) வளமையா னாகும் பொருளிது வென்பா
யிளமையுங் காமமு நின்பாணி நில்லா
விடைமுலைக் (௪)கோதை குழைய முயங்கு
முறைநா ளிழித லுருவுமைக் காண்டை
(௫)கடைநா ளிதுவென் றறிந்தாரு மில்லைப்
(௬)போற்றாய் பெருமநீ காமம் புகர்பட

வேற்றுமைக் கொண்டு பொருள்வயிற் போகுவாய்

கூற்றமு மூப்பு மறந்தாரோ டோரா அங்கு

மாற்றுமைக் கொண்ட வழி.

இது தலைமகனுற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி காட்டது கடமைய
லவியது மென்மையும் "நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையு

க. 'சிறுமனி நீதுஞ்சி யேற்பினும்' என்பது (தொல். வினை. சூ. ௩௦ க
தொல். வினை. சூ. ௩௧. நச்.) குறிப்பு வினையெச்சம் அகர வீற்
னன்றி வேறீற்றான் முடிக்குஞ் சொல்லை விசேடித்து வருவதற்
மேற்கோள்.

புணர்க் தேற்றெழுவே ஞயின்" (இ) "எழுவார்யாழு மேத்தொலி
யிறைவன்கேளாத் தயிலேற்றான்" (ஈ) "செகுக, ணேற்றெழு
தனனல்" (உ) பூணுக மெல்லியற் புல்லினையாகவும் பொய்ம
மெய்யாப், பேணுமகிழ்ந்து பெருந்துயி லேற்றவன் பின்னைநின்னை
காணுள்கலங்கினள்" என்பவற்றால் தெளியலாம்.

ங. (அ) "வளமையோ வைகலுஞ் செயலாகும்... .. ..இளமையு
தருவதோ விறந்தபின்னே" (ஆ) இளமையுங் காமமு மோராங்கு
பெற்றார், வளமை விழைதக்க துண்டோ ....அரிதரோ, சென்
விளமை தரற்கு" கலி. கஉ: உச-௫, கஅ: எ-கஉ. என்பவைகளு
அவற்றின் குறிப்பில் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்து வனவும் காண

ச. கலி. எங-ம் செய்யுளின் கஉ - ௩. அடிகளின் குறிப்புப் பார்க்க

ரு. "இதுவென வரைந்து வாழுநா ளுணர்ந்தோர், முதுநீ ருலகில்
முழுவதுமில்லை" சிலப். உஅ, கஅக-உ.

சு. "மாற்றுமைக் கொண்டவழி" என்பது இறுதிக்கண் இரண்டாவ
தொக்கதென்றும் அது போற்றுயெனவரு முடிக்குஞ் சொல்லோ
ஒட்டி ஒரு சொல்லாகாமை புணர்கவென்றுங் கூறுவர், நச். தொல்
எச்ச. சூ. கக.

ணான் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியும்" (க) "அன்பின தகலழ மகந்த ருமையும்" (உ) கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.

இதன் பொருள்.

லைவு நிரைத்துக் கிடக்கின்ற கடியகுற்றம் நிறைந்த வழியில் நீர் அற ஞ்சுனையைச சூழ்ந்து தண்ணீருண்டலை விரும்பிய உடம்பு வருந்தி ானைகள் தாஞ் சேரப்பதிந்து அவ்விடத்துக் கைகள் சுடப்பட்டு ஒழுங்குபட் ரன்கள் வெவ்வேறும்படி மலைச்சாரல் தோறும் ஓசையினாலே பழை ழிகள் மயங்கப்பட்ட தொலையாத நீண்ட காட்டைப், பண்டு துயி ாள்ளுங் காலத்தின் மிகச் சிறிது பொழுது தாழ்த்தலைத் துயி ாண்டெழுந்திருப்பினும் இதுவும் ஒன்றுடைத்தென்று அஞ்சும் சுறி தலையுடையாளைக் கைவிட்டுப் பொருளிடத்தே வேட்கை நிகழ், ாகின்றவனே, நீதான் வலியுடைத்தாகிய மனத்தையுடையை; தேடு ாருளைத் தேடிமுடித்த செல்வத்தாலே உண்டாகும் * பொருடான் இ ன்பமென்று கூறுகின்றவனே, நீ அப்பொருளைத் தேடிவரக் குறித்த கால ாவும் இளமையுங் காமமும் நின் கையிடத்து நில்லாவாய் நாடோறு

ியும்; அதுவே அன்றி இறக்கும் நாள் இதுவென்று உலகத்திே ிந்தவர்களும் இல்லை; † ஆதலான் முலையிடையிற் கோதை குழையும்ப யங்கு முறைமையினையுடைய நாள்கள் ‡ இளமைப்பயனின்றிப் போ, ருமையை நெஞ்சாலே காண்பாய்; || காமதன்மங் குற்றப்படும்படி அதனோ பறுபாடுகொண்டு பொருளிடத்தே வேட்கை நிகழ்ந்து போகின்றவனே

ருமா, நீ தமக்கு வருகின்ற கூற்றத்தையும் மூப்பையும் மறந்திருக்கின், றிவில்லாதாருடனே — ஒரு படிப்பட்ட மாறுபாட்டினைக்கொண்ட, நன்ம ர் நிற்கின்ற வழியினை நினக்கு வழியாகப்பேணுய்; எ - று.

முதுவேனிற் காலங்களெல்லாம் நீர் அறுதலின் அறுசுனையென (ங.)நிக லத்தாற் கூறினர். கடுமை ஈண்டு வெம்மை மேற்று. இனி, கடுந் (ச)தா ான வடமொழித் திரிபாக்கி விகாரமாய் நின்றதென்பாரும் உளர். தாக லே பதிபென்க.

, உ. தொல். அகத். ரு. சக.

ந. தொல்.

(ஆ) "தாஅம் பநோக்குத் தண்ணீ ருளகொல்லோ" (இ) "தாம்ப
மார்தர்க்குத் தண்ணீர் போலுங், காம்படு தோளியொடு கலந்து மகி
வெய்திய" என்பவற்றாலும் அறிக.

(பிரதிபேதம்) * பொருள்காண் இவ், † காதலான், ‡ இன்றும் அப்பய, || காமவி
பன் குற்றப், + ஒரு வழிப்படுமாறு பாட்டினே.

11

ஒழியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் "அம்மூக் கிளவியும்" என்னு
) ருத்திர விதியாற் பிறவினை கொண்டது.

அஞ்சுமென்றது பிரியுமாறு நினைந்து முன்னர்த் துயிலின்றிப் பின்ன
ழ்க்கத் துயின்றனென்று அஞ்சினளென்க.

காண் என்னும் முன்னிலைவினை காண்டையெனத் திரிந்தது.

மாற்றுமைக்கோடல், கூற்றமும் மூப்பும் உண்டென்றிருத்தல்.

'தடைநா ளிதுவென் றறிந்தாரு மில்லை' இது காலது சின்மை; 'இ
மயுங் காமமு மின்பாணி நில்லா' இஃது இளமையதருமை; 'உாறுவ
ள்ளத்தை' இது தாளாண்பக்கம்; 'செய்பொருண முற்றிய' இது தே
றைமையிற் றேடவேண்டுமென்றலிற் றகுதியதமைதி; 'சிறநனி நீதுஞ்
...செல்வோய்' இஃது அன்பினதகலம்; 'இடைமுலைக்...... காண்
க்கது அகற்சிய தருமை.

(உ) 'செய்பொருண் முற்றி... .....,..என்பாய்' என்பது செல்வந்தா
றந்த உவகை; வளமையானும் மனமகிழ்ச்சி இது வென்றலின்.

"நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே." (௩.)என்பதனால், தலைவன் மு
நகாற் கூறியவற்றினைத் தோழி தலைவற்குக் கூறிச் செலவழுங்குவித்தா

"சுரமென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே" (௪)என்பதனால் வழியருவ
நினான்.

(இ) இது பன்னீரடியின் இகந்து ஒரு பொருணுதலாது ஆசிரியத்தளை
ரவிவந்த சீர்வகைக் கலிவெண்பா. (க

ரு.) செருமிகு சினவேந்தன் சிவந்திறுத்த புலம்போல

வெரீமேய்ந்த கரிவறல் வாய்புகுவ காணுவாய்ப்
பொரிமலர்ந் தன்ன பொறிய மடமான்

றிரிமருப்·பேறொடு தோறற் கோட

க. தோல். வினை'சூ.௩௪. இதனுரையிலும் 'உடம்புயங்கி யானை......செ
மயக்குற்ற' என்பது செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டாய்
தனக்குரிய வினைமுதலானன்றிப் பிறவினை முதலான் முடிந்
தற்கு இவ்வுரையாசிரியரால் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

உ. "ஊரனுடை யுள்ளத்தை செய்பொருண்முற்றிய வளமையானுகு
பொருளிது வென்பாய்" என்புழி வளமையானும் மனமகிழ்ச்
இதுவெனக் கூறினமையின், இது செல்வம் பொருளாகப் பிறந்
உவகை யாமென்பர், பேராசிரியரும்; தோல். மெய்ப். சூ. கக. இ-வ
நூலாரும் இங்ஙனமே எழுதுவர்; இ-வி. சூ. ௬௭அ.

௩. தோல். அகத். சூ. ௪௪. ௪. தோல். பொருளியல். சூ. உஉ.

இ. இச்செய்தி தோல். செய். சூ. கரு௩. நச்சினார்க்கினியருரையிலு
காணப்படுகின்றது.

மரல்சாய மலைவெம்ப மந்தி யுயங்க
வரல்போ லடிய வுடம்புயங் கியானை
நூறுநீ ரடங்கலி னுண்கயங் காணாது
சேறு சுவைத்துத்தஞ் செல்லுயிர் தாங்கும்
புயறுளி மாறிய போக்கரு வெஞ்சுரம் ;
எல்வளை யெம்மொடு நீவரின் யாமநின்
[illegible] ;
நலம்பெறு சுடர்நுதா லெம்மொடு நீவரி
னிலங்குமா ணவிர்தூவி யன்ன்மென் சேக்கையுட்
டுலங்குமான் மேலூர்தித் துயிலேற்பாய் மற்றுண்டை
விலங்குமான் குரல்கேட்பின் வெருவுவை யல்லையோ ;
கிளிபுரை கிளவியா யெம்மொடு நீவரிற்
றளிபொழி தளிரன்ன வெழின்மேனி கவின்வாட
முளியரில் பொத்திய முழங்கழ லிடைபோழ்ந்த
வளியுறி னவ்வெழில் வாடுவை யல்லையோ ;

எனவாங்கு ;

அனையவை காதலர் கூறலின் வினைவயிற்
பிரிகுவ ரெனப்பெரி தழியாது திரிபுறீஇக்
கடுங்குரை யருமைய காடெனி னல்லது
கொடுங்குழாய் துறக்குந ரல்லர்
நடுங்குதல் காண்மார் நகைகுறித் தனரே.

இது தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றளாய தலைமகள், யா
மோடு போதுவல் என்றாட்த, தலைவன் அவளது மென்மையு
ட்டின் கடுமையுங் கூறி உடம்படானாக, ஆற்றளாய தலைவியை
ழி, அவர் நம்மோடு நகையாடிச் சொன்னார் பிரிவரல்லரென வ
த்தியது.

இதன் பொருள்.

செருமிகு சினவேந்தன் சிவந்திறுத்த புலம்போல
(க) * வெரிமேய்ந்த கரிவறல் வாய்சுல காணுவாய்ப்

(அ) "நாடுகெட வெரிபரப்பி" (ஆ) "பெருந் தண்பணை, குரு
கொடிய வெரிமேய......பாழாயினநின் பகைவர் தேஎம்" மது. ௧௨௪,
(பேதம்) * எரிவேய்ந்த.

(க) பொரிமலர்ந் தன்ன * பொறிய மடமான்
திரிமருப் பேறொடு (உ) † தேரறற் கோட
இ (ங) மரல்சாய (ச) மலைவெம்ப (ரு) மந்தி யுயங்க

௧௫௪-௧௭௬. (இ) "ஊரெரி கவர வுருத்தெழுந் துரைஇப், போர்சுடு க
புகைமாதிர மறைப்ப" (பதிற். ௭௧.) (ஈ) 'வாடுக விறைவநின் கண்
யொன்னார், நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே" (உ) "பகை
ரூர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக், கொள்ளை மேவலை" (
"பெருந்தண்பணை பாழாக, வேம நன்னா டொள்ளெரி யூட்டினை
(எ) "விளைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்பக், கனையெரி புரதி
மருக்கும்" புறநா. ௬, ௭, ௧௧, ௨௩.

க. உழைமான் சாதியின் ஆண்பால் ஏறெனப்படு மென்பதற்கு, "பொ
மலர்ந் தன்ன பொறிய மட்மா, திரிமருப் பேறொடு தேரற
கோட" என்னும் பகுதி மேற்கோள். தொல். மரபு. சூ. ௩௮. பே.

௨. (அ)"யானை, நீர்மருங் கறியாது தேர்மருங் கோடி,யறுநீ ரம்பியி னெ
முதலுணங்கும் ....கடத்திடை" அகம். ௨௧, (ஆ) "அழன்மேய்
திண்ட நிழன்மா யியவின், வறன்மரத் தன்ன கவைமருப் பெழி
கலை, யறலவிர்ந் தன்ன தேர்நசைஇ யோடி" அகம். ௩௧

(இ) தேரோட வெஃகிகின் றத்தமாச, சிந்தையா னென்று செத்து
கவர்போடும், பண்பி லருஞ்சுர மென்ப. கைந்நிலை. பாலை. ௬௨. (
"வெண்டேரை நீராமென் றெண்ணி" ஐந் - ஐம். ௩௬. என்பவை

களும், "நிறைநீர் வேலியு முறைபடக் கிடந்தவிர், நெடும் பேரத்தம்
(சிலப். ௧௧: ௬௬. ௭௦. அடி.) என்புழி, "நிறைநீர் வேலியென்ற
பேய்த்தேரை, நீர்போலத் தோன்றுதலின்" என எழுதியிருத்தலு
"நீரிலெழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு, மோரினவை யின்று

பேய்த்தேர், ஒரு காரணங்காட்டி மறைந்து போவதற்கு உவமை
என்று சிவஞானமுனிவர் எழுதியிருத்தலும்(சிவஞானபாடியம். இலக்
கணவியல். ௬-ம் சூத்திரம் ௧-ம். அதிகாணம். வெண்பா. ௧. 'அசத்
தறியாய்' பக். ௩௦௩.) இங்கே அறிதற்பாலன.

௫. "மரல்சாய மலைவெம்ப மந்தியுயங்க" என்பது கலியடி 'பதின்மூன்
றெழுத்தான் வந்ததற்கு மேற்கோள்;தொல்.செய்.௫௫.'அளவடி'இளம்.
௬. மலைவெம்பல். கலி. ௨௦: ௫, ௨௩: ௩, "கல்காயுங் கடுவேனிலொடு"
மது. ௧௦௬.

௭. "கயந்தலை மந்தி புயங்குபசி களைஇயர்" அகம். ௨௮௮.

திபேதம்) * பொறியமை மடமா, † தேரதோக்கோடும்.

(க) வுரல்போ லடிய (உ) வுடம்புயங் கியானை
யூறுநீ ரடங்கலி னுண்கயங் காணாது
சேறு சுவைத்துத்தஞ் செல்லுயிர் தாங்கும்
(ங) புயறுளி மாறிய (ச) போக்கரு வெஞ்சுரம்

எ - து: போர்த்தொழிலிலே மிகுகின்ற சினத்தையுடைய அரச
காபித்துச சென்று விட்ட பகைப்புலத்தை நெருப்புத் தின்றாற்போ
கருப்புத்தின்ற கரியினையுடைய வறந்த நிலத்திடத்தனவாகிய பெ
லர்த்தாற்போன்ற புள்ளிகளையுடையவாகிய மடப்பத்தையுடைய மான்க
ணவுகளைக் காணுவாய்த் திரிந்த கொம்பினையுடைய எற்றேடே பே
தனை நீரென்று கருதி உண்டற்பொருட்டு ஓட, மரல்வாடும்படி மலை
காதிக்க, ஊணின்றி மந்திகள் வருந்த, உரல்போன்ற அடிகளையுடை
ரகிய, உடம்பு வருந்திய யானைகள் ஊறுகின்ற நீருற்று அடங்கலின்
ண்டற்கு வேறோர் நீர்நிலை காணும் சேற்றில் ஈரத்தை நுகர்ந்து
பாகின்ற உயிரைக்காக்கும் மேகந் துளித்தலைத் தவிர்ந்த செலவா

[illegible]
ற்றேடு என்பது எறேடு என விகாரமாயிற்று. சுரத்தென்னும் அத்
காரத்தாற் றொக்கது.

இது தரவு.

(ரு) எல்வளை யெம்மொடு நீவரின் யாழநின்
மெல்லியன் மேவந்த சீறடித் தாமரை

க. "உரல்புரை பாவடி...... .....யொருத்தல்" கலி. உக.
உ. 'உடம்புயங்கியானை' கலி. கஉ: ச.
ங. புயறுளி மாறியசுரம்: "விழுந்ததுளி யந்தரத்தே வேமென்றும் வீ
ழெழுந்துசுடர் சுடுமென் றேங்கி - செழுங்கொண்டல், பெய்யா

கானகத்தே"

ங. போக்கரு வெஞ்சுரம் தலி. உங: ங.

௭. தொல். மரபியல், சூ. ௩அ.

ஈ. (அ)"எல்லுளே யெம்மொடு...... ....கறுக்குந வல்லவோ" என்ப
உடன்கொண்டு போகவேண்டு மெனச் சொல்லியவழித் தலைவ
கூறியதற்கும், தொல். கற். சூ. ௯. இள; (ஆ) தலைவிக்குத் தலைவ
உடன் போக்கு மறுத்துக் கூறியதற்கும் தொல். அகத். சூ
சஅ. நச்; (இ) தலைவி உடன்வரக் கருதியவழித் தலைவன் எம்மொ
நீவரக் கருதியநிலம் சுரமென்று கூறியதற்கும் தொல். பொருளிய
சூ. உஉ. நச். மேற்கோள்.

திபேதம்) * சுரத்தை, † வெயிதகரி.

யல்லிசே ராயித ழூக்குந்தோய்ந் தலைபோலக்
கல்லூறி னவ்வடி கறுக்குந வல்லவோ

எ - று: ஒளியினையுடைத்தாகிய வளையினையுடையாய்! நீ எம்மே

ண்டும்; அவ் வடிகள் கல்லைத் தீண்டுமாயின், (உ) தாமரைப் பூவின
) அல்லியைச் சேர்ந்த அழகிய இதழ்கள் (ச) இக்குலிகந் தோய்ந்த
ாலக் கறுப்பனவல்லவோ; எ - று.

(ஈ)எல்லே யிலக்க மென்னும் தொல். இடை. உக-ஆம் சூத்திரத்துக்
எல்லென்பது விளங்குதற் பொருண்மை புணர்த்து மென்று பொரு
கூறி "எல்வளை யெம்மொடு நீவரின்" என்பதை மேற்கோள் காட்
னர். நச். (உ) பிறவுரை யாசிரியர்களும் இப்பொருளே கூறி 'எல்வளை
என்பதை மேற்கோள் காட்டினர். அவர்களுள் (ஊ) சேனாவரையர் எ
லென்பது உரிச்சொ லீர் மைத்தாயினும் ஆசிரியர் இடைச் சொ
லாக ஓதினமையான் இடைச்சொல்லென்று கோடுமென்றெழு
யிருத்தலும் (எ)தெய்வச்சிலையார், இஃதுரிச் சொல்லன்றோ வெனி
அது குறைச்சொல்லாகிநிற்கும். இது குறையின்றி நிற்றலின் இடை
சொல்லாயிற்றென் றெழுதி யிருத்தலும் ஆராயத்தக்கன. (ஏ) நச்

இடை. சூ. கக. இரா.

க. (அ) "மோப்பக் குழையு மனிச்சம்" (ஆ) "அனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்" (இ) "அனிசசமும்,......... ..மாதரடிக்
நெருஞ்சிப் பழம்" என்னும் குறளும் (ஈ) "அனிசச நெருஞ்சி யின்,
பழமாலென், றஞ்சு மலரடிகள்" சீவக. ௩௪௧. (உ) "அனித்த மிதி
பினும் பனித்த லாறு, வொளிச்செஞ் சீறடி யுருக்காக் கேய்ப்ப
வுனிந்தலே வெம்பர லூன்றுபு கலிய" பெருங். (க) ௩௩.: ககஉ-ககச
என்பவைகளும். ஈண்டு அறிதற்பாலன. பிற்காலத்து நூல்களில் இது
கோட்டுப் பூவாகவும் நீர்ப் பூவாகவும் அடிக்கு உவமையாகவும் கூற
பெற்றுள்ளது.

ட. (அ) "பொய்கை போர்க்களம் புறவிதழ் புலவு வாட்படை புல்லித
ழைய கொல்களி றகவித ழரச ரல்லிதன் மக்களா, மையில் கொட்
டையம் மன்னனு மலர்ந்த தாமரை" சீவக. உ௩௧௧; (ஆ) "காத
லுள்ளமொடு கலந்துண் டாரெர், போககசேரி புறவித ழாக, ...
அருமதியமைச்சர் திருமதிற் சேரி, மாசில் வைந்தாது சுமந்தமந்தக
தாசில் பன்மல ரல்லி யாக, ...கோயில் கொட்டை யாக
தாமரைப். பூவொடு பொலியும் பொலிவிற்றாகி" பெருங். (௩.) ௩:
௫௫-௧௦௪. என்பவற்றால் அல்லி யென்பது கொட்டையைச் சூழ்ந்
துள்ள கேசர மென்று தோற்றுகிறது.

'. இங்குலிகம், இக்காலத்துச சாதிலிங்கமென்றும் இலிங்கமென்றும்
வழங்கப் படுகின்றது; சாதிங்குலிக மென்பது பண்டை வழக்கு.

க நலம்பெறு சுடர்நுதா லெம்மொடு நீவரி
னிலங்குமா ணவிர் (க) தூவி யன்னமென்சேக்கையுட்
(உ) * டிலங்குமான் மேலூர்தித் துயிலேற்பாய் மற்றுண்டை
† விலங்குமான் குரல்கேட்பின் வெருவுவை யல்லையோ

எ - து: நன்மையைப் பெறுகின்ற ஒளியினையுடைத்தாகிய நதலி
டையாய்! நீ எம்மோடு கூட வருவையாயிற் சிங்கக்கான்மேற் றை
ங்குகட்டிலின் இலங்கும் மாட்சிமை விளங்கும் அன்னத்தூவியாற்செ
மெல்லிய படுக்கையிடத்தே உறக்கத்தைப் பொருந்துகின்ற நீ பொய்யா
ன்கம் ஒழிய அக்காட்டிடத்தில் விலங்காகிய சிங்கத்தின் குரலைக் கேட்பி
ந்சுவையல்லையோ; எ - று.

மாட்சிமை விளங்குகின்ற தூவியையுடைய அன்னமென்பது மு
ற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர்.

துலங்கூர்தி, தூங்குகட்டில். மற்று, வினைமாற்று; வெருவரத்தக்
யம்மானல்லாத மெய்ம்மானின் குரல்கேட்பினெனப் பொருள் தர
றது.

முனையால் ... பொருதுய முழுமுகமு வடைபொழுந்த
வளியுறி னவ்வெழில் வாடுவை யல்லையோ

எ - து: கிளியையொக்கும் மொழியினையுடையாய்! நீ எம்மோ
ருவையாயின் முகில் துளியைச் சொரியப்பட்ட தளிரையொத்த அழகி
டைய மேனி அழகு கெடும்படி உலர்ந்த சிறுதூற்றை மறைத்த முழு
ற அழலினது நலைவ வடமுந்து வர்த காற்றுத் தீண்டின் அந்த அழ
ளையல்லையோ; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

க. "மைந்துறு மடவகற் றிண்கான் மணிவட வயிர வூச, லேர்துட பதஞ்செய் பஞ்சி யணையிலே டன்னத்தூவிப், பைந்துகிலணை திருவிளை. வேல்வளை செண்டு. சக.

உ. "துளங்குமா னூர்தித் தூமலர்ப்பள்ளி" மணி. கஅ: சஅ.

ங. (அ) "இளிபுரை கிளவியாய்... .... வாடுவை யல்லையோ" என்ப உடன் கொண்டு பெயர்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குக் காட்டு கடுமை கூறிவிடுத்ததற்கு மேற்கோள். தொல். அகத். சூத்திரம். ச 'ஒன்றாத் தமரினும்' இளம்.
(ஆ) "இளிபுரை கிளவியாய்" கலி. உ0:எ. (இ) "மடமொழி, இளிபு கிளவியும்" தமிழ் நெறி. மேற்கோள்.

(திபேதம்) * துலங்குகால், † விலங்குகால், ‡ நகையாட

எனவாங்கு
எ - து: என்று; எ - று.
ஆங்கு அசை.
இது தனிச்சொல்.

ரு அணையவை காதலர் கூறலின் வினைவயிற்
பிரிதுவ ரெனப்பெரி தழியாதி திரிபுறீஇக்
கடுங்குரை யருமைய காடெனி னல்லது

(உ) [illegible]

எ - து: நினது அழகு கெடும் அச்சமாகிய அத்தன்மையவற்
ளைக்காதலித்தவர் கூறுகையினாலே யாம் பிரியின் இவள் இறப்பளென்
யார்; ஆதலான் மனத்தைத் திரிவுறுத்தி வினையிடத்துப் பிரிகுவரெ

ா செஞ்சழியாதேகொள் ; வளைந்த மகரக்குழையையுடையாய்! காகேடி
ருமையவென்று † சொல்லுவாராயின் அது நினது மெய்ந்நகெக்கத்தை
ண்டற்கு ஒரு விளையாட்டைக் குறித்துக் கூறினரென்பதல்லது துறட்
ான்று நான் சொல்லுமவரல்லர் ; எ - று.

காட்டின் கடுமை தாமே கூறினர், நாம் போதற்கு உடம்படேமெ
ு தாமே உணர்வாராகலின்.

இது சுரிதகம்.

தாழிசைகள் தலைவன் உடன்போக்கு மறுத்துக்கூறியன. (ங)வினைவயி
ிவரெனவே கற்பிற் கூறியதாயிற்று. ‡ காடு கடுங்குரையருமையவென

க. நகெக்கமென்பது யாதானு மொரு பொருளை இழக்கின்ே
மெனவருமனநிகழ்ச்சி யென்றுகூறி அம்மெய்ப்பாட்டிற்கு, "கொடு
குழாய்.....................நகெக்குதல். காண்மார் நகைகுறித்தனரே
என்பதை (தொல். மெய்ப். சூ. கஉ.) மேற்கோள் காட்டினர், இள

பூரணர்.

உ. (அ) 'நகெக்குதல் காண்மார் நகை குறித்தனரே' என்பதனொடு "புல்ல
கிராஅப் புலத்தை யவருறு, மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது" என நக
யாடிச் சொல்லிய (கங0க) குறள். ஒருவாறு ஒப்புநோக்கற்பால
(ஆ) "நகெக்குதல் காண்மார் நகை குறித்தனரே" என்பது த
இளமை பொருளாக நகை பிறத்தற்கு (தொல். மெய்ப். சூ. ச. பே
மேற்கோள்.

ங. "அனையவை காதலர் கூறலின் வினைவயிற், பிரிகுவ ரெனப்பெ
தழியாதி யென வினைவயிற் பிரிவு கூறலின் இது, கற்பிற்குக் கூறி
தாயிற்று." என்பது (தொல். அகத் சூ. சஉ. நச்.) காணப்படுகின்ற

ரதிபேதம்) * கொடுங்குழாஅய், † சொல்லுவாராயின் நினது, ‡ காடுக்கடுங்.

...த்து .... என்னும் (க) குத்திரத்து இயல்லென்றதனால்.

தலைவன் இளமை பொருளாகத் தலைவற்கு * நகைபிறந்தது. தலைவி... யசைவு பிறந்தது.

இஃது ஒன்பதடித் தரவும் நான்கடித் தாழிசையும் தனிச்சொல்லு... ஐயடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (க...

௪) அணைமரு ளின்றுயி லம்பணைத் தடமென்றோட்
டுணைமல ரெழினீலத் தேங்கெழின் மலருண்கண்
மணமௌவன் முகையன்ன மாவீழ்வா ணிரைவெண்பன்
மணநாறு நறுநுதன் மாரிவீ ழிருங்கூந்த
லலர்முலை யாகத் தகன்ற வல்குற்
சிலநிரை வால்வளைச் செய்யா யோவெனப்
பலபல கட்டுரை பண்டையிற் பாராட்டி
யினிய சொல்லி யின்னாங்குப் பெயர்ப்ப
தினியறிந் தேனது துனியா குதலே ;
பொருளல்லாற் பொருளுமுண் டோவென யாழநின்
மருளிகொண் மடநோக்க மயக்கப்பட் டயர்த்தாயோ ;
காதலா ரெவன்செய்ப பொருளில்லா தார்க்கென
வேதிலார் கூறுஞ்சொற் பொருளாக மதித்தாயோ ;
செம்மையி னிகந்தொரீஇப் பொருள்செய்வார்க் கப்பொரு
ளிம்மையு மறுமையும் பகையாவ தறியாயோ ;
அதனால் ;

எம்மையும் பொருளாக மதித்தீத்தை நம்முணார்
கவவுக்கை விடப்பெறும் பொருட்டிறத்
தவவுக்கை விடுத லதுமனும் பொருளே.

ு எமபப ‡ எம வைந பாராட்டியதெல்லாம் எமவயறப்றந்த வேறுப்
ன்பது •இப்பொழுதறிந்தேன், இவ்வகைப்பட்ட போக்து நினைக்
வகையான் வந்ததென, அவன் செலவழுங்கச் சொல்லியது.

இதன்பொருள்.

க. தொல். செய். ரு. கரு௭.

(திபேதம்) *கைசை, † ஜவடிச், ‡ எம்மையிற் பாராட்டிய.

12

*(க) அணைமரு ளின்றுயி (உ) லம்பணைத் தடமென்றோட்
(ங)டிணைமல ரொழிமீலத் தேக்தெழின் மலருண்கண்
மண (௪) மொவன் முறைகையன்ன மாவீழ்*வார் நிரைவெண்ப
(ரு) மணநாறு நறுநுதன் (சு)மாரிவீ ழிருங்கூந்த
இ லலர்முலை யாகத் தகன்ற வல்குற்
சிலநிரை வால்வளைச் செய்யா யோவெனப்
பலபல கட்டுரை பண்டையிற் பாராட்டி
யினிய சொல்லி யின்னாங்குப் பெயர்ப்ப
(எ) தினியறிந் தேனது துனியா குதலே

க. (அ) "அணைமருளின் றுயில் . . . .துனியாகுதலே" என்பது பே
கின்கண் தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள். தொ
பொருளியல். சூ. ௩௪. ௩௭. (ஆ) "அணைமருளின் றுயில் .. ..ப
டையிற் பாராட்டி" என்பது களவு காலத்து நலம் பாராட்டிய த
மகன் கற்புக்காலத்து மொழிநலம் பாராட்டுதற்கு மேற்கோள்; தொ
பொருளி. சூ. ௩௧. 'நிகழ்தகை' இளம். (இ) "அணைமென்றோ
பரி. எ: ௫௫. கலி.௧௧௧. (ஈ)"அணைபுரை மென்மை யமைபடு ப
தோள்" பெருங். (உ) ௧௫: ௭௨.(ஊ)"செம்பஞ்சி யணையணைய வாடை
தோள்" சீவக. ௧௭௦.(எ)"பணையெழி லணைமென்றோள்" கலி. ௧:

[illegible] அத்
r வமையுணர்ந்துஞ் சொல்லாய் வருதற்கு மேற்கோள். தொ
உவம். சூ. ௧௧. இளம்.

௫. "மௌவல் வான் முகைத், துணை நிரைத்தன்ன மாவீழ் வெண்பல்
"முகைநிரைத் தன்னமாவீழ் வெண்பல்" அகம். ௨௧: ௧-௨, ௧௬௨: ௧
"பன்னிற முல்லை" திணைமொழியைம். ௨௨.

௬. 'தேங்கமழ் திருநுதல்' முருகு. ௨௪; நற். ௬௨; அகம்: ௩௮௧.

௬. "மாரிவீ ழிருங்கூந்தல்" கலி. ௬௦: ௨, ௧௩௧: ௨௧. வினையுவ
முதலியவற்றிற்குப் பாகுபடுத் துணர்த்தப்பட்ட சொற்களன்றி ம
பாற் (மரபு - பயிற்சி) பிறசொல்லும் வருமென்பதற்கு *இத்தொட
மேற்கோள். தொல். உவம. சூ. ௧௭. இளம்.

எ. (அ) "இனியதிற்றேனது துனியாகுதலே" என்னும் இவ்வடி குறுந்
௪௬-இல், ௨-ஆம் அடியாகவும் காணப்படுகின்றது. (ஆ) இனியதி
தேன்" குறள். ௧௦௮௩.

[illegible]திவேதம்) - வாளினர்.

யாதத பெருமையை யுடையதுமான மெல்லிய தோளினையும் எழுச்சி
டைய நிலத்தினுடைய உயர்ந்த அழகினையுடைய இரண்டாகிய ய
பாலும் அகன்ற மையுண் கண்ணினையும் மணத்தையுடைய மௌவ
கையை யொத்த வண்டுகள் விரும்பின நேரிதாகிய ஒழுங்கினையுடை
வெள்ளிய பல்லினையும் மணம் நாறுகின்ற நறியதாகிய நுதலினையும் ம
ரும்பின கரிதாகிய மயிரினையும் ஆகத்திடத்தே பெருத்த முலையினை
கன்ற வல்குலினையும் சிலவாகிய நிரைத்த வாலிய வளையினையுமுடை
சய்யோளேயென்று பலபலவாகிய புனைந்துரைகளாற் பண்டையி
ட்டிற் கொண்டாடி இங்ஙனம் இனிய மொழிகளைக்கூறி என்னை
நத்தத்தே செலுத்துகின்ற தன்மை ... வெறுப்பாகுதலை இ
ாழுதறிந்தேன்; எ - று.

மருள், உவமவுருபு.

"நிகழ்தகை மருங்கின் வேட்கை மிகுதியிற், புகழ்தகை வரையார்
பினுள்ளே."(க)என்பதனால், போக்கின்கண்தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்
தினான்.

இது தரவு.

(உ) பொருளல்லாற் பொருளுமுண் டோவென யாழநின்
(ரு)மருளிகொண் மடநோக்க மயக்கப்பட் டயர்த்தாயோ

எ - து: மயக்கங்கொண்ட அறியாமையையுடைய நின்னறிவு பொரு
லது நன்குமதிக்கும் பொருளும் வேறுண்டோவென்று நின்னை மயக்கப்
பி அன்பை மறந்தாயோ; எ - று.

க. தொல். பொருளியல். சூ. ௩௪.

(அ) "பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும், பொருளல்ல
தில்லை பொருள்" குறள். எருக. (ஆ) "வென்றி யாக்கலு மேதக வாக்

கலுங், குன்றினர்களைக் குன்றென வாக்கலு, மன்றி புக்கலி
யோடழ காக்கலும், பொன்றுஞ் சாகத்தி லும்பொருள் செய்யுமே"
சீவக. ககஉஉ. (இ) "அளப்பரும் விஞ்சையே யன்றி மேன்மையு,
முளப்படு தன்மையு முயர்ந்த சீர்த்தியுங், கொளப்படு கொற்றமும்

போக்குவ, காரிய மினைத்துங் கூட்டுவ கருதலர் தம்மை வாட்டுவ,
கூரிய திதன்மே லில்லை கொழும் பொனீர் கொண்மி னென்றார்."
உத்தர. அசுவமேத. ககங. என்பவைகளும் (உ) இந்நூல். பக். [illegible]
க. குறிப்பும். [illegible] இந்நூல் எஉ: க. குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.
"மருளி நெஞ்சு மயங்கலுங் காண்பல்" கலி. கஉஉ: கடு. "மருளி
மாயம்" "மருளி மாவும் வெருளிப் பிணையும்" பெருங். (க) [illegible]
கஎ0; (உ) கலி: ௩௧.

(க) மருள், மருளியெனப் பகுதிப்பொருள் விகுதியாய் நின்றது.
யாழ, அசை.

௧௨ காதலர் செலவ்செய்ப பொருளில்லா தார்க்கென
வேதிலார் கூறுஞ்சொற் பொருளாக மதித்தாயோ

எ - து: கையிற்பொருளில்லாதவர்கட்குத் தம்மார்காதலிக்கப் பட்ட
ன்ன காரியத்தைச் செய்வரென்று உறவுபோல இருந்து உறவியல்ல
துவார் கூறும் மொழிகளை நினக்குப் பொருளாக மதித்தாயோ; எ - [illegible]
ச (உ)செம்மையி னிகந்தொரீஇப் (ங) பொருள் செய்வார்க் (ச) க
ளிர்மையு மறுமையும் பகையாவ தறியாயோ [பொ[illegible]

௧. (அ) மருளியென்பதில்,'இ' பகுதிப் பொருள் விகுதியென்பதே நூ
கருத்தென்பதை, சீவக. உ௪௭-உரையில் இவர் எழுதியிருப்பது
வற்புறுத்தும். (ஆ) "இ'வில் வந்து மீளியுரைத்தி"(கோவை.கஙெ
என்பதன் விசேடவுரையில் 'மருடல் வெருடலென்பன, மரு
வெருளியென நின்றாற்போல மீடலென்பது மீளியென நின்றது
என்பர்; பேராசிரியர்.

உ. (அ) "செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி, யெசசத்திற் கேமா
புடைத்து" (ஆ) "நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்க,ங்தை, யன்றே
யொழிய விடல்"(இ)"அழக் கொண்ட வெல்லா மழப்போமிழப்பினுப்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை" (ஈ) "சலத்தாற் பொருள் செய்தே
மார்த்தல் பசுமட், கலத்தனீர பெய்திரீஇ யற்று" (உ) "...

சித்துப், பன்மறை பயிலு மந்தணர்க் கீந்தா லீந்தவன் பரக
யடையா, னன்ம......புடையோன் றனைப்பலன் சாரு நரகம்வ
சித்தவற் கெய்துங், தன்மகன் னெறியார்ச சிதப்பொரு ளீந்தா
சார்குவ னிகபப மிரணடும்" மச்ச. பிரயாகைபிற். கo. (எ
"படுமுன் பொருட்குப் புதுவெள்ளம் பழையநீரை யுடைப்பது போற்
கெடுதிபயக்குங் குடிகெடுக்குங் கெடாதபெருந்துன் பமும்விளைக்கும்
வடுமிக் கியன்ற பழியென்றும் வளர்க்கு மதனுன் மறுமையினு, நடு
நிலைபிற்றிரிந்தொருவர் நன்பொன்கவர்க் கருத்தெண்ணேல்"விநாயக
அரசியற். ௩௩. என்பனவும். (ஏ) சத்தியகோடன் சரிதமும் இங்கே
அறியத்தக்கன. (ஐ) "செம்மையி னிகந்தொரீஇ" என்பதனோ
'நடுவிகந் தொரீஇ' என்பதை. (கலி. அ: க.) ஒப்புநோக்குக.
௩. பொருள் செய்தல் : இந்நூற் பக்கம், ௩அ. க. குறிப்புப்பார்க்க.
௪. "அப்பொரு, ளிம்மையு மறுமையும் பகையாவ தறியாயோ" என்பதிக்
ஓகாரம் ஈற்றசையாய் வந்ததென்பர், நேமி. உரை. நேமி. சொல். இ

முதலாவது பாலை. கச

கூ

எ - து: பொருள்தேடும் * முறைமையினின்று நீங்கிப் பொரு
தவோர்க்கு அப்பொருள் தான் † அவரைவிட்டு நீங்கி இம்மையினும் மறுமை
யினும் ‡ பகையாந்தன்மையை அறியாயோ; எ - று.

||இவளிற்கது படப்போய்ப் பொருடேடலிற் செம்மையினிதத்தென்று
இவை மூன்றும், தாழிசை.

கசு அதனால்

எம்மையும் பொருளாக மதித்தீத்தை நம்முணுங்

(க) கவவுக்கை விடப்பெறும் பொருட்டிறத்

தவவுக்கை விடுத லறமனும் பொருளோ

ட்டுப் போகையினாலே பெறுகின்ற பொருட் கூற்றிடத்து அவாவை
கவிடுவாயாக, அதுவே நிலைபெறும்பொருள்; எ - று.

மதித்தீத்தை, மதியென்னும் முன்னிலையசைச் சொல்.

அவவெனக் (உ) குறியதன் இறுதிச்சினை கெட்டு நின்றது. கைவிடு
இற்றெனக்கினத்தல்" போல (௩) நின்றது.

அதனால், தனிச்சொல்; எஞ்சியது, சுரிதகம்

இதனால், — தலைவர்கிழிவு பிறந்தது. தோழிக்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

இஃது ஒன்பதடித்தரவும் சிறுமைக்கு எல்லைகூறிய ஈரடித்தாழிசையு
பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லும் மூன்றடிச் சுரிதகமும் பெற்ற ஒ
தாழிசைக்கலி.

(க

(டு) (ச) அரிமா னிடித்தன்ன வஞ்சிலை வல்விற்

புரிகாண் புடையிற் புறங்காண்ட லல்லா

விணைப்படைத் தானை யரசோ டிறினுங்

கணைத்தொடை நாணுங் கடுந்துடி யார்ப்பி
௰ னெருத்து வலிய வெறுழ்நோக் கிரலை
மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி
யுருத்த கடுஞ்சினத் தோடா மறவர்
பொருள்கொண்டு புண்செயி னல்லதை யன்போ
டருள்புற மாறிய வாரிடை யத்தம் ;

க. "சூழ்மிய காதலொடு கவவுக் கைவிடாது" பெருங். (௩) உ௩ க(

உ. தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. ௩உ. உரைபார்க்க.

௩. தொல். கிளவி. சூ. கக.

ச. கலிப்பாவின் கண் ஆசிரியச் சுரிதகத்து ஈற்றயலடி நாற்சீராகியும் வ(
மென்பதற்கு இச்செய்யுள் (தொல். செய். சூ. கஉ. 'முசசீர்' இளம்). மே(

(பா)திபேதம்) * முறைமையினீவி, † தம்மைவிட்டேர்வி, ‡ பகையாவதை, || இயனித(
படப்பொருட்டேனிற், ÷ தலைமறிழியும் தோழிக்குச் சூழ்ச்சியும் பிறந்த(

பெருகிய செல்வத்தாற் பெயர்த்தர லொல்லுமோ
செயலையந் தளிரேய்க்கு மெழினல மந்நலம்
பசலையா லுணப்பட்டுப் பண்டைநீ ரொழிந்தக்கால் ;
கச பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படர்ந்துநீ
மையற்ற படிவத்தான் மறுத்தர லொல்லுமோ
திங்கதிர் மதியேய்க்குந் திருமுக மம்முகம்
பாம்புசேர் மதிபோலப் பசப்பூர்ந்து தொலைந்தக்கால் ;
கஅ பின்னிய தொடர்நீவிப் பிறர்நாட்டுப் படர்ந்துநீ
மன்னிய புணர்ச்சியான் மறுத்தர லொல்லுமோ

புரியவிழ் நறுநீலப் புரையுண்கண் கலுழ்பானாத்
திரியுமிழ் நெய்யேபோற் றெண்பனி யுறைக்குங்கால் ;

எனவாங்கு;

௧௯. அணையவை போற்றி நினைஇயன நாடிக்காண்

வளமையோ வைகலுஞ் செயலாகு மற்றிவள்
முளைநிரை முறுவலா ராயத்து ளொலித்தாய்ந்த
விளைமையுந் தருவதோ விறந்த பின்னே

இது பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத், தோழி, தலைமகளது ஆற்றாமையும் இளமையது தருமையுங் கூறி, நீர் பிரிந்து செய்யக்கருதியவை எக்காலத்துஞ் செய்யலாம். பொருளால், கழிந்த இளமை மீட்க லாமோ வெனக் கூறியது.

[illegible] (௫) அலை வலைஞ்ற
புரி (௬) நாண் புடையிற் புறங்காண் டல்லா

---

௧. (அ) "தேயத்தின் றலைவன் மைந்தன் சிலையையா ளொருதான் றீயமாயத்தின் வினையை வல்லான் 'விலையென்னை முடிவின்மாரி யாயத்தினிடிய னென்றிற வஞ்சின வுலகம் யாவை, சேதின் முழக்கை கேட்டல் போன்றனா னொருவெல்லாம்." கம்ப. முதற்போர். ௧௪௨. (ஆ) "அரிமானிடித் தன்ன வஞ்சிலை" என்பது அன்னவென்பது உவம வுருபாய் வருதற்கு மேற்கோள். நன். பொது. சூ. ௪௯. மயிலை.

௨. (அ) "சிலைவிற் கானவன்" குறுந். ௩௨௧. (ஆ) "சிலைவிற்பகழி" ஐங்குறு. ௩௬௩; (இ) "சிலைமாண வல்வில" அகம். ௧௧: ௩௯; (ஈ) "வளைகுசிலைச சாபம் வார்கணை கொளீஇ" பெருங் (௩.) ௨௦: ௮ என்பவையும். (உ) "சிலைவிற் சேவகஞ் செய்து" திருவிளை. சுந்தரப் பேரம்பு. ௪௪. (ஊ) "கணையுடை தலைவன் சிலைவிலினொன்மை யரிய புதல்வனே" கம்ப. பள்ளியடை ௩௦. என்பவையும் பார்க்க.

௩. (அ) "ஒருகார்முக மிருகால்வளை வுறவேகுனித் தருகே, வருகா

(க) * வினைப்படைத் தானை யரசோ டுறினும்
† கனைத்தொடை நாணுங் கடுந்துடி யார்ப்பி
னெருத்து வலிய வெறுழ்நோக் (உ) கிரலை

(ரு) மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி
யுருத்த கடுஞ்சினத் தோடா மறவர்

யானவுந் தெருமந்தன வவுண, ரிருகாதையு னணிபொத்தின வே
குற்றன ரிரிவார்." கந்த. தாரக. கக. (ஆ) "காக்கொன் வ
லொலி கேட்டலும் பாரிடக் கணங்களை, மாக்கள் சிந்தினர் சிகரி
சிந்தினர் மலைபு, முரங்கள் சிந்தினர் வீரமுஞ் சிந்தினருடலுஞ், சிர
வானவும் பனித்திட வோடினர் சிதறி." (இ) "வஞ்சன் வார்சி
நாணொலி கேட்டலு மறத்தால், விஞ்சு பூதமீ ராயிர வெள்ளமு
வெருவி, யெஞ்சியேயவ ணின்றிடா திரிந்தன வென்று, வஞ்சபூதக
ளஞ்சுவதற் புதத்தனவோ." கந்த. இரண்டாநாட். கஉஅ, கரு
(ஈ) "தாங்கு கின்றதன் சூழ்சிலை தோன்கொடே, வாங்கி நாணியி
வல்லிசை கோடலும், வீங்கு மொய்ம்பின் விறல் கெழு தானை
ரேங்கியாரு பிரிந்தனர் போயினர்." கந்த. இரணியன் யுத்த. கக
(உ) "அவ்வழி யிராவண னமர ரஞ்சத்தன், வெவ்விழி நெருப்புக வி
லிணுணினைச், செவ்வழிக் கோதையிற் றெறிப்பச் சிந்தின, வெவ்வு
மருங்கினு மிரிந்தவானரம்" (ஊ) "உருமிடித் துழியுலைத் தொளிக்
நாகமொத், திரியலுற் றனசில விறந்த வாற்சில, வெருவலுற்ற
சில விம்மலுற்றன, பொருகளத் துயிரொடும் புரண்டு போஞ்சில
(எ) "பொரக்கரு நிறநெடு விசும்பு புண்பட, விரக்கமி லிராவண
னெறிந்த நாணினுற், குரக்கின முற்றதென் கூறிற் றன்குலம், தா
கரு மனையதோ ரச்ச மெய்தினர்." கம்ப. முதற்போர். கஉரு-கஉ

(ஏ) "நாண்டொழி லோசைவீசிச் செவிதொறு நடத்தலொடு, மாவ
டொழி லுடனே கையி னடுக்கிய மாறுங் கல்லு, மீண்டன மதிக்
சோர விழுந்தன விழுந்த மெய்யே, மாண்டன மென்றேயுன்னி யிரி
ந்தது குரக்கின்மாலை." கம்ப. கும்பகர். அஎ.

௧. ஆரமரோட்ட லென்னுந்துறை அகத்தும் வந்ததற்கு "இளை
படைத் ....மறவர்" என்பது மேற்கோள். தொல். புறத். சூ. ௬. நச்

௨. "தலையிரு மருப்பிற் கோடிக் காதனவோடுங் தாடிச், சிலையிரு
தடக்கை வேடத் திருவுருக்கொண்டு தோன்றி" திருவிளை. மாப
தகர் தீர்த்த ௨௨. "தகர்மருப்பினிற் றிரிந்தவீழ் தாடிவில் வேடர்
காசி. கடோற்கசித்தன். ௧௧.

(௧) பொருங்கொண்டு புண்செயி னல்லதை யன்போ
டருள்புறமாறிய வாரிடை யத்தம்

எ - து: வந்து கூடுதலையுடைத்தாகிய படையினையுடைய பகை
யோடே அரசர்கள் வந்து போர் செய்யினும் அழகினையுடைய சிலைமரத்தா
செய்த வலிய வில்லினது முறுக்குதலையுடைய நாணியெழுந்த, சிங
இடித்தாற்போன்ற சிறுநாணொலியாலே அவ்வரசரை முதுகுகாண்டலன்,
அம்பை வில்லிலே தொடுத்தலை காணும், கடிய துடியினது ஆரவாரத்தி
யும், வலியினை யுடைத்தாகிய பார்வையினையுடைய கழுத்துவலிய க
யினது கொம்புபோலே நேர்போகாமற் றிருகி முறுக்குண்டு தாழ்ந்த தா
யினையும், வெவ்விதான கடிய சினத்தினையுமுடைய கொடாத மறவர், வ
போவாருடைய பொருளைப் பறித்துக்கொண்டு அவர்க்குப் புண்ணை
கொடுத்து விடுதலன்றி, அன்போடே அருளும் அவ்விடத்தினின்றும்
விட்டுப்போன அரிய இடத்தையுடைய காட்டிடத்தே; எ - று.
காணும் மறவரென்க.
இது தரவு.

அன்றியென்றும் வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு அல்லதையெனவினைக் குறிப்பு முற்றாய்த் திரிந்தது. (உ) அருள் அன்பிற்குக் காரணமாய் மனத்த ிகழ்வது.

...ருளை செல்வத்தாற் பெயர்த்தர லொல்வதோ

(௩) செயலையந் தளிரேய்க்கு மெழினல மதனொடு

* பயலையா னுணப்பட்டுப் பண்டைநீ ரொழிந்தக்கால்

எ - து: நீ புறப்பொருளை விரும்பி அகப்பொருளைக் கைவிட்டு அதிலே பானதென்னின் இவளுடைய அழகையுடைய நிறம் அசோகினது அழகை டைய தளிரையொக்கும் அத்தன்மைத்தாகிய நிறம் பசலைநிறத்தாலே க்கொள்ளப்பட்டுப் பண்டைநீர்மைபோனக்கால் நீ போக்கென்னுமையி லே முன்பு உள்ளதன்றிப் புதிதாகத் திரண்டு பெருத்த செல்வத்தினாலே ட்டல் பொருந்துமோ; எ - று.

நீ புறம் புரிபு மாறியென்க.

சொல்லாய் வந்ததற்கு, "மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்து வீழ்தாடி" என்பது மேற்கோள். தொல். உவம. சூ. கக. இளம்.

௧. "பொருள் கொண்டு புண்செயி னல்லதை யார்க்கு, மருளிலெயி னர்" சிலப். கஉ. [குறிப்பும் பார்க்க.

௨. 'அருளுடைமை' என்பதன் பொருளும் இந்நூற் பக்கம். உஅ: ௩.

௩. "செயலையந் தளிரேய்க்கு மெழினலம்" என்பது தத்தமரபிற் றோன்றுமன் பொருளே யென்பதற்கும் (தொல். உவம. சூ. கஎ. இளம்.) பொதுச் சூத்திரத்திற்கூறிய வாய்பாடு உருவுவமத்தின்கண் அருகி வருதற்கும் (தொல். உவம. சூ. கக. பே.) மேற்கோள்.

ரதிபேதம்) * பசலையால்.

செல்வமென்றது துறவறத்திற் சேறற்குக் கற்ற கல்வியை. * அ) வானப்பிரத்தம்.

"உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே
) என்பதனுன் உண்ணப்பட்டென்முர். இதனுட் சொல்வழுவன்
செய்யாமரபிற் ரெழிற்படுத் தடக்கலும்" (ங) அமைத்தார்.

ச (ச) பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படர்ந்தநீ

பாயபுசா மறுபோலப பசபபூாநது மதாலுஙதககால

எ - து: இவளுடைய திருமுகம் இனிய கிரணங்களையுடைய திங்க
யாக்கும்; அந்த முகம் பாம்பு சேர்ந்த திங்களைப்போலப் பசப்புப் பரந்
ட்டக்கால் மெய்ப்பொருளுணர்ந்தோரை நினைந்து நீசென்று அவரிடத்து
ற பொய்யற்ற நூற்கேள்விகளாலே முன்பு மனத்திற் றங்கிய மாசற்
தங்களாலே மீட்டல்பொருந்துமோ; எ - று.

க. வானப்பிரத்தமென்பது: மனைவியுடனுவது தனித்தாவது தவ
செய்துகொண்டு காட்டில் இருத்தல்.

உ. (தொல். பொருளியல், சூ. கஅ. 'உண்டற்குரிய' இளம்; சூ. க
நச.) இதனுரையில் உண்டற் ரெழிலுக் குரியவல்லாப் பொருளை
உண்டனவாகக்கூறலு மரபென்பதற்கு, "பசலையா லுணப்பட்டு
பண்டைநீ ரொழிந்தக்கால்" என்பது மேற்கோள்.

ங. தொல். பொருளி. சூ. உ.

ச. "பொய்யற்ற கேள்வியாற் ... .,லொல்வதோ" என்பதனை
(அ) அந்தணர் முதலிய மூவரும் இல்லறம் நிகழ்த்துகின்ற காலத்தே
மேல்வரும் துறவற நிகழ்த்துதற்காக அவ்வறத்தைக் கூறு நூல்களை

யுகற்று அதன்பின்னர்த் தத்துவங்களை உணர்ந்து மெய்யுண
வேண்டுதலின் அவர்க்கு ஓதற்பிரிவு சிறந்ததென்று கூறி அதற்கு
(தொல். அகத். சூ. உக.); (ஆ) ஓதற்குப் பிரிவலெனக் கேட்ட தோழ
கூறியதற்கும் (தொல். அகத். சூ. சச.), (இ) "அந்தரத்......வழிகெட
வொழுகுதற்கும் (இது முன்புபோலக் குற்றஞ்சான்ற பொருளை
வழுவமைத்துக்கொள்ளாது குற்றமென்றே கருதிக் கடிதலாம். வை
யற்ற படிவமெனத் தலைவன் கூறியதனைத் தோழிகூறியவாறுகாண்க)
(தொல். கற்பியல். சூ. ௫.) மேற்கோள்காட்டினர்; நச.

(ஈ) "பொய்யில் கேள்விப் புலமையினோர்" (உ) "உண்ட பேதைமை
மயக்கற வேறுபட் டொருவா, கொண்டு மெய்யுணர் பவன்கழல் கூடிய
தொப்பப், பண்டை வண்ணமாய் நின்றனள்" கம்பர். பாயிரம். க
வகவிதை. எக.

இல்லறத்தே நின்று முன்னுள்ள மாசறுத்து வானப்பிரத்தனுமென்ற
றீது "அந்தரந் தெழுதிய வெழுத்தின் மான, வந்த குற்றம் வழிகெ
வொழுகல்" (க) ஆம்.

பாம்பு சேர்விடமும் பாடம்.

ஈ அ பின்னிய தொடர்நீவிப் பிறர்நாட்டுப் படர்ந்தநீ

பன்னிய புணர்ச்சியான் மறுத்தர லொல்வதோ
புரியவிழ் நறுநீலம் புரையுண் (உ) கண் கலுழ்பானாத்
திரியுமிழ் நெய்யேபோற் றெண்பனி யுறைக்குங்கால்

எ - து: இவளுடைய முறுக்கு அவிழ்ந்த நறிய நீலத்தையொக்கு
மையுண்கண்கள் அமையாவாய் அழுது, எரிகின்ற திரிகான்ற நெய்போல
யும்படி தெள்ளிதாகிய நீரைத்துளிக்குங்கால் வேற்று நாட்டிடத்தே போ
ன்னைப் பிணித்த ஆசையாகிய சங்கிலியை அறுத்து நிலைபெற்ற தத்துவ
பொருள்களைக் கூடிய கூட்டத்தாலே நீட்டல் பொருந்துமோ ; எ - று.

இது (ங) சன்னியாசம் வேண்டுமெனக் கொண்டமை கூறிற்று.

இது தலைவன் ஒதற்பிரிவாற் பெறும்பயன் கூறியவற்றை உணர்ந்
தாழி, அவற்றைக்கூறி அவை எக்காலத்துஞ் செய்யலாம்; இளமைமீட்ட
வற்குல் ஒல்லாதென்றான்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு, * ஆசைசை.

இது தனிச்சொல்.

டஅ. அனையவை போற்றி † நினை இயன நாடிக்காண்
வளமையோ வைகலுஞ் செயலாகு மற்றிவண்
(ச) முனைநிரை முறைவலா ராயத்து னொடுத்தாய்ந்த
(ரு) ‡ விளைமையுந் தருவதோ விறந்த பின்னே

துளிக்குவமையாதல். " கனச்
சேர்ந்த திரிசெய்போன், மைசசென்ற மலர்நீல வாட்டடங்கண் புன
லுறைப்ப " திருவானைக்காப். சம்புமுனி தவம்புரி படலம். ௩௫
" திரிவீழ்செய்போற், செறிந்துரு கண்ணீர் மார்பிற் செறிதுகள் கழுவ
நிற்ப" பூவாளூர்ப். இரதியருசசனை. ௩௩. என்பவற்றாலும் அறிய
லாகும். திரிக்குழாய் செய்யுகுத்தல்: "சொரிசுரை கவரு நெய்வழி
புராவிற், பாண்டில் விளக்குப் பருஉச்சுட ரழல "பதிற். எஎ: இ-க,
என்புழியும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

௩. சன்னியாசமாவது: தன்பொருளினிடத்தும் மனைவிமக்கள் முதலிய சுற்றத்தினிடத்தும் தன்னிடத்துமுள்ள ஆசையை முற்றத்துறத்தல்.
௪. "மூளைநிரை முறுவ லொருத்தியொடு" ஐங்குறு. ௩௧௧.
௫. பின்னென்பது வினையெச்சமாக வருங்கால் இறந்த காலச்சொற் பற்றி
ரதிபேதம்) * அசை, † வினையவை, ‡ இளமையும்.

முதலாவது பாலை. ௧௫

க்ஷ

எ - து: * என்று யான்சொன்ன அனையவை செய்த நன்மைகளை
னைத்து அவை கெடாமற்பாதுகாத்துப் பின்னர் நீ ஆராய்ந்து தேடுகின்
ற்றை ஆராய்ந்துபார். அக்கல்வியாலுண்டாம் வளப்பமோ இவ்விடத்
ருந்து ஈரடோறுஞ் செய்துகொள்ளுஞ் செயலாயிருக்கும்; அக்கல்
வளையையொத்த நிரையினையுடைய முறுவலையுடையாருடைய திரளுள்
யர்த்தாராய்ந்த இவளுடைய (க) இளமை போனபின்பு அவ்விளமை
ருவதொன்றோ? எ - று.

அனையவையென்றது, நிறத்தையும் முகத்தையும் கண்ணையும்.

வளமையோவென்னும் ஓகாரம் இழிவுசிறப்பு; இளமையுமென்னு
ம்மை சிறப்பு; தருவதோவென்னும் ஓகாரம் எதிர்மறை.

"ஓதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன" (௨) இதனு னுணர்க.

இது சுரிதகம்.

(௫) பாடின்றிப் பசந்தகண் பைதல பனிமல்க
வாடுபு வனப்போடி வணங்கிறை வளையூர
வாடெழி லழிவஞ்சா தகன்றவர் திறத்தினி
நாடுங்கா லினைப்பதொன் றுடையேன்மன் னதுவுந்தான்;

வருதற்கு "இளமையுந் தருவதோ விறந்த பின்னே" என்பது பே
கோள் ; தொல். வினை. சூ. ௩௧. கல்; சூ. ௩௨. நச.

௧. (அ) இளமை யென்பது குழவிப் பருவமொழிந்த தாகிய யௌவ
மென்னும் பொருளில் வந்ததென்பதற்கு நச. 'இளமையுந் தருவதே
என்பதை (சீவக. ௧௬௫) மேற்கோள் காட்டியிருப்பதும் (ஆ) இளவ
யாவது காமசெவ்வி நிகழ்வதொருகாலம். (தொல். கிளவி. ௫௭.) எ
விளக்கியிருப்பதும், ஈண்டு அறிதற்பாலன. (இ) "இறந்தபின் இளவ
வாராது" என்பது தொல். வினை. சூ. ௩௫. சே.

௨. தொல். அகத். சூ. ௨௯.

௩. இச்செய்யுள், நான்கடித்தரவும் நான்கடியான் மூன்றுதாழிசையு
தனிச்சொல்லும் ஐந்தடிச் சுரிதகமும் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவி
வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. ௧௩௧. 'போக்கியல்' இள
சூ. ௧௩௭. பே. நச.) தலைவிபாற்றுமைகண்டுழிப் பிரிந்ததலைவ
மீண்டு வந்தானெனத் தோழி கூறியதற்கும். (தொல். அகத். சூ
௪௫. நச்.) மேற்கோள்.

ரதிபேதம்) * அணியவை.

௫ தொன்னலந் தொலைபிக்யோக் துயருழப்பத் துறந்துள்ளார்
துன்னிநங் காதலர் துறந்தேகு மாரிடைக்
கன்மிசை யுருப்பறக் கனைதுளி சிதறென
வின்னிசை யெழிலியை யிரப்பவு மியைவதோ ;

கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற லியைவதோ ;
ஒளியிழா யிங்கிதனாற் றுயர்கூரப் பொருள்வயி
னளியொரீஇக் காதல ரகன்றேகு மாரிடை
முளிமுதன் மூழ்கிய வெம்மைதீர்ந் துறுகென
வளிதருஞ் செல்வனை யாற்றவு மியைவதோ ;
எனவாங்கு ;
செய்பொருட் சிறப்பெண்ணிச் செல்வார்மாட் டினையன
தெய்வத்துத் திறனோக்கித் தெருமர றேமொழி
வறனோடி னவ்வையகத்து வான்றருங் கற்பினா
ளறனோடிப் பசப்பூர்த லுண்டென
வறனோடி விலங்கின்றவ ரான்வினைத் திறத்தே

இது தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிந்த இடத்து அவன் போகிய கா து கடுமை நினைந்து ஆற்றளாகிய தலைமகள் அவர் பொருட்டாக நா விவளைப்பட்ட தெய்வங்களைப் பராவுதல் நங்கற்றுத்து இயைவதே வன, கேட்ட தோழி அவ்வாற்றனே மீண்டனர் நீ கலவேண்ட வனக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

பாடின்றிப் பசந்தகண் பைதல பனிமல்க
(க) வாடுபு வனப்போடி வணங்கிறை வளையூர
வாடெழி * லழிவஞ்சா (உ) தகன்றவர் திறத்தினி
நாடுங்கா னினைப்பதொன் றுடையேன்மன் னதுவுந்தான்

க. (அ) செய்புவென்னும் வினையெச்சம் நிகழ்காலங் குறித்து வருதற் 'வாடுபு வனப்போடி வணங்கிறை வளையூர' என்பது மேற்கோ தொல். வினை. சூ. ௩௩. தெய்; ௩௧. ௩௪; இ-வி. சூ. ௨௪
(ஆ) 'வாடுபுவனப்போடி' கலி. க௩௨: க௪.

எ - து: துயிலின்றிப் பசந்த கண்கள் வருத்தத்தை யுடையவா
ர்மல்க நிறம்வாடி அழகு கெடுகையினாலே வளைகள் வணங்கின மு
கயினின்றும் கழல வெற்றியையுடைய அழகழிவுக்கு அஞ்சாதேபிரிந்த
த்தில் இப்பொழுது செய்வதாக நினைப்பதொரு காரியமுடையே
த்தாற் பெற்றதென்? அக்காரியந்தானும் ஆராயுங்கால் நங்கற்பிற்
பாருந்துவதன்றாய் இராநின்றது; எ - று.

இது தரவு.

ரு (க) தொன்னலந் தொலைபீங்கியாந் துயருழப்பத் துறந்துள்ளா
துன்னிநங் காதலர் துறந்தேகு மாரிடைக்

கன்மிசை *யுருப்பறக் கனைதுளி சிதறென

வின்னிசை (உ யெழிலிலை யிரப்பவு மிசைவதோ

எ - து: நங்காதலர் யாம் இயற்கை நலமும் கெட்டு இவ்விடத்தே
நந்து வருத்தத்திலே அழுந்தும்படி நம்மைக் கைவிட்டுப் பின்னர் நினை
ராய்ப் பொருண்மேல் அன்பு நெருங்கி நம்மேல் அன்பைத்துறந்துபோ
ரியவழியிடத்திற் கல்லின்மேல் உண்டான வெப்பம் கெடும்படி செறிந்
ளியைச சிதறுவாயாக வென்று பாய் இனிய ஓசையை யுடை
) மேகத்திற்கு உரிய ஞாயிற்றை இரத்தல்செய்யவும் † நங்கற்பிற்
யைவ தொருகாரியமோ? அல்லவே; எ - று.

திரத்தினி நாடுங்கால்' என்பது மேற்கோள். தொல். வினை.
ஙஉ. சே; நச; தொல். எசச. சூ. கக. நச.

க. "தொன்னலந் ....காமுறலியைவதோ" என்பதனோடு "ஞாயி
காயாது மரநிழற் பட்டு, மலைமுதற் சிறுநெறி மணன்மிகத் தாஅய்

தண்மழை தலைய ளாகுக நர்நீத்தச, சுடர்வாய் நெடுவேற் காளையொ

'தொன்னலம்' கலி. உஎ: கச; எஎ: கங; க00; உ0; கஉச: கக.

உ. எழிலி கனலி வளிதருசெல்வ னென்பன "வீறுமழை வெய்யசுட வீசுவளி யென்றிவை தமக்குதவுகைம், மாறு முளதோ" "பொ யருள் வலக்கணின்று புரவியே முடையோன் காற்றுச, சுழிபுன மிழுமேகந் தோன்றின" எனச சேர்த்துக் கூறப்பெறுதல் காண்க.

ட. (அ) "வெய்ய வன்கதுள தாயவன் மறைத்திட வெழு மேகமே மோகவதைப்பரணி. (ஆ) "பரிதி யுலகமெல்லாம், விருப்பவி மேகம் விளைப்பதன்றோ" தணிகை. களவு சகஉ. (இ) "தின செய்வோன் ....பைங்கூழ்கள், கரிந்தன தளிர்ப்ப வெள் வீழன்ன கணமழை பொழிவது கடுப்ப" நைட. அன்னத்தைத். தி பேதம்) * உலும்பிற, † கற்பிறகு.

ச (க) புனையிழா யீங்குநாம் புலம்புறப் பொருள்வெஃகி
முனையென்னார் காதலர் முன்னிய * வாரிடைச்
(உ) சினைவாடச் சிறக்குநின் சினந்தணிந் தீகெனக்
கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற லியைவதோ

எ - து: புனைந்த பூணினையுடையாய்! காதலர் இவ்விடத்தேயிருந் ர் தனிமையுறும்படி பொருளை விரும்பிப் பகைப்புலமென்று கரு ாய்ப்போதற்கு† நினைந்த அரியவழியிடத்தில் மரக்கொம்புகள் வாடும்படியாக மக்கும் நின் (ரு) சினந் தணிவதாகவென்று பரவிச செறிந்த கதிரையுடை ாயிற்றை நாம்வேண்டிக்கோடலும் நங்கற்பிற்கு இயைவதொரு கா மோ? அல்லவே; எ - று.

(அ)நாமென்னும் படர்க்கையுளப்பாடு இடவழுவமைதி; தணிந்தீக, விய
நாட் டிரிசொல்; விகாரமாய் நின்றது.

௧௩. ஒளியிழா வீங்குநாக் குயர்கூரப் பொருள்வயி
னளிபொரீஇக் காதல ரகன்றோ ரூரிவை

...றகு மயங்கின. தொல். அகத். சூ. சகு. 'எஞ்சுமெய்யாகும்' இள

௨. (அ)"பாலைக்கு. 'சினவாடச் சிறக்குநின் சினந்தணிந் தீகெனக், கதி கதிரக் கனலியைக் காமுறலியையாதோர்' எனவும், 'வளிதரு செல்வனை வாழ்த்தலியையாதோர்' எனவும் ஞாயிற்றைத் தெய்வமாக்கி அவனி றேன்றியமழையின்மையுங் காற்றின்மையும் அத்தெய்வப் பகுதியாக்கி கூறுபவாலெனின், எல்லாத்தெய்வத்திற்கும் அந்தணர் அவிகொடுக்கு கால் அங்கி ஆதித்தன்கட் கொடுக்கு மென்பது வேத முடிபாகலின் ஆதித்தன் எல்லா நிலத்திற்கும் பொதுவென மறுக்க. இவ்வாசிரிய கருப்பொருளாகிய தெய்வத்தினை முதற்பொருளோடுகூட்டிக்கூறிய தெய்வ வழிபாட்டுப்பு இதுவே. ஒழித்தது மேபன்று என்றற்கு. எனவே அவ்வந்நிலத்தின் தெய்வமாகவே பாலைக்குந் தெய்வமாயிற்று" என்ப (தொல். அகத். சூ. ௫. நச.) காணப்படுவது. (ஆ) இப்பகுதியைத் தெய் மஞ்சலுக்கு மேற்கோள் காட்டித் தெய்வத்திறம் நோக்கித் தெருமத் தென்பர் (தொல். மெய்ப். சூ. உச.) பேராசிரியர். இ - வி. நூலாரு தெய்வ மஞ்சலுக்கு மேற்கோள் காட்டுவர். இ - வி. சூ. ௫௮௦.

௩. சினம் என்றது வெம்மையை, 'காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெ தரு ஞாயிறு' புறம். ௩௬. என்பதன் உரையைப் பார்க்க, 'த சினந்தணிந்த வையுறுமாலை' என்பது குறுந். ௧௮௭.

௪. யாமென்பது படர்க்கை யுளப்பாடென்றும் நாமென்பது முன்னிலை யுளப்பாடென்றும் தொல்காப்பிய வுரையில் கல்லாடர் கூறுதலா இங்கு மூலம் உரை விசேடவுரை மூன்றிலு முள்ள நாமென்ப யாமென இருக்க வேண்டியது போலும்.

ரதிபேதம்) * ஆற்றிடை, † விளக்கமுழி.

முனிமுதன் மூழ்கிய வெம்மைதீர்ந் துறுகென
வனிதருஞ் செல்வனை வாழ்த்தவு மியைவதோ

எ - து: ஒளியினையுடைத்தாகிய பூணினையுடையாய்! காதலர் இ டத்தேயிருந்து நாம் வருத்தமிகும்படி நம்மிடத்து அளித்தலை நீங்கிப் பொ டத்தே வேட்கை சென்று நம்மை அகன்றுபோம் அரிய வழியிடத்

மழையையும் காற்றையுந் தருகின்ற (க) ஞாயிறு பாலைக்குத் தெய் யினமை "மாயோன் மேய" என்னும் (உ) சூத்திரத்தாலுணர்க.

இவை மூன்றும், தாழிசை.
எனவாங்கு

எ - து: என்றுசொல்லி; எ - று.
ஆங்கு அசை.
இது தனிச்சொல்.

அ (ங) செய்பொருட் சிறப்பெண்ணிச் * செல்வார்மாட் டினையக
தெய்வத்துத் திறனோக்கித் தெருமரா றேமொழி
(ச) வறனோடின் வையகத்து (ரு) வான்றருங் கற்பினாள்

ணிறனோடிப் பசப்பூர்த லுண்டென
வறனோடி விலங்கின்றவ ராள்வினைத் திறத்தே

க. (அ)பக்கம் ச0உ: உ-ஆம் குறிப்புள்(அ)என்பதன் பின்னுள்ளது இக் ஆராய்தற்பாலது. (ஆ) பரிதியஞ் செல்வனும் திகிரியஞ் செல்வியு பாலைக்குத் தெய்வமென்பர், அடியார்க்கு நல்லார். சிலப். ப. க
உ. தொல். அகத். சூ. ரு.

ங. "வினையின் றொகுதி காலத்தியலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்து, 'செ பொருட்சிறப்பெண்ணி' என்பதைமேற்கோள்காட்டி, 'பொருட்சேர காலத்தை விரிக்க' என்பர் நச்சினார்க்கினியர். தொல். எச்ச. சூ. க
ச. 'வறனோ லெகின்' மணி. கடு: கங.

௩. (அ) "அருமழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும் பெருமையளே" கலி
௩௧: ௯. (ஆ) "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவா
பெய்யெனப் பெய்யு மழை" குறள். ௫௫. (இ) "பெண்பால் கொ
நன் வழிச்செலவு மிம்மூன்றும், இங்கண்மும் மாரிக்கும் வித்து." தி
கடுகம். ௬௮. (ஈ) "வான்றரும் கற்பின் மனையுறைமகளிரிற், று
றனி யோக்கிய தகைமைய னன்றே" மணி. ௧௫: என -
(உ) "பொழிமழை தரூஉ, மரும்பெறன் மரபிற் பத்தினிப் பெ
டிரும்" மணி. ௧௧: ௪௬ - ௫௦. (ஊ) "மண்டிணி ஞாலத்து மன

ளி - து: தேமொழீ! *இத்தன்மையவாகிய மற்றத் தெய்வங்களினுடைய
றுபாடுகளையும் மனத்தான்வேண்டிக்கொள்ளக்கருதித்தேடுகின்ற(க)பொரு
ான் உண்டாஞ் சிறப்புக்களை நினைத்துப் போகின்றவரிடத்து மனஞ்
ழலாதே கொள்; வற்கடமான காலத்தாலே வையங்கெட்டதாகில் அவ்
வையத்திடத்தே மழையைப் பெய்விக்குங் கற்பினையுடையாளுடைய நிறங்
கட்டுப் பசப்புப் பரத்தலுண்டாமென்று கருதி அவருடைய முயற்சியிடத்தே
றக்கடவுள் விரைந்து சென்று விலக்கிற்று; † இனிவருந்தல்; எ - று.

‡ இது (உ) தங் குலதெய்வமன்றி எல்லார்க்கும் பொதுவாதலிற் கற்பிற்கு
ையவதோவென்றான். அது "தெய்வமஞ்சல்" (௩) என்பதனான் உணர்க. இது
செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே, ¦ வன்புறை குறித்த தவிர்ச்சி
ாகும்" (அ) என்பதனால் தலைவன் செலவழுங்கினமை கூறிற்று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குப் 'புணர்வென்னும் உவகையும் தலைவற்கு அசைவும்
றந்தன.

இது "தரவே தாழு நாலடி யிழிபாய்" (ஞ) எனச் சிறுமைக்கு எல்லை
-றிய நான்கடித்தரவிற்கு "இடைநிலைப்பாட்டே, தரவகப்பட்ட மரபின
தன்ப." (சூ) என்றதன்கண் — மரபினதென்ற இலேசால் நான்கடியாகிய

வளர் தருநடம், பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சுபுகாஅர்" (எ) "வான்றரும் கற்பின் மனையறம் பட்டேன்" (ஏ) "ஆக்கவை யொழிகுவை யாயி ஞயிழை, யோங்கிரு வானத்து மழையுநின் மொழியது" மணி. உஉ: சுகு - ச, ஙிங, கஅ - க. (ஐ) "வானம் பொய்யாது.........பத்தினிப் பெண்டிரிருந்த நாடு." சிலப். கசு: கசகு - எ. (ஒ) "பீடு சான் மழை பெய்யெனப் பெய்தலும், ...பாடுசான்மிகு பத்தினிக் காவதே." வளையாபதி.(ஓ) "அன்னவர் கற்பினின்றன காலமாரியே"

"இவளிடம் திங்கண்மும் மாரியும் பெய்திடுமே" வெங்கைக் கோவை. ஙஎக. (அஅ) "சாரதை யென்பவ, ளினக்கனப்பெய லீட்டுமெய்க் கற்பினள்" விநாயக. மகோற்கடர். இ. "மாரிக்கு வித் தன்ன மடமாதர் கற்போங்கி மல்கும்" திருவாப்ப. இடவபுர. ச.

க. பொருள். சிறப்புக்குக் காரண மென்பதை இந்நூற்பக்கம் எஉ: க, கக: உ. குறிப்புக்களால் அறிக.

உ. "திருவாக்குந் தெய்வதையு மெஞ்ஞான்றுந் தேற்றவழிபாடு, செய்வதே பெண்டிர் சிறப்பு" என்பதும் குல தெய்வ வழிபாட்டைக் குறிப்பதாம்.

ங. தொல்: மெய்ப். சூ. உச.	ச. தொல். கற்பி. சூ. சச.

ரு. தொல். செய். சூ. கஙங.	சு. தொல். செய். சூ. கஙச.

(பிரதிபேதம்) * இத்தன்மையாகிய பிறதெய்வ, † இனியகுரதலென்று ஆற்றுவித்தான், ‡ இது குலத்தெய்வ, || யன்பொறை குறித்தநவிரச்சி, + மரபினென்றவிலேசால்.

டைநிலைப்பாட்டும் பெற்றுத் தனிச்சொல்லும் பெற்றுத் "தரவியலொத்து

‌) என்ற உம்மையான் எதிரும் வருமென்றலித் ற.வின் மிக்க சரிதகரு
பற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (கு

௯) (உ) படைபண்ணிப் புனையவும் பாடாண்ட பலவணைப்
புடைபெயர்ந் தொடுங்கவும் புறஞ்சேர வுயிர்ப்பவு
முடையதை யெவன்கொலென் றாறனர் தவர்வழி
னடைசெல்லாய் நனியேங்கி நடுங்கற்கா ணறு நுதால்;

௭ தொல்லெழி றொலைவெய் துயருழப்பத் துறந்துநீ
வல்வினை வயக்குதல் வலித்திமன் வலிப்பானை
நீள்கதி ரவிர்மதி நிறைவுபோ னில்லாது
நாளினு நெகிழ்போடு நலனுட னிலையுமோ ;

௮ ...

...
கூற்றாழ்போற் குறைபடூஉ வாழ்நாளு நிலையுமோ ;

௯. வகையெழில் வனப்பெஞ்ச வரைபோக வலித்துநீ
பகையறு பயவினை முயறிமன் முயல்வானைத்
தகைவண்டு புதிதுண்ணுந் தாதவிழ் தண்போதின்
முகைவாய்த்த தடம்போலு மினையு நிலையுமோ ;
எனவாங்கு ;

அ பொருந்தியான் றன்வோட்ட பொருள்வயி னினைந்தசொற்
றிருந்திய யாக்கையுண் மருத்துவ னூட்டிய
மருந்துபோன் மருந்தாகி மனனுவப்பப்
பெரும்பெயர் மீளி பெயர்ந்தனன் செலவே.

இது பகைவர் திறைதந்த நாடு காத்தற்கு (தலைவன்) பிரிகின்றமை யறிந்து தலைவி வேறுபட்டமை கண்டு தோழி அவனை எதிர்ப்பட்டு மனது ஆற்றமையும் இளமையதருமையுங் கூறிச் செலவழுங்குவித்தமை யமகட்குக் கூறியது.

க. தொல். செய். சூ கஙஎ.

உ. "படைபண்ணிப் புனையவுமென்னும் பாலைக் கலியுள் 'வல்வினை வயக்குதல் வலித்திமன்' என்பதற்கு வலிய போர்செய்து அப்பகைவ

தர்நாட்டை விளக்குதற்கு வலித்தி யெனவுர், 'தோற்றஞ்சா ளருபொருள்' என்பதற்குத் தோற்றம் அமைந்த திரண்டபொரு
14

௨௦௪ கலித்தொகை. கஎ

இளம் பூரணம்.

னடைசெல்லாய் நனிவேங்கி நடுங்கற்கா னறுநுதால்

எ - து: நகுறுதால், படைக்கலங்களைப் புதியவாகப் பண்ணிச் செ
செய்யவுங் காரியத்தின் நினைவாலே முயங்குதலைத் தவிர்ந்து பரந்த
ட்சிமைப்பட்ட பலவாகிய அணையிடத்தே கிடக்கவும் அது ‡ பொரு
ளன்புறத்தே புல்லுதலாலே யாம் பிரிந்தால் இவள் எங்ஙனம் ஆற்
ளன்று நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளவும் இவன் மனத்திலுடைய காரியம் எ
ன்மையதுகொலென்று கருதிக் கூட்டத்திற்கு இடையூறு வருமென்
றுநியவர் (?) நினைவிடத்தே நீ ஒழுகுதலைச் செய்யாயாய் மிகவும் எங்
கெக்காதேகொள். எ - று.

இது நிகழ்ந்தது நினைத்து வருந்தினாள்.

இது தரவு.

௫ தொல்லெழில் றொலைவெ பெருப்பத் துறந்துநீ
வல்வினை வயக்குதல் வலித்திமன் || வலிப்பளவை
நீள்கதி ரவிர் (௧) மதி நிறைவுபோ னில்லாது
நாளினு நெகிழ்ப்போடு நலனுட னிலையுமோ

எ - து: இவள் இயற்கை நலம் கெட்டு வருத்தத்தே அழுந்த நீபிரிந்,
திதாகிய காவலாலே பகைவர் தங் நாட்டை விளக்குதலை மிக
ணினை; அவ்வனந்துணியுமளவில் நீண்ட கதிரினையுடைய விளங்குகின்
ங்களினிறைவு, பின்னர்ஒழுகத் தேயுமாறுபோலச் சிலநில்லாமல் நாடோறு
ம் ஒளிவேகுலேர்ந்து கெடும் அழகு இவளுடன் நிலைபெறுமோ; எ - று.

ளாவன அந்நாடு காத்துப் பெற்ற அறம்பொரு ளின்பமெனவு
'பகையறு பயவினை' என்பதற்குப் பகையறுதற்குக் காரணமாகி
நாடாகிய பயனைத்தரும் வினையெனவும் 'வேட்டபொருள்' என்
தற்கு அறம்பொரு ளின்பமெனவும் பொருளுரைத்துக் கொள்ளுக
என்பது தொல். அகத். சூ. ௨௮. நச.

௧. நாளுக்கு நாள் குறையும் பொருளுக்கு மதிதேய்தலை உவமை கூ
தல் (அ) "குணமுதற் றோன்றிய வாரிருண் மதியிற், றேய்வன கெ
டின் றெவ்வ ராக்கம்" மதுரைக். ௧௯௫ - ௬; (ஆ) "வாளு

கண். ௧௯. (உ) "முறைபோது மாசர் திருக் குறைமதிபோன் முழு
யிறம்" இரு. அரசியற் க.
(திபேதம்) * பயிலின, † புறஞ்சோர, ‡ பெருத, || வலிப்பின.

* நாஙின்: இன், அசை; ஓகாரம் எதிர்மறை.

ரு. ஆற்றனே யடலிவ ளணிவாட வகன்றநீ
தோற்றஞ்சா ரொருபொருண் முயறிமன் † முயல்வளவை
நாற்றஞ்சா னளிபொய்கை யடைமுதிர் முகையிற்குக்
‡ கூற்றாய்போற் குறைபடூஉம் வாழ்நாளு நிலையுமோ

எ - து: இவள் வலியையுடைய காமநோய் அலைகையினாலே அழ
கழிம்படி நீ பிரிந்து பகைவர் தந்த நாட்டைக் காத்துப் பெறும் விளக்க
மைந்த திரளும் பொருள்களைத் தேடுதற்கு மிகவும் முயல்வை; அங்ஙன
யலுமளவில் நாற்றம் அமைந்த பெருமையையுடைய பொய்கை இலை
ட்டு முற்றின தாமரைமுகைக்குக் (க) கூற்றமாகிய (உ) அலர்ச்சி அத
றைவிற்குக் காரணமாயினாற்போல இத்துணைக்காலம் இருவென விதி
வள் குறைபட்டு வருவதற்குக் காரணமான வாழுகின்ற நாள்களும் இ
டன் நிலைபெறுமோ; எ - று.

தொகுபொருளாவன, (ங) அறமும் பொருளும் இன்பமுமாம்.

௬. வகையெழில் வனப்பெஞ்ச வரைபோக வலித்தநீ
பகையறு பயவினை முயறிமன் || முயல்வளவைத்
தகை (ச) வண்டு புதிறன்னைத் தாதவிழ் தண்போதின்

முகைவாய்த்த தடம்போரு மிளமையு நிலையுமோ

எ - து: இவள் கூறுபாட்டையுடைய உறுப்பழகுந் தோற்றப் பொலிவு ...ம்படி மலையைப்போக நீ துணிந்து பகையறுதற்குக் காரணமா...

க. "வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றம்" முதுரை.

உ. ஊழ்த்தல் அலர்தலென்னும் பொருளின் வருதலே (அ) "கனையூழ்... செருந்தியும்" (ஆ) "இணரூழ்த்த மரத்தொடும்" (இ) "அரு... பூத்து மரமெல்லா மலர்வேய" (ஈ) "இணரூழ் கொண்ட.......... வேங்கை"(உ)"இணரூழ்த்த கமழ்தோட்டமலர்" கலி உக. ங உ. ங... சச. கஎ. (ஊ) "காயாவு நுண்ணரும் பூழ்த்த புறவு" கார். அ. (எ... "இணரூழ்த்து நாறு மலரனையர்" குறள். கூஙo. என்பவையும் வ...

யுறுத்தும். இங்கு ஊழெனு முதனிலைத் தொழிற்பெயராய் நின்றது...

ங. "ஆறனும் பொருளு மின்பமு மூன்றும்" புறம். உஅ.

ச. (அ) "பல்வரி யினவண்டு புதிதுண்ணும் பருவத்து" (ஆ)"பொய்கை... பூப் புதிதுண்ட வரிவண்டு" (இ)"புதுவமலர்தேரும் வண்டேபோல்... கலி. உக: க; எச: க; கஅ: உ. "வண்டும் புதிதுண்டு" நைடத... இளவேனிற். இ.

...திபேதம்) * காவிலின், † முயல்வினை, ‡ கூற்றம்போல். || முயற்வினை.

...ர்குச் காரணமான நீர் நிறைந்த தடம் அக்கீர காடோறுங் குறையுமா... ...பால காடோறுங் குறையும் இளமையும் இவளுடன் நிலைபெறுமோ எ-...

அளவு, அளவையெனப் பெயர்த் திரிசொல்லாய் நின்றது.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

மாணவர்க்கு, எ - து: அசை.

இது தனிச்சொல்.

அ பொருந்தியான் முன்வேட்ட பொருள்வழி னினைந்தசொற்

(க) திருந்திய யாக்கையுண் மருத்துவ னூட்டிய
மருந்துபோ னல் மருந்தாகி மனனுவப்பப்

... தொழுவன் ... யான அற
ண்டாக நினைந்தனர் பிரர்த சொல், நல்வினையாற் றிருந்திய யாக்கையி
ன்கணே மருத்துவன் நுகர்வித்த மருந்துபோலே நல்ல மருந்தாகி. த
ாயகிழுமையினுலே போக்கைத் தவிர்ந்தான் ; * எ - று.

இதனுல், தலைவிக்குப் புணர்வென்னும் உவகையும் தலைவற்கு அசைவு
ந்தன.

இது முன்னர்ப் பாட்டிற் கூறியவாறே வந்து சுரிதகம் ... டொத்
த ஒத்தாழிசைக்கலி. (கஎ

அ) (ரு) அரும்பொருள் வேட்கையி னுள்ளந் துரப்பப்

(ஶ) பிரிந்துறை சூழாதி மையப் விரும்பிநீ

க. "பழவினையாலுங் காரணங்களாலும் மக்கட்கு வாதம் முதலிய பிணி
கள்வரும்; அவற்றுள், பழவினையான் வருவன அதன் கழிவின்
னல்லது தீராமையின் அவை யொழித்து ஏனைக் காரணங்களாற்
வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின்றிறங் கூறுகின்றார்" என்று
தறள். கூடும் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை ஈண்டு அறிதற்பாலது.

உ. மீளியென்பது பருவங்குறித்தும் ஆண்பால்குறித்தும் வரும்பெயரா
தில்லாது ஈண்டுப்பாலைநிலத்தலைவ னென்னும் பொருட்டாய் நின்றது

ந. இசசெய்புள் தொல். அகத். சூ. சச. நச்; செய். சூ. கஙரு. பே. ந
இவற்றில் மேற்கோள். இந்நூற் பக்கம் கக0: உ. ககக: உ. குறிப்புக்க
பார்க்க. "அரும்பொரு ளாசைஇப் பிரிந்துறை வல்லி'" என்ப
(அகம். சககக: கக.) ஒப்புநோக்கற்பாலது.

ச. இகரவீறு முன்னிலை யொருமை எதிர் மறை வினைமுற்றாய் வருதற்
"பிரிந்துறை சூழாதி" என்பது மேற்கோள். தொல். வினை. சூ
உகூ. நச்; இ - வி. சூ. உகூஅ.

ற்திபேதம்) * என ஆற்றுவித்தாள்.

(க) யென்றே னெழுதிய தொய்யிலும் யாம (உ)நின்

[illegible]
தொழிந்தய ரெல்லாரு முண்ணுதுஞ் செல்லா
(ங) நிளமையுங் காமமு மோராங்குப் பெற்றார்
(ச) வளமை விழைதக்க துண்டோ வுள்ளநா
* ளொரோஒகை தம்முட் டழீஇ † யொரோஒகை
(ரு)யொன்றன்கூ றாடை யுடுப்பவரே யாயினு
(சு) மொன்றினர் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை யரிதரோ
சென்ற விளமை தரற்கு.

இஃது "ஒன்றாத்தமரினும்" என்னும்(எ)சூத்திரத்தில் "நாளதுசின்மை ளமைய தருமையுந், தாளாண் பக்கமுந் தகுதியதமைதியு, மின்மை ரிவு முடைமைய துயர்ச்சியு, மன்பினை தகலமு மகந்சிய தருமையு னக்கூறிய எட்டினையும் தலைவன் கூறக்கேட்ட தோழி, அவற்றை "நிகழ் நு கூறி நிலையலுந் திணையே" என்னும் (அ) விதியாற் றலைவந்தக் கூற் ாலவுழங்குவித்தது.

க. "என்றோ ளெழுதிய... .. ..நினைத்துக்காண்" என்பது யாண்டின ஒப்புக்கு மேற்கோள். தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. உ௫. பே.

உ. "நின் மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கு" என்பது (ஆறும்) வேற்றுமை தொகைக்கு மேற்கோளாக வுள்ளது? தொல். எசச. சூ. கஎ. நச.

ந. "இரந்துசெய் பொருளு மின்பந் தருமெனி, னிளமையிற் சிறந் வளமையுமில்லை, யிளமை கழிந்த பின்றை வளமை, காமந்தருத மின்றே" நற். க௨௬: எ-க0. "இளமையுங் காமமும் யாங்கொளி தனவோ" மணி. உஉ: க௩-க.

ச. "பொருள் செய்ய, மருங்கிற்பாதி தருந்துகில் புனைந்தும், வினைவ லொடெங்கு முதிர்நெல் லுணவினுந், தம்மில் வீழுநர்க் கின்பமெ றதிர்தம .. . செல்லுதிபெரும" கல். உச. என்பது கலி. க௫: உச-௬-ஆம் அடிகளும்; இங்கே ஒப்புநோக்கற்பால

மாசின சின்னத் துணிமுள்ளி, னூசித்தான்ன மூசியவாடை புனை யாக" சீவக. உ௬உ௫; உகஉக.

௫. "இனிதுடன் கழிக்கி லிளமை, யினிதாலம்ம" ஐங். சக௫.

எ. தொல். அகத். சக. அ. தொல். அகத். சூ. சச,

(திபேதம்) * † ஓரோகை.

இதன் பொருள்.

ஐய ! அரிய பொருளிடத்துச் செல்கின்ற ஆசையினால் உள்ளம் உகு
கையினாலே பிரிந்துபோயிருத்தலை நினையாதேகொள், நீ விரும்பித் த
தாளில் எழுதிய தொய்யில் தருகின்ற அழகினையும் இவள் மார்பில் நின்
வியாகவுடைய சுணங்கின் அழகையும் கைவிடல் ஒல்லுமாயின் நினைத்
ார்; நீ நன்கு மதித்த பொருளும், சென்றவர்கள் தத்தம் நிலைமைக்கேற்
ாலம் நீட்டிப்ப நின்று தேவெதன்றி இப்பொழுதே முகந்துகொள
ிடத்தே இடவாது; பொருள் தேடப் போகாதிருந்தவர்க ளெல்லா
ருவாற்றுன் உணர்வையும் ஒழுகார்; இளமையையும் இருதலையுமொ
மத்தையுஞ் சேரப்பெற்றவர்கள் செல்வத்தை விரும்பத்தக்கதொரு நன்
ச்செல்வத்திற்கில்லை; இல்வாழ்க்கையாவது நமக்குக்கற்பித்தாளெல்ல
ளில் ஓரொவொரு * கையாலே தம்முள்ளே தழுவிக்கொண்டு புறத்தி
ரொவொரு † கையாலே ஒன்றன் ‡ கூறுகிய ஆடையை உடுத்திரு
ரோயாயினும் பிரியாதிருப்பவர்களுடைய வாழ்க்கையே [வாழ்க்கை], கழி
ளமை மீண்டு தருதற்கு || அரிது ; எ - று.

பிரிந்திறை சூழாதியைய என்று பாடமாயின் பிரிந்து போவதனு
வள் இறந்துபடுஞ் செய்கையை நினையாதே கொள்ளென்க.

ானப்படா, வெம்மென வருஉங் கிழமைத் தோற்ற, — மல்ல வாயினு
துவ வுளவே." (க) இதனால், தோழி தலைவிதோளை என்றேளென்று
ன்றேளுற் பாடம். இவன் முயக்கத்தால் சுணங்கு பரத்தலின் நின்
யாக உடைய சுணங்கென்றான்.

பொருளுமென்ற உம்மை சிறப்பு; உண்ணுது மென்றும் உம்மை ஐய
ன்டோவென்றவும் ஓகாரம் எதிர்மறை; யாழவும் அரோவும் அசை.

(௨) இதனுள், 'உளசாள்' என்றது நாளதுசின்மை; சென்ற இளமைதப்
தென்றது இளமையருமை; 'உள்ளர்தாப்ப' என்றது உள்ளம் உருத்

---

௧. தொல். பொருளி. சூ. உஎ. இச்சூத்திரத்து இளம்பூரணருரையி
எம்மென வரூஉங் கிழமைத்தோற்றம்சிற்கு, மேற்கோளாக "விரும்பி
யென்றோ னெழுதிய..........ரினைத்துக் காண்" என்ற பகுதியு
அதற்கு 'இதனுள், தலைமகள்தோளைத் தோழி தன்னையு முன
படுத்தி எனதெனக் கூறியவாறு காண்க' என்னும் குறிப்பும் உள்ள
(தொல். பொருளி. சூ. உ௯. 'தாயத்தின்'); சூ. உஎ. நச்.

௨. தலைவன்கண் நிகழ்ந்த கூற்றினைத் தலைவியுந் தோழியுங் கூறி நிற்
றும் பாலைத் திணையாம் என்பதற்கு இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்
இதிற் சிறிது வேறுபட விசேடவுரையு மெழுதினர் நச்சினார்க்கினிய
தொல். அகத். சூ. ௪௪.

(திபேதம்) * †கைகளாலே, ‡கூற்றுப. ||அரிதெனமுடிக்க. "தாயதனைடையா...வே
* + அல்லா.

..... நலமைக்கு ஏதப் பொருள் தேடவேண்டுதலி னதுபானிக் மன்றலின், தகுதியதமைதி. 'ஓரோஒகை தம்முட் டழீஇ யொரோஒகை யான்றன்கூருடை யுடைப்பவரே யாயினும்' என்றது இன்மையிழிவு ... மையுங் காமமு மோராக்குப் பெற்றார், வளமை விழைதக்க துண்டே ... ன்றது உடைமைய துயர்ச்சி; 'பிரிந்துறை சூழாதி யைய' என்றது அன்பி... லம், பிரிதுறைந்து அன்பு பெருக்கவேண்டா, 'ஒன்றினார் வாழ்க்கையே ... ழ்க்கை' என்றலின்; 'தொய்யிலும் யாழ நின் மைந்துடை மார்பி... னக்கு நினைந்துக்காண்' என்பது அகற்சியதருமை.

இதனால், தோழிக்கு நவிதலும் தலைவற்குக் கருதுதலும் பிறந்தன.

இது (உ) பன்னீரடியான் வந்து ஒருபொருணுதலிய கட்டளைக் க... ண்பா. இது பெண்டன்மைக்கேலா நண்பொருளினைத் தலைவனெதி... ற்று உணர்த்துவாள் செவ்வன்கூருது,' தலைவன்பண்டு கூறியன சிலவற்றை ... க்கிக்கொண்டு கூறும் கூற்று. நீ மறந்தாயென்பது யாம், உணர... ுகின்ருள் இவளென்பது படின்றமையின் ஒருபொரு ணுதலிற்ருயிற்று

க. "தந்த நிலைக்குங் குடிமைக்குந் தப்பாமே, யொத்த கடப்பாட்டி... ருளுன்றி - யெய்த்து, மறுகடையிற் செல்லார் பிறன்பொருளும் வெஃகார், புறங்கடைய தாகும் பொருள்" நீதிநெறி. கஒ.

... (அ)"அரும்பொருள் .. ..தார்கு" என்பது பன்னிரண்டடியான் வந்து பல பொருணுதலி யமைதலிற் கலிவெண்பாட்டாயிற்று. ஒரு பொருள் நுதலிய வெனவே சொல்லப்படும் பொருளின் வேறுகிக் கருதியுண ரப்படும் பொருளுடைய தென்பதூஉம் பெற்றும். என்னை? இப் பாட்டிலுட் பெண்டன்மைக் கேலாத நண்பொருளினைத் தலைமக னெதிர்நின்று உணர்த்துவாள் செவ்வனஞ் சொல்லாது தலைமகன் பண்டு கூறியன சிலவற்றை வாங்கிக்கொண்டு சொல்லி அவன் மறைத்தா னென்பது உணர்ந்துநின்ற பொருண்மை கருதி உணர வைத்தமையின் அவ்வாருயிற்று. ஒழிந்த பாக்களும் அவ்வாறு ஒரு பொருணுதலுமாயினும் அங்ஙனம் நுதலிய பொருள் பற்றிச செய்யுள் வேறுபடாமையின் ஆண்டாராய்ச்சி யின்றென்பது; வெண்பாவிற்

(...லை செய. ௬. ௬௭); (௫) நச்சினார்க்கினியர், "அரும்பொருள் ....தரற்கு" என்பது பன்னீரடியான் வந்து ஒரு பொருணுதலிய கட்டளைக் கலிவெண்பா. இதனுட் பெண்டன்மைக்குவலா நண் பொருளினைத் தலைவனெதிர்நின் றுணர்த்துவாள் செவ்வன் கூறாது தலைவன் பண்டு கூறின சிலவற்றை வாங்கிக் கொண்டு கூறுங் கூற்று. நீ மறந்தாயென்பது யாம் உணரக் கூறுகின்றாள்

...யா மால்கவா" (௧) என்பதனுட் கூறிய உரையில் வேண்டுவன இதற்(கு) ...திக்கொள்க. (...

(௧௯) (உ) செவ்விய தீவிய சொல்லி யவற்றொடு
பைய முயங்கிய வஞ்ஞான் றவையெல்லாம்
பொய்யாத லியானியாங் கறிகோமற் றைய
வகனகர் கொள்ளா வலர்தலைத் தந்து
பகன்முனி வெஞ்சுர முள்ளலு மறிந்தேன்
மகனல்லை மன்ற வினி;
செல்லினிச் சென்றுநீ செய்யும் வினைமுற்றி
யன்பற மாறியா முள்ளத் துறந்தவள்
பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை
யென்றிறம் யாதும் வினவல் வினவிற்
பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத்
தவலருஞ் செய்வினை முற்றாம லாண்டோ
ரவலம் படுதலு முண்டு.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி செலவு விலக்கவும் பிரிவி... ற் சென்று உள்ளத்தனுயினுனை நீ பிரியின் இவள் இறந்துபடுமென...

[illegible]
அகபபொருளே யாமாறும் ஒழிந்தபாக்களும் அவ்வாறு வருமேனு
அய்ம்பனம் முதலிய பொருளா[ன](ர்) செய்யுள் வேறுபடாமையின்
அணம் ஆராய்ச்சியின்று ; இது வெண்பாவா[யி](தலி)ற் குறித்
பொருளோ மறைத் திக்கூறுது செப்பிக்கூறல் வேண்டும். இஃதன்

அன்றிப் பொருள் வேறு படுதலாலும் துள்ளி வருதலாலும் க
வெண்பாட்டாயிற்று.” என்பர். தொல். செய். சூ. கடுங.

௬. கலி. க. பக்கம். சச. பார்க்க.

௭. இசசெய்யுள் (அ) தலைமகன் பிரிவுணர்ந்த தலைமகள் அவனுடன்
கூடியதற்கும், (தொல். அகத். சூ. சகூ. ‘எஞ்சியோர்’ இளம்
(ஆ) தாழிசையின்றித் தரவு முதலாயின வந்ததற்கும் (இவ
“செவ்விய தீவிய..........வினிது” என்பது தரவென்றும்
“செல்வினிச். . . மூண்டு” என்பது சுரிதக மென்றும் தாழிசையு
தனிச்சொல்லும் இல்லை யென்றும் கூறுவர்) (தொல். செய். சூ
கசஉ. ‘தரவின்றாகித்’ இளம்) (இ) தரவிணைக் கொச்சகத்திற்கு
(தரவிணை அடுக்குதலிற் தரவிணைக் கொச்சக மெனப்படும்) (தொல்.
செய். சூ. கடுகூ. பேராச்) மேற்கோள்.

முதலாவது பாலை. கஅ கக

(க) செவ்விய (உ) தீவிய சொல்லி யவற்றொடு
பைய முயங்கிய வஞ்ஞான் றவையெல்லாம்
பொய்யாதல் யானியாங் கறிகோமற் றைய
அகனகர் கொள்ளா வலர்தலைத் தந்து
பகன்முனி வெஞ்சுர முள்ள லறிந்தேன்
மகனல்லை மன்ற வினி

எ - று: ஐய! வஞ்சனை † யிலவாய இனியவாகிய சொற்களைப் பைய

[illegible]

திவேன்? அகன்ற மனையி லுள்ளாரால் அடக்க வொண்ணாத அலை
ம்மிடத்தே தந்து ஞாயிறு முனிந்த வெய்தாகிய காட்டைப் போ
னத்தலை இப்பொழுது அறிந்தேன். நீ அறுதியாக நல்லமகனென தன்மை
டையயல்லை; எ - று.

"சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குர, ‡ வினைநால் வகையுஞ் சிற
பாடு || பெறுமே" (௩)என்பதனுற் றன்காதலான் நின்னை உள்ளவாறு அறி
லெனெனத் தன் பேதைமையைக் காதலாற் சிறப்பித்தலின் அமைந்த

மற்றும் ஒவும் அசை.

க. (அ) "செவ்விய .. . . .மற்றைய" என்பதனுள் 'யான் யாமகறிதே
என்பது பேதைமை பற்றியும் "அகனகர்... .. .. ..மன்றவின்
என்பதனுள் தலைவி 'மகனல்லை' என்பது நிம்பிரியாகிய வெறுப்பு
பற்றியும் பிரிவாற்றாமையைச் சிறப்பிக்க வந்ததென்பர் இளம்பூரணர்
தொல். பொருளி. சூ. சக. 'சினனே' (ஆ) தன்னுறும் தலைவியாது
மிடையீடு படுதலின்றித் தலைவனுற் கூட்டத்திற் கிடையூறு தோன்றி
வழித்தோழி கூறியதற்கும், (இ) தலைவி கூற்றுப் பேதைமை பற்
வரினும் காதலைச் சிறப்பித்தலின் அமைந்த தென்பதற்கும் மே
கோள்காட்டுவர், நச்சினார்க்கினியர்; தொல். கள. சூ. உஙு. பொருள
சூ. ருக. (ஈ) "செவ்விய மதுரஞ் சேர்ந்தநற் பொருளிற் சீரி
கூரிய தீஞ்சொல்" கம்ப. நகரப். க.

௪. (அ) "வடிப்புறு நரம்பிற் றீவிய மொழிந்தே" அகம். கசஉ: உ
(ஆ) "தேம்படு கிளவியிற் றீவிய மிழற்றி" (இ) "திருமாதேவி யொடு
தீவிய மொழிந்து" (ஈ) "தீவிய மொழியொடு சேதிபக் குறங்
பெருங். (க) சக; அஎ. (ச) அ: கக; (ச) கரு: கடுஉ.

௫. தொல். பொருளி. ௬. இக.

றிபெறுக) * அன்றன்று, † இலவாய், ‡ எனைநால், || வருமே.
ள பிசெல்வினிச் சென்றுநீ செய்யும் வினைமுற்றி

(கூ) யன்புற மறியா மூள்ளத் துறந்தவர்
பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை
யென்றிறம் யாதும் வினவல் வினவிற்
பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத்
தவலருஞ் செய்வினை * முற்றாம லாண்டோ
ரவலம் படுதலு முண்டு

எ - து: இனி, நீ நினைத்த காரியத்தே போய் ஆண்டுச் செய்யு
ரியத்தை முடித்தபின்னர் இவ்விடத்து †நின்று வருவாரை எம்மை நினைத்
ருந்தும்படியாக அன்பு நீங்கும்படி மனம் வேறுபட்டு யாந் துறக்க
ட்டவளுடைய செய்தியும் அறிவீரோவென்று என் திறத்துச் சிறிது
னவாதேகொள். வினவுவையாயின் அவர் இறந்துபாடு கூறவுங் கூடு
து கேட்டால் (ம) ஞாயிறுபோல விளங்குகின்ற நின் தலைமை கெடும்ப
ாகக் கெடுதற்கரிய நீ செய்யுங் காரியம் முடியாமல் அவ்விடத்
† அவலம் பிறத்தலும் உண்டு; ‡ எ - று.

"வருத்த மிகுதி சுட்டுங் காலை, யுரித்தென மொழிப வாழ்க்கை
ரக்கம்" (௫.)என்பதற்கு உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியா

ளைப் பிரிவான் நிகழும் வருத்த மிகுதியைக் குறித்த இடத்தும் உ
ழ்க்கையுள் இரக்கம் உரித்தென்றதனான் உயிர்வாழ்க்கையுள் இரக்
றினான்.

உம்மை, ஐயம்.

இதனால், தோழிக்கு அச்சமும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

ஒவ்வாறு வரினும் கொச்சகமேயாம். இது "பாலை வகையே" என்னு
) சூத்திரவிதியாம்.

(க.

க. (அ) "அன்பறமாறியா ..படுகுவுமுண்டு" என்பது வருத்த மிகுதியை குறித்தவழி மனைவாழ்க்கையுள் இரக்க முரித்து என்பதற்கு மே கோள். தொல். பொருளி. சூ.௩௨ 'வருத்தமிகுதி' இளம்; சூ. ௩௨. க (ஆ) "இனைவா ரணர்திரி வெஞ்சுரம் போகவிரும் பொருட்கு, கினைவா லும்மை விலக்கு கிலேஞ்செல்லு நீன்புனைத்து, மனவர் ரகலல்கு வல்லியை நீர்வரு வார்சிலரை, வினைவா தொழியும் வினைவின் மு முது வினையுமக்கே" அம்பிகா. ௫௪௩.

உ. "மாகதேச, னெக்கரபதிகளுக்கு மிரவியே யென்னவர்தான்"

௩. தொல். பொருளி. சூ. ௩௨. ச. தொல். செய். சூ. ௧௫௫.

ரதிபேதம்) * முற்றுமை, † நின்றும், ‡ எனச்செலவுமூகுவித்தான், || வெண்பாவாயு

முதலாவது பாலை. கக

கக

(1) பல்வளம் பகர்பூட்டும் பயனிலம் பைதறச்
செல்கதிர் ஞாயிறு செயிர்சினஞ் சொரிதலிற்
றணிவில்வெங் கோடைக்குத் தண்ணயந் தணிகொள்ளும்
பிணிதெற லுயக்கத்த பெருங்களிற் றினந்தாங்கு
மணிநிகழ் நிறன்மலை வெம்ப மண்பகத்
துணிகயந் துகள்பட்ட தூங்கழல் வெஞ்சுரம் ;

கிளிபுரை கிளவியாய் நின்னடிக் கெளியவோ
தளியுறு பறியாவே காடெனக் கூறுவீர்
வளியினும் வரைநில்லா வாழுநா ளும்மாகத்
தளியென வுடையேன்யா னவலங்கொண் டழிவலோ ;
ஊறுநீ ரமிழ்தேய்க்கு மெயிற்றாய்நீ யனல்வேட்டி

[illegible] ;
மாணெழில் வேய்வென்ற தோளாய்நீ வரிற்றாங்கு
மாணிழ லலவாண்டை மரமெனக் கூறுவீர்
நீணிழற் றளிர்போல நிறனூழ்த்த லறிவேனுந்
தாணிழல் கைவிட்டியான் றவிர்தலைச் சூழ்வலோ ;
எனவாங்கு ;

அணையரும் வெம்மைய காடெனக் கூறுவீர்
கணைகழி கல்லாத கல்பிறங் காரிடைப்
பணையெருத் தெழிலேற்றின் பின்னர்ப்
பிணையுங் காணிரோ பிரியுமோ வவையே.

இது பிரிவுணர்த்திய தலைவந்குத் தலைவி எம்மையும் உடன்கொண்
ன்மி னென்றற்கு அவன் கானின் கடுமையுந் தலைவி மென்மையு
வது கேட்ட தலைவி நானது சின்மையும் இளமையதருமையுங் கூ
மையும் உடன்கொண்டு செல்மினென்றது.

இதன் பொருள்.

பல்வளம் பகர்பூட்டும் பயனிலம் பைதறச்
செல்கதிர் ஞாயிறு செயிர்சினஞ் சொரிதலிற்
றணிவில்வெங் கோடைக்குத் தண்ணயர் தணிகொள்ளும்
பிணிதெற அயக்கத்த பெருங்களிற் றினந்தாங்கு

மணிதிகழ் விறல்மலை வெம்ப (௧) மண்பகத்

க்கும் பயனையுடைய நிலம் ஈரம் அறும்படி ஞாயிறு குற்றத்தைசெய்யு
னத்தோடே தன்னிடத்தினின்றுஞ் செல்கின்ற கதிர்களைச் சொரிகை
லே மாறுதலில்லாத வெய்ய கோடைக்காலத்திற்கு அதனிடத்துள்
ளிர்ச்சியை விரும்பித் திரட்சிகொள்ளும் பசிப்பிணியாற் சுதெலையுடை
நத்தத்தினையுடையவாகிய பெரிய களிற்றினுடைய திரளைத் தாங்கு
ணிகள் விளங்கும் வெற்றியையுடைய மலை வெம்ப மண்பிளக்கத் தெளி
நிலைகளும் தகளுண்டான செறிந்த அழலையுடைய வெய்ய காடு; எ - று.
தாங்கும் விளங்கும் மலை; அண் கொள்ளுங் களிற்றினம்
அயத்தணி கொள்ளுமென்று பாடமாயின், நீர்நிலைகளிலே திரட்
ளான்ளுமென்க.

இது தரவு.

௧ (உ) கிளிபுரை கிளவியாய் நின்னடிக் கெளியவோ
தளியுறு பறியாவே காடெனக் கூறுவீர்
வளியினும் வரைநில்லா வாழுநா ளும்பாகத்
(ரு) தனியெவ வுடையேன்யா னவலங்கொண் டழிவலோ

எ - து: 'கிளியினது மொழியை யொக்கும் மொழியினை யுடையாய்
மகழல் வெஞ்சுரம் † மழைபெய்தலைக் கண்டறியாவாதலால் அக்காடு நி
டிக்குப் போதற்கு ‡ எளியவாயிருக்குமோ' என்று கூறுகின்றவரே! யாவ

ம்முடைய ஆகத்திடத்து முயக்கத்தைக் கண்டார் காற்றிறுகாட்டில் 5
லேயில் அகப்பட்டு நில்லாதவருடைய வாழ்நாளென்று கூறம்படியா
கனை (?) வாழ்நாளாக உடையேனுதலால் அவலத்தைக் கொண்டு நெஞ்சு
ஞே? இறந்துபடுவேனே ; எ - று.

க (ச) ஊறுநீ ரமிழ்தேய்க்கு மெயிற்றாய் நீ புனல்வேட்டி
ஞறுநீ ரிலவென வறனேக்கிக் கூறுவீர்

க. (அ) "புலம்பு வீற்றிருந்த நிலம்பகு வெஞ்சுரம்" அகம். கூகூ௫: ‹
(ஆ) "வான, நிலம்பக வறந்த புலம்புறு சேணிடை" தமிழ்நெறி. மே
கோள் (இ) "நிலம்பக வெம்பிய நீள்சுரம்" வளையாபதி.

"[illegible]" [illegible]

௨. (அ) எய்க்கும் என்பது அருகிப் பயவுவமையில் வந்ததற்கு "ஊற
ரமிழ்தேய்க்கு மெயிற்றாய்" என்பது மேற்கோள். தொல். உவம. ௨
கச: பே. (ஆ) "எயிற்றமிழ் தூறுந்தீநீர்" கலி. ௪: கக.

(பிபேதம்) * சொரிகையிருலே மலிவெம்ப, † மறைவைத்திலக், ‡ போக்கெளிய

முதலாவது பாலை. கக கக

(க) யாறுநீர் கழிந்தன்ன இளமைநும் நெஞ்சென்னுந்
தேறுநீ ருடையேன்யான் றெருமந்தீங் கொழிவலோ

எ - து: 'தன்னிடத்து ஊறுகின்றநீர் அமிழ்தத்தை ஒத்ததற்குக் கா
யின்றஎயிற்றையுடையாய்! வெஞ்சுரத்துவழி தண்ணீருண்டலை விரும்பி
) நீர்களில' என்று அறத்தைக் கருதிக் கூறுகின்றவரே! யான்
ஞ்சென்று சொல்லப்படுந் தெளிவுநீர்மையை யாறு நீர் கழிந்தாற்போன்
ன்மையாக உடையேனுதலால் இவ்விடத்தே சுழன்று நெஞ்சழிவேனே
றந்துபடுவேனே ; எ - று.

கழிந்த நீர்போல இளமையும் மீளாதென்பது பொருள்.

ஞ (ந) மாணெழில் வேய்வென்ற தோளாய்நீ வறிதுண்ட
மா (ச) ணிழை * லவாண்டை மாரொனைக் கூறுவீர்

நீணிழற் றளிர்போல நிறநாழ்த்த லறிவேனும்

தாணிழல் கைவிட்டியான் றளிர்தலைச் சூழ்வலோ

எ - து: 'மாட்சிமைப்பட்ட அழகினையுடைய மூங்கிலை வென்
றோளினையுடையாய்! நீ வெஞ்சுரத்தே வரில் அவ்விடத்தில் மரங்கள் நின்
னைப்பை ஆற்றும் மாட்சிமைப்பட்ட நிழலையுடையவல்ல' என்று கூறுகின்
றீர்! நீர் நீங்கினால் என் நலம் நீண்ட நிழலினின்ற தளிர்போலே வெளு
ல அறிந்திருப்பேனாகலால் யான் உம்முடைய திருவடியில் அருளை
கைவிட்டு இங்கே இருத்தலைச் சூழ்வேனோ? இரந்துபடுவேனே; எ - ற.

வென்ற. உவமவுருபு.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

யடி தீ கம் வாநவெநூகி வொ ரா தஸ்ரீவ ஶவாரிவ ॥ ௯।௮

வான்மீகி முனிவரும் இளமை கழிதற்கு யாற்றுநீர் கழிதலை உவமி
திருத்தல் இங்கே அறிதற்பாலது. ஸ்ரீமத் ராமாயணம். சுந். ௨௦: ௧௨

௯. "கண்ணீர்கள் சுமந்து" திருவிருத்தம். ௩௨. "கண்ணணி ணீர்கள்
சொரிந்தவை" சீவக. ௧௩௯௯.

௩. (அ) வென்ற வென்பது அருகி மெய் யுவமத்தின்கண் வந்ததற்கு
"மாவென்ழில் வேய்வென்ற தோளாய்நீ வரிற்றாயகும்" என்பது மேற்
கோள். தொல். பொ உவம. சூ. ௧௨. பே. (ஆ) வேய்வென்ற தோ
ளென்பதுதத்தமரபிற்றோன் றுமன்பொருளேயென்பதற்குமேற்கோள்
தொல். உவம. சூ. ௧௭. இளம். (இ) "வேய்வென்ற தோளாள்"
கலி. ௧௩௮: ௧௮-௯.

௪. "நிழறேய்ந் துலறிய மரத்த" "மரநிழலற்ற வியவிற் சுரன்
அகம். ௧: ௧௭; ௩௫௫: ௮௫.

[illegible] * இல.

எனவாங்கு

எ - து: என்று யான் கூறவும்; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

-0 அணையரும் வெம்மைய காடெனக் கூறுவீர்
(க) பணைகழி கல்லாத கல்பிறங் காரிடைப்
பணைபொருத் தெழீ (உ)லேற்றின் பின்னர்ப்
(ரு) பிணையுங் காணிரோ பிரியுமோ வலைவயே

ப்த அரம்பு ந்டாத அரிய வழியிடத்துப் பெருமையையுடைய கழுத்திணையு
ழகையுமுடைய எத்தின்பின் நீங்காமற திரியும் பிணையையுங் கா
நத்தின்றீரோ? அவை நீர் அறியப் பிரியாவே; ஆதலால், எம்மையு
டன்கொண்டே சென்மின்; எ - று.

இது சுரிதகம்.

இக்கலல். தலைவிக்கு இழிவும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இவ்வனம் தலைவி கூறுதல் "ம.பு நிலைதிரியா" என்னும் (ரு) சூத்திரத்

மைத்தது.

இஃது ஆறடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நா
டிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (க

க. "கணைகழி...வலைவயே" என்பது எம்மெய்யாயினும் ஒப்புமை கோ
லென்பதற்குமேற்கோள். தொல். மெய்ப். சூ. உஉ.பே. இ.வி சூ.

உ. (அ) "கலையொழி பிணையிற் கலங்கிமாறி, யன்பிலி ரகறி ராயின்" ந
ருஎ. (ஆ) "குன்றுக கவைஇய, வங்காட்டா ரிடை மடப்பிணை தழீஇ

தாிமருப் பிணே புல்லருந் துகள" (இ) "மறியுடை மடப்பிணை தழீஇப்புறவிற், றிரிமருப் பிரலை பைம்பயி ருகள" அகம். கச: ச-டகச: இ-க. (ஈ) "உருகு மடமான் பிணையோ கெளும்" நீணைமோ யைம். உகு. (உ) "மான்வீழ் போழ்திற் பிணையின்றுயிர் போவ போல்" யா - வி. கு. கஙு மேற்கோள். (ஊ) "உகளல், கண்போ பிணையுங் கலையுமிங் கேவட்க் கண்டதுண்டோ" அம்பிகா. அ

ருஃ பிணையென்னுஞ்சொல் பொருளுணைக்கிற் பிரியாது பிணையும் பி சாதிக்குஞ் செல்லுமாயினும், மரபு நோக்கப் பிணையென்றற் சிறப்புடையன: புல்வாய் நவ்வி உழை கவரி யென்பர், பேராசிரிய தொல். மரபு. கு. இவ:

உக) (க) * பான்மருண் மருப்பி (உ) னூல்புரை பாவடி

மிர்கறுங் (ங) கமழ்கடா அத் தினம்பிரி யொருத்த

லாறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்ந்து

பொருள்வயிற் பிரிதல் வேண்டு மென்னு

இ மருளில் சொல்லு நீசொல் வினையே

௪. (அ) இசசெய்யுளை, தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொள்ளி மென்பதற்கு மேற்கோள் காட்டி இது தலைமகனை* சுட்டிக் கூ தென்றும்(தொல். அகத். சூ. சஉ. 'தலைவரும்',)(ஆ) இஃது அடக்கி லின்றி அடிநிமிர்ந் தொழுகிற் றென்றும் (தொல். செய். சூ. கச 'தரவின்') கூறுவர் இளம் பூரணர். (இ) இது தனிசசொல்லும் அ இயலு மின்றி அடி நிமிர்ந்தொழுகிற்றென்பர். பேராசிரியர்; தொ செய். சூ. கஙி. (ஈ) இஃது 'அவற்றுள்' என ஞூஞ்சீரடி வந்து தன சொல்லும் அடக்கியலு மின்றிச் சுரிதகம்பெற்று அடிநிமிர்க் தொ றென்பர், நச்; தொல். செய். சூ. கஙி. (உ) "பாஅன் மருண்ம புல்புரை பாவடி" என்பது "தத்தமாபிற் றோன்றுமன் பொருளே என்பதற்கும் (தொல். உவம. சூ. கஎ. 'தத்த' இளம்.), (ஊ) உ வுவமத்தின்கண் மருளென்பது அருகி உவமவுருபாய் வருதற் (தொல். உவம. சூ. கக. பே.) மேற்கோள்.

உ. 'உரல்புரைபாவடி' என்பது புரை என்பது மெய்யுவம வாய்பாட வருதற்கும் (தொல். உவம. சூ. கடு. பே.) வடிவு பற்றிய ப புவமைக்கும் (இ - வி. சூ. சசஉ). மேற்கோள்.

ங. யானைமதம் கமழுமென்பதனை (அ) "கடுஞ்சினத்த கமழ் கடாஅத் … ..யானை" மது. சச-எ. (ஆ) "கமழ்கடாந் தொல்கிய மதவேழ கலி. அ: ச; (இ) "வரிஞிமிறார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்துப், பொ துதற் பொலிந்த வயக்களிற் றொருத்தல்" அகம். எஅ: ங-ச. ("துன்னருந்திறற் கமழ்கடாஅத்து … … … ....பெருங்கையானை (உ) "மிஞிறார்க்கு கமழ்கடாஅத்து.................களிறு" பறந

யானையின் பதமதங் கெடப்பகட் டரசன், செய்த மும்மதம் போ திசை திசைதொறுங் கமழ்ந், தெய்வ வாசத்து" சீவக. ககஉ உஉகஙி. (ஐ) யானைமதமு நானமும், வாசப் பொடியொடு காயத்த

கழும" பெருங். (க) சஉ: எ௰ - ௬. (ஏ) "விழிமலர்ப்பூ சபி
யுளுத்தித் திருநெடுமால் பெறுமாழி மீளவாங்கி, வழியொழுகா
சலந்தரன்மெய்க் குருதிபடி மூடைநாற்ற மாறுமாற்றூற், பொழிமதர்
விளையேற்றி" காஞ்சிப். கடவுள். இ. என்பவற்றாலும் உணர்க.

ரதிபேதம்) * பாஅன் மருண்மருப் புரல்.

(க) நன்னர் நறுநுத லயர்தனை நீவி
(உ) நின்னிற் பிரியலெ னஞ்சலோம் பென்னு
நன்னர் மொழியு நீமொழிந் தனையே
அவற்றுள், யாவோ * வாயின மாஅன் மகனே
(௩) கிழவ ரின்னோ ரென்னாது பொருடான்
பழவினை மருங்கிற் பெயர்புபெயர் புறையு

க. "நன்னர் நறுநுத லயர்தனை நீவி" என்பது வினையெச்ச முன்னி யொருமை [வினைக்குறிப்பு] (தெரிநிலை) முற்றிற்கு மேற்கோ தொல். எசச. சூ. கக. நச்.

உ. அஞ்சலோம் பென்று ரென்பதற்கு, "தமமை யெதிர்ப்பட்டுநான் நின்னிற் பிரியே னஞ்சலோம் பென்றவர்" எனவும் அஞ்சலென் ரென்பதற்கு, "நின்னிற் பிரியேன் அஞ்சலென்றவர்" என பரிமேலழகர் இவ்வடியைக் கருத்திற்கொண்டுபொருளெழுதியிருத் இங்கே கருதற்பாலது குறள். ககசக, ககஙச.

பொதுப் பெண்ணவள்" சீவக. ககறு௦. (ஆ) "பூவின்மேலிருந் தெய்வத் தையலும் பொதுமை யுற்றாள்" கம்ப. மாயாசனக. ௬
(இ) "திருமக ளிவளென.............. ..பேதை வைகுமே"
"திருவுவமம் வடிவிற்கும் நல்வினை யுடையோ னிடத்து எகுர்துவ

யும் பொதுவா யிருத்தற்கும்" சீவக. கஅரு. விசேடவுரை. என்
வற்றானும் (ஈ) "சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா

வுறுகாலத் தார்றுகா வாயிடத்தே யாகுஞ், சிறுகாலைப் பட்ட பொ,
யும்" நாலடி ககO. (உ) "பொறியுங்கொடற் பாலார்கண்ணேதொடும்

பழ. உOகு. (ஊ) "பெருமுழங்கு திரைவரைக ளீக்கிப்பிணி புறிலு
திருமுயங்க லில்லையெனி னில்லைபொரு ளீட்ட, மொருமுழமு
சேறலில ரேனும்பொரு ளார்க்கே, வரும்வழி வினையுழந்து வாழ்
தவ மாதோ" (எ) "நற்றவஞ் செய்தவீர ருளவழி நயந்
நாமும், பொற்றதா மரையி னளின்" (ஏ) "நற்றவம் பரவைஞா
நாமுட னிறப்பின்வையை, மற்றமிறவத்திற் கென்றுமையவி யனைத்
மாற்று, திர்றென வுணர்ந்து நிற்பிற் றிருமக ளென்று நீங்காள், ப
ளுடே நிற்பினென்றுந் திருமகள் பற்றல்செல்லாள்." சீவக. உகூக

உஎஙஅ, உகஅக. (ஐ) "வினையொழிகாலைத் திருவின் செல்வி,யனைே
மாகி யாடவர்த் துறப்பேம்" மணி. கஅ: உக-உ. (ஓ) "பழமையி
பசையாது கிழமையிற் கெழுவாது, தவந்தீர் மருங்கிற் றிருமகள்
போலப், பயந்தீர் மருங்கிற் பற்றுவிட்டொரீஇ" பெருங். (க) ஈ
றுபேதம்) * வாயா.

முதலாவது பாலை. உ0 கஉ

மன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய் (நீ) நின்னின்
நிலைப்புவரை வாழாள் மடவோ

பாருளது நிலையின்மையும் அவளது ஆற்றாமையுங் கூறிச் செல
றுத்தது.

இதன் பொருள்.

பால் தான் மருளும் மருப்பினையும் உரலின் அடியையொக்கு
லத்தே பாவும் அடியினையும் சாத்தினையுடைய நதியவாகத் தமழு

கத்தினையுமுடைய இனத்தைப் பிரிந்த யானை வழியைக் காவல்கொண்
ற்கும் வேறுகிய நிலத்தைப் போய்ப் பொருள் தேடுகின்ற இடத்தே
னைப் பிரிந்திருத்தலை நெஞ்சு விரும்புமென்று சொல்லும் அருளில்லா
சால்லையும் நீ சொன்னாய்; எம்மை விரும்பி நன்மையையுடைய நறி
தலை நீவி நின்னிடத்தினின்று மபிரியேன் நீ அஞ்சுதலைத் தவிராவாயென்
சால்லும் நன்மையையுடைய சொல்லையும் நீ சொன்னாய்; அவ்விரண்
ன் மயக்கத்தினையுடைய மகனே! உண்மையிடத்தன யாவைதான் அ

சுநுசு-அ. (ஓ) "மாரியுந்திருவு மகளிர் மனமுந், தக்குழி நில்லா
பட்டுழிப் படும்" பெருங். (க) நடு) சுடுசு-எ. (ஔ) "நல்வினைப்
னல்லா னறந்தா மலையாளுஞ், செல்வான் சிறந்தார்பி ணுயினும்
அறநெறி. சுஉச. (ஃ) "புண்ணிய முலந்தபின் .. ..எண்ணி
ளிகந்திடும் யாவர் தம்மையு, நண்ணிய நண்பில னங்கை வணவே
சூளா. முத்தி கடு. என்பவற்றாலும். (அஅ) "அகடுற யார்மாட்
நில்லாது செல்வஞ், சகடக்கால் போல வரும்" நாலடி. உ. (ஆ
"அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வம்" குறள் நுநுந. (இ) "பொரு
போற்றி வழங்கும்நெறி" - 'போற்றி வழங்குதல்' பேணிக்கொ
டொழுகுதல்' அஃதாவது ஒருவரோடு நட்பில்லாத அதனை
தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக் கொண் டொழுகுதல். குறள். சுஎ
விசேடவுரை (ஈஈ) "திருவினைத் தீராமையார்க்குங்கயிறு" - 'ஒரு
கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தன்க ணிங்காம

அ: சுஉ - சு-ம் அடிக்குறிப்புக்களுள் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்
வனவும் இங்கே அறிதற்பாலன.

க. "என்னானோ நெடுந்தகாய் நீ செல்வு, தக்காள் கொண் டிறக்குமி
ளரும்பெற லுயிரே" (கலி. இ: கஅ-க) என்பதும், இந்நூற்பக்
சு0: உ - இன் குறிப்பும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

ன்றிசேல்ன், நீ தேடுகின்ற பொருடான், இத்தன்மையோர் நமக்கு உரி
என்று கருதாதே பிறரிடத்து நின்ற நல்வினையாலே மீண்டு மீள்
வன்று தங்கும்; நின்னையின்றிக் கண்ணிமைத்தொழில் நிகழுங்காலத்தி
ல்லையும் உயிர் வாழாத மடவோளுடைய அமைவினுடைய அழகைத் த
டித்தேகொண்ட தோளிரண்டினையும் மறந்து அத்தன்மைத்தாகிய செ
ன் தேடுகின்ற இடத்தே இவளை விட்டுப் பிரிந்திருப்பாய்; எ - று.

• அவற்றுளென இரண்டனுள் ஒன்றை வருத்தலின் யாதுவாயதெ
ருமையாற் கூறற்பாலதுவும் (க)"அவ்விரண்டனுட் கூர்ங்கோட்ட • காட்
ல்" என்றது போலப் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. பிரிவா மென்று
ன்னிலையேவ லொருமை முற்று, "ஆயெண் கிளவியு மவற்றொ
ரொன்றும்" (உ) என்றதனால் துவாய் நின்றது.

"உறுக ணோம்ப றன்னியல் பாகலி, னுரிய தாகுந் † தோழ
யாளே" (ந.)என்பதனாற் குற்றேவற்றோழி 'பொருடான் பழவினை.:.......
ரிவோய்' என அறிவுடையாளாகக் கூறினாள்.

இதனால், தோழிக்கு அச்சமும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இஃது அவற்றுளென ஐஞ்சீரடி வந்து தனிச்சொல்லும் அடக்கிய
ன்றிச் சுரிதகம்பெற்று அடியிறந்தோடிய கொச்சகம். (உ

[illegible] முகனுமவ ருகுதல

க. "அவ்விரண்டனுட் கூர்ங்கோட்ட சுடர்வேல்" என்பதே கிடைத்
கலித்தொகைக் கையெழுத்துப் பிரதிகளி லெல்லாம் உள்ள
(தொல். எச்ச. சூ. சுகு. நச்) உரையிலும் இவ்வாறே காணப்படுகி
றது. ஆனாலும் இதுதவறென்றும் (தொல். எச்ச. சூ. சுகு. இளம்.
சேனா. சே.) உரையிலும் காணப்படும் "அவ்விரண்டனுட் கூர்ங்கோட்
காட்டுவேல்" என்பதே தவறற்றதென்றும் தோற்றுகின்றன.

உ. தொல். வினை. சூ. சுகு.

ங. தொல். பொருளி. சூ. சங. இத்னுரையில் (அ) இளம்பூரணர் "இழ
ரின்னோர்...............பெயர் புறையும்" என்பது தலைமக[ற்](ட்) குற்
துன்பம் பரிகரித்தல் தோழி யியல்பாகலின் அவட்கு அறிவு உரி
தாகு மென்பதற்கு மேற்கோள்காட்டினர். (ஆ) நச்சினார்க்கினிய
தலைவிக்கு வந்தவருத்தத்தைப்பரிகரித்தல் தோழிகடனாதலின் அவட்
அறிவு உரியதாகுமென்பதற்கு "பொருடான், பழவினை.........
பிரிவோய்" என்பதை மேற்கோள் காட்டினர். தொல். பொரு சூ. ச

ச. தாழிசை மூன்றடியால் வந்ததற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள். தொல்
செய். சூ. கடுக. 'போக்கியல்' இளம்.

(பாடபேதம்) * சாவேல், சுடர்வல், † தோழிதன்னுரனே.

பண்டுமிவ் வுலகத் தியற்கை யஃதின்றும்
புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்திர்
தாயுயிர் பெய்த பாவை போல
நலனுடை யார்மொழிக்கட் டாவார்தாந் தந்நலம்
தாதுதேர் பறவையி னருந்திறல் கொடுக்குங்கா

செறிமுறை பாராட்டி னாய்மற்றெம் பல்லின
பறிமுறை பாராட்டி னையோ வைய ;
நெய்யிடை நீவி மணியொளி விட்டன்ன
வைவளை பாராட்டி னாய்மற்றெங் கூந்தற்
செய்வினை பாராட்டி னையோ வைய ;
குளனணி தாமரைப் பாசரும் பேய்க்கு
மிளமுலை பாராட்டி னாய்மற்றெம் மார்பிற்
றளர்முலை பாராட்டி னையோ வைய ;
எனவாங்கு ;
அடர்பொ னவிரேய்க்கு மவ்வரி வாடச்
சுடர்காய் சுரம்போகு நும்மையா மெங்கட்
படர்கூற நின்றது முண்டோ தொடர்கூரத்
துவ்வாமை வந்தக் கடை.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அதற்கு உடம்படாது தலைமகனை நெருங்கிக் கனவுகாலத்தொழுக்கம் எடுத்துக்காட்டி ஆற்றுவித்து உடம்பட்டிப் போட்டான் மறுத்தது.

இதன் பொருள்.

(க) உண்கடன் வழிமொழிந் திரக்குங்கா ன் முகனுந்தா ம்
கொண்டது கொடுக்குங்கான் முகனும்வே றாகுதல்

க. (அ)முன்னிலைப் புறமொழியாவது முன்னிலையாக நிற்பாரைக்குறித்து பிறனைக் கூறுமாறுபோலக் கூறுதலென்று கூறி அதற்கு "உண் கடன் ....வுலகத தியற்கை" என்ற பகுதியை மேற்கோ காட்டி இவ்வுரை தலைமகனை நோக்கியவாறு காண்க வென்ப

இளைய; தொல். கற். சூ. உ௩. 'முன்னிலைப்'. (ஆ)நச்சினார்க்கினியரு
இதற்கே "உள்கடன் வழிமொழிந்து .. ..பொருள் வேட்கை
என்ற பகுதியை மேற்கோள் காட்டுவர். தொல். கற். சூ. உக.

(க) பண்டு * மிவ் வுலகத் தியற்கை யஃதின்றும்
புதுவ தன்றே புலனுடை † மாந்திர்
தாயுயிர் பெய்த பாவை போல
நலனுடை யார்மொழிக் கட்டாவார் தாந் தந்நலந்
தாதுதேர் பறவையி னருந்திறல் கொடுக்குங்கா
லேதிலார் கூறுவ தெவனோநின் பொருள்வேட்கை

எ - து: அறிவுடைய (உ)மாந்திர்! தாம் வாங்கியுண்ணுந் தனிசை வழி டாகச் சொல்லி இரந்துவாங்கும்பொழுது முகமலர்ந்திருத்தலும் அங்ஙன வாங்கின தனிசை மீண்டு கொடுக்கும்பொழுது முகம் கெட்டிருத்தலு மன்பும் இவ்வுலகத்துள்ளார் இயல்பு; அஃது இன்றும் புதியதொன்றன் அஃது இயல்பாயவாறு என்னெனில், மகளிர் தம்முடைய நலத்தை அ களை இரந்துகொண்டு (௩) தாதைத் தேடி உண்ணும் வண்டுபோல நுகர் துதனை அவர் வேண்டின காலத்து அவர்க்குக் கொடாது கேட்டினை கொடாநின்றீர், அங்ஙனம் கேட்டினைக் கொடுக்குமிடத்து ஏதிலார் கூற தெவனோ? அதுவன்றியும் நன்மைக்குணமுடையார், (௪)சித்திரமெழுதாகின் ன் உயிர்ப்புக் கொடுத்த பாவை, தான் அழியுமளவும் அக்குறிப்பு நீ றுபோலத், தாய் கூறிய மொழியிடத்து உயிராகிய உணர்வைகெடா அம்மொழியிடத்து கலந்தாயி னினக்கு நிகழ்கின்ற நின் பொரு வேட்கையிடத்து நினக்கு ஏதிலாராகிய யான் கூறுகின்ற காரியம் எ ன்மைத்து? பயன்படாதே; எ - று.

"முன்னிலைப் புறமொழி யெல்லா வாயிற்கும், பின்னிலைத் தோன் மன்மனார் புலவர்." (௫) என்பதனான் இது முன்னிலைப் புறமொழியாக றினான்.

முகாமை தமையனை மையனுற - மருடங்கிப், பகைமேற்கொண் டா
போலக் கொண்டார்வெருட, அகைமேலுய கைப்பாய்விடும் ” பழ
நபச. (ஆ) “தாயினைக் கண்டெனச சார்ந்துவாங்கிப்பின், பேயினை
கண்டென வொளித்துப் பேதுநீஇ, யீயவொன் றில்லவர் கடன்
னேற்றவர், மாயிருங் களிகொள வழங்கிப் போக்கினன் ” காஞ்சிப்
(உ) கழுவாய்ப். உஙக.

க. “புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை” புறப். எகஉ. “புதுவதன்றே
தொன்றியல் வாழ்க்கை” சிலப். ந.0. கச0. “புதுவது புகுந்ததே
வன்றே ” கந்த. மார்க்கண்டேய உஉ0.

உ. மாந்தரென்னுஞ் சொல்லுக்கு ஒருமையின்றென்பர். சிலர் அஃது
ஆணபாலொருமையில் மாந்தனென்றும் வருகின்றது.

ந. கலி ச0; உச-இ ஆம் அடிகளின் குறிப்புப்பார்க்க.

ச. (அ) “சூழ்சுனிமேலோன், சித்திரம் புணர்த்த பாவை செயலறவிருக்கு
மாபோல் ” கந்த. மேருப். கச. (ஆ) “ துகிலத் தெழுது பாவையி
னுன்றமை புலத்தினன் ” கந்த. குமாரபுரி கச.

ரு. இந்நூற்பக்கம் கஉந: க - இன் குறிப்புப்பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * இவ்வுலகியற்கை, † மாந்தீர.

முகனும் முகனுமென்னும் உம்மைகளை வேறுகுஞ்லென்பான் பின்
ட்டி எண்ணும்மையாக்குக. பலவுமென்ற உம்மை எதிரதும் இன்
மன்னும் உம்மை இறந்ததும்தழீஇயின. மாந்திர், அண்மைவிளி (க) ஆர்
ருந்தென விகாரமாயிற்று. இதல்கொடுக்குமிடத்து பொருள்வேட்
டத்து என்பன கூறுவதெவனென்பதனேடு முடிந்தன.

இது தடவு.

௧. (உ) நறுமுல்லை சேர்முகை யொப்ப நிரைத்த
(௩) செறிமுறை பாராட்டி னாய்மற்றெம் பல்லின

...ந்து நறிய முல்லையினது தன்னிலொத்த முகையையொக்கும்படி நிர
...செறிந்த முறைமையாகிய நுகர்ச்சிக்குரிய இளமைப்பருவமெல்லா
...ற்பாராட்டிவிட்டாயோ? அது செய்திலையே; எ - று.

மற்று, வினைமாற்று; நுகாரம், எதிர்மறை.

பறிமுறை பாராட்டினாய் செறிமுறை பாராட்டினையோவெனப் பாட
...(௩) மாறிப் பொருள்கூறுக. அன்றி அவ்வனம் பாடமோதலும் ஒன்...

௨ செய்யிலை நீலி மணியொளி விட்டன்ன
(௪) வைவகை பாராட்டி னாய்மற்றெங் கூந்தற்
செய்வினை பாராட் டினையோ வைய

எ - து: ஐய, நீலமணி ஒளிவிட்டாற்போன்ற எங்கூந்தலிற் புழு...
...த் தாயர் (௫) ஐந்து வகையாக முடித்த இளமைப் பருவத்தை இதற்...
...ன்பு பாராட்டிவிட்டாய், அப்பருவம் ஒழிந்த நீதான் அதனிடத்து
...யும் தொழில்களை முற்றச்செய்து பாராட்டிவிட்டாயோ? அது செ...
...லையே; எ - று.

---

௩. ஆர்ந்தென்பது அருந்தெனவருதலைக் குறுக்கும் வழிக் குறுக்கலென்ப சேனா. தொல். எசச. சூ. எ. அகம். கச. பதிற். அக: இ: ஆர்ந்தவெ... பது 'அருந்த'என ஐங்குறு. எ௦, உஎக. இலும்வந்துள்ளது. நெடிலை குறுக்கிப் பின்னின்ற ரகரமெய்யின்மேல் உகரவுயிரேற்றல் தமிழ்மரபு...

௪. ஒப்பவென்பது மெய்யுவமமாகச சிறுபான்மை வருதற்கு "நறுமுல்லை சேர்முகை யொப்ப நிரைத்த" என்பது மேற்கோள். தொல் உவம சூ. கஇ. பே.

௫. "செறிநிலைவெண்பலும் பறிமுறை நிரம்பின" நற்றி. ௩௩எ.

௬. "பறிமுறை சேர்ந்த நகையவராய்" கலி. கூ௩: கக.

௭. மாற்றவென்னும் பொருளில் மாறவென்னுஞ் சொல்லே பிறவிடங்களிலும் வந்துள்ளது.

௬. "ஐம்பா லாய்கவி னேத்தி" குறிஞ்சி. கஙக.
௭. "கறதிணையம்பான் மகளிர்" ஐங். அச.

வைளாடிற் கொலைகள் செய்துமுடித்தலும் அக (க) கூடதலிணையிற் றயிர் முதலியனவுமாம்.

(உ) குளனணி தாமரைப் பாசரும் பேய்க்கு
(ங) மிளமுலை பாராட்டி னுய்மற்றெம் மார்பிற்
(ச) றளர்முலை பாராட் டினையோ வைய

எ - து: ஐய, குளம் அழகுபெறுதற்குக் காரணமான தாமரையின் அரும்பையொக்கும் எம்முடைய யாற்றின்பம் மிகவுமில்லாத இளமுலையை இதற்கு முன்பு பாராட்டிவிட்டாய்; அப்பருவம் ஒழிந்து யாற்றின்பத்தை மிகவுமுடைய நீக்கம் அறியாத என்றன் நிலைமை சிறிதுசாய்ந்த முலையுடைய மிக்க இளமைப்பருவமெல்லாம் முற்றப் பாராட்டிவிட்டாயோ து செய்திலையே; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

இத்தாழிசையின் கருத்தான் முற்பட்டவற்றிற்கும் யாங்கூறியபொருளென்றுணர்க.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

(ரு) அடர்பொ னவிரேய்க்கு மவ்வரி வாடச்
சுடர்காய் சுரம்போகு நும்மையா மெங்கட்
படர்கூற நின்றது முண்டோ (சு)தொடர்கூரத்
துவ்வாமை வந்தக் கடை

௫. கூர்தலினையிற்றுயிலுதல் கலி கoச: அடிக்குறிப்புப்பார்க்க.

டு. (அ) "குளத்துக் கண்ணெயன்ப தாமரை" நான். கக. (ஆ) "குளனணி தாமரை" மணி. கஙி: எஙி. (இ) "தண்கய மருங்கிற் றாமரைபோல வண்ணனன் மூதூர்க் கண்ணெனத் தோன்றி" பெருங். (ஈ) ௩க: கக - உo. (ஈ) "பொய்கை தாமரை பூத்தெனப் பொலிர்தன" கம்ப. வருணனைவழி. ௩உ. (உ) "புண்டரிக மோடுபல பூத்திர ளணிந்து, தடைவர்க ளெஞ்சுகட வாதஜொர் வனப்புக், கொண்டு குளிர் தாங்கு தடம்" விநாயக. சோமகாந்தன்வனம் உஉ (ஊ) "அலரணியா நீர் நிலைபோல்... .. ..அடிகளையடியே னித்திருத்த லழகேயோ" திருவா னைக்கா. சம்புமுனிதவ ௬௦.

௭. "அடர்பொ னவிரேய்க்கு மவ்வரி வாட" என்பது அரியென் பது நிறத்தின்கண் வந்ததற்கு மேற்கோள். தொல். உரி. சூ. எ௩. 'கூறிய கிளவி'தெய். 'அவ்வரிவாட' நற். ௩௩௮.

௮. "தொடர்கூரத், துவ்வாமை வந்தக்கடை" என்பது வினையெச்சங் களுள், கடையீறு இறந்தகாலம் பற்றிவருதற்கு மேற்கோள் தொல். வினை சூ. ௩உ. சேனா; சூ. ௩க. கல்; சூ. ௩உ. நச். நன். வினை. சூ. உச. இரா. இ - வி. சூ. உசக. துவ்வாமை யென்னும் மறைக்கு,

எ - து: நும்முடன் இவட்குப் பிணிப்புமிகும்படி நல்வினை * நிகழ்கி ரலத்தே நும்மை நுகராமையாகிய தீவினை வந்து புகுந்த இடத்த டாகிய பொன்னினது விளக்கத்தையொக்கும் அழகிய சுணங்கு கெ ஞாயிறுகாய்ந்த சுரத்தைப் போகும் நும்மை யாங்கள் எம்மிடத் நத்தத்தைச் சொல்லி விலக்க எம்மிடத்து ஒரு நல்வினை நின்றதும் உ ா ?இல்லையே, யாம் கூறுவதென் ? எ - று.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

"காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை, யேமஞ் சான்ற மக்களொ
வன்றி, யறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனுங் கிழத்தியுஞ், சிறந்தது பயிற்
றச் தன் பயனே" என்னும்(க) சூத்திரத்திற் றலைவனும் தலைவியும்(உ) மூப்
நவதன்முன் துறப்பாரென்றலின், பல்லு விழும்பருவத்தும் (ங) நரைவரு
நவத்தும் இல்லறஞ் செய்திருப்பாரென்றல் பொருந்தாமை யுணர்க.

இது சுரிதகம்.

இதனுல், தோழிக்கு இழிவும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இஃது எட்டடித்தரவும் மூன்றடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் வெ
ச் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. "வெண்பா வியலினும் ப
முடியும்" (ச)என்பதுவிதி. இது மேல்வருவன வற்றிற்குங் கொள்க. (உ
ங) (ரு) இலங்கொளி மருப்பிற் கைம்மா வளம்பகர்

[illegible]

தனியே யிறப்ப யாணுழிந் திருத்த

னருதக் கன்றிவ் வழுங்க லூர்க்கே

துவ்வுதல் உடம்பாட்டுச் சொல்லென்பதனை "நெடுவான் பேக
துவ்வுதல்யான் விழைந்திலேன்" என்பதனாலும் உணர்க.

க. தொல். கற்பியல், சூ. ருக.

உ. (அ) "இறந்திலன் செருக்களத் திராமன் றாதைதா, னறந்தலை நிரம்
மூப்படைந்த பின்னருந், துறந்தில னென்பதோர் சொல்லுண் டான
பின், பிறந்தில னென்பதிற் பிறிதுண் டாகுமோ" கம்ப. அயோத்
மந்திர உஅ. (ஆ) "வெண்மதி நுதலாய் காமம் வெறுக்குநா
காறு நின்கேள், வண்மலராகந் தோய்ந்து வாழ்தி" பிரமோத்த
உமாமகேசுவர பூசாபலம் சு.

ங. "நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர், குழவியிடத்தே துறந்தா
புரைதீரா, மன்னு விளமை மகிழ்ந்தாரே கோலூன்றி, யின்னாங் கெழு
திருப்பார்" நாலடி. கக.

ச. தொல். செய். சூ. எஎ.

1. இரண்டடியாற் சூழிசை வந்ததற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள். தொல்
செய். சூ. கசுக. 'போக்கியல்' இளம்.

திபேதம்) * செகிழ்கின்ற, கல்குகின்ற.

இனியான்
என்னானு முண்மேனன் வாழுநும் வாழேன் ;
அ தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர்
வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர் ;
௰ நல்குநர் புரிந்து நலனுணப் பட்டோ
ரல்குநர் போகிய வூரோ ரன்னர் ;
உ கூடினர் புரிந்து குணனுணப் பட்டோர்

கொலைவெங் கொள்கையொடு நாயகப் படுப்ப
வலைவர்க் காழ்ந்த மடமான்போல
நின்றுங்கு வருடமென் னெஞ்சினை
யென்றுங்கு வாரா தோம்பினை கொண்மே.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலைவி எம்மையும் உட
னாண்டு செல்மினென்றட்த உடன்படாது அவன் பிரியலுறத் தன
றந்துபாடுதோன்றக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

இலங்கொளி மருப்பிற் (க)கைம்மா * வுளம்புநர்

புலங்கமு கவலையிற் பூஞ்சினை † யுதிர்க்கும்
விலங்குமலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரந்
தனியே யிறப்ப யானொழிந் திருத்த
‡ லாகுதக் கன்றிவ் வழுங்க லூர்க்கே

௧. (அ) "குறவ, ருயர்நிலை யிதணம் ஏறிக் கைபுடையூஉ, வகன்மலை யிற பிற் றுவன்றிய யானைப், பகனிலை தளர்க்குங் கவணுமிழ் கடுங்கல் மலை. ௨௦௮-௯. (ஆ) "யானைக், கால்வ லியக்க மொற்றி நடுநாள், வரையிடைக் கழுதின் வன்கைக் கானவன், கடுவிசைக் கவணி னெறிந் சிறுக, லுடைவுறு கனையிற் போகிச் சாரல், வேங்கை விரியிணர் சிதறி" அகம். ௨௯௨: அ - ௧௩.

(ரதிபேதம்) * உலம்புநா, † உமிர்க்கு மிலங்கு. ‡ கருதக்கொன்று, கருதற்கொன்று.

இனியா
(௧) துன்னாது முன்னேன் * வாழுவும் வாழேன்

எ - து. விளக்குகின்ற ஒளியினையுடையவாகிய கொம்பினையுடை

வெம்பிய, போதலரிய வெய்ய சுரத்தைத் தனித்து நீ போக யான் நின்னை கைவிட்டிருத்தல், இந்த இரக்கத்தையுடைய ஊர்க்குச் சிரித்தற்குத்தக் காரியம்; நீ இங்ஙனம் பிரியுமளவில் யான் உண்டற்கு உரியனவற்றை உண்ணுதலுஞ் செய்யேன். உயிரை வாழ்த்தலுஞ் செய்யேன்; எ - று.

உண்மேனன் வாழேனென்பன முழுவதுமே காரியவாசகமாயே நிற்
மன்பது, "வினையேசெய்வது" என்னும் (உ) சூத்திரத்தாற் கூறினும். உம்மை
ள் எண்ணும்மை; உண்ணலுமுண்ணேனென்பது, (௩) பசியடநிற்றல்.
இது தாவு.

௧. (அ) "அணியலு மணிந்தன்று" (ஆ) "அரற்றலு மரற்றும்" (இ) "அ
தலு மழுஉம்" (ஈ) "அறிதலு மறிகியோ" (உ) "அறிதலு மறிதிரோ
(ஊ) "அறிதலு மறியார்" (எ) "இயங்கலு மியங்கும்" (ஏ) "உயிர்

தலு முயிர்த்தனன்" (ஐ) "ஓடலு மோடும்" (ஒ) "சுழலலுஞ் சுழலும்
(ஓ) "தொடலுந் தொட்டான்" (ஔ) "தொழலுந் தொழுதான்" (ஃ
"நகுதலு நகூஉம்" (அஅ) "நல்கலு நல்குவர்" (ஆஆ) "நீங்கலு நீங்கார்

(இஇ) "நீடலு நீடும்" (ஈஈ) "பயிற்றலும் பயிற்றும்" (உஉ) "புல
பலும் புலம்பாளோ" (ஊஊ) "மயங்கலு மயங்கும்" (எஎ) "மரு
டலு மருட்டினன்" (ஏஏ) "மார்த்தன் மார்தி" என்பவை முத
யன உண்ணலுமுண்ணே னென்பதனொடு ஒப்புநோக் கற்பாலன
௨. தொல். வேற்.மயங். சூ. ௨௧. இச்சூத்திரத்தினச்சினார்க்கினியருரையி
(அ) "இனி யானுண்ணலு முண்ணேனென்புழி இனியான் சோற்றை
யுண்ணுதலையுஞ் செய்யே னெனவும் வாழலும் வாழேனென்பு
இனி யான் உயிரை வாழுதலையுஞ் செய்யேனெனவும் ....
தைப் பாவித்த லென்புழி, பாவித்தல் செய்த லென்னு
பொருட்டாய் நின்றது என்றுகூறி, "உண்ணலுமுண்ணேன் வாழலு
வாழேன்" என்பதனை மேற்கோள் காட்டுவர், சிவஞான முனிவ
சிவஞான பாடியம் இலக்கணவியல் சூ. ௬. அதிகரணம் ௨. வெண்
௩௧. (இ) "உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன்" என்பதை
ஒருபொருட் பன்மொழி யென்பர் மயிலைநாதர்; நன். பொது. சூ. ௪

௩. தொல். மெய்ப் சூ. உஉ. பேராசிரியருரையிலும் " இனியான்... ......வாழேன் " என்பது பசியட நிற்றற்கு மேற்கோள்.

ரதிபேதம்) * வாழ்தலும் வாழேன், † விளங்குகின்ற.

17

(உ) வேனி னுண்ட குடை (௩)யோ ரன்னர்

எ - து: தோளின் நலத்தை நுகர்ந்து கணவரால் துறக்கப்பட்ட மக தண்ணீர் வேட்கையாலே கோலித் தண்ணீர் குடிக்கப்பட்ட எச்சிலாற் ப படாத (௪)குடையோலையை ஒப்பர், அந்நிலையை நேர்ந்துபார்; எ - று.

நல்குநர் புரிந்து நலனுணப் பட்டோ

(௫) ரல்குநர் போகிய வூரோ ரன்னர்

எ - து: மனம் விரும்பி யருளின கணவரால் நலத்தை நுகர் † விடப்பட்ட மகளிர் குடியிருப்பார் போகிய பாழூரை ஒப்பர், அந்நிலை நேர்ந்துபார்; எ - று.

---

௧. (அ) உண்டற்குரிய வல்லாப்பொருளை யுண்டனபோலக் கூறலுமரபெ பதற்கு, " தோணல முண்டு... ... ... பூவோரன்னர்" என்பவற் மேற்கோள் காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர்; தொல். பொருளி. சூ. ௧ (ஆ) அளித்தயில் இன்ற வேந்த னென்புழி "அயிறல்-உண்டல்; 'உ டற்குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே 'தோணலமுண்டு துறக்கப்பட்டோர்' என்றார் பிறரும்;" எ இதனை மேற்கோள் காட்டுவர் இவ்வுரை யாசிரியர், சீவக. ௧௧௨. ("தோணலமுண்டு" பரி. ௧உ: ௪௧. (௩) "தோணலமுண்டாளை கலி. ௧௪௭: எ. (உ) " பச்சினை வெய்புரை தோணல முண்டானல் (௯) "தோணல மினிதுமாந்தி" பாகவதம். (௧0) உத்தவனைக். ௩௧ பத்திரையை. எ. என்பவையும் (எ) "தோணல முணீஇய" சிலப். உஎ: உ௪அ. என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. வேட்கை நீர் - வேனிலென்றுதலைப் போலிமொழி யென்பர் மயிலை நாதர்; இலக்கணப் போலியென்...

ஆ. ௩௧. ... இராமாநுசகவிராயர்; நன். மெய்.

... ௩௨௬.

௭. "சூடிய பூவும் பருகிய வோலையுந் தோகையரு, நாடிய கலை நிகர்ப்பர்" தனிகை. களவு. ௩.௩௧. 'பனைக்குடை' அகம். ௧௨௧: ௧௨. புறம். ௧௭: ௧௧; ௩௯௨: ௩. நாலடி. ௨௮௧.

௮. (அ) "அங்குடிச் சீறூர், மக்கள் போகிய வணிலாடு முன்றிற், புலப்பில் போலப் புல்லென், றலப்பேன் றோழியவ ரகன்ற வூரே" குறுந். ௪௧. (ஆ) "கால்வேறு தேவரு நலத்தகு சிறப்பிற், பால்வேறு தேவரு போல்வதோ ரியல்பின தாகிப், பொன்னகர் வறிதாப் போதுவர்" மிப்பதிப் படர்ந்து, மன்னன் கரிகால் வளவனீங் கியபா, லிங்கர் மணி. ௧: ௩௭-௪௧. (இ) கம்ப. அயோத்தி. ஆற்று. ௪௫.

(பேதம்) * அருவி அக்களவர், † விட்டமகளிர்,

முதலாவது பாலை. ௨௨

௨. கூடினர் புரிந்து (க) குணனுணப் பட்டோர்
சூடின ரிட்ட பூவோ ரன்னர்

எ - து: மனம் விரும்பிக் கூடின கணவராற் றங் குணத்தை நுகர்ப் டப்பட்ட மகளிர், முடிப்பார் முடித்துப்போகட்ட பூவை ஒப்பர், அந்நிலை ர்ந்துபார்; எ - று.

இவை "உண்டற் குரிய வல்லாப் *பொருளை" என்னும் (உ) சூத்திரத் ப்த்துக்கொண் டுணர்தலென்பதனுற் கொண்டாம்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.
எனவாங்கு, அசை.
இது தனிச் சொல்.

௩ யானு நின்னகத் தனையே னனைது
கொலைவெங் கொள்கையொடு † நாயகப் படுப்ப

யென்னுங்கு வாரா தோம்பினை கொண்மே

எ - து: நின்னிடத்து யாதும் பயன்படாததன்மையையுடையே
னிக் கொலைத் தொழிலிடத்துக் கடிய கோட்பாட்டோடே காய் அமை
் சென்று தனக்கு உரித்தென்று || அகப்படுத்திக்கொள்ள அதற்கு உரித்
து வலைவர்க்கு அமர்ந்துவிட்ட மடமான்போலே எனக்கு உரித்தாக யா
ப்படுப்பவும் என்னுங்கு வாராமல் நின்னுங்குவரும் என் நெஞ்சினை
துகாத்துக் — கொள்; எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்கு இழிவும் தலைவர்கு அசைவும் பிறந்தன.

நின்னுங்கு என்னுங்கு என்பன நின்னுடைய கையிடத்து என்னுடை
யிடத்து எனச் சுட்டுப் பொருள்(?) தந்தவாறுணர்க.

இஃது இனியான் எனத் தனிசசொல்லும் ஈரடியான் ஒன்றும் பெற்
த கொச்சகம்; இது "பாநிலைவகை" என்னும் (௬) சூத்திரவிதி. (உ

௯. துறையாற் சன மொன்னவி இ யுண்டதே யென்னுமிடத்து உண்
தென்பதற்குக் கைக்கொண்டதென்று பொருள் கூறி "உண்ட
குரியவல்லாப்பொருளை, யுண்டனபோலக்கூறலுமரபே" என்றதனு
உண்டதென்றார்; 'குணனுணப் பட்டோர்' என்றார்போல "என இ
பகுதியை இவ்வுரையாசிரியர் மேற்கோள் காட்டினர். சீவக. கக

௦. தொல். பொருளி. சூ. கக. இந்நூற் பக்கம் கஅ௦: க-குறிப்புப் பார்க்

௰. (அ) காவர்பாங்கி னுங்கோர் பக்கமு மென்புழி, காவற் பாங்கினு
சென்பதற்கு, காவற் பக்கத்தின் கண்ணே யெனப்பொருளும் ஆ
தென்பது இடங்குறித்து நின்றதென விளக்கமு மெழுதி 'நின்னுங்
வருஉமென் னெஞ்சினை' என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டின
இளம். தொல். அகத். சூ. ௪௪. 'ஒன்றாத்தமரினும்'. (ஆ) "நின்னுங்
வருவது போலும்" மணி. கக: ௪எ.

ரு. தொல். செய். சூ. கஙக

(திபேதம்) * பொருளையும் " என்னும், † காயகடுப்ப, ‡ வலையுறகமாக்
|| அகப்பேற்றிக்கொள்ள, + கொள்ளென இறந்தபாடு தோன்றக்கூறினர.

றஞ்சிய தாங்கே யணங்காகு மென்னுஞ்சொ
லின்றீங் கிளவியாய் வாய்மன்ற (௨) நின்கேள்

புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட யானு
மிதுவொன் றுடைத்தென வெண்ணி யதுதேர
மாசில்வண் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுட்

(௫)பாயல்கொண் டென்றோட் * கனவுவா ராய்கோற்
(௪) றொடிநிரை முன்கையாள் கையாறு கொள்ளாள்
கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவள் கொல்லோ

௧. இச்செய்யுள் பிரிதலுற்ற தலைமகன் குறிப்புக் கண்டு தலைம கூறியதற்கும் (தொல். அகத். சூ. ௪௰. 'எஞ்சியோர்க்கும்' இள அந்தணர் பொருண் முடித்தற்காகத் தூதுபற்றிப் பிரிதற்கும் (தொ அகத் சூ. ௨௯. நச.) தலைவன்கண் நிகழ்ந்தது தலைவி நினைந்து தோழிக கூறியதற்கும் (தொல்.அகத்.சூ. ௪௫. நச.) பிரியக்கருதிய தலைவ பள்ளி யிடத்துக் கனவிற் கூறாத வாகிய வேற்றுநாட் டகல்வி விழுமத்துக்கும் (தொல். கற் சூ. ௯. நச.) பகினை மூடியான் வந்தக வெண்பாட்டிற்கும் (தொல். செய் சூ. ௧௧௦. பே.) மேற்கோள். "செஞ்சு நடுக்குற ... .மிதுவொன் றுடைத்தென வெண்ண என்பது பாராட்டினால் தலைமகன் பிரிவு தலைமக ளுணர்ந்தத மேற்கோள். தொல். பொருளியல் சூ. ௫௬. 'செய்பொருவ இளம். "நெஞ்சுநடுக்குறக் கேட்டுமெய்வருந்தி" மணி. ௨௪: ௪.

௨. "நின்கேள், புதுவது... .. ..றுடைத்தென வெண்ணி" என்ப தோழிகேட்பத் தலைமகள் கூற்று வந்ததற்கு மேற்கோள். தொ செய். சூ. ௧௧௧. பே. நச.

டாயிற்று ; முன் உறக்கம்வைத்தலாலும் பின் கனவுவைத்தலாலு இப்பொருள் உரைக்கப்பட்டதென்று கூறி, "பாயல்கொண்டெ ரேட் கனவுவா ராய்கோத்... .. ..செய்பொருண முற்றமளவு என்பதனை அம்மெய்ப்பாட்டிக்கு மேற்கோள் காட்டினர். இள பூரணர் ; தொல். மெய்ப். சூ. கஉ.

(ஆ) "காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றும்" என்பது புறம் சுகை

ஈ. கையாறென்பது காதலர் பிரிந்தால் வருந் துன்பமும் அங்கிகார பிறவுமென்று கூறி, "தொடிநிரை ....வல்லுவள் கொல்லோ யன்பதனை அம்மெய்ப் பாட்டுக்கு மேற்கோள் காட்டினர். இள பூரணர்; தொல். மெய்ப். சூ. கஉ.

(திபேதம்) * கனவுயான், † வாய்சசோர்வு.

(க)விடுமருப் பியானை யிலங்குதேர்க் கோடு
நெடுமலை வெஞ்சுரம் போகி (உ) நடுநின்று
செய்பொருண் முற்று மளவென்று ராயிழாய்
தாமிடை கொண்ட ததுவாயிற் றம்மின்றி
யாமுயிர் வாழு மதுகை † யிலேமாயிற்
றொய்யி றுறந்தா ரவரெனத் தம்வயி
னொய்யார் நுவலும் பழிநிற்பத் தம்மொடு
போயின்று ‡ சொல்லென் னுயிர்.

[illegible]
யிற் பிரிகின்றனெனத் துணிந்து ஆற்றாளாய்த் தோழிக்குச் சொல்லியது
இது "மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கு முரித்தே" (ரு) என்பதனு
ந்தனைன் அறங் கருதித் தூதிற்பிரிந்து அவ்வரசர் செய்த பூசனை வாங்கி
நாண்டு வருதற்குப் பிரிகின்றதென்று கொள்க. இது "வேற்று நா
நல்வயின் விழுமம்" (சு) கூறுகின்றது.

இதன் பொருள்.

இன்றீங்கிளவியை யுடையாய்! நெஞ்சு நடுக்கமுறும்படி பலகாலு
ட்டும் கேட்டதனை உண்டோ இல்லையோ வென்று ஐயுற்றும் நா
ஞ்சியிருந்த பொருள் தாம் கேட்டபடியிலே மெய்யாய் வருத்தமாமெனு
மொழி. அறுதியாக உண்மை; அஃது எங்ஙனேயென்னில், நின்னுடை
உறவானவர், பலநாளும் புதியதொன்றாக என்னைப் பாராட்டுகையினுடே
ாலும் இப்பாராட்டுதல் ஒரு பிரிவையுடைத்தென்று கருதி அப்பிரிவை
ாயா நிற்க, (ஙு)ஐந்துவகையாகக் கூட்டின மாசில்லாத வண்மையையுடை

க. இதெலென்பது இவ்வாறே குத்துதலென்னும் பொருளில் வருத
(அ) "எயிறு படையாக வெயிற்கத விடாஅ" என்னும் புறம்.
மூலமும் அதனுரையும் (ஆ) "இமெருப் பியானையூ ரிருது பன்ன
பால்" உத்தரகோச. நளிசக்கர. கக. என்பதும் வலியுறுத்து
(இ) "இமெருப் பியானை யெறிந்த வெற்கே" புறம். ருoரு:
பிரதிபேதம்.

உ. "நடுகின்று செய்பொருள் முற்று மளவென்றார்" என்றலின்
துணையும் அளித்தாக மீள்வலென்ற தாமென இதனை அந்தண
சீர்துசெய்து பொருளீட்டுதற்குப் பிரியும் தூதிற்பிரிவிற்கு மே
கோள் காட்டினா, இவ்வுரையாசிரியர்; தொல். கற்பியல் சூ. சக.
ரு. தொல். அகத். சூ. உக. ச. தொல். கற். சூ.
ஙு. "சிறுபூளை, செம்பஞ்சு, வெணபஞ்சு, சேணம்,-உறுதூவி தாமிவை
யோ ரைந்து"

(பிரதிபேதம்) * நடுகின்றெஞ், † இலமாயிற, ‡ கொல்லென, || உறவானவை.

க்கையிற் புணர்ந்த புணர்ச்சியிடத்தே என் (க) தோளிலே துயில்கொண்
றக்காலன்றவர், ஆராய்ந்த கோற்றொழிலையுடைய செறிந்த தொ
ளிர்த முன்கையினையுடையாள் ஐயாறுகொள்ளாளாய்க், குத்துங் கொ
ளையுடைய யானை நீர் வேட்கையினாலே விளங்குகின்ற பேய்த்தேரி
ாருட்டு நம்மை நெடுமையில் வெய்யசுரத்தைப் போய் இரு பெ
ர்தலையுஞ்சந்துசெய்வித்தற்கு நவோககின்றுசந்துசெய்வித்தபின்னர் யா
ாறுதற்கு உரியவாய் அவர் எமக்குச்செய்யும் பூசனையாகிய பொருள் அ

து முடியுமளவும், தனக்கு வரைவினையுடைய இல்லறத்தையுங் காத்து
ந்நிலையும் பாதுகாக்க வல்லரோவென்று கூறினார்; ஆய்ந்த இழையினை
டையாய்! நம காதலர் கூட்டத்திற்கு இடையீடாகக் கொண்ட காரிய
ாருள்வயிற் பிரிவாயின், யாம் தம்மைப் பிரிந்து உயிர்வாழும் வலியுடை
யின், இனி, அவன் மார்பிற் றொய்யிலை நோக்காதவர் இப்பொழுது து
ரென்று நொய்ய மகளிர் கூறும் பழி தம்மிடத்தே நிற்ப, என்னுயி
மோடேகூடப் போயிற்றென்று சொல்; " எ - று.

நெஞ்சநக்குறாக் கேட்டது இவ்வாவிலே பயனுண்டென்று கேட்டா
போல்வது. இன்கிளவி, பின்பு காரியத்தில் இனிய கிளவி; நிகழ்கிளவி
ட்டகாலத்தில் இனிய கிளவி.

கனவுவாரென்றது தொடங்கி என்றுரென்ற துணையும் கனவெ
ம் மெய்ப்பாடு. ஐயாறு. உயிர்ப்பின்றி வினையொழிந்தயர்தல். தெய்
ரெனக் கூட்டுக.

இதனால், தலைவிக்கு ‖ இழிவும் தோழிக்கு அச்சமும் பிறந்தன.
இது சீருர் தளையுஞ் சிதையாமற் பன்னிரடியின் இகந்து ஒரு பொ(
தலாத சீர்வகைக் கலிவெண்பா. (உ

ந்) (உ)வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற
முகத்தவன் மக்களுண் முதியவன் புணர்ப்பினு
லவரொன் றலகேத்து மாசர்க ளாகத்தராக்
கைபுனை யரக்கில்லைக் கதழெரி சூழ்ந்தாங்குக்
) களிதிகழ் கடாஅத்த கடுங்களி றகத்தவா
முளிகழை யுயர்மலை முற்றிய முழங்கழ

கொள்ளுரு வரக்கில்லை வளிமக னுடைத்துத்தன்
னார்வத்துக் கிளைகளோ டெய்ப்போகு வான்போல

கலி. கஉ௯ : கஞ ஆம் அடிக் குறிப்புப் பார்க்க.
இச்செய்யுள் தரவு பன்னிரண்டடியான் வந்ததற்கு மேற்கோள்.
தொல். செய். சூ. கருக. 'போக்கியல்' இளம்.
(பேதம்) * எனத் தோழிக்குக்கூறினள், † போல்வன, ‡ இனத்தாற்றிரியாமல்
‖ இழிவுபிறந்தது ; தோழிக்கு அச்சம் பிறந்தது.

வெழுவுறழ் தடக்கைபி னினக்காக்கு மெழில்வேழ
௦ மழுவஞ்சும் புகையழ லதர்பட மிதித்துத்தங்
குழுவொடு புணர்ந்துபோங் குன்றழல் வெஞ்சுர
மிறத்திரா லையமற் றிவணில்லை கேட்டிமின் ;

சிறப்புச்செய் துழையாராப் புகழ்பேற்றி மற்றவர்
புறக்கொடையே பழிதூற்றும் புல்லியார் தொடர்புபோல்;
எ ஈங்குநீ ரளிக்குங்கா லிறைசிறந் தொருநாணீர்
நீக்குங்கா னெகிழ்பேகும் வளையெனவு முளவன்றே
செல்வத்துட் சேர்ந்தவர் வளனுண்டு மற்றவ
ரொல்கிடத் துலப்பிலா வுணர்விலார் தொடர்புபோல்;
அ ஒருநாணீ ரளிக்குங்கா லொளிசிறந் தொருநாணீர்
பாராட்டாக் காற்பசக்கு நுதலெனவு முளவன்றே
பொருந்திய கேண்மையின் மறையுணர்ந் தம்மறை
பிரிந்தக்காற் பிறர்க்குரைக்கும் பீடிலார் தொடர்புபோல்;
எனவாங்கு;
ஈ யாரிற் கூறுவ தெவனுண் டொட்பினு
நீரற் கறிந்தனை நெடுந்தகை வானந்
துளிமாறு பொழுதினிவ் வுலகம் போலுநின்
னளிமாறு பொழுதினிவ் வாயிழை கவினே.

இது பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி நீ பிரிந்தாற் பீடிலார் தொடர்
பால நும்மை அலர் தூற்றுவன இவ்வகைப்பட்டன சிலவுளவேன
வலி ஆற்றுமை கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.

இதன் பொருள்.

(க)வழுக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற
முகத்தவன் மக்களுள் முதியவன் புணர்ப்பின

[illegible]
தொல். செய் சூ. கக. கச.

*(க) ஐவரென் றுலகேத்து மரசர்க ளகத்தராக்
கைபுனை யரக்கில்லைக் கதழெரி சூழ்ந்தாங்குக்
களிதிகழ் கடாஅத்த கடுங்களி றகத்தவா
(உ) முளிகழை யுயர்மலை முற்றிய முழங்கழ
லொள்ளுரு (௩)வரக்கில்லை வளிமக னுடைத்துத்தன்
னுள்ளத்துக் கிளைகளோ டுய்ப்போகு வான்போல
வெழுவுறழ் தடக்கையி னினங்காக்கு மெழில்வேழ
மழுவஞ்சூழ் புகையழ லதர்பட மிதித்துத்தன்
குழுவொடு புணர்ந்துபோங் குன்றழல் வெஞ்சுர
(௪) மிறத்திரா லையமற் றிவணிலை கேட்டீமின்

எ - து: வடமொழிப் பெயர்பெற்ற வயக்குற மண்டிலம்போ
கத்தவனுடையமக்களுள் மூத்ததுரியோதனன் சூட்சியாலே, ஐவரெ
வகத்தார் புகழுங் தன்மபுத்திரர் முதலியோர் உள்ளேயாகக், கையா
ணயப்பட்ட அரக்குமாளிகையை விரைந்து நெருப்புசூழ்ந்தாற்போ
ரிப்பு விளங்குகின்ற மதத்தவாகிய கடிய களிறுகள் உள்ளேயாக, உலர
ங்கிலையுடைய உயர்ந்த மலையைச் சூழ்ந்த முழங்குகின்ற அழலைக், க
ந்தை † பாம்புபடுகின்ற தடக்கையினையுடைய ‡ தம் இனத்தைக் காக்
ழியினையுடைய வேழம், புகையழலையுடைத்தாகிய ஒள்ளிய உருவத்தி
டைய அவ்வரக்கில்லை அந்த வீமசேனன் அழித்துத் தன் உளத்திற்
பொருந்தின சுற்றத்தோடே பிழைக்கப் போகின்றவனைப்போல, அதர்ப
ட மிதித்துத் தம்முடைய இனத்தோடே கூடிப் போதுங் காட்டுப் பரப்
ந்த குன்று அழலும் வெய்தாகிய சுரத்தை இறப்பீராயின், ஐயவே
ன்னை இவளுடைய நிலைமையைக் கேட்பீராக; எ - று.

நாகத்தான." சிவக. கஉ௩எ. (ஆ) "மும்மதக் களிவேழ மூடிய வி
ளத்துச், செம்மணிக் குகையுள்ளாற் சேவகங் கொணடொழிந்து,
மைகொண் டொளிர்கிரணச சோதியைத் தழலென்று, விம்மென
னைப்போ லினத்தொடு மிரிவன வால்" பேநர். காமதேனு. ௱.

உ. சேர்வகை மேற்சுதுவாய் மோனைக்கு "முளிதழை.........முழங்கழல்
என்பது மேற்கோள். தொல். செய். சூ. கஉ. நச்.

௩. இச்செய்தி உய்வதற் குய்யா விடமில்லை யென்பதற்கு "அரக்கி
லாட், பொய்யற்ற வைவரும் போயினு ரில்லையே, யுய்வதற்குய
விடம்" என உதாரணமாக்கப் பெற்றுள்ளது. பழ. உ௫௦

௪. தஞ்சை. உஉ௪ விசேடவுரையில் "வாரன்மின் ஒருமை பன்
மயக்கம்; என்னை? வயக்குறுமண்டில மென்னும் பாலைக்கலியி

'இறத்திரா லையமத் திவணிலைமை கேட்டிமின்' என்றனபோ
கொள்க" என இப்பகுதி மேற்கோளாக வந்துள்ளது; ஆராய்க.

(திபேதம்) * இலையொடு † மாறுபடுகின்ற, ‡ தன், ‖ பொருந்தியவன் சுற்றத்தோடே

னைறது, (க) 'ஆதித்தரை (உ) *பகனென்னும் வடமொழிப்பெயரைப் பெ
ளங்குதலும் ஆதித்தனைப் போலும் முகத்தையுடையவனென்பது. அவ
ன் குருடாயினமையிற் பிறரைக்காணுதவாறுபோல இவனும் பிற
ணுத முகத்தையுடையவனென்றவாறு. என்றது †திருதராஷ்டிரனை. இ
னக்கமுற்ற (ஙட) கண்ணுடியின் பெயரை வடசொல்லாகிய பெயராற் பெ
கத்தவன் என்றலுமாம். அது (ஸ) ‡தர்ப்பணனனென்னும்பெயரை. அ
றரைத்தான்காணுதவாறுபோல இவனும் பிறரைக்காணுனென்றதாம். இ
னக்கமுற்ற நாடெனநின்ற அச்சொல்லினை ‖திருதராஷ்டிரனென்னும் வ
மொழிப் பெயராலே தமிழ்ச்சொல்லாகத் திரித்த ÷ததராயனென்னும் பெ
ற்ற, பாண்டுவுக்கு மூத்தவனென்றும் (?) உரைப்ப.

மூத்திய முழங்கழலை இனங்காக்கும் வேழம், புதையழலையுடை
வ்வாக்கில்லை அவ்வரிமகன் உடைத்துக் கிளைகளோடே போவான்போ
ர்பட மிதித்துக் குழுவொடு புணர்ந்துபோஞ் சுரமென்க. அழி
த்துப் போமென முடிந்தது. அழுவஞ்சூழ் குன்று அழல்சுரமென்க. இ
த்திற்கு அடை.

(இ)ஐய! கேண்மினென்பது, ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். ஆயில், ஆலெ
ரரமாயிற்று.

இது தரவு.

க. "வழுவில் சிறப்புவாய்ந்த வடசொற் பெயரால் விளங்கு, மழல்வெ
பருதி வதனத் தரசற் கண்டானன்றே" பார. (௧௦) அக்குரூரனை. ர

உ. சிவபெருமானேவலால் தக்கன்வேள்வியை அழிக்கச்சென்ற வீரபத்தி
ராயனுரால் ஒறுக்கப்பட்ட தேவர்களில் ஆதித்தா வகையின்க
அரியமா பூடா பகனென்னு மூவருள், பகனென்பவன் கண்ணிழந்த
னென்பது புராணகதை; (அ) "பகன்கண கொண்டார்" தே. (இ
"பகன்றமரைக்கண கெடக்கடந் தோன்" கோவையார். ௧௮௪.

ட. மண்டிலம் - கண்ணுடி; "கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை
மையறு மண்டிலம்போலக் காட்ட" மணி. உறு: கட௬ - எ.

வர்தன.

ற. "ஐயகேண்மின்" கலி. உ: ௪௦; பக்கம், கக: ௩ - குறிப்புப் பார்க்க
(திபேதம்)* அனுகனென்றும்,+பிரித,‡ தர்ப்பணனென்றும்,|| பிரித,+ தாயுனென்று
18

௩. மணக்குங்கால் மலரன்ன தகையவாய்ச் *சிறிதுநீர்
(க) தணக்குங்காற் கலுழ்பானுக் கண்ணெனவு முளவன்றே
(உ) சிறப்புச்செய் துழையராய் + புகழ்பேத்தி மற்றவர்
(௩) புறக்கொடையே பழிதூற்றும் புல்லியார் தொடர்புபோ

எ - து: தம்மிடத்தே இருந்தாராக அவர்களுக்குச் சிறப்புக்க
செய்து புகழ்ந்துவாழ்த்தி அவர் எழுந்த அளவிலே அவர்க்குள்ள பழிக
வர்க்குங் கூறும் புறங்கூறுவாருடைய உறவுபோல நீர் கூடியிருக்
லத்துச் செவ்வியைத் தோற்றுவித்து மலரையொத்த தகைமையினையுடை
ய்ச் சிறிதுபொழுது நீர் பிரியுங்காலத்து நம் பழியைத் தூற்றி அ
மையாத கண்ணெனவுஞ் சில பகை உளவன்றே? எ - று.

அப்பகையைப் பேணுங் கண்ணெனவு மென்றது "கண்ணிற் சிற
றுப்பில்லை" (௪) எனப்பட்டும் ‡ பகையாயிருக்குமென்னுங் குறிப்பித்து.

ர ஈங்குநீ ரளிக்குங்கா லிறைசிறந் தொருநாணீர்

நீங்குங்கா ||னெகிழ்போடும் வளையெனவு முளவன்றே
(ரு) செல்வத்துட் சேர்ந்தவர் வளனுண்டு மற்றவ
—ரொல்கிடத் துலப்பிலா வுணர்விலார் தொடர்புபோல்

எகூ. 'அன்னபிறவும்' தெய்.

ட. (அ) "நட்டார்ப் புறங்கூறான் வாழ்த லனியினிதே" இனியது. உ
(ஆ) "முன்னின் றொருவன் முகத்திலும் வாயினுங், கன்னின் றுருக
கலந்துரைத்துப் - பின்னின், றிழித்துரைக்குஞ் சான்றோரை யஞ்
யே தேவர், விழித்திமையா நின்ற நிலை" அற. சுக. (இ) "புற
கூற்றுளர்" என்பதற்கு. "சிறப்புச் செய்துழி யுழைநின் றுபுகழ்ந்
அவர் புறக்கொடையிற் பழிதூற்றுவார்" என இவ்வடிகளில்
சொற்பொருளை உட்கொண்டு அடியார்க்கு நல்லார் எழுதி யிருத்த
கண்டு அறியத்தக்கது. சிலப். ௲: கஙக.

. "தம்பி புறக்கொடைகாத்து நிற்ப" கம்ப. மாயாசனக. உங என்
பதனுலும் புறக்கொடை யென்னும் சொல்லின் பொருளை ஆராய்க
நான்மணி. இசு.
(அ) "நிறைந்தோர்த் தேரு நெஞ்சமொடு குறைந்தோர்ப் பயனின்
மையிற் பற்றுவிட் டொரூஉ, நயனின் மாக்கள்" அகம். எக. (ஆ)
"காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர் வானத்து, மேலாடு மீனிற் பலராவ-
ரேலா, விடரொருவ ருற்றக்கா லீர்ங்குன்ற நாட, தொடர்புடையே

பேதம்) * நெரிதல், † புகழ்போற்றி. ‡ பகையாமென்னும், || னெகிழ்போகும்,
÷ ஓல்கத்து கல்கிலா வுணர்விலா.

எ - து: ஒருவர்க்குச் செல்வமுண்டான இடத்து நீங்காதிருந்து அ
டைய செல்வத்தை நுகர்ந்து பின்னை அவர் (க) மிடித்தகாலத்து அவர்
ன்றை உதவுதலில்லாத அறிவில்லாதாருடைய உறவுபோலே நீர் இ
டத்தே கூடியிருந்து அருள்செய்யுங்காலத்து இவட்கு உண்டாகிய அழகை

மென்பார் சிலர்" (இ) "இலாஅஅர்க் கில்லை தமர்" (ஈ) "உ
டாய போழ்தி னுடைந்துழிக் காகம்போற், றொண்டா யிர
[illegible]

[illegible]
யார் கக௩, உ௮௩, உ௮௪, உ௯௦. (ஊ) "கெட்டறிப கேளிரா ஞ
பயன்" நான்மணி. ௫. (எ) "கடையாயார் நட்பேபோற் காஞ்சி ந
லூர, வுடைய விளாவ முண்டாய்" திணைமொழியைம். ௩௩. (
"கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ கெஞ்சேநீ, பெட்டாங் க

பின் செலல்" குறள். க௨௩௩. (ஐ) "முட்டின் றொருவ ருடை
பொழுதின்க, ணட்டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவ ராபவே, கட்டலர்தா
மார்ப கலியூழிக் காலத்துக். கெட்டார்க்கு நட்டாரோ வில்" ப
௩௬. (ஒ) "அற்ற குளத்தி லறுநீர்ப் பறவைபோ, லுற்றுழித்தீர்
ருறவல்லர்" மூதுரை. (ஓ) "பொருள்கை யுண்டாய்ச செல்ல
காணிற் போற்றியென் றேற்றெழுவ, ரிருள்கொ டுன்பத் தின்
காணி லென்னேயென்பாருமில்லை." திருவாய்மொழி. (௧.) ௧: ந
(ஔ) "தொழுமக ளொயினுந் துற்றுடை யானைப், பழுமரஞ் சூழ்ந்த ப
வையிற் சூழ்ப, விழுமிய ரேனும் வெறுக்கை யுலந்தாற், பழுமர
வீழ்ந்த பறவையிற் போப" வளையாபதி. (ஃ) "நறிதாகல் லயி
துண்ண நல்கலிற், பிறியாவின் னுயிர் பெற்ற பெற்றிதா, மறியாரே
நமனூ தன்றெனிற், சிறியாரோ வுபகாரஞ் சிந்தியார்" கம்ப. அ
சியற். ௯. (அஅ) "வார்க்குறு வனைகழற் றம்முன் வாழ்ந்தநாள், சீர்

குற வாயிடைச செறுநர் சிறிய, போர்க்குற வன்றியே புகுந்த பே
திவ, ளுர்க்குற வாகுவ னருளி ளுழியாய்." கம்ப. விபீடண. கூக
(ஆஆ) "உள்ளபோ தினிதுண்டிலாதபோ தவரோ,டுறவுவிட் டுறமிட
தேடு, மொள்ளிய ரல்லா ருறவுபோல்" இராமா. சீதைவனம் புகு
கஅ. (இஇ) "வாழ்ந்தார்க் குறவு வழியினு முளதாங், தாழ்ந்தார்க் கு
வில்ல தமரினும்" புலவராற். .. .. ..(ஈஈ) "படைப்பதற்கே யரிய
பொருள் கொண்டார்க் கல்லாற் பயன்பயவாத், துடைப்பதற்கே
யரும்வறுமை யவர்க்கொன் றுண்டோசுற்றமதே"தேம். மகவருள். கூஉ
துறள். கஉகூரு-இன் விசேடவுரையில் "ஒல்கிடத்துலப்பிலா வுணர்வில்

[ளு](மு)ம் பெற்று இறையிலேசிறந்துகாட்டி ஒருநாள் நீர்பிரியுங்காலத்து
ரான் மெலிகையினுலே தா[ன்](ம்) உதவிசெய்யாது கழன்றுபோம் வி
புனவுஞ் சில பகை உளவன்றோ ? எ - று.

அப்பகையைப்பேனும் வளையெனவுமென்றது (க) சிறந்து அழகுதருமா
ம் பகையாயிற்றென்னுங் குறிப்பிற்று.

டக ஒருநாணீ ரளிக்குங்கா லொளிசிறந் தொருநாணீர்
பாராட்டாக் காற்பசக்கு நுதலெனவு* முளதன்றோ
பொருந்திய (உ) கேண்மையின் மறையுணர்ந் தம்மறை
பிரிந்தக்காற் பிறர்க்குரைக்கும் பீடிலார் தொடர்புபோல்

எ - து: இருவர் மனமும் பொருந்திய நட்பாலே அவன்கூறிய மறை
பொருளை அறிந்து அம்மறைப் பொருளை அவன் நீங்கினுற் பிறர்க்கு இருந்
சால்லும் பெருமை யில்லாதார் உறவுபோலே ஒரு நாள் நீர் அளிசெய்யு
லத்தும் அளிக்குத் தானுங் கூடினுற்போன்று ஒளி மிக்கு ஒரு நாள்
ரியாக்காலத்து நும்முடைய குணத்தைப் பிறர்க்கு அறிவித்துப் பசந்
ட்டும் நுதலெனவும் ஒரு பகை உண்டன்றோ ? எ - று.

அப்பகையைப் பேணும் நுதலெனவுமென்றது, சிறப்புறுப்பாய் அழ
ரடுத்தற்கு உரியது பகையாயிற்றென்னுங் குறிப்பிற்று. மெய்யெல்லா
ாலஞ்செய்தாலும் நுதற்குத் திலகம் முதலியன தீட்டாக்கால் அவை கோ
ய்த்தோன்றுததன்மை நுதற்கு உளதாகலின், † அது சிறப்புறுப்பாயிற்று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு ; எ - து: என்று; எ - று. ஆங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

௬ (௫) யாநிற் கூறுவ தெவனுண் டெம்மினு

நீநற் கறிந்தனை நெடுந்தகை (௬) வானந்

க. "விரும்பிய குழைதொடி மின்செய் கண்டிகை, மருவகிறச் சுமப்பினு
வளைகைக் கில்வெனி, னரும்பிய முலையினுர்க் கழகுண் டாகுமே,
திருவிளை. வளையல். ௨௬.

-- (அ) [illegible] (ஆ) "மழையின்றி மாநில
தார்க்கில்லை" நான்மணி. ௨அ, ௬அ. (இ) "வானேக்கிவாழு முலகெ
லாம்" குறள். ௫௪௨. (ஈ) "துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்
வேந்த, னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு" குறள். ௫௫௭. (உ) "வானே
நிற்குமுலகென்னவும்" கந்த. திருநகரப். ௬௨. என்பவையும் (ஊ
"தூமகேது புவிக்கெனத்தோன்றிய" கம்ப. மந்தரைசூழ்ச்சி. ௨
என்பதும் (எ) "விசும்புமெய்யகல" 'என்பதற்கு' மழை யில்லாமை
,உற்பாதமாகிய தூமத்தோற்றமின்மையான், ஆகாயவெளி தன்வடி

றதிபேதம்) * உளவன்றே, † சிறப்புறுப்பாயிற்று.

துளிமாறு பொழுதினிவ் வுலகம் போலுநின்
னளிமாறு பொழுதினிவ் வாயிழை கவினே

எ - து: யாம் நினக்குக் கூறுகின்ற வார்த்தையால் என்னபய
ண்டு? எம்மினுங் காட்டில் அப்பகை யுண்மையை நீ நன்றாக அறிந்தாய்
றுவுமன்றி, நெடுந்தகாய்! இந்த ஆராய்ந்த இழையினையுடையாளழு
துளித்தலை நீங்குங் காலத்து இவ்விடத்து வானந் துளிமாறுபொழுது இ
பகன் கெடுமாறுபோலக் கெடுங்காண்; அதனை உட்கொள்ளாய்; * எ - று.

இது சுரிதகம்.
இதனால், தோழிக்கு இழிவும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தன.

இது பெருமைக்கெல்லை கூறிய பன்னீரடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையு
ரிச்சொல்லும் நான்கடிச் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (உ

கூ) (க) ஒருகுழை யொருவன்போ லிணர்சேர்ந்த மராஅமும்
பருதியஞ் செல்வன்போ னனையூழ்த்த செருந்தியு

மீனேற்றுக் கொடியோன்போன் மிஞிறார்க்குங் காஞ்சியு
மேனோன்போ னிறங்கிளர்பு கஞலிய ஞாழலு

[illegible]
போதவிழ் மரத்தோடு பொருகரை கவின்பெற
நோதக வந்தன்றா லிளவேனின் மேதக ;

ரு பல்வரி யினவண்டு புதிதுண்ணும் பருவத்துத்
தொல்கவின் றொலைந்தவென் றடமென்றோ ளுள்ளுவா
ரொல்குபு நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
வெல்புக ழுலகேத்த விருந்துநாட் டுறைபவர் ;

பண்டையில் அகன்றாற்போலத்தோன்ற என்றவாறு’ பதிற். சுகூ-சு
என்ற வுரையும் ஈண்டு அறியற்பாலன.

௩. பகைமேற்சென்ற அரசன் திறைபெற்ற நாடுகாத்து அதன்கட் ட
னெறிமுறைமை அடிப்படுத்தப் பிரிந்ததற்கு இச்செய்யுளை மே
கோள்காட்டி " இதனுள் ஒல்குபுநிழல் சேர்ந்தார்க்கெனவே,முன்ன
ஆள்பவர்கலக்குறுத்த அலைபெற்றுப் பின் தன்னைநிழலாகச் சேர்ந்த
ரென்பதூஉம், அவர்க்குப் பின்னர் உலைவு பிறவாமற் காத்த
னென்பதூஉம், விருந்து நாட்டென்பதனால் திறைபெற்ற புதியந
டென்பதூஉம் பெற்றாம்; ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வாறே கூறிக்கொள்க
எதிருடு - புதியநாடு; ஆறின்றிப் பகைவர்பொருளை விரும்பின நா
டென்றும் அவரையகன்ற நாட்டென்றும் பொருள்கூறுக. செருவில்
மேம்பட்ட என்றது, நாடுகளை. அதனாற்பெற்ற வென்றியெனவே நா
திறை பெற்றமை கூறிற்று." என்பர் நச். (தொல். அகத். சூ. ௨௮.

[திபேதம்.) * என்றான்.

௧௫. திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை
வசைதீர்ந்த வென்னலம் வாடுவ தருளுவார்
நசைகொண்டு தந்நிழல் சேர்ந்தாரைத் தாங்கித்தம்
மிசைபரந் துலகேத்த வேதினை யுறைபவர் ;

[illegible]
ரூறஞ்சி நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
யாறின்றிப் பொருள்வெஃகி யகன்றநாட் டுறைபவர் ;

௨௧ எனநீ ;
தெருமரல் வாழி தோழிநங் காதலர்
பொருமுரண் யானையர் போர்மலைந் தெழுந்தவர்
செருமேம் பட்ட வென்றியர்

வருமென வந்தன்றவர் வாய்மொழித் தூதே

இது "மேவிய சிறப்பி னேனோர்" என்னும் (க) சூத்திரத்தில் பல
மற்சென்ற அரசன் திறைபெற்ற நாடு காத்து அதன்கண் தன்வே
றைமை * அடிப்படுத்துவருதற்குப் பிரிவனென்றலின், பிரிவின்கண் த
ன் இளவேனிற் † காலங்குறித்துப் பிரிய, அக்காலவரவின்கண் தலை
ற்றனாய் அவர் நமக்கு அருளுங் காலையில் அருணர்காவனென்றுட்
நாழி, அவர்வரவிற்கு இக்காலம் தூதாயன்றே வந்தது? நீ ஆற்றுவாய
வன வற்புறுத்தியது.

இதன்பொருள்.

உ) ஒருகுழைபொருவன்போலிணர் சேர்ந்த (க) மராஅமும்

க. தொல். அகத். சூ. உஅ.

சூ. கூ. 'முதலுஞ் சினையும்' இளம். (ஆ) "காஞ்சில் வலவு னிர
போலப் பூஞ்சினைச், செஙகான் மராஅந் தகைந்தன" கார், கக. (இ
"பரசிலை செறிந்த பசுங்காற் கழையொடு, வால்வீசேர்ந்த மராஅ
கண்டு, நெடியோன் முன்னொடு நின்றனனுமென" மணி. கக: எஙு-
எனவும் (ஈ) "மராமெனமருளுமேனி வள்ளலோடு" (உ) "வெறி
துணர் மராம்புரை வெள்ளைமேனியான்" பாகவதம், (கo.) அரவி
மேலாடிய. க. சாம்பன்மணம்புரி. சஅ. எனவும் வந்திருத்தல்காண்
(ஊ) "ஒருகுழை யொருவன்போல்" என்பது இரண்டாம் வேற்றுமை
யுருபு, தொக்கவழித் தொகாது நின்றாற்போலப் பொருளுணர்
தற்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. கள. கச்.

ங. மராஅம் சுரத்திற்கும்வேனிற்குமுரியதென்பதையும் வெள்ளிய பூ
கனையுடையதென்பதையும் (அ) "வலஞ்சுரி மராஅத்துச் சுரங்கமழ்

(திபேதம்.) * அடிப்படுத்துவதற்கு, † காலத்தைப்,

(க) பருதியஞ் செல்வன்போ னனையூழ்த்த செருந்தியு
(உ)மீனேற்றுக் கொடியோன்போன் மிஞிறார்க்குங் காஞ்சியு
(௩) மேனோன்போ னிறங்கிளர்பு கஞலிய ஞாழலு
மானேற்றுக் கொடியோன்போ லெதிரிய விலவமு *மாங்குத்
திருநீர் சிறப்பி (௪) னவர்க ணிலைபோலப்

புதவி" அகம். அ௩. (ஆ) "வேனற்பூத்த மராஅங் கோதையொடு
தே. (இ) "கோட்சுரும் பாற்று நாட் சுரத் தமன்ற, நெடுங்கா
மராஅத்துக் குறுஞ்சினைபற்றி, வலஞ்சுரி வாலிணர் கொய்தற்கு நின்
மன்னன்" ஐங்குறு. ௩அ௩. (ஈ) "செங்கான் மராஅத்த வாலி
ரிடையிடு" முருகு. உ0௨. (உ) "கருங்கான் மராஅத்து வை
சினை வான்பூ" ஐங். ௩௩௧. (ஊ) "பரியல் . . . . . .பொரிய
மராஅத்து வாலிணர்ச சுரிமலர்" யா. வி. சூ: ௪௪. மேற்கோள். (
"சங்கீர்த்த ககனேபோன். மராஅம்பாவை ...

தேரொடும் புக்கதே போலும், வழிந்து தேன்கமழ் மலர்த்திர டைதர்
தண் செருந்தி" காஞ்சி. திருககணபுரைத்த. கநிக.

"பருதி" கம்ப: திருவபிடேக. உ. வில்லி. கிருட்டிணன். அசு.

௵ (அ) "கரைத்துறு தண்பூங் காஞ்சிகள் சாகைக் கமோச்சி, விரைத
கரும்பைத் ததைவரு தோற்றம் விரிதார்வண், டிரைத்தெழு திண்டோ
கேள்வரொ டுடு மிளையார்மே,னிரைத்தமர் செய்வான் வேள்சிலை பற்
நிகழ்விற்றால்" (ஆ) "பருப்புழைக்கரக் களிற்றுரிப் போர்வைய
பகவ, பொருப்பு மாதுட னொட்டயர் பொலிவினைக் கேளாக், கருப்
வில்லினு னிளிப்பய மின்றெனக் கணைகள், விருப்பி னெய்யவ
திட்டதே வீழ்ந்தது காஞ்சி" காஞ்சி. திருநாட்டு. ககக. திருக்கண
புரைத்த. கநிஅ. (இ) "மீனே றுயர்த்த கொடிவேந்தனை" சீவக. ௧

௵ (அ) "சினைகொள் வாளரத் தொடையல்சூழ் செஞ்சடைக் கூத்த
வணங்க வேளெனுந் தமையனுக் கணியுருத் தருகென், றினங்கொ

வான்றவ மியற்றுவா னவனுடை யிளவன், மனங்கொள் காதலி
வந்தெனத் திகழ்ந்தது ஞாழல்" காஞ்சி. திருக்கண். கசுO. (அ

"ஏனோர்க்கிசைப்பின்" பெருங். (ரு.) கச: உ அ௲.

"செங்கதிர் மேனி யான்போ லவிழ்ந்தன செழும்பலாச, மஙகுனு
செல்வன் போல மலர்ந்தன காஞ்சி திங்கட், புகைவன் போலப் பூத்
பூஞ்சினை மரவஞ் செங்கை, யஙகதி, ராழி யான்போ லலர்ந்தன விரிந்
காயா" என இதனிழலாய்வரும், செய்யுள் இங்கே ஒப்புநோக்க
பாலது; திருவினை. தருமிக்கு. கஉ.

ற்பேதம்.) * ஆங்கத்.

கலித்தொகை. உகூ

போதவிழ் மரத்தொடு பொருகரை கவின்பெற
நோதக வந்தன்று லிளவேனின் மேதக

நதியாகிய அழகிய செல்வனைப்போல அரும்புகள் அலர்ந்த செருந்தி
றலையுடைத்தாகிய கொடியினையுடைய காமனைப்போல மிஞிறுகள் ஆரவ
த்திடமாகிய காஞ்சியும் (ரு.) அவன் தம்பி சாமனைப்போல நிறம் விளங்
ங்கள் நெருங்கின ஞாழலும் இடபத்தினையுடைய கொடியினையுடைய இ
னைப்போலப் பூக்கள் காலத்தை எதிர்கொண்ட இலவமும், தமக்குக் குற்
ர்ந்த தலைமையினையுடைய ஐவர்களுடைய நிறத்தின் தன்மைபோல, அக்க
த்துப் பூக்கள் விரிந்த பிற மரங்களோடே அழகுபெற, பிரிந்தார்க்
ாவு பொருந்த, கூடியிருந்தார்க்குப் பெருமைபொருந்த இளவேனில்
ற்றது; எ-று.

மீனிலேறு. ஆனிலேறு. மிஞிறார்க்குங்காஞ்சி, இடத்துநிகழ் பொருளி
ரழிய் இடத்தின்மேலே நின்றது. எனேன், எனையோனின் |விகார
றகென்றது அக்கரையை. கரை மராமுஞ் செருந்தியுங் காஞ்சியும் ஞா
ம் இலவமும் பிறமரங்களோடே கவின்பெறவென இடத்துநிகழ் பொ
ன் ருெழில் இடத்துமேல் ஏற்றலுமென்று.

இது தரவு.

---

௩. நம்பி மூத்தபிரான் – (கண்ணன் தமையன்) பலராமன்; இவன் ஒ
குழையினனென்பது கலி. ௧௦௰ 'ஒரு குழையவன்' என்புழி விளக்க
பெறும்.

௪. பலராமன் 'நம்பிமூத்தபிரான்' என வழங்கப்படுதலே, புறம் இ
வலியொத்தீயே வாலியோனை என்னுமிடத்து வாலியோனென்ற
நம்பிமூத்தபிரானை யென்றெழுதிய உரையும், பாகவதத்து, நம்

மூத்தபிரான் கோகுலமடைந்த வத்தியாயம், நம்பி மூத்தபிரான் தீர்த்
யாத்திரைசெய்த வத்தியாயம் என்ற தலைப்புப்பெயரும் வலியுறுத்து

கலி. ௬௪: ௩௩-௪. (ஆ) "காமனுஞ் சாமனுங்கலந்த காட்சிய", (இ
"காமன்றம்பியிற் காளை கிடந்தபின் " சீவக. ௪௩, ௧௭௪௫. (ஈ
"அனங்கதேவா, வுய்யவு மாங்கொலோ வென்று சொல்லி யுன்னை
மும்பியை யுந்தொழுதேன் " நாச்சியார் திருமொழி. ௧. 'தையொ
திங்கள்'. (உ) "காமனுஞ் சாமன்றானு,முனிவர்தம் வடிவங்கொண்
முறைமையதாகுமென்ன"இராமா. அசுவமேத. ௧௬௭. (ஊ) "காமனு
சாமனு மெனக்கவி னமைந்தார் " பிரமோத்தர. சிமந்தனி. ௮. (எ
" சாமனிலுங் காமனிலுந் தயங்குமெய்யோன் " வில்லி. அருச்சுனன்
தீர்த்த. ௨௭. என்பவற்றால் அறியலாகும். (ஏ) காமன் சாமனென்
வர்களின் வரலாறு பிரத்தியும்ந சரிதமென்னும் சைனநூலால் தெ
கின்றதென்பர், உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்; சீவக. ௪௩. விசேடக்

பல்வரி யினை(க) வண்டு புதிதுண்ணும் பருவத்துத்
தொல்கவின் றொலைந்தவென் றடமென்றோ ளுள்ளுவா
(உ)ரொல்குபு நிழல்சேர்ந்தார்க் குலைபாது (ங) காத்தோம்பி
(ச) வெல்புக ழுலகேத்த விருந்துநாட் டுறைபவர்

வண்டு புதிதுண்ணுதல்: இந்நூற்பக்கம், க0எ: ௯ - குறிப்புப்பார்க்க.

(அ) "அலந்தயரா நின்றூர், நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்திக்
கழலடையச், செற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார் வீந்தவிய
கொற்றங்கொண் டெஃகுயர்த்தான் கோ" பு. வெ: வஞ்சி. எ. (ஆ
"தனைக்கணைத் தம்மடைந்தார்க் குற்றுழியு மற்றோர், வினைவுன்னி வெ
றுடம்பு தாங்கார் - தளர்கடைய,தானுடம் பென்று புகழுடம் போம்
தற்கே,தானுடம் பட்டார்கடாம்" நீதிநெறி. ௪0.(இ)"மறந்தலை மயங்
வையத் தொருவரை யொருவர் வாட்ட, விறந்தலை புறமை நோக்
யின்னுயிர் போலக் காக்கு, மறந்தலை நின்ற வேந்த ரடிநிழ லன்
யார்க்குஞ், சிறந்ததொன் றில்லை கண்டாய் திருமணி திகழும் பூணோய்
சூளாமணி. மந்திரசாலை. உ௪. (ஈ) "உடைந்தவர்க் [illegible]

மாட்சியாமே" (உ) "உலகிடை யூறெய்தா, வரிசையிற் காத்து நீ
வழுக்கினோர் தம்மை யொறுத்திக், கரிசறப்பொருளுற கோடல் காவல
தருமம்". விநாயக. அரசியற்கை. சரு, கூக.

"ஆர்கலி ஞாலத் தறங்காவ லாற்சிறந்த, பேரருளினோர்க்குப் பெறல
ரியாதரோ,ஆர்திரைய மாமகர வெள்ளத்து நாப்பணும்,போர் மலைந்
வெல்லும் புகழ்" இரும்பல் காஞ்சி.

• (அ) "அடுதிறலுயர் புகழ்வேந்தே" மது. கஙூ. (ஆ) "வெல்பு ழுயர்நிலை" கலி. கூ௦கூ: கூ௦. (இ) "சயப்புகழார் பலர்வாழுந் தட குருகூர்" திருவாய். (ஞ)உ:கக. (ஈ) "அயன்றலை கொண்டுசெண் டாட பாடி யருக்க னெயிறு பறித்தல் பாடிக், கயந்தனைக் கொன்று போர்த்தல் பாடிக் காலனைக் காலாலுதைத்தல் பாடி, யியைந்தன மு புரமெய்தல்பாடி" திருவாசக. திருப்பொற். கஅ. (உ) "திரிபுர மெரித் வாறுந் தேர்மிசை நின்றவாறுங், கரியினை யுரித்தவாறுங் காமனை காய்ந்த வாறும், ...பரிவினுற் பாட" பெரிய. திருநீலகண்டயாழ். (
(ஊ) "அயன்றலை யறுத்தல் பாடி யரக்கனை யடர்த்தல் பாடிக், கய தினை யுரித்தல் பாடிக் காலனை யுதைத்தல் பாடி, வியன்புர மெரித்த பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச், சயந்தரும் புகழ்கண் மற்றும் பா ஞன் சால வாழ்த்தி" திருவால. கூச: க. (எ) "காலனைச் செகுத் வாறு முப்புரங் காய்ந்தவாறும், போல்வன வுலகந்தேறப் பூதர்க

19

ஈகூ

கலித்தொகை. உகூ

ய ஏதானைய பலவாயானையுடைய இனமாகிய வணங்கள புதுதாகிய ஏதை ரும் இளவேனிற்காலத்தே கூட நினைப்பார், முன்னர் (க) அங்ஙாடு ந் கலக்கமுறுத்த அலைபெற்று, பின் தன்னை நிழலாக அடைந்த குடிமக் க்கு நெஞ்சுவருந்தாதபடி பகைவரைப் பேணிக் காத்து, முன்பு நாடாட் ற்ற பகைவரை வென்ற புகழை உலகத்தார் புகழப் புதுமையையுடை ட்டிலே இருக்கின்றவர்; எ-று.

என்றதனுல்; (உ) இறைபெற்றநாட்டைத் திருத்தித் தந் நாடுபோல செ றைமை நடத்துவித்தலே பொருளென்று இருக்கின்றவர் நம்மை நினைய ணென்று நிகழ்ந்தது கூறினள். விருந்து நாடெனவே பகைவர் தோற்ற றகொடுத்தமை தோன்றிற்று.

கூள்ளுவாரெனு முற்றுவினை பெயர்கொண்டுநின்றது. காத்து உறைப
னக.

௫. (௩) திசைதிசை தேனார்க்குந் (ச) திருமருத முன்றுறை
வசைதீர்ந்த வென்னலம் வாடுவதருளுவார்

விருது பாட" காஞ்சி. தக்கேச. சஅ. (ஏ) "பாடினர் வெல்புகழை
பல்புலவர்" (ஐ) "வெல்புகழறைந்தோர்க் கீந்து" பு - வெ. வாகை.
பாடாண்கொளு. உக.

௧. "மறந்தலை மயங்கு செவ்வேன் மன்னவன் வெய்ய ளுயி, னறந்த
மயங்கி வைய மரும்பட குழக்குமன்றே" சூளாமணி.மந்திரசாலை. உ

௨. "வென்றுகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர், வாடா யாணர் ந
திறை கொடுப்ப" பதிற்று. ருங.

௩. (அ) "திசைதிசை .. ....றைபவர்" என்பது காவற்பாங்கின்கண் த
வன்கூறியதுகேட்ட தலைவி கூறியதற்கும்" (தொல். அகத். சூ. ச
நச்.) (ஆ) பாட்டுடைத் தலைவன் ஆறுகூறியதற்கும் (தொல். புற
சூ. ௩௨. நச்.) மேற்கோள். இப்பகுதியில் (இ) வேண்டிக்கோட
பொருண்மைக்கண் அருளுவாராகவென்பது அருளுவார் என ச
திரித்ததுஎன்பர், தெய்; தொல். வினை. சூ. உக."அவற்றுண்முன்னிலை

"திசைதிசை" கோவையார். சஉஅ. கம்ப. முதற்போர். கஉக, ந
பாச. கருடு, இராவணவதை. அடு. விநாயக. மயூரேசர். ககஎ.

(ஈ) "திருமருத முன்றுறை முற்றங் குறுகி" பரிபாடல். எ: அ
கக: ௩0, உஉ:. சடு, 'மாநிலம்': எஉ. (உ)"வருபுனல் வையை வ
மண லகன்றுறைத்,திருமரு தோங்கிய விரிமலர்க் காவின்"அகம். ௩
கூ-க0. (ஊ) "வருபுனல் வையை மருதோங்கு முன்றுறை" சிலப்
கச: எஉ.

க) நசைகொண்டு (உ) *தந்நீழல் சேர்ந்தாரைத் தாங்கித்தம்
மிசைபாந் துலகேத்த வேதினுட் டுறைபவர்

எ-து. குற்றமற்ற என்னலங்கெடுவதற்குத் திசைதோறுந் திசைதோ
நனினம் ஆரவாரிக்குந் திருமருதந்துறைமுன்னே அருளுதலைச செய்வ
ம்மைக் காத்தற்குரியான் இவனென்று நச்சுதல் கொண்டு தம்மை நிழல
ந்தடைந்த குடிமக்களைத் தமக்குப் பாரமென்று பொறுத்துத் தம் புகழ் உ
ங்கும் பரக்கையினலே அவ்வுலகத்தார் புகழத் தமக் கயலாகிய நாட்டிடே
ருக்கின்றவர்; எ-று.

"யாறுங் குளனுங் காவு மாடிப், பதியிகந்து நுகர்தலு முரியவென்
.) என்பதனால், திருமருதந்துறையில் அருளுவாரென்றாள்.

ஏ (ச) அறல் † சாஅய் பொழுதோடெம் மணிநுதல் வேறாகித்
திறல்சான்ற பெருவனப் பிழப்பதை யருளுவா

ரூறஞ்சி நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி
(ரு) யாறின்றிப் பொருள்வெஃகி யகன்றநாட் டுறைபவர்

எ-து. எம்முடைய அழகினையுடைய நுதலும் பசந்து காமும் ‡ வலி
மைந்த பெரிய அழகை இழப்பதற்கு நேர்ந்து ஓடுதல்சுருங்கின இளவேனி
லத்தே அருளுதலைச் செய்வார், முன்பு நாடு ஆட்சிபெற்ற அரசர்செ

வரை நீங்கின நாட்டிலே இருக்கின்றவர்; எ-று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

---

௧. (அ)"இரந்தது நசைவாட்டாயென்பது கெடாதோதான்"கலி.௧௦௦:௧

(ஆ) "நச்சித்தச் சென்றார் நசைகொல்லா மாண்பினிதே" இனியது
உஎ. இ) "நசையவர்க்குக், கூடுவ நீவானைக் கொவ்வைபோற் செ
வாயாய், நாடுவர் விண்ணோர் நயந்து" ஏலாதி. ௩௫.

ட. "அடைந்தார் துயர்கூரா வாற்ற லினிதே" இனியது. ௩

ந. தொல். கற்பியல். ௬. ௫௦.

ய. "அறல்சாய ....வேருகி" என்பது மூன்றுவது ஏழாவ
னோடு மயங்கிவருதற்கு மேற்கோள்; தொல். வேற்றுமைமயக்கு.
உஎ. தெய். 'எனையுருபு'

ஓ. "பொருத்த மழியாத பூந்தண்டார் மன்ன, ருத்தமடிநிழ லாரை
வருத்தாது, கொண்டாரும் போலாதே கோட லதுவன்றோ,வண்டுத
துண்டு விடல்" பழ. உசஉ.

(திபேதம்) * நக்கிழல் † சாயப் பொருளோடெம். ‡ வலியமைந்த.

டக (க) எனநீ
தெருமரல் வாழி தோழிநங் காதலர்
பொருமுரண் யானையர் போர்மலைந் தெழுந்தவர்
செருமேம் பட்ட வென்றியர்
வருமென வந்தன்றவர் (உ) வாய்மொழித் தூதே

ார்செய்தற்கு மாறுபட்டு எதிர்வந்தவருடைய போரிடத்தே நீ கூறியவாறே
லானாகேளைப்பெற்ற வெற்றியையுடையர்; ஆகையினாலே, அவருடை
மய்ம்மொழியாகிய அது வருவாரென்றுசொல்லி வந்ததுகாண்; இனி
ாழி நீ இனிதுவாழ்வாயாக; *எ-று.

மேம்பட்ட, ஈண்டுப் பெயராய் நின்றது. வாவெனவந்தன்று என்
டமாயின், வெற்றியையுடையர்; ஆகையினாலே அவர் மெய்ம்மொழியாகி
து வந்ததென்று சொல்லி வந்ததென்க.

எனநீ, தனிச்சொல். எஞ்சியது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை தோன்றிற்று.

இது தரவின்கண் ஐஞ்சீரடிவருதலிற் கொச்சகமாய்க் கலிவெ
ட்டின் வேறாயிற்று.

(உ

௭. ஈதலிற் குறைகாட்டா தறனறிந் தொழுகிய
நீதிலான் செல்வம்போற் றீங்கனி மரநந்தப்
பேதுறு மடமொழிப் பிணையெழின் மானோக்கின்
மாதரார் முறுவல்போன் மணமௌவன் முகையூழ்ப்பக்
௫ காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கதுப்புப்போற் கழல்குபு
தாதொடுந் தளிரொடுந் தண்ணற நகைபெறப்
பேதையோன் வினைவாங்கப் பீடிலா வரசனுட்
டேதிலான் படைபோல விறுத்தந்த திளவேனில்;
௯ நிலம்பூத்த மரமிசை நிமிர்பாலுங் குயிலெள்ள
நலம்பூத்த நிறஞ்சாய நம்மையோ மறந்தைக்க

".........முள்ளார்கொல்;

க. "எனநீ...............வாய்மொழித்தாதே" என்பது தூதுவர்தலை தலைவிக்குத் தோழிகூறியதற்கு மேற்கோள். தொல். கற்பி. சூ. கூ
உ. வாய்மொழித்தாது: "தானறிந்து கூறுந் தலைமற் றிடையது, கே னறைந்த நீதென்று கூறுமால்" பாரதம்.

நதிபேதம்) * என்றுமறுவித்தான்.

முதலாவது பாலை. உகூ

க. கன்மிசை மயிலாலக் கறங்கியூ ரலர்தூற்றத்
தொன்னல நனிசாய நம்மையோ மறந்தைக்க
வொன்னுதார்க் கடந்தடூஉ முரவுநீர் மாகொன்ற
வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டும் விரும்பார்கொல்

ள மையெழின் மலருண்கண் மருளூட்டி மகிழ்கொள்ளப்
பொய்யினாற் புரிவுண்ட நம்மையோ மறந்தைக்க
தைஇய மகளிர்தம் மாயமோ டமர்ந்தாடும்
வையைவா ருயரெக்கர் நுகர்ச்சியு முள்ளார்கொல்;

எனவாங்கு;

உ நோய் மலி நெஞ்சமோ டிணைய தோழி
நாமில்லாப் புலம்பாயி னடுக்கஞ்செய் பொழுதாயிற்
காமவேள் விழவாயிற் கலங்குவள் பெரிதென
வேமுறு கடுந்திண்டேர் கடவி

நாமமர் காதலர் துனைதந்தார் விரைந்தே.

இது தலைவன் குறித்துப் பிரிந்த இளவேனில் வரவின்கண் எம்ம பாமறக்க, இக்காலத்து இவ்வூரின்கட் டாம் விளையாடும் விளையாட் மறந்தாரோவெனச் சொல்லி ஆற்றாளாய தலைவிக்கு, தோழி தலைவன் ணர்ந்து கழி யுவகையாற் கூறியது.

[illegible]

பேதுறு மடமொழிப் (உ) பிணையெழின் மானோக்கின்
(௩) மாதரார் முறுவல்போன் மணமௌவன் முகையூழ்ப்பக்

ஞ காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கதுப்புப்போற் †கழல்குபு
தாதொடுந் தளிரொடுந் தண்ணற நகைபெறப்

(௪) பேதையோன் வினைவாங்கப் பீடிலா வரசனுட்
(ரு) டேதிலான் படைபோல விறுத்தந்த திளவேனில்

க. (அ) " இவறலும் ....ஏதமிறைக்கு" குறள். ௪௩௨. (ஆ) " அ
தாற்றி னீயாத நீகை யன்று" முதுமொழிக். ௪அ. (இ) "உள்ளியுள்
வெல் லாமுவந் தீயுமவ், வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே" கம்
பரல. ஆற்றுப். ௪. (ஈ) "வள்ளியோர் தல்வரையாதுபோல" கல். ௩

உ. " பிணையெழின் மானோக்கு " கலி. ருஅ: உ. குறள். ௧௦அ௫, ௧௦அக.

௩. (அ) "மணமௌவன் முகையன்ன மாவீழ்வார் நிரை வெண்பல்" க
க௪: ௩. (ஆ) "மௌவல் வான்முகைத், துனை நிரைத்தன்ன மா
வெண்பல்" அகம். ௬க: க-உ.

௪. வினைவாஙகல்: கலி. அ: க; நைடதம், அன்னத்தைத்தூது. க௦
திருவிளை. பன்றிக்குட்டிகளை. க௩.

ரு. எதிலர் - பகைவர்; பழ. ௯௨.

ரதிபேதம்) * மறந்தாரென, † கழல்புகு.

எ-து: (க)கொடுத்தற்றொழிலிடத்துப் பொருட்குறை காட்டாமற் கொடுத்
) இல்லறம் நிகழ்த்தும் முண்மையை அறிந்து நிகழ்த்திய தீவினையில்
வனுடைய செல்வம்மிகுமாறுபோல இனிதாகியநீரையுடையஆற்றங்கரைய
ங்கள் தழைக்க, கேட்டோர் மயக்கம் உறுதற்குக் காரணமான ப
வாழியினையும் மாண்பினையினது அமைகையுடைய நோக்குப்போல வே

முல்லை அரும்பு, நன்னிறமாகிய அறுதலையுடைய மணல கழன்

ர்த்த தாதாலுந்தளிராலுங் காதலரைக் கூடினவருடைய மயிர்போல அழ
ற, இளவேனிற்காலம், அறிவில்லாத அமைச்சன் காரியத்தைப்புலப்படுத்
டைவலி இல்லாத அரசனது நாட்டிலே பகையரசன் படைவந்து வ
றுபோலத் தங்குதலைச் செய்தது. எ - று.

ஊழ்ப்பத் தகைபெற இளவேனில் இறுத்தந்ததென்க. காட்டாதென்
்குக் கொடுத்தென்றும் கழல்குபுவென்பதற்கு வீழ்ந்தவென்றும் விரி
ரவிக்க.

இது தரவு.

கூ (௩) நிலம்பூத்த மரமிசை நிமிர்பாலுங் குயிலெள்ள
நலம்பூத்த நிறஞ்சாய நம்மையோ மறந்தைக்க

---

௫. தானந்தவமிரண்டுமென்னுங் குறளுரையில் "பெரும்பான்மைபற்றி தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன என்பர் பரிமேலழகர்; குறள். கக.

௬. "அறந்தலை" கலி. கூ. "அறனெனப்பட்டதே யில்வாழ்க்கை" குறள். சக

௳ (அ) "நிலம்பூத்த......முள்ளார்கொல்" என்பதனைப் பாட்டிடைத் தலை
வன் ஊர்கூறியதற்கு மேற்கோள்காட்டி "இதனுட் கூடலிடத்து,
தலைவியென்பது கூறினுர்". என்பர், நச்; தோல். புறத். சூ. ௩௨
(ஆ) "பெயரெச்சங்கொண்டுமுடியு மறுவகைப் பெயர்களுள் கரு
யென்றதனால் மூன்றுவதற்கோதிய காரணமும், ஏதுவுங்கொள்
வந்துழிக்கண்டு வாராது முடித்தலென்பதனால் 'நிலம்பூத்தமரமிசை
நிமிர்பாலும்' என்றவழி நிலம்பொலிவுபெற்ற மரமெனப் பொரு
தற்கேதுவின்கண் வந்தது " என்பர் தெய். தோல். வினை. சூ. ௩௮
'அவற்றொடு'. (இ) "நிலம் பூத்தமரம்" என்பதை அகரவீற்றுப் பெய

திணை மருங்கி,னுண்மை திரிந்த பெயர் நிலைக்கிளவியும்" என்புழி 'சுட
டிய வென்பது நிலம்பூத்த'மாமென்பதுபோலும் பெயரெச்சம்' என்று
(தோல். சொல். கிளவி. சூ. ௪.) (உ) "தேன்வாயுமிழ்ந்தவ மிர்துண்ட
வன்போன்று" என்பதற்கு, தேனை உமிழ்தற்குக் காரணமாகிய அமி
தத்தை உண்டவனை யொத்து என்று பொருள்கூறி 'உமிழ்ந்தவமிர்

கலம்பூத்த வணியவர் காரிகை மகிழ்செய்யப்
புலம்பூத்துப் புகழ்பானுக் கூடலு முள்ளார்கொல்

எ - து: நிலம் பொலிவுபெறுதற்கு ஏதுவாகிய மரத்தின்மேலேயிருந்
லங்கண்டு எக்கழுத்தஞ்செய்து ஆரவாரிக்குங் குயில்கள் நம்மை இகழ்
டியாக, நன்மைபொலிவுபெற்ற நமதுநிறங் கெடும்படியாக, தாம் வி
த நம்மையோமறப்பாராக;(க) தாம்அணிந்த கலங்கள்பொலிவுபெறுதற்
ரணமான அழகினையுடைய பரத்தையருடைய அழகு தம் மனத்
கிழ்ச்சியைச் செய்கையினாலே தம் அறிவு பொலிவுபெற்று அவரைப் புகழ்
மையாத கூடலையும் நினையாரோ ? நினைக்கில் வருவரன்றோ? எ - று.

பெயரெச்சத்திற்குக் காரணம்வருதல் கருவிக்கண அடங்கும். ம
தக்க, வியக்கோட் டிரிசொல்.

௩. (உ) கன்மிசை மயிலாலக் கறங்கியூ ரலர்தூற்றத்
தொன்னல நனிசாய நம்மைபோ மறந்தைக்க
(௩) வொன்னுதார்க் (௪) கடந்தடூஉ (௫) முரவுநீர் (௬) மாகொன்
(எ)வெவ்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டும் விரும்பார்கொ

நிலம்'பூத்தமரம்போல நின்றது' என்றும் (சீவக. உக.) வற்புறுத்து
இவ்வுரையாசிரியர். (ஊ) நிலம்பூத்த மரமென்புழி ஏதுப்பொருண்
கருவிக்கண் அடங்குமென்பர், இ-வி. உரையாசிரியர்; இ-வி. ௩. உ

மயங்கிற்று. என்றும் தோல். அகத். சூ. கக; (ஆ) இதனுள் வெ
வேலான் குன்றெனமலை கூறினர் என்றும் தோல். புறத். சூ. ௩
கூறுவர்; நச். (இ) இ - வி. நூலார் பாலையில் குறிஞ்சித்திணைக்குரி
மயில் வந்ததென்பர்; இ-வி. சூ. ௩௬௪:

௩. "சொற்களெல்லாம் இந்நூலில் ஓதிய இலக்கணத்தால் முற்றுப் பெ
றிலவாயினும் பலவகைப்பட்ட ஆசிரிய மத விகற்பத்தான் வரும் ...
பிறநூன் முடிபினுன் முடியினும் இலக்கணப் பிழைப்பின்று" என்
கூறி, அதற்கு "ஒன்னுதார் . . குன்றின்மேல்" என்பதனை மேற்கோ
காட்டி வெவ்வேறுகாலப் பெயரெச்சம் அடுக்கி வந்த தென்ப
தெய்; தோல். எசச. சூ. ௧௪. 'செய்யுண்'.

௪. கடந்தடுதல்: கலி. உ: ௪, ௧௦௪: ௩௧, ௧௦௫: ௧; பரி. ௧௫: ௪௫; புறம்.
௫, உ௩: ௧௧, ௪௦: உ, ௮௦: ௧, ௧௧௦: ௧.

௫. "உரவுநீர் மாகொன்ற வேல்" சிலப். உ௪: ௪௫.

௬. முருகு. ௬௦. 'மாமுதறடிந்த' என்பதன் குறிப்புப்பார்க்க.

எ. "வென்வேலான் குன்றில் விளையாட்டி யானசுலேன்" சிலப். உ
'தென்னவன்' பக்கம். இளஎ.

ள் - து: நஞ்சாயல் கெட்டமைகண்டு மலைமேலே மயில் ஆரவாரித்து ஆ
டியாக, ஊரிலுள்ளார் ஆரவாரித்து அலர் தூற்றும்படியாக, நம்முடை
யற்கைநலமும் மிகக்கெடும்படியாக, தாம் விரும்பாத நம்மையோ மறப்
ாக; பகைவரை மாயஞ்செய்துகொல்லாது வென்றுகொல்லும் பரக்குன்
டத்து எய்தாநின்ற மாமரத்தைத் தடிந்த * வென்றிவேலையுடைய முருக
ருப்பரங்குன்றின்மேற் பரத்தையருடன் விளையாடும் விளையாட்டை
ரும்பரோ ? விரும்பில் வருவரன்றோ ? எ - று.

"எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும், மந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினு
ந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்." என்ற (க) விதிபற்றிக் குறிஞ்சிக்கு
பின்ற மயில் பாலைக்கண் இளவேனிற்காலத்து வருதலிற் பொரு...

...பொய்யாலுற புலவுண்ட நம்மைம்போ மறந்தைகக

† தையிய மகளிர்தம் மாயமோ டமர்ந்தாடும்

வையைவா ருயரெக்கர் நுகர்ச்சியு முள்ளார்கொல்

எ - து, ‡எம்மை மயலாக்கிக் கருமையுடைத்தாகிய அழகினையுடைய
ர்போலும் மையுண்கண்ணை மகிழ்ச்சிகொள்ளும்படி ||தம்மோடே மருவ
ட்டித் ÷ தாம் செய்த பொய்யாலே மனக் தம்மிடத்திலே புரிதலைச்செய
ம்விரும்பாத நம்மையோமறப்பாராக; கோலஞ்செய்தலையுடையபரத்தை
முடைய திரளோடே மனம் பொருந்தி விளையாடும் வையையாற்றிடத்
ண்ட உயர்ந்த இமணலிடத்து நுகர்ச்சியையும் நினையாரோ ? நினைக்கி
நவரன்றோ ? எ - று.

மருவுதலூட்டியென்றார், அக்கண்ணிடத்து காவாற் செய்யுந் தொழி
நூட்டிச்செய்தவென ஒருசொல் வருவிக்க.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: என்று கூறி ; எ - று.

ஆங்கு அசை.
இது தனிச்சொல்.

உ நோய்மலி நெஞ்சமொ டினைய ரோழி
நாமில்லாப் புலம்பாயி னடுக்கஞ்செய் பொழுதாயிற்
(உ) காமவேள் விழவாயிற் கலங்குவள் பெரிதென
வேமுறு கடுந்திண்டேர் கடவி
நாமமர் காதலர் துணைதந்தார் விரைந்தே

---

1. தொல். அகத். சூ. கக. இந்நூற் பக்கம், கடுசு: உ - குறிப்புப் பார்க்க.
2. காமன் விழவு: கலி. ௩௦. ௧௩, ௩௫: ௧௪.
(பாடபேதம்) * வெள்வேலை, † நைதிய, ‡ என்னை, || தன்றோடே, + தான்.

மாநதகாதலா, தனிமையாயின் நாமில்லாத தனிமையாயிருந்தது; கா
யிற் பிரிந்தார்க்கு நடுக்கஞ்செய்யும் இளவேனிற்காலமாயிருந்தது; ...
ள்ளார் கொண்டாடும்விழவாயிற் காமவேளுக்குச்செய்யும் விழவாயிருந்த
தலாற் பெரிதுங் கலங்குவளென்று கருதிப் பகைவர் மயக்கமுறுதற்
ரணமான (க)கடிய திண்ணிய தேரை விரைந்து செலுத்தித் தாம் துணைய
ன்மையை நமக்குத் தந்தார்காண்! * எ - று.

இது சுரிதகம்.
இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை தோன்றிற்று.
இஃது †எட்டடித்தாவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் ஐயடி
ரிதகமும்பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (உ

அ. பாடல்சால் சிறப்பிற் சினையவுஞ் சுனையவு
நாடினர் கொயல்வேண்டா நயந்துதாங் கொடுப்பபோற்
றேடவிழ் கமழ்கண்ணி தையுபு புனைவார்கட்
டோடுறத் தாழ்ந்து துறை துறை கவின்பெறச்
செய்யவ ளணியகலத் தாரமொ டணிகொள்பு
தொய்யகந் தாழ்ந்த கதுப்புப்போற் றுவர்மணல்
வையைவா ரவிரற விடைபோழும் பொழுதினான்;

அ விரிந்தானு மலராயின் விளித்தாலுங் குயிலாயிற்
பிரிந்துள்ளா ரவராயிற் பேதுறூஉம் பொழுதாயி
னரும்படா ரவலநோ யாற்றுவ ளென்னாது
வருந்தநோய் மிகுமாயின் வணங்கிறை யளியென்னோ;

உ புதலவை மலராயிற் பொங்கரின வண்டாயி
னயலதை யலராயி னகன்றுள்ளா ரவராயின்
மதலையி னெஞ்சொடு மதனில ளென்னாது
நுதலூரும் பசப்பாயி னுணங்கிறை யளியென்னோ;

சு தோயின வறலாயிற் சுரும்பார்க்குஞ் சினையாயின்
மாவின தளிராயின் மறந்துள்ளா ரவராயிற்
பூவெழி லிழந்தகண் புலம்புகொண் டமையாது
பாயனோய் மிகுமாயிற் பைந்தொடி யளியென்னோ;

[illegible]

தாம்பிரிந் துறைத லாற்றலர்
பரிந்தெவன் செய்தி வருகுவர் விரைந்தே.

க. கடுமை - விரைவு.

ரதிபேதம்) * என உவமையாற்கூறினு, † எழுதித்தரவும்.

20

இஃது இளவேனில்வரவின்கண் ஆற்றாத தலைவி தூதுவிடக்கருதியவழி, அவர் பிரிந்திருத்தலை நீயினும் தாம்வல்லாரல்லரெனச் சொல்லி வற்புறுத்தியது.

இதன் பொருள்.

அ. பாடல்சால் சிறப்பிற் (௫) சினையவுஞ் சுனையவு
நாடினர் கொயல்வேண்டா நயந்துதாங் கொடுப்பபோற்

---

௧. (அ) அகரவீற்றுப் பலவறி சொல்லுக்கு உண்பவென்பதை உதாரண
காட்டியவழி "உண்பவென்பது பகரவீற்றுப் பலரறி சொல்லன்றே
அஃறிணைக்காயின வாறென்னை யெனின்:—பகரவிறுதி யாயினன்றே
உயர்திணைக்காவது. ஈண்டுக் காட்டப்பட்டது, 'கானந் தகைப்
செலவு' 'சினையவுஞ் சுனையவு, நாடினர் கொயல் வேண்ட
நயந்து தாங் கொடுப்பபோல்'; என நின்றனபோல எதிர்காலத்
வரும் பகரமூர்ந்து நின்ற அகர வீறாதலின், அஃறிணைச் சொல்லே
யாமென்பது. செய்யுளாகலின் தகைப்பன கொடுப்பன என்னு
சொற்கள் தகைப்ப கொடுப்ப என விகாரவகையான் அவ்வா
நின்றனவாகலான், வழக்கு முடிவிற்கு அவைகாட்டல் நிரம்ப
தெனின்:—தகைத்தன, தகையா நின்றன; தகைத்த, தகையாநின்
எனவும் கொடுத்தன, கொடா நின்றன; கொடுத்த கொடாநின்
எனவும் இறந்தகாலத்தும் நிகழ்காலத்தும் அகரவீறு முதனிலை

பெறுதும் முடியும். எதிர்காலத்துக்குரிய எழுத்தாவன: பகரமு
வகரமுமாம். அவற்றுட் பகரம் பெற்று அன்பெற்றும் பெறாது
முடிவுழி, தகைப்பன, தகைப்ப; கொடுப்பன, கொடுப்ப. எனவு
வகரம் பெற்று அவ்வாறு முடிவுழி, வருவன, வருவ; செல்வன
செல்வ. எனவும் இவ்வாறு முடியுமாகலின், தகைப்ப கொடுப்

ளன்பன விகாரமெனப்படா; இயல்பேயா மென்பது. கொடுப்ப
யாவை அவைபோல என உவமைகருதாது அவை தம்மையே சுட்
நிற்றலித் "கொடுப்ப என்பது பெயரன்மை யறிக" என்பர், சே
வுரையர்; தொல். கிளவி. சூ. கூ.(ஆ)பகரவிறுதி அஃறிணைக் கண்
வருமென்பதற்கு 'ஈயர்துதாங் கொடுப்பபோல்' என்பதைச் சில
உதாரணங்காட்டியது தவறென்று மறுத்து அது 'விரும்பிக் கொ
பாவைப் போலென மார்த்ரோ வேமைகுறித்து வந்ததென்ப
தெய்வச்சிலையார்; தொல். கிளவி. சூ. எ. 'ரஃகான்'. (இ) " மலைய
நிலத்தவுஞ் சினையவுஞ் சுனையவும், வண்ணவண்ணத்த மலராய்
குறிஞ்சி. ககரு-ககச. (ஈ) "மாக்கருங்கண்ணியர் விளைந்த வண்குழ
றேக்கமழ் மலர்களிர்சிதற வாடலரத், காக்களின் மரங்களுங் கமழ

ழ்முதலர்வது பாலை. உள. கறு

ரூடலிற் கமழ்கண்ணி தையுபு புனைவார்கட்
டோடறுத் தாழ்ந்து துறைதுறை கவின்பெறச்
(க) செய்பவ ளணியகலத் தாரமோ டணிகொள்பு
தொய்யகந் தாழ்ந்த கதுப்புப்போற் றுவர்மணல்
(உ)வையவா ரவிர றவிடைபோழும் பொழுதினன்

யண்டுமென்று * விரும்பியுங் கொடுப்பனபோல் இதழ்விரிகின்ற கமழ
.) கண்ணியைக் கட்டிச சூடும் அம்மகளிரிடத்தே திரட்சியுறத் தாழ்
ாடுத்துத் துறைதொறுந் துறைதொறும் மரங்கள் அழகுபெறும்படி யா
றவிடைபோழும் பொழுதின்க ணென்க.

கவின்பெற அறல் இடைபோழுமென்றது காரணகாரியமாம்; பெ
பசிர் வற்றினகாலத்து அவைபூத்தலின்.

குறிஞ்சிநிலத்திற் சுனைப் பூக்களைத் தேடிப் பறியாதபடி இக்கரையி
ங்கள் வேண்டும்பூக்களைக் கொடுத்தனவென்றார்.

சுனையவுமென்னும் உம்மையைக் கொய்யலுமென மாறுக. உம்மை, எ
றை. சினையவுமென்னும் உம்மையை நயந்துமென மாறுக. உம்மை, சிறப்
கல்விடத்துநீர்நிலைக்குச் சுனையென்னும் பெயரே ஆண்டுக்கூறுதலானு
ற்றங்கரைக்கண் இன்மையானும் சினை தாழ்ந்து கொடுத்தலன்றிச சுனை
ழ்ந்து கொடுத்தல் இன்மையானும் இதுவே பொருளாம். தோடுறத்தாழ்
ன்றதற்குத் திரட்சியுறத் தங்கியென்றும், கவின்பெறவென்றதற்குக் கவி
ருநிற்கவென்றும் பொருள்கூறின், பெருநிற்க இடைபோழு மென்ற
றவினையாதலின் ஆற்றிற்குச சிறப்புக் கூறிற்றன்றாய் வேறோர் வினை
றுமுணர்க.

திருமகளுடைய அழகினையுடைய மார்பிடத்து முத்தாரத்தோடே
புக்கொண்டு அறவிடை போழுமென்க. சிவந்த தலைக்கோலந் தகை
ர்போற் சிலவிடங்கள் சிவப்பையுடைத்தாகிய மணலையுடைய †வைவை
ற்றில் ஒழுகுகின்ற விளக்கத்தையுடைய அறன்மணலை யாரபே
ணிகொள்பு. நடுவே பிளந்தோடும் பொழுதின்கணென்க.

இது தரவு.

வல்லியித், பூக்களும் பூஞ்சுனை பூத்த போலுமே" பாகவதம். (க
புனல் விளையாட்டு. கரு.

க. (அ) "மணிமலைப் பணைத்தோள் மாநில மடந்தை, யணிமுலைத் துய
வருஉ மாரம் போலச், செல்புனல் ஒழுந்த சேய்வரற் கான்யா
சிறுபாண். க - ரு. (ஆ) "அலைநீ ராடை மலைமுலை யாகத், தார
பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற், கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை
சிலப். இ: க-ரு.

ரதிபேதம்) * விரும்பிக்கொடுப்பன, † வையை, வையையாற்றில்,

அ (௩) விரிந்தானு மலராயின் விளித்தாலுங் குயிலாயிற்
பிரிந்துள்ளா ரவராயிற் பேதுறூஉம் பொழுதாயி
(௨) னரும்படா ரவலநோ யாற்றுவ ளென்னாது
வருந்தநோய் மிகுமாயின் வணங்கிறை யளியென்னோ

எ - து: மலர்கள் அலர்ந்து, அமையாவாயின், குயில்கள் தம்பெடை
|ழைத்துக் கூவுமாயின், நந்தலைவர் நம்மைப் பிரிந்து நினையாராயின், இ
வனிற்காலம் மயக்கமுறுத்துமாயின், அரிய நினைவையுடைய அவலத்தை
சய்யுங் காமநோய்க்கு இவள் ஆற்றுவளென்று கருதாது இவள் இறந்துப
ளென்று நீ வருந்தும்படி எனக்குக்காமநோய்மிகுமாயின், வணங்கின இ
யயுடையாய் ! நம்மாட்டு அவர்செய்யும் அளி என்னபயன் தரும் ? எ -

௨௨. புதலவை மலராயிற் பொங்கரின வண்டாயி
னயலதை பலராயி னகன்றுள்ளா ரவராயின்
மதலையி னெஞ்சொடு மதனில ளென்னாது
நுதலூரும் பசப்பாயி னுணங்கிறை யளியென்னோ

எ - து: மலர்கள் *சிறுதூற்றினவையாயின், வண்டுகள் சோலையிடத்த
ாயின், அலர் அயலாரிடத்ததாயின், நந்தலைவர் நம்மைப் பிரிந்து நினை
யின், பசப்பு ஒரு பற்றில்லாத நெஞ்சுடனே தானும் வலியளல்லளென்
நதாதே நுதலிடத்தே பரக்குமாயின், அசைகின்ற இறையினையுடையாய்
மாட்டு அவர்செய்யும் அளி என்னபயன் தரும் ? எ - று.

௬௬ தோயின வறலாயிற் சுரும்பார்க்குஞ் சினையாயின்
மாவின தளிராயின் மறந்துள்ளா ரவராயிற்
பூவெழி லிழந்தகண் புலம்புகொண் டமையாது
(௫) பாயனோய் மிகுமாயிற் பைங்கொடி யளியென்னோ

... யாண்டதனவாயவ
தலைவா நம்மை மறந்து நினையாராயின், பூவினது அழகை இழந்த கண்க
க்கத்தைக்கொண்டு ஆற்றியிராமற் றனிமையால் உண்டான நோய் மி
யின், பசிய தொடியினையுடையாய்! நம்மாட்டு அவர்செய்யும் அளி என்
ன் தரும்? எ - று.

ஒகாரங்கள் எதிர்மறையாதலிற் பயன் தராதென நின்றது.
இவை மூன்றும், தாழிசை.

ச. "விரிந்தானு மலராயின் விளித்தாலுங் குயிலாயின்" என்பது பொழி பியையுத் தொடைக்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. கக. நச.
டு. "அரும்பட ரவலம்" ஐங்குறு. ௬அ௫.
௬. பாயல் - உறக்கம்: கலி. க0: க0, உச: எ, ௩எ: சு, அஎ: கசு, கரு அ, க௬௫: உச.

திபேதம்.) * றெனாற்றிலை,

எனவாங்கு
எ - து: என்று ; எ - று.
ஆங்கு அசை.
இது தனிச்சொல்.

உக ஆயிழா யாங்கன முரையாதி சேயார்க்கு
நாநூது மொழிந்தனம் விடல்வேண்டா நம்மினுங்

தாம்பிரிந் துறைத லாற்றலர்
பரிநதெவன் செய்தி வருகுவர் விரைந்தே

எ-து: ஆராய்ந்த இழையினையுடையாய், அவனம் பயனின்றாக உ
ரதேகொள்; சேய்நாட்டில் உறைகின்றவர்க்கு நம்வருத்தத்தைக் கூறினமா
ம் தூதுபோக விடவேண்டா; நம்மினும் தாம இக்காலத்துப் பிரிந்திருத்த
ற்றாய் விரைந்து வருகுவர்; ஆதலால் வருந்தி என்னகாரியஞ் செ
ன்றாய் ? ௬எ - று.

இ — ——

ஈரல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. (உ

௬௯. (௩) தொல்லெழில் வரைத்தன்றி வயவுநோய் நலிதலி
னல்லாந்தா ரலவுற வீன்றவள் கிடக்கைபோற்
பல்பய முதவிய பசுமைதீ ரகன்ஞாலம்
புலலிய புனிறொரீஇப் புதுநல மேர்தர
௫ வளையவர் வண்டல்போல் வார்மணல் வடுக்கொள
வினையவ ரைம்பால்போ லெக்கர்போழ்ந் தறல்வார
மாவீன்ற தளிர்மிசை மாயவ டிதலைபோ
லாயிதழ்ப் பன்மல ரையகொங் குறைத்தர
மேதக விளவேனி லிறுத்தந்த பொழுதின்கண்;
௰ சேயார்கட் சென்றவென் னெஞ்சினைச் சின்மொழி
நீகூறும் வரைத்தன்றி நிறுப்பென்மன் னிறைநீவி

வாய்விரிபு பனியேற்ற விரவுப்பன் மலர்தீண்டி
நோய்சேர்ந்த வைகலான் வாடைவந் தலைத்தரூஉம்;

ᵖ, போழ்துள்ளார் துறந்தார்கட் புரிவாடுங் கொள்கையைச்
சூழ்பாங்கே சுடரிழாய் கரப்பென்மற் கைநீவி

க. இச்செய்யுள், பாலையில் வேனிலும் வாடையும் கங்குலும் மாலை
வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். அகத். சூ. கஉ, நச்.

ரதிபேதம்.)* எனவமபுறுத்திருள, † தனிச்சொல்லும்,

யாழ்கொண்ட விமிழிசை யியன்மாலை யலைத்தரூஉம்;

அ. தொடிநிலை நெகிழ்த்தார்கட் டோயுமென் னருயிர்
வடுநீங்கு கிளவியாய் வலிப்பென்மன் வலிப்பவு

நெடுநிலாத் திறந்துண்ண நிரையிதழ் வாய்விட்ட
கடிமலர் கமழ்நாற்றங் கந்தல்வந் தலைத்தரூஉம்;

எனவாங்கு;

ங. வருந்தினை வதிந்தநின் வளைநீங்கச் சேய்நாட்டுப்
பிரிந்துசெய் பொருட்பிணி பின்னோக்கா தேகிநம்
மருந்துயர் களைநர் வந்தனர்
திருந்தெயி றிலங்குநின் றேமொழி படர்ந்தே.

இது பருவ வரவின்கண் ஆற்றாத தலைவியைத் தோழி வற்புறுத்
ன்புறையெதிரழிந்தாட்கு, தோழி அவன்வரவுணர்ந்து கழியுவகைய
றியது.

இதன் பொருள்.

(க) தொல்லெழில் வரைத்தன்றி வயவுநோய் நலிதலி
னல்லாந்தா *ரலவுற வீன்றவள் கிடக்கைபோற்
பல்பய முதவிய பசுமைதீ ரகன்ஞாலம்
புல்லிய புனிறுநீ இப் புதுநல மேர்தர
(உ)வளையவர் வண்டல்போல் வார்மணல் வடுக்கொள
வினையவ ரைம்பால்போ லெக்கர்போழ்ந் தறல்வார
மாவீன்ற (ந) தளிர்மிசை மாயவ டிதலைபோ

க. "தொல்லெழில் வரைத்தன்றி வயவுநோய் நலிதலின்" என்பு
செய்தெனெச்சக்குறிப்பாகிய அன்றியென்பது வினைமுதல்வினையா
முடிந்ததற்கு மேற்கோள். தொல். வினை. சூ. ருஉ. கல்; சூ. ருரு. ...

கO: எக-அO. உக: கஅ-க. என வருதலும் (ஆ) "சில்வளை
விறலி" என்னுமிடத்து, "பல்வளையிடுவது பெதும்பைப் பருவ
தாகலின் அஃதன்றிச் சில்வளையிடும் பருவத்தாளென அவள் ஆட
முதலிய துறைக்குரியளாதல் கூறியவாறு" என்பதும் ஈண்டறிதற்
பாலன. பதிற். இள: க.

உ. (அ) "மாவின், றளிரே ரன்ன மேனித் தளிர்ப்புறத், தீர்க்கி னரும்பி
திதலையர்" மது. எOக - அ. (ஆ) "ஈன்றவ டிதலைபோ லீர்பெய்யு
றிபேதம்) * அலமர் வுற.

முதலாவது பாலை. உஅ

*லாயிதழ்ப் பன்மல ரையகொங் குறைத்தா
மேதக விளவேனி லிறுத்தந்த பொழுதின்கண்

தற்கு அலமந்த சுற்றத்தார், பின்னர் அவள் மெய்ந்நோக்காடு கண்டு வரு
றும்படி புதல்வனையீன்றவள். அப்புதல்வனைக்கொண்டு அக்குடியையெல்ல
ரதுகாத்துக்கிடந்த கிடக்கைபோல, தன்னிடத்துப் பயிரையுண்டாக்கி
ழவர், தனக்கு இடையில் வந்த நோய்க்கு வருந்திய வருத்தம் நீங்கும்ப
ரன் ஈன்ற உணவுகளைக்கொண்டு குடிமக்களையெல்லாம் பாதுகாத்த உலக
வள் தன்னைப்புல்லிய ஈன்றணுமை தீர்ந்து புதுநலம் பெற்றாற் போ
ரன் ஈன்ற பசுமை தீர்ந்த புதிய அழகு தோன்ற, வளையினையுடைய இ
பார் இழைத்த வண்டற்பாவையும் பூவுங் கலந்துகிடந்தாற்போல வார
ால் பூக்கள் உதிர்ந்துகிடந்த வடுவைத் தன்னிடத்தே கொள்ள, இளையமக
டைய மயிர்போல † இடுமணலை யடைறுத்தலையுடைய நீர் ஒழுக, மான
த்தையுடையவள் திதலைபோல மாவீன்ற சிறிது முற்றின தளிரின் மே
ழகிய இதழை யுடைய பல மலர்களி னுடைய வியக்கத் தக்க தாதுக
திர்தலைசெய்ய, பெருமை பொருந்த 'இளவேனிற்காலம் வந்துவிட்
ாமுதின்கண்ணே; எ - று.

ஏர்தர - எழுச்சிதர. ஐயென்னும் உரிச்சொல் ஐயவெனப் பெயரெச
ிப்பாய் நின்றது.

இது தரவு.

சேயார்கட் சென்றவென் னெஞ்சினைச் (௧) சின்மொழி
நீகூறும் வரைத்தன்றி நிறுப்பென்மன் னிறைநீவி

தளிரொடும்" (இ) "மாயவண் மேனிபோற் றளிரீன வம்மேனித், தா
சுணங்குபோற் றாீர்மிசைத் தாதுக" கலி. ௩௨: ௭, ௩௫: ௩ - ௪
என்பவையும் (ஈ) "பூத்ததைந்த 'தாழ்சினைத் தளிரன்ன வெழி
மேனி தகைவாட" கலி. ௪௦: ௧௧ - ௨௦; என்றவிடத்து "பூத்தாழ்

தனிரெனவே சுணங்கும் மாமை நிறமுங் கூறிற்று'', என்றெழு
யிருக்குமுரையும் (உ) "வண்ணநுண் சுண்ணமாட்டி வளரிளந் திங்
ளன்ன, வொண்ணுதலொருத்தி மாமை யொழுகுமா மேல
நோக்கும், பண்ணமர் மழலைப் பல்காற் பறவை வீழ்க் தழு

(அ) ... (இ)
பொதி செக்கா வஞ்ச வந்த, வார்ந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழி
யரிவையை" குறுந். கச. (இ) "கூரெயிறு நாப்போழ்த லஞ்சியஞ்சி

நிபேதம்,) * ஆயிதட் பன்மலர், † இளமணலை,

வாய்விரிபு (க) பனியேற்ற விரவுப்பன் மலர்தீண்டி
நோய்சேர்ந்த வைகலான் வாடைவந் தலைத்தரூஉம்

எ - து: இலவான சொல்லினையுடையாய்! சேணிடைப் பிரிந்
டத்தே சென்ற என்னெஞ்சினை ஆற்றுவித்துக் கொண்டிருத்தல்வேண்
மன்று நீ சொல்லும் எல்லைத்தன்றாக மிகவும் ஆற்றி நிறுப்பேன், அதன
பத்றதென்? யான் ஆற்றிநிறுத்தலைக் கைகடக்கும்படியாக வாடைகாற்
ாய் விரிந்து பனியையேற்றுநின்ற விரவுதலையுடைய பல மலர்களை அளைந்
ந்து பிரிந்தோர்க்கு நோய்செய்தற்குக் காரணமான இளவேனில் நாளி
ன்னே வருத்தத்தைத் தரும்; எ - று.
நீவவெனத் திரிக்க.

சுசு. போர்த்துள்ளார் துறந்தார்கட் புரிவாடுங்கொள்கையைச்
சூழ்பாங்கே சுடரிழாய் கரப்பென்மற் கைநீவி
வீழ்கதிர் விடுத்தபூ விருந்துண்ணு (உ)மிருந்(ங.) தும்பி
(சு)யாழ்கொண்ட விமிழிசை யியன்மாலை யலைத்தரூஉம்

ாட்பாட்டினைப் பிறர் அறியவாகாதென்று சூழ்ந்து அப்பொழுதே மறை
ன், அதனாற் பெற்றதென் ? யான் மறைத்ததனைக் கைகடக்கும் படியா

யுழன்மாலைத் தீங்கிளவி யொன்றிரண்டு தான்மிழற்று மொருநா
காறும்'' சீவக. கஙுஙு. என்பவற்றால் சின்மொழி யென்பதற்கு
காரணம் விளங்கும். (ஈ) பழமொழி யுரைகாரர் சின்மொழி யென்
தற்கு மென்மொழியென்று பொருள் கூறுவர்; பழ. உஉகூ.

ரு. (அ) "அரும்பனி கலந்த வருளில் வாடை, தனிமை யெள்ளு
பொழுதில்" ஐங். சஎகூ. (ஆ) "மெய்கூர்ந்த பனியொடு மேனின்
வாடையாற், கையாறு கடைக்கூட்டக் கலங்குறூஉம் பொழுது" கலி
ஙுக: கூ - எ.

௬. தும்பி கரியநிறமுடையதென்பதனை, இருந்தும்பி - கரியதும்பி; கலி
ஙுO:ச, எஅ:உ, கஉங: உ, கஉஎ: ங; கார். கஞ. என்பதும் "தகையவ
கைசெறித்த தாள் போலக் காந்தண், முகையின்மேற் றும்
பிருக்கும் " கலி. சங' அ-கூ.என்னுமிடத்து, 'தாள்போல' என்பதற்கு
தாட்கூட்டாகிய நீலக்கடைச் செறிபோல என்று விளக்கமெழு
பிருத்தலும் வற்புறுத்தும்.

௭. "தும்பி வண்டொடு தாவழி யாழ் செய" சீவக. அ௦ச.

௮. பயனிலையுவமைக்குச் சிறுபான்மை கொண்டவென்பதும் வருமெ
பதற்கு "யாழ்கொண்ட விமிழிசை யியன்மாலை யலைத்தரூஉம்'
என்பது மேற்கோள் தொல். உவம. சூ. கச. பே.

ழ்கின்ற ஞாயிற்றின் கதிர் அலர்த்தின பூவினது தேனையுண்ணும் க
ம்பியினது யாழோசையையொத்த முழங்குகின்ற ஓசை நடக்கும் மா
ாலம் வந்து வருத்தத்தைத்தரும்; எ - று.

தொண்டை தலைவையா...

...று வண்டிமிழ் வைப்பவெனம்மை வருப்பவு
நெடுநிலாத் *திறந்துண்ண நிரையிதழ் வாய்விட்ட
கடிமலர் கமழ்நாற்றங் கங்குல்வந் தலைத்தருஉம்

எ - து: குற்றம் நீங்குகின்ற வார்த்தையினையுடையாய்! தொடிவ
ற்கின்ற நிலையி னின்று நெகிழப் பண்ணினாரிடத்தே நின்று தோயும் எ
ுடைய அரிய உயிரை அவரிடத்துச்சென்று செறியாமற் காக்கத்துணிவே
களாற் பெற்றதென்? யான் அங்ஙனம் துணியவும் வண்டேன் *திறந்
ண்ணும்படியாக நிரைத்த இதழ்கள் அலர்ந்த மணத்தினையுடைய மலர்க
மழும்நாற்றம் நெடியநிலாவையுடைய இராக்காலத்தேவந்து வருத்தத்தை
ரும்; எ - று.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: எனச்சொல்லி; எ - று.

ஆங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

ரு. வருந்தினை வதிந்தநின் வளைநீங்கச் சேய்நாட்டுப்
பிரிந்துசெய் பொருட்பிணி பின்னோக்கா தேகிநம்
மருந்துமற் கொளாஅர் வந்தனர்
(க)திருந்தெயி றிலங்குநின் றேமொழி படர்ந்தே

எ - து: வருந்தித் தங்கினநின் வளைகழலும்படியாகத் தலைவர் பி
ாதே தூரிய நாட்டிலே பிரிந்திருந்து தேடும் பொருட்பிணியாலே போய்

ந்தின எயிறுகள் விளங்குதற்குக் காரணமான நின் தேன்போலு
ாழியை நினைத்து நம் அரிய துயரைக் களைவாராய் வந்தார்; இனி,
ந்தாதே கொள்; † எ - று.

இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இது ‡ "நிலனொருங்கு மயங்குதலின்று" (உ) எனவே காலம் || மயங்
ன்றலின், வேனிலும் வாடையும் மாலையுங் கங்குலும் ÷ வந்தன.

ரு. முள்ளெயி றிலங்கச் செவ்வாய் திறந்து, சில்லென் கிளவி மெல்லெ
மிழற்றி" பெருங். (ச) இ: கக - எ.

டு. தொல். அகத். கு. கஉ. இந்நூற்பக்கம் கஙெ: க-குறிப்புப்பார்க்க.

(திபேதம்) * துறந்த, † என ஆற்றுவித்தாள், ‡ நிலமொருங்கு, || மயங்குதலின், ÷ வந்த

கலித்தொகை. ௩௦

௩௦.(க) அருந்தவ மாற்றியார் நுகர்ச்சிபோ லணிகொள
விரிந்தானுச் சினைதொறூஉம் வேண்டுந்தா தமர்ந்தாடிப்
புரிந்தார்க்கும் வண்டொடு புலம்புதீர்ந் தெவ்வாயு
மிருந்தும்பி யிறைகொள வெதிரிய வேனிலான்;
இ துயிலின்றி யாநீந்தத் தொழுவையம் புனலாடி
மயிலியலார் மருவுண்டு மறந்தமைகு வான்மன்னோ
வெயிலொளி யறியாத விரிமலர்த் தண்காவிற்

குயிலாலும் பொழுதெனக் கூறுந ருளராயின்;

௨ பாணன்யாம் படர்கூரப் பணையெழி லணைமென்றோண்
மாணெழக்கி னவரோடு மறந்தமைகு வான்மன்னோ
வாணச்சீர்க் கூடலு ளரும்பவிழ் நறுமுல்லைத்
தேனூர்க்கும் பொழுதெனக் கூறுந ருளராயின்;

௩ உறலியா மொளிவாட வுயர்ந்தவன் விழவினுள்
விறலிழை யவரோடு விளையாடு வான்மன்னோ
பெறலரும் பொழுதோடு பிறங்கிணர்த் துருத்திசூழ்ந்
தறல்வாரும் வையையென் றறையுந ருளராயின்;

எனவாங்கு;

அ தணியாநோ யுழந்தானாத் தகையவ டகைபெற
வணிகிளர் நெடுந்திண்டே ரயர்மதி பணிபுநின்

இது பருவவரவின்கண் ஆற்றாத தலைமகள் இறந்தது சிந்தித்து
ட்டு அன்பிலராயினும்இக்காலத்துஇவ்வூரின்கட்பண்டுதாம் விளையாடி
று நினைந்துவருவர் * இக்கால வரவு சொல்லுவார் உளராயினென
கேட்ட பாணன் பாசறைக்கட் சென்று தலைவனைக் கண்டு கூறியது.

இதன் பொருள்.

(௨) அருந்தவ மாற்றியார் நுகர்ச்சிபோ லணிகொள
விரிந்தானாச் சினைதொறூஉம் வேண்டுந்தா தமர்ந்தாடிப்

---

௧. இச்செய்யுள் பாலைக்கண் மருதம் நிகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள்; தொ
அகத். சூ. ௧௨. நச்.

௨. (அ) "தவஞ்செய் மார்க்க டம்முடம் பிடாஅ,ததன்பயமெய்திய வளஞ
மான......வேண்டுவ முகந்துகொண்டு" பொருந. கக - கஉ.அ. '(த
" வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ, மீண்டு முயல
படும்" குறள். உசுடு. (இ) "நோற்றோர்க்குச், சோற்றுள்ளும் வீழுங்கழ்
(தீபேதம்) * இக்காலம் வரவு.

முதலர்வ் துபர்லே. உகூ கசு

புரிந்தார்க்கும் வண்டொடு புலம்புதீர்ந் தெவ்வாயு
மிருந்(க)தும்பி யிறைகொள வெதிரிய வேனிலான்

எ - து: செய்தற்கரிய தவங்களைச் செய்தவர்கள் குறைவற நுகரு
கர்சசிபோல அழகுகொள்ள அரும்புகள்விரிந்தமையாத(உ)கொம்புகடோ
ரன் விரும்புந் தாதைப் பொருந்தியுண்டு விரும்பி ஆர்க்கும் வண்டோடு
நந்தும்பிகளும் வருத்தந் தீர்ந்து எவ்விடமுந் தங்குதல் கொள்ளும்ப
ரங்கள் அவற்றை எதிர்கொண்ட இளவேனிற் கணனே; எ - று.

இது தரவு.

ந (௱) துயிலின்றி *யாநீந்தத் தொழுவையம் புனலாடி
மயிலியலார் மருவுண்டு மறந்தமைகு வான்†மன்னோ

லில ரேனும்பொரு ளூர்க்கே, வருமவழி விளையுழந்து வாழ்கந
மாதோ" (ஊ) "விழுப்பொருள் பரவை ஞால, நோற்பவர்க் குர்

வாகும்" சீவக. உருகூ, உகஅகூ. (எ) "வேண்டிய விளைத்துக் கொ
ளும் விழுத்தவம் விளைத்து வந்தான்" சூளா. சுயம். கககூ. (
"பெருந்தவ முள்வழி விரும்புபு செல்லும், பொருளும் போகமும் ப
ழும் போல" பெருங். (உ) அ: கஉகூ - எ. (ஐ) "வேண்டின வேண்
னர்க் களிக்கு ,மெய்த்தவம், பூண்ளோர்" கம்ப. அகத்தியப். அ. (
"அத்தவம் பிறவியை யகற்றி மேதகு, முதநிலை நல்கியே முதன்வ
யாக்குற, மித்துணை யன்றியே யிம்மை யின்பமு, முய்த்திடு முவ
தனி லுன்னுந் தன்மையே." (ஒ) "உடம்பினை யொறுத்து நோற்ப
. .... வெஃகு நெடும்பொருள் பலவும் கொள்வர்" கந்த. காசி
லுபதேச. கசு, உகு. (ஔ) "எவ்வகைப் பொருள்களு மீய வல்ல
செவ்விய தவமதே" கூவத்து. நைமிசா. உசு.

க. "கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்பதும் இளவேனி லாயிற்று; தும்
கொங்கு தேருங்காலம் அதுவாகலின்" (தொல். அகத். சூ. கக. ந
என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

உ. "அருடருங் கேள்வி யமைத்தேக்கப், பற்பல வாசான் பரங்குசெ
பவர்போன், மூன்றுவகை யடுத்த தேன்தரு கொழுமலர், கொழுதி
பாடுங் குணசசரும் பினவதாள்" கல். கூ: க - சு.

ந. (அ) " துயிலின்றி .. .. .. .ருளராயின் " என்பது தலைவன் ப
தையரோடு பரசறைக்கட்சென்றதற்கும் (நாற்கவி. சூ. அகு; இ-வி. (
சகூ.) (ஆ) துயிலின்றி . .. ..மன்னே" என்பது தலைவன்பதியிகந்
றதிபேதம்) * யாளீத, † கொல்லோ.

நூளள் இக்காலத்து வெற்றியையுடைய இழையினையுடைய பரத்தை

றியும் *அவன் ஈண்டையானகவெனக் காதலைச சிறப்பித்தலின் அவை
று. இவை விளையாட்டிற் பிறந்த உவகையென்னும் மெய்ப்பாடு; இவை
ன்கட் டோன்றிய பெயர்பற்றி வரும்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: எனசசொல்லி; எ - று.

ஆங்கு அசை.

இது தனிசசொல்.

சு (உ) தணியாநோ யுழந்தானுத் (ங)தகையவ டகைபெற

வணிகிளர் நெடுந்திண்டே ரயர்மதி பணிபுநின்

காமர் கழலடி சேரா

நாமஞ்சா றெவ்வரி னடுங்கினள் பெரிதே

எ-து: மீளாத காமநோயிலேவருந்தி அமையாததகைமையையுடையவ
ர்னுடைய விருப்பத்தையுடைய கழலணிந்த அடியைப் பணிந்து சேரா
ர்சமமைந்த (ங) பகைவரைப்போலே பெரிதுநடுங்கினள், அவள் அழகை
றும்படி அழகுவிளங்கின நெடிய திண்ணிய தேரைச் செலுத்துவாயா

- று.

இது சுரிதகம்.

க. தொல். பொருளி. சூ. ௰௪. இந்நூற்பக்கம் ௧௬: ந - (ஆ) குறிப்பு
பார்க்க.

உ. அவணிலே யுரைத்த லென்பதற்கு "தணியாநோ .. ..பெரிதே
என்பதை மேற்கோள் காட்டி, பாசறைக்கண் தலைவற்குத் தலை
வருத்தங் கூறியவாறு காண்க என்பர், இளம்பூரணர்; தொல். க
சூ. உ௫. 'நிலம் பெயர்ந்து'.

௩. "ஒடுவகி ரோதி யொண்ணுத லணிகொளக், கொடுவகுழைக் கமர்த்
நோக்கி னயவரப், பெருந்தகைக் கமர்ந்த மென்சொற் றிருமுகத்
மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட், பூண்க மாளநின் புர
நெடுந்தேர்" பதிற். அக: உ௮-௩௨.

புனைந்த செருவெங் கோலத்துப், பகையரசு நடுக்காது பயங்கெ
வைப்பிற், குடிநடுக் குறூஉங் கோலே ளுகென" எனச் சொகுட்டுவ
வஞ்சினங் கூறுதலாலும் பகை யரசரை நடுக்குதல் அரசர்க்குரி
தொழிலென்பது விளங்கும். சிலப். உசு: கஉ-௮.

(திபேதம்) * அவனின்டையாளுக, † எனப் பாணன் பாசறைக்கட் கூறினன்.

"பாசறைப் புலம்பலும்" (க) என்புழித் தூதுகண்டு தலைவன் புலம்ப
)தலின், தூதாய்ச்சென்ற பாணன் கூறினன்.

இது "இணையயங் குறுதலும்" (உ) என்பதனுற் பாலைக்கண் மரு
நழ்ந்தது.

இதனுல், தலைவிக்கு இழிவும் தலைவற்கு அசைவும் *பிறந்தன.

இது † "மரபினது" (௩) என்றதனுன் நான்கடித்தரவிற்கு நான்கு
ழிசை வந்து தனிச்சொற்பெற்று நான்கடிச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசை
லிப்பா. (உ

க.) (அ)கடும்புனல் கால்பட்டுக் கலுழ்தேறிக் கவின்பெற
நெடுங்கயத் தயலய லயிர்தோன்ற வம்மணல்
வடித்தூர வரிப்பபோ லீங்கைவா டுதிர்புகப்
பிரிந்தவர் நுதல்போலப் பீர்வீயக் காதலர்ப்

ரு புணர்ந்தவர் முகம்போலப் பொய்கைபூப் புதிதீன
மெய்கூர்ந்த பனியொடு மேனின்ற வாடையாற்

கையாறு கடைகூட்டக் கலக்குறூஉம் பொழுதமற்
பொய்யேமென் றயிழாய் புணர்ந்தவ ருரைத்ததை;

சூ மயங்கமர் மாறட்டு மண்வௌவி வருபவர்
தயங்கிய களிற்றின்மேற் †றகைகாண விடுவதோ

பயங்கெழு பல்கதிர் பால்போலும் பொழுதொடு
வயங்கிழை தண்ணென வந்தவிவ் வசைவாடை;

[illegible]
தோளதிர் பகஞ்சேரத் தூவற்றமிச் சின்மழை;

எ பகைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண்டேர் மிசையவர்
வகைகொண்ட செம்மலும் வனப்பார விடுவதோ

க. தொல். அகத். சூ. சக.

உ. தொல். அகத். சூ. கஉ. இந்நூற்பக்கம், கசுஉ: க - ஆம் குறிப்பு
பார்க்க.

ந. தொல். செய். சூ. கஙச.

ச. இச்செய்யுள் (அ) மண்கோடலும் திறைகோடலும் அரசர்க்கே யுரி
வென்பதற்கும், (தொல். அகத். சூ. உஎ. நச்.) (ஆ) குறிப்பினுற் பா
டைத் தலைவினைக் கிளவித் தலைவனுகக்கூறியதற்கும் (தொல். புற
சூ. உஅ. நச்.) மேற்கோள்.

(பாடபேதம்) * பிறக்கும், † மாவினவென்றதனுல்.

புகையெனப் புதல்சூழ்ந்து பூவங்கட் பொதிசெய்யா
முகைவெண்ப னுதிபொர முற்றிய கடும்பனி;
எனவாங்கு;
௨௭ வாளாதி வயங்கிழாய் வருந்துவ ளிவளென
நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி
மீளிவேற் றானையர் புகுதந்தார்
நீளுயர் கூட னெடுங்கொடி யெழவே.

இஃது இளவேனிற்காலத்து வருவல், அத்துணையும் ஆற்றியிருவேனினைசையால் வேந்தன் சென்றவழி, முன்பனிக்காலமும் பின்பலமும் வந்து வருந்தலின் ஆற்றுத தலைவியைத் * தோழி வருவரோன

ாழி கழியுவகையாற் கூறியது.

இதன் பொருள்.

கடும்புனல் கால்பட்டுக் † கலுழ்தேறிக் கவின்பெற
நெடுங்கயத் தயலய லயிர்தோன்ற வம்மணல்
வடுத்தூர வரிப்பபோ லீங்கைவா டிதிர்புகப்
௧) பிரிந்தவர் நுதல்போலப் பீர்வீயக் காதலர்ப்
ந் புணர்ந்தவர் முகம்போலப் (௨) பொய்கைபூப் (௩)புதிதீன
(௪) மெய்கூர்ந்த பனியொடு மேனின்ற வாடையாற்

கையாறு கடைக்கூட்டக் கலக்குறாஉம் பொழுதுமற்
பொய்யேமென் றயிழாய் புணர்ந்தவ ருரைத்ததை

எ - து: யாறு கூதிர்க்காலத்து, பெருகுகலிற் கடிதாகிய நீர் வற்
ல்களாக ஓடுதலுண்டாய்க் கலக்கந் தெளிந்து அழகுபெற, நெடிய குவ
ரின் அயலேஅயலே நுணமணல்தோன்ற, அம்மணலின்அறல்மறைய

௧. பிரிந்தவர் நுதற்குப் பீர்க்கம்பூ உவமையாதலை ௩-ஆம் கலி. ௧௪ -
ஆம் அடிகளின் குறிப்பிற்காணக.

௨. "பொய்கை பூப்புதிதீன" என்பது வினைக்குறிப்பு அகர வீறன்றி
பிறஈற்றான் முடிக்குஞ் சொல்லை விசேடித்து வருதற்கு மேற்கோ
தொல். வினை. சூ. ௩௦. "செய்து செய்யூ" கல்; சூ. ௩௧. நச்.

௩. புதிதீன வென்பதற்குப் புதிதாக ஈன எனப் பொருள்கூறி, செ
வென்னுந் தெரிநிலை வாய்பாட்டிற்குரிய குறிப்பெச்சம் என்ப
இராமாநுசகவிராயர்; நன். வினை. சூ. ௨௩.

௪. கலி. ௨௧: ௧௨-௧௩.

(திபேதம்) * வருவரெனத்தோழி வற்புறுப்பவும், † ஊிழ்,

ரமமணலைல வீழ, கணவரைப் பிரிந்த மகளிர் நுதல்போல (க) முன்பூ
ர்க்கம்பூ இப்பொழுது பூவின்றாக, தாம் * காதலித்த தலைவரைக்கூ
களிர்முகம்போலப்பொய்கையிற் பூக்குந் தாமரையைப் பொய்கை புதிதா
க்க, முன்பனிக்காலத்திற்கும் பின்பனிக்காலத்திற்கும் மேலாய்நின்ற
பனிற்காலம் ஆயிழாய்! நம்மைக்கூடினவர் தப்பாமல்வருவேமென்றுகூறி
லம், அதனாற்பெற்றதென்? அக்காலம் வருந் துணையும் ஆற்றியிராதபடி மு
ரிக்காலத்து வாடையாலும் மெய் வளர்தற்குக் காரணமான பின்பனியாலு
ண்டாகிய வினை ஒழிந்து அயர்தல் இறந்துபாட்டை நமக்குக் கூட்டுகை
லை நெஞ்சு கலக்கமுறாநின்றது ; யான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன் ; † எ -

முன்னர்நின்ற செயவெனெச்சங்கள் மேனின்றவென்னும் பெயரெச்ச
ரமேமுடிந்து, அது பொழுதென்னும்பெயரோடுமுடிந்தது.

கையாறும் ஒரு மெய்ப்பாடென்றுணர்க.
இது தரவு.

௯ (உ)மயங்கமர் மாறட்டு (ந)மண்வெளவி வருபவர்
(ச) தயங்கிய களிற்றின்மேற் றகைகாண விடுவதோ

பயங்கெழு பல்கதிர் பால்போலும் பொழுதொடு
வயங்கிழை தண்ணென வந்தவிவ் வசைவாடை

எ-து: உலகிற்கு (ரு) உணவுகளை விளைத்தற்குக் காரணமாகிய மதியின்
ர்கள் பாலையொத்து விளங்கும் இராப்பொழுதோடே விளங்குகின்
ரிகள் குளிரும்படியாக வந்த இந்த அசைதலையுடைய வாடைக்காற்
ண்டு படையும் தம்முள் மயங்கினபோரிலே மாறுகிய அரசனைக்கொன்
ன் நாட்டைக்கைக்கொண்டு களிற்றின்மேலே வருமவருடைய வீரத்தா

“இவர்கொடிப் பீர மிரும்புதன் மலரு, மற்சிரம்” (ஐங். சகச) என்பது
இங்கே அறிதற்பாலது.

(அ) “வேண்டா, ரெறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பின்” (ஆ
“படைமயக்காரிடை” புறம். கஎ அ: க - எ, நசந: கஎ; (இ) “க
[illegible]

[illegible] ....[illegible]” என்பது தலைவ கூறறுகது மேறகோள்
தொல். கற். சூ. இ. நச்.

“மண்ணக மனைத்து நிறைந்தபல் லுயிர்கட்,காய வமுத மீகுத லாலும்’
என்பது ஈண்டு அறிதற்பாலது. கல். உந.

ற்பேதம்) * காதலித்தவரை, † என்றுள.

றந்த அழகை நாங்கண்டுநுகரும்படியாக (க) நம்முயிரைக்கொள்ளாது வி
தான்றுயிருந்ததோ ? அது கொண்டேவிடும்; எ - று.

தயங்குதல் - அசைவு.

பால்போழுமென்று பாடமாயின், பாலை வருத்துமென்க.

இதனுள் வென்ற வீரத்தாற் பிறந்த அழகை நுகர விரும்புதலின் தலை
ம் அரசவருணமேயாயிற்று. இது மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும். இஃ
"வென்மரபின்" என்னும் (உ) சூத்திரத்தானுணர்க.

௩. (ங)தாள்வலம் படவென்று தகைநன்மா மேல்கொண்டு
வாள்வென்று வருபவர் வனப்பார விடுவதோ
நீள்கழை நிவந்தபூ நிறம்வாடத் தூற்றுபு
தோளதிர் பகஞ்சேரத் துவற்றுமிச் சின்மழை

எ-து: நீண்ட கரும்பில் ஓங்கின பூவை நிறங்கெடும்படி காற்றூற் றூற்
)தோள்கள் குளிரால் நடுங்கி நம் ஆகத்தைச் சேரும்படி † துவற்றுகின்
ச்சிலவாகியமழை தமது (ங)தாள்களாலே வெற்றியுண்டாம்படிவென்று அ
னயுடைத்தாகிய நல்ல குதிரையை ஏறி வாளாலே வென்றுவருமவருடை
ரத்தாற்பிறந்த அழகை நாங் கண்டு நுகரும்படியாக நம்முயிரை
கொள்ளாது விடுவதொன்றுயிருந்ததோ? அது கொண்டேவிடும்; எ - று.

இத்தாழிசைகள் இரண்டும் முன்பனிப்பருவங் கழிகின்றன கூறி
ரகக் கொள்க.

† வகைமகொண்டு மெசமமனும வனபபார விருவந்தா

க. "மழைத்தாரை வல்லிருட்கும் வாடைக்கு நாங்கள், பிழைத்தால
தேனென்னும் பேர்" நள. சுயம். கOங.

உ. தொல். அகத். சூ. உச.

ந. (அ) "தாள்வலம்............விடுவதோ" என்பது தலைவி கூற்றுக்
மேற்கோள்; தொல். கற். சூ. ௬. (ஆ) "வாளின் வாழ்நர் தாள்வல
வாழ்த்த" புறம். உச: உக.

ந. "நமக்குசவ லைசத்தசையள்" முல்லை. கச.

ங. தாள் - முயற்சி.

ரு. (அ) பாலைத்திணையிற் பின்பனிப் பருவம் வருதற்கு "பகைவென்று.... கடும்பனி" என்பதை மேற்கோள் காட்டி "இது தனித்தோர்க்கு பின்பனி ஆற்றற்கரிது. இஃதெவர்க்கு மேதமாம் எனவும் இதற னிறந்து படுவேனெனவும் கூறிற்று" (தொல். அகத். சூ.கO.) என்று (ஆ) "வாளாரணெதிரும் பிரிவினானும்" என்புழி இப்பகுதியை மே

(பேதம்) * விளமாயின், † அற்றமின்ற,

முத்தலர்வது பாலை. கூO

(க) புகையெனப் புதல்சூழ்ந்து பூவங்கட் பொதிசெய்யா முகைவெண் (உ) ப னுதிபொர முற்றிய கடும்பனி

எ - து: புகையென்னும்படி சிறுதூறுகளைச் சூழ்ந்து பூவாய் அழ களைப் பொதிதலைச் செய்யாத முகைபோலும் வெள்ளிய பல்லின் நுனை மித்பொரும்படி முதிர்ந்தகடியபனி பகையைவென்றுதிறையைவாங்கி

ாண்ட தலைமையினையுடைய வீரத்தாற் பிறந்த அழகை நாங்கண்டு நக யாக நம்முயிரைக் கொள்ளாது விடுவதொன்றுயிருந்ததோ ? அ ாண்டேவிடும் ; எ று.

இது "பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப" (கூ) என்றதனாற் பி ரி வந்தது.

பரித்தின்டேர் எனவும் பாடம்.

இவை மூன்றும், தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: என்று; எ - று. ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

கோள் காட்டி "இதனுட் பனியெதிர் பருவங் குறிஞ்சியாகல் களவிற் பிரிந்தான் வாளாவெனதிரும் வென்றி தோழிக்குத் தலை கூறியவாறு; இஃது அவன்வயிற் பரத்தைமை கருதாதது." (தொ

களவியல். சூ. கக.) என்றும் (இ) வேந்தன் உரிப்பெருட் டலை ஞனதற்கு, "பகைவென்று... ... . விலெதோ" என்பதை மேற்கோ காட்டி "இதனுள்வேந்தன்தலைவனுனவாறும்வகைகொண்டதலை னழகை நகரவிரும்பினுள் என்றலின், தலைவியும் அவ்வருணைத் ளாயவாறும் உணர்க"; (தொல். அகத்-சூ. உச.) என்றும் கூறுவர், ந (ஈ) 'பகைவென்று இறைகோடற்குப் பிரியுங்கால், அன்புறுகிழ துன்புற்றிருப்பவரையாது பிரிதலின்று' என்பது (தொல். கன. (இ௦. நச்.) காணப்படுகின்றது.

ரு. (அ) "நளிர்மலைப் பூங்கொடி தங்கு புகக்கும், பனிவள ராவியும் போன் மணிமாடத், துன்னின்று தூய பனிநீ ருடன்கலந்து, காறிர் வார்க்கும் புகை" பரி. க௦: கஉஉ-இ. (ஆ) "புகையிற் பொங்கி விய விசும்புகக்து,பனியூ ரழற்கொடி கடுப்பத் தோன்று,மிமயச் செவ்வை

[illegible]

௨௨ வாளாதி வயங்கிழாய் வருந்துவ ளிவளென
(௧)நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி

(௨)மீளிவேற் றானையர் புகுதந்தார்
நீளுயர் கூட னெடுங்கொடி யெழவே

எ–து: பயனிலகூறுதேகொள். விளங்கின இழையினையுடையாய்! பெ
ன்றித் (௩)தாஞ்சொல்லிய நாளெல்லைவருதற்குஇன்னுஞ்சிறிதுநாட் செல்
ன்று தாக்கி அத்துணையும் ஆற்றாது இவள் வருந்துவளென்று கரு
)கூற்றவனையொத்த வேற்படையினையுடையவர் புகழ் வளர்கின்ற உயர்
டலிலேநெடிய வெற்றிக்கொடிகளேக்கட்டும்படியாகப்புகுந்தார்காண்;*எ-

நிறுத்தென்றது, தாக்கியென்னும்பொருட்டு.

"இழவி நிலேயே வினையிடத் துரையார்;வென்றிக் காலத்து விளங்
தோன்றும்" (௫) என்பதனல் (௬)உருவுவெளிப்படுதலின் இதனென்முன்.

"நிலனொருங்கு†மயங்குத லின்று"(எ)எனவே காலம் இரண்டும் மயங்
ன்றலின் முன்பனியும் பின்பனியும் மயங்கிற்று.

இது சுரிதகம்.

இதனல், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது

இஃதுஎட்டடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும்தனிச்சொல்லும்நான்கடி
தகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (௩

௨. (அ)எஃகிடை தொட்டகார்க் கவின்பெற்ற வைம்பால்போல்
மையற விளங்கிய துவர்மண லதுவது

---

௫. இவ்வடி முற்றும் கலி. ௩௩-வது செய்யுளிலும் ௨௪-ஆம் அடியா
வந்துள்ளது. இங்குள்ள இவ்வடியுரையுடன் "அசரிர, முந்து வர்

தலைவர், தாஞ்சொல்லிய நாளெல்லை வருதற்கு முன்பு வருதலுடைய டென்பது, ஐங். சஉ-ஆம் பத்தாலுணரப்படும்.

"காலவேல்" சீவக. கககக, உகரு௯. "காலவேலான்" கம்ப. கைகயடை. கக.

தொல். கற். சூ. சகு.

உருவு வெளிப்படுதல். ஐங். சகஅ.

தொல். அகத். சூ. கஉ.

இச்செய்யுள், தனிச்சொல்லும் அடக்கியலுமின்றி அடிநிமிர்ந் தொழு கியதற்கும் (தொல்.செய்.சூ.கறுகு.பே.) "எண்ணடியிடையிட்டுச் சின்னம் நான்)றன்றிய கொச்சகத்திற்கும் (தொல்.செய்.சூ. கறுகு. நச்.) மேற்கோள் (ம்), எனஆற்றுவித்தாள், † மயங்குதலிலவெனவே.

வைதாகநெறித்தன்ன வறலவிர் நீளம்பா
லணிநகை யிடையிட்ட வீகையந் தண்ணிபோற்
பிணிநெகி ழலர்வேங்கை விரிந்தபூ வெறிகொளத்
துணிநீரற் றூமதி நாளா லணிபெற
வின்றவ டிதலைபோ லீர்பெய்யுந் தளிரொடு
மான்றவ ரடக்கம்போ லலர்ச்செல்லாச் சினையொடும்
வல்லவர் யாழ்போல வண்டார்க்கும் புதலொடு
நல்லவர் நுடக்கம்போ னயம்வந்த கொம்பொடு
முணர்ந்தவ ரீகைபோ லிணரூழ்த்த மாத்தொடும்
புணர்ந்தவர் முயக்கம்போற் புரிவுற்ற கொடியொடு
நயந்தார்க்கோ நல்லைம னிளவேனி லெம்போல;
பசந்தவர் பைதனோய் பகையெனத் தணித்துநம்
மின்னுயிர் செய்யு மருந்தாகிப் பின்னிய

தூது வந்தன்றே தோழி

துயரறு கிளவியோ டயர்ந்திகம் விருந்தே

இது காலவரவு கண்டு ஆற்றுளாயினவிடத்துத் தோழி காலத்தை ...ாக்கி அழகிதாகச்செய்தாய் வந்தேனைச் சொல்லி, தலைவிக்கு நா... ...லர் வருகின்றானெனச் சொல்லிவந்த தூதுகாண் இது, நாம் விருந்தயர்... ...ளைச் சொல்லியது.

இதன் பொருள்.

(க) (உ)எஃகிடை தொட்டகார்க் கவின்பெற்ற வைம்பால்போன்
மையற விளங்கிய துவர்மண லதுவது
வைதாக நெறித்தன்ன வறலவிர் நீளம்பா
லணிநகை யிடையிட்ட (ந)வீகையங் கண்ணிபோற்
பிணிநெகி முலர்வேங்கை விரிந்தபூ *வெறிகொள

---

* இப்பாட்டின் மூலம், ஏடுகளில் ஒரே தொடர்ச்சியாக உள்ளதேனும் முடிபு கருதித் தரவு இருபகுதியாகவும் சுரிதகம் ஒரு பகுதியாகவும் பதிப்பிக்கலாயிற்று.

* (அ) கலி. ௩௩: க-உ-ஆம் அடிக்குறிப்புப் பார்க்க. (ஆ) "வாளிடைப் படுத்த வயங்கீ ரோதி" கலி. ௩௬: உ௩. (இ) "எஃகிடை தொட்ட பூங்குழலே" காஞ்சிப். மாசாத்தன்றளி. அ.

* (அ) "ஈகையங் கழற்கால்", (ஆ) "ஈகைக் கணணி யிலங்கத் தைஇ" புறம். ௧௧: ௫, ௩௫௩: ௩.

...பேதம்) * நெறிகொள.

எ-து: கத்திரிகை இடையிலே தீண்டிய, மேகத்தின் கவினைப்பெ... ...ஐந்துபகுதியையுடைய மயிர்போலப் புலர்ந்த மணல் மேகம் மழைபெய்... ...ற் போகையினலே விளங்கினவென முற்றுக அறுத்து மேல்வருகின்ற நீ...

புகண்ணிபோலே அந்த மணலிலே பிணிநெகிழ்ந்த பல பூக்களும் வேங்கை

து விரித்தபூக்களும் ஒழுக்குகொள்ள மணல் ஐம்பால் போல விளங்கி

ம்லைவம்பாலிற் கிடந்த அணியும்(உ)பொன்மாலையும்போலே அந்தமணலி

நிறத்தையுடைய பூக்களும் வேங்கைப்பூக்களும் ஒழுக்கு கொண்ட

ன உணர்க.

(௩)துணிநீராற் *றூமதி நாளா லணிபெற

(௪) வின்றவ டிதலைபோ லிர்தேய்யுந் தளிரொடு

(௫) மான்றவ ரடக்கம்போ †லலர்ச்செல்லாச் சினையொடும்

வல்லவர் (௬) யாழ்போல வண்டார்க்கும் புதலொடு

ஐந்து பகுதி:—குழல், அளகம், கொண்டை, பனிச்சை, துஞ்சை.

"எரிமருள் வேங்கை யிருந்த தோகை, யிழையணி மடந்தையி
றோன்று நாட" ஐங். உகூச.

"துணிநீராற் றூய்மதி . . விளவேனி லெம்போல" என்புழி ஆறு
ஒடுவும் பலவடுக்கி நல்லவென்பதோடு முடிந்தன வென்பர், தெய்
தொல். வேற்றுமைமயங்கி. சூ. கஅ. 'உருபுதொடாந்து'.

கலி. உக: எ - அ - ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் குறிப்பையும்பார்க்க

(அ) "கற்றறிந்தார் கண்ட தடக்கம்" பழ. உசரு. (ஆ) "கற்றறிக் த
ரென வடங்கி " கம்ப. சித்திரகூட. ௬௫. (இ) "அறிவோர்க் கழ
கற்றுணர்ந் தடங்கல்" வெற்றி.

(ஜு) "வரையழி யருவ
பாட்டொடு பிரச, முழவுசேர் நரம்பி னிம்மென விமிரும், பழவி
னணந்தலைப் பயமலை நாட" அகம். அஉ : சு – எ; நகஅ: ஓ – எ
(ஈ) "யாழிசை கொண்ட வினவண் டிமிர்ந்தார்ப்ப" கலி. கநக: க
(உ) 'வண்டியாழாக'.திணைமாலை.ககக. (ஊ) "யாழின்வண் டார்க்கு
புனலூர" பழமொழி. உஉக. (எ) "அரவ வண்டின மார்த்துடன்
யாழ்செயும்" (ஏ) "இளவண் டியாழ்செய" (ஐ) "பல்வண்
டியாழ்செய" சிலப். (கஉ) 'மரவம்' (உசு) ககஉ, (உஎ) ககச,
(ஒ) "மழலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய" (ஓ) "பொங்கர் வண்டினம்
நல்லியாழ் செய்ய" மணி. சு: சு; கக: ஓஅ. (ஔ) "அரவ வண்டொடு

திபேதம்) * தாய்மதி யான லணி, † அலர் செல்லா.

(க) நல்லவர் நுடக்கம்போ *னயம்வந்த கொம்பொடு
(உ) முணர்ந்தவ ரீகைபோ லிணரூழ்த்த மரத்தொடும்
(ந) புணர்ந்தவர் †முயக்கம்போற் புரிவுற்ற கொடியொடு
நயந்தார்க்கோ நல்லமை னிளவேனி லெம்போல

எ - து: தெளிந்த நீராலும் தூய மதியையுடைய நாளாலும் புதல்வ
ன்றவளுடைய துத்திபோலே நெய்ப்பினையுண்டாக்கும் மாந்தளிரா

தேனினம் யாழ்செயும்" (ஃ) "பாடல் வண் டியாழ்செயும்
சீவக. கககக, கஉ0எ. (அஅ) "வண்டினங் காலையாழ் செய்யும்
பு-வே. பெருந். கங. (ஆஆ) "அரவ வண்டினம் யாழென வார்ப்
பெருங். (ஓ) உ: கஅ.

க. "சேட்டிகைத் தென்கா றன்னத் தெண்மதுச் சிதறத் தும்பி, நீட்டி
முரலச் சாயா நின்றபூங் கொம்ப ராட, ஞூட்டியப் புலவ ருட்ட ந
முகம் வெயர்வை சிந்தப் பாட்டிசைத் தாடாநின்ற பாவைமார்போன்

யென்றெண்ணி, யின்னினியே செய்க வறவினை-யின்னினியே, நின்
னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச், சென்று னெனப்படுத லால்

நாலடி. உக. (இ) "பலதிரண்ட செல்வத்தைப் பார்க்கிற் கனவா, ம
குதிர்ந்தாற் போலிளமை வாடுஞ் - சிலநிகழ்ந்த, மின்னொக்கும் வாழ்
னிவையிற்றை மெய்யென்றிட், டுன்னிக் களிப்பா ருளர்" பாரதப்
(ஈ) "இளமையும் வனப்பு நில்லா வின்பமு நின்ற வல்ல, வளமையு
வலிது நில்லா வாழ்வுநா ணின்ற வல்ல, களமக ணேச நில்லா கை
பொருள் கள்வர் கொள்வா, ரளவிலா வறத்தின் மிக்க தியாதும
தில்லை யன்றே" நரிவிருத்தம். கச.(உ)"இளமையு நிலையாவா வின்ப
நின்றவல்ல,வளமையு மஃதேயால் வைகலுந் துன்பவெள்ள,முளவெ

நினையாதே செல்கதிக் கென்றுமொன்று, வினைநில முழுவார்ப்போ
வித்துநீர் செய்துகொண்மின்"வளையாபதி.(ஊ) "இன்றளாயின்றே
மாய்வ ரவருடைமை, யன்றே பிறருடைமை யாயிருக்கு - நின்
கருமத்த தல்லாத கூற்றின்கீழ் வாழ்வார், தருமந் தலைநிற்ற னன்று

அறநெறி. ககக.

௨. (அ)"அல்லிடை யன்றியே யலர்ந்த மாலதி,வல்லிகடருவெனு மகிழ்
தங்களைப், புல்லுவ பகலினும் பொருந்து மோவெனு, முல்லைகள்
மலர்ந்தன முறுவல் செய்வபோல்" கந்த. இந்திரனருச்சனை. உ
(ஆ) "இடியினுங்கொடியினு மயங்கி" சீவக. கககூ.(இ) "இழையினு
கொ[illegible]டியினு மிடியினும் பிணங்கி" பெருங்.(க) ௩௨...

திபேதம்)* மயர்த, † மயக்கம்.

கலித்தொகை. ௩௨

)அறிவானமைந்தவர் தங்காரியத்தைமுடித்தற்கு அக்காலம்வருந்துணை
டங்கியிருக்குமாறுபோலக் காலம்வருந்துணையும் மலர்தவிர்த் செல்வ

ண்டார்க்கு விருப்பஞ்செய்யுமாறுபோல விருப்பம்வந்த கொம்பாலும் நி
மையை உணர்ந்தவருடைய கொடைபோலக் கொத்துகள் அலர்ந்
லார்க்கும் பயன்படும் மரத்தாலும் அன்பாற் கூடினவருடைய புல்லுதலை
ாலப் பின்னுதலுற்ற கொடியாலும், பொழில்கள் அழகைப்பெற வென்க.
கொடியொடும் அணிபெறவெனக் கூட்டுக.

(ச) ஈர், ஈர்க்குமாம்.

இளவேனில் எம்போல நயந்தார்க்கு நல்லையோவெனமாறி, இ
னிலே யாங்கள் எம்மை நயந்தார்க்கு நல்லேமாயினாற்போல, நீயு
றிகொள அணிபெற எப்பொழுதும் வருவையென்று விரும்பியிருந்தார்க்
வும் நல்லையோ. நீதான் வந்து அழிதாகச் செய்தாயென இளவேனி
ாக்கித் தோழி கூறினாள். அதனை நோக்கிக் கூறியபின்னர்த் தலைவின
ாக்கி, (கூறுகின்றாள்.)

ஈ பசந்தவர் பைதனோய் பகையெனத் தணித்துநம்
பின்னுயிர் செய்யு மருந்தாகிப் பின்னிய

காதல ரெயிறேய்க்கு(ந்)தண்ணருவி நறுமுல்லைப்
போதாரக் கொள்ளுங் கமழ்குரற் கென்னுங்

(க)தூது வந்தன்றே தோழி
துயரறு கிளவியோ டயர்ந்தீகம் விருந்தே

ந. (அ) "காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது, ஞாலங் கருதுபவர்" (கு
"கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து" குறள். சஅ௫, சகO.

உ. வண்டார்த்தல்: கலி. நக: ௫ - ஆம் அடியின் குறிப்புப் பார்க்க.
ந. "வேறிலை கூத்துப்போல மெய்யுளங் கவர்வதென்றார்"திருவால. க:

௲. (அ) ஈர்க்கு என்பது மாவிலைமேல்வந்ததற்கு "ஈன்றவள்... .. ..,த
ரோடும்" என்பது மேற்கோள்; [illegible]

குரித்து" என்பர், மயிலைநாதர்; நன். பொது. சூ. ௩௭.

௩. "தண்ணருவி நறுமுல்லை" கலி. ௩௫: ௧0.

௲. (அ) 'குடிமையாண்மை' என்னுஞ்சூத்திரத்து 'அன்னபிறவும்' என்ப
னான் 'தூதுவந்தது' என்பதனைக்கொள்கவென்றும் தூதென்ப
தன்பொருட்குரிய பாலான்முடியாமையின் ஆகுபெயரான்றென்ற
குறிப்புமொழியென்றும் கூறுவர், தெய்; தொல். கிளவி. சூ. இ
(ஆ) " காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக், கியாதுசெய் வேன்கொ
விருந்து" (இ) 'மாலையயர்கம் விருந்து' குறள். ௧௨௧௧: ௧௨௬௮.

முதலாவது பாலை. ௩௨ ,௧

எ-து: தோழி; இவ்விளவேனில் குளிர்ந்த அருவியின் அருகேநின்ற ந
ல்லையினது மகளிரெயிற்றையொக்கும்பூக்களை நம்முடையகமழ்கின்ற கெ
ாகிய மயிருக்கு நிறையக் கொய்துகொண்மினென்று கூறுநிற்கும்; அ
ையுமன்றிஉலகத்திற் பசந்தவருடைய வருத்தத்தையுடைய காமநோயை
னக்குப் பகையென்று கருதிப் போக்கி விசேடித்து நம்முடைய இன
ிலை உண்டாக்கும் மருந்துமாய் நாம் துயராறுதற்குக்காரணமான வார்த்
ாடே நாம் மயங்கிய காதலருடைய தூதாய் வந்தது ; ஆதலால் இனி
லத்திற்கு விருந்தானவற்றை நாஞ்செய்வேமென ஆற்றுவித்தாள்.

பின்னிய காதலர் தூதென மாறுக. பசந்தவர்நோயைத்தணித்து என்ப
லும் நம் மின்னுயிரைச்செய்பு மருந்தாகி என்பதனுலும் தலைவி கால
ிவேருந்தினமை பெற்றாம்; இளவேனிற்கண்வருவலெனக் கூறிப்பிரிந்த
பாரென்பதுபற்றி அவர் வார்த்தையோடே தூதாய் வந்ததென்றான்.

கொள்ளுமென்னும் உம்மீறு பன்மைபுணர்த்தி முன்னிலையாய்நிற்ற
ர்ஈர் மின்" (௧) என்பதனுட்கூறினும்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இது தனிச்சொல்லும் அடக்கியலுமின்றிச் சுரிதகம் பெற்று அடிமிகர்
ரடிய கொச்சகக்கலிப்பா. (௩௪

பிணிவிடு முருக்கித முணிகயத் துதிர்ந்துகத்
துணிகய நிழனோக்கித் துதைபுடன் வண்டார்ப்ப
மணிபோல வரும்பூழ்த்து மரமெல்லா மலர்வேயக்
காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கவவுக்கை நெகிழாது
தாதவிழ் வேனிலோ வந்தன்று வாரார்நம்
போதெழி லுண்கண் புலம்ப நீத்தவர்;
எரியுரு வுறழ விலவ மலரப்
பொரியுரு வுறழப் புன்குபூ வுதிரப்
புதுமலர்க் கோங்கம் பொன்னெனத் தாதூழ்ப்பத்
தமியர்ப் புறத்தெறிந் தெள்ளி முனியவர்
தார்ப்பது போலும் பொழுதென் னணிநலம்
போர்ப்பது போலும் பசப்பு;

தொல். விளை. சூ. உள.

28

௩௭அ கலித்தொகை. ௩௩

௩௩ நோதது, நகுவனபோ னர்தின கொம்பு; நைந்துள்ளி
யுகுவது போலுமென் னெஞ்சு; எள்ளித்

தொகுபுட னுடுவ போலுமயில்; கையி
லுகுவன போலும் வளை; என்கண்போ
லிகுபறல் வாரும் பருவத்தும் வாரார்
மிகுவது போலுமிந் நோய்;

உஉ நரம்பின் றீங்குர லிறக்கும் குழல்போ
லிரங்கிசை மிஞிறொடு தும்பிதா தூதத்
தூதவர் விடுதரார் துறப்பார்கொ லேதைக

நீலித ழுண்கணுய் நெறிகூந்தல் பிணிவிட
நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி
மாலைதாழ் வியன்மார்ப துனைதந்தார்
காலுறழ் கடுந்திண்டேர் கடவினர் விரைந்தே.

இது பருவவரவின்கண் வன்புறையெதிரழிந்து ஆற்றளாயினளை
ாழி தலைவனது வரவுணர்ந்து கூறி ஆற்றுவித்தது.

இதன் பொருள்.

வீறுசான் ஞாலத்து வியலணி காணிய
யாறுகண் விழித்தபோற் கயநந்திக் கவின்பெற
(க)மணிபுரை வயங்கலுட் டுப்பெறிந் தவைபோலப்

பிணிவிடு முருக்கித முணிகயத் துதிர்ந்துகத்

க. (அ) "பளிங்குசொரி வன்ன பாய்சுனை" குறிஞ்சி. ருள. (ஆ) "வீ
பாராய் மெல்லென் பளிங்கினால் விளங்குகின்ற,மாரனு மருளச்செய்
மாளிகை மற்றோர் சோதி, சேர்தலுந் தெரிவ வன்றேற் றெரிந்
தெரிந்த காட்சி, நீரினு மியன்ற வென்ன நிழலெழு கின்ற நீர்மை
கம்ப. இலங்கைகாண். சO. (இ) "மீன வாவிபோல் வியன்படி கத்
னால் விளங்குந், தான மீமிசை" கந்த. திருநகர. ௩௩. (ஈ) "சூழ்ந்
பேரொளி துளும்பிய நிலனெனீ ரென்னுத், தாழ்ந்த வந்துகி லின
வயிற் றழீஇயினன் பளிங்கு, போழ்ந்தி யற்றிய நிலனெனப் பூம்பு
விடைப்போய், வீழ்ந்த னன்பெரு வேத்தவை முகிழ்நகை விளைப்ப
பாகவதம். (சO) சிசுபாலனைக்கொன்ற. ககஅ. (உ) " மணியிற் றிக

ம்தலாவது பாலை. ௩உ ஒள்

துணிகய (க) நிழனோக்கித் துதைபுடன்(உ)வண்டார்ப்ப
மணிபோல வரும்பூழ்த்து (௩)மரமெல்லா மலர்வேயக்

போதெழி லுண்கண் புலம்ப நீத்தவர்

எ - து: தான் விளைவித்தலின்(சு)வேற்றுநாட்டிற்கு இல்லாத வீறமை
.லகிடத்து அகற்சியையுடைய அழகைத் தான் காணவேண்டி யாறு கண்க
ழித்துப்,பார்த்தனபோலப் பக்கத்தினின்ற குளங்கள் நீர்நிறைந்து பூக்கள
ழகுபெற, * பளிக்குமணியையொக்கும் கண்ணாடிக்குள்ளே பல
ழுந்தப்பட்டவை தோன்றினாற்போலஅரும்பவிழ்கின்ற(எ) முருக்கினுடை

)தழ்கள் அழகையுடைய குளங்களிலே காம்பினின்றுங் கழன்றுவீ
)தளித்த குளங்களின் நிழலிலே தம்மையுந் தாம் ஊதும் பூவையுங் கண்
)வ்விடத்தே நெருங்கி வண்டுகள் சேர ஆரவாரிக்கும்படியாக, கரையினின்
ரங்களெல்லாம் அரும்புகள் அலர்ந்து பலமணிகளைச சூடினாற்போலப் பூ
ளைச் சூட, எம்மைப்போலாது காதலையுடைய கணவரைக்கூடினவருடை
கத்திடுதலையுடைய கையை நெகிழாதே தாதையவிழ்க்கும் இளவேனிலே
த்து; பூவினது அழகையுடைய மைபுண்கண் வருந்த நம்மைக்கைவிட்ட
ரராயினர் ; எ - று.
ஓகாரம் பிரிநிலை.
இது தரவு.

தரு நூல்போல்" குறள். கஉளஉ. (ஊ) "பளிங்குபுறத் தெறிந்,
பவளப் பாவையி, னிளங்கொடி தோன்றுமால்" மணி. ச: கஉச - ரு

1. தும்பி செவியுணர் வொழிந்த காதுணர் வுடையதென்பதும், வண்டு
தேனியும் குளவியு முதலாயின அதன் கிளையென்பதும் இவை
அறியற்பாலன. தொல். மரபு. சூ. ௩க. பே.

2. வண்டு ஒலித்தலை ஆர்த்தலென்பதும் மரபு: கலி. ௩O: ௩, ௩உ: க,
௩ச: சு, ௩சு: ௩, சஉ: சO, ககஅ: கக, க௩க: க.

. (அ) "கோழிண ரெதிரிய மரத்த கவினிக், காடணி கொண்ட காண்
டகு பொழுதின்" (ஆ) "மரனேமுற்ற காமர்வேனில்" அகம். சக:
அ - க, ௩கO: கக.

(அ) ... வருவ லைட்டா, லாதற
வினைவது நாடு" (ஆ) "நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல, நாட
வளர்தரு நாடு" குறள். எ௩உ, எ௩க.

. "பொன்கழன் முருக்கி னொண்குரன் மாந்திச், சிதர் சிதர்ந் துருத்த
செவ்வி வேனில்" அகம். உஎஎ.

பேதம்) * பளிக்குமணியை.

கo (க)எரியுரு வுறழ விலவ மலரப்
(உ)பொரியுரு வுறழப் புன்குபூ வுதிரப்
புதுமலர்க் (ந)கோங்கம் பொன்னெனத் தாதூழ்ப்பத்
தமியார்ப் புறத்தெறிந் தெள்ளி முனியவந்
தார்ப்பது போலும் *பொழுதென் னணிநலம்
போர்ப்பது போலும் பசப்பு

எ - து: இவ்விளவேனிற்பொழுது நெருப்பினுருவையொப்ப இல
ப்ப, பொரியின் உருவை யொப்பப் புன்குகள் பூஉதிர, புதிய மலர்க
டைய கோங்கம் பொன்னென்னும்படி தாதை அலர, காம் வெறுக்கும்
ந்து தனித்திருப்பாரை அகத்திடாது புறத்தே தள்ளி இகழ்ந்து இவ்
லர் தூற்றுங் கொடுமையையொக்கும்; அது கண்டு பசப்பு எனது அழ
டைய நலத்தை மறைப்பதுபோல இராநின்றது ; †எ - று.

க. "எரியுருவுறழ விலவமலர" என்பது (அ) உருவுவமத்தின்க

பே) (ஆ) உருட்டுவணணத்திற்கும் (தொல். செய். சூ. உருஉ. பே
மேற்கோள். (இ) "எரிப்பூ விலவத் தாழ்கழி பன்மலர்" ஐந்து
ருசுஅ. (ஈ)"இலவ மேறிய கலவ மஞ்ஞை,யெரிபுரு மகளி ரேய்க்கு
ஐங்குறு. ருoரு. (உ) "இலவத், தழலகைந் தன்ன வலஙகுசி
யொண்பூ" அகம். உசகூ. (ஊ) "எரிநிறத் திலவம்" சிலப். (ஞ) உக
(எ)"எரிமல ரிலவமும்" மணி. ரு. ககசு. (ஏ) "ஒள்ளெரி யெழு
ஆழ்படு கொழுமலர், முள்ளரை யிலவத்துள்" (ஐ) "எரிமல ரிலவத்
பெருங். (க) இரு: கஎஎ; ருச: கசரு.

உ. (அ) "பொரிப்பூம் புன்கின்" நற். க. (ஆ) ஐங்குறு. ௩௬௭. (இ) "பு
கின் பூத்தாழ் வெண்மணல்... ..செங்கெல் வான்பொரி சிதறியன்
(ஈ) "பொரிப்பூம் புன்கொடு" குறுந். ௩௪, ௩௬௪. (உ) "பொரியென
புன்கவி ழகன்றுறை" அகம். ககசு; கு-கு. (ஊ) "புன்கு பொ
மலரும் பூந்தண் பொழில்" திணைமொழி. க௭. (எ) "பொங்க

வெண்பொரி சிந்தின புன்கு" சிலப். கங. 'செம்பொன்' (ஏ) "புன்க
பொரி யணிந்தவே" சீவக. ககசக.

௩. "நிலவுமரக் குருவாய்ந்து நிற்பனபோற் பூவையெலாங, குலவியகோ
குமிழ்தாநிற் குளித்தொளிரும் கவின்கண்டான்" காஞ்சி. நகரேற்
உசo.

றிபேதம்) * பொழுதென்னி, † நோக்குமென்க,

முத்தலர்வதுபாலே. ௩உ கஅ

* (க)கொந்து, நகுவனபோ னந்தின கொம்பு; *கைந்துள்ளி
(உ)யுகுவது போலுமென் னெஞ்சு; எள்ளித்
தொகுபுட லுடுவ போலு மயில்; கையி
லுகுவன போலும் வளை: (௩)என்கண்போ

எ - து: பாரத மகளாரை நகுதற்கு நங்காலம் வருகின்ற இல்லே
யன்றுசொர்இருந்து அதுவந்தபின்னர் நம்வருத்தங்கண்டுசிரிப்பனபோ
காம்புகள் பூ மிக்கன; அதனைக் கண்டு என்னெஞ்சம் வருந்தித் தலைவ

க. "நெரந்து, உருவனபோ னந்தின கொம்பு; நைந்துள்ளி, யுகுவ போலுமென் னெஞ்சு; எள்ளித், தொகுபுட னாடுவ போலு மயி லைகயி, னுகுவன போலும் வளை. இவை முச்சீரடியான் வந்தன நாற்சீரடியான் வந்தனவுமாய் நின்றவாறுணர்தற்கு 'உருவன', 'உ வது', 'தொகுபுடன்', 'உகுவன', எனத் தொடைச்சுவடு படுத் கூறவே அவற்றின் முன்னின்ற சொற்கள் வழியசை புணர்ந்த செ சீரடியாயவாறு காண்க. இவை யிடைநிலைப்பாட்டன்றிக் கொச மாகலின் வரையறையின்றி, 'தொகுபுட னாடுவ போலு மயில்' எ நாற்சீரடியானும் வந்தது. இவை மேலெண்ணவும் படும். இவ கலிக்கண் வருங்கால் ஒத்தாழிசையினும் உறழ்கலியினும் முடுகிய

வாராமையும், அவற்றுட்சொற்சீரடி வருங்காற் றனிச்சொல்லாயல்ல வாராமையுங் கொள்க." தொல். செய். சூ. கஉங. நச.

உ. " 'உருவதுபோலு மென்னெஞ்சு; எள்ளித், தொகுபுட னாடுவது போ மயில்' என்பது வழியசை புணர்ந்த சொற்சீரடி; என்னை? எள்ளியெ நின்ற சீரின் வழித் தொகுபெனவந்த அசை உருவதுபோலுமென்னு தொடையொடு பொருந்தி, 'உருவதுபோலு மென்னெஞ் செள்ளி தொகுபுடன்' எனப் புணர்ந்துநின்றாற் போல்வதோர் சுவை செய்து நின்றமையின். கொச்சகம் இடை நிலைப்பாட்டெனப் பட மையின் '(தொகுபுடன்) ஆடுவது போலு மயில்', என நா[லடி](ற்சீரடி

வருங்கால் ஒத்தாழிசைக்கண் முடுகியலடிவாராதென்பதூஉம சொ சீரடி வருங்கான் றனிச்சொல்லாகியன்றி வாராதென்பதூஉ உறழ்கலிக்கண்ணும் முடுகியலடி உரித்தன் றென்பதூஉம் கொள்க" தொல். செய். சூ. கஉங. பே.

ங. "நனியறல் வாரும் பொழுதென வெய்ய, பனியறல் வாருமென் கண்"

யினைந்து அழிவதுபோலே இராநிற்கும்; (க) மயில்கள் நம்மை இகழ்ந்து க
ன்றியும், சேரத் திரண்டு ஆடுவனபோலே இராநிற்கும்; நம் கையில் வளை
ரம் காப்பவும் கழல்வனபோலே இராநிற்கும்; 'என் கண்போலே அறுதி

டைய நீர் இற்று ஒழுகும் இளவேனிற்காலத்தும் தலைவர் வாரார்; ஆதல
ற்கோய் இனி இந்நிலையினும் மிகுவதுபோல இராநிற்கும்; எ - று.

௨௨ (உ)நரம்பின் றீங்குர னிறுக்குங் குழல்போ
(௩)லிரங்கிசை (௪)மிஞிறொடு (௫)தும்பிதா தூதத்
(௬)தூதவர் *விடுதரார் துறப்பார்கொ (எ)லேதக
விருங்குயி லாலு மரோ

எ-து: †நரம்பினது இனிய இசையைத் தானத்திலே நிறுத்தும் வங்கிய
போல, ஒலிக்கும் இசையையுடைய (அ)மிஞிறோடே தும்பி தாதை ஊதாநிற்
க்கு ‡ நோவுதரும்படியாகக் கரிய குயில்கள் கூவாநிற்கும்; இவ்வளவிலு
லைவர் ஒருதூதாயினும் வரவிடாராய் நம்மைத் துறப்பாரோ துறவாரே
-றாய்; ||எ - று.

க. "களிமயில் குனித் திடக்கால மன்றியும்" நைடதம். காண்புகு. க
உ. "குழல்வழி நின்ற தியாழே" என்பது இங்கு அறியத்தக்கது.

௩. நச்சினார்க்கினியர் சுரும்பு, வண்டு, தேன், மிஞிறு இந்நான்கையு
தும்பியதுகிளையென்றுகூறி "இரங்கிசை மிஞிறொடு தும்பிதா தூ

"குழலிசைத் தும்பி" அகம். உசாு (இ) "இருந்தும்பி யின்குழலூது பொழுது" கார். கழி. (ஈ) "குழலிசை தும்பி கொளூத்திக் காட்ட" "கொம்பர்த்தும்பி குழலிசை காட்ட" மணி. (ச) ௩. (கக) நிள. "இருங்கட் டும்பி குழலாக" சீவக. உகககக. (எ) "சோலைத் தும் மென்குழ லாக" கம்ப. பூக்கொய். ௩ச. (ஏ) "நறுந்தா தூது

குறுஞ்சிறைத்தும்பி" குறுந். உ௩க. (ஐ) "நறுந்தா தாதுந் தும்பி அகம். கOஅ.

௩. "தாதவர் ..அரோ" என்பது அரோ அசையாய் வருதற்கு மே கோள்; நன். இடை. சூ. உஉ மயிலை.

எ. 'அரோ' என்பது அசை நிலையாய் வருதற்கு (அ) "கோதக விருங்கு லாலுமரோ" என்பது தொல். இடை. சூ. ௩க. சேனு. ௩ச. சூ. ௩C

தைய். நன். இடை. சூ. உஉ, வி. இரா; இ-வி. சூ. உஎஎ. மேற்கோ (ஆ) புறனடை விதியான் கோவுதகவென்பது கோதகவாயிற்றென்ப அடியார்க்கு நல்லார்; சிலப். (கக) கஎ.

ரு. மிஞிறு, தேனீயென்பர், புறநானூற் றுரையாசிரியர்; புறம். உஉ: அ (பேதம்) * விடாராய், † நரம்பினிலிய, ‡ கோவுதருபடியாக, || என்றுள்.

முதலாவது பாலை. ௩உ கஅ

(க)நம்மை இம்மைப்பிறப்பினுள் துறப்பார்கொல்லென வாளாதே ஐ சய்தலின், இஃது ஐயஞ்செய்தல்.

அரோ, அசை.

இவை தரவின் விகற்பமாகிய தாழிசை.
எனவாங்கு, *ஆங்கசை.

இது தனிச்சொல்.

(கூ) நாள்வரை நிறுத்துத்தாஞ் சொல்லிய பொய்யன்றி

(ரு) மாலைதாழ் வியன் மார்பர் துணைதந்தார்

(சு) காலுறழ் கடுந்திண்டேர் கடவினர் விரைந்தே

எ - து: அதுகேட்ட தோழி, என்று, மனம் வேறுபட்டு நீலப்பூப்போது மயுண்கண்ணினையுடையாய்! நீ நம்மை இகழுங் குயிலையும் தலைவரை வாதேகொள்; தாம்வரும் நாளெல்லையை நம்நெஞ்சிலே நிறுத்திச்சொல்லிய ற்றுக்கள் பொய்யல்லவாக மாலை தங்கின அகற்சியையுடைய மார்பினை டையார் காற்றையொக்குங் கடிய திண்ணிய தேரை விரைந்து செலுத் து||நெறித்த (ரு)கூந்தலைப் பின்னின பின்னல் விடும்படி—நாம் விரைந் க்குத் தந்தார்காண் × என்றாள்; எ - று.

(கூ) நீலம், கடைக்குறைந்தது.

இது சுரிதகம்.

க. "தூதவர் .....அரோ" என்பதை ஐயஞ் செய்தல் என்னும் மெய்ப்பா டிற்கு மேற்கோள்காட்டி, (தொல். மெய்ப். சூ. உஉ;) இக்குறிப்பையு எழுதினர், பேராசிரியர்; இ - வி. நூலாசிரியரும் (இ - வி. சூ. ருஅ இப்பகுதியை ஐயஞ்செய்தலுக்கு மேற்கோள் காட்டினர்.

உ. இவ்வடி கலி. ௩௪-இல். உ௩-ஆவது அடியாகவும் வந்துள்ளது.

௩. "ஏமுறு கடுந் திண்டேர் கடவி, நாமமர் காதலர் துணை தந்த விரைந்தே" என்பது, கலி. உஎ: உ௫ - உ௬.

ச. "வளியி னிகன்மிகுந் தேரும்" கலி. ௫0: க௫.

டு. (அ) "சிறுகுறுங் கூனுங் குறளுஞ் சென்று, பெறுகநின் செவ்வி பெ மகன் வந்தா, னறுமலர்க் கூந்த ளுளணி பெறுகென" சிலப். உ உகசு-க (ஆ) "தன்னவன் றணந்த காலைப், பூமனும் புனிதவின்ற் சீவக. கடுகஅ.

ஈ. "நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப"

கிபேகம்) * ...

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை தோன்றிற்று.

இதனுள், முச்சீரடியும் நாற்சீரடியுமாய் நின்றவா றுணர்தற்கு 'கருவ குவது' 'தொகுபுடன்' 'உருவன' 'இருபறல்' எனத் தொடைச்சுவை கொ க்கூறவே, அவற்றிற்கு முன்னின்றன சொந்து என ஒழியசையாகியும் ள்ளி, எள்ளி, கையில், என்கண்போலென வழியசை புணர்ந்தும் வந்த செ டிகளும் 'தொகுபுடனுலே போலு மயில்' என நாற்சீரடியுமாய் வந்தன.

இது தரவும் தரவின்விகற்பமாகிய தாழிசையும் ஏனையுறுப்புக்க பற்று வந்த கொச்சகக் கலிப்பா. தரவின் விகற்பமாகிய தாழிசையை ரவின்பாற்படுத்து இதனை இடைநிலைப்பாட்டின்றிவந்த தரவிணைக்கொச்ச லிப்பா என்பாரும் உளர்.

"இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கி, னிலைக்குரி மரபி னிற்கவும் பெ ்" என்னும் (க) சூத்திரத்துள் இவ்வனம் வரும் வெள்ளைக் கொச்சகத்த சிரியவடி சிறிதுவருமென்றலின். 'பொரியுரு வுறழப் புன்குபூ வுதிர' எ சிரியவடி வந்தது. (ந

ரு.) மன்னுயி ரேமுற மலர்ஞாலம் புரவின்று

பன்னீராற் பாய்புனல் பரந்தூட்டி யிறந்தபிற்
சின்னீரா னறல்வார †வகல்யாறு கவின்பெற
முன்னொன்று தமக்காற்றி முயன்றவ ரிறுதிக்கட்
பின்னொன்று பெயர்த்தாற்றும் பீடுடை யாளர்போற்
பன்மலர் சினையுகச் சுரும்பிமிர்ந்து வண்டார்ப்ப
வின்னம ரிளவேனி லிறுத்தந்த பொழுதினான்;

அ விரிகாஞ்சித் தாதாடி யிருங்குயில் விளிப்பவும்
பிரிவஞ்சா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவுங்
கரிபொய்த்தான் கீழிருந்த மரம்போலக் கவின்வாடி
யெரிபொத்தி யென்னெஞ்சஞ் சுடுமாயி னெவன்செய்கோ;

ட பொறைகளர் கொம்பின்மேற் சிதரின மிறைகொள
[illegible] னெவன்செய்கோ;

தளையவிழ்பூஞ் சினைச்சுரும் பியாழ்போல விசைப்பவுங்
கொளைதளரா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவுங்
கிளையழிய வாழ்பவ னாக்கம்போற் புல்லென்று
வளையானா நெகிழ்போடுந் தோளாயி னெவன்செய்கோ;

• தொல். செய். கஉ.

எனவாங்கு;

டக நின்னுண்ணோய் நீயுரைத் தலமர லெல்லாஅ
மெண்ணிய நாள்வரை யிறவாது காதலர்
பண்ணிய மாவினர் புகுதந்தார்

கன்றூறு பூசல் கைகளைத் தாங்கே.

இது பருவங்கண்டு வன்புறையெதிரழிந்து ஆற்றளாய தலைவிக்[ு]
தோழி அவன் வரவுணர்ந்து கழியுவகையாற் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க)மன்னுயி ரேமுற மலர் ஞாலம் புரவின்று
பன்னீராற் (உ)*பாய்புனல் பரந்தூட்டி (ங)யிறக்கிற்
(ச)சின்னீரா னறல்வார †வகல்யாறு கவின்பெற

க. (அ) "சரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர், மன்பதை புரக்கு நன்னாட்[டு]
பொருநன்" புறம். கஅ: க–கO; (ஆ) "சரயு வென்பது தாய்முலை யன்[ன]
இவ்,வுரவுநீர்நிலத் தோங்கு முயிர்க்கெலாம்" கம்ப. பால. ஆற்று. க[…]

உ. (அ) பாய்தலென்பது பரத்தலாகிய குறிப்புணர்த்து மென்பதற்[கு]
'பாய்புனல்' என்பது மேற்கோள்;" தொல். உரி. ரு. கூஇ. சே; தெய். (இ[…]

உருபுதொகுதலாற் பாயுமென்பது வினையு முருபுமாகிய இ[…]
நிலைமைத்தென்று கொள்கவென்றும் கூறுவர், தெய்; தொல்[…]

இடை. ரு. எ. 'எச்சஞ்'.

ங. (அ)"அற்றக் கடைத்து மகல்யா றகழ்ந்தக்கா, லூற்றெனத் தெண்ணீ[…]
படும்" (ஆ) "உறுபுனறந் துலகூட்டி யறுமிடத்துங், கல்லூற் றுழியூ[…]
மாறே போல்" நாலடி. கஙO; கஅஇ. (இ) "பிள்ளை தைவரப் பெரு[…]
பால் சொரிமுலைத் தாய்போன், மள்ளர் வேனிலின் மணற்றிட[…]
பிசைந்துதை வருட, வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழியிதந் தேறிப்[…]
பள்ள நீள்வயற் பருமடை யுடைப்பது பாலி" பெரிய. திருக்குறிப்[…]
உஉ. (ஈ) "ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வா, றூற்றுப்
பெருக்கா லுலகூட்டும்" நல்வழி. க. (உ) "ஆறு பெருக்கற் றரு[…]
திடர்தான் பட்டாலு, மூறலமை யாதோ வுலகாற்ற" தனிப்பாடல்[…]

௳. (அ)"அயிர்வரித்தறல் வார்ந்துமெய்யடியவ ரகம்போற்,செயிர றத்தவ,
தெளிந்துசின் னீர்புடை யொழுக" திருவானைக்காப். ஆரஞ்சாத்,

கஅ. (ஆ) சின்னீர்: இந்நூற்பக்கம். எ௬: ௪ - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

திபேதம்) * கால்புனல், † அகன்யாறு.

24

(௯)முன்னொன்று தமக்காற்றி முயன்றவ ரிறுதிக்கட்
(௨)பின்னொன்று பெயர்த்தாற்றும் பீடுடை யாளர்போற்
பன்மலர் சினையுகச் (௩)சுரும்பிமிர்ந்து வண்டார்ப்ப
(௪)வின்னமை ரிளவேனி லிறுத்தந்த *பொழுதினன்

டத்தே வந்து பரக்கும் நீரைத் ‡தாம் எங்கும் பரந்து ஊட்டிப் பாதுகாத்த
ண்டாக்கி அந்நீர் வற்றியபின்பு சிலவாகிய நீரோடு கால்களாலே அறல் ஒரு
வ்வாறுகள் அழகுபெறும்படியாகத் தமக்கு முன்னே ஓர் உதவியைச்செய்
வ்வுதவியிலே முழுக்க முயன்றவருடையகேட்டிடத்தே பின்பு ஓர் உதவிக
ண்டு செய்யும் பெருமையையுடைய ‖ தொழிலே ஆளுவாரைப்போ
ரும்புகளும் ஒலிக்கப்பட்டு வண்டுகளும் ஆர்க்கும்படியாக, அந்நீரை உண்
காம்புகளினின்றும் பலமலர்கள் ஆற்றிலே உகும்படி இனிமை பொருந்தி
ளவேனில் வந்துவிட்ட பொழுதின்கண்ணே ; எ - று.

பன்னீர் சின்னீர் ஆகுபெயர். இது "தகுதியும் வழக்கும்"என்னும் (
த்திரத்திற் கூறிய மரூஉ. "வல்லெழுத் தியற்கை யுறழத் தோன்றும்" (
ன்றதனிற் றோன்றுமென்றதனால் அகரங் கெட லகரம் னகரமாய் வ
மொழியில் நகரம் "லன வெனவரூஉம் புள்ளி முன்னர்த், தந வெனவரி
னவா கும்மே" (எ) என்பதனான் னகரமாய்முடிந்தது.

இது தாவு.

க. (அ)"வேனில் வெயிற்குலர்ந்த மெய்வறுமை கண்டிரங்கி,வானின்வள
சுரந்த வண்புயற்குத் - தானுடைய, தாதுமே தக்க மதுவுந் தடஞ்சிலை
யாற், போதுமீ தேந்தும் பொழில்" இ - வி. சூ. சுருகூ. மேற்கோள்
(ஆ) "நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி, யென்று தருங்கொ
லெனவேண்டா-நின்று, தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால்" மூதுரை. க.

உ. எடுத்தோதப்படாதஉரிச்சொற்களுள் பீடென்பது பெருமை குறித்த
வருமென்பதற்கு, "பின்னென்று பெயர்த் 'தாற்றும் பீடுடையாள
போல்" என்பது மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. எகூ. 'அன்ன' தெய்

ங. சுரும் பிமிர்தல்: கலி. சுஙி: கசு, கூசு: கஉ.

ச. "இன்னிள வேனில்வந்திறுத்ததென்பவே"பிரமோத்.பிரதோஷ. உஉ

ரு. தொல். கிளவி. சூ. கஎ.

சு. தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. கஙு.

கஅ

அ விரி(க)காஞ்சித் தாதாடி யிருங்குயில் (உ)விளிப்பவும்
பிரிவஞ்சா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவுங்
(ங)கரிபொய்த்தான் கீழிருந்த மரம்போலக் கவின்வாடி
(ச)யெரிபொத்தி யென்னெஞ்சஞ் சுடுமாயி னெவன்செய்கோ

எ - து அவர்ந்த காஞ்சிப்பூவிற் றாதை அளைந்து கரிய குயில்கள் கூ
கவும் இக்காலத்தே பிரிந்துறைதற்கு அஞ்சாதவருடைய கொடுமை
ன் மறையாநிற்பேன்; அதனாற் பெற்றதென்? மறைப்பினும் சான்

ாய்த்தவன் வந்து தன்கீழே இருக்கப்பட்ட மரம்போல யான் அழ
ும்படி என்னெஞ்சு காமத்தீக்கொளுந்தி என்னைசுமோயின் யான் அதற்
ுசெய்வேன்? எ - று.

ு. (அ) "புன் காஞ்சித் தாதுதன் புரம்புதைய...... .....குயிறழுவ" (இ
"குறுத்தாட் குயிற்சேவல் கொழுங்காஞ்சித் தாதாடி" சீவக. ௬௪
௬௰. (இ) "குயிற்குழாங்குடை காஞ்சியின் கோமளத் தாது" காஞ்சி
திருக்கண். ௨௧.

ட. (அ) "விளித்தாலுங் குயிலாயின்" (கலி. ௨௮: அ) என்பதனையும் (இ
"தண்காஞ்சித் தாதாடித் தன்னிறங்கரந்ததனைக், கண்டாளு மட
பெடை கிளியெனப்போய்க்கையகல, நுண்ணேவி யிளஞ்சேவலேக்கோ
விளிபயிற்றித், தன்சிறகாற் பெடைதழுவத் தலைவந்த திளவேனில்
(சீவக. ௬௪௪) என்பதனையும் நோக்கி விளித்தலென்பதற்கு அழைத்
லென்று பொருள் கூறலுமாம். (இ) "கூடிப் புணர்ந்தீர் பிரியன்
னீடிப், பிரிந்தீர் புணர்தம்மி னென்பன போல, வரும்பவிழ் பூஞ்சினை
தோறு மிருங்குயி, லானு தகவும் பொழுதினன்" கலி. ௬௨: ௬௧ - ௬௪
என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

ட. (அ) "அறிகரி பொய்த்த லான்றோர்க் கில்லை" குறுந். ௧௮௪. (இ
"சான்றவர் கையுண்டு கூறவர் மெய்" பழ. ௨௪௧.(இ) "கொடுங

மனத்தொரு வஞ்சன் மாண்பிலன், பொய்க்கரி கூறிய கொடுஞ்சொ
போன்றவே" கம்ப. கரன்வதை. ௧௨௪. (உ) "புலத்தெரி பொய்க்க
புகலும் புன்கணார், குலமகளி னவிந்தனர் குரங்கி னுலென்றார்
கம்ப. இகரர் வதை. ௩௮. (ஊ) "மொய்த்த மீன்குல முதலற முரு
கின மொழியிற், பொய்த்த சான்றவன் குலமெனப் பொருதன

யெரிப்ப" கம்ப. வருணனை வழிவேண்டு. உகூ.(எ)"வஞ்சவினை செய்
நெடு மன்றில்வள னுண்கெரி பொய்க்கு மறமார், நெஞ்சமுடை யோ
கள் குல மொத்தன ரக்கர்" கம்ப. மூலபல. கசகூ.

ச. (அ) "எரிபொத்துதவென்னும்வழக்கை", "பொத்திற்றுத்தீ" கலி
கசகூ: இஅ. (ஆ) "கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து" புற

அஅ கலித்தொகை. ௩௪

"புல்லு மரனு மோரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
) இதனுட் (உ)பிற அறிவும் உளவென்று கூறினர்; அதனாற் பாவத்தி
ஞ்சி மரம் கவின்வாடிற்றென்றார்.

௰உ பொறைதளர் கொம்பின்மேற் (௩)சிதரின மிறைகொள
நிறை(ச) தளரா தவர்நிமை மறைப்பென்மன் *மறைப்பவு
(ரு)முறைதளர்ந்த மன்னவன்கீழ்க் குடிபோலக் கலங்குபு
பொறைதளர்பு பனிவாருங் கண்ணாயி னெவன்செய்கோ

எ - து: பூவின்பாரத்தாற் றளர்ந்த கொம்பின்மேலே வண்டினுடை
ள் தங்குதல்கொள்ளாநிற்கவும் நிறையென்னுங் குணம் தளராதவருடை
ாமையை யான் மறையாநிற்பேன்; அதனாற் பெற்றதென் ? மறைப்பினு
ாளும் முறைமை தளர்ந்த அரசன்கீழ் இருந்த குடிமக்களைப்போல
ங்காநின்று கண்கள் பொறுத்தலாற்றமல் நீர் ஒழுகுமாயின் யான் அதற்
செய்வேன் ; எ - று.

உசஎ: உ. (இ) "கனையெரி பொத்தி" சிலப். கச: கஉஉ ; மண

'கனல்பொத்தி' கம்ப. இரணியன். அச. என்பவற்றாலுணர்க.

ட. தொல். மரபு. சூ. உ௮. இதற்கு இவ்வுரைகாரர் அங்கெழுதியிருக்(
முறை ஆராய்தற் பாலது.

ட. மரமுமி ரில்லை யென்பார், பித்தல ராயிற் பேய்க னென்றலாற் பே
லாமோ" சீவக. கக0எ.

ட. (அ) "சிதர்சிதர்ந் துகுத்த செவ்விவேனில் (ஆ) "மல்குண் வேட்கையி
சிதர்சிதர்ந் துகுப்ப" அகம். உஎஎ: க௮; ௩தஎ: எ. (இ) "சிதர்தொழி
தும்பியொடு மதர்வண்டு மருட்ட" பெருங். (க) ௩௩: உ௮. என்
வற்றால், சிதறுதல் அல்லது கிளறுதலாகிய சிதர்தற்றொழில் பற்றி
வண்டு சிதரெனப்பட்டதென்று தெரிகிறது. (ஈ) "தொழித்து வண்டி
மிருங்கோதை" சீவக. கக௮௬. என்பத னுரையும் நோக்குக.

. தளர்தல் - குலைதல், கலி. ௩௪: கஎ; தப்புதல், சீவக. கககு0.

. (அ) "மண்குளிர் கொள்ளக் காக்கு மரபொழிந் தரசர் தங்கள், விண்
குளிர் கொள்ள வோங்கும் வெண்குடை வெதும்பு மாயிற்; கண்குளிர்
கொள்ளப் பூக்குங் கடிகயத் தடமுங் காவுந், தண்குளிர் கொள்ளு
மேனுந் தான்மிக வெதும்பு மன்றே."(ஆ) "தீயினம் படர்ந்து வேந்தன்
செறவதே புரியுமாயிற், போயினம் படர்ந்து வாழும் புகலிட மின்மை
யாலே, வேயினம் படர்ந்த சாரல் வேங்கையை வெருவிப்புல்வாய்,
மாயினம் படர்ந்த தெல்லாம் வையகம் படுமன்றே." சூளா. மந்திர

முத்தல்ர்வது பாலை. ௩௩ கஅ

சு தலையவிழ்பூஞ் சினைச்(க)சுரும் பியாழ்போல விசைப்பவுங்
கொலைதளரா தவர்தீமை மறைப்பென்மன் மறைப்பவுங்
(உ)கிளையழிய வாழ்பவ னுக்கம்போற் புல்லென்று
வளையானு நெகிழ்போடுந் தோளாயி னெவன்செய்கோ

...ணையாருமையும் கொண்டுகொட்டாட்டினைக்குலையாதவருடை
மையை மறையாநிற்பேன்; அதனாற் பெற்றதென் ? மறைப்பினும் சுற்ற
டவாழ்பவன் ஆக்கம் பொலிவழியுமாறுபோலப் பொலிவழிந்து தோள்க
ாகிடத்தலைமையாவாய் நெகிழ்ந்து கழலுமாயின் யான் அதற்கு எ
ப்வேன்? எ - று.

கண் பனிவாரும், தோள் வளையோடுமெனச் சினைவினை முதன்மே
ாறது.

இவை மூன்றும் தாழிசை.

எனவாங்கு

எ - து: என்றுசொல்லி; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

நின்னுண்ணோய் நீயுரைத் தலமர லெல்லாநா
மெண்ணிய நாள்வரை யிறவாது காதலர்

உசு - உஎ. (இ) கோல்வளை யரசன் கீழ்வாழ் குடியென நடுங
மாட்டி" உத்தரகோச. பார்ப்பதி. ௩௪. என்பவையும், (ஈ) "ஆள்பவ
கலக்குற வலைபெற்ற நாடுபோல்" கலி. ௫ கஉ. என்பதும் (உ
அதன் குறிப்பிலும் (ஊ) இந்நூற்பக்கம், கசரு: உ - ஆம் குறிப்பிலு
(எ) கசசு: க - ஆம் குறிப்பிலும் இவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவனவு
இங்கே அறிதற்பாலன.

(அ) "வடிநரம் பிசைப்ப போல் .. ..சுரும்பார்ப்ப" கலி. ௩௬: ௩
(ஆ) "சுரும்பு நரம் பெனவார்ப்ப" வளையாபதி.

• "தன்னினந் தளரா வண்ணந் தாங்குத றரும மென்றே, நன்னகர் ப
வும் வாழ நயந்துதன் னிடத்தில் வாழ்வு, மன்னிய செல்வர் தம்பா
வளமிகக் கொடுத்துத் தன்பா, லெந்நகர் வளமுங் காட்டி யிருப்பத
ககர நாளும்" விநாயக. திருநக. ௩. என்பதும் "சிறியவன் செல்வ

போம் சேர்க்கார்க்கு நிமலின்றி" (கலி. ௧௦: ௨) என்பகம் வகன்

பண்ணிய மாவினர் புகுதந்தார்

(௧)கண்ணுறு பூசல் கைகளைந்தாங்கே

எ - து: நின் †நெஞ்சினுளை நீகூறிச் சுழலாதேகொள். ஏடீ நாம் வ
ன எண்ணியிருந்தாரெல்லே கடவாமல், கண்உறுகின்றவருத்தத்தைக்
கினற்போலக் காதலர் சமைத்த மாவினையுடையராய் வந்தார்காண ‡எ-

இது சுரிதகம்.

இதனல், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது எழடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நா
ச்சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒததாழிசைக்கலிப்பா. (௩

௫.) மடியிலான் செல்வம்போன் மரனந்த வச்செல்வம்
படியுண்பார் நுகர்ச்சிபோற் பல்கிளை மிஞிறார்ப்ப
மாயவண் மேனிபோற் றளிரீன வம்மேனித்
தாய சுணங்குபோற் றளிர்மிசைத் தாதுக
மலர்தாய பொழினண்ணி மணிநீர கயநிற்ப
வலர்தாய துறைநண்ணி யயிர்வரித் தறல்வார
நனியெள்ளுங் குயிலேக்கி யினைபுகு நெஞ்சத்தாற்
றுறந்துள்ளா ரவரெனத் துனிகொள்ள லெல்லாநீ;

௫ வண்ணவண் டிமிர்ந்தானு வையைவா ருயரெக்கர்த்
தண்ணருவி நறுமுல்லைத் தாதுண்ணும் பொழுதன்றோ
கண்ணிலா நீர்மல்கக் கவவிநாம் விடுத்தக்கா
லொண்ணுதா லமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;

[illegible] பொழுதன்றோ
வலனாக வினையென்று வணங்கிநாம் விடுத்தக்கா
லொளியிழாய் நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;

எ. நிலனாவிற் றிரிதரூஉ நீண்மாடக் கூடலார்
புலனாவிற் பிறந்தசொற் புதிதுண்ணும் பொழுதன்றோ
பலநாடு நெஞ்சினேம் பரிந்துநாம் விடுத்தக்காற்
சுடரிழாய் நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை;

(அ) "கண்பனி துடையினித் தோழி நீயே." (ஆ) "கண்ணு
பொழுதிற் கைபோ லெய்தி, நும்மோர்க்கு நீதுணை யாகலு முளையே
(இ) "பனித்தகண்டுடைத்து" விநாயக. சிந்தாமணி. உ௦உ.

திபேதம்) * கலந்தாங்கே, † நெஞ்சிறேய்க்கூறின், ‡ என உவமையாற்கூறினை,

எனவாங்கு;

௧. உள்ளுதொ றுடையுநின் னுயவுநோய்க் குயிர்ப்பாகி
யெள்ளறு காதல ரியைதந்தார் புள்ளியற்
காமர் கடுந்திண்டேர்ப் பொருப்பன்
வாய்மை யன்ன வைகலொடு புணர்ந்தே.

இது வற்புறுத்துந் தோழிக்கத் தலைவி இக்காலம் அல்லவோ அ
நதுமெனச் சொன்ன காலமென வன்புறையெதிரழிந்தாளை நீ து
நாள்ளல் அவர் வந்தாரெனத் தலைவன் வரவுணர்ந்து தோழி ஆர்
த்தது.

இதன் பொருள்.

(க)மடியிலான் செல்வம்போன் மரனந்த வச்செல்வம்

தாய சுணங்குபோற் றளிர்மிசைத் தாதுக

(ங)மலர்தாய பொழினண்ணி (ச)†மணிநீர கயநிற்ப

வலர்தாய துறைநண்ணி யயிர்வரித் தறல்வார

க. (அ)சீர்வகையான்வருங்கலியடி தளைவிரவினுங் கடியப்படா வென் தற்கு "மடியிலான் செல்வம்போன் மரனந்த வசசெல்வம்" என்ப மேற்கோள். தொல். செய். சூ. சுக. நச. (ஆ) "அசைவி லூன்(னசைவள னேத்தி"(இ) "நின்,ருள்படு செல்வங் காண்டொறு மருள

புறம். கசஅ. உ. கககக: கச-இ. (ஈ) "ஆக்க மதாவினுய்ச செல் மசைவிலா, வூக்க முடையா னுழை" (உ) "மடியிலா மன்னவ னெய் மடியளந்தான், ருஅய தெல்லா மொருங்கு" (ஊ) "முயற்சி திருவினை யாக்கும்" (எ) "மடியிலான், ருளா டாமரையி னுள்" குறள். இகச சுகO,சுககசு, சுகஎ. (ஏ) "ஊக்க வேந்த னுக்கம்போல, வீக்கங்கொண் பெருங். (ரு) இ· உO-உக. (ஐ) "ஆக்கமிங் கொருவரா லணுக வேண் மே, லூக்கமுண் டாவரே லுறுவ ரன்னது, நீக்கமில் 'கொள்கை னிற்ப ரேயெனின், மேக்குறு பெருந்திரு விளைவின் மேவுமால்' கந்த. ....(ஒ) "முயற்சி, யுலைவறப் புரியா வொருவனுக் கெங் னுற்றிடுஞ் செல்வம்" துசேலோ. மேல்கடல். கஎ.

.. கலி. உக: எ-அ-ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் குறிப்பையும் பார்க்க.

.. "அணிமலர்ப் பூம்பொழி லதனுள், வண்ண மாச்சுனை மாநீர் மண தெளித்தனையது" சீவக. கஙசுசு.

. (அ) "மணிநீரும்" குறள். எசஉ. (ஆ)"மணிதெளித்தனைய நீர்" நைட புனல். க. (இ) "மணிதெளித் தனைய வான்புனற் றடத்தின்" காசீ

நனி(ந)யெள்ளுங் குயிலேனுக்கி யினைபுகு நெஞ்சத்தாற்
ருமபால மரஙகள பூப பெருக்க, அஙஙனம் முயன்றுபெற்ற செல்வத்தை
ன் வருந்தாமற் படிபெற்று உண்பாரது நுகர்ச்சிபோல அம்மரங்களிற் ப
ாம்புகளிலேதேனையுண்டு மினிறுகள் ஆரவாரிப்ப,கரியநிறத்தையுடையவ
னிபோலத் தளிரை ஈன, அந்நிறத்திற் பரந்த சுணங்குபோல அந்
ிரின்மேலே தாது விழ, அந்த மலர்பரந்த சோலையை அணுகிப் பளிங்
ாலும் நீர்களையுடையவாகிய குளங்கள் வற்றாது நிற்பப், பூப்பரந்த துை
ாயணுகி நுண்மணலைக் கோலஞ்செய்து அறுதியையுடைய நீர் ஒடு
வற்றின்மேலே தான் மொழிக்குத் தோற்றிருந்த,பகையாற்பிரிந்திருந்தவ
இகழுங் குயிலைப் பார்த்து வருந்திக் கெடுகின்ற நெஞ்சத்தோடே அ
மைத் துறந்து இனி நினையாரென்று கருதி வெறுப்புக்கொள்ளாதே
ாள்; எ - று.

இது தரவு.

விஷ்ணு. ஓ. (ஈ) " சுடர்மணி தெளித்ததன்ன, மென்புனற்றடம்
உத்தாகோச. நளசக்கர. எ. (உ) "எறிக்கும் படிகத் திரடெளித்த
லெனநின் றிலங்கித் தன்பெயரைக், குறிக்குந் தடந்தீம் புனலாடி
(ஊ) "சுர்ந்தறுண பளிங்கெனத் தெளித்த, வந்தணீர்" (எ) "மை
தெளித்தனைய மாநீர்த்தக் குளம்" சீகாழி. பிரமபுர. உஉ; சந்திரன்
எ; சேடனுங். உடு.

. "எள்ளுங் குயிலைபு மவரையும் புலவாதி" கலி. நடு: உஎ.

(அ) "துறந்துள்ளாரவரெனத் துனிகொள்ளலெல்லாநீ" என்பது விள
யேற்கும் என்று எடுத்தோதாத ஈற்றுள் ஆகாரஈறு எடி. என்று விள
யேற்று வருதற்கு மேற்கோள். தொல். விளி. சூ. கஉ. நச். (ஆ
"துனிகொள்ள லெல்லாநீ" என்பதனை, "எல்லாள்" என்பது ஈ
கெட்டு "எல்லா" எனநின்று விளியேற்றற்கு மேற்கோள் காட்டினர்

மயிலை. வி. இரா. நன். பெயரியல். சூ. ருக. (இ) "ளகாரவீ
றுயர்பெயர் ஈறழிந்து விளியேற்குமென்னும்நன்னூற்கருத்தை மாற்றி

னிலைப் பெயராயே தோழீ என்னும் பொருட்டாய் நிற்பதொன்று
வின் ஈண்டைக்கு ஏலாதென்க" என்பர். இ - வி. நூலாசிரியர்,
இ - வி. சூ. உசo.

முதலாவது பாலை-ருடச.

கூ. (க) வண்ணவண் டிமிர்ந்தானு வையைவா ருயரெக்கர்த்
(உ) தண்ணருவி நறுமுல்லைத் தாதுண்ணும் பொழுதன்றோ
கண்ணிலா நீர்மல்கக் கவவிநாம் விடுத்தக்கா
லொண்ணுதா னமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை

எ - து: ஒள்ளிய நுதலினையுடையாய்! நாம் நிறுத்தினவளவில் நில்
ாய்க் கண் நீர்மல்க முயங்கி விடுக்க, அவர் நமக்கு வருவேமென்று உரை
லம், நிறத்தையுடைய வண்டுகள் ஆரவாரித்து, இன்பம் அமையாத வைய
ற்றில் ஒழுங்குபட்ட உயர்ந்த இடுமணலிடத்துக் குளிர்ந்த அருவிநீரா
ர்ந்த நறிய முல்லைப்பூவிற் றுதையுண்ணும் இவ்விளவேனிற் கா
்லவோ? எ - று.

விடுத்தக்கால், காலீற்றுவினையெச்சம்.

௲. மல்கிய துருத்தியுண் (௲)மகிழ்துணைப் புணர்ந்தவர்
(௪)வில்லவன் விழவினுள் விளையாடும் பொழுதன்றோ
(௫)வலனாக வினையென்று வணங்கிநாம் விடுத்தக்கா
லொளியிழாய் நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை

எ - து: ஒளியிழாய்; நீர் எடுத்துக்கொண்ட காரியம் வெற்றியுண்டா
கவென்று கூறித் தொழுது நாம் விடுக்க, அவர் நமக்கு வருவேமென்
ரைத்த காலம், பெருகியகாலத்து நீர் நிறைந்த ஆற்றிடைக்குறையிலே அ
ண்மை மகிழும் பரத்தையரைக்கூடி, காமனுக்குநிகழ்த்துகின்ற விழாவிடத்
வருடனேவிளையாடும் இவ்விளவேனிற்காலமல்லவோ? எ - று.

---

௩. "கமழ்தா துதும், வண்ணவண் டிமிர்குரல் பண்ணேபோன் றனவே
பரி. ௧௪: ௨௪.

௪. (அ) 'சிலைவலான்' கலி. ௧௪௩: ௨௪. (ஆ) "திருமலி கருப்பு வென்
'சிலையினு லுலக மெல்லாம்,பொருதுசெங் கோன டாத்திப் புகழ் வி
யேக வீரன்"

௫. (அ)"வலனாக......றுரைத்ததை" என்பது காலீற்று வினையெச்சம் பி
வினைகொண்டு முடிந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். வினை. சூ. ௨௫. ந
இ-வி. சூ. உ௪௭. (ஆ) "வலனாக.....;விடுத்தக்கால்" என்பது காலீ
இறந்த காலம்பற்றி வருதற்கு.மேற்கோள்; தொல் .வினை. சூ.௨௨. ே
சூ. ௨௧. கல். சூ. ௨௨. நச். இ-வி. சூ. உ௪௪.
25

கலி: (௧)*நிலனுவிற் றிரிதரூஉ நீண்(௨)மாடக் கூடலார்
†புலனுவிற் பிறந்தசொற் புதிதுண்ணும் பொழுதன்றோ
(௩)பலநாடு நெஞ்சினேம் பரிந்துநாம் விடுத்தக்காற்
‡சுடரிழாய் நமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை

ஏ - து: விளங்குகின்ற இழையினையுடையாய்! இறந்து படுவே
ற்றிருப்பேமோவென்று பலவற்றையும் ஆராயும் நெஞ்சினையுடையேம
ாம் வருந்தி விடுக்க, அவர் நமக்கு வருவேமென்று உரைத்த காலம், நில
ள்ளார் நாவிலே வழங்கும் நீண்ட மாடங்களையுடைய மதுரையிலுள்ள
றிவினையுடைய சான்றோர் நாவிற் பிறந்த கவிகளின் புதுமையைக் கொ
ரும் இவ்விளவேனிற்காலமல்லவோ? எ - று.

"வேந்துறு தொழிலே யாண்டின தகமே" (௬) என்பதனான் இது பி
னியிற் பிரிந்து இளவேனிலுள் வருதல்குறித்தலின் இருதிங்களிடையிட்டு

இவை மூன்றும், தாழிசை.
எனவாங்கு

ஏ - து: எனச்சொல்லி, எ - று.

‖மயள்ளறு காதல ரிழைதந்தார் புள்ளியற்

---

௫. "உரைவாய நகர்" என்பதற்கு உரையிடத் தனவாகிய நகர் என்
பொருள்கூறி "நிலனுவிற்றிரிதரூஉம்" என்னும் பகுதியை மேற்கோ
காட்டினர், நச்; சீவக. ௨௫௫௮.

௳. (அ) "மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்" முருகு. எக. (ஆ) "மாடப் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்" மது. ௪௨௯. (இ) "நீண்மாடக் கூடல்" பரி. ௨௦: ௪௦௬. (ஈ) "மாடமலி மறுகிற் கூட லாங்கண்" அகம். ௩௪௬: ௨௦; (உ) "மாட மதுரையும்" புறம். ௩௨: ௫. (ஊ) "மாடமதுரை புகுந்தனன்" (எ) "மாட மதுரையும்" (ஏ) "மாடமதுரை யகத்துச் சென்று" (ஐ) "மாட மதுரை மாநகர் புகுகென" சிலப். பதிகம்: ௨௦; அ: ௩, ௬: எ௬. ௧௫: ௧௧௨. (ஒ) "மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற், பதியிசை" பதிற்றுப்.

.. "பலநினைந் தினையும் பைத னெஞ்சின்" கலி. ௧௨௬. ௧௧.

. தொல். கற்பி.சூ. ௪அ. இதனுரையிலும் இக்குறிப்புடன் இச்செய்திக்கே "நிலனுவிற் றிரிதரூஉம்" என்னும் இத்தாழிசை மேற்கோள்.

(பேதம்) * நிலாவில், † புலாவில். ‡ சுடர்ததால், || சுன்னூறு.

மூதல்லாவது பாலை ௩௫.

காமர் கடுந்திண்டேர்ப் (௧)பொருப்பன்
(௨)வாய்மை யன்ன வைகலொடு புணர்ந்தே

ன்மையையுடைத்தாகிய விருப்பத்தையுடைய கடிய திண்ணிய தே டைய பொதியின்மலையினையுடைய பாண்டியனுடைய தப்பாத மொழி பாத்த குறித்த எல்லைதப்பாத நாளோடே கூடி நம்மை * இகழ்ந்திருந் ங்கின காதலர் நம்மைக்கூடுதலைத் தந்தார்; †எ-று.

இது சரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது எட்டடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லு ன்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (ரு

ரு.) கொடுமிட ஞஞ்சிலான் முர்போன் மராத்து
நெடுமிசைச் சூழு மயிலாலுஞ் சீர

வடிநரம் பிசைப்பபோல் வண்டொடு சுரும்பார்ப்பத்
தொடிமகண் முரற்சிபோற் றும்பிவந் திமிர்தா

ரு வியனெழீஇ யவைபோல வெவ்வாயு மிம்மெனக்
கயனணி பொதும்பருட் கடிமலர்த் தேனூத
மலராய்ந்து வயின்வயின் விளிப்பபோன் மாணூழ்ப்ப
விருங்குயி லாலப் பெருந்துறை கவின்பெறக்
குழவி வேனில் விழவெதிர் கொள்ளுஞ்

. பொருப் பென்னும் பெயர்பொதியின் மலைக்குப் பயின்று வருதலை (அ) "வரைத்தா ழருவிப் பொருப்பிற்பொருந" மது. சஉ. (ஆ) "இல டேர்ச் செழியன் பொருப்பிற் கவாஅன்" (இ) "பலர் புகழ்திருவி பசும்பூட்பாண்டிய,னணங்குடையுயர்நிலைப்பொருப்பிற்கவான்"அகப்

கருஎ: கச. ருருஅ: இ - க. (ஈ) "வகையமை தண்டாரான் கே டியர் பொருப்பின்மேல்" (உ)"சினையலர் வேம்பின் பொருப்பன்" கலி இள: கக, கஉ: உஎ. (ஊ) "பூண்டாழ் மார்பிற் பொருப்பிற் கோமான் பாண்டியன்" (தொல். அகத். சூ. இச. மேற்கோள்.) (எ) "தென்ன

சிறப்புப். க. என்பவையும் வலியுறுத்தும்.

. (அ) "காலை யன்ன சீர் சால் வாய்மொழி" பதிற். உக: ச. (ஆ "வாய்மை வயங்கிய வைகல்" பரி. உ: இச. (இ) " வெயிலி மெய்யன வுரைத்தன் மேயினுள்" கம்ப. காட்சி. ருக.

ழிபேதம்) * இகழ்ந்திருக்க கேளினை, † இனி ஆற்றென்றுமா

50 சோரார் செவ்வியும் வந்தன்று
வாரார் தோழிநங் காத லோரே;
௨ பாஅய்ப் பாஅய்ப் பசந்தன்று நுதல்
சாஅய்ச் சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்;
௩ நனியறல் வாரும் பொழுதென வெய்ய
பனியறல் வாருமென் கண்;
௬ மலையிடைப் போயினர் வரனசைஇ நோயொடு
முலையிடைக் கனலுமென் னெஞ்சு;
அ காதலிற் பிரிந்தார் கொல்லோ வறிதோர்
தூதொடு மறந்தார் கொல்லோ நோதகக்
காதலர் காதலுங் காண்பாங் கொல்லோ
துறந்தவ ராண்டாண் டுறைகுவர் கொல்லோ யாவது
நீளிடைப் படுதலு மொல்லும் யாழநின்
வாளிடைப் படுத்த வயங்கி ரோதி
நாளணி சிதைத்தலு முண்டென நயவந்து
கேள்வி யந்தணர் கடவும்
வேள்வி யாவியி னுயிர்க்குமென் னெஞ்சே.

இது காலங்கண்டு ஆற்றாத தலைவியது நிலைமைகண்டு, ஆற்
றாழி, தான் ஆற்றனாய் அவட்குக் கூறியது.

(அ) "விறன்மிகு வலியொலி பொலிபகழ் புழுதியி, னிறனுழு வ
வாய் நாஞ்சி லோனும்" பரி. கரு: ௩௨ - ௩. (ஆ) "வலியொத் தீ
வாலியோனை" புறம். ௫௬: ௧௨. (இ) "விறல் வெள்ளையாயனொ
ருன்" சிலப். ௧௭. 'மாயவ' (ஈ) "புரவல வின்னுதும் பொன்ன
ருட்டெயிற், றிருநகர் தென்றலை சேணி லோக்குற, விரிதிரை
கங்கையில் வீழ்தல் போன்றுமற், றொருகுழை யவன்வலி புணர்த்
தின்றதால்" பாகவதம். (௧௦) சாம்பன் மணம். ௫௪. என்பவைகளு
பலதேவன் பலராமன் என்னும்பேர்களும் இங்கே அறிதற்பாலன.

(அ) "வளைநாஞ்சி லொருகுழை யொருவனை." (ஆ) "வள்ளை
வளை நாஞ்சிலவை" பரி. ௧: ௫, ௧௫ ௭. (இ) "மேழிவல னுயர்த்
வெள்ளை நகரமும்" சிலப். ௧௪: ௯.

"மராஅ மயிலின் மயங்குபு தூங்குன், குழாஅ மகளிர் குரவை. கா
யின்" பெருந். (௧) ௪௦: ௧௨௫-௯.

வடி(க)நரம் பிசைப்பபோல் வண்டொடு சுரும்பார்ப்பத்
(உ)தோடிமகண் முரற்சிபோற் றும்பிவண் டிமிர்தர
வியனெழீஇ யவைபோல வெவ்வாயு மிம்மெனக்
கயனணி பொதும்பருட் கடிமலர்த் தேனூத
மலராய்ந்து வயின்வயின் விளிப்பபோன் மாணூழ்ப்ப
விருங்குயி லாலப் பெருந்துறை கவின்பெறக்
(ங) குழவி வேனில் விழவெதிர் கொள்ளுஞ்
சீரார் செவ்வியும் வந்தன்று
வாரார் தோழிநங் காத லோரே *

...னாற் ...யும், ...டைய ...டையினையுடை
...பி மூத்தபிரானுடைய துழாய்மாலைபோல வெண்கடம்பின் உயர்ந்த இட
... ஆரவாரிக்கும் மயில்களைத்தன் தண்குஞ்சீர்மையுடையவாய் அதி
...ன்டோடே சுரும்புகளும் வடித்த நரம்புகள் ஒலிப்பனபோல ஆரவாரிப்
...ாடியினையுடைய விறலியர்(௫)கானத்திற்போலே தும்பிகள்வந்து ஒலித்த

---

௧. யாழொலி வண்டினொலிக்கு உவமையாதலை, கலி. ௩௨: ௯-ஆம் அடி... லும் அதன்குறிப்பாலும் சுரும்பினொலிக்கு உவமையாதலை, கலி. ௩... ௧௧-ஆம் அடியாலும் அதன் குறிப்பாலும் உணர்க.

௨. "சுரும்பார்க்குங் குரலினொ டிருந்தும்பி யினைய பூத, வொருங்குட ன... மென விமிர்தலிற் பாடலோ, டரும்பொருண் மரபின்மால் யா... கேளாக் கிடந்தான்போற், பெருங்கட றுயில்கொள்ளும் வண்டிய... ந்துறுங்கானல்!" கலி. ௧௨௩: ௨ - ௫.

௩. (அ) குழலியென்பது ஓராறி வுயிர்க்கன்றியும் பொழுதின்கண்வருதற்... 'குழலிவேனில்' என்பது மேற்கோள்; தொல். மர. சூ. ௨௪. பே. (... குழலியென்பது பருவத்துக்கு முரித்தென்பர், மயிலைநாதர்; ந... பொது. சூ. ௩௭. மயிலை.

௪. (அ) "ஆறு விருப்போ டணியயர்பு காமர்கு, வேனில் விருந்தெதி... கொண்டு" கலி. ௬௨: ௬௭-௬௮. (ஆ) "வாலுயர் சோலை தோறு முரு... வாய் மடுத்து வீழ்ந், தேனொடு சுரும்பும் வண்டும் புதிதுண்டு தெவிட்... யார்ப்பக், கானமர் குழலி ஞர்தக் கணவர்பாற் புலவிதீர, வேனி... லேட் டுலகம் யாவும் விழவயர்ந் திட்ட வன்றே". நைடதம். இ... வேனில். ௫.

ஏகேளில் தாளத்திற்போலேயென்றும் ஐயுறும்படி உள்ளது. மூரற்க
யென்பதற்குத் தாளமென்ற பொருளும், மலே. நகஐ-ஆம் அடிய
காணப்படுகின்றது. மூரன்றுபாட வெண்பதற்கு ஆளாபஞ்செய்
பாடும்படியென்றும் சிலத. கலுக. மூரன்முற்கென்பதற்குப் பாடிலு
திபேதம்.) * பாஅய்.............அதல் எ - கை

வையைதுறையானைக நடனா.

யுண்டிருக்க, தேனினம் கயங்கள் சூழ்ந்த இளமரக்காவில் மணத்தையுை
மலர்களை வாச்சியங்களை எழுப்பின ஓசைபோல எவ்விடமும் *இம்மென்
ஓசை †பிறக்கும்படியாகச் சத்திக்க, மரங்கள் கூட உரியாரை ஆராய்ந்து நாத்
நாலே ‡தம்மிடத்தே தம்மிடத்தே அழைப்பனபோல மலர்கள் அலர, க
குயில்கள் கூவ, 'பெரிய நீர்த்துறைகள் பூவால் அழகுபெற வந்தது; இக்கா
இங்ஙனம் முதிர்ந்த அளவிலும் நமகாதலரோ வாரார்; ||எ - று.

கஉ (க) பாஅய்ப் பாஅய்ப் ÷பசந்தன்று நுதல்

சாஅய்ச் சாஅய் நெகிழ்ந்தன தோள்

எ - து: ஆதலால் எனது நுதல் பசப்பொழுகப் பரந்து பரந்து வந்து பி
ார் முழுக்கப்பசந்தே விட்டது; என் தோள்கள் ஒழுக மெலிந்து மெலிந்
ந்து பின்னர் மிகவும் மெலிந்தேவிட்டன; எ - று.

கச (உ)நனியறல் வாரும் பொழுதென வெய்ய

பனியறல் வாருமென் கண்

எ - து: என் கண்கள் இக்காலம் மிகவும் அறலொழுகுமென்று கரு
தற்கெதிரே வெய்ய நீர் அறுதியுடைத்தாய் ஒழுகாநிற்கும்; எ - று.

கரு மலையிடைப் போயினர் =வரனசைஇ நோயொடு

முலையிடைக் கனலுமென் னெஞ்சு

எ-து: என்னெஞ்சு மலையிடத்தே போனவருடைய ×வரத்தை நச்சுகை
லே தோன்றிய காமத்தீயாலே என்னுடைய முலையெல்லாம் கார்த
ற்கும்; எ - று.

ரசைஇயென்னுஞ் செய்தெனெசசம் காரணகாரியப் பொருட்டாய்நின்றது
ான்றியவென வருவிக்க. அது நச்சின நோயெனப் பெயரெச்சமாகாது.

அ காதலிற் பிரிந்தார் கொல்லோ வறிதோர்
தூதொடு மறந்தார் கொல்லோ நோதகக்
காதலர் காதலுங் காண்பாங் கொல்லோ
[illegible]

[illegible] கொள்ளப்பட்டது.

ா. பாய்தல் பரத்தல் என்னும் பொருளில் வருதற்கு "பாஅய்ப் பாஅய்ப் பசந்தன்றுநுதல்" என்பது மேற்கோள்; தக்க. தாழிசை. ந. 'சத கோடி.'

". "என் கண்போ,லிகுபறல் வாரும் பருவத்தும் வாரார்,மிகுவத் போது மிக் கோய்" கலி. நந: கக - உக.

. "ஆண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாறே" நுருகு. உசக.

நிபேதம்) [*] நிம்மெனனும், † பிறக்கும் படியாக' மாகளை, | தனணிடத்தே தன் னிடத்தே, || ஆதலால் எனதுநுதல்.........பசந்தேவிட்டது, ÷ பசந்தறு நுதல், = வாய்மைசயி, × வார்த்தை.

நீனிடைப் படுதலு மொல்லும் யாழநின்
(க)வாளிடைப் படுத்த வயங்கி ரோதி

நாளணி சிதைத்தலு முண்டென நயவந்து
கேள்வி யந்தணர் கடவும்

வேள்வி யாவியி னுயிர்க்குமென் னெஞ்சே

எ-து: "காதலர் நம்மிடத்துக் காதலின்று நீங்கினரோ? அன்றிக் காதலு
ாயிருக்க ஒரு தூதொடு கூறி வரவிடும் வார்த்தையைச் சிறிது மறந்தாரோ
வர் நம்மிடத்து நிகழ்த்துங் காதலையும் நாம் இறந்துபடாமலிருந்து கா
பமோ? நம்மை இங்ஙனந் துறந்தவர் அவ்விடங்களிலே அவ்விடங்களி
ருந்தே விடுவரோ? இவற்றுள் முடியுங் காரியம் எதுதானென்று தலை
.ற, அதுகேட்டதோழி, (உ)புணர்ந்தவர் சேயிடத்தே பிரிந்திருத்தலும் உ
ந்துக்குப் பொருந்தும். அவர் வருவதற்கு முன்பே கத்திரிகை இடையிட்
ளங்குகின்ற செய்த்த ஒதியினையுடையாய்! என் நெஞ்சு அவர் குறித்தகா
ந்து நின்னழகைக் கெடுத்தலுமுண்டென்று கருதி நூற்கேள்வியினையுடை
ந்தணர் விருப்பம் வந்து செலுத்தும் யாகத்திடத்துப் பண்டுபோலே செ

இதனால், தோழிக்கும் தலைவிக்கும் சூழ்ச்சி தோன்றிற்று.

இது தரவின்கண்ணே 'செவ்வியும்வந்தன்று'என வழியசை புணர்ந்
ாற்சீரடியும் (ங) 'பாஅய்ப்பாஅய்ப் பசந்தன்று நுதல், சாஅய்ச்சாஅ
கிழ்ந்தன தோள்' என முட்டடியின்றிக் குறைவுசீர்த்தாகிய சொற்சீரடியு
து, கலிவெண்பாவின் வேறுபட்ட கொச்சகம். (ஙகு

* பாலைக்கலி முற்றும்.

. கலி: ஙஉ: க-ங, அடிகளையும் அவற்றின் குறிப்பையும் பார்க்க.

. "மகளிர், தோள்சேர்ந்த மாந்தர் துயர்கூர நீத்தலு, நீள்சுரம் போகியா
வல்லவர் தளித்தலு, மூழ்செய் திரவும் பகலும்போல் வேறாகி, வீழ்
வார்கட் டோன்றுந் , தமொற்ற ஞாலத்துள், வாழ்வார்கட் செல்லாப்
வரும்." கலி. கசங: கங - கஎ.

. தொல். கற். ரு. கூ.

தொல். செய். கஙஉ - ஆம் சூத்திரத்திறுரையில் பேராசிரியரும் நச்சி ஞர்க்கினியரும் இவ்வாறே கூறியிருக்கின்றனர்.

நிபேதம்.) * பாலை முற்றும், நச்சிஞர்க்கினியார் கூறிய பாலை நிலத்திறுரை முடிந்தது.

உ

முருகக்கடவுள் துணை.

கலித்தொகை

மூலமும்

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

.எ.) (க)கயமல ருண்கண்ணாய் காணு யொருவன்
வயமா னடித்தேர்வான் போலத் தொடைமாண்ட
(உ)கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னை நோக்குபு
முன்னத்திற் காட்டுத லல்லது தானுற்ற

௭. (அ) "இருவர்கண் டால்வரு மேதமென் றெண்ணி யெனக்கெதி
வருவர்வந் தாலும்தம் வாய்திற வார்தஞ்சை வாணன்வெற்பி,னொரு
நஞ் சார லுழையக லார்தழை யுள்ளதெல்லாந், தருவர்வம் ப
மூலே யாயென்கொ லோசெயத் தக்கதுவே" தஞ்சை. ககஎ. (இ
"சயமல ருண்கண்ணாய் காணாய்நின் னையர்" சிலப். கஉ: 'கயமலர்'

௮. (அ) முற்றுத்திரிசொல் வினையெச்சமாய் வருதற்கு " கண்ணிய
வில்லன் வரும்" என்பது மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. கக. ே
(ஆ)இதற்கு, 'கண்ணியனாய்த் தன் வில்லேஎந்தி வரும்' எனப் பொ
ளுங் கூறுவர். தெய்; தொல். எச்ச. சூ. ௬அ. 'வினையெஞ்ச'. (
"முற்றுச்சொல் திரிந்து எச்சமாமென்னாது எச்சமே முற்றாய்த்திரி
மென்று ஓதிற் படும்இழுக்கு என்னையெனின், இருதிணை ஐம்பா
மூவிடத்திற்கும் பொதுவாகிய வினை நிகழ்ச்சியன்றே எச்சமாவன
அவை அவ்வாறன்றி முற்றுச்சொற்கு ஓதிய ஈற்றவாய் இருதிணை
யைம்பான் மூவிடமும் உணர்த்தலின் முற்றுச்சொல்லே எச்சமாய்
திரிந்தன எனப்படும்; எச்சம் முற்றாய்த் திரிந்தனஎனப்படா; ஆதலா
அவ்வாறு ஓதினரென்க. அவ்வாறன்றி வினைகோடன் மாத்திரத்தா

பாயல் பெடமறைன படாகூறா தவன்வயிற்
சேயேன்மன் யானுந் துயருழப்பே னாயிடைக்
(க)கண்ணின்று கூறுத லாற்றா னவனாயிற்
பெண்ணன் றுரைத்த னமக்காயி னின்னதூஉங்

0 (உ)காணான் கழிதலு முண்டென் (ஙு)ஒருநாளென்
ரேணெகிழ் புற்ற துயராற் றுணிதந்தோர்

நாணின்மை செய்தே னறநுதா லேனை
லினக்கிளி யாங்கடிந் தோம்பும் புனத்தய
லூசலூர்ந் தாட வொருஞான் றுவந்தனை

வினையெச்சமெனின், மாரீறும் வினையொடுமுடியும்வேற்றுமைப
பிறவும் வினையெச்சமாவான் செல்லுமாகலானும், அல்லதூஉ
'கண்ணியன் வில்லன்' எனவரும் வினைக்குறிப் முற்றாய்த்(?)திரிதற்
எற்பதோர் எச்சமின்மையானும் அஃதுஇலக்கணமன்றென்க. இஃ
ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்கும் கருத்தாதல் சேனாவரைய ருரைய
னுணர்க" இ - வி. சூ. உ௫௦.

க. (அ)கண்ணென்னும் பொருளாவது கண்ணென்னும்இடைச்சொல்
ணுணர்த்தப்படும் இடப்பொருண்மை என்றுகூறி,"கண்ணின் றுகூற
லாற்றா னவனாயின்" என்பதை மேற்கோள் காட்டுவர், சேனாவரைய
தொல். வேற். சூ. உக. (ஆ) நச்சினார்க்கினியர் இச்சூத்திரவுரையி
இக்கருத்தை, மறுத்து, இப்பகுதியில் கண்ணென்பதற்கு எ
கணின்றென என்னென்பதுதோன்றுவெழுவாயாய்நின் றுகண் ணுரு
ஏற்றதென் று பொருள்கூறுவர். (இ) வேறுரையாசிரியரும் இவ்வா
கூறுவர். தொல். வேற். சூ. உக. (ஈ) "கண்ணின்றுரூவர், கு
னேயுங் கூறற்கரிதால்" நாலடி ஙஙிங. (உ) "கண்ணின்று கண்ண
சொல்லினும்" குறள். க௮௪.

முனையடன ஒருநாள" என்பது மெறுகான. நள. வண. சூ. ங
இரா. மயிலை. இ-வி. சூ: உ௫௦. விருத்தியுரையிலும் இராமாநுசகா
டிகையிலும் இலக்கணவிளக்கவுரையிலும் இது கூடியும் குறைந்து
பிழைபட்டு வந்துள்ளது.

• தோழி தலைவியுறுப்பினைத் தன்னுறுப்பாகக் கூறப்பெறுமென்னும் வ
வமைதிக்கு "ஒருசாரொன், றேனெகிழ்புற்ற துயராற் றுணிதந்
என்பது மேற்கோள்; தோல். பொருளியல். சூ. உஎ. ந.

(க)யைய சிறிதென்னை (உ)யூக்கி யெனக்கூறத்
தையா னன்றென் றவனூக்கக் கைநெகிழ்பு
(ங)பொய்யாக வீழ்ந்தே னவன்மார்பின் (ச)வாயாச்செத்
(ரு)தொய்யென வாங்கே யெடுத்தனன் கொண்டான்மேன்
மெய்யறியா தேன்போற் கிடந்தேன்மன் ஞயிடை
மெய்யறிந் (சு)தேற்றெழுவே ஞயின்மற் றுய்யென
வொண்குழாய் செல்கெனக் கூறி விடும்பண்பி
*லங்க ணுடைய னவன்.

இது "நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ், செய்வி
றைப்பினுஞ் செலவினும் பயில்வினும், புணர்ச்சியெதிர்ப்பா டுள்ளுறுத்
நஉ,முணர்ச்சியேழினுமுணர்ந்த பின்றை" (எ) தன்னை அவன் மறையா

க. (அ) 'ஐயசிறிதென்னை யூக்கி' என்பது முன்னிலையீற்றுஇகரம்
பான்மை ககரம்பெற்று வருமென்பதற்கும் (தோல். வினை. சூ. உ
சே.) (ஆ) ககரம்பெற்ற இகரம் ஏவல்கண்ணியே நிற்குமென்பதற்
(தோல். வினை. சூ. உக. நச்.) (இ) ககரம் சிறுபான்மை எ
காலங்காட்டுமென்பதற்கும். (இ-வி. சூ. சக.) (ஈ) இகரம் ககரமூர
எதிர்காலம் பற்றி ஏவற்பொருண்மைக்கண்வருமென்பதற்கும்: (இ-
சூ. உங.அ.) மேற்கோள்.

(ஈ) ...யமாமணாபூசல,கடுவனாக்குவதுகண்டுந
யெய்தியும்" மணி. கக: எங-எச. (இ) "தழைக்கயிற் றூசல் விருப்ப
ராக்கியும்" பெருங். (உ)கச: உஎ. (ஈ) "சோர்பனிமுகத்து மென்கா
சுழலவார் விசிறியூக்க" பூவாளூர். இந்திரனருச்சனை. கச.

௩. (அ) அறக்கழிவுடையனவற்றுள், தோழி தலைவிக்குப் படைத்து மொழ்
துக்கு, "பொய்யாக வீழ்கதே னவன்மார்பின்" என்பது மேற்கோ
தொல். பொருளியல். சூ. ௨௪. ௩௪.

(ஆ) "அலங்கலங் குன்ற மன்று னணிவரை யகல மூழ்கி, நலங்கெ
கலவைச் சாந்து நானமு மழித லோடு, மிலங்கொளி வயிரப் பைம்
ணிளமுலை வடுக்கண் டேங்கிப், பொலங்கொடி நாணி னேடும் பொய்
துயில் கூர்ந்தா ளன்றே" நைடதம். மணம். ௪௨.

௪. எடுத்தோதப்படாத உரிசசொற்களுள் செத்தென்பது குறிப்புணர்த்
வருதற்கு "வாயாச்செத், தொய்யென வாங்கேயெடுத்தனன்" என்ப
மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௭௧ 'அன்ன' தெய்.

௫. "ஒய்யென" பொருந. ௧௫௨; முல்லை. ௮௩; அகம். ௮௬:௨௧, ௧௬௫:
'எற்றெழுதல்' கலி. ௧௨: ௮-ஆம் அடிக்குறிப்புப் பார்க்க.
௭. தொல். ௧௭. சூ. ௨௩.

(திபேதம்) * இன்கண், என்கண,

ரசவுமாக "மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது, ப
வேற்று கவர்பொரு ளுட்டத்தான்" (௧) தலைமகட்குத் தோழிகூறியது.

இதன் பொருள்.

... ஆராய்துபாராய், தனக்கு ஒப்பில்லாதா
விலையுடைய யானைமுதலியவற்றின் அடியைத் , தேவோன்போ
ட்டுதன்மாட்சிமைப்பட்ட கண்ணியையுடையனாய் வில்லையுடையனாய்வரு
ங்ஙனம் வந்து என்னைப் பார்த்துத் தான் உற்ற நோயை (உ)மிகவுங் குறி
லே யான் உணரக் காட்டுவதன்றிக் கூற்றாற் கூறுனாய்ப் பலநாளு
ண்டும் போம்; அதுகண்டு அவனையன்றி அவனிடத்து மிகவும் உறவில்லா
ாலும் அவன் என்செய்கின்றானென்னும் நினைவுமிக்குத் துயில்பெறேனா
ருத்தத்திலே விழுந்து அழுந்துவேன்; அவ்விடத்து அவனாயிற் றன்குறைை
்மெதிர்நின்று கூறுதலைச் செலுத்தான் ; நமக்காயின் நின்வருத்தத்தி
ாமும் வருந்தினேமென்று கூறுதல் பெண்டன்மையன்று; இங்ஙனம் நின்
தனைச் சிறிது நெஞ்சால் ஆராயானாய் இறந்துபடுதலுமுண்டாமென்
நதி, இடையிலே ஒருநாளிலே என்றோள்கள் மெலிந்து யானுற்ற வருத்த
வே துணியாததொன்றைத் துணிதலைச்செய்து ஒரு நாணமில்லாமையை
ய்தேன் ; அஃதியாதெனின், நறிய நுதலினையுடையாய், தினை
ங்களில் இனமாகிய கிளியை† விழாமல் ஒட்டி யாம் பாதுகாக்கும் புன
க்கு அயலிலிட்ட ஊசலை ஏறி ஆடாநிற்க, ஒருநாள் வந்தவனை ஐயனே
இதுபொழுது என்னை ஊசலாட்டுவாயாகவெனச்சொல்ல, அவனும் அத
டம்பட்டுத் தையால், நீ கூறியது நன்றென்று ஊசலாட்டாநிற்க, அவ
ர்பின்கண்ணே கை நெகிழ்ந்து வீழ்ந்தேனாக அவன் கருதும்படி பொ
ண்டாக வீழ்ந்தேன்; அதனை அவன் உண்மையாகக்‡கருதி, விரைய அ
ாழுதேஎன்னையெடுத்து அணைத்துக்கொண்டான்; அவ்விடத்தே என்மெ
நத்தத்தை யான் அறிந்து மயக்கம் நீங்கி எழுந்திருப்பேனாயின், பின்னை
ர் அறிவரென்று கருதி விரைய ஒண்குழாய், நீபோவென்று கூறிவிடு
ணத்தாலே நம்மேலேஒரு(௩.)கண்ணோட்டமுடையனாயிருந்தான்;|| அதனாலே
வன்மேலே மெய்ம்மறந்தேன்போலே கிடந்தேன்; இதுகாண்; எ - று.

---

௧. தொல். கள. சூ. உ௩.

உ. "கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க, ளென்ன பயனுமில" குறள். ௧௧00.

மணிப்பூண் கண்ணோட்டமென்பதெல்லாங் கருணையன்றோ" வில்லி

அருச்சுனன்றவ. சாங.

ரதிபேதம்! * வயத்திடத்தின்,†கிழாமல்,‡சுருதி அப்பொழுதே விரைய,||அதனுலேயெ

மேலென்றது அவன்மார்பிலென்னும் பொருட்டு.(க)"தானுற்ற நோயுரை ல்லான் பெயருமற் பன்னாளும்" என்றது தலைவன் இளிவந்தொழுகு அக்காரணத்தான் யானுந் துயருழப்பே†னென்றலிற் பிறன்கட் டோன்றி)ளிவரல் பொருளாக அவலச்சுவை பிறந்தது. (உ) 'முன்னத்திற் காட் ல்லது' என்றது‡நிறையுடைமையென்னும் ஒப்புமை. 'பெண்ணன்றுரை ரமக்காயின்' என்பதும் அது.

இஃது || "இயல்" (ங) என்றதனுற் பன்னீரடியி னிகந்தும் தையான)றனத் தனிவிரவியும் வந்த கலிவெண்பா.

க. (அ) "தானுற்ற...பன்னாளும்" எனத் தலைமகன் இளிவந்தொழுகு காரணமாக, "சேயேன் மன்......ருழப்பேன்" என்றமையின், இ பிறன்கட் டோன்றிய இளிவரல்பொருளாக அவலச் சுவை பிறந்த இது கருணையெனவும் படுமென்றனர் பேராசிரியரும்; தொ மெய்ப். சு. ரு; (ஆ) இ - வி. நூலாரும் இதனைப் பின்பற்றுவர்; இ- சூ. ௬௭அ. (இ) 'இற்ற தென்னவி' என்னுஞ்செய்யுளின் விசேட வு யில் 'கண்கள் வெம்பனி யுகுத்த' என்பதற்கு "உடல் முழுதுந் தீரா யின் வெம்பனியாயிற்று .....(தலைமகன்) அடியில் வணங்கிய பின்பு ஊடல் தீராது அழுதாளென்றல் கற்பிற்குப்பொருந்தாது. 'இளி யிழவே' என்னுஞ் சூத்திரத்தில் அழுகையாவது அவலமும் கருணை மாதலின், "கயமலருண் கண்ணாய்' என்னுங்கலியில் 'தானுற்ற... யானுந்துயருழப்பேன்' என்றவழி, பிறன்கட்டோன்றிய இளிவ பொருளாக அவலந் தோன்றினாற்போல,இதனையும் பிறன்கட்டோ

கருணை,இதனான் ஊடறீரக்கருதினாளாம்" என்பர், நச; சீவக. ௨௫௦

௨. "'கண்ணியன் வில்லன் வருமென்னை நோக்குபு,முன்னத்திற் காட்
லல்லது தானுற்ற, நோயுரைக் கல்லான் பெயருமற் பன்னா
பாயல் பெறேஎன் படர்கூர்ந்து' என்புழி முன்னத்திற்காட்டுதலல்ல
தானுரையானென்பது தலைமகனிறையுடைமை கூறியவாறு; 'அவ
வயிற், சேயேன்மன் யானுந் துயருழப்பேன்' எனத் தன்னிறையுடை
மைகாரணத்தாற் காமக்குறிப்பு நிகழ்ந்தவாறு. 'பெண்ணன்றுரை
னமக்காயின்' என்பதும் அது. இது தோழிகூற் றன்றோவெனி
அதுவுந் தலைமகள் குறிப்பெனவே படுமென்பது முன்னர்க் கூறி
மென்பது" தொல். மெய்ப். சூ. ௨௫. பே.

௩. தொல். செய். சூ. ௧௫௩. இச்சூத்திரத்தினுரையில் நச்சினார்க்கினி
இச்செய்யுளைப் பன்னீரடியினிகந்தும் தளைவிரவியும் வந்த கலிவெ
பாட்டிற்கு மேற்கோள்காட்டி, இது தையா னன்றென்று எனமெய்
னும் பொய்யினும் வழிநிலைபிழையாமற் றோழி தலைவிக்குரைத்த
இதுகேட்டுத் தலைவன் தன்னை நயந்தானென இவள்கருதினாள் போ
மெனத்தலைவி கருதுமாற்றாற் றோழிகூறியவாறும் இதனானே தலை

பிரதிபேதம்) * காரணத்தால், † ஆதலின், ‡ நிறைவுடைமை, || அயலென்றதனால்,

இதுவும், வேறுபொருள் நுதலுமென்றலின், வேறுமொரு பொரு
தருமாறு கூறுதும். "அறக்கழி வுடையன பொருட்பயம் * படவரி
ழக்கென வழங்கலும்†பழித்தன் றென்ப" என்னும்(க)பொருளியற்சூத்திர
ால் அறக்கழிவுடையனவாக அவன்மார்பில்வீழ்ந்து மெய்யறியாதேன்போ
டந்தேனெனக் கூறினாள். இது பொருட்பயன் தந்தவாறென்னையெனி
லைவன் குறையுற்றுநின்றமையை முன்னர் மெய்யாக வழிநிலைபிழையாம
றிப், பின்னர்ப் படைத்துமொழிந்து பொய்யேகூறுகின்றான், வழிநி
லைப்பக் கூறினாள். அது பொருட்பயன் ‡ தருதற்கென்க. அஃதென்னை
லைவன் குறை புலப்படுத்தாது வருந்துகின்ற காலத்து அதனைத் தனக்

ரியரும் அமைத்தார். இங்ஙனம் பொருட்பயன் தருதல்: "கொருஉ வெல்
பனற்றோன்றித், திருமணி யொளிர்வரும்" என்னும்(௩) அகப்பாட்டில்,"சி
ங் கவையின ளாக......கை பிணிவிடா" என்ற பொருளானும் உணர்க.

இதனால், தலைவிக்கு நாணம் பிறந்தது.

இனிக்காரந்தொழுகி உடம்படக்குமென்பதூஉ மொரு பொருளாயிற்
இது 'அறக்கழிவுடையன' (தொல். பொருளி. உச) என்னும் பொ
ளியற் சூத்திரத்தில் வழுவமைத்தவாறுங்காண்க. என்பர்.

௧. தொல். பொருளியல். சூ. உச. நச். இதனுரையில் "கயமலருண்க
ணாய் .. .. அங்கணுடையனவனென்பதனுள் 'மெய்ய
யா தேன்போற் கிடந்தேன்' என்புழி முன்னர் மெய்கூறி வழிநி
பிழையாமனின்று பின்னர்ப்பொய்யாக வழிநிலை பிழைத்துக்கூறிய
வழுவேனும் இவளுந் தலைவனும் இவ்வாறே செறிந்தமை யுண
தலின் மறைபுலப்படுத்துங் கருத்தினளாந் தலைவியென்பது பயனு
என்பது காணப்படுகின்றது.

௩. "கொருஉ வெல்லை யெனற் றோன்றித், திருமணி யொளிர்வரும் பூண
வந்து, புரவலன் போலுந் தோற்ற முறழ்கொள, விரவன் மாக்கள்
பண்மொழி பயிற்றிச, சிறுதினைப் படுகிளி கடீஇயர் பன்மாண், கு
கொ டட்டை மதனில புடையாச், சூரா மகளிரி னின்ற நீம
றியரை யோவெம் மணங்கியோ யுண்கெனச, சிறுபுறங் கவையி
னாக வதற்கொண், டிகுபெயன் மண்ணின் ஞெகிழ்பஞ ருற்றவெ
னுள்ளவ னறித லஞ்சி யுள்ளில், கடிய கூறிக் கைபிணி விடா
வெரூஉமான் பிணையி னொரீஇ நின்ற, வென்னூத் தகைமை
பெயர்த்துப்பிறி தென்வயிற், சொல்ல வல்லிற்று மிலனே யல்லா

(திபேதம்) * வரினே, † பழித்தலன்றென்ப, ‡ தருதற்கு அஃதென்னே || அறக்
கழிவுடையன, ÷ என்று.

மையமர்ந் துயர்மலை யிருந்தன னாக
யெயிரு தலையி னரக்கர் கோமான்
(உ)ருடிப்பொலி தடக்கையிற் கீழ்புகுத் தம்மலை
யெடுக்கல் செல்லா துழப்பவன் போல
வுறுபுலி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக்
கறுவுகொண் டதன்முதற் குத்திய மதயானை
நீடிரு விடரகஞ் சிலம்பக் கூய்த்தன்
கோடுபுய்க் கல்லா துழக்கு நாடகேள்;
௫0 ஆரிடை யென்னைநீ யரவஞ்சாய் வந்தக்கா
னீரற்ற புலமேபோற் புல்லென்றாள் வைகறை
கார்பெற்ற புலமேபோற் கவின்பெறு மக்கவின்
றீராமற் காப்பதோர் திறனுண்டே லுரைத்தைக்காண்;
௫௪ இருளிடை யென்னைநீ யிரவஞ்சாய் வந்தக்காற்
பொருளில்லா னிளமைபோற் புல்லென்றாள் வைகறை
யருள்வல்லா னாக்கம்போ லணிபெறு மவ்வணி
தெருளாமற் காப்பதோர் திறனுண்டே லுரைத்தைக்காண்;
௫அ மறந்திருந்தா ரென்னைநீ மலையிடை வந்தக்கா
லறஞ்சாரான் மூப்பேபோ லழிதக்காள் வைகறை
திறஞ்சேர்ந்தா னாக்கம்போற் றிருத்தகு மத்திருப்
புறங்கூற்றுத் தீர்ப்பதோர் பொருளுண்டே லுரைத்தைக்காண்

எனவாங்கு;

௯ நின்னுறு விழுமங் கூறக் கேட்டு
வருமே தோழி நன்மலை நாடன்
வேங்கை விரிவிடங் நோக்கி
வீங்கிறைப் பணைத்தோள் வரைந்தனன் கொளற்கே.

இனந்தீர் களிற்றிற் பெயர்ந்தோ னின்றுந், தோலாவா றில்
தோழிநாஞ் 'சென்மோ, சாயிறைப்பணைத் தோட் கிழமை தனக்
மாசின் றாதலு மறியா னேசற், றென்குறைப் புறனிலை முயலு, மண்
ணாளனை யருகம் யாமே." அகம். ௩௨.

ஐதன் பொருள்.

*(க) இமையவில் வாங்கிய வீர்ஞ்சடை யந்தண
னுமையமர்ந் துயர்மலை யிருந்தன னாக

பொ
படவ
ருத்தி
ன்பே

க. (அ) "விராய்நிலை தளையு மொருஉநிலை யிலவே" என்பதற்குப் பியன
விரவிய தளையும் நீக்குதலில்லை; அஃதாவது வெண்டளையு மாசிரிய
தளையும் விரவுதல் என்றுகூறி, " இமையவில் .. ..
கோமான்" என்பதை மேற்கோள் காட்டி "இதில் முந்துற்ற விருசீ
வெண்சீர் வெண்டளை, இரண்டாஞ் சீரொடு மூன்றாஞ்சீர் இயற்
வெண்டளை, நாலாஞ்சீரொடு மற்றையடிமுதற்சீர்நிரையொன்றாசிரிய
தளை, அரக்கர் கோமான் நேரொன் றாசிரியத்தளை. அஃதே
நேரீற்றியற்சீர் கலிக்கண் வரப்பெறுதென்ற தென்னை? என்
கோமான் வந்ததாலெனின் அவ்விலக்கணங்கள் அத்தன்மையா
வரும் அடிக்கென்க. சிறுபான்மை வஞ்சித்தளை வருதலுங்கொள்க
என்பர், இளம்பூரணர்; தொல். செய். ௬. இள. 'விராய்நிலை'.

சென்னி யிமயவி னுணுகி" (உ) 'மலை வில்லாக - இமயம் வில்லாக
பரி. வாளுரெழிலி: எச - எ; இ: உச, உரை. (ந) "இமைய விச்
வாங்கிய வீசன்" கம்ப. கார்முக. கஉ. (ச) "இமயவிற் குரிசிலெய்தி
கூர்ம. இராமனவதரித்த. அக. (ரு) "இமயவில் வளைய வாங்கித்
தவனவெண் முறுவல் கோட்டித் தரியலர் புரமட்டோற்கு" உத்தர

கோச. நளசககர. நச. (சு) "உமைநகெகுற மேல்வரு மும்பலை
யடர்த்த, விமைய வில்லினன்"விநாயக. பிந்தியமயூரேசர். உகந. (எ)
"இமயத்,தொல்லைப்பொருப்பு வில்விட் டரண்க ளொய்வினைத்தும்"
(அ) 'இமயவெற்பாற்,றெவ்வாறு கடந்த பரன்' சீகாழித்தல. பிரம

புர. கஉ. புறவமான. நo. என்று தமிழ் நூல்களிற் பயின்றுவருவதை
நோக்கின் இமயமென்பதும் மேருவின் ஒரு பெயரோவென்று ஐய

முண்டாகிறது. (கூ) 'இமயத்தைக் கூறவேண்டுமிடத்து மேருக்
குன்றத் தாருநீர்ச் சரவணத்து' மணி. (கஅ) கஉ. (கo) "ஐந்தலையுத்தி
யரவுநா ளுக, மந்தரவில்லி னந்தணன் விட்ட, தீவாயம்பு" பெருங்
(க) சங. ககக - உக. என்பதையும், (கக) "மந்தர ,நெடுமலை நடுவின்
வாய்ந்தது,சுந்தரவேதிகை மருங்குசூழ்ந்தது, நந்திய நளிசினை காவன்
மாமர, மந்தரத் துடையதிவ் வவனி யுட்டமே" (கஉ) 'சந்திரருஞ்
சூரியருந் தாரகையு நாண்மீனும், வெந்திறல கோட்களுமா மென

விளங்கி விசும்பாரு, மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்துவருபவருநிற்பவருஞ்,
சுந்தரஞ்சேர் மணிமுடியாய் சுடர்பவருஞ் சோதிடரே" சூளாமணி.
மந்திரசாலை. நஅக. துறவு. உoச. (கந) "சந்திரர் சூரியர் கோளவர்
திபேதம்) * இமயவில்.

(உ) வுறுபுலி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக்
கறுவுகொண் டதன்முதற் குத்திய மதயானை

நாளவ ரல்லவராய், மந்தர மாமலை தன்னை வலமுறை சூழவருப்
நீலகேசி. தருமவுரை. சுரு. என்பவற்றையும் நோக்கின் மந்தரமெ

பதும் மேருவின் பெயரோவென்று ஐயுறவுறுகின்றது. (கச),"அந்
முழிதரு திரிபுர மொருநொடி யளவினின், மந்தர வரிசிலை யதனிலை
யரவரிவாளியரல், வெந்தழிதரவெய்த விடலையர்" (கரு) "மந்தரக
பொருசிலையா வளைத்துக்கொண்டார்"என்புழி மந்தரம்வில்லென்ப
தேவாரத்தும் கூறப்படுகின்றது. (கசு) "மந்தர மேருவில் லாவளை
தான்" என்புழி மந்தர மேருவென்பதற்கு மந்தரமு மேருவுமென்றே
மந்தரமென்னும் பெயரையுடையமேருவென்றே,மந்தரமலையென்றே
பொருள் கொள்ளல்வேண்டும். (கஎ) "இமயநட் டரவு சுற்றி
யத்தலை யலற முந்நீர் கடைந்தவர்" என்பதன் விசேடவுரையி
"மந்தரத்தின் றொழிலை இமயத்துக்கு ஏற்றினர், அது மலையரை

னதலின்; 'இமையவில் வாங்கிய' என்றார் பிறரும்" என(சீவக.கசுரு.
ஃவுரையாசிரியரே எழுதியிருத்தலை நோக்கின், இங்கு எழுதியிரு
தம் உரையைவிட்டு மேருவின்றொழிலை இமயத்துக்குஏற்றினரென்
கொள்ளல் வேண்டும். பெரியார்வாய்க் கேட்டுத் தெளிக.

அ) "இயக்குமிரதத்தினை யெதிர்ந்திகலின் முட்டிப்,புயக்கவலி யின்
மதம் பொங்குவிறல் வேழம், வியக்கவொ ரரக்கன்வளர் வெள்ளிவரை
யூன்ற, வுயக்கமுட னேவிடுத லொப்புற முழங்கும்" விநாயக. மு
ரேசர். அஎ.

(ஆ) "ஐயிருதலையினரக்கர்கோமான்" என்பது (இ) சீர்வகையடிக்கள் (தொல். செய். சூ. இக. நச.) மேற்கோள்.

(அ)சேரீற்றியற்சீர் கட்டளையடியல்லாதகலியடிக்கண்வருமென்பதற்கு "உறுபுலியுருவேய்ப்பப்" பூத்த வேங்கையை என்பது, மேற்கோள் தொல். செய்.சூ. உஙு. பே. (ஆ) "உறுபுலி" நாலடி. கககூ.

"வேங்கைப் பூவுக்கு வேங்கைப்புலி உவமையாகக் கூறப்படுதலை" (இ "புலிப்பொறி வேங்கைப் பொன்னிணர்" ஐங். ஈககூ. (ஈ) "வேங்கை

வீயுகு துறுக, விரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றும்" குறுந். சள

பதம்) * தொடிபொலி.

27

நீடிரு விடாகஞ் சிலம்பக் கூய்த்தன்

(க)கோடு(உ)புய்க் கல்லா துழக்கு காடகேள்

எ - து: இமயமலை யிடத்துப் பிறந்த மூங்கிலாகிய வில்லை வளைத்த, கையான் ஈரத்தையுடைத்தாகிய சடையினையுடைய இறைவன், இறை யோடே பொருந்தி,(௩) *உயர்ந்தகயிலைமலையிலே இருந்தானாக,† அரக்கர்க ளாகிய பத்துத்தலையையுடைய இராவணன் வரையெடுத்தற்குக் கையைக் கீ ‡ செருகி, தொடிபொலிவுபெற்ற || அத்தடக்கையினாலே அம்மலையை எடு

(உ) "மெல்லிணர் வேங்கை வியலறைத் தாயின, வழுகை மகளி குழுவை செப்ப" பரி. கசு: கக - உ. (ஊ) "குறவ ருன்றிய குரம்ப புதைய, வேங்கை தாஅய தேம்பாய் தோற்றம், புலிசெத்து" அக

கஅ - உ௦. (ஏ) "புலிப்பதழன்ன பூஞ்சினை வேங்கை" தொல். ம
ரு. க௦.பே.மேற்கோள்;(ஐ)"கருங்கா லினவேங்கை கான்றபூக் கன்பே
லிருங்கால் வயவேங்கை யேய்க்கும்" திணைமாலை. உகூ; (ஒ)"நறடவி
வேங்கையின் பூப்பயில் பாறையை நாக நன்னணி, மறமனை வேங்ை
யெனநனி யஞ்சும்" கோவையார். கக. (ஓ) "புலியதன்போர்ப்ப
வெடுத்து நின்றதே போன்றதா லிணர்விரி வேங்கை" (ஔ) "புலியு
மருளப் பூத்த பூந்துணர் வேங்கை யொள்வீ"காஞ்சி. திருக்கண். கடுச
உடுஉ. என்பவற்றால் உணர்க. (ஃ) "வேங்கையஞ் சினையென விற
புலி முற்றியும்" கலி. சகூ: ரு. என மாறிவருதலும் காண்க.

௩. (அ)"மறமிகுவேழத் தன் மாறுகொண்மைந் திறுத்,புகர் நுதல்புண்செய்
புய்கோடுபோல" கலி. ருங: ந - ச. (ஆ) 'கோடுபுய்க்கலாது நின்
அக்களிற்றை' சீவக. உ௨எகூ. உரை.

௨. 'புய்'என்பது(அ)"புய்த்தெறிக்கரும்பின்" புறம்.உஅ:கஉ;(ஆ)"கோட்டு
ளிற் குத்திக்குடர் புய்த்து றத்து" மணி, கந: சஎ.(இ)"நெடுங்கையும்
தலையும் புய்யாவொய்தினி னிமிர்ந்து"கம்ப. அதிகாயன்,உஉஉ. என
செயப்படு பொருள்குன்றா வினையாயும் (ஈ) "புய்த்துகால்போகி" க
ந.க.எனச்செயப்படு பொருள்குன்றியவினையாயும்.(உ)"மெய்வலிவேல்
புயந்து மேல்வரும் பொருநர்கள் சிரங்களும் புரட்டி" (ஊ) "புயக்க
வலியின்றி" விநாயக. திரிபுரதகன. சு௦;மயூரேசர், அஎ.(எ)"புயக்கவ
துருவமையின்" (ஏ) "புக்கவுண ராவிகள் புயக்கு மிறைவானி" (ஐ)
"புக்கபகன்வாள்விழிபுயந்து"பேநூர்.குழகன்குளப்புச.நக,மருதவரை
ககஅ, தெளரிதவம்.உரு. (ஒ)"புயக்கவொருமைந்தனைப் போவித்தார்"
கச்சிஆனந்தரு. உகஉ. என அகரச்சாரியைபெற்றும் வருதல்காண்க.

௫. "வழிதோ ரேங்குமவ் வோங்கல்"

திபேதம்) * கயிலை, † பத்துத்தலையையுடைய அரக்கர்க்கரசராகிய இராவணன், ‡ சொருகி, ‖ தடக்கை,

யாப்பப்பூத்த(க)வேங்கைமரத்தைப்புலியெனக்கறுவுதல்கொண்டு,அதன்
லே குத்திய மதத்தையுடைய யானை, நீண்ட பெரிய முழைஞ்சிடமெல்ல
லிக்கும்படி கூப்பிட்டுத் தன் கொம்பைவாங்கமாட்டாதே வருந்தும்நாட
ான் கூறுகின்றதினைக் கேள்; எ - று.

கொடிதாகிய புலியின் உருவையொப்ப வேங்கை *பூத்ததென்றதனை
ளவின்கட் பெறுகின்ற இன்பத்தை நீக்குதலிற் கொடியதுபோற் றோன்
ற்பின்கண் இல்லறப் பயனோடு†கூடிப் பேரின்பத்தைத் தருகின்ற வரை
ாய கூற்றாகவும், வேங்கையைப் பகையாகக் கருதி அதனோடே பொரு
யானையை அக்கூற்றைத் தான் நுகர்கின்ற இன்பத்திற்குமாறாகக்‡கருதி
ற்றுடனே மாறுபட்டு வருகின்ற தலைவனாகவும், விடரகஞ் சிலம்பக் கூ
லை அத்தலைவன் அவ்வொழுக்கத்திற்கு இடையீடுபட்டு வருந்திக் கூறுகின்
ற்றாகவும், கோடு புய்க்கலாது உழத்தலை அக்கூற்றைப் பகையென்
ாண்ட மனத்தை அவள் கூற்றை யென்றென்று கருதி நீக்கமாட்டா
ருந்துதலாகவும் உள்ளுறையுவமங் — கொள்க. உழப்பவன்போலவென்றனி
வமம் பின்வருகின்ற வேங்கையைக்குத்திய யானை கோடு புய்க்கலாதுழக்
ன்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்ப
கொடுத்து அதுவும் உள்ளுறையுவமம்போலத் திணையுணர்த்தலைத் தள்ளா
ற்றது. இது வினையுவமப்போலி. இஃது "உள்ளுறை யுவம மேனை
மமெனத், தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே" என்னும்(உ) அகத்திணை
ற் ×சூத்திரத்தினும் "உடனுறை யுவமஞ் **சுட்டுநகை சிறப்பெனக்,கெ
மரபி னுள்ளுறை யைந்தே" என்னும் (ங) பொருளியற்††சூத்திரத்தினு
ம் கூறிய உரையான் உணர்ந்துகொள்க. மேலும் இத்தொகையுள், ஏனை
மமும் வந்தும் ஏனையுவமம்உள்ளுறையுவமத்திற்குச் சிறப்புக்‡‡கொடுத்து
ணையுணர்த்தலைத் தள்ளாது நிற்கும் பாட்டுக்கட்கெல்லாம் இச்சூத்திரங்கே
ியாகக்கொள்க. "நன்றே" என்னுங்(ச)குறுந்தொகையும் அது.

இது தரவு.

). ஆரிடை யென்னுய்நீ யரவஞ்சாய் வந்தக்கா

(௫)னீரற்ற புலமேபோற் புல்லென்றாள் வைகறை

உ - சு. ஆம் அடிக்குறிப்பான் உணர்க.

ட. தொல். அகத். சூ. சசு. ௩. தொல். பொருளி. சூ. சஅ.

ச. குறிஞ்சித்தொகையில் இம்முதலுள்ள பாட்டுக் காணப்படவில்லை.

௬. "வெயில் பொரவாட்டமுற்ற மென்றளிர்ப்பசிய வல்லி, புயல்பொழ
தலைமாந்திப் பொலங்கெழில் படைக்கு மாபோன், மயிலெரு

திபேதம்) * பூத்தவென்றதனை, † கூடியபேரின்பத, ‡ கருதிய கூற்று, || யானையை
கூற்றை, + கைக்கொள்க, = கொடுத்தலதுவும், × குதிரத்தாலும்
** சட்டுவிலைகை, சட்டுரைசிறப், †† சூத்திரத்தாலும், ‡‡ தொடுத்தில

கலித்தொகை ௩௮.

(க) கார்பெற்ற புலமேபோற் கவின்பெறு மக்கவின்

நீராமற் காப்பதோர் திறனுண்டே னுரைத்தைக்காண்

எ-து: நீரற்ற நிலத்திற் பயிர்போல நின் அளிபெறுமற் பொலிவழிந்த
வருவதற் கரிய இடமென்று கருதாயாய் ஆண்டுள்ள பாம்பை அஞ்சாய
ர, விடியற்காலத்தே மழையைப் பெற்ற நிலத்திற் பயிர்போல அழகுபெ
இனி அங்ஙனம் பெற்ற அழகு இவளைவிட்டு நீங்காமல் நிலைபெற்று, நிற்
டி காப்பதொரு கூறுபாடு உண்டாகில், அதனை எங்களுக்குக் கூறிக்கா
- று.

வந்தக்கால், காலீற்று வினையெச்சம்; உரைத்துக்காணென்பது உரை
தக்காணென வினைத்திரிசொல்லாயிற்று.

சு இருளிடை யென்னுய்நீ யிரவஞ்சாய் வந்தக்காற்

(உ) பொருளில்லா னிளமைபோற் புல்லென்றாள் வைகறை

(௩) யருள்வல்லா னாக்கம்போ லணிபெறு மவ்வணி

தெருளாமற் காப்பதோர் திறனுண்டே னுரைத்தைக்காண்

துறழுமேனி மாயவன் வாவுகேளாக், குயிலென மிழற்று மா

பொருந்து கேள்வரைப் புல்லிய.பொன்னனார், மருங்கு போன்ற
மாக்கவின் கொண்டதே." (இ)"நீர்துளும்பு வயிற்றின் னிழன்முகி
பார்துளும்ப முழங்கலிற் பல்கலே, யேர்துளும்ப வெரீஇயிறை
றப் ,கார்துளும்புகொம்பிற்கவினெய்தினார்." சீவக. கககூ,உகஎ
(ஈ)"வானிறைகின்ற கொண்மூவார்துளி தலேஇயபின்றைக்,கானில
மானும் பூமும் வல்லியுங் கவின்றுவென்ன" கந்த. இந்திரன
சலே. கங. (உ)"நீர் பெற்றுயர்ந்த நிறைபுலமோ" நள. கலிநீங்கு. க
(ஊ)"காரிற் குளிர்ந்து குழைந்தசெழுங் கானம் பூத்த தெனக்கவின்
வில்லி. பன்னிரண்டாம். அஉ. என்பவைகளும் (எ) "அணங்கனேய
றுகர் வேய்தலின்" சீவக. அஎக. என்பதும் 'அணங்கனேயார், கண
ரிடத்து றுகர்ச்சியால் அவயவங்கள் செவ்விபெறுதலின்' என்று
அதனுரையும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உ. "வறியவனிளமைபோல் வாடிய சினேயவாய்" கலி. கo: க, என்பது
அதன் அடிக்குறிப்புக்களும் இங்கு ஒப்புநோக்கற் பாலன.

ங. "இரப்பவர்க் கீயக் குறைபடுமென் றெண்ணிக், கரப்பவர் கண்டறியா
கொல்லோ—பரப்பிற், றுறைத்தோணிநின்றுலாந் தூங்குநீர்ச்சேர்ப்ப
விறைத்தோறு மூறுங் கிணறு" பழ. ருசச.

திபேதம்] * அவ்வனம் பெற்ற வழியினைவிட்டு,

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ.

எ - து: கைப்பொருளில்லாதான் இளமைபோல நின் அளிபெரும
பாலிவழிந்தவள் நீ இருளிடத்தில் *இராவென்று கருதாயாய் ஆண்வே
கத்திற்கு அஞ்சாயாய் வர,விடியற்காலத்தே அருளுதலை வல்லவனுக்கு உ
ாய ஆக்கம்போல அழகுபெறும்; அங்ஙனம் பெற்ற அழகு பிறரான் வ
ழிகின்ற புறஞ்சொல்லுதலைப் போக்குவதொரு பொருளுண்டாகில் அதனை
ங்களுக்குக் கூறிக்காண் ; எ - று.

[illegible]

புறங்கூற்றுத் தீர்ப்பதோர் பொருளுண்டேல் †லுரைத்தைக்காண்

எ - து: தருமநெறியைப் பொருந்தாமல் வறிதே மூப்பினை எய்தியவ
ளமைச்செல்வத்திற் பொலிவிழந்தாற்போல நின் அளிபெருமற் பொ
ழந்தவள் கொலைத்தொழிலிற் குறைவின்றித் திருந்திய கானவரென்
ருதாயாய் அம்மலைச்சாரலிலுண்டாகிய வழிக்கண் வந்த இடத்து அ
ாவினுற்பெற்ற முயக்கின்பத்தாலே விடியற்காலம் கூறுபாடுடையவனுடை
ல்வப்பொலிவுபோல அழகுபெறும்; அங்ஙனம் பெற்ற அழகால் அயல
றத்தக்க புறங்கூற்றுரையை மாற்றத்தக்கதொருபொருளுண்டாகில் அதனை
ங்களுக்குக் கூறிக்காண்; எ - று.

பொருளென்றது ஆகுபெயர்.
இவை மூன்றும், தாழிசை.
எனவாங்கு,
எ - து. என்று; எ - று.
ஆங்கு அசை.
இது தனிச்சொல்.

ட. நின்னுறு விழுமங் கூறக் கேட்டு
வருமே தோழி நன்மலை நாடன்

ா. (அ) "மறுபிறப்பறியாதது மூப்பன்று" முதுமொழிக். ௫௦; (ஆ) "மூ
தாறு, கன்கறியார் தாமு'கனியுளர்" பழ. ௩௧௧.

௨. (அ) "வருத்தலும் வல்லதாக" (ஆ) "அறனீனு மின்பமு மீனுந் தி
னறிந்து, தீதின்றி வந்தபொருள்" (இ) "உறுபொருளு முல்
பொருளுந்தன் னென்னார்த், தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்

குறள். ௩௫௪, ௭௫௪, ௭௫௬. (ஈ) "கொள்ளுமா கொள்வோர்க்கு
காரண்டுமே மாநிதியம், வெள்ளத்தின் மேலும்பல" நீதிநெறி. உக.

(திபேதம்) * இரவென்று, †உரைத்தககாண்.

*(உ)வ் வங்கைப் பணைத்தோள் வரைந்தனன் கொளற்கே

எ - து: நின்னுடைய மிகுதலையுடைய வருத்தத்தை யான் கூறக்கே
ல்ல மலைநாடன், தோழீ! வேங்கை அலர்கின்ற காலத்தைப் பார்த்
பருத்த இறையினையுடைய பணைத்தோளை வரைந்துகோடற்கு†வரும்; எ-
இது சுரிதகம்.

இதனால், தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது 'ஐயிரு தலையினரக்கர் கோமான்' என ஆசிரியத்தளை
த்து பதினேரெழுத்தான் வந்த அடிபெற்ற ஒன்பதடித்தரவும் நான்க

ழிசையுந் தனிச்சொல்லும்‡இயலென்ற இலேசால் தரவின்(௩)உள்ளு
பாருளையுங் கொண்டு நின்ற நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்க

க. வேங்கை நன்னாளில் மலருமென்பதையும் அக்காளில் வரைதல்
பென்பதையும் (அ) "நன்னாள் வேங்கையு மலர்கமா வினியென" (
"வேங்கை நாளுறுபுதுப்பூ"(இ)"காரரும்பவிழ்ந்த கணிவாய் வேங்கை
நற்.உ0௬:எ.௩௧௩:௧,௩எ௩:௬.(ஈ)"வேங்கையுமொள்ளிணர் விரிந்த
நெடுவெண் டிங்களு மூர்கொண் டன்றே" (உ) "நன்னாட் பூத்த நாகி

வேங்கை" (ஊ) "நன்னாள் வேங்கைவீ"(எ)"மன்றவேங்கை மணநா
பூத்த, மணியே ரரும்பின் பொன்வீ" அகம். உ: ௧௬ - எ, அ௫: க

௧௩௩: ௪, உ௩உ: எ - அ. (ஏ) "இளவேங்கை நாளுரைப்ப" (
"நாள்வேங்கை பொன்விளையு நன்மலை நன்னாட்" (ஒ)"நாள்வேங்
நீழலுள்" திணைமா. ௧அ, உ0, ௩௧. (ஓ) "கணிநிறவேங்கை" திணை
மொழி. ௬. (ஔ) "பன்னாளு நின்ற விடத்துங் கணிவேங்கை, ந
னாளே நாடி மலர்தலால்" பழமொழி. ௧உ0. (ஃ) "கணிவ

வேங்கைப் பொன்னேர் புதுமலர்' (கக) "பிணியவிழ்ந்து நன்னாள்
பூப்பனவும் வேங்கை" யா - வி. ௬. ௬, ௧௬, ௩எ, மேற்கோள். (உ
"கடிநாள் வேங்கையும்"(ஙஙு)"கணிவாய்வேஙகையும்" பெருங். (
௫0: உ௬. (உ) உ௰: ௫௬. என்பவற்றானுணர்க.

௨. (அ)"வீங்கிறைத்தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோள்" பதிற். ௫௪:
(ஆ) வீங்கிறைப் பணைத்தோள் மடந்தை. புறம். ௩௫௪: ௧.

௩. (அ)"இமயவில்வாங்கியவீர்ஞ்சடையந்தணனென்னுங்குறிஞ்சிப்பாட்
னுள் 'கோடுபெய்க்கல்லா துழக்கு நாடன்' என்று உள்ளுறை யுவம
தாற் றலைவியதுவிழுமங்கூறக்கொழுநன் (?)மலைநாடனெனவைத்த
பின் அது தானியலொத்ததாயிற்று",என்பர்பே;தொல்.செய்.௬.௧௩

(திபேதம்) * கிக்கிழைப், † வருமென வரைவுமிக்கு கூறினன், ‡ அயலென்றறிவோர்

உ௬.) (க)காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவா
டாமரைக் கண்புதைத் தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுகலிற்
னீணாக நறுந்தண்டார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினாற்
பூணாக முறத்தழீஇப் போதந்தா னகனகலம்
வருமுலை புணர்ந்தன வென்பதனா லென்றோழி
யருமழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும் பெருமையளே;
எ அவனுந்தான், ஏன லிதணத் தகிற்புகை யுண்டியங்கும்
வானூர் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத்
தேனி னிறாலென வேணி யிழைத்திருக்குங்
கானக னாடன் மகன்;
௧௧ சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே
வள்ளிகீழ் வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா
[illegible]
[illegible]
வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர்
தாம்பிழையார் கேள்வர்த் தொழுதெழலாற் றன்னையருந்
தாம்பிழையார் தாந்தொடுத்த கோல்;
எனவாங்கு,
௨௦ அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட
வென்னையர்க் குய்த்துரைத்தாள் யாய்;
௨ அவருந், தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேர்

தொருபக லெல்லா முருத்தெழுந் தாறி
யிருவர்கட் குற்றமு மில்லையா லென்று
தெருமந்து சாய்த்தார் தலை;

(ஆ) "'இமயவில் ..நாடகேன்' என்ற இதன்உள்ளுறையுவமத்தால் தலைவி
விழுமம் கூறி அதனையு முடன்கொண்டு சரிதகத்து 'நின்னுறு........
கொளற்கே' எனக் கூறுதலான் இயலென்ற இலேசால் தரவின்
பொருள் கொண்டிற்ற சரிதகம் வந்தது" தொல். செய். சூ. கருஎ.
இச்செய்யுள் இன்னஇன்னதற்கு மேற்கோளென்பது இதனுரை
யிறுதிக் குறிப்பிற் காணப்படும்.

சு தெரியிழாய் நீயுநின் கேளும் புணர
'வரையுறை தெய்வ முவப்ப வுவந்து
குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட்
கொண்டு நிலைபாடிக் காண் ;

க0 நல்லாய்,

[illegible]
னனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா மன்றோ
நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே
கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா மன்றோ;
எ விண்டோய்கன் னாடனு நீயும் வதுவையுட்
பண்டறியா தீர்போற் படர்கிற்பீர் மற்கொலோ

பண்டறியா தீர்போற் படர்ந்தீர் பழங்கேண்மை
கண்டறியா தேன்போற் கரக்கிற்பென் மற்கொலோ;
மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணமற்
கையாற் புதைபெறூஉங் கண்களுங் கண்களோ;
என்னைமன், நின்கண்ணாற் காண்பென்மன் யான்;
நெய்த லிதழுண்கண், நின்கண்ணா தென்கண் மன;

எனவாங்கு;

நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத்
தகைமிகு தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக
வேய்புரை மென்றோட் பசலையு மம்பலு
மாயப் புணர்ச்சியு மெல்லா முடனீங்கச்
சேயுயர் வெற்பனும் வந்தனன்
பூவெழி லுண்கணும் பொலிகமா வினியே.

இது "முன்னிலை யறனெனப் படுதலென் றிருவகைப் புரை
றவி தாயிடைப்புகுப்பினும்" என்னும்(க) விதிபற்றித்(உ) தமர் வரைவுமற

க. தொல். களவியல், சூ. உங.

உ. இக்களவியின் செய்திவிரிவை, சீவகசிந்தாமணி. ௪0௪௬ - ௬உ - செய்யுட்களாலுணர்க.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ...

டப, அவன தன்னையரமுதலயோரகத அறததொடுநறப, அவதும ஒருவா
ன் சூடடன்பட்டமை தோழி தலைவிக்குக் கூறி, தானும் அவளும் வரை

டிதின் முடிதற்போருட்டு வரையுறை தெய்வத்திற்குத் துரவையா வன் வரையுவருகின்றமை தோழி தலைவிக்கு உரைத்தது.

இதன் பொருள்.

டலை) (க)காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவா
(உ)டாமரைக் கண்புதைத் தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுகலா
னீணுக †நறுந்தண்டார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினாற்
(ங)பூணுக முறத்தழீஇப் ‡போதந்தா ||னகனகலம்

க. (அ) "இணிதிலைக் கடம்பின் றிரளரை வளைஇய, துணையறை மாலையி் கைபிணி விடேஎ, நுரையுடைக் கலுழிபாய்தலி னுரவுத்திரை, யரு கரை வாழையி னடுங்கப் பெருந்தகை,யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது மஞ்ச லோம்புநின் னணிநல நுகர்கென" குறிஞ். கஎக – கஅக.

(ஆ)"முன்னிலை யறனெனப் படுதலென் றிருவகைப், புரைதீர் கிள தாயிடைப் புகுப்பினும்"என்புழி,"புனறரு புணர்ச்சியும் பூத்தருபுண ியும் களிறுதரு புணர்ச்சியும் போல்வன செவிலிக்குக் கூறி அவ நற்றாய்க்குக்கூறுதலை நிகழ்த்துவித்தலாம். எனவே அவள் தந்தைக்கு தன்னையர்க்கும் உணர்த்துதலும் அதனை மீண்டுவந்து தலைவிக் உணர்த்துதலும் பெற்றாம். அவ் வறத்தொடுநிலை எழுவகைய என பொருளியலிலும் கூறுப"என்றுகூறி 'காமர்கடும்புனல் .. ..சாய்த்தா தலை' என்பதை மேற்கோள்காட்டி, "புனறரு புணர்ச்சியாற் றோ செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்ப, செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநிற் அவள் ஏனையோர்க்கு அறத்தொடு நின்றவாறு காண்க" என்பர். ந

ஞ. கஙி; நாற்கவி. ஞ. களஎ. (ஈ) ஏதீடு தலைப்பாடு என்பதற் யாதானுமோரேதுவை இடையிட்டுக்கொண்டு தலைப்பட்டமை கூ தல் என்று பொருள்கூறி இப்பகுதியை மேற்கோள்காட்டி, 'இ புனலிடை உதவினனெனத் தலைப்பாடு கூறியது' என்பர். இள தொல். களவி. ஞ. உங. (உ) கட்டளை யடியல்லாத கலியடிக்க கேசீற்றியற்சீர் வருதற்கு,"காமர்கடும்புனல் கலந்தெம்மோடாடுவான் என்பது மேற்கோள். தொல். செய், ஞ. உகூ, பே.

௨. இவ்வடியை நாற்சீரடியாகக் கொள்ளின் மோனை நயமுமுண்டாம்.

௩. வேட்கையுரைத்தலென்னும் அறத்தொடு நிலைக்கு, "பூணை...போத தான்" என்பது மேற்கோள். தொல். பொருளி. சூ. கஉ. நச்.

ரதிபேதம்) * உடம்பட்டமை, † நறும்பைந்தார், ‡ போதத்தான், || அவனதலம்.
28

ஒருமூலை புணர்ந்தன வென்பதனு லென்றோழி
(க)யருமழைதரல்வேண்டிற் (உ) றருகிற்கும் (௩)பெருமைய

எ-து: எம்மோடேகூடி விருப்பத்தையுடைய(௪)கடிய நீரையாடுகின்ற
ால்தளர்ந்து அஞ்சித் தாமரைபோலும் கண்ணைப் புதைத்து அந்நீரோ
பாகையினாலே தனக்குச்சென்ற (௫)அருளினாலே நீண்ட சுரபுன்னைப் பூவ
ட்டின நறிய குளிர்ந்த மாலை அசையும்படி அந்நீரிலே குதித்துப் பூணி
டைய இவள் மார்பைத் தன்மார்போடே உறும்படி அணைத்துக்கொ
ரையிலே போதவிட்டவனுடைய அகன்ற மார்பை இவளுடைய எழுகி
லேகள் கூடினவென்று பிறர் கூறுகின்ற கூற்றாலே என்னுடைய தோ
மக்கு அரியமழையைப் பெய்விக்க நாம் விரும்பில் அதனை நமக்குத் தரவ
ற்பின் பெருமையளாயினள்; எ - று.

ர (௬)அவனுந்தான், ஏன விதணத் தகிற்புகை யுண்டியங்கும்
(எ)வானூர் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத்

களும "மழைவளந்தரு கற்பினர்" விநாயக. திருநாட்டுப். எ
என்பதும் ஈண்டு உணர்தற் பாலன.

உ. இல், ஆற்றலுணர்த்துவதோர் இடைநிலை.

௩. "மாரி, வறப்பிற் றருவாரு மில்லை" (நாலடி. ௩௦௪.) என்றிருப்பது அதுதருஞ் சிறப்புப்பற்றி 'பெருமையள்' என்றார்.

௪. கமம்புனல் - மிக்கபுனலென்பர், இளம்; தொல். உரி. சூ. ௮௦.

௫. அருள் இன்னதென்பதை இந்நூற்பக்கம் உ௮; ௩-ஆம் குறிப்பாலறி

௬. (அ) "இருபாற் குடிப்பொரு ளியல்பின் கண்ணும்' என்புழி 'அவனுந்தான் .. உரைத்தாள்யாய்' என்பவற்றை மேற்கோள்காட்டி, 'தோழி தான் கூறிய இருபாற் குடிப்பொருளைக்கூறிச் செவிலி அறத்தொடு நின்றுளெனக் கொண்டெடுத்து மொழிந்தவாறு காண்க' என்பர். ந தொல். களவி. சூ உ௪. (ஆ) 'அவனுந்தான்... .....நாடன்மகன்' என்பது பிறப்பொப்புமைக்கும் தொல். மெய்ப். சூ. உ௫: பே. (இ) இடை நின்றகொச்சகம் ஈற்றடி குறைந்ததற்கும் தொல். செய். சூ. க௫௫. பே. மேற்கோள். (ஈ) கலிப்பாவின் அளவடிக்கண் சீர்கூறு வருதற்கு "அவனுந்தான் ....இயங்கும்' என்பது மேற்கோள். தொல். செய். சூ. ௪௬. பே.

௭. (அ) "வானூர்மதியம்" நாலடி. க௨௫; (ஆ) சிலப். க: ௩௭; (இ) தொல். செய். சூ. க௫௩. பே. மேற். (ஈ) ஊர்தல், போதலென்னும் பொருளி வருதற்கு "வானூர் மதியம்" என்பது மேற்கோள். சீவக. ௨௮௪.

(திபேதம்) * தான்வேண்டின்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௩. ௨௪

(௧) தேனி னிறலென *வேணி யிழைத்திருக்குங் கானக நாடன் மகன்

...டு அவனை புகையானுண்ணப்பட்டு ஒளிமழுங்கத் தாமும் மதி...
னிடத்தேசென்று அம்மலைத்தலையிலே தங்கிற்றாயின் (உ) அதனை அந்தமலை...
வைத்த தேனின்று இருளென்றுகருதி அதனை அழித்தற்குக் (௩) கண்ணே...
தலியன சமைத்திருக்குங் காடு அகன்ற நாட்டையுடையவன்மகன் ; எ - ...

மிக்க ஒளியினையுடைய மதி புகையால் மாசுண்ட தன்மைபற்றித் தங்...
...ப்படுத்திப் பயன்கொள்ளக்கருதும் நாடனெனப் புகழ்மிக்க தலைவனு...

...விடைத் தழுவிப் †போதலதனாற் சிறிது புகழ்குறைந்தமை பற்றி யாரு...
...ன் வரைந்துகொள்ளக் கருதுகின்றேமென உள்ளுறையுவமங் கொள்க.

இதனால், தலைவன் ‡நற்குலத்திலும் உயர்ந்தானென்பது தோன்றக்கூ...
...ர். இது ||பிறப்பொப்புமை கூறிற்று.

௧௬ (ச) ÷சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே

வள்ளிகீழ் வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா

---

௩. கண்ணேணி யிழைத்துத் தேன் கொள்ளுதல் மரபு; இதனை "கலை... யற்ற காண்பி னெவ்வளை, நிலைபெய் திட்ட மால்புநெறி யாக... பெரும்பயன் றொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை, யருங்குறும் பெறிக்... கானவர்" மலைபடு. ௩௧௫ - அ. என்பதனாலுமுணர்க.

ளாலும் அவற்றின் குறிப்பாலுமுணர்க. (ஆ) மதியம் - பூரணசந்திர இதனை, (க) "குடமுதற் றோன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின், வ வழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றம், குணமுதற் றோன்றிய வாரிருள் மதியிற், றேய்வன கெடுகநின் றெவ்வ ராக்கம்" மது. ககூரு - கூ. ("பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும், வரிசை வரிசையா நந்து வரிசையால், வானூர்மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே, தானே சிறிய தொடர்பு" நாலடி, கஉரு. (ங) "நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதி பின்னீர பேதையார் நட்பு" குறள். எஅஉ. எனத் தெளிவுறக் கூறு லாலும்: (ச) "மதி நிறைவுபோ லிலையாது" கலி. கள: எ. என்ப லும் அதன் அடியிலுள்ள பிற குறிப்புக்களாலும் உணர்க. இஃ இம்மரபு கடந்தும் வரும்.

ரு. கிண்ணேணி - கணுக்களிலேயே அடிவைத்து ஏறி யிறங்கும்ப அமைத்துள்ள மூங்கில்; கண் - கணு.

ச. (அ) "காமர் கடும்புனல்" என்னுங் கொச்சகக்கலியுள், 'சிறுகுடியீரே சி குடியீரே' எனவோரடியாற் கூன்வந்தவாறு காண்க. என்பர், கு

(திபேதம்) * என்னி, † போத்தகதகனுல், ‡ தங்குலதிநும், || புறம்பொப்பு ÷ சிறுகுடீஇரே.

உ0, கலித்தொகை ருகூ.

றொல்லை குரல்வாங்கி யீனு மலைவாழ்ந
ரல்ல புரிந்தொழுக லான்

எ - து: சிறுகுடியிலுள்ளீர் ! சிறுகுடியிலுள்ளீர்; *இம்மலையில் வாழ்வ ங்ஙனம் உதவியார்க்குக் கொடுக்க நினையாது கொதுமலர்க்குக் கொடு னர்து அறமல்லாதன வற்றை விரும்பி ஒழுகுகையினாலே இனி இ டுத்து வள்ளியும் கிழங்கு கீழ் (க) வீழா; † மலைமிசையில் தேனுந் தொட காலையில் தினைகளுங் கதிர்பறித்து ஈனுவாம் ; எ - று.

டு (உ)காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங் கிருஞ்சிலம்பின்
(ங)வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர்
தாம்பிழையார்(ச)கேள்வர்த் தொழுதெழலால்(ரு)தம்மைமய

[illegible]
காலையுடைய குறவருடைய மடப்பத்தையுடையமகளிர் தாம் தத்தம் க
ரைத் தப்பாராய் அவரே(சு)தெய்வமென்று(எ)வணங்கி எழுந்திருத்தலாலே

சாகரர்; யா - கா. ஒழிபியல். அ. (ஆ) கூனைத் தனிச்சொல்லெ
பாருமுள ரென்று கூறி, "காமர் கம்புனலென்னுங் கலியினு
'சிறுகுடியீரே' என ஈரடியாலே தனிச்சொல்வந்தது" என்பர். பெ
தேவனார்; வீர.யாப்பு. கரு.'சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே' சிலப்.உச:க

க. (அ) "விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை" மலை. கஉ
(ஆ) "கிழங்குகீழ் வீழ்ந்து தேன்மேற் றூங்கிச், சிற்சில வித்தி
பற்பல விளைந்து, தினைகிளி கடியும் பெருங்கல் நாடன்" நற். ஙஉ
க-ங.(இ)"கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே" புறம்.கO

உ. (அ) "சிலம்புடன் கமழு மலங்கு குலைக் காந்தள்" குறுந். உஙக. (இ
"நறுந்தண்சிலம்பி னறுங்குலைக் காந்தள்" ஐங். உஉசு.

ங. (அ) "வாங்கமை மென்றோள் வசையில் மகளிர்" பதிற். கஉ. உஉ-
(ஆ) "வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மகளிரேம்" திணைமொழி.
(இ) "வாங்கமைமென்றோள மடந்தை" நற். கு. கஙக. மேற்கோ
"கண்ணுங்".

ச. "கொழுநற் றொழுதெழுவாள்." குறள். ருரு.

ரு. "கானவர் வார்விற் கணைபிழை யாதகன் றூர்சிலம்பன்" தஞ்சை
வாணன்கோவை. ஙகஉ.

௬. இர்நூற்பக்கம் ௯௧: உ- (ஆ, இ) என்பவற்றின் குறிப்புப் பார்க்க.
௭. தொழுதெழல் எழுந்து தொழுலென்று முன்பின்னாகப் பொருள்ப
மென்றும் எழுதல், தவிலொழிதலென்றும் கூறுவர்,பிரயோக விவே

[திபேதம்) * இம்மலைவாழுவார. † மலையிற்கு மிசையில், ‡ கொள்வர், || தன்னையகு
== வளர்ந்த, வளர்த்த.

என்றது, வினவின்றேல் வேட்டையாடியும் உணவுண்டாக்குதுமென்
றதில் அதுவுந் தப்புமென்றுளென்றவாறு.

(ஆ) எனவாங்கு,

எ - து: என்று; எ - று.
ஆங்கு, அசை.

௰ (உ)அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட
வென்னையர்க் *குய்த்துரைத்தாள் யாய்

எ - து: தமர்வரைவுமறுத்துழி அறத்தொடுநின்ற என் †கூற்றைத் தா
ஞ்சாற்கண்டு நற்றாய்க்குத் தான் அறத்தொடுநிற்குங் கூற்றிலேபடக்(ங)கூ
றுகேட்டு (ச) அவளும் என்றமையன்மார்க்குவெகுட்சி‡பிறவாமற்செலுத்தி
னாள்; எ - று.

அவரும், (ரு)தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேந்
தொருபக லெல்லா முருத்தெழுந் தாறி

நற்றாய் தந்தைக்குந் தன்னையர்க்கும் அறத்தொடு நிற்றற்கு "எ
வாங்கு .. ..யாய்" என்பது மேற்கோள்; தொல். கள. சூ. ௨௪.

௨. "தாயறிவுறுதல் செவிலியொடொக்கும்" என்பதற்கு, ',மகள் க
வொழுக்கத்தில்,செவிலிகவலுந் துணைக் கவலுதலல்லது தந்தையை யு
தன்னையன்மாரையும்போல நற்றாய் வெகுடலிலள்'என்று கூறி,'அற
தொடு... ..யாய்'என்பதைத்தாய்வெகுளாமைக்கும்" அவரும்,தெரிக
... ..தெழுந்து" என்பதை அவர் வெகுண்டமைக்கும் மேற்கோ
காட்டினர், இளம்; தொல். கள. சூ. சஎ.

௩. "இங்கிவள்போய் மலர்க்காவி னெழில்விசயற் கீடழிந்த வின்
லெல்லாஞ், சுக்கெறியுக் தடம்பொருளைத் துறைவனுக்குச் செவிலி
ரார் தாயர் சொன்னார்" வில்லி. அருச்சுனன்றீர்த்த. ௩௩.

ச. நற்றாய் குறிப்பினன்றி யறக்கொடு நிற்கப்பெறாள்...

தொல். களவி. சூ. சக. நச். (ஆ) 'அகத்திணைக்கண் ஊரார்முதலி
அறுவகையோர்கூற்றாகப் பிறர் சொல்லி னல்லது அவர் கூறார் என்
தற்கும், தொல். செய். சூ. ககக. பே. நச். "தெரிகணை .. ....,தலை
என்பது மேற்கோள். (இ) "வரிசிலை யிடவயி னேந்திக் கணைதெரி
தெரியுமிழ் கண்ணினரிவரே" தமிழ்நெறி. மேற்கோள். (ஈ) "ம

]ரதிபேதம்] * உற்றுரைத்தாள், † கூற்றையென்றாய், ‡ இறவாமல்,

யிருவர்கட் குற்றமு மில்லையா லென்று
தெருமந்து (க)சாய்த்தார் தலை

எ - து: அதுகேட்டு அவரும் (உ)ஒரு முகூர்த்தமெல்லாம் நெஞ்சழ
ண்சிவந்து தெரிந்த அம்புகளையும் பார்த்து வில்லையும் பார்த்து எழு
லமந்து இருவரிடத்துங் குற்றமில்லையாயிருந்ததென்று சினம் ஆறித் த
ாய்ததிருந்தார்; எ - று.

*இஃது அறத்தொடுநிலை வாய்த்தவாறு கூறியது.

டசு தெரியிழாய் நீயுநின் கேளும் புணர
(ரு)வரையுறை தெய்வ முவப்ப வுவந்து

முற்றியபுயத் தாயன்னே கூறமற் றென்னையர் வான், சிலமுற்
வெங் கணைதெரிக் தார்கண் சிவந்து றத்தே" அம்பிகா. நகக.
"கடுகிய வினையர் நோக்குவ கண்ணிய பொருளுமெண்ணி, யடுசி
யழலவேந்தி யாருயிர் பருகற் கொத்த, விடுகணை தெரிந்து" சீ
கOஅசு. (ஊ) "கண்டவக் குமரனும் கடைக்கண் டீயுக, விண்ட
நோக்கித்தன் வில்லை நோக்கினன்" கம்ப. வேள்வி. சஅ. (எ) 'க

(கO) மலரவன் சிறுர். எ.(உ)"தெரிகணை" கம்ப. வருணனைவழி. ந
நாகபாச. ககசுந. நிகும்பலைப். சகு; (ந) "தெரிந்த வெங்கணை." கம்
இராவணன்வதை.கடு.(சு)"தெரிசரங்கள்"(ரு)"கூர்சரங்கடெரிந்தன
வில்லி. பதினன்காம் போர். சகு, கஉஅ.

க. (அ) "கனைதுயர்க்கவலையாற் கணனென்பான் றலை,தனையிறக் கிட்ட
தம்மைப் பார்த்திலன்" விநாயக. சிந்தாமணி.ககஎ.(ஆ)"நாணவேப்
தலை சாய்த்தார்" பூவாளூர். இந்திரன். சக.

உ. (அ) "செவ்வியின் முகங்கீழிட்டுத் திருந்திழை யாடா ராகி, யிவ்வு
யிரண்டுங்கன்ன விருந்தனங் கலங்கி னரே." பிரமோத்தர. உமாமகே
வாபூசாபலம். நஎ. (ஆ) "முனிவனு மதிதி மாது முகுர்த்தமொ
றவச மெய்தி" விநாயக. மகோற்கடர். எஅகு.

ந. வரையுறை தெய்வமென்றது, (அ) குறிஞ்சிக் கிழவனாகிய முரு
கடவுளை; கலி. சO: கக-ஆம் அடியின் உரையையும் (ஆ) "கெழீஇ
கேளிர் சுற்ற நின்னை, யெழீஇப் பாடும் பாட்டமர்ந் தோயே" - பிரி
கேளிர் வந்துபுணர்ந்து பின் நீங்காமைப்பொருட்டு மகளிர் யா
யெழுவி நின்னைப்பாடுகின்ற பாட்டை விரும்பினோய். பரி. க
உந - சு, என்பவர்தையும் (இ) சிலப். உசு: "கயிலை" "மலைமகள்

“குறமகள்” என்னும் முதலையுடைய செய்யுட்களையும் நோக்குக. (
திபேதம்) * 'தெரியிழாய்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ந.

(க)குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட்
(உ)கொண்டு நிலைபாடிக் காண்

எ - து: ' தெரிந்தஇழையினையுடையாய்; நீயும் நின்கணவனுங் கூ யாக†இவ்வரையிலுறைகின்ற தெய்வம் மனமகிழும்படி யாம ‡மகிழ்ந் ரவையைக் கைகோத்தாடுதற்கு ÷ அக்குரவைக் கூத்திற் கொண்டுநிலை ய்யவனை நீபாடிக்காண்; × எ - று.

ஐது நாமக காவத துண்டெனத் தோழியேமுறு கடவுளேத்தியது (வர் கூற்றினை ஒருவர் கொண்டுகூறுதலிற் கொண்டுநிலையாயிற்று.

0 நல்லாய்,
நன்னா டலைவரு மெல்லை நமர்மலைத்
தந்நாண்டாந் தாங்குவா ரென்னோற் றனர்கொல்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, நல்லாய், நம்மை வரைந்துகொள்ளும் நல் ர் நம்மிடத்தே வருமளவில் நஞ் சுற்றத்தார் தம்மலையிடத்து நாணை ங்குவார் தாம் என்ன நல்வினையைச செய்தார்கொலென்றாள்; எ - று.

சுற்றத்தாரிடை ††வரைதலாற்பிறந்தநாண் தாங்கலரிதென்றாள்.

ந. (ங)புனவேங்கைத்‡‡தாதுறைக்கும் பொன்னறை முன்றி
னனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா ||| மன்றோ

"விடர்முகை யடுக்கத்து விறல்கெழு சூலிக்கு" குறுந். உகஅ. என்ப
ருல் கொற்றவையை யென்றுமாம். (உ) இளம்பூரணர், குறிஞ்சிக்கு
கொற்றவையும் தெய்வமென்பர்.

ரு. குரவை, இங்கே குன்றக்குரவை.

.. "கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையை" சிலப். (உச.)

.: தொல். கற்பி. சூ. ங. நச. இப்பகுதியுரையில் ""தெரியிழாய் .....கரங்
எனத் தான்பராய தெய்வத்தினைத் தோழி கற்புக்காலத்துப் பரவு
கடன் கொடுத்தற்கு எத்தியவழித் தலைவனு மேத்துதலாம்" என்பு
காணப்படுகின்றது.

'. வெண்கலியுறப்பு நிலையொத்துப் பாவேறுபடுங் கொச்சகத்து, இடை
நின்ற கொச்சகம் ஈற்றடி குறையாது வந்ததற்கு, "புனவேங்கை,
.....: .. . ..கடிது மாமன்றோ" என்பது மேற்கோள்; தொல். செ
சூ. கஙுரு. பே.

திபேதம்) * என வறத்தொடு நிலையாய்த்தவாறு கூறிப் பின்னர்த தெரிந்த, † இவ்வ
யுறைகின்ற, ‡ மகிழ்ந்து கைகோத்து, ‖ குரவைக்குக் கை. ÷ அக்குரவை
கூத்திற்குக், × என்றான், ** உளப்படுத்தற்று, ++ வரையால், †‡ ...

டஉ-சு கலித்தொகை ந கூ.

(ந)கனவிற் புணர்ச்சி கடக்கலு மாங்கே
கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா *மன்றோ

எ - து: புனத்தினின்ற வேங்கைப்பூவிற் பொன்போன்ற தாது உதிரு
ாறைதையுடைய முற்றத்தே வெளியிலே உண்டான் கூட்டமும் ஒப்பி
டக்குமல்லவோ? அக்கனவிற் புணர்ச்சி நடந்ததாக அப்பொழுதே கனவிட
த உண்டாய்ப்போதுங் கூட்டத்தைப் போக்கிவிடுவேமல்லவோ? †எ - ...

நனவினும் புணர்ச்சி கனவினும் புணர்ச்சியென ஆமென்பனவத்தை
ட்டுக, நடக்குமென்றது உம்மீற்றுவினையெச்சம்; விரைவுதோன்
ன்றது.

“வரைவுதலைவரினும்” (உ) என்பதனால் தலைவி தன்வயினுரிமையு
வன் வயிற்‡பரத்தையுந் தோன்றக் கூறினள்.

காலங்கண்ணிய, வென்னகிளவியு மவற்றியல்பினவே” என்பதனு
கொள்ளப்படும் வினையெச்சங்களுள் உம்மீற்று வினையெச்சத்துக்கு
மேற்கோள். தொல். வினை. சூ. ௩௨. சே. சூ. ௩௫. தெய். (இ
இதனை ஒன்றெனை முடித்தலாற் கொள்கவென்பர் கல்லாடர்; தொ
வினை. சூ. ௩௦. (இ) “வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய
என்பதனாற் பெறப்படும் என்பர். கச; தொல். வினை. சூ. ௩௧. (ந
செய்து செய்பு என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘இன்ன’ என்றதனால் அடக்கி
கொள்க ,வென்பர்,மயிலைநாதர்; நன். வினை. சூ. ௨௪.(உ)வினையெச்ச
களுள் இன்னீறு உம்மீறாய்த்திரிந்ததென்பர், இ - வி. நூலாசிரிய
இ - வி. சூ. ௨௪௬. (ஊ) ‘நனவு, போர்க்களத்தையும் அகலத்தையு
உணர்த்துவதுமன்றிச் சாக்கிர அவத்தையையு முணர்த்துமென்பதற்
மேற்கோள்காட்டுவர், இராமாநுச கவிராயர்; நன். உரி. சூ. ௧௮.

(எ)“கனவுதொறு மிவள்காமக் கனிநுகர்வா னாகவந்தக் கனவிற்கூட்
நனவிலுறு புணர்ச்சியிது மாவிறந்த நன்னலமே நல்குயன்தே
பிரமோத்தா. உமாமகேசுவரபூசாபலம். ௧௧.

உ. தோல். களவு. சூ. உ௦. இப்பகுதிக்கு நச்சினார்க்கினியர் கள
வெளிப்பட்ட பின்னராயினும் வெளிப்படு முன்னராயினும் வரை
தெய்துதற் செய்கை தலைவன்கண் நிகழின் ஆண்டு முற்காலத்
நிகழ்ந்த ஆற்றாமை பற்றித் தன்வயினுரிமையும் அவன்வயிற் பர
தைமையும்படத் தலைவி கூற்று நிகழுமென்று கூறி அதற்கு "கன்
டலைவரு ... .கடிதுமாமன்றே" என்றபகுதியை மேற்கோள் காட்
'நாண் தாங்கி ஆற்றுவாருமுளரோ வெனவும் களவிற் புணர்ச்சி கடி
மெனவும் இரண்டுங் கூறினாள்' என்பர்.

ரதிபேதம்) * என்றே, † என்று பாடினா, ‡ புரத்தலையும்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ரு. ௨௨

[illegible]

கண்டறியா தேன்போற் கரக்கிற்பென் மற்கொலோ

எ - து: அதுகேட்ட தோழி விசும்பைத் தீண்டுகின்ற மலைநாட
ும் அக்கலியாணத்தே பண்டு கண்டறியாதீர்போல மிகவும் நடப்பீரே

ண்டு கண்டறியாதீர்போல நடந்தீருடைய பழைய உறவை யான் கண்ட
தேன் போல மிகவும் *மறைப்பேனோ ? என்றான்; எ - று.

ஓகாரங்கள் ஐயம்.

௧ (ரு)மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணாமற்
கையாற் புதைபெறூஉங் †கண்களுங் கண்களோ

எ - து: மேகந் தவழும் மலையை யுடையவனுடைய மணக் கோல
ணமற் கையாலே புதைத்தலைப் பெறுகின்ற கண்களுங் கண்களென்
றப்படுமோ ? ‡எ - று.

ட என்னைமன், (ச)நின்கண்ணாற் காண்பென்மன் யான்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவியான் நின்கண்ணாலே மிகவுங் காண்பே னென்றாள் ; எ - று.

(ரு)நெய்த லிதழுண்கண், நின்கண்ணாகென்கண் மன

ட. "புதுவை போலுநின் வரவுமிவள், வதுவை நாணொடுக்கமுங் காண வல்லானே" கலி. ருஉ: உச - ரு.

ட. ஓரிடைச்சொல் நிற்கின்றவிடத்தே மற்றோரிடைசசொல்லு நிற்ற ஙிய பிறிதவண் நிலையலுக்கு 'பண்டறியா ....மற்கொலோ'என்ப மேற்கோள். தொல். இடை. சூ. ௩. ௩௪.

ட. "கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே, கண்ணிமைத்து காண்பார்தங் கண்ணென்னகண்ணே" சிலப். (௧எ) 'பெரியவனை'

௭. (அ)"எம்மெனவரூஉங்கிழமைத்தோற்ற, மல்லாவாயினும்புல்லுவவு வே"என்புழிஉளஎன்றதனால்,சிறுபான்மைதலைவி தோழியினுறுப்பை தன்னுறுப்பென்று கூறுவனவும் கொள்க வென்றுகூறி அதற் (தொல். பொருளி. சூ. உ௭.) நச்சினார்க்கினியரும் (ஆ) கலிப்பா

மெனவரூஉங் கிழமைத்தோற்றத்திற்கு 'நெய்தலி தழுண்கண் .. மன'என்பது மேற்கோள். தொல். பொருளி. சூ. உ௭. நச்.

நிபேதம்) * மறைப்பேனே தோளாகள், † கண் இக் கண்ணாகுமோ, கண் இக்கண்டே என்றாள்.

29

உ௬௪ கலித்தொகை ௩௧.

ர - து: அதுகேட்ட தோழி நெய்தலிதழ்போலும் மையுண்கண்ணே ன்கண் மிக என்கண்ணவதாகவென்றாள்; எ - று.

இதுவும்,"தாயத்தி னடையா" என்னும் (க) சூத்திரத்தடக்கினும்.

எனவாங்கு,*

எ-து, என்று நாஞ்சொன்ன அக்காலத்தே; எ - று.

சு (உ)நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத்
(ரு)தகைமிகு தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக
(ச)வேய்புரை மென்றோட் பசலையு மம்பலு
மாயப் புணர்ச்சியு மெல்லா முடனீங்கச்

க. தொல். பொருளியல். சூ. உஎ.

"நெறியறி.......... ..பொலிகமாவினியே" என்பது மேற்கோள். (
'முடுகுவண்ண மென்பது அராகத்தொடுத்த அடியோடு பிற அடிபட
தொடர்ந்தோடுவது.' என்றகூறி அதற்கு 'நெறியறி. .. .. ..மம்பலு
என்பதை மேற்கோள் காட்டுவர், பே; தொல். செய். சூ. உஙஙு. (
முடுகுவண்ணமென்பது நாற்சீரடியின் மிக்கோடி அராகத்தொடொ
மென்றகூறி அதற்கு 'நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வ
வனை முந்துறீஇ' என்பதனை மேற்கோள் காட்டினர், இளம்; தொ
செய்.சூ.உஉஙு. 'முடுகு'.(ஈ)இலக்கண விளக்கத்து'முடுகுவண்ணம் ந
சீரடியின் மிக்கு ஓடி அராகத்தொடொக்கும்' என்றிருப்பது திரு
மானதென்று தோற்றுகிறது. இ - வி. சூ. எடுஎ. (உ) களவு வெளி
படுப்போன் தலைவன் என்பதற்கும் (தொல். கள. சூ. சஅ.) (
கலியில் அறுசீரடியாகிய கழிநெடிலடி வந்ததற்கும (தொல். செய். (
சO)இதனை மேற்கோள்காட்டினர்;நச்.(எ)'நெறியறி செறிகுறிபுரிதி
என்பது முடுகுவண்ணத்திற்கு மேற்கோள்தொல். செய். சூ: உஙஙு.
ரு. (அ)கலிப்பாவின் ஐஞ்சீரடிவந்ததற்கு 'தகைமிகு .....ரினமாக'என்ப

மேற்கோள். தொல். செய். சூ. கஙு. பே. (ஆ) இதனைக் கலிக்குர
பாகிய ஆசிரியத்துள் ஐஞ்சீரடி வந்ததென்பர்; நச். தொல். செ
சூ. கங. நச்.

௩. (அ) 'வேய்புரை மென்றோள்' என்பது புரையவென்னு முவமச்சொ
மெய்யுவமத்திற்கு வருதற்குமேற்கோள். தொல். உவம.சூ. கஉ.இள
'தடுப்ப'; (ஆ) 'வேய்புரை மென்றோள்.' குறிஞ்சி. உசஉ.

திபேதம்) * ஆங்கவை செறியுமி.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ங. உஉ

(க)சேயுயர் வெற்பனும் வந்தனன்
*பூவெழி லுண்கணும் பொலிகமா வினியே

[illegible] அறியாத(உ)கணையை முன்னட
முகுமிருகின்ற தொகுத்துக்கூறுதலையும் வகுத்துக்கூறுதலையும் அறியு
ன்றவர் தனக்குச் சுற்றமாக, மூங்கிலையொக்கும் நம்முடைய மெத்தென்
காளிற் பசலையும் ஊரிற் கூறும் அம்பலும் பொய்யாகிய †களவிற் கூட்ட
மல்லாஞ் சேர நீங்கும்படி நீளிதாய் உயர்ந்த மலையினை யுடையவனும்
ன், நின்னுடைய பூவினது அழகையுடைய கண்ணும் பொலிவதாக ‡எ
ள் ; எ - று.

'கானகனுடன்மகன்' 'எனவாங்கறத்... .....யாய்',எனத்(ங)தோழிகூற்
குபாற் குடிப்பொருளைச் செவிலி கூறி அறத்தொடு நின்றுளெனத தோ
ரண்டெடுத்துமொழிந்தவாறு காண்க.

இதனால், தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

தெய்வமஞ்சலென்பது களவிற்கும் உரித்தாகலிற் ||தங்குலதெய்வமாகி
ரை யுறை தெய்வத்திற்குக் குரவை யாடுதல் தலைவிக்கும் உரித் தாகலி
ரண்டுநிலைபாடினான். இஃது அறத்தொடுநிலை எழுவகையினுள் (
எத்தலும் எளித்தலும்வந்தன.

இது × தரவின்பின் 'அவனுந்தான்(டு)எனவிதணந்து' என்பது முதலி
ாசசகங்கள்வெண்பாவாய்,'புனவேங்கை'முதலியன துள்ளலோசை விராய்

ாவகை ஒன்றிக் கொச்சகமாய், ஒழிந்தபாவும் மயங்கி, சரிதகம் முடுகிவரு
ற் கலிவெண்பாவுறுப்பின் வேறுபட்ட கொச்சகம். "ஆசிரிய மருங்கினு

க. "சேயுயர் .. ..வினியே" என்பது களவுவெளிப்பட்டபின் வரை
நிகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். கள. சூ. ௨௩. நச்.

உ. குணிகூறும் நல்லவேலையில் வரைதல் மரபென்பது கலி. கரு: கஉ-
ஆம் அடிகளின் குறிப்பிற்காணப்படும்.

ங. இந்நூற்பக்கம், உசஅ, சு: (அ) குறிப்புப் பார்க்க.

ச. 'காமர் கடம்புனல்' என்பதனுள் இரண்டு (ஏத்தல், எளித்தல்.) வந்த
என்பர், நச்; தொல். பொருளி. சூ. கரு.

விராய்த் தளையொன்றிய கொச்சகமாய், ஒழிந்தபாவுமயங்கி, ச
தகமும் முடுகிவருதலின் இது கொச்சகமாயிற்று" தொல். செய். சூ
கடுசு. நச்.(ஆ)"'காமர். ....பெருமையளே' இதுதரவு;இதனுள் இரண்
டாமடி ஐஞ்சீரான்வந்தது. 'அவனுந்தான்......மகன்' இதனுள் முதற்

(திபேதம்) * போதெழில், † களவிற், ‡ எனவரைவு மலிந்தமை கூறினான், || தங்குல
தெய்வம், ÷ எளித்தலும் ஏடுத்தலும், வந்தது, × தரவும் அவனுந்,

வெண்பா மருங்கினு,மூவகை யடியு முன்னுத லிலவே" (க)என்பதனுள் மு
னுதலில என்றதனுல் நாற்சீரும் ஐஞ்சீரும் அறுசீருமாகிய மூன்றடியாலு
வரும் முடுகியலோடு விராய்த் தொடர்ந்து ஒன்ருய்க் கலிக்குறுப்பாய் வ
ஆசிரியமும் வெண்பாவும் உளவென்று கொள்க: என்றலின், 'நெறி
....மூர்ந்துநீஇ' என அறுசீரடி முடுகியலும் 'தகைமிகு .. ..ம
என ஐஞ்சீரடி முடுகியலும் *விராய ஆசிரியச்சுரிதகம் வந்தது. "முச்சீர் மு
கைய மனைநயவுநிற்கும்"(உ)என்பதனுன்,'நின்கண்ணுற்காண்பென்மன்யா
என மூசசீரடியும் வந்தது. (

௬0.) அகவினம் பாடுவாந் தோழி யமர்க்க

ணகைமொழி நல்லவர் நாணு நிலைபோற்

ஆசாரியவடி.'காநதன் .....மேகால்'இவைமூன்றுங் கொச்சகமெனப்பு
'எனவாங்கு.' தனிச்சொல். 'அறத்தொடு .. . ..யாய்' இது வெள்
சுரிதகம். 'அவருந்... .. ..காண்.' இவையிரண்டுங் கொசசகம். '
லாய்.' । தனிசசொல். 'நன்ஞட்டவேவரு .. . ..தனர்கொல்.' இ
பேரெண். 'புனவேங்கை . .. ..மற்கொலோ.' இவையிரண்டுந் தா
ழிசை. 'மைதவழ் .....கண்ணுகுமோ' இதுபேரெண். 'என்னைமன் ..ம
இதுவுங்கொச்சகம். 'எனவாங்கு' தனிசசொல். 'நெறியறி ..வினி
இதுசுரிதகம். இதனுள்முதலடி அறுசீர்முடுகியல். இரண்டாவது ஐ
சீர் முடுகியல். இவ்வாறு வருவன கொச்சகக் கலிப்பாவெனப்படு

தோல். செய். சூ. கசஎ. இளம். 'தரவும் போக்கும்' (இ) "வேட்கை
தோற்றத் தலைமகனில்லாதவழித் தோழிகூற்றுநிகழும்; அது 'காம
கடம்புனல்' என்னும் பாட்டினுட்காண்க" தோல். பொருளி சூ. கா
இளம். (ஈ)"காமர்கடும்புனல் ... டாவோளென்னுங கொச்சகக்க
யுள்ளும் நேரீற்றியற்சீர் வந்தது" யா - வி. சூ. கஓ. (உ)"காமர் ...
......டாவோனென்னும் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவினுள் வெ
பாவும் ஆசிரியப்பாவும் மயங்கிவந்தன" யா - வி. சூ. ௯0; யா - கு

ஒழிபியல், ச. இ - வி. சூ. எசுஙி. (ஊ) "காமர்கடும்புனல் .. . .
பொலிகமாவினியே.' இது வெள்ளை பலவும் மயங்கி ஆசிரியவடியு
விரவி வந்தமையால் அயன்மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா; இதன
முதற்கண் நேரீற்றியற்சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க". யா-வி. சூ. அ
(எ)"வெண்பாவினோடும்ஆசிரியத்தினோடும்வந்தமயங்கிசைக் கொச்சக
கலிப்பா 'காமர்கடும்புனல்.........டாடுவாள்' என்னும் பழம்பாட்
முதலாயின" யா-கா. செய். கஉ.

தொல். செய். சூ. கள.

தொல். செய். சூ. எ௦.

திபேதம்) * விராய ஆசிரியச.

முகைவளர் சாந்துரன் முத்தார் மருப்பின்
வகைசா லுலக்கை வயின்வயி னோச்சிப்
பகையினோய் செய்தான் பயமலை யேத்தி
யகவினம் பாடுவா நாம்;

ஆய்நுத லணிகூந்த லம்பணைத் தடமென்றோட்
டேனுறு கதுப்பினு யானுமொன் றேத்துகு
வேய்நரல் விடாக நீயொன்று பாடித்தை;

கொடிச்சியர் கூப்பி வரைதொழு கைபோ
லெடுத்த நறவின் குலையலங் காந்தட்

டொடுத்ததேன் சோரத் தயங்குந்தன் னூற்று
ரிடுக்கண் டவிர்ப்பான் மலை;

கல்லாக் கடுவன் கணமலி சுற்றத்து
மெல்விரன் மந்தி குறைகூறுஞ் செம்மற்றே
தொல்லெழி றோய்ந்தார் தொலையி னவரினு
மல்லற் படுவான் மலை;

புரிவிரி புதைதுதை பூத்ததைந்த தாழ்சினைத்
தளிரன்ன வெழின்மேனி தகைவாட நோய்செய்தா
னருவரை யடுக்கா மழிததொன்று பாடுவாம்;
விண்டோய் வரைப்பந் தெறிந்த வயாவிடத்
தண்டா ழருவி யரமகளி ராடுபவே
பெண்டிர் நலம்வௌவித் தண்சாரற் றதண் ணூம்
வண்டிற் றுறப்பான் மலை;
ஓடுங்கா வெழில்வேழம் வீழ்பிடிக் குற்ற
கடுஞ்சூல் வயாவிற் கமர்ந்து நெடுஞ்சினைத்

...

தன்மலை பாட நயவந்து கேட்டருளி
மெய்ம்மலி யுவகையன் புகுதந்தான் புணர்ந்தாரா
மென்முலை யாகங் கவின்பெறச்
செம்மலை யாகிய மலைகிழ வோனே.

இது தோழியுந் தலைமகளுந் தலைமகனது மலையை வாழ்த்திப் பா
ன்ற *வள்ளைப்பாட்டில், தோழி இயற்படமொழியத் தலைமகள் இப்
ழித்தமை, தலைமகன் சிறைப்புறமாகக் கேட்டு வரையவருகின்றமை
தாழி தலைமகட்கு உரைத்தது.

இதன் பொருள்.

அகவினம் பாடுவாந் தோழி யமர்க்க
ணகைமொழி (க)நல்லவர் நாணு நிலைபோற்
றகைகொண்ட வேலாலுட் டாழ்சுர லுரீஇ
முகைவளர் (உ)சாந்துரன் முத்தார் (ங) மருப்பின்
வகைசா (ச)லுலக்கை வயின்வயி னோச்சிப்
(ரு)பகைவினைச் செய்தான் பயமலை யேத்தி
யகவினம் பாடுவா நாம்

எ - து: தோழீ! நங் கருத்திற்கு வேண்டியவாறெல்லாம் அழைத்
ய்ப் பாடக்கடவேமெனத் தோழி†கூற, அதுகேட்ட தலைவி அழகுகொண்
ளைப்புனத்தில்(சு)‡முகத்திற்குப் பொருந்தின கண்ணினையும் மகிழ்ச்சியை
நம் மொழியினையுமுடைய நல்ல மகளிர், நாணி இறைஞ்சும் நிலைபோ
ற்றித் தாழ்ந்த திரைஉருவி அரும்புவளர்ந்த சந்தனமரத்தாற்செய்தஉரலி
ய்து,(எ)முத்துநிறைந்த யானைக்கொம்பால் வகுத்த நிறைந்த உலக்கை

மகளிர்போ லொசிந்த தன்றே" திருவினை. திருநாட்டு. உச. (
"மங்கைமையின் மிகநாணு, மாதரைப்போற் ....,கதிர்முதிர்ந்
வரவாக்கி ழிறைஞ்சுமால்" காஞ்சிப். திருநாட்டு. கக.

உ. சந்தனவுரலும் தந்தவுலக்கையும்: "சந்துரற் பெய்து தகைசா லவ
முத்தம், வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டால்" சிலப். உ

ங. மருப்புலக்கை: "வயக்களிற்றுக் கோடுலக்கை" கலி. சக: க - உ, ஏ
பதையும் அதன் குறிப்பையும் பார்க்க.

௪. கொடிச்சியர் மலைபாடித் தானியம் குறுதல் மரபு; "மைபடு மால்வரை பாடினள் கொடிச்சி, ஐயவன வெண்ணெற் குறூஉ நாடனொடு" ந
௩௭௩: ௧ - ௪.

௫. ஊடற்கணின்றியும் தலைவனைக் கொடியனென்றற்கு, "பகையிலே
செய்தான்" என்பது மேற்கோள். தொல். பொருளியல், சூ. ௧௬. உ
௬. "அமருண்கண்" (கலி. ௧௧௩. ௨) என்பதன் உரை பார்க்க.

௭. முத்து யானைக்கொம்பிலும் பிறக்குமென்பது மரபாதலால் அதனை 'முத்தார் மருப்பு' என்றார்: இது மரபென்பதை (அ) ∴பெரு
திபேதம்। * வெண்ணிப்பாட்டில், † கூறினள். அது, ‡ அகத்திற்குப்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௪. ௨௩

ன்சரிடத்தும் நின்னிடத்தும் உயர்த்திக்கூறுகின்ற(க்)மருந்தில்லாதநோயை
ெய்தவனுடைய பயன்றருகின்ற மலையை வாழ்த்தி நாம் நங் கருத்திற்
வேண்டியவாறெல்லாம் அழைத்துப் பாடக்கடவேமென்று *உடம்பட்டா
- று.

† அகவுதல், அகவல்போல நின்றது. தோழி கூற்றினைத் தலை
சேடித்துக்கூறினள்; இரட்டிப்பன்று.

...முடைத்தலைனுயறபழுத்ததாகவும்,புலாலுறறதனையும முதலை
டைய மருப்பாற்செய்த உலக்கையென்றதனாற் பயன் வரைந்துகோட
பனின்றிப் புகழ்ச்சிமாத்திரையேயாகத் தோழி இயற்பட்டுமொழிந்ததாகவு
றைச்சியிடத்தே பொருள்பிறந்தவாறு காண்க. இஃது "இறைச்சிய
றக்கும் பொருளுமா ருளவே, திறத்தியன் மருங்கிற் றெரியு மோர்க்கே
ன்னும்(உ)பொருளியற்சூத்திரத்தானுணர்க. புலால்நாறும்மருப்பென்றதனு
ரைந்துகோடல் பயவாமையின் இறைச்சியாயிற்று. நோய்செய்தான் மலைய
நக்கவுந் தினைவிளைத்துப் பயன்தருகின்ற அதிசயத்தை யேத்தியெனவே
லவி இயற்பழித்தாளாயிற்று.

ஆய்நுத லணிகூந்த (ங)லம்பணைத் தடமென்றோட்
டேறு கதுப்பினை யானுமோர் றேத்துக்கு
(ச)வேய்நரல் விடரக நீயொன்று (ரு)பாடித்தை

களிற்று, முத்துடை வான்கோடு" "முருகு. நஜ௪ - ௫. (ஆ) "யானை
முத்தார் மருப்பின்" குறிஞ்சி. நரு - நக. (இ) "யானை, முத்துடை
மருப்பின்" மலை. ௫கஎ - அ. (ஈ) "முத்துடைமருப்பின் மழகளிற
பதிற்று. நஉ: ந.(உ) "யானை வெண்கோடு கொண்டு, நீரிகழ் சிலம்
னன்பொன் னகழ்வோன், கண்பொரு திமைக்குந் திண்மணி கிளர்ப்
வைந்நுதி வான்மருப் பொடிய வுக்க, தெண்ணீ ராலி கடுக்கு முத்
மொடு" அகம். உஅஉ: ந - எ. (ஊ) "தந்திவராக மருப்பிப்பி.........
முத்த மீனு மிருபதுமே"

க. "காம நோய்க்கோ ரருமருந் தில்லை யன்றே" சூளா. கல்யாண. கச
உ. தொல். பொருளி. ௬. நக.
ந. அம்பணைத் தடமென்றோள். கலி. கச: க.
ச. "வேய்நரல் விடரக நீயொன்று பாடித்தை" என்பது இத்

யென்னும் இடைச்சொல்,முன்னிலை யசையாய் வருதற்கு மேற்கோ

]திபேதம்] * உடம்பட்டுக் கூறினள். † அகவு அகவுதல்.

இ-ள்: அழகிய நுதலினையும், அழகுபெறத் தகின்ற குழலினையும், ய மூங்கில்போலும் பெருமையினையுடைய மெல்லிய தோளினையுமுடை மணம் கமழுக் கதுப்பினையுடையாய்! மூங்கில் ஒலிக்கின்ற முழைஞ் டைய மலையை முன்புபோலன்றி நீ இயற்பட ஒன்று பாடு, பின்னர் யாது)யற்பட ஒன்று பாடுவேனெனத் தோழி கூறினள்; எ - று.

பாடித்தை, முன்னிலைவினைத்திரிசொல்; எத்துகு, தனித்தன்)றது.

தலைவி இயற்படப் பாடாண்மையின், மேல் தோழி பாடுகின்றாள்.

கக கொடிச்சியர் கூப்பி வரைதொழு கைபோ
(க)லெடுத்த நறவின் †குலையலங் காந்தட்
டொடுத்ததேன் சோரத் தயங்குந்தன் னுற்று
ரிடுக்கண் டவிர்ப்பான் மலை

எ-து: தன்னைச்சேர்ந்தாருடைய வருத்தத்தைப்போக்குவானுடையம கயிரண்டையுங் குவித்துக் கொடிச்சியர் தங்குறைத்தீர முருகன் உறை லையைத் தொழுகின்ற கைகள்போல,உயர்ந்த நறவினையுடைய கொத்துக் சையுங்காந்தளிடத்து வைத்த தேன் ஒழுகும்படியாக, அக்காந் சையாநிற்கும்; எ - று.

மலை காந்தள் அசையுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்திற் றிகின்றது.

இதனால், தெய்வத்தைத் தொழுங் கருத்தில்லாத காந்தளும் தெய்
நத்தொழுவதுபோல நில்லாநின்றது. நீயும்வரைந்துகோடற்குக் குலதெய்
கிய முருகனைத் தொழுவாயாகவென இயற்படமொழிந்தாள். காந்தள்
ன் பயன்படாமற் சொரிகின்றாற்போல.நீயும் தெய்வத்தைத் தொழாவிடி

க. (அ)சாரியைகளைக்கூறுஞ் சூத்திரத்து,'பிறவும்' என்பதனால்மற்றும் சி
சாரியைகளைக் கொண்டபின், "எடுத்த நறவின் குலையலங் காந்
ளென்புழி அலமென்பதோர்சாரியையும் உண்டாலெனின், அதனை
அலங்கு காந்தளென்பதன் விகாரமென்ப" என இளம்பூரணரு
"வினைத்தொகை; சாரியை அன்று" என நச்சினார்க்கினியரும் (தொ

புண.கு.கஎ.)கூறுதலால் இதுவே பழம்பாடமென்பது புலனாகின்ற
(ஆ) "அகலிலைக் காந்த ளலங்குலைப் பாய்ந்து, பறவை யிழைத்த பல்
ணிறு அற், தேனுடை நெடுவரை" நற். கஅ௫: அ - க௦. (இ) "அலங்
குலைக் காந்தள்" நற்.நகூ:உ.குறுந்.உநக.(ஈ)"பூந்தண்சாரற் பொங்
குலை யெடுத்த, காந்தட்கொழுமுகை" பெருங். (உ) சஉ: சஎ -
திபேதம்) * கூறத் தலைவி.........பாடுகின்றாள். பாடித்தை. † குலையலங்குகாந்தள்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி அ. உ௩

இ (க)கல்பாக் கடுவன் கணமலி சுற்றத்து
(உ)மெல்விரன் மந்தி குறைகூறுஞ் (ங)செம்மற்றே
தொல்லெழி றோய்ந்தார் தொலையி னவரினு
மலைற் கபடுவான் மலை

எ - து: தான்கூடின மகளிருடைய இயற்கைநலம் கெடின் அவரினு
நத்தமுறுகின்றவனது மலை, களவொழுக்கம் ஒழிந்து வரைந்
ாளும் நிலைமையைக் கற்றத திரட்சிமிக்க சுற்றத்திடத்தே சென்று மக
சுவாரபோல மெல்லிய விரலையுடைய மந்தியை எனக்குத் †தரவேண்
ன்று தன்குறையைச சொல்லுந் தலைமையினையுடைத்து ; ‡எ - று.

நம் தெய்வவழிபாட்டாற் களவொழுக்கம் ஒழிந்து நம்மைவரைந்
ாள்ளத் துணிந்து நஞ்சுற்றத்தாரிடத்தே சென்று தன் குறைகூற
ான்று உள்ளுறையுவமங்கொள்க.

தளிரன்ன வெழிற்மேனி தகைவாட நோய்செய்தா

னருவரை ||யடுக்கா மழித்தொன்று பாடுவாம்

எ - து: முறுக்குவிரிந்த கொம்புமறைந்த நெருங்கின பூத தாழ்ந்த சி
ற் தழைந்த தளிரையொத்த அழகையுடைய மேனி அழகுகெடும்படி நமக்
ாயைசசெய்தவனுடைய—ஏறுதற்கரிய உச்சிமலைகளையுடைய பக்கமலைக
ம் இனிப் பாடுகால் இயற்படமொழிதலை அழித்து இயற்பழித்தலாகி
ன்றைப் பாடுவேம் ; ×எ - று.

க. (அ) "கருவிரன் மந்தி, யருவிடர் வீழ்ந்ததன் கல்லாப் பார்ப்பிற்கு
மலைபடு. ௩௧௧ - ௨. (ஆ) "கருவிரன் மந்திக் கல்லா வன்பறழ்" (
"மந்திக் கணவன் கல்லாக் கடுவன்" (ஈ) "கல்லா மந்தி கடுவனே
கேளும"(உ) "கருவிரன் மந்திக் கல்லா வன்பார்ப்பு" ஐங்குறு. உள

உளச, உளள, உஅ௦. (ஊ) "கல்லாக் கடுவன்" அகம். ௩௫௨: ௨. எ
இச்சாதிக்குக் கல்லாமை அடையாகக் கூறப்படுதலும் காண்க.

உ. (அ)"பணபிணங்கிய சினைமுதற்கிளவி" என்புழி, வேற்றுமைப் பொரு பற்றிவருங்கால் உறுப்பின் கிழமை யல்லாத தற்கிழமை பயிலா வருமே குறிப்புவினை முற்றும் உரையிற் கோடலென்பதனுற் கொள்ள படும்; சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தலென்பதனு கொள்ளிஹமமையுமென்று கூறி 'மெல்லிரன் ... ...செம்மற்றே என்பதனை மேற்கோள்காட்டுவர். சே.(ஆ)இதுபிறிதின் கிழமையாகி உடைமைப்பொருள்படநின்றது. என்பர், ௧௪; தொல். வினை. சூ. உ

நகர வுகரம் குறிப்பு வினை முற்ருய்வருதற்கு, "செம்மற்று" என்ப மேற்கோள். தொல். வினை. சூ. உ௩. கல்.

ரதிபேதம்) * படுப்பான், † தாவேணுமென்று, ‡ எனதோழி மியறபட மொழிந்தா || அடுக்களும், ÷ பெறுதற்கு, × என்முள் தீமை.

30

ந ஞ்

கலித்தொகை ௬0.

உ விண்டோய் வரைப்(உ)பந் தெறிந்த *வயாவிடத்
தண்டா (௩)முருவி யாமகளி ராடுபவே
(௪)பெண்டிர் நலம்வௌவித் தண்சாரற் ருதுண்ணும்
வண்டிற் றுறப்பான்மலை

க. "மாவீன்ற தளிரமிசை மாயவ டிதலேபோ, லாயிதழ்ப் பன்மலை கொங்குறைத்தர"(கலி.உக: எ-அ.)என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்

உ. (அ)பசப்புறு பருவர லென்னும் துறவ. ககக - ஆம் அதிகாரத்தின் அ தாரிகையில் "அது பசப்புற்ற பருவரலென விரியும்; அஃதாவது ப புறுதலானுய வருத்தம்; இதனை, 'பந்தெறிந்தவயா' என்பதுபோல கொள்க"என இத்தொடரை மேற்கோள்காட்டுவர் பரிமேலழகர். (ஆ "வளங்கெழு திருநகர்ப் பந்துசிறி தெறியினும், ...உயங்கி தன்னையென் மெய்யென் றசைஇ, மயக்குவியர் பொறித்த நுதல அகம். கள: க-௬.

௩. (அ) "அருவி நுகரும் வானர மகளிர்" மலை. ௨௬௪. (ஆ) " அப
ஙாடியர் துன்னியா டிடங்களும்" கம்ப. பிலநீங்கு. அ.

௪. (அ)"பெண்டிர் நலம்.. ..மலை" என்பதனை, புலன்பொருளாகப் பிறந்
உவகை யென்னு மெய்ப்பாட்டிற்கு, மேற்கோள்காட்டி, 'இஃ
அறிவுபொருளாக உவகைபிறந்தது என்னை? மூகைப்பதம் பார்க்கு
வண்டுபோலத் தலைவியரை நகைப்பதம் பார்க்கும் அறிவுடை
காமத்திற் கேதுவாதலின்' என்பர் பே; (ஆ) இ – வி. நூலாரும் இ
வாறே கூறுவர். (இ) "தாதுண் வேட்கையிற் போதுதெரிந் தூத
வண்டோ ரன்னவவன் றண்டாக் காட்சி"(ஈ)"நீயே பெருநல நகைதே
யவனே, நெடுநீர்ப் பொய்கை நடுநா ளெய்திக், தண்கமழ் புதும
ருதும், வண்டென மொழிப மகனென்னாரே" (உ) "மகிழ்நன் மாண
குணம் வண்டுகொண் டனகொல், வண்டின் மாண்குண மகிழ்ந
கொண் டான் கொல்"(ஊ)"புதுவ மலர்தேரும் வண்டேபோல் யா

ஊரன், மாணிழை நல்லா ரிளநல முண்டவர், மேனியொழிய விடும்
(எ)"வண்டோரனையர் ஆடவர் பூவோரனையர்மகளிரென்பது;என்னை
வண்டுகள் தாதுமிடத்து நன்மலரே ஊதுவேம் அல்லாதது ஊதே
மென்னு, எல்லாமலரும் ஊதும். இனி, பூவாயின 'சால எம்மை
ஊதாது எல்லாப்பூவையும் ஊதினீர்' என்று புலவாவன்றே, அ
போலத் தலைமகனும் எல்லாப் பெண்பாலரையும் தலைப்பெய்த
நதிபேதம்) * வியர்.

எ-து: பெண்டிருடைய நலத்தை நுகர்ந்து,தண்ணிய மலைச்சாரலிடத்த
தை உண்ணும் வண்டு அப்பூவைத் துறக்குமாறுபோல, அஃது

தன்மையாகவுடையான்; அவர்தன்மையறிவேம் போம்பொழு
புறந்தொழுதும் வரும்பொழுது எதிர்தொழுதும் எற்றுக்கொண்
வழிபடுதலல்லது மலைத்தற் கண்ணேமல்லம்" (ஐ) "கழுநீர் மலரிவ
யானதன் கண் மருவிப்பிரியாக், கொழுநீர் நறப்பருகும்பெருநீர்
யளிகுலமே" (ஒ) "மணிவண் டொன்றே நலம்பருக மலர்ந்
செந்தா மரைத்தடம்போ, லணிவேன் மன்ன னலம்பருக வலர்ந்
வம்பார் மழைக்கண்ணார்" (ஓ)"முழுநீர்ப் பொய்கையுட் பொழுதொ
விரிந்த, செழுமலர்த் தாமரைச் செவ்விப் பைந்தாது, வைகலுந
வந்தக் கடைத்து, மெவ்வுந் தீராது நெய்தற் கவாவும், வண்டே
யனையர் மாந்தரென்பது, பண்டே யுரைத்த பழமொழி" (ஔ
"வெண்டாமரை பூத்தன வொத்தனர் வந்து செந்தே, னுண்டாடிய
தேன்களை யொத்தன ரோமகன் மைந்தர்" (ஃ) "தன்னிய ரனப்பி
லாரைக் கடிமணஞ் செய்து கூடித், துன்னுபன்மலர்த்தே னுண்ணுஞ்
சுரும்பென வின்பந் துய்த்தான்" (அஅ) "பூவே யனையர் புரிகுழற்
பாவையர் பூவில்வரு, மாவே யனையர் வரிகழற் காளையர் வாமெனுங்

(இஇ) "நிரையிதழ்ப் பூநகொம் பன்னார், மகிழ்தரு மின்பத் தேறன்
மாந்தினன் மணிவண் டன்னான்" (ஈஈ) "மணமலரின் வண்டு நிகர்
வன்கணார்." (உஉ) "முத்தவிர் முறுவலு முலையுங் காண்டொறும், பித்
தின ளுய்மதுப் பிலிற்றித் தாதுகுந், தொத்தலர் மலர்தொறுந்
துன்னும் வண்டுபோன்,மெய்த்தசீர்ப் பிறர்மனை விழைந்து மேவுநாள்"
(ஊஊ) "மாதவி யீன்ற மணிமே கலைவல்லிப், போதவிழ் செவ்வி
பொருந்துதல் விரும்பிய, வுதய குமரனு முலகாள் வண்டின்,
சிதையா வுள்ளஞ் செவ்விதி னருந்த" (எஎ) "அரிதுபெறு சிறப்பிற்
குருகுகரு வுயிர்ப்ப, வொருதனி யோங்கிய, திருமணிக் காஞ்சிப்,
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய, நாடகம் விரும்ப நன்னலங்

கவினிக், காமர் செவ்விக் கடிமல ரவிழ்ந்த, துதைய குமரனெனு மொருவண் டுணீஇய, விரைவொடு வந்தேன்." (௭௨) "நுண்டா துண்டு வறும்பூத் துறக்கு, மென்சிறை வண்டின மான." (ஐஐ) "நகுனின் மாக்கள் போல வண்டினஞ், சுனைப்பூ நீத்துச் சினைப்பூப் படர." (ஓஒ) "தண்சே றடைஇய கணைக்கா னெய்த, லுண்டா துண்டு வண்டினத் துறப்ப" (ஓஓ) "நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை, வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு" (ஓஔ) "செம்பொறி வண்டவற் றயலே, காட் டிளம்படியார் நகைமுகம் பருகுகல்லவர் போன்மலர்பருகு,மோட்டின

றக்கின்றவன் மலையாயிருந்தேயும்,வின்னைத்தீண்டும் மலையிடத்தே தெ
ரவிரி பந்தடித்த இளைப்புப் போகத் தணனிய தாழ்ந்த அருவியிலேஆடு
– று.

இது தகாததொன்றெனத் தலைவி இயற்பழித்தாள்.

ஊ ஒடுங்கா வெழில்வேழம் (க) வீழ்பிடிக் குற்ற
(உ) கடுஞ்சூல் வயாவிற் கமர்ந்து நெடுஞ்சினைத்
(ங) தீங்கட் கரும்பின் கழைவாங்கு முற்றுரி

லை, மடிந்திராத அழகையுடைய யானை தான்விரும்பின பிடிக்கு உண்டா
ர்பட்ட சூலான் உண்டான வயாநோய்க்கு மனம்பொருந்தி இனிய கண்
ந்தே தோன்றின நெடியகிளைகளையுடைய கருப்பங்கோலைமுறியாநிற்கு
– று.

இது தோழி இயற்படமொழிந்தது. நம்மை முயன்று வரைந்துகொண்

)நம் வயாவிற்குத் தன்மனம் பொருந்தி நாம் ‡விரும்புமவற்றைத் தர்
ஈக்குறைதீர்ப்பானென உள்ளுறையுவமை கொள்க.

முல்லை" (௬௩) "கயமா மலரெனுங் கன்னியை வண்டெனுங் கா
பல்புன், எரியமாமணம்புணை நீர்த்துறை நாடர்." என முழுதும்
புடையும் ஒத்துப் பலவாறாக வருபவை ஈண்டு அறிதற் பாலன.

க. (அ) "வீழ்பிடி யளிக்கு, மையல் யானையின்" கலி. ௩௪: ௧௩ - ௪. (
"வீழ்பிடி" கலி. ௩௩: ௨; அகம். ௩௩௯: ௧௦, ௩௧௨: ௨.

உ. சடுஞ்சூல். பெரும்பாண். ௩௪௩; ஐங். ௩௦௯, ௩௮௬, கலி. ௧௧௦:

௩. (அ) கழையென்பது கோலென்னும் பொருளில் வருதற்கு, "தீங்க
கரும்பின் கழைவாக்கும்" என்பது மேற்கோள்; சீவக. ௧௬௯௪.

(ஆ) "தீங்கழைக் கரும்பே" மலை. ௧௧௯.(இ)"கழைக்கரும்பின்" புற
௩௩௭: ௯. (ஈ) "முரிக் கழைக்கரும்பு" சூளா. நாடு. ௨௫. (உ) "கழை
கரும்பு கண்ணுடைக்குந் தேறல்வழிக் தொழுகுவயற் காசி" கா

சாம்பாதித்தன் கதை; ௧௧. (ஊ) "கழைக்கரும்பு கண்ணுடை
சாறடுதீஞ் சுவைவிசயம்" (எ) "கழைக்கரும் புடைத்த கவிழ்தலை செ
நெற் கழனி" உத்தரகோச. தீர்த்தசிறப்பு. ௨௦; ஈளசக்கர. ௧௪.

௪. மகளிர் வயாவுற்றகாலத்து, அவர் விரும்புமவற்றைத் தந்து அ
மனக்குறை தீர்த்தல் மரபென்பதை, வாசவதத்தை முதலியவர் உ
வயாவை உதயணன் இயக்கன் கூறியவண்ணம் பத்திராவதியி

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௪. ௨௩

எனநாம்

௩ தன்மலை பாட நயவந்து கேட்டருளி
(௩)மெய்ம்மலி யுவகையன் புகுதந்தான் புணர்ந்தாரா
மென்முலை யாகங் கவின்பெறச்
செம்மலை யாகிய (உ)மலைகிழ வோனே

எ - து: என்று நாம் தன்னுடையமலையைப்பாட மலைகிழவோன் விருப்
ந்து கேட்டு மெய்நிறைந்த உவகையனும் அருளிக் களவிற்புணர்ச்சியாதலி
யமைகியுமையாத மெல்லிய முலையினையுடைய ஆகம் அழகுபெறும்படி
லைமையையுடையையாகவேண்டி வரைவொடு *புகுந்தான் ; எ - று.

நமக்குப் பேரின்பத்தைத் தருகின்ற இக்களவொழுக்கம் இவட்குத் து
ந்தைச செய்தலின் இங்ஙனம் இயற்பழித்தாளென உட்கொண்டுவரைவெ
நந்தானுதலின் தலைவி இயற்பழித்தலே வரைவிற்குக் காரணமாயிற்று.

"உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி, யையக் கிளவி † யாடூஉவ
ரித்தே" (௩)என்பதனால் தோழி உறழ்ந்துகூறினள்.

உதவியால் தீர்த்தன னென்பதனால் அறிக. பெருங். (இ) க. வய
கேட்டது - ௪. வயாநோய் தீர்ந்தது. வயா - கருவுற்ற மகளிர்க்
அக்காலத்துளதாகும் வேட்கைப் பெருக்கம்; மசக்கையென வழங்கு

க. (அ) "மனைவயிற் புகுதரு, மெய்ம்மலி யுவகையன்" அகம். உள
கக-கஉ.(ஆ)"நுமக்கே, மெய்ம்மலி யுவகை யாகின்று" நற். ௪௩: க
(இ) "மெய்ம்மலிந் தானு வுவகையே மாயினேம்" அகம். உகஉ:கஉ
(ஈ) "மெய்ம்மலி யுவகை ,செய்யும்" புறம். ௪௯: க. மெய் ம
உவகை - உடம்பு பூரித்தற்குக் காரணமாகிய மகிழ்ச்சி.

உ. (அ) "ஆவோ வாகும பெயருமா ருளவே, யாயிட னறிதல் செய்

னறிதலென்மனா. உழாஅன், கிழாஅன் என்பனவோவெனின்;-

அவை அன்னீற்றுப்பெயர் ஒருமொழிப் புணர்ச்சியான் அவ்வா,
கின்றனவென்பது. ஆனீறுயவழி, உழவோன், கிழவோன் என
திரியுமாறறிக. என்று சேனாவரையர் எழுதியிருத்தலும், (ஆ)"கிழவ
'மலைகிழவோனே' என அகரம் ஒகாரமாகி ஓரோரிடத்து வருதலு
... .கொள்க" என்று (நன். பொது.சூ. உ) இராமாநுச கவிராய
எழுதியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ந. தோல். பொருளி. சூ. சச.

(திபேதம்) * புகுதரான்காணென் வரைவுமலிதலைமகடூஉ நீறுன், † ஆமேக்குரிதத்தே.

உ௩ அ கலித்தொகை ௬௩.

இதனால், தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

இது தரவும் கொச்சகங்களும் கொச்சக *வெண்பாக்களும் தனிச்செ
லும் சுரிதகமும் பெற்று வந்த கொச்சகக்கலி.

௬௯.) பாடுகம் வாவாழி தோழி வயக்களிற்றுக்
கோடுலக்கை யாகநற் சேம்பி னிலைசுளகா

வாடுகழை நெல்லை யறையுர லுட் பெய்திருவாம்
பாடுகம் வாவாழி தோழிநற் றோழிபா டுற்று ;

இ இடியுமிழ் பிரங்கிய விரவுபெய னடுநாட்
கொடிவிடு பிருளிய மின்னுச்செய் விளக்கத்துப்
பிடியொடு மேயுஞ் செய்புன் யானை
யடியொதுங் கியக்கங் கேட்ட கானவ

னெடுவரை யாசினிப் பணவை யேறிக்
கடுவிசைக் கவணையிற் கல்கை விடுகவி
தேன்செ யிறுஅ றளைபடப் போகி
நறுவடி மாவின் பைந்துண ருழக்கிக்
குலையுடை வாழைக் கொழுமடல் கிழியாப்
பலவின் பழத்தட் டங்கு மலைகெழு வெற்பனைப்
பாடகம் வாவாழி தோழிநற் றோழிபா டுற்று;

அ இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்தே
வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற
சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை;

க பொய்த்தற் குரியனோ பொய்த்தற் குரியனோ
வஞ்சலோம் பென்றுரைப் பொய்த்தற் குரியனோ
குன்றக னன்னுடன் வாய்மையிற் பொய்தோன்றிற்
றிங்களுட் டீத்தோன்றி யற்று;

இ இளமழை யாடு மிளமழை யாடு
மிளமழை வைகலு மாடுமென் முன்கை
வளைநெகிழ வாராதோன் குன்று;

அ வாரா தமைவானோ வாரா தமைவானோ
வாரா தமைகுவா னல்லன் மலைநாட

'திபேதம்' * வெண்பாக்களும் சரிதமும்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ரு. உ்ங

னீரத்து னின்னவை தோன்றி னிழற்கயத்து

னீருட் குவளைவெந் தற்று;
மணிபோலத் தோன்று மணிபோலத் தோன்று
மண்ணை மணிபோலத் தோன்றுமென் மேனியைக்

மருடாவரை யெவறபன் றுறக்குவ னல்லன்
றொடர்பு வினையவை தோன்றின் விசும்பிற்
சுடரு மிருடோன்றி யற்று;

எனவாங்கு;

நன்று நின்றுற் றோழிநம் வள்ளையு
ளொன்றிநாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி
மென்றோட் கிழவனும் வந்தன னுந்தையு
மன்றல் வேங்கைக்கீ ழிருந்து
மணநயந் தனனம் மலைகிழ வோற்கே.

இஃது இருவரும் இவ்வகையாற் பாடிய வள்ளைப்பாட்டுத் தலைவ றைப்புறமாகக் கேட்டு, வரைவுவேண்டி விடத், தந்தையும் வரைவுட ட்டமை தோழி தலைவிக்கு உரைத்தது.

இதன் பொருள்.

(க)பாடுகம் வாவாழி தோழி (உ)வயக்களிற்றுக்
கோடுலக்கை யாகநற் சேம்பி னிலைசுளகா
வாடுகழை *நெல்லை யறையுரலுட் பெய்திருவாம்
பாடுகம் வாவாழி தோழிநற் றோழிபா டுற்று

க. (அ) 'பாடுகம் வாவாழி தோழி' என்பது தன்மைப் பன்மை வி முற்றில் அம்மீறு வருங்கால் ககரம் எதிர்கால முணர்த்தி வருதற்கு தொல். வினை. சூ. இ. நச். (ஆ) ககரம் சிறுபான்மை எதிர்கால

காட்டிவருதற்கும் இ-வி.சூ. சுக. நன். பத. சூ. கள; இரா. மேற்கோ
(ஈ) "பாடுகம் வாவாழி தோழியாம்" சிலப். (உச),

உ. (அ) "கொல்யானைக் கோட்டால் வெதிர்நெற் குறுவாகாம், வள்
யகவுவம் வா" கலி. சஉ: எ - அ. (ஆ) "வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வா
கோட்டால்" சிலப். உக. (இ) "யானை வெண்மருப் புலக்கை ய
யுரல்" சீவக. கஙசஉ. (ஈ) "ஏனற்குறவ ரிருங்குடிச் சீறூர், மான
ரதிபேதம்) * நெல்லறை.

[illegible]

°ள் - து· தோழீ! வாழ்வாயாக, நாம்பாடுவேமாக வா; எவ்வனம் *பாடு
மன்னின், வாழ்வாயாக தோழி! இருவரும் அசைகின்ற மூங்கில
நல்லைப் பாறையாகிய உரலிலே பெய்து, வலியினையுடைய யானைக்கோ
லக்கையாகக் குற்று, நல்ல சேம்பினது இலை சுளகாகப் புடைத்
ாடுவோமாக; எ - று.

வாவென முன்கூறியதனைப் பின்னர் விசேடித்துக் கூறினாள். இதி
ற்றொழிலென நின்ற சொல்லை மலைகெழு வெற்பனைப்பாடுகம் வாவெ
மல்வருகின்ற உறுப்போடுகூட்டுக.

செய்தெனெச்சங்கள் எதிர்காலத்துப்பிறந்த செயவெனெச்சங்களாம்.

உயர்ந்த மூங்கிலின் நெல்லுத் தானே உதிர்ந்ததனை எடுத்துக்கொண்
ரலிற்பெய்தென்றதனால் உயர்ந்த தலைவனைத் தெய்வந் தானே கொண்
ந்தலின் †அவனை·நம்வயத்தனாக்கினேமென்றும், வள்ளைப்பாட்டிற்கு எ
கிய கோடு உலக்கையாக என்றதனாற் கோடு நெல்லைப் பயன்படுத்தி
ால‡நம் வரைவுகடாவலால் இத்தலைவனை இல்லறப்பயனை எய்துவிக்கி
மென்றும், சேம்பிலை புடைத்தற் றொழிலை முற்றமுடித்து (க) அரிசி
ர்காததன்மைபோல இக்களவொழுக்கத்தால் அவன் வரைந்துகோட
ற்றமுடியாதிருக்கின்றேமென்றும் இறைச்சி பொருட்புறத்தாய் நின்
று காண்க.

... மா று,வெங்கண்மறவர் வில்லின்வீழ்த்த, பை கண் வேழத்துப் பணைமருப் புலக்கையி,னறையுர னிறைய வைவன பாசவ, லிசையொடு தன்னைய ரியல்புபுகழ்ந் திடிக்கு, மம்மலை வள்ளை யின்னிசைகேட்டும்" பெருங். (உ) கச: சகு - ருஉ. (உ)"பை பொ னறைமேற் ....வான்கேழ் மருப்போச்சி, யம்பொ மலைசிலம்ப வம்மனை வள்ளையுடன், கம்பஞ்செய்யானைக் கரியவனை பாடினார்" சூளா. சுயம். கoகூ. (ஊ)"பளிக்குரல் வேய்மொற் படுத்திப கோடுபெற்றிச் செழுந்தேன், றுளிக்குமென் கூந்தலர் வள்ளையி ரை மை சூழ்சிலம்பா" தணிகைப். களவுப்படலம். ருருo.

(எ)வயவென்னு முரிச்சொல் வலியென்னும்பொருளில்வருதற்கு'வய களிறு' என்பது மேற்கோள். தொல். உரி. சூ. ருச. 'வயவலி' தெ

. சேனாவரையர், 'இளவியாக்கம்' என்பதன் பொருளை விளக்குமிடத் "வழுக்களைந்து சொற்களை யாக்கிக்கொண்டமையான், இவ்வோத்து இளவியாக்கமாயிற்று. ஆக்கம் - அமைத்துக்கோடல், நொய்யும் நுறு குங்களைந்து அரிசியமைத்தாரை அரிசியாக்கினு ரென்பவாகலின் என்று எழுதியிருத்தல் இங்கே அறிதற்பாலது.

திபேதம்) * பாடவென்னின், † அவனவயத்த, ‡ நாமும் வரைவு கடவுதனிற்றலைவ

ஙி (க)இடியுமிழ் பிரங்கிய *விரவு(உ)பெய னெரேட்
கொடிவிடு பிருளிய மின்னுச்செப் விளக்கத்துப்
பிடியொடு (ங)மேயுஞ் †செய்புன் யானை
படியொதுங் கியக்கங் கேட்ட கானவ

னெடுவரை யாசினிப் பணவை யேறிக்
கடுவிசைக் (௪)கவணையிற் கல்கை விடுதலே

௧. (அ) "முர சிடியுமிழ் தழங்கென முழக்க" சீவக. ௨௩௧௨, (ஆ) 'இ
யுமிழ் முரசம்'' அகம். ௩௫௪: ௨; சீவக. ௨௧௦௦.

பெய னடுநாள்." அகம். ௭௨: ௧ - ௨.

௩. யானை, இரவிற் புனமேய வருதலும் அதனைக்கானவர் கவண்கல்லா விலக்குதலு முண்டென்பதை, (அ) "இரவின் மேயன் மரூஉ யானைக், கால்வ லியக்க மொற்றி நடுநாள், வரையிடைக் கழுதின் வ கைக் கானவன், கடுவிசைக் கவணி னெறிந்த சிறுகல்,ஹுடுவுறு கனை போகிச,சாரல், வேங்கை விரியிணர் சிதறித் தேன்சிதையூஉப், ப வின் பழத்துட் டங்கு, மலைகெழு நாடன்" அகம். ௨௯௨: ௮ - ௧ (ஆ) "காம்பின்,விளைகழையுடைந்த கவணவிசைக் கடியிடிக், கனை ரமயத்து வழங்கல் செல்லா,இரவுப்புன மேய்ந்த வுரவுச்சின வேழ அகம். ௩௦௯: ௧௨ - ௧௫ ; (இ) "கனமழைபொழிந்த கான்மடி யிரவி றினைமே யானை யினவிரிந் தோடக், கல்லுயர் கழுதிற் சேண் னெறிந்த, வல்வாய்க் கவணின் கடுவெடி யொல்லென ..,மலையுட வெரூஉ மாக்கல் வெற்பின்" அகம். ௩௯௨ ௧௨ - ௮. என்பவை வலியுறுத்தும். இவற்றுள், முன்னது இங்கு ஒப்புநோக்கற்பாலது.

௪. கவண்கல் வேங்கைமலர் முதலிய வற்றைச் சிதைத்ததென்பதுபோ அக்கல்லினிலையில் அம்பினையும் பழங்களையும் வைத்து, ("வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி, பேழ்வா யுழுவை பெரும்பிறி துறீஇப்,புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக்,கேழ பன்றி வீழ வயல,தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்,வல்வில்வேட்ட புறம். ௧௫௨: ௧ - ௬. (ஆ) "உலையுருவக் கனலுமிழ்கட் டாடகைத னுரமுருவி, மலையுருவி மாமுருவி மண்ணுருவிற் றொருவாளி" (இ "தாதையைத் தம்முனைத் தம்பி யைத்தனிக், காதலைப் பெய

மருகனைக்களத், தாதையி னொருகனை யுருவ மாண்டனர்" கம்ப
குல்முறை. உக. அதிகாய. ககஎ. (ங) "தெங்கம் பழங்கமு கின்கு
சாடிக் கதலிசெற்றுக், கொங்கம் பழனத் தொளிர்குளிர் நாட்டினை

திருக்கோவையார். க00. (உ) "காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழ
கமுகினெற்றிப்,பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கைபோழ்ந்
திபேதம்) * விரவும்பெயல்,விரவுப்பெயல், † புன்செயபயிர்.

31

(க)னிறுவரை *வேங்கையி னொள்வீ சிதறி
(உ)யாசினி மென்பழ †மளிந்தவை யுதிராத்
தேன்செ யிறுஅ றுளைபடப் போகி
(ங)நறுவடி மாவின் பைந்துணர் ருழக்கிக்
குலையுடை வாழைக் கொழுமடல் கிழியாப்
பலவின் ‡பழத்துட் டங்கு மலைகெழு வெற்பனைப்
பாடுகம் வாவாழி தோழிநற் றோழிபா டுற்று

எ - து: நற்றோழீ! இடிபடுதலுற்று நெருப்பையுமிழ்ந்து ஒலிக்
ங்குங்கலந்த பெயலாலே இருண்ட நடுநாளிலே ஒழுங்குவிட்டு மின்னு
ாக்கின ஒளியிலே பிடியுடனே வந்து புன்செய்யிலே மேயும் யானைக
ுடைய அடிகள் நடக்கின்ற நடையின் ஓசையைக் கேட்ட கானவன் உயர்
லயில் ஆசினிப்பலாவின்மேல் இட்ட பரணிலே ஏறிக் கடிய விசையி
டைய(ச)கவணையிற் கல்லை எறிகையினாலே அக்கல்லு முறிந்தவரையிட
ன்ற வேங்கையினது ஒள்ளிய பூக்களைச் சிதறி, ஆசினிப்பலாவினது
ந்ற பழம் னெகிழ்ந்தவற்றை உதிர்த்து, தேனினம் வைத்த இறா

தேமாங் கனி சிதறி வாழைப் பழங்கள்சிந்து,மேமாக கதமென் றிெ
யாற்பிசை போய துண்டே" சீவக. ௩௧. (௯) "தாழை முப் புடை
காய் வீழ்ந்து தாற்றிளங் கமுகு செற்று, வீழ்சுளை வருக்கை போழ்ந்
வெம்புலி யடிய பைங்காய்க், கோழரை யரம்பை சாய்க்குங் குட
நாடு" நைடதம். சுயம்வர. ௧௫௧. (எ) "ஓங்கிருந் தாழை நெத்
பொண்பழன் வருக்கை போழ்ந்து,தீங்கரும் பெருத்திற் றூழ்ந்த தே
திரல் சிதைய வீழும்,வீங்குநீர் மருத வேலி யிதிலே" பாகவதம். (க

சத்தன்னுவரைவக் கொன்ற. ௨௦.(ஏ)"பாளைவாய்க் கமுகி னெற்றி
படுபழ முதிர விண்டு, நீள்கழைக் கரும்பி னெற்றி நெய்ம்முறி

துரைத் திருப்பவை இங்கே ஒப்புநோக்கற்பாலன.

ரு. "இறவரை புரையுமா றிருகரை யேமத்து" (பரி. எ: ௪௦.) என்பு
இறவரை யென்பதற் கெழுதப்பெற்றுள்ளவுரையும் "இறவரை வீபு
பு - வெ. தும்பை. ௨௦-என்னு மூலமும் நோக்குக.

௬. "குருவி யோப்புதங் கவண்கலாற் குலைந்திறு லினத்தோ,டுருவ வாசிெ
புக்கன" தணிகை. நாட்டு. ௪௭.

௭. "கறவடி மாஅத்து" நற். ௨௪௩; ஐங்குறு. ௬௧,௨௧௩;'மாவி,' னறவு
கலி. ௮௪: ௧ - ௨.

௮. கவணென்பது கவணையென ஐகாரச்சாரியை பெற்றுவந்தது; இஃ
இக்காலத்து, கவண்டையென வழங்குகின்றது.

திபேதம்) * யேங்கை யொள்வீ,† அழிந்தமை, ‡ பழுத்திற்றங்கு,

ளையுண்டாம்படி உருவி, நறிய வடுவையுடைய மாவினது பசிய கொத்
லை உழக்கி, குலையுடைத்தாகிய வாழையினுடைய கொழுவிய மடலை
ழித்து, பலாவினது பழத்துக்குள்ளே தங்குஞ் சிறிய மலைகள் பொருந்தி
பரிய மலையினையுடையவனைப் பாடுவேமாக வா; என்று.

'பலவின் பழத்துட் .. , தோழி' என்றது(க)உறுபெயர்கேட்டலென்னு
மெய்ப்பாடு, முன்புபிறந்தது.

இயக்கங்கேட்ட கானவன் கல்கைவிடுதலைத் தலைவன் பின்வழிகாட்
ர்து தலைவியோடு புணர்ந்த நிலைமை அலர் கூறக்கேட்ட செவிலி தன் ம
டத்தே வெளியாக இருந்து கடுஞ்சொற் சொல்லி இற்செறித்தலாகவு
க்கல்லு வேங்கையினது செவ்விப்பூவைச சிதறினதன்மை தலைவ
ன்பம் நுகர்கின்ற மனவெழுச்சியைக் கெடுத்ததாகவும், ஆசினிப்பழத்தை
பன்படாமல் உதிர்த்ததன்மை அவன் நுகர்கின்ற இன்பத்தைக் கெடு
கவும், அஃது இருலிற் றேனைப் பயன்படாமை உகுத்ததன்மை தலை

ங்கினதாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க.

அ (உ)இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்தே
(ரு)வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற
(சு)சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை

௩. இம்மெய்ப்பாட்டிற்கே "பலவின் பழத்துட்டவகு மலைகெழுவெற்பனை
பரகேம் வா" என்பதுமேற்; தொல். மெய்ப். சூ. உ௨. பே. இ-வி. சூ. இஅ

௪. (அ) "வரைதல்வேண்டித்தோழிசெப்பிய, புரைநீர்இளவிபுல்லியவெதிரு
என்பதனுரையில் "'இலங்கும் ....மலை' எனத் தோழி இயற்பழித்
வாய்பாட்டான் வரைவு கடாவ, அதனை உடம்பட்டுப் பழித்தற்
உடம்படாதாள் 'பொய்த்தற் குரியனோ. . . .மத்தோன்றியற்று' என
தலைவி இயற்படமொழிக் துஎதிர் மறுத்தவா றுகாண்க" என்றும் (தொ
கள. சூ. கக.) (ஆ) "ஒன்றே வேறே யென்றிரு பால்வயின்" என்னு
சூத்திரவுரையில் 'இலங்குமருவித்து ..மலை' என்பதை மேற்கோ
காட்டி, "பொய்த்தவன்மலையும் இலங்கும்அருவித்து என வியந்துகூ
தமது மலைக்குமன்றி இயல்பு என்றலிற் குறிஞ்சி யுள்ளும் மலை வே
யிற்று" என்றும் (தொல். களவியல். சூ. உ.) கூறுவர், நச; (இ) இ –
நூலாரும் மலை வேறென்பதற்குமேற்கோள் காட்டுவர்; இ – வி.
சஅள. (ஈ) "இலங்கு வெள்ளருவியொடு" மது. உகக.

௫. "வானிலங் கருவிய வரையும்" தூை. நாட்டு. ௬.

௬. "மாலை யருவியு மோங்குவ னொண்டொடியா, யழுங்குவ கோம
காக்கிப்பொய்ச் சூளுற்ற வண்ணல் வெற்பே." தணிகை. களவு. சஎ

திபேதம்' * என்றன்.

கலித்தொகை சக.

எ – து: நற்றோழீ! நீ வாழ்வாயாக; தோழீ! தான் சூளுற்ற சூ
வினைப் பாதுகாவானுயப்(க)பொய்த்தவனுடைய மலையாயிருந்தும் வீழ்தலு
விளங்கும் அருவியையுடைத்து, விளங்கும் அருவியையுடைத்து, மழைபெ
லால் விளங்கும் அருவியையுடைத்து; எ – று.

இஃது என்னவியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே நிறைச்சி கோ
.... இருகால அருவித்தேனாது அருவிப்பண்மை *நோக்கிற்று.

இது மெய்யைப் பொய்யாகக்கோடலிற் (௩.) பொய்யாக்கோடலென்னு
மெய்ப்பாடு. அவைதாம் மழைபெய்து வந்த அருவியென்று அதனைப் பின்ன
விசேடித்தாள். அதுகேட்ட தோழி.

உக (அ)பொய்த்தற் குரியனே பொய்த்தற் குரியனே
(ஆ)வஞ்சலோம் பென்றுரைப் பொய்த்தற் குரியனே

க. "விண்பொய்த ஞன்மழை விழாதொழியி னும்" தேவாரம்.

உ. "இறைச்சிதானே பொருட்புறத்ததுவே" என்புழி 'இலங்கும் .. மலே' என்பதை மேற்கோள்காட்டி, "சூளைப்பொய்த்தானென்பதே கூறவேண்டும்பொருள்; அதன் புறத்தே, இவ்வனம்பொய்த்தான் மலை யகத்து நீர் திகழ்வான் (?) என இறைச்சிப்பொருள் தோன்றியவா காண்க" என்பர், நச; தொல். பொருளியல். சூ. ங௩. இ - வி. சூ ௩அ. உரையிலும் இவ்வாறே உளது.

ங. இம்மெய்ப்பாட்டிற்கே,"வானினிலங்கு .. .. ..மலே" என்பதனை மேற் கோள் காட்டினர், பேராசிரியரும்; தொல். மெய்ப். சூ. உ௨.

ச. (அ)"நம்மோரன்னோர்மாட்டுமின்ன,பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன் றின், மெய்யாண் டுளதோவிவ் வுலகத் தானே"அகம். உஅங: கரு – எ.

(ஆ) "மருளிற் பிணைந்து பொய்ச் சூளுறு வாரகொல்லை வேலான்ஞ், யிருளிற பிணைந்த இருவினை மாற்றியெல் லாங்கழிப்பி. யருளிற் பிணைந்தவ ராங்கிரு ளோடு மணைகதொப்பாம்,பொருளிற்பிணைந்தம் வாய்மையிற் பொய்ம்மை புகுந்திடினே" தணிகை. களவு. சஎஅ. கலி. உக. எ–அ, (ஆ) "அஞ்லாம் பென்றதன் பயனன்றே." கலி. கஙஉ: க. (இ) "அஞ்சலோம் பென்றார்" குறள். ககசக. (ஈ) "அஞ்ச லோம் பென்று நலனுண்டு நல்காதான்" சிலப் (உச) (உ) "அஞ்ச லோம்பென் றளிப்பு, வஞ்ச மற்றவர் வாரார்" தொல். செய். சூ. ஙஙங. பே. மேற்கோள்.

திபேதம்) நோக்கி, † விசேடிததானபொயத்தறகு

குன்றக நன்னாடன் வாய்மையிற் பொய்தோன்றிற்

(௩) றிங்களுட் டீத்தோன்றி யற்று

எ - து: *தன் குளுறவினைப் பொய்யாக்குதற்கு உரியனோ? பொய்யா
ற்கு உரியனோ? †நீ அஞ்சுதலைப் பரிகரியென்று தான் சொல்லப்பட்ட
ரைப் பாதுகாவாது விடுதற்கு உரியனோ? மலையகன்ற நன்னாட்
டையவன் கூறிய மெய்யிலே பொய்தோன்றுமாயின், திங்களிடத்
த்தோன்றின தன்மைத்து; அவ்வனம் கூறுதேகொள்; ‡எ - று.

தேற்றுதற்கு இருகாற் ‖கூறிப் பின்விசேடித்துக் கூறினாள்.

ரு (௨) இளமழை யாடு மிளமழை யாடு
மிளமழை வைகலு மாடுமென் முன்கை

வளைநெகிழ வாராதோன் குன்று

எ - து: ¶என் முன்கையில் வளை கழலும்படியாக என்னிடத்து வாரா
ன் மலையாயிருந்தும் இளமழை உலாவாநிற்கும்; இளமழை உலாவாநிற்கு
து தான் ஒருகாலத்து உலாவுதலன்றி நாடோறும் உலாவா ×நிற்கும்; எ-

கருத்தமைகி வர்து குன்முதிர்தற்கு மலையில் (௩) ** மேய்கின்ற மழை
ன்பது தோன்ற இளமழை††யென்றாள்.

து தலைவிகூறியது. மேல், தோழி கூறுகின்றாள்.

ரு. "நகைக்கதிர்மதியம்வெய்தா நடுங்கச்சுட்டிதெலுணடே."சீவக.௨௫௧

௨. (அ)" மஞ்திக்காதலன்முறிமேய்கவென், நண்கமழ்நறைக்கொடிகொண்
வியலறைப், பொஙக விளமழைபுடைக்குநாட" ஐங். உஎசு: என்பது
(ஆ) "மேற்கருக்கொண்டு முற்றிப் பயன்படுவதாய இளமுகிலே மந்
நறைக்கொடி கொண்டு புடைக்கும் நாட' 'என்னும் அதன்பழை
• வுரையும் (இ) "ஆடிய விளமழை சூடித் தோன்றம், பழந்தூங்
விடாகத்து" அகம். உஎக: கஉ - ௬. என்பதும் (ஈ) "கலங்கு தெ
டிரை மேய்ந்து கணமழை .... விலங்கல் சேர்ந்து" என்பது
(உ) 'கணமழை .. . ..திரையைப் பருகிச குன்முதிரு மளவும் மலே
யைசசேர்ந்து' என்னுமதனுரையும் (ஊ) "மாமலே தழுவிய மஞ்
போலவும" என்பதும். சீவக. ௩௨. ௪௦௦. (எ) "மஞ்சுதவழ்வெற்பு."
நைடத. பிறிவுறு. கஒ. என்பதும் 'குன்று,இளமழையாமம்' என்பதன்
பொருளே வலியுறுத்தும்.

ட. மேகம்மலேயில்மேய்தல். திருவிளை. இந்திரன் முடிமேல். ௬க.

திபேதம்)* அதுகேட்டதோழிதன், † விசேடித்தநீ, ‡ என்றுன். || கூறினள். ÷ அதுகேட்ட
நிலவி * என், × நிற்குமிதென்ன வியப்போலென, ** பெய்கிலற, †† என்று
யாரதமை,‡‡ தோனறிற்று, கருநதங்கி.

-௫ங்

கலித்தொகை ௬க.

அ (க)வாரா தமைவாரோ வாரா தமைவாரோ
வாரா * தமைகுவா னல்லன் மலேநாட
(உ)னீரத்து னின்னவை தோன்றி னிழற்†கயதது
(ந)னீருட் குவளேவெந் தற்று

குவளை..... அருள்ட.கம்த
ன்மையவாகிய கொடியவை தோன்றுமாயின் நிழலேயுடைய குளத்த
நின்ற குவளே வெந்த தன்மைத்து; நீ இவனை கூறுதேகொள்; எ -

நீருட் குவளை வெந்தற்றென்றது மருட்கையுவமம். நிழற்கயத்த
மவன இன்மையின் அற்புதமாயிற்று.இஃது உலகநடையிறந்ததோர் உவ
றி அதனேடு தலைவன் ஈரத்தினை ஒப்பித்தலிற் பெருமைபற்றி ||வந்த
னி அதுகேட்டதலைவி கூறுகின்றாள்.

உ (ந) மணிபோலத் தோன்றும் மணிபோலத் தோன்று
மண்ணு மணிபோலத் தோன்றுமென் மேனியைத்
துன்னான் றுறந்தான் மலை

எ - து: × என்மேனியைச் சேராதே துறந்தவனுடைய மலையாயிருந்த
மணிபோலத் தோன்றும்; நீலமணிபோலத் தோன்றும்; கழுவாத நீலம
ாலத் தோன்றும்; எ - ற.

க. "வாராதமைவானே .....வெந்தற்று" என்பது உவமப்போலி ஐ
னுள் கூடாபபொருளோ வெமித்தற்கு மேற்கோள்; தொல். உவம.
உச. 'உவம' இளம்.

உ. "ஈரத்து .. ...வெந்தற்று" என்பதனை மருட்கை யுவமத்திற்
மேற்கோள்காட்டி "நிழற்கயத்திற் குவளைவேவனவின்மையின் இஃ
அற்புதமாயிற்று" என்பர், பேராசிரியரும்; தொல். உவம. கு. கக.

ந. பெருமைபற்றி ஒப்புமை கொள்ளப்படு முவமைக்கு 'நீருட் .. ..
வெந்தற்று'என்பதை மேற்கோள்காட்டி உலகநடையிறந்ததோருவமை
கூறி அதனேடு தலைமகன்ஈரத்தினை ஒப்பித்தமையின் இது பெருமை
பற்றிய தாயிற்று என்பர், பேராசிரியரும்; தொல். உவம. கு. கக.

ச. (அ) மலை மணிபோலத்தோன்றல்: "மணிமலை" சிறுபாண். க. (ஆ
"மண்ணுறு மணியிற் றோன்றுந், தண்ணறுந் துறுக லோங்கி
மலையே." குறுந். நகள: சு - எ. (இ) "மணிநிறமால்வரை." (ஈ
"மணிநெடுங் குன்றே."(உ) "மணிநிறம் [illegible]

இஃதென்ன வியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோ
ற்று. கொண்ட*வெப்பத்தான் ⁰ லராது மழைபெய்து நீரம்பெறுக்கி
ண்போலத்தோன்றுமென்றுள்.

ரு (க) துறக்குவ னல்லன் றுறக்குவ னல்லன்
றொடர் வரை வெற்பன் றுறக்குவ னல்லன்
றொடர்பு வினையவை தோவ்றின் விசும்பிற்
சுடரு விருடோன் றி யற்று

எ - து: † கம்மைக் கைவிடுவான் அல்லன்; கைவிடுவான் அல்லன்
.) ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்தசிறுமலைகளையுடைய (ரு) வெற்பையுடையா
கவிடுவான் அல்லன்; அவனோடு கொண்ட ⁰ றவின்கணனோ இத்தன்மை
ாகிய கொடியவை தோன்றுமாயின் ஆகாயத்திற் றிரியும் ஞாயிற்றுள்
ருள்தோன்றிய தன்மைத்து; நீ அங்ஙனம் கூறுதேத்‡கொள்ளளைத் தோ
றினள்; எ - று.

இது மருட்கையுவமம்.

ஏனவாங்கு, ||அசை.

ரு0 ஙன்(ரு)று கின்றுற் றேழிநாம் வன்னையு
(ஞ) ளொன்றிநாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி

க. (அ) "துறக்குவனல்லன். ... .இருடோன்றியற்று" என்பல

இசைநிறைக்கு, மேற்கோள் காட்டி 'இ௩னுள் முந்துற்றசொற் பொ
ருணாத்திற்ற; ஏனைய இசைநிறைக்கண் வந்தன; இசை நிறையாவ
பாட்டுக் குறித்துவரும்' என்றும், (தொல். எச்ச சூ. உ௯. 'இசை
(ஆ) "பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே" என்பதற்கு, 'பெயரை
எச்சமாக வுடையசொல் அப்பெயரொடு'பொருள்முடிவுபெறும்'என்
பொருள்கூறி "துறக்குவனல்லன்......தோன்றின்" என்பதை அதற்
மேற்கோள்காட்டி 'இதனுள். அவன்றொடர்பெனவேண்டுதலின் அ

சிறார்" திணைமாலை. ௧௩.

௩. (அ) "சான்றவர் கேண்மை சிதைவின்றா யூன்றி, வலியாகிப் பின்னு
பயக்கு மெலிவில், கயந்திகழ் சோலை மலைநாடன் கேண்மை, நய
திகழு மென்னுமென் னெஞ்சு" ஐந் - ௭௩. இ. (ஆ) "செய்த குறியு
பொய் யாயின வாயிழையா, யைதுகொ லான்றார் தொடர்பு.
திணைமொழி. ௪௧.

௪. "ஆகின்று" ஐங்குறு. ௧௭, ௧௩௨, ௪0௩; பரி. அ: ௧0, உ௧; புறம். உ௪௩:

இ. "என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டனன்" கலி. ௪௨: உ௮.

(ரதிபேதம்) * வெப்பந்தாதுலருஅ, † அதுகேட்ட தோழி நம்மைக், ‡ கொன்னொன்று
|| ஆங்கு அசை,

மென்(க)றேட் கிழவனும வந்தன னுந்தையு
பான்றல் வேங்கைக் கீழிருந்து
மணாயர் தனனம் பலகிழ வோற்கே

எ - து: தோழி! நம் வள்ளைப்பாட்டிடத்தே நாம் பொருந்திப்பாட
மென்றேட்கு உரிமையையுடையவனும் மறைந்துநின்றுகேட்டு அருள்பண்
ணவேண்டி வந்தனன்; உன்னுடைய தந்தை மணத்தையுடைய வேங்கை

ழ இருந்து அம்மலைகிழவோனுக்கு மணஞ்செய்தலை விரும்பிக்கூறிலை
நவால், நமக்குநன்மை(௨)புண்டாகாநின்றது.இனிவருந்தாதேகொள்;சஎ-

இதனுள். தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது. இதன் இடை
ட்டுக்கள் "வலைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய, புரை தீர்கிளவி புல்லி
திரும்" (ந)என்பதனுள் இயர்பழிக்க இயர்பட மொழிந்தனள்.

இது தரவும் 'ஐஞ்சீரடி † வந்த கொச்சகமும் கொச்சகவெண்பாக்களு
ரிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்று ‡வந்த, கலிவெண்பாவின் வேறுபட்
ரச்சகக் கலி. (6

முறஞ்செவி வாரண முன்குளை கருந்திக்
கறங்குவெள் ளருவி போலிற் றாஞ்கம்
பிறங்கிருஞ் சோலை நன்மலை நாடன்
றி மறந்தான் மறக்கினி யெல்லா நமக்குச்
சிறந்தன நாநற் கழிந்தன மாயி னவன்றிறங்
கொல்யானைக் கோட்டால் வெதிர்நெற் குறுவாநாங்

வள்ளை யகவுவம் வா, இருளோநாம்
வள்ளை யதவுவம் வா;

D காணிய வாவாழி தோழி வரைத்தாழ்பு
வாணிறங் கொண்ட வருவித்தே நம்மருளா
நாணிலி நாட்டு மலை;

---

1. (அ) "சாயிறைப் பணைத்தோட் கிழமை தனக்கே, மாசின் றாதலு ம
யான்" அகம். ௩௨: கஅ-கக. (ஆ) "ஒலிபுன லூரன், கிழமை யுடைய
னென் றேட்கு" நீணைமொழியைம்பது. ௩௪.

L. ஆகின்றென்பதை இறந்த காலமாகவும் கொள்வர், புறநானூற்றுரை
காரர்; புறம். க: எ, க; கசஅ: எ.

ட. தொல். களவு. சூ. சக. இந்நூற்பக்கம், உசாஅ: உ-ம் குறிப்பு (அ) பார்க்க
திபேதம்) * என வரைவுமலிந்தமை கூறினள், † வந்த கொச்சகவொருபோகுகளுப்
†வந்தகளி,

கூ. ஆர்வுற்றார் நெஞ்ச மழிய விடுவானோ
வோர்வுற் றொருதிற மொல்காத நேர்கோ
லறம்புரி நெஞ்சத் தவன்;

[illegible]

கூ கூருநோ யெய்ப்ப விடுவானோ தன்மலை
நீரினுஞ் சாய லுடைய னயந்தோர்க்குத்
தேரீயும் வண்கை யவன்;

உ வரைமிசை மேற்றொடுத்த நெய்க்க ணிறாஅன்
மழைநுழை திங்கள்போற் றோன்று மிழைநெகிழ
வெவ்வ முறீஇயினான் குன்று;

தி எஞ்சா தெல்லா கொடுமை நுவலாதி
யஞ்சுவ தஞ்சா வறனிலி யல்லனென்
னெஞ்சம் பிணிக்கொண் டவன்;

அ என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டனன்
றாழிருங் கூந்தலென் றோழியைக் கைகவியாச்
சாயலின் மார்பன் சிறுபுறஞ் சார்தர
ஞாயிற்று முன்ன ரிருள்போல மாய்ந்ததென்

ளுயிழை மேனிப் பசப்பு.

இது முன்பு பெற்றவழிமலிந்ததனைப் பின்பு பிரிந்தவழிக் கலங்கி
யது. என்னை? தலைவன் அருமைசெய்தயர்த்தவழித் தோழி தலைவியை
றுவித்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழிப்பத் தலைவி இயற்பட
ழிந்ததனைச் சிறைப்புறமாகக் கேட்டுத் தலைவன் முன்னொருநாள்வந்து
புறஞ் சாரத் தான் ஆற்றினமை குறித்துப் பின்னொருகால் அவ்வாறு
ட அவன் சிறுபுறஞ்சாராமையிற் கலங்கி நெஞ்சொடு கூறியதாகலின்.

இதன் பொருள்.

(க)மறங்கொ ளிரும்புலித் தொன்முரண் டொலைத்த
(உ)முறஞ்செவி வாரண முன்குள கருந்திக்

ம. (அ)"மறப்புலி" பதிற். சக: எ; புறம். கO: ந; சீவக. எ௭உ.(ஆ) "மறங்
கொ ளிரும்புலி" சிலப். கஉ: உஎ.

உ. (அ) "முறஞ்செவி யானை" புறம். ௩௩௧: க௩. (ஆ) "முறஞ்செவி
வாரணம்" சீவப். கO: உ௯௭. (இ) "முறஞ்செவி யானையும்" மணி

௫0 கலித்தொகை சஉ.

*கறங்குவெள் (க)ளருவி †யொலியிற் றாஞ்சும்
(உ)பிறங்கிருஞ் சோலை (௩)நன்மலை நாடன்
௫ மறந்தான் மறக்கினி யெல்லா(ச)நமக்குச்
‡சிறந்தன நாநற் கழிந்தன மாயி (ரு)னவன்றிறங்
(௬)கொல்யானைக் கோட்டால்(எ)வெதிர்நெற் ||குறுவாநாம்
வள்ளை யகவுவம் வா, இகுளைநாம்
வள்ளை யகவுவம் வா

கக: கஉச. (ஈ) "சுளகு வார்செவித் தூங்குகைக் குஞ்சரம்" சீவ
கஎஎஅ. (உ) "முறஞ்செவி வாரண முகத்துத் தம்பிரான்" விநாய
தூர்வைதுலே. உஉ.

க. அருவி யொலியில் விலங்கு துயிலுமென்பதை (அ) "வேட்டம் பட
மூடங்குளேமான் புனிற்றுக் குருளே விழிதுயில, மோட்டு முதுநீ
பஃறலேய வருவிதூங்கு முகிழவழ்பொற்,கோட்டில்" (ஆ) "கறங்கு
லுளேயரிமான் சிறுகுருளே கவிழ்தலேய வருவியோலி, னுறங்குமு
பொலங்குமெி யிமயம்" காசி. காசியின். எ; கேதார. சு.

உ. "திவங்தோங்கிய சோலே, மலேகெழு நாடன்" குறுந். உ0க.

ங. (அ) "நன்மலே நாடன்" (ஆ) "நன்மலே ·நன்னுட" கலி. ஙஅ: உ
சக. க.

ச. (அ) "யாமுமக்குச்,சிறந்தன மாத லறிந்தனி ராயின்" (ஆ)"சிறந்தா
வழிபடஇ" கலி. ஞ: ச-ஞ, க: உங; என்பவையும் அவற்றின் குறிப்பு
ஈண்டு அறிதற்பாலன.

ரு. (அ) "இனேகுறு மகளி ரிசைபடு வள்ளேயும்" மலேபடு. ஙசஉ. '(இ
"இன்னிசைச் கோதையர், வள்ளே பாடுவர் மன்னவன் வண்மையே
அரிச்சந்திர. நகரச்சிறப்பு. எ.

அதன் குறிப்பும் ஈண்டு அறிதற்பாலன. (ஆ) "கொல்யானே" கல
ஞசு: ஙஉ, கஙச: ங; கஙச. ங-இல், கொல்யானே என்பதும் அத
குறிப்பும் பார்க்க.

எ. வெதிரினெல்லும் வேயின் முத்தும் கூறுதல் மரபு: (அ) "வேயு
பிறந்த வாய்கதிர் முத்தம், வெதிரிற் பிறந்த பொங்கியவி ழுருகெல்
பெருங். (க) ஞக: கக-கஉ. (ஆ)"வேய்கண் ணுடைந்து முத்துதிரவு
வெதிர்கண் ணுடைந்து நெல்லுதிரவும்" யா - வி. சூ. கஞ. மே
கோள், 'நலஞ்செல' எனவும் (இ) "நெற்கொ ணெடுவெதிர்க் கணந்

ாதிபேதம்) * சறங்கும், † ஒலிக், ‡ நெற்றமை, || குறுவாளும்,

எ-து:மறத்தைத்தன்னிடத்தேகொண்டபெரிதாகிய(க)புலியினதுபுஜ
ாறுபாட்டைக்கெடுத்த முறம்போலுஞ் செவியையுடைய (உ) யானை தன
முன் நின்ற (ங)குளகைத் தின்று ஒலிக்கின்ற வெள்ளிய அருவிநீரைப் ப
ுகிந்து ஒலுறத்துதலாற்றுயில்கொள்ளும் பெருக்கின்ற கரிய சோலையி
ுடைய நல்ல மலைநாட்டையுடையவன் நாம் வருந்த நம்மை மறந்தான், இ
ுவன் மறப்பானாக;(ச) *இகுளையே! ஆராய்ந்து பார்க்கின் நாம் நமக்கு அவ
றந்தபடியை மீளவும் அறிந்தேம், இனிக் கொன்றயானையின் கொம்பா
றங்கினெல்லைக் (ரு) குறுதற்கு நாம் அவன்செய்த கொடுமையின் கூற்
ள்ளைப்பாட்டாகப் பாடுவேமாகவாவெனத் தோழிஇயற்பழிக்க, அதுகேட்
லைவி தான் இயற்படமொழிவாளாகக்கருதி எடீ! நீ கூறியவாறன்றி அவ
றத்தை நாம் (சு) வள்ளைப்பாட்டாகப் பாடுவேமாக வாவென்றாள் ; எ - ,

---

யானை" குறிஞ்சி. ௩௫, (ச) "நெல்லுடை நெடுவெதிர்" (உ) "புல்வி
வெதிர நெல்விளை காடே" அகம். கஅ௫: க. ௩௧எ: கக. (ரு) "இ
யிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே" புறம். ௧0௯: ச. (எ) "நெற்பட்
கண்ணே வெதிர்சாம்" நான்மணி. ச. எனவும் வாகல் காண்.

...

சை யானை" நற். ௩௧: ௬ - ௯, ௩௫௩: க; (இ) "சிறுகட் பெருங்களி,
வயப்புலி தாக்கித், தொன்முரண் கொல்லுந் துன்னருஞ் சோலை
துறந். அஅ; (ச) "இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை வேழத்து" (
"வேங்கை, யடுமுரண் டொலைத்த நெடுநல் யானை" அகம். உஎ௨:

௩0எ: ௬ - எ.

௨. யானை, புலியைக்கொன்று மலைப்பக்கத்தி லுறங்குதல்: "கொடுவ
தாக்கி வென்ற வருத்தமொடு, நெடுவரை மருங்கிற் றுஞ்சும் யானை
கலி. சக: க - ௨.

ந. குளகென்பது இலையுணும்விலங்குணவென்பர்; அது யானையின் உண
வாகிய தழைக்கே (அ) "இன்குளகு" (முல்லை. நந.) (ஆ) "குளகமர்
துண்ட" (கலி.சந:௨௦.) (இ)"உண்குளகு மறுத்த" (அகம். நகஉ:ந.
(ஈ) 'நாகம்...... ..அதிமதுரத்தின்குளகைக் கையிலேகொண்டாச்
(சீவக. எ௫௦. உரை) எனப் பெரும்பாலும் வருகிறது.

ச. கலி. சoந: நக. "இகுளை" என்பதன் குறிப்பைப் பார்க்க.

௫. இவ்வுரையை நோக்க 'குறுவான்' என்றபாடஞ் சிறந்ததாயினு
'குறவாம், வினையெச்சமுற்று' என்ற விசேடக்குறிப்பால் குறுவ
மென்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது.

௬. வள்ளை - உலக்கைப்பாட்டு; உரற்பாட்டென்றுங் கூறப்படும்,
திபேதம்) * இனையோய் ஆராய்க.

, மறக்க,வியங்கோள். மறந்தான்மறக்கவென்றதுஅருமைசெய்தயர்த்த
நனை ஆயின் என்பனவற்றை முன்னே மாறிக்கூட்டுக. எல்லாவெ
னைப் பின்னேகூட்டுக.

"முறைப்பெயர் மருங்கிற் கெழுதகைப் பொதுச்சொ, †னிலைக்கு
பி னிருவீற்று முரித்தே " (க) என்பதனுன் (௨) எல்லாவென்று
றவாம், வினையெச்சமுற்று.

ழ்ந்துகூறத் தன்னில்வின்கண் நாம் இருக்கும் நிலைமையை நிகழ்த்தா,

ம்வருந்த நம்மை மறந்தானென்று உள்ளுறையுவமங்கொள்க. "கிழவோ
வம மீரிடத் தூரித்தே" என்னும் (௩)உவமவியற் சூத்திரத்துச் சிறப்பான்வ
றிஞ்சிமுதலிய வற்றிற்கும் ‡ உவமப்போலிகொள்க ,என்றலிற் குறிஞ்சியி
மப்போலிகொண்டார். "தோழியுஞ் செவிலியும் பொருந்துவழி நோக்கி
றுதற் குரியர் கொள்வழி யான" (௪) என்பதனால், தோழி || உவமப்போ
னிளள்.இதுபயவுவமப்போலி. இந்நிலத்து முன் உள்ளுறைகூறியவற்றிற்கு
ர்னர்உள்ளுறை கூறுகின்றவற்றிற்கும் இதுவே விதியாகக் கொள்க.

10 (ஈ)காணிய வாவாழி தோழி வரைத்தாழ்பு
(ஃ)வாணிறங் கொண்ட வருவித்தே நம்மருளா
நாணிலி நாட்டு மலை

---

௧. தொல். பெருளி. சூ. உக.
௨. எல்வரவென்பது எடேயென்னும் பொருளில் 'எலாஅ' என்றும் 'எல
என்றும் வருகின்றது.
௩. தொல். உவம. சூ. உக.
௪. தொல். உவம. சூ. ௩க.
௫. (அ)"காணிய வாவாழிதோழி"என்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்
வினையெச்சம் வினைமுதல் வினைகொண்டு முடிந்ததற்கு மேற்கோ
நன். வினை. சூ. உ௫. வி. இரா. இ - வி. சூ. உ௪எ. (ஆ) "காணியவா
வாழியதோழி" என ஒருமேற்கோள் நன். வினை. சூ. உ௫. மயிலை
நாதர் உரையிற் காணப்படுகிறது.

௬. (அ) "வாள்வனப்புற்ற அருவி .. .. ..குன்றே." ஐங்குறு. ௩௪உ. (ஆ
"வாளிலங் கருவி தாஅய் நாளே" அகம். உஎஅ: எ. (இ) "வான்வெ
ளருவி வரைமிசை யிழியவுங், கோள்வலுழுவை விடரிடை யியம்பவும்
(தொல். செய். சூ. உஉஅ. 'இயைபுவண்ணம்' இளம். மேற்.) (ஈ

எ - து: வாழ்வாயாக தோழி ! நம்மை அருளாத கொடுமைக்கு (க) நாணு நக்கின்றவனுடைய நாட்டின் மலையாயிருந்தும் பக்கமலையிலே தீர்ந்த ரியையுடைய நிறத்தைக் கொண்ட அருவியை யுடைத்தா யிராநின்றது தற்குக் காரணத்தை நம்மனத்தான் ஆராய்தற்கு வாவெனத் தோழி இய ழித்தாள்; எ – று.

கூ (உ)ஆர்வுற்றார் நெஞ்ச மழிய விடுவானோ
வோர்வுற் றொருதிற மொல்காத நேர்கோ
(ரு)லறம்புரி நெஞ்சத் தவன்

எ-து: ஒருகூற்றிற் சாயாத†நேர்நிற்கும்(ச)துலாக்கோல்போலஓர்தலுற் றத்தையே விரும்பின நெஞ்சத்தையுடையவன் தன்னான்(ரு)நகரப்பட்ட ஞ்சத்தை அழியும்படி விடுவனோ? விடான் காணெனத் தலைவி இயற்ப மாழிந்தாள். எ - று.

க. நாண்,மகளிர்க்கன்றியும் ஆடவராகிய நன்மக்களுக்கு முரித்தென்பதை (அ) "வடுப்பரியு, நாணுடையான் கட்டே தெளிவு" (ஆ) "கருமத்த ஞணுத் ஞணுத் திருநுத, னல்லவர் நாணுப் பிற" (இ) "நாணெ நல்வாணமை பண்டுடையேன்" துறன். ௯0௨, ௧0௧௧, ௧௧௩௬. ("நாணிலான் சால்பு .. ... நாடி னகை" சிறுபஞ்ச. ௪௨. என்பவ ற்றாலும் அறியலாம்.

உ. "உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி" என்புழி, "மறங்கொளிரும் பு யென்றுங் 'குறிஞ்சிக்கலியுள் 'ஆர்வுற்றா . ... .நெஞ்சத்தவ என. தலைவிகூறலும், 'தண்ணறுய கோங்க .. . . ..ஞட்டுமெ என, த் தோழி உறழ்ந்துகூறியவாறு காண்க. இதுவும் தலைவி கூ

ளிற்க மாறகளின் வரவனாய வேண்டியமாகக் ...

௪. (அ)"துலாக்கோ லியல்பே தூக்கும் காலை, மிகினுங் குறையினு நில்ல தாகலு, மையந்தீர்த்தலு நடுவு நிலைமையோ, டெய்தக் கூறப வியல் புணர்ந்தோரே"(ஆ)"துலைநா வன்ன சமநிலை" (இ)"செம்பொற்றுலை தாலமன்ன தனிநிலை" கம்ப. மந்தரை. கக.(ஈ) "ஐயந்தீரப் பொருளை யுணர்த்தலு. மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே" நன்.

ரு. 'ஆர்வு' என்பது அனுபவித்த லெனனும் பொருளில் வருதற்கு, "ஆ வுற்ற, விட்டகல இல்லாத வேட்கையும்" என்பதும் சான்றுபகரு திரிகடுகம். கரு. ஆர்வுமுறலென்பது ஆர்வுறலென வருதலுமுண்டு.

(பிரதிபேதம்) * காட்டிமலை, †காசிற்கும்.

உகூச கலித்தொகை ௪௨.

௩௮ தண்ணறுங்(௩) கோங்க மலர்ந்த வரையெல்லாம்
பொன்னணி யானைபோற் றோன்றுமே நம்மருளாக்
(உ)கொன்றுள னூட்டு மலை

எ - து: நம்மை அருளி இல்லறப்பயனை ஆளாமற் பயனின்மை ளுகின்றவன் நாட்டு மலையாயிருந்தும், தண்ணியநறிய *கோங்கம் பூத்த மலையெல்லாம் பொன்னாற் செய்த பல ஆரமணிந்த யானைகள் போ றக்து தோன்றும்; இதற்குக் காரணமென்னெனத் தோழி இயற்பழித்தா - று.

அருளாவென்பது, செய்யாவென்னு மெச்சம்.

௩௯ கருநோ பேய்ப்ப விடுவாரே தன்மலை

(௩)நீரினுஞ் சாய லுடைய னயந்தோர்க்குத்
(௪)தேரீயும் வண்கை யவன்

எ - து: தன்கொடையை விரும்பி வந்தோர்க்குத் தேரைக் கொடுக்
ாவிய கையையுடையவன் நம்மாட்டுத் தன்மலையின்நீரினும் †மென்மைய

லெனோ? ‡விடான்; வரைவனெனத் தலைவி இயற்படமொழிந்தான்; எ -

௨. (௫)வரைமிசை மேற்றொடுத்த நெய்க்க ணிறூஅன்
மழைநுழை திங்கள்போற் றோன்று மிழைநெகிழ
வெவ்வ முழீஇயினான் குன்று

---

௧. "மந்தர மென்னு மத்த யானை, நீல நெடுவரை நெற்றித் தாகிய,கோவ
கோங்கின் கொழுமலர் கடுப்புற,ஞுறைக் கடுவளி பாறப் பறந்தென
பட்ட மடுத்த கொட்டையொடு பாறவும்" பெருங். (௩) ௨௭: ௭௧ - (

௨. "அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென், றப்பா னான்கே கொன்னை
சொல்லே" தொல். இடை. ௫. ௬.

௩. (அ) "புதுவிறை வந்த புனலஞ் சாயல் .. ..நன்னற்படர்ந்த கொள்வ
யொடு" மலை. ௬௧-௪. (ஆ) "வானிநீரினுந், தீந்தண்சாயலன்" பதிற்
௮௬: ௧௨-௩; (இ) "மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு,நீரி
மினிய சாயற், பாரி" புறம். ௧௦௫: ௬ - ௮.

௪. (அ)"தேர்வீசு கவிகை, யோம்பா வள்ளல்" மலை ௩௯௯ - ௪௦௦. (ஆ
"தேர்வீ சிருக்கை" (இ) "தேர்வீ சிருக்கை நெடியோன்" புறம். ௧௪
௧௮, ௧௧௪: ௬.

௫. (அ)"என விதணத் தகிற்புகையுண்டியங்கும்,வானூர்மதியம்வரைசே
னவ்வரைத், தேனி னிறாலென வேணி யிழைத்திருக்கும், கான
நாடன் மகன்" கலி. ௩௯: ௭ - ௧௦. (ஆ) "பாய்தலித் திழிந்த

ரதிபேதம்) *கோங்கு. †மென்மையுடையன், ‡ விடானெனத்.

எ - து: பூணெகிழ்ந்து விழும்படி நம்மை வருத்தமுறுத்தினேன் குன்
றுந்தும் பக்கமலைகளின்மேலே வைத்த தேனை இடத்தேயுடைய இரு
மழையிலே நுழைகின்ற மதியைப்போலத் தோன்றுநிற்கும், இதற்குக்காரண

[illegible] குடைபுறத்தலைறுசெ தோன்றியவாறு காணக.

-றி எஞ்சா தெல்லா கொடுமை நுவலாதி

(கூ)யஞ்சுவ தஞ்சா வறனிலி யல்லனென்

னெஞ்சம் *பிணிக்கொண் டவன்

எ - து: இங்ஙனந் தோழி இயற்பழித்ததற்குப் பொருளாய், எடீ! ஒ
மல் அவன் கொடுமையைக் கூறுதேகொள், என்னெஞ்சத்தைத் தன்ன
ற் பிணித்தல்கொண்டவன் பிறரஞ்சுங்கொடுந்தொழிற்கு அஞ்சா
றனில்லாதவன் அல்லனெனத் தலைவி இயற்படமொழிந்தாள்; எ - அ

அ (உ)என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டனன்

றூழிருங் கூந்தலென் றோழியைக் கைகவியாச்

பொதிக்க ணிறுஅற் பூம்புறம் புதைஇ, மதிக்கண் மறைந்த மாசுண
மான, மணிவரை மருங்கி னணிபெற வொழுகி" பெருங். (க) இ
௩.௪-௩.எ. (இ);"முகிறவழ்பொற்,கோட்டிற் றொடுத்த விறலுமொளி
குளிர்மா மதியு மினிதுணர்வான், காட்டு கென்னக் குறமகளிர் தத்த
கணவர்க் கைதொழுவார்" காசிகண்டம். காசியின்சிறப். ஏ. (௬
"விழுமணிக் கோட்டு நெற்றி யிருவினை விளங்கு வெள்ளை, முழுமதி
யென்று வான முள்ளெயிற் றரவுங்காக்கு, மழைதவழ் சுவேத மென்னு
மால்வரை"(உ) "கலைநிறை மதியி னேடு கழைவள ரிருலைவானத், தலை
மூலை மாத ரொப்பு நோக்கரு் கயிலை வெற்பு" இலிங்க. நவருடத்தி

னடைவு. சு; நவவருடத்தினெல்லே. ௩க. (ஊ) "புடைகலந்த தே
வினங்கள் பகன்மதியை யிருளென்னப் புகுந்து மொய்க்கு, குமி
வரை" பிரமோத்தர. சிவதான. சுஉ.

(அ) "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ,தஞ்ச லறிவார்தொழில்"
குறள். சஉஅ. (ஆ) "அஞ்சுவதஞ்சி ....வாழு மியல்புடை யார்"
நாலடி. எச. இவைகளும்(இ)தறுகணன் என்பதற்கு 'அஞ்சத்தக்கவை
களை அஞ்சாதவன்' என எழுதியிருக்கும் உரையும் நன். வி. சூ. ௩க.
இங்கே அறிதற்பாலன.

....
நிபேதம்) * பிணிகொண்டவன்,

கலித்தொகை சுஉ.

(க)சாயலின் மார்பன் சிறுபுறஞ் சார்தர
(உ)ஞாயிற்று முன்ன ரிருள்போல மாய்ந்ததென்
னுயிழை மேனிப் பசப்பு

எ - து: *என்று தன்னெஞ்சுடனே முன்மொழிந்து பின்பு யாங்கள்ப
றைந்துநின்று கேட்டனளுய் மென்மையால் இனிய மார்பினையுடைய
ாழ்ந்த கரிய கூந்தலையுடைய என்றோழியை எனக்கு அவன் வரவுகூற
கையைக் கவித்து என், சிறிய புறத்தைச் சேர என்னுடைய ஆராய்
ழையினையுடைய மேனியிற் பசப்பு ஞாயிற்றுமுன்னர் நின்ற இருள்போ
கட்டதென்று யாம்† அவ்வாறுபாடவும்,அவன்(௩)சிறுபுறஞ்சாராமையின்
மேனியிற்(ச)பசப்பு மாயாமல் நின்றதெனப் பிரிந்தவழிக் கலங்கினள்; எ -

இது "சொல்லொடு குறிப்பொடு முடிவுகொள் ளியற்கை, புல்
ளவி யெசச மாகும்" (ரு)என்பதனுற் கூற்றெச்சமாம்.

இதனல், உயிர்ப்பென்னும் மெய்ப்பாடு தலைவிக்குத் தோன்றிற்று.

இஃது ஐஞ்சீரடியுஞ்சொற்சீரடியும் வந்த தரவுவந்து ஏனைய வெண்
ாய் வந்த கலிவெண்பா.

(

க. (அ)"இன்சாயன்மார்பன்" (ஆ) "சாயலின் மார்பு" கலி. சுஉ: (
கூ: ந.அ.

(ஈ) "ஆயிழை மடவார லவல மகலப்,பாயிருட் பாப்பினைப் பகல் கவ
ததுபோல... .. ..வந்தனர்" (இ) "இருளு முண்டோ ஞாயிறு இ
வின்" (ஈ) "பொங்கு பானுமுன் னிருளென முடிந்தது" (உ) "அ
கணமா ஞாலமுண் டமரு மாரிருள், பொங்குபே ரொளிவர விளிந்
போனபோல்" (ஊ) "ஆயிர கிரணத் தலர்கதிர் முன்னம், பாயிரு
கெடுமெனப் பகர்பழ மொழியும்" (எ) "ஊழுறு வறமை பரிதிவா
ஷன்முன் னுள்ளிருட் பிழம்பென வொழியும்"(ஏ)"வெங்காரிருள் பா
விளகக வொதுக்கு மாபோல்" (ஐ) "வினை முழுது மாயும் வய
கொளியோன்மின்னுக்கனகவுதயவரைமேவவிருள்வீந் திவெதுபோல்
(ஒ) "பாவம் ....சுடர்துறக்கு மிருள்போலப் பெயர்ந்த தன்றே
(ஓ)"தவனே தயத்தி விருளென்னச் சாய்ந்தான்"(ஔ)"இரவி பொ
கதிர் தெறுதலி னிரிதரு மிருளெ னத்திசை திசைதொறு முதிட
(ஃ) "சாப மொல்லைவெஞ் சுடர்மு னள்ளிரு ளெனவகன்றதே"(அஅ
"இருளை, யருணனுண்டென" (ஆஆ) "பொங்குகாரிரு ளிரவிகண்
டெனப் புலர்ந்தாங்கு"

உ. சிறபுறம் – புறக்கழுத்து.

ஈ. பசப்பு – தலைவனைப் பிரிந்திருக்கு மகளிர்க்குப் பிரி வாற்றுமையான்
வருவதொரு நிறவேறுபாடு.

ச. தோல். செய். சூ. உ0கூ.

நிபேதம்) * முன்மொழிந்த தன்னெஞ்சுடனே யென்றுமுன்பு யாங்கள், † இவ்வாறு

ரு.) வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி வாரணத்
தேந்து மருப்பி னினவண் டிமிர்பூதுஞ்

சாந்த மரத்தி னியன்ற வுலக்கையா
லைவன வெண்ணெ லறையுர லுட் பெய்திருவா

மையனை யேத்துவாம் போல வணிபெற்ற
மைபடு சென்னிப் பயமலை நாடனைத்

தையலாய் பாடுவா நாம்;

அ தகையவர் கைச்செறித்த தாள்போலக் காந்தள்

[illegible]

தோற்றலை நாணுதோன் குன்று;

உ வெருள்புட னோக்கி வியலறை யூக
மிருடேங் கிறுவரை யூர்பிழி பாடும்

வருடைமான் குழவிய வளமலை நாடனைத்
தெருளத் தெரியிழாய் நீயொன்று பாடித்தை;

௩ நுண்பொறி மான்செவி போல வெதிர்முளைக்
கண்பொதி பாளை கழன்றுகும் பண்பிற்றே
மாறுகொண் டாற்ரு ரெனினும் பிறர்குற்றங்
கூறுத றேற்ருதோன் குன்று;

0 புணர்நிலை வளகின் சூளகமர்ந் துண்ட
புணர்மருப் பெழில்கொண்ட வரைபுரை செலவின்
வயங்கெழில் யானைப் பயமலை நாடனை

மணநாறு கதுப்பினுய் மறுத்தொன்று பாடித்தை;
கடுங்க ணுழுவை யடிபோல வாழைக்
கொடுங்காய் குலைதொறூஉந் தூங்கு மிடும்பையா
லின்மை யுரைத்தார்க் கதுநிறைக்க லாற்ருக்காற்
றன்மெய் துறப்பான் மலை,

எனவாங்கு;

கூடி யவர்திறம் பாடவென் ருேழிக்கு
வாடிய மென்ருேளும் வீங்கின
வாடமை வெற்ப னளிதகக்காற் போன்றே.

33

இது — கலித்தொகை சுங.

னைப்பாடலுள் முருகனைப் பாடுவார்போல இருவர்க்கும் ஏற்பத் த
னைப்பாடத் தலைவி ஆற்றினமை *தோழி தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்
லைவன் சிறைப்புறமாகக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க)வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி (உ)வாரணத்
தேந்து மருப்பி னினவண் டிமிர்பூதுஞ்
சாந்த மரத்தி னியன்ற வுலக்கையா
(ங)லைவன வெண்ணெ (ச)லறையுரலுட் †பெய்திருவா
மையனை யேத்துவாம் போல வணிபெற்ற
(ரு)மைபடு சென்னிப் (சு)பயமலை நாடனைத்
தையலாய் பாடுவா நாம்

:. யானைவெங்கைப்புலியைத் தொலைத்தலுணடென்பதை, இந்நூற்பக்க உ௬க: க – ஆம் குறிப்பாலுணர்க.

ட. (அ) "யானை வெண்மருப் புலக்கை யறையுர லவனை யிடித்த" சீவ கஙுகஉ. (ஆ) யானைக்கொம்பை உலக்கையாகக் கொள்ளுதல் இந்நூ பக்கம் உ௬௬: உ – ஆம் குறிப்பாலும் உணரப்படும்.

டீ. ஐவனம், குறிஞ்சி நிலத்துக்கு உரியதென்றும் இது தினையை போலவே குறிஞ்சிநில மாக்களால் பயிர் செய்யப்படுவதென்று

றுள்ளது. "தேனுகு மடையை மாற்றிச் செந்தினைக் குறவர் மூந்தி வரனறி ராறுபரய்ச்சி யையவனம் வளர்ப்பர் மரதோ" என்று (கம்ப வரைக்காட்சி. ௩௪.) கம்பர் புனைந்துரைத்தனர். இதனோடு தினை பு கலந்து விதைக்கப்படுமென்பது புறம். கஙுக – ஆம செய்யுளுரையா தெரிகிறது. "மைபடு மால்வரை பாடினன்கொடிச்சி, யையவன வெண்

ணெல் குறூஉ நாடனோடு" என ஐவனவெண்ணெல் ஒன்றென்றென னும்படி கூறும் நற்றிணை. ஐவனமும் வெண்ணெலும் வெவ்வே றென்னும், மலைபடு கடாத்தினுரை.

ச. "அறை யுரல்" கலி. ௪௧: ௩. சீவக. கஙுகஉ. பெருங். (உ) க ௫0; துணை. ௬யம். ௧0௪.

ந. (அ) "மைபடு மால்வரை" நற். ௩௭௩: ௩. (ஆ) "மைபடு சிலம்பின்" குறு ௩௭௧, பரி. ௧௯: உ. (இ) "மைபடு குடுமிய குலவரை" பரி. ௧௫: ௧-௧0

ச. (அ) "பயமலை நாடன்" குறுந். ௧௪௩; (ஆ) "பாடி மி ழருவிப் பயமலை மணி. ௧௭: ௫0.

திபேதம்) * தன்னுன்னே, † பெய்திருவேம், பெய்திருவம்,

எ - து: தையலாய்! நாம் இருவேமும் ஐவனமாகிய வெண்ணெல்லை அறையாகிய உரலிலே சொரிந்து, புலியைக் கொன்ற *மதத்தான் மயங்கி
னவையுடைய யானையினது தலை யேந்தின கொம்பாலும் இனமானவண்டு
லித்துத் தாதை ஊதுஞ் சந்தனமரத்தினாலும் பண்ணின உலக்கைகளா

ற்று, முருகனைப் புகழ்வேம்போலே அழகுபெற்ற மேகம் உண்டாகின்
லைமையினையுடைய பயனையுடைத்தாகிய மலைநாட்டையுடையானைப் †ப
வம்; எ - று.

பாருள்காரணக. இஃது "இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளு ....
ரார்க்கே" (க)என்பதனுற் கொள்க. இஃது இரண்டு உலக்கையாலு
பன்கொண்டாற்போல அவன் பெயர்பாடுதலாற் பயன் கொள்ளாமைய
ன்றுறைபுவமமன்மை உணர்க.

அ (உ)தகையவர் கைச்செறித்த தாள்போலக் காந்தண்
முகையின்மேற் றும்பி யிருக்கும் பகையெனிற்

க. தொல். பொருளி.சூ.௩௪. இச்சூத்திரத்தினுரையில் இவ்வுரையாசிரிய
இறைச்சியிற் பிறக்கும்பொருளுக்கு "வேலைக .... பாடுவா நாம்
என்பதனை மேற்கோள்காட்டி 'இதனுட் புலவுநாறியும் பூநாறியு
நீதும் நன்றுமாகிய இறைச்சியாகிய உலக்கைகளாற் றலைவனைப்பாடு
பாட்டோடே கலந்து கூறத்தகாத தெய்வத்தையும் பாடுவாமென்று

பொருள் பயப்பசெய்த இறைச்சியிற் பொருளே பயத்தவாறு
இரண்டிலக்கையானும் பயன்கொண்டாற் [போல் அவை அன்றே
(போல ஐயன்பேர்) பாடுதலாற் பயன் கொள்ளாமையின் உள்ளுறை
புவம மன்மையுமு காண்க' என்று எழுதியிருக்கிறார்.

... (அ) "மரகதமணித் தாள்செறிந்த மணிக்காந்தள் மெல்விரல்கள், பயி
வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரம்பின் மிசைப்படர" என (சிலப். ௭
௧௦ - ௧௧.) இவ்வுவமை ஒருவாறாக மாறிவந்திருத்தல் இங்கு ஒப்
நோக்கற்பாலது. (ஆ) இவ்வணிகலத்துக்குள்ள தாள், தாழ், தாட்கூட்
தாள்செறியென்னும் பெயர்களை நோக்கின், இது முதலிற் காலணியி
பெயராயிருந்து பின்பு கைவிரலணிக்கும் வழங்கியிருக்குமென்
தோற்றுகிறது. (இ) "வாள்புரை விழியாயுன் மலரடி யணிமான
தார்ப்புரை தவிர்வைகுந் தகைஞிமிறிவைகாணாய்" என்று (கம்ப. வன
௧௭.) கம்பர் கூறியிருத்தலும் நோக்கத்தக்கது. இது கைவிரலணிக்கு
நெடுநாட்குமுன்னே வழங்கப்பெற்றதென்பது, (ஈ) "கொடுங்குழை

திபேதம்) * புகரை † பாடுவேமென்றான். வெறிவாரணம் - மதத்தானமயங்கி

[illegible]

(௧)கூற்றம் வரினுந் தொலையான்றன் (௨)னட்டார்க்குத்
தோற்றலை நாணாதோன் குன்று

எ-து: பகையென்றுகூறிற் கூற்றுவன்எதிர்வரினுங் கெடானாய்த் தன்னை
வுகொண்டார்க்குத்தோற்றலைநாணாதவனுடைய மலை, (௩) தம்பி அழகி

பெய்த செ[மு]ஞ்செவிப் பேதை, சிறுதாழ்செறித்த மெல்விரல்சேப்
வாளையீர்ந்தடி வல்லிதின் வதைஇப், புகையுண் டமர்த்த கண்ண
நற். கஉO: ந. - சு. (உ) "மரகதத் தாள்செறி, காந்தண் மெல்வி
காப்ப வணிந்து" சிலப். (சு) கள - அ. என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

ர. (அ) "கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே" பதிற். கச: க
(ஆ) "கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு, மாற்றலதுவே
படை" குறள். எசுகூ. (இ) "அருங்கவை ரமனுமாற்றான்" சீவக. ககக
(ஈ) "கூற்றுவன் றன்னெடிவ் வுலகங் கூடிவர், தேற்றன வென்
னும் வெல்ல வேற்றுள, மாற்றவன் றம்பி" (உ) "கூற்றையுங் கட்பொ
ருறுகக் காண்பரே, லூற்றுறுகுருதியோ டுயிருமுண்பரால்" கம்ப
விபீடணனடை. சுஅ. இலங்கை கேள்விப். உஉ. (ஊ) "மாமறலியே
வரினுந், தோற்க லாதவர் மூவருந் தம்முயிர் தோற்றார்" வில்
பதினான்காம்போர். ககஅ.

ட. (அ) "நட்டார்க்குத்தோற்றலை நாணுந்தோன்" என்பதனை 'அதற்கு வினை
யுடைமையின்' என்னும் நான்காம் வேற்றுமையை முடிக்கவரு
பொருள்வேறுபாட்டிசூத்திரத்து 'அப்பொருட்கிளவியும் அதன்பா
என்பதற்கு மேற்கோள் காட்டினர், நச்சினார்க்கினியரும் வேறொரு
வரும்; (ஆ) சேனாவரையர் 'நட்டார்க்குத் தோற்கும்' என இதனை
உரைநடையாக எடுத்துக் காட்டினர்; தொல். வேற்றுமை. ரு. க
(இ) "ஆதியென்றதனானே... ....'நட்டார்க்குத் தோற்றலை நாணு
தோன்' என்பனபோல இதற்கு இதுவென்பது படவருவன பிறவு
கொள்க" என்பர், இ - வி. உரையாசிரியர்; இ - வி. ரு. உOச. (
"[illegible]

[illegible]
உ. என்பதும் அதன் குறிப்பும் "மணிச்சிறைத் தும்பி" குறு நகஉ
என்பதும் "தும்பி, யரியினங் கடிக்குஞ் சுரிவணை ரைம்பாற் என்
(அகம். உஉங. கக - உ) கருங்கூந்தற்குத் தும்பி உவமையாக்க
பெற்றிருத்தலும் "நிறங்கருகித் தும்பி பாய்ந்துகைத்தனவே" (சீவக

கஉஉஅ) என்புழி 'இயல்பாகக் கருகினவேனும் இவ்வருத்தத்திற்கு கருகியென்றார்' என்றெழுதியிருக்கும்விசேடவுரையும் இங்கேஅறித பாலன.

இரண்டாவது குறிஞ்சி எ.

டைய(க) மகளிர் கைவிட்ட தாட்கூட்டாகிய நீலக்கடைச்செறிபோலக்(ர்த்தளினது முகையின்மேலே அஃது அலருங்காலம் பார்த்திருக்கும்; ஏ- என்பதனால், நஞ்சுற்றத்தார் மனநெகிழ்ந்து வரைவிற்கு உடம்படு லம்"பார்த்திருக்கின்றனென்றனாக உள்ளுறையுவமங் கொள்க. இது ட வமப்போலி. போலவென்னும் வினையுவமம் இதற்குச சிறப்புக்கொடுத்

க. மகளிர்கைக்குக் காந்தள் உவமையாகக் கூறப்படுதலே கலி. இ ந - ச - ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க; கையென்றது விரலையெனி (அ) "நெடுவரையிசைஇய காந்தண்மெல்விரல்" (ஆ) "செழுங்குலை காந்தள் கைவிரல்பூப்பவும்" (இ) "விரலே ....காந்தள தொழுமுகை போன்றன" (ஈ) "காந்தண் முகைபுரை விரலின்" ("காந்தண முகிழ்விரலாற் கண்ணியுறைகதொடாள்"(ஊ)"காந்தள செம்முகைகை, விரலென்றகொல் செறித்தார்"(எ) "காந்தண் மெ முகையின் முகிழ்விரல் குவித்து" என்பன ஒப்புநோக்குக.

உ. (அ) "அகவிளக்காந்த வலங்குலைப்பாய்ந்து, பகவையிழைந்த பல் ணிரு அற், றேனுடை நெடுவரை" நற். கஅ௯:, அ - கo. (ஆ) "காந்

மலர் கருந்தா அருந் தும்பி" (உ) "காந்தட், கொழுமடற புதுப்பூஞ்
தும்பி" அகம். ௧௦௮: ௧௫ - ௬, ௧௩௮: ௧௪-௮. (ஊ) "கல்லோங் கு
வரைமேற்காந்தண்மலராக்காற்,செல்லாவாஞ்செம்பொறி வண்டினப்
நாலடி. உ௮௩. (எ) "குலேயுடைக் காந்த ளினவண் டிமிரும், வரைய
நாடனும்" ஐந்திணையெழு. ௩.(ஏ)"நாணிறச் சுரும்பும் வணடு தன்மல
யணியிற் சாரத்,தேனுக மலர்ந்து சாய்ந்த சேயிதழ்க் காந்தட் செம்பூ
கம்ப. கார்கால. உ௬. (ஐ) "பொன்மணி வண்வீழ்ந்த காந்தள
போது போல" திருவிளை. திருமணப். ௧௫௪. எனக் காந்தளில் வண
மொய்ப்பதாகக் கூறுதல் காண்க. (ஒ) "சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூ
காந்தள்" முருகு. ௪௩. என்பதன் அமைதி 'தான் விரும்புதலிக
எனப் பெய்துரைத்த அதனுரையால் அறியலாகும். (ஓ) "நெரு
பவிர்த்தனைய காந்த ணிரைநிரை மலர்ந்து நிற்ப, சுருப்பின நெரு
பென் றெணணித் தூரத்தே யகலுங்காட்சி,பருப்பதச் சிலேக்கைகாத
பயந்தவன் முடிக்க ணேற, விருப்பன வென்று மூசா திடையொழி
தகல்வுபோன்ற" என்பதும் அதுவே. (ஔ)"மலர்ந்த காந்தள் மா
தாதிய, கம்பறைத தும்பி சூர்நசைத் தாஅய்ப், பறைபண் ணழியு
பரசோ வெவ்வரை" என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலது.

(பாடபேதம்) * பாத்திருக்கின்றுறென்றுளாக

ன்றது. (க) தொலேயாமையுந்(உ)தோற்றலே காணுமையும் முருகனுக்கு
ாதல் புராணங்களான் உணர்க.

௨ †வெருள்புட ணேக்கி வியலறை யூக
மிருகேங் கிறுவரை யூர்பிழி பாடும்

(௯)வருடைமான் குழவிய வளமலை நாடனைத்
தெருளத் தெரியிழாய் நீயொன்று பாடித்தை

[illegible] இருளைச்சிறந்த பக
லயிலே ஏறி இறங்கி ஆடும் வருடைமானின் குழவிகளையுடையனவாகி
ரப்பத்தையுடைய மலைநாடனை விளங்க நீயொன்று பாடுவாயென்றாள்; எ - ஆ

(௪)பாடித்தை,முன்னிலை வினைத்திரிசொல்;வருடைமான்குழவி தன் இ
யான் வெருளத்தகாத யூகத்தை வெருண்டாற்போல ‡நீயும் நஞ் சுற்ற
ர் வரைவிற்குடம்படாரோவெனக்கருதிச் சுற்றத்தாரை வெருளாநின்றாய்
து தகாதெனக் கூறினளென உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவம
ாலி. "தவலருஞ்|| சிறப்பினத் தன்மை நாடின், வினையினும் பயத்தினு

ர (அ) "ஓங்குவிறற் சேஎ, யாரா வுடம்பினீ யமர்ந்துவினை யாடிய
போரால் வறுங்கைக்குப் புரந்தா னுடைய... .. ..திருந்துகோல்
ஞமன்றன் மெய்யிற் பிரிவித், திருங்கண் வெள்யாட் டெழின்மறு
கொடுத்தோன்" பரி. ௫: ௫௪ - ௬௨ என்பதனாலும் (ஆ) "இவ்வ
றமரர் பொருமெல்லையி லீசன் மைந்தன் ... ...ஐவாளியினு
சமனுற்ற வடக்கினனல்" கந்த. திருவிளை. ௫௧. என்பதனாலும்
தொலையாமை விளங்கும்.

ட இது குறிக்குஞ்செய்தி, தந்தையாரை வலம்வந்து தமையனார் முன்ப
பழம்பெற இவர் உலகுசூழ்ந்து பின்புவந்தனரென்பதோ,வள்ளிநாயகி
யாரால் மாலைகொண்டு இவர் கைபிணிக்கப் பெற்றனரென்பதோ
உடன்பயின்ற மழுவா ணெடியோன் குருகுபெயர்க் குன்றந் துளைக்க
இவர் ஆற்றியிருந்தனரென்பதோ, வேறியாதோ, புராணம் வல்லார்
வாய்க்கேட்டுணர்க.

ட (அ) குழவியென்னும் இளமைப்பெயர் வருடைக்கும் வருமென்பதற்கு
"வருடைமான்குழவிய வளமலைநாடனை" என்பதுமேற்கோள்; தொல்.
மரபு. ௫. ௧௮. ௩௪. சீவக. ௩௫௫-ஆம் செய்யுளின் உரையும்பார்க்க.

(ஆ) குழவியென்பது வருடைக்குமுரிய மரபுப்பெயரென்பர் மயிலை நாதர். நன். பொது. சூ. ௩௪. (இ) கலி. ௫௦: உக-உ. பார்க்க. (ஈ) வருடையின் செய்தியை கலி. ௫௦: ச-ஆம் அடிக் குறிப்பிற் காண்க.

'. பாடித்தை கலி. ௬௦' ௧௦.

றுப்பினு முருவினும், பிறப்பினும் வருஉம் *திறத்த வென்ப" என்னும் (வமவியற் சூத்திரத்தில் 'திறத்த'என்றதனால் தலைவன் நாட்டினுள்ள றித் தலைவிக்கேற்ற உவமைதோன்றச் செய்தலுங் கொள்கவென்றார்.

௭ஈ நுண்பொறி (உ)மான்செவி போல (௩)வெதிர்முளைக்
கண்பொதி பாளை கழன்றுகும் பண்பிற்றே
(ச)மாறுகொண் டாற்று ரெனினும் பிறர்குற்றங்
கூறுத றேற்றுதோன் குன்று

எ – து: செல்வமுதலியவற்றொடு மாறுகொண்டு அவற்றைப் †பொ றுப்பரென்று பலருங் கூறினும் பிறர் குற்றத்தைக் ‡கூறுதலை அறியாதவ ன்று நுண்ணிய பொறியையுடைய மானினுடைய செவியைப்போ ங்கின் முளையினது கண்ணைப்பொதிந்த பாளை கழன்றுவீழும் பண்பி டைத்தெனத் தலைவிகூறினாள்; எ – று.

இதனால் அவன் வரையாமையின் நம்மேனியிற் றோன்றிய வருத்தமு கி நம் மேனியும் இனிப் பொலிவுபெறுமெனக் கூறினாளாக உள்ளுவ மங்கொள்க. இஃது உருவுவமப்போலி.குற்றங்கூறுதல்தேற்றாதானென ஞ்செய்த தீங்குகளையுங் காணானென்றான். முருகனும் திருமேனிகொண் தலின் அவற்கும் குற்றங்கூறாமை || ஏற்றினாள். மேல் தோழிகூறுகின்றாள்

புணர்நிலை (ரு)வளகின் குளகமர்ந் துண்ட
(௬)புணர் மருப் பெழில்கொண்ட வரைபுரை செலவின்
வயங்கெழில் யானைப் பயமலை நாடனை
(௭)மணநாறு கதுப்பினுய் மறுத்தொன்று பாடித்தை

[illegible] கழகும்" தணிகை. ந(
நாட்டுப். ௩௭.

௫. "எழாநெற், பைங்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளர்ப்பின், வளையி(
வறுங்கை" புறம். உ௫௩: ௩ - ௫.
௬. "மாறுகொண் டோரா மனத்தின னாகி" மணி. உ௩: ௧௪௩.
௭. "இலகு காழகிற் சந்தனப் பொதும்பரெவ் விடனும், வளகு மேய்ந்(
சேவகங்கொளு மாமத மொழுக்கும்" தணிகை. திருநாட்டு. ௩௧.
௮. "புணர்மருப் பியானை" சீவக. ௧௬உ௧. "யானைப் புணர்மருப்பு" சீவக
உ௦௮௧, உ௧௧௧.

௯. "அரிவை கூர்தலி, னறியவு முளவோ" குறுந். உ.
(பேதம்) * நிறத்தியல், † பெருநிருப்பர், ‡ கூறுதலறியாதவள், || எற்றினுன் புணர்நி(

எ - து: பிடியோடு கூடிய நிலைமையினை *யுடைய வளகென்னும்புதலினை
ழைலிய மனம்பொருந்தித் †தின்ற, இணைந்த கொம்புகள் அழகுகொண்
ரை கடந்ததனையொக்குஞ் செலவினுல் விளங்குகின்ற அழகினையுடை
கிய யானைகளையுடைய பயனையுடைய மலைநாட்டினை மணம் நாறும் மயிரி(
டையாய்; முன் இயற்பட மொழிந்ததனை மறுத்து இனி இயற்பழித்
று ‡பாடுவாயாக; எ - று.

நிலைமையையுடைய யானை, தின்ற யானை, அழகினையுடைத்தாரி
னையென்க.

மருப்பெழில்கொண்டவுரை, இல்பொருளுவமை.

இதனால் (க) விலங்குகளுந் தமக்கு வேண்டுவனவற்றை நுகர்ந்து வருத்
மின்றி ஒழுகினாற்போல நாமும் நமக்கு வேண்டுவனவற்றை நுகர்ந்து இ
த்தையும் நிகழ்த்தி வருத்தமின்றிஒழுகுமாறு வரைந்துகொள்வனென்
க உள்ளுறையுவமங் கொள்க. இது பயவுவமப்போலி. மறுத்தொன்
டித்தை — என்றதன் பயன் இவள் களவொழுக்கம் கருதாமல் வரைந்
டலே கருதினனெனத் தலைவன்உட்கொண்டு கடிதின்வரைதலாம். = அ
ட்ட தலைவி கூறுகின்றாள்.

மகாமங்காய குலைந்தா றாஉங துஙகு மடுமடையா
(ச)வின்மை×யுரைத்தார்க் கதுநிறைக்க லாற்றாக்காற்
றன்மெய் துறப்பான் மலை

ச. (அ) "கோழிலை வாழைக் கோண்மிகு பெருங்குலை, யூழுறு தீங்கனி
புண்ணுனாத் தடுத்த, சாரற் பலவின் சுளையொ டூழ்படு, பாறை நெடுஞ்
சுனை விளைந்த தேறல், லறியா துண்ட கடுவ னயலது,கறிவளர் சாந்
மேறல் சொல்லாது, நறுவீ யடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்கும், குறிய
வின்ப மெளிதி னின்மலைப், பல்வேறு விலங்கு மெய்து நாட, குறித்
வின்ப நினக்கெவ னரிய" அகம். உ: ௧ - ௧0. (ஆ) "எழுங்குலை
வாழையி னின்கனி தின்றிள மந்தியந்தண, செழுங்குலை வாழை நி
லிற் றுயில்சிலம்பா" கோவையார்: உ௫0.

ரு. "கடுங்கணிரும்புலி" கலி: சுடு: உந - ௬.

சு. (அ)"கொம்புலி யடிய பைங்காய்,கோழரையரம்பை"நைடதம். சுயம்
கடுசு. (ஆ) "கதலிப் புலியடிக் குலை" சீறா. நாட்டு. ௩அ.

௩. "ஈத லிரந்தார்க்கொன் றாற்றா து வாழ்தலிற், சாதலுங் கூடுமாமற்று
கலி. ௬௧: ௧௧-௨. என்பதும் அதன் குறிப்பும் இங்கே ஒப்புநோக்க
பாலன.

(பிரதிபேதம்)* உடையயானையைகென், † நின்றயானை இனைக், ‡ யானையெயென்னுன் தோ
மருப், || இன்றியேநழுகின்றும், ÷ என்றதனும்பயன், = கடுக்கனழுை
× உரைத்தாற்கு.

இரண்டாவது குறிஞ்சி எ. ௨.௬

எ - து: மிடியாலே பொருளின்மையைச் சொன்னார்க்கு அப்பொரு
அவர்க்கு] நிறைத்தலாற்றாதபொழுது தன்மெய்யைத் துறக்குமவன்மலை
ண்மையையுடைய புலியின் அடியைப்போல வாழையினது விளந்தக
லைகடோறும் தாங்கும்; * எ - று.

காடியன்போற் றோன்றினன், அவன் இனி வரைந்துகொண்டு நம
னியனுவனென உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

இனி முருகற்கு ஏற்றுங்காற் பிறவித் தமோற்றத்தான் வீடு பெ
ன்மையை உரைத்தார்க்கு அவ்வீடு பெறுந்தன்மையைத் தான் நிறைவித்த
வர்கள்கொள்ளமாட்டாதகாலத்துத் தன்றிருமேனியைக்கைவிட்டு அவர்க
ளத்தே தங்குகின்றவனெனக் கூறுக. "ஒருநீ யாகத் †தோன்ற விழு
பறலரும்பரிசினல்கும்"என்றார்(க)முருகாற்றுப்படையில்,(உ) "தன்னையுன்
பன்னை, யாக்கிய போழ்தே யானவ னாயினேன்" என்பதனாலும் உணர்க.

எனவாங்கு
எ - து: என்று; எ - று.
ஆங்கு, அசை.

௬ கூடி யவர்திறம் பாடவென் றோழிக்கு
வாடிய மென்றோளும் வீங்கின
வாடமை வெற்ப னளித்தக்காற் போன்றே

எ - து: யானுந் தலைவியுங் கூடித் தலைவன் றிறத்தையும் முருக
றத்தையும் பாடினேமாக, என்னுடைய தோழிக்கு அசைகின்ற மூங்கி
டத்தாகிய வெற்பையுடையவன் அளித்தபொழுது போன்று முன் அளி
யான் மெலித்த மெல்லிய தோள்களும் சிறந்தன ; எ - று.

எனத் தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்த் தலைவன் சிறைப்புறமாகக் கூறினா
ன் கடிதாக வரைதற்கு.

இதனால், தலைவற்குச் சூழ்ச்சிபிறந்தது.

இப்பாட்டு முழுதும் முருகற்குப் பயன்படாது தலைவற்குப் பயன்பட்
றவாறு உணர்க.

இது கொச்சகங்களும் விரவி வந்தமையிற் கலிவெண்பாவின் வேறுபட்
த கொச்சகம். (எ

ர. முருந். உகூச-இ. அங்கு இப்பகுதியின் இறுதிச்சொல் நல்குமதியென்
கொள்ளப்பட்டு அதற்கு ஏற்ப இலக்கணக்குறிப்பும் எழுதப்பெ
றிருக்கிறது.

வந்துள்ளது.

திபேதம்) * எனத்தலைவிகூறினள்புலியடி, † தோன்றி.

34

(௪௪.) 'கதிர்விரி கனைசுடர்க் கவின்கொண்ட நனஞ்சார
லெதிரெதி ரோங்கிய மால்வரை யடுக்கத்
ததிரிசை யருவிதன் னஞ்சினை மிசைவீழ
முதிரிணர் ஊழ்கொண்ட முழவுத்தா ளெரிவேங்கை
வரிநுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப்
புரிநெகிழ் தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித்

திருநயர் திருந்தன்ன தேங்கமழ் விறல்வெற்ப;
அ தன்னெவ்வங் கூறினு நீசெய்த வருளின்மை
யென்னையு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு
நின்னையான் பிறர்முன்னர்ப் பழிகூற றுணி;
கக கூருநோய் சிறப்பவு நீசெய்த வருளின்மை
சேரியு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டாங்
கோருநீ நிலையிலை யெனக்கூற றுணி;
கச நோயட வருந்தியு நீசெய்த வருளின்மை
யாயமு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு
மாயநின் பண்பின்மை பிறர்கூற றுணி;

எனவாங்கு;

கஅ இனையன தீமை நினைவனள் காத்தாங்
கனையரும் பண்பினு னின்றீமை காத்தவ
ளருந்துய ராரஞர் தீர்க்கு
மருந்தாகிச் செல்கம் பெருமநாம் விரைந்தே.

இது வரையாது வந்தொழுகுந் தலைவனை, தோழி, தலைவியது க

(க)கதிர்விரி கனைசுடர்க் கவின்கொண்ட (உ)நனஞ்சார*
லெதிரெதி ரோங்கிய மால்வரை யடுக்கத்

க. கனைசுடர், கலி. கஉ0: அகம். சஎ: க.

உ. "நனஞ்சாரல்" கலி. சடு: க. ருஉ: க.

[illegible]பதம்) * மிகுதியு மலரின்றமையும்.

ததிரிசை யருவிதன் னஞ்சினை மிசைவீழ
(க)முதிரிண ரூழ்கொண்ட (உ)முழவுத்தா (ங)ளெரிவேங்கை
(ச)வரிநுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப்
புரிநெகிழ் (ரு)தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித்
திருநயந் திருந்தன்ன தேங்காழ் (சு)விறல்வெற்ப

எ-து: எதிரே எதிரேஓங்கிய பெருமையையுடைய மலையினது அகற்சிவ
டையசாரலில் (எ) இளஞாயிற்றினுடைய விரிகின்ற செறிந்தகிரணங்க

டைய அழகைத் தன்னிடத்தேகொண்ட மாணிக்கப்பாறையிலே நிற்
ம் முழங்குகின்ற நூசையையுடையவாய் இரண்டுமலையினின்றும் வீழ்கின்

க. (அ) "முதிரிணர்" (ஆ) "முதிர்கோங்கின் முகை" கலி. ருசு: உ, உ
(இ) "முதிர்மலர்" பெருங். (ச) ரு: சஅ.

உ. (அ) "முழாவரைப்போந்தை" (ஆ) "முழா அரைப் போந்தை" (புற
அரு: எ. ௩எரு: ச.) (இ) வேம்பின் முரவை முழுமுதல்" (பதி
ரு-ம் பதி.கங-ச) என மரத்தினடிக்கு முழவு உவமிக்கப்படுதல்காண்

ங.எக: ங - ச; (ஆ) "எரியருள் வேங்கை" ஐங். உகச; (இ) "
யிணர்வேங்கை" பரி. கக: எஎ; (ஈ) "எரிவேங்கை" கலி. சரு: க
(உ) "எரிமருடோன்றல வொண்பூ வேங்கை" (மூ - ம்) அகம். உக
உ௦ - உக.

ரு. "நான்மருப்பின் மதயானை கறியபைந் தாமரை மடந்தையைத், தே
மதர்ப்பத் தினைத்தாங்கு" என்புழி 'நான் மருப்பென்பது யா
யிரண்டினை யுணர்த்திற்று' என்று விடயமும் 'இரண்டானை பக்கத்

நின்று நீரைச்சொரிய நடுவே தாமரைப்பூவிலே யிருந்த திருமகளை
தினை,;தாற்போலே' என்று பொருளும் கூறி "வரிநுத லெழில்வேழ

.. ..திருகயந் திருந்தன்ன" என்பதை மேற்கோள் காட்டின

நச. சீவக. உருகரு. (ஆ) "நிரைத்த யானை முகத்துவரி கடுப்ப" ந

கஎகூ: ரு; (இ) "களிறு தன், வரிநுதல் வைத்த வலிதேம்பு தடக்கை

அகம். ருசகூ: கக - உ. (ஈ) "களிற்று முகவரியின்" புறம். கககூ: உ.

௩. "பெருமலர்ப் பிரிந்த திருமக ளம்மல,ருங்கவினெய்தச் சென்று சேர்

தாங, கருவகலத் தொண்மனை பொலியப், பெருந்தகைத தோ
பெயர்ந்தனை சென்மே" தமிழ்நெறி. மேற்.

௪. "விறல்வெற்பு" இந்நூற்பக்கம் ருக - ரு - ஆம குறிப்பும கலி. ருரு:

'விறன்மலை' என்பதன் குறிப்பும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௫. (அ) "வீறு பஞ்சின்றி யமுதநெய் மாட்டிய விளக்கே, சீறு வெங்கதி
செறிந்தன பேர்கல திரியா, மாறின் மண்டில திரப்பிய மாணிக்
மணிக்கற், பாறை மற்றொரு பரிதியிற் பொலிவன பாராய்" என்பு

லாதலைகொண்ட முழவுபோலுந தாளினையுடைய பெருப்புபோ
வக்கை, புகரினையுடையமத்தகத்தினையும் அழகினையுமுடைய (க) யானை
ளொடு கூடிய நீரை மேலே சொரியாநிற்க எக்காலமும் முறுக்கு நெகிழ்
மரைமலரினது அழகையுடைய(உ)அல்லியிலே(ரு)வீறுபெற்றுத் திரும

ரும்பியிருந்தாலொத்த தேனுறும் வெற்றியினையுடைய வெற்பனே ; எ -

சுடரின் கவினைக்கொண்ட அடுக்கமெனவே மாணிக்கப்பாறை பெ
ம் பொருள் தந்தது. எதிர் எதிர் ஓங்கிய வரைகளைத் தலைவன் சுற்றத்தா
லைவி சுற்றத்தாருமாகவும், அவற்றிடையடுக்கத்தைத் தலைவன் மனையாகவு

ரண்டருவியும் வீழ்கின்றதனை இருவகைச்சுற்றத்தாருஞ் செய்கின்ற சிறப்
ராவும், இணர் ஊழ்கொண்டதனைப் புதல்வர்ப் பயத்தலாகவும், வேங்கை
பத் தலைவியாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது பயவுவமப்போ
தலைற் கூறியது நின் நாட்டில் உறைகின்ற வேங்கை சிறப்பெய்தில
ாலத்தலைவியும் நின்னில்லின்கண்வந்து சிறப்பெய்துமாறு கடிதின்வரைந்
ாள்கவென்றதாயிற்று. வரிநுதலெழின் முதலாக திருநயந்திருந்த(ன்
யன்ற வினையுவமம் *முற்கூறிய உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கரு
ாருட்குச்சிறப்புக்கொடுத்தாலும்உள்ளுறையுவமம்போலத் திணையுணர்தலை
ர்ளாது நின்றது. இதற்கு (சு)விதி முற்கூறினும்.

(கம்ப. சித்திர. கஞ) இதனோடு ஒப்புநோக்கற்பாலது. (ஆ) "மஞ்
ளாவிய மாணிக்கப் பாறையின் மறைவ, செஞ்செவேநெடு மரகத
பாறையிற் றெரிவ, விஞ்சை நாடியர் கொழுநரோ டினர் விமல
பஞ்ச ளாவிய சிறடிச சுவடுகள் பாராய்" என்றும் (கம்ப. சித்திர. உ
'மாணிக்கப்பாறையிடத்து' என்றும் (கலி. சுஙு. உரை) பிறவிடத்து
மாணிக்கப்பாறை கூறப்படுதலும் காண்க.

தேமலர்மே, லொள்ளிழை யவளொடுதா ளுருவநுண ணுசுப்பின்ளுள்
(சீவக. உசஙக.)(ஆ)"தைய லாளையோர் தாரணி தோளினு,னெய்
ளோதியி னீர்முகத் தெற்றினன், செய்ய தாமரைச செல்வியைத் தீ
புனல், கைவி ளுட்டுவ களிற்றர சென்னவே" (கம்ப. நீர்விளை. உ

(இ) "நடுவே திருவும் இரண்டுபுறத்தும் இரண்டுசெங்கழுநீர்ப்பூவு
இரண்டு பிடியுமாக வகுத்த உததரக்கற்கவி" (நெடு. அக - ரு. விசே
வுரை) என்பனவைகளும் இந்நூற்பக்கம் உகஎ: ச. (அ) குறிப்பும் இங்
அறிதற்பாலன.

உ. (அ) "அல்விசே ரணைமிசை"(ஆ) 'அல்லியுட் பாவையன்னாள்?' சீவ
கசுஉ, கஙூ; (இ) "அல்லி யங்கமலை" கூர்ம. இராமனவ. கoரு.

ரு. வீறு - வேறொன்றற்குமில்லாத அழகு.

சு. இந்நூல் உகக - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

(திபேதம்) * முதற்கூறிய.

(க)தன்னெவ்வங் கூரினு நீசெய்த வருளின்மை
யென்னையு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு
நின்னையான் பிறர்முன்னர்ப் பழிகூற றோணி

"தன்னெவ்வம் .... .பழிகூற றோணி" என்றபகுதியை, (அ)'காத
மிகுதியுளப்படப்பிறவும்'என்புழி,பிறவுமென்பதனால் தலைமகள்தன்
ய[ழி](றி)த்தமை (தோழி) கூறுதலும் தலைவன் மாட்டுவரும் இடை
றஞ்சுதலுங்கொள்கவென்றுகூறித் தலைமகள்தன்னைய[ழி](றி)த்ததற்
இளம்பூரணரும்,(ஆ)'என்னரும்பன்னகை கண்ணியவகையினும்'எ
புழி, பலவகைகுறித்த பகுதி என்னைமறைத்த லெவனாகியரென்று
அறியாள் போறலும் குறியா[ள்] கூறலும் படைத்துமொழி கிளவியு

தலைவி குறியாததொன்றைத் தோழி கூறினதற்கு நச்சினார்க்கினியரு
தொல். கள. சூ. உ௩. (இ) தலைமகளறிவு தலைமகற்கு அறிவுறுத்தற்
காற்கவிராசநம்பியும்; நாற்கவி. சூ. கசுசு மேற்கோள் காட்டின

(ஈ)"ஊரல ரெடுத்தரற்ற வுள்ளாய்நீ துறத்தலிற், கூறுந்தன் னெவ்
நோ யென்னையு மறைத்தாளென் " கலி. கஉச : ரு - சு. (
"தானும் யானுமென் றிருவே றிலமே, யானு மறியாக் கரப்பினன்
மானுங் கன்னி வரையர் மகளே" தமிழ்நெறி. மேற். (உ)"கன்னி
ருற்றநோய் கண்ண னார்க்குமஃ, தின்னதென் றுரையலர் நாணின்

சீவக. கo௨அ. (எ) "மெல்லிய வொருத்திதான் விருமபுஞ்சேடியை
புல்லிய கையினள்போதி தாதெனச, சொல்லுவா னுறவுற நாணு
சொல்லல, னெல்லையில் பொழுதெலா மிருந்தவிம்மினுள்" கம்ப.
உண்டாட்டு. சகூ. (ஏ) "தாமுறு காமத் தன்மை தாங்களே யுரைப்
தென்ப,தாமென லாவதன்றாலருங்குல மகளிர்க்கம்மா" கம்ப. சூர்ப்
சஙி. (ஐ) "தையனல்லாள்பழி சாற்றவல்லா, னென நாணி நின்ப
தான்மறைத தானன்ப வென்னையுமே" தஞ்சை. உஙி. (
"திறற்கே புலியன்ன கோழிக் குலோத்துங்க சென்னிவெற்பி, லு
கேதஞ் சொல்லி யுனைப்பழித் தேன்சுழி டோடுபொன்னி, யறற்கே
குல்லி யதற்குள நாணி யினைமுதலாம்,பிறாகதே யொளிப்பதொளித்
னெனக்கும் பெருந்தகையே" குலோத்துங்க. உஎக. (ஒ) "தெரிவை
யர்க்குளவ கூசு மாசைநோய் கூறநிற்பதென், றெமமனோர்களு
சொல்வா" வில்லி. வேத்திர. ங. (ஓ) "முத்தே நிகர்த்த குறுநகை
யாளே முதுக்குறைசோ, திதேன்றன் னுணி மறைத்தா ளெனையு
செதலத்தி, லெதவேல ரும்புக ழாழ்வார் குருகை யிறையவ நாவ
பொய்த்தேனு முன்னைப் பழித்தாலுஞ் சற்றும் பொறுக்கிலளோ
மாறன்கோவை. உகக. (ஃ) "தற்பழி யாகநின் றன்பழி நாணி
தலைவறக்,கற்பழி யாது மடமாதெனையுங்காதனளே" திருவேங்கை

.எ0 கலித்தொகை மூலம்.

ருளாவலாமையை என்னையும உடபட மறைததாள; அவள இஙஙன
றைத்தது அவ்வருளின்மையைக் கேட்டு யான் நின்னைப் பிறர்முன்னே ப
றுதலைத் தான் நாணிக்காண்; எ - று.

யான் பழிகூறவேனென்று தான் நாணியெனத் தலைவி குறியாததொ
றக் கூறினமையின் *இது (க)குறியா கூறலாம்.
உம்மை, சிறப்பு.

கூ கூருநோய் †சிறப்பவு நீசெய்த வருளின்மை
சேரியு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டாங்
கோருநீ ‡நிலைபில வெனக்கூற றுணணி

எ - து: என்னுடைய தோழி மிகுகின்ற காமநோய் சிறவாநிற்கவும்
ய்த அருளில்லாமையைச் சேரியிலுள்ளாரும் அறியாதபடி மறைத்தா

வன் இங்ஙனம் மறைத்தது அவ்வருளின்மையைக் ||கேட்கும்பொழு
நிலைபே றுடையையல்லையென்று யான் பிறர்க்குக் கூறுதலைத் தா
ணிக்கான்; எ - று.

உம்மை, சிறப்பு. (உ)ஒரும், அசை.

௪ நோயட வருந்திய நீசெய்த வருளின்மை
யாயமு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு
மாயநின் பண்பின்மை பிறர்கூற றுணணி

உ௩அ. (அஅ) "வெற்பா வுன் பழியை யன்னை, பண்ணையி
ஞரென வேயறி யாவகை பார்த்தெனையும், பண்ணையுந் தேமொ
நாளு மறைத்தனள் பாகுறவே" திருவாவடுதுறைக். உ௫௪. (ஆ
"நண்பாமுழு முத்தமுலை, யுழியேறு பீருக கழலும் வளையு முண
தனக்குப், பழியேறு மென்று மறைத்தா ளெனையும் பசுங்கொடியே
சீகாழி. உ௮௧. என்பவைகள் இத்தாழிசைக் கருத்தையும் (இ
"தன்னையுந் தோளையுந் தோளினில் லாவரிச சங்கை யுங்கண்,ன்
யில் கோ...

ந. இந்நூற்பக்கம். உகூக: க - ஆம் குறிப்பில் (ஆ) பார்க்க.

ட. ஒரும் என்பதைப் புறனடையால் அசையெனக் கொண்டார், ந
தோல். இடை. சூ. சஅ.

(திபேதம்) * அதகுறியாள் கூறலாம், குறியாது கூறலாம். † மெய்ப்பவும், † கிழமயி
. || கேட்டு அப்பொழுதே.

இரண்டாவது குறிஞ்சி க்கூ. ஊ6

எ - து: என்னுடைய தோழி காமநோய் வருத்துகையினாலே வருந்தி
செய்த அருளில்லாமையை ஆயத்தையும் மறைத்தாள்; அவள் இவ்வ

மறைத்தது அவ்வருளின்மையைக் கேட்டு மாயத்தை வல்ல நினது ப
ல்லாமையைப் பிறர்கூறுதலைத் தான் நாணிக்காண் ; எ - று.

ஆயத்திற்கும் வருத்தம் புலப்படாமை மறைத்தாளென்ற உம்மை, சி
ம்மை.

*எனவாங்கு, அசை.

நஅ இனையன தீமை நினைவனள் காத்தாங்

கனையரும் பண்பினா னின்றீமை காத்தவ
ளருந்துய ராரஞர் தீர்க்கு
மருந்தாகிச் செல்கம் பெருமநாம் விரைந்தே

எ-து: நினது தீமையான் உண்டாகிய அருந்துயரத்தை அத்தன்மை
ாகிய அரிய நற்குணத்தினானே நீ பின்னர்க் காத்தாற்போல இத்தன்மைய

ாகிய தீமைகளைப் பிறரறியாதபடி நினைத்தாளாய்க் காத்தவளுடைய
நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாகிப் பெருமா ! நாம்விரைந்துசெல்வேம் ; †எ - று.

தீமையாயின: இட்டுப் பிரிவும் அருமை செய்தயர்த்தலுமாம்.

(ரு) விடியல்வெங் கதிர்காயும் வேயம லகலறைக்
கடிசுனைக் கவினிய காந்தளங் குலையினை
யருமணி யவிருத்தி யரவுநீ ருணல்செத்துப்
பெருமலை மிளிர்ப்பன்ன காற்றுடைக் கனைபெய
லுருமுக்கண் ணுறுதலி னுயர்குர லொலியோடி
நறவீய நனஞ்சாரற் சிலம்பலிற் கதுமெனச்
சிறுகுடி துயிலெழூஉஞ் சேணுயர் விறல்வெற்ப
அ கால்பொரா நுடங்கல கறங்கிசை யருவிநின்
மால்வரை மலிசுனை மலரேய்க்கு மென்பதோ
புல்லாராப் புணர்ச்சியாற் புலம்பிய வென்றோழி
பல்லிதழ் மலருண்கண் பசப்பநீ சிதைத்ததை;
உ புகர்முகக் களிறொடு புலிபொரு துழக்குநின்
னகன்மலை யடுக்கத்த வமையேய்க்கு மென்பதோ

ழிபேதம்) * ஆம்சை, இன்னயின தீமை,† என வரைவு கடாவினுள். ‡ வரைவு.

ப கடையெனக் கலுழுநோய் கைம்மிக வென்றோழி
தடையின திரண்டதோ டகைவாடச் சிதைத்ததை ;
க சுடர்நுற வுறநீண்ட சுரும்பிமி ரடுக்கத்த
விடர்வரை யெரிவேங்கை யிணரேய்க்கு மென்பதோ
யாமத்துந் துயிலல ளலமரு மென்றோழி
காமரு நல்லெழில் கவின்வாடச் சிதைத்ததை;
எனவாங்கு;

க தன்றீமை பலகூறிக் கழறவி னென்றோழி
மறையிற்றுன் மருவுற மணந்தநட் பருகலாற்
பிறைபுரை நுதலவர்ப் பேணிநம்

நரவுகடாவ, அதுகேட்ட தலைவன் வரைவுமுயஞ்சியான் வந்த
டையிட்டதூஉந் தமர்வரைவெதிர்ந்ததூஉங் கூறி அவளை ஆற்றுவித்தது

இதன் பொருள்.

ரு) (க) விடியல்வெங் கதிர்காயும் வேயம லகலறைக்
கடிசுனைக் கவினிய (உ)காந்தளங் குலையினை

க. விடியலென்பது நாள்வெயிற் காலையென்னும் பொருளில் வருதற்
"விடியல்வெங் கதிர்காயும் வேயம லகலறை" என்பது மேற்கோ
தொல். அகத். சூ அ. நச. இ – வி. சூ. ந௬அ.

உ. காந்தட் குலையும் அரவும் ஒத்திருத்தல்: (அ) "பாம்புபை யவிந்த
போலக் கூம்பிக், கொண்டலிற் றொலைந்த வொண்செங் காந்த
(ஆ) "காந்த, ளூறுந் தா தூதக் குறுஞ்சிறைத் தும்பி, பாம்பும்
மணியிற் றோன்றும்" குறுந். ௯அ௯, உ௩௯. (இ) "திருமணி யுமிழ்
நாகங் காந்தட், கொழுமடற் புதுப்பூ ஊதுந் தும்பி, நன்னிற மரு
மருவிடர்" அகம். ௧௩௮: ௧௭ – ௧௯. (ஈ) "அணர்த்தெழு பாம்பி
றலைபோற் புணர்க்கோடல், பூங்குலை யீன்ற புறவு" கார். ௧௧. (
"பூங்கோட லோடி-புருமுற்ற, வைந்தலை நாகம்புரையும்"திணைமா
௧0௭. (ஊ) "ஓங்க லிறவரைமேற் காந்தள் கடிகவினப், பாம்பெ
வோடி யுருமிடிப்பக் கண்டிரங்கும்" (எ) "கோடலங் கூர்முகை
கோளரா வேர்கருத" திணைமொழி. ௩, உ௧. (ஏ) "மலர்க்காந்தள்

குறி பையரா விரியும்" (ஐ) "பைவாய் நாகங் கோடலினும்" (
"கோட லரவினும்" (ஓ) "பையரவம் விரிகாந்தள்" தேவா

(உ)பெருமலை மிளிர்ப்பன்ன காற்றுடைக் (௩)கனைபெய
லுருமுக்கண் ணறாதலி னுயர்(ச)நரா லொலியோடி
நறவிய (ரு)நனஞ்சாரற் சிலம்பலிற் கதுமெனச்
சிறுகுடி துயிலெழூஉஞ் சேணுயர் (கூ)விறல்வெற்ப

(ஔ)"வாளெயிற்றரவம்போல வான்றலை தோன்றவார்ந்த,காளுடை
கோட றம்மிற் றழீஇயின காந்தளாக, மீளல வாகி மன்ன விழைவ

வுணர்வு வீக்த, கோளர வென்னப் பின்னி யவற்றொடுங் குழைக்
சாய்ந்த" கம்ப. கார்காலப். உஎ. (ஃ) "முள்வாளெயிற் றரவும்மெ

முகிழ்விண்டன காந்தள்" பாக. கo. வேணுகுழல். கஉ. (அஅ) "அ
ரிவக் திவர்ந்தெனக், களிதரு கோடல்பா சுரும்பு காண்றபே
காஞ்சி. கழுவாய். கசகூ.

· உருமேறு காந்தளை அரவாகக் கருதலுண்டென்பது இந்நூற்பக்
உஎஉ: க-ஆம் குறிப்பில் (ஊ) மேற்கோளால் அறியலாகும்; "செயி
யோங்குசினைத் தொடுத்த வூசல் பாம்பென, முழுமுத றும
வுருமெறிந் தன்றே" எனவும் (அகம். கூஅ: ௬ - எ.) வருதலால் இஃ
அரவென்று கருதியதனை எறியு மியல்பிற்றுப் போலும்.

(அ)"காரொடு வந்த கமஞ்சூன் மாமழை, ...யிமயமுந் துளக்கு
பண்பினை"(குறுந். கஙஅ)என்பதும்(ஆ)"காம்புடை விடரகஞ் சிலம்ப
பாம்புடன், றோங்குவரை மிளிர வாட்டி வீங்குசெலற், கடுங்கு
லேறொடு கனைதுளி தலைஇப், பெயலானாதே வானம்" (இ) "ஈர்ங்கு
ஊருமி ஞர்கவி நல்லேறு, பாம்புகவி னழிக்கு மோங்குவரைமொத்தி
(ஈ) "மாமலை .. ... . .ஓங்குவரை மிளிர வரட்டிப் பாம்பெறிட
(நற். ருக: உ - ரு, ககச: க - கO, நஎஎ: க-ந;)(உ)"அஞ்சுவரு மரபி
வெஞ்சினப் புயலே,றணங்குடை யரவி னருந்தலை காயிய. நின் கார

நஎந .. ..;) (எ) "உருமெறிந் தெங்கும், பெருமலை தாவெறிந் தற்றே
(கஎ. சு) என்பவைகளும் இங்கே அறிதற்பாலன.

"கனைபெயல்" ஐங். சOரு; கலி. சசு: கஅ,சஅ:கரு,கO: உஉ,கநகு:கச
திணைமொழி. உஅ.

"இடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர் கேட்பர்" நாலடி. கOO.

"கனஞ்சரரல்" கலி. சச: க.

இக்நூற்பக்கம் உகஎ: கு - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

35

எ-து: விடியற்காலத்து விரும்பிய (க) ஞாயிற்றைக் கெடுக்கும் மூங்
(குங்கின அகன்ற(உ)மாணிக்கப்பாறையிடத்து மணத்தையுடைய (ந) சு
.த்தே அழகுபெற்று வளர்ந்த காந்தளினது அழகிய குலையினைப் பெறுத
ய(சு)மணி விளங்குகின்ற பொறியினையுடைய(ரு)பாம்பு நீரை உண்டலாக
தி, பெரிய மலைகளைக் கீழ்மேலாக்குமாறுபோலே இருக்கின்ற காற்றினை

௩. (அ) ஞாயிற்றைக்கெடுக்கும் மாணிக்கமென்பதனோடு இருள்பருகுமணி
யென்பதற்கு "உதயகிரியிற் சிந்தூர அருவி வீழ்ந்த சிந்தூராகரத்தி
பதினாறு சதுர்யுகம் சிவப்பேறின முழுமாணிக்கம் இருளைக்கெடுக்
மென இவ்வுரையாசிரியர் (சீவக. ககக.) எழுதியிருக்கும் விளக்கமு
(ஆ) "ஐவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தி, ஞெளிதிகழ் திருந்து மணி
யொளியிருளகற்றும், வன்புல நாடன்" (புறம். கஎஉ: ௬ - அ.) என்பது
ஒப்பிடற் பாலன.

௪. "மாணிக்கப்பரறை" கலி. ௪௪.

௫. "அரவுடன் றலைபோல விரிந்த குலை..................சுனைகழிந்
தூங்குவன" பரி. உ0: கக - க0க.

[illegible]
விலங்கு மருமணி, யரவழுங்கும்" (ஈ) "நாம நல்லராக் கதிர்பட
வுமிழ்ந்த, மேய்மணி" (உ) "பாம்பின், றிருமணி விளக்கில்" (ஊ)
"அரவுமிழ் திருமணி" (எ) "மேய்மணி யிழந்த பாம்பின்" (ஏ) "அ
வுமிழ் மணியில்" (ஐ) "எழ்மணியக் கெழணியுத்திக், கட்கேள்வி
கவை நாவி, னிறனுற்ற வராஅப்போலும்" (ஒ) "அருமணி யிழந்
நாகம் போன்றதும்" (ஓ) "நன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று" (ஔ)
"பைபருகு மணியுமிழ்ந்து பணநாக மிரைதேரும்"(ஃ)"மணியுமிழ்ந்து
மாமலைமேன் மேய்வனவு நாகம்"(அஅ) "இழந்தமணி புற்றாவெதிர்ந்
தெனலானுள்" (ஆஆ) "அரவின்வெஞ் சுடிகை கொண்ட வயிர்மணி"
(இஇ) "அரவுமிழ்ந்த செம் மணிக்கணம்" என்பவற்றாலும் இந்நூ
பக்கம் உஎஉ: உ-ஆங் குறிப்பில் (ஆ, இ) இப்பக்கம் ௫-ஆங் குறிப்பில்
(இ, ஈஈ, எஎ) என்பவற்றின் மேற்கோள்களாலும் அறியலாகும்.

௬. உருமேறு பாம்பை எறியுமென்பது மரபு: (அ) "நாகத், தணங்குடை
யருந்தலை யுடலி வலனேர், பார்கலி நல்லேறு திரிதரும், கார்செய்

மாலே வருஉம் போழ்தே" (ஆ) "கேழ்கிள ருத்தி யரவுத்தலைபனிப்பப், பமேழை புருமி னுரத்துகுரல்" (இ) "பெயன்கான் மயங்கிய பொழுது கழி பானுட், டிருமணி யரவுத்தேர்ந் துழல, வுருமுச்சிவந் தெறியு மோங்குவரை யாரே" நற். ௯௭: அ-௧௧, ௩௨௯: எ-அ, ௨௫௫: ௧ - ௧௧; (ஈ) "செவ்வரை மருங்கிற் பாம்புபட விடிக்குங், கலிசை யுருமின் கழறுகுரலனை இக், காலொடு வந்த கமஞ்சூன் மாமழை" (உ) "பொறி

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௯. ௨எ

(டைத்தாகிய செறிந்த மழையில் உருமேறு இடித்தலால் எழுந்த உயர் சையாகிய ஓசை பரந்து நறிய பூக்களையுடைய சாரலிலே ஒலிக்கையின லரையச் சிறுகுடியினுள்ளார் உறக்கமுணரும் மிக உயர்ந்த வெற்றியி டைய வெற்பனே; எ-று.

... அழகுபெற்ற தலைவியாகவும், மணத்தைத்த (க்காத்தன் பாம்புபோற் றேன்றியது மேல் இல்லறத்தைத் தருகின்ற வாழுக்கம் பிறர்க்குத்தீங்குபோற் றேன்றியதாகவும், உருமேறு இடித்தல ழுந்த ஓசை குறவர் சாரலெல்லாஞ் சிலம்பியது அங்ஙனம் தீதாகக் கருதி யலார்கூறறைக் கேட்டதாய் கழறியகூற்றுப் பரந்ததாகவும், சிறுகு யிலெழுந்தது காவன் மிகுதியாற் றலைவியுந் தானுங் களவு இடையீடுபெட் நந்தித் துயிலின்றியிருந்த தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இ னையுவமபோலி.

வரி, வெஞ்சின வரவின் பைந்தலை துமிய, நரையுரு முராறு மரை ணமேரான்" (ஊ) "பாம்பின் பையுடை யிருந்தலை துமிக்கு மே ஏறு" (எ) "கடிதிடி யுருமிற் பாம்பு பையவிந், திடியொ மயங்கி யினிதுவீழ்ந் தன்றே" குறுந். ௧௫௮, ௧௯௦, ௨௬௮, ௩௩ (ஏ) "மழை தவழும் பெருங்குன்றத்துச, செயிருடைய வரவெறிந்து கடுஞ்சினத்த மிடறபுக்கும், பெருஞ்சினப்புய லேறனைய" பதி

௯௧: ௨௫ - ௮. (ஐ) "உருமுச் சிவந் தெறிந்த வுரனழி பாம்பின்" (
"பாம்பின், பைபட விடிக்குங் கடுங்குர லேற்றொடு" அகம். ௯௨: க

௩௨௩: ௧௦ - ௧௧. (ஒ) "கடுமொழியெ செயிற்ற வரவுத்தலை பனிப்
விடியென முழங்கும்"(ஓள)"நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்
வேக வெந்திற னாகம் புக்கென, விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகிப் பசு
கொடிப், பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாங்கு" (ஃ) "இளைய தா
னும் இளையரா வெறியு,மருகளை யுருமின்"(அஅ)"அரவெறி யுருமி
முரசெழுந் தியம்ப" (ஆஆ) "அரவெறி யுருமி னுரறுபு சிலைப்ப" புற
௧எ: ௩௮-௯, ௩எ: ௧-௪, ௯௮:௬-எ, ௧௨௬: ௧௧, ௩௬௬:௩.(இஇ)"விரி
நாகம்,விடருளதேனு,முருமின்கடுஞ்சினஞ்சேண்ன் முட்கும்"நால
௧௬௪. (ஈஈ) "எரேறு, டருமணி நாக மனுங்கச் செருமன்னர், சே
போற் செல்லு மழை" கார். ௨௦. (உஉ) "திரைகதிர் தீனெஃக நீட்
வயவர், வரைபுரை யானைக்கை நூற - வரைமே, லுருமெறி பாம்பி
புரளும்"(ஊஊ)"யானை புண்கூர்ந், துருமெறி பாம்பிற் புரளும்" க
௧௩, ௩௮. (எஎ) "அதிர்குர லேறோ டலைகடன் மாந்தி, முதிர்ம

திபேதம்) ளாதிய,

௩௪௭௮

கலித்தொகை ௪௫.

அ (௧)கால்பொர *நுடங்கல கறங்கிசை யருவி(௨)நின்
மால்வரை மலிசுனை மலரேய்க்கு மென்பதோ
(௩)புல்லாராப் புணர்ச்சியாற் புலம்பிய வென்றோழி
(௪)பல்லிதழ் மலருண்(௫)கண் பசப்பநீ சிதைத்ததை

எ - று: முயலுகுதலமையாத கூட்டம்பெருமையால் வருந்தின
ரேழியுடைய பல இதழையுடைய மலர்போலும் உண்கண்கள் பசக்கும்
கெடுத்தது கார்றடிக்கவுந் தன் பெருமையால் (கூ) அசையாவாய் நி
ஒலிக்கின்ற ஓசையினையுடைய அருவிகளையுடைய நினதுபெருமையையுடை
வரையில் நீர்நிறைந்த சுனையின் மலரையொக்குமென்னும் பொருமையே
அதுவன்றேல் அருளின்மையன்றோ ? எ - று.

கஉ புகர்முகக் (எ)களிறொடு புலிபொரு தழுக்கு(அ)நின்
னகன்(கூ)மலை யடுக்கத்த வமைமேய்க்கு மென்பதோ

க. (அ)"கால்பொர.. ..நீசிதைத்ததை" என்னும் பகுதியை,இதுபாடா
டினைப்பகுதியாகியசுட்டியொருவர்பெயர்கொள்ளாக்கைக்கிளையன்
வென வினவி, தலைவன் அன்பின்மை மெய்யாயின் அஃதாம்; இஃ
அவ்வாறின்றி வரைவுகடாதல் காரணமாகஅன்பிலனென்று இல்ல
கூறினமையின் ஒருதலையன்பாகாதென்று விளக்கினர், பேராசிரி
(ஆ)நச்சினார்க்கினியரும் இதையே தழுவினர்; தொல். செய். சூ.கக

உ. "கூடற் குடவயின்... .. . .. கணைபோன் மலர்ந்த காமர் சு
மலர்" முருகு. எக - எகூ.

ஙு. "புணர்ச்சியுட் புல்லாரா மாத்திரை" கலி. கசஉ. க.

ச. "பல்லித முண்கண் பசத்தல்" ஐங். கஎ0.

ரு. கண் பசத்தல் ஐங். உக, ஙுச, ஙுக, ஙுஎ, சரு, ககக, உசஉ, உக
சஎஎ, ரு00: கலி. எஎ: கஉ. அ. : உ0.

யருவி யென்புழி, நுடங்குதலையுடைய அருவியென நிற்குமா
உணர்க. இவைபோல்வன த்தை வேற்றுமையான் வேறுபவெனவு
உணர்ந்துகொள்க" என இவருரையிற் காணப்படுவது இல
அறிதற்பாலது.

எ. மலையில் யானையும் புலியும் பொருமெனபதை கலி. சஅ: கூ-எ - ஆ
அடிகளாலும் அவற்றின் குறிப்பாலும் உணர்க.

௪. (அ)"தோளும் .. ..இண்டேர்ச செழியன் பொருப்பிற் கவாஅ னவ்வெழி னெடுவேய் புரையுந், தொல்கவின் றொலைந்தன" அகம் ௧௩.௭: ௧௨-௬.(ஆ) புன்னைய நெடுவரை... .. .கழை" சிலப். ௩: ௧௭.

௫. (அ)"பன் மலை யடுக்கத்துக் குமரிக் கோடும்"சிலப். ௧௧: ௧௯-௨௦. (ஆ) "ஓங்குமலையடுக்கம் பாய்ந்து"

(பேதம்) * அடங்கலா, அடங்களித்,† அதுவன்றே யருளின்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௯.

௨௭

கடையெனக் *கலுழுநோய் கைம்மிக வென்றோழி
(௧)தடையின திரண்டதோ டகைவாடச் சிதைத்ததை

எ - து: உயிர்போம் பருவமென்று கூறும்படியாகக் கலங்குதற்கு
ரகிய காமநோயைக் கடக்கும்படியாக என் தோழியுடைய பெருத்

ரவ்ய திரண்டதோள்களை அழகுவாடும்படி நீ கெடுத்தது புகழையுடைத்தா
கத்தையுடைய களிற்றோடே புலி †பொருது திகைத்துத் திரியும் நி

டைய அகன்ற மலையில் அடுக்கத்தனவாகிய மூங்கிலையொக்குமென்
ாருமையோ ? அதுவன்றேல் அருளின்மையன்றோ ? எ-ற.

[illegible] (௩) [illegible]

(௪)யாமத்துந் ‡துயிலல ளலமரு மென்றோழி
(௫)காமரு நல்லெழில் கவின்வாடச் சிதைத்ததை

எ - து: நடுயாமத்துந் துயில் கொள்ளுத லிலளாய் மனந் தடுமா
ன் தோழியுடைய விருப்பம் மருவிய நல்ல ||எழுச்சியழகு வாடும்படியாக
கெடுத்தது ஞாயிற்றைத் தீண்டும்படியாக மிகநீண்ட சுரும்புகள் ஒலிக்கின்
)முழைஞ்சுகளையுடைய மலையினது பக்கமலையிடத்தனவாகிய எரிபோ

ைகையினது பூங்கொத்தை யொக்குமென்னும் பொருமையோ? × அ
ர்றேல் அருளின்மையன்ரே ? எ-று.

---

௧. (அ)"வீங்கிறைத் தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோள்"பதிற். ௩௪: (ஆ)"தடைஇய மென்றோளாய்" கலி. ௬௩ (இ)"தடைஇய"அகம் ௩௨௩: அ.

௨. "வெகுக திர்க்கட வுள்வியன் றோர்வரைத், தங்கு சந்தனக் கோ டிடைப் பட்டென" சீவக. ௧௬௦௭.

௩. இந்நூற்பக்கம் ௨௬ள: ௩ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

௪. (அ) "யாமம் - இடையிரவு; நாற். ௬. ௧௨: (ஆ)"ஊர் துஞ்சியாமமும் குறுந். ௩௨. (இ)"யாம கடுகோட் டெயில்கொண டொளித்த,காம்நோயின் (ஈ)"பலர்த்துயிற்றும் யாமநீதுஞ்சலைமன்" கலி. ௧௨௨: ௨௧-௨; ௧௪ ௩௬-எ. (உ) "தீய வனமுங் துயின்று திசைதுயின்று, பேயுந் துயின் தாற் பேர் யாம - நீயுமினிக், கணமேற் றுயில்கை கடன்" நள. ௧ தொடர். ௬௪.

௫. (அ) "காமனும் விழையுங் காமர் கார்கைக், கலையுணா மகளிர்" (இ "கண்கெண்ணோராக காமர்காரிகை,வணமேனரம்பால் வாசவதத்தை பெருங். (௧) ௪௦: ௧௮௩ - ௪, ௨௩௪-௫.

௬. மூழைஞ்சு - குகை.

(பி.பேதம்) * கனிபு, † பொருதுகைத்து, ‡ துயிலிலன், || எழிச்சி, × அன்றே.

ள்அ கலித்தொகை ௪௬.

†எனவாங்கு
எ-து, என்று; எ-று. ஆங்கு, அசை.

டக (௧)தன்றீமை பலகூறிக் கழறலி னென்றோழி
மறையிற்றன் மருவுற மணந்தநட் பருகலாற்
பிறைபுரை நுதலவர்ப் பேணிநம்
முறைவரைந் தனரவ ருவக்கு நாளே

எ-து: ‡தன் பொல்லாங்குகள் பலவற்றையுஞ் சொல்லி யான் (௨) கழ
கயினாலே அவர் என் கூற்றினை ||இஃதுண்மையென்று தெளிந்து க
வொழுக்கத்திலே தாம் நம்மோடுமருவுதலுறுகையினாலே கூடினஉறவு பின்ல
ரைவுமுயற்சியான் × (௩.)அருகுகையினாலே, பிறையொத்த நுதலினை யுடை
ய்! இக்களவொழுக்கத்தில் வேட்கைநீங்கி நாம்அவரைப் பேணிஅவரிடத்
குதலைஅவர் விரும்பின நாளிலே நஞ்சுற்றத்தாரும் அவர்க்கே கொடுப்பத
றுதியிட்டுவிட்டார்; இதுகாண் நமக்குண்டாகிய நன்மை; =எ - று.

தன், தான், அவரென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். ÷ உறைத
றையென விகாரமாயிற்று.

இதனால், தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது ஏழடித்தரவும் நான்கடித்**தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நா
ச்சுரிதகமும் பெற்றுவந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (

௯.) வீயகம் புலம்ப வேட்டம் போகிய
மாஅ லஞ்சிறை மணிநிறத் தும்பி
வாயிழ் கடாத்த வான்மருப் பொருத்தலோ
டாய்பொறி யுழுவை தாக்கிய பொழுதின்
ழ் வேங்கையஞ் சினையென விறற்புலி முற்றியும்
பூம்பொறி யானைப் புகர்முகங் குறுகியும்

---

‡. "நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக் கண், மேற்சென் றிடித்த

௩. அருகுகை - அருமையாதல்.

திபேதம்) * காமர், † எனவாங்கு, ‡ ஆக்கை. § என்று தன்சொல்லாங்கு, || இ
வன்மை, × அருமையினாலே, = என ஆற்றுவித்தாள், ÷ உரைத்தல் விசார
** தாழிசைகளும்.

வலிமிகு வெகுளியான் வாளுற்ற மன்னரை
நயனுடை நட்பாக்கும் வினைவர்போன் மறிதரு
மயமிழி யருவிய வணிமலை நன்னாட;
க0 ஏறிரங் கிருளிடை யிரவினிற் பதம்பெறாஅன்
மாறினெ னெனக்கூறி மனங்கொள்ளுந் தானென்ப
கூடுதல் வேட்கையாற் குறிபார்த்துக் குரனொச்சிப்
பாடோர்க்குஞ் செவியோடு பைதலேன் யானாக;
கச அருஞ்செல லாரிடை யருளிவந் தளிபெறாஅன்
வருந்தினெ னெனப்பல வாய்விடூஉந் தானென்ப
நிலையுயர் கடவுட்குக் கடம்பூண்டு தன்மாட்டுப்
பலவுழு மனத்தோடு பைதலேன் யானாக;
கஅ கனைபெய லுடோள்யான் கண்மாறக் குறிபெறாஅன்
புனையிழா யென்பழி நினக்குரைக்குந் தானென்ப
துளிநசை வேட்கையான் மிசைபாடும் புள்ளிற்றன்
னளிநசை யார்வுற்ற வன்பினேன் யானாக;
எனவாங்கு;
ரு. கலந்தநோய் கைம்மிகக் கண்படா வென்வயிற்
புலந்தாயு நீயாயிற் பொய்யானே வெல்குவை
யிலங்குதா மருவியோ டணிகொண்ட நின்மலைச்

துவனெனக் கவன்று ஆற்றளாகி, "தன்குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை
தனன் பெயர்ந்த வறுங்களை நோக்கித், தன் பிழைப்பாகத் தழீஇ
றிய"(க)தலைவியது நிலைமை தோழி தலைவற்குக்கூறி,இவ்விடையீடு நீ
தாழியினுயிர்ப்பென † எனதுபிழைப்பாக்கி அவளை ஆற்றுவிப்பாம்,
ரந்ததேஉரையாம்அவட்கென அவளது ஆற்றமைகூறி வரைவுகடாயது
இதன் பொருள்.

க. தொல். களவியல், சூ. உ௦.
(பேதம்) * தோழியின், † என்பிழைப்பாக அவளை.

வியகம் புலம்ப வேட்டம் போகிய
(க)மாஅ லஞ்சிறை (உ)மணிநிறத் தும்பி
வாயிழி கடாத்த வான்மருப் (௩)பொருத்தலோ
டாய்சு பொறி யுழுவை தாக்கிய பொழுதின்
(௫)வேங்கையஞ் சினையென விறற்புலி முற்றியும்

பூம்(சு)பொறி யானைப் புகர்முகங் குறுகியும்
வலிமிகு வெகுளியான் (எ)வாளுற்ற (அ)மன்னரை

---

௧. (அ) "அகமுனர்ச செவிகை வரினிடை யனகெடும்" என்பதனுரைய
செவியெனச் சகரத்தை முற்கூறியதனால், 'அஞ்சிறைத் தும்பியெ
இப்பொருளில் வருதலுங் கொள்கவென்று அமைத்து அகஞ்சில
யென்பதற்கு ஏனையவற்றின் சிறைபோலப் புறத்தின் கண்ணவன்

மெய். சூ. ௧௧. (ஆ) "அஞ்சிறைத்தும்பி" குறுந். ௨. ஐங். ௨௦.

(அ) "மணி நிறத்தும்பி" ஐங். ௨௧௫. (ஆ) இந்நூற்பக்கம் ௨௧ ௩-ஆம குறிப்பு ஈண்டறிதற்பாலது.

புலி யானையொடு பொருமென்பதை கலி. ௪௮: ௬ - ௭ - ஆம் அடி குறிப்பாலுணர்க.

(அ) பொறி - புள்ளி. (ஆ) புலிக்கு வரிகூறுதல் பெருவழக்கா பற்றி இவ்வாறு பொருள் கூறினர்போலும்; (இ) "புலிப்பொறி போர்வை"(சீவக. ௨௬௬)என்புழியும் இவர் இங்ஙனம் கூறியிருக்கிற (ஈ) மறங்கொள் வயப்புலி . . .. வரியும் புள்ளியு மயங்

வான்புறத், துரிவை" சிலப். ௧௦: ௨௭ - ௩௦ என்பதனால் புலிக் வரியே அன்றிப் புள்ளியும் கூறுதல் மரபென்று தெரிகிறது. (

"பூம்பொறியுழுவை"(ஊ)"புலிப்பொறியன்ன" நற். ௧௦௪: ௧, ௩௬௧: (எ)"புலிப்பொறி வேங்கை" ஐங்குறு. ௩௬௬ (ஏ)"பொறிகிளருழுவை அகம். ௧௪௭: ௬. (ஐ) "பொறியெருத் தெறுழ்வலி. . ...புலிய னேற்றை" யா-வி சூ. ௧௬. மேற். (ஒ) "புள்ளிகொண்ட புலியுரி"தே (ஓ) "பொறிப்புலித்தோலும்" பெருங். (௧) ௫௮: ௮௭. (ஔ)"பொறி புண்டரீகம் போலு மொருவனால்" (ஃ) "வெறிப்பொறிப் புலியின்

கம்ப. அங்கதன்றூது. ௩௬, விடைகொடுத்த. ௧௦.

கலி. ௪௮: ௧ - ௬-ஆம் அடிக் குறிப்புப்பார்க்க.

(அ) "பல்பொறிச சிறுகண் யானை" ஐங். ௩௫௫. (ஆ) "பொறிமுகத், களிறார்த்து" யா - வி. சூ. ௮௫. மேற்கோள்.

வான், கொலைத்தொழிலுமாம்.

"பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி, நட்பாட றேற் தவர்" குறள். ௧௮௭.

யானை நட் பாக்கும் விளைவுப்போன் உவமிகை

ளையும் நீலமணிபோலும் நிறத்தினையுமுடைய தும்பி, (௨) வாயிடத்தே
ருகிவீழ்கின்ற மதத்தையும்வெள்ளியமருப்பினையுமுடைய(௩)யானைத்தலை
டே அழகினையுடைத்தாகிய வரியினையுடைய புலி வந்து போர்செய்
லத்தே, வேங்கையினது அழகையுடைய பூவகொம்பென்று கருதி விற
டைய புலியைச் சூழ்ந்தும் வேங்கைச்சினையென்று பொலிவுபெற்ற புள்
யுடைய யானையினது புகரினையுடைய முகத்தை அணுகியும், வலியி
ற கோபத்தாலே (௪) வாட் போரைச் செய்யத் தொடங்கின மன்னவ
பாக்கும் உபாயத்தை ஆராய்ந்து நட்பாக்குஞ்சந்துசெய்வாரைப்போலப் ப
துர் திரியும், பள்ளத்தே குதிக்கின்ற அருவிகளையுடைய திரண்ட மலைக
டைய †சன்னுடனே; எ-று.

க. அணியென்பது திரளென்னும் பொருளில் "அணியணி யாகிய தாரா
(பரி. ௯: ௩௧) எனப் பெயர்ச்சொல்லாய் வருதலும் இங்கு அறித
பாலது.

௨. (அ) "வாய்ப்புகு கடாஅத்து.... ....வயக்களிற் றொருத்தல்
(அகம். எ௮: ௩ - ௫.) (ஆ) "வாய்புகு கடாஅத், தண்ணல் யானை
(புறம். ௩௩: ௧௨ - ௩.) (இ) "வாய்புகு கடாஅத்த, வண்ணல் யானை
(தொல். கள. சூ. ௧௧. நச் மேற்கோள்;) (ஈ) நாகம், வாய்வழி கடாத்
தாகி" சீவக. ௭௫௩.

௧. ஒருத்தலென்பது யானைத்தலைவனென்னும் பொருளில் வருத
(அ) "இனம்பிரி யொருத்தல்" (மலைபடு. ௨௧௯) (ஆ) "இனத்தலை
தரூஉ மெறுழ்கிளர்முன்பின், வரிமிஞிறார்க்கும் வாய்புகுகடாஅத் து
பொறிநுதற் பொலிந்த வயக்களிற் றொருத்தல்" (அகம். ௭௮: ௨ – ௪
என்பவற்றாலும் அவற்றினுரையாலும், தலைமையுற்ற களிற்றை யானை
தலைவனென்னும்வழக்கை (இ) இவ்வுரைகளாலும் (ஈ) "அலகி லானை
னேகமு மவற்றொடுமிடைந்த, திலக வாணுதற் பிடிகளுங் குருளையு
செறிந்த, வுலவை நீள்வனத் தாதமே யொத்தவவ் ஆதத், தலை
னேயொத்துப் பொலிந்தது சந்திர சயிலம்" (கம்ப. வரைக்காட்சி. ௪௦.) என வருதலும் காண்க.

௪. "இகன்மீக் கடவு மிருபெரு வேந்தர், வினையிடை நின்ற சான்றே
போல, விருபே ரச்சமோ டியானு மாற்றலேன்" குறிஞ்சி. ௨௭ –
(பாடபேதம்) * மறுத்தருபயமிழி. † நன்றுடனே தம்பி வினைவர்.

மறித்தரும் பயமிழி என்றும் பாடம்.

தம்பி வினைவர்போல முற்றியுங் குறுகியும் *மறிதருமென்க. பூப்புல
வட்டம் போகியதம்பி தலைவி தனித்திருக்க முன்வரைந்துகொண்ட மனை
டத்தே வேட்கைசென்று போன தலைவனாகவும், அத்தம்பி வருத்தத்
கழ்த்துவனவாய்த் தம்மிற் பகைத்த புலியையும் யானையையுந் தனக்
கனைத் தரும் வேங்கைப்பூவாகக் கருதிச் சுழல்கின்றதன்மை †நம்மேல் அ
ன்றி இருக்கவும் தனக்கு இன்பமுளதாகக் கருதிப் பகற்குறியும் ‡ இர
றியும் பெறுதற்கு ||மறுகுகின்ற தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்
து வினையுவமப்போலி.

"பின்முறை யாக்கிய" என்ற (க) சூத்திரத்து, 'தொன்முறை மனை
ன்றதனால், தொன்முறை மனைவி புண்மையும் உணர்க.

'ஈயலுடி கட்பாக்கும் வினைவர்போல்' என்ற வினையுவமம் உள்ளுறை[illegible]
ந்தைத்தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துத் தானும் உள்ளுவ[illegible]
வமம்போற் றிணையுணர்தலைத் தள்ளாது நின்றது.

(உ)எதிரங் கிருளிடை யிரவினிற் பதம்பெறூஉன்
மாறினெ னெனக்கூறி மனங்கொள்ளுந் தானென்ப
(ந.)கூடுதல் வேட்கையாற் ×குறிபார்த்துக் (ச)குரலெச்சிப்
பா(ரு)டோர்க்குஞ்‡செவியோடு பைதலேன் யானுக

எ-து: யான் தன்னைக் கூடுதற்கணுளதாகிய வேட்கையினாலே யா[illegible]

உ. (அ) "எதிரங்............யானுக" என்னும் பகுதி, வந்தவழி யெள்ளு[illegible] வென்பதற்கும்,(தொல். கள. சூ. உ0. இள;)(ஆ)இருவகைக்குறிபிழை[illegible] பாகிய விடத்துத் தலைவிக்குரிய கிளவி நிகழ்ந்ததற்கும் (தொல். க[illegible] சூ. கக. நச.), (இ) "எதிரங்கிருளிடை" என்னும் பகுதி, இரங்கு[illegible] வென்பது இசைப்பொருளில் வருதற்கும்(தொல். உரிச். சே. கூஉ; ந[illegible] சூ. கூ0; தெய். சூ. சஎ; இ - வி. சூ. உஅகூ.)மேற்கோள்.

ந. தலைவி, தன் நாணும் மடனும் நீங்கிய திறத்தைக் குறிப்பா னன்றி[illegible] கூற்றாலும் அறிவித்தற்கு, "கூடுதல் வேட்கையாற் குறிபார்த்து...... , ...யானுக" என்பது மேற்கோள்; தொல். கள. சூ. கக. ந[illegible]

ச. குரல் - பூங்கொத்து; பெரும்பாண். ககஉ. குறுந். கஙஅ. கார். ந[illegible] சிலப். கச: அஎ.

ரு. ஓர்த்தல் - கருதுதல்; முருகு. கக; முல்லை. அஅ. கேட்டனுமாம்; மலை[illegible] உக; புறம். சஅ: கஎ,கஙஎ: கஉ, உஅ0:க; பு-வெ. வெட்சி. கொளு. [illegible]
திபேதம்) * பதுங்குத்தருகின்ற, † தம்மேல், ‡ இசைவிறகுறியும், || மறகின்ற, = ஆகிய[illegible]
× குறிப்பார்த்து.

ரவிற்குறியைற்றக்கோடற்கு யான் கொத்தினையுடைய(க)நொச்சிப்பூ வி
ன்ற ஒலியை அவன் குறியோவென்று கருதுஞ்செவியோடே வருத்தத்தை
டையே நுகாநிற்க, தான் உருமேறு இடிக்கின்ற இருளையுடைய
ாகிய இராப்பொழுதினது செவ்வியைப் பெறுணய்ப் பகற்குறியையும் யா
றிேனனென்று கூறி இனி மனத்தே கொள்ளாநிற்கும்; எ - று.

மனத்தின்வினையைச செவிமேல் ஏற்றினர்; அதுகருவியாக உணர்
நோக்கி.

உ- அருஞ்செல வாரிடை யருளிவந் தளிபெறூஅன்
வருந்தினெ னெனப்பல வாய்பிடீஉந் தானென்ப
நிலையுயர் (உ)கடவுட்குக் கடம்பூண்டு தன்மாட்டுப்

[illegible]
ர் மாட்டு நிகழும்வருத்தம் பலவற்றையுஞ் சூழும்மனத்தோடே வருத்தத்தை
டயேனுகாநிற்க, தான் அரிய செலவினையுடைய வழியிடத்தே நம்மை
நன் செய்து வந்து நம்முடைய அளியைப் பெறுஞய்ப் பகற்குறியு
ருமல் வருந்தினனென இனிப் பலவார்த்தையுங கூறுநிற்கும் ; எ - று.

நிலையுயர்தல், வரைந்துகொண்டாலுயர்தல்.

க. (அ)“கொன்னூர் துஞ்சினும் யாந்துஞ் ,சலமே, ...மயிலடி யிலை
மாக்குரா னொச்சி, யணிமிகு மென்கொம் பூழ்த்த, மணிமருள் பூவி
பாடுஙனி கேட்டே” குறுந். கஅ. (ஆ) “வியலூ ரெயிற்புற நொச

னூழ்மலர் வீழ்தொ றெண்ணி, மயலூர் மனத்தொடு வைகினை
யான்றஞ்சை வாணன் வெறபர்,புயலூரிருட்கங்குல் வந்தவ மேகின்
போயினரென், றயலூர் நகைக்குமென் னேயென்ன பாவஞ்செ
லாக்கினவே" தஞ்சை. உ०க. (இ) "நொச்சிப் புதுமலர் வீங்கிரு
வீழ்வன நோக்குதுமே" தணிகை. களவு. இஎகி. (ஈ) "நொசசி
பூவுதிர் நள்ளிரு ணகோள்" கல். உ. (உ) "நொசசிமென் போது வீ
மிருளின்" கூர்ம. இராமன்வனம். சஉ.

உ. "குன்றக் குறவன் காதன் மடமகண், மன்ற வேங்கை மலர்சி
கொண்டு, மலையுறை கடவுள் குலமுதல் வழுத்தித, தேம்பலிச செய்
வீர்நறுங் கையள்" (ஐங். உ௫௬.) என்பதும் இர்றூற்பக்கம் உஉ
ந. - ஆம் குறிப்பில்இதற்குப் பொருத்துவனவும் நோக்குக.

ரதிபேதம்) ' கோக்கி என்பவென மூன்றுதாழிசையிலும் வந்தன இசைநிறையாய் நின்ற
அருஞ்சொலவுரிடை.

டத்துச் ந்தொகை சஅ.

சஅ (க)கனைபெய னடுநாள்யான் (உ)கண்மாறக் குறிபெறாஅன்
புனையிழா யென்பழி நினக்குரைக்குந் தானென்ப
(௩.)*துளி(௪)நசை வேட்கையான் மிசைபாடும் புள்ளிற்றன்

ளியை ச்சுதலாலே தன்மேல் நிறைவுற்ற அன்பினையுடையேனுகாகி,
ரன் நெருங்கின மழையையுடைத்தாகிய பாதிநாளிலே யான் - இடமா
ரத்குறியையும் பெறாளுய்ப் பூணப்பட்ட இழையினையுடையாய்! என்னிட்
ண்டாகிய பழியை நினக்குச் சொல்லாநிற்கும்; எ-று.

‡தான் யான் ஆக அருளாக்குமென்பன (?) எதிர்காலத்து நிகழ்கின்
ழ்வு. என்பவென மூன்றுதாழிசையிலும் வந்தன இசைநிறையாய் நின்ற

க. "கனைபெயல்......அன்பினேன் யானுக" என்பது (அ) குறியினெப்புவ மருடற்கும், (தோல்.களா.சூ. உ௦. இள.) (ஆ) தலைவன், தலைவிசெய்கு யைப் பிழைத்தலாற் புலந்தவழித் தோழிசொல்லெடுப்புதற்குத் தலை

சிறுபான்மை கூறுதலு முண்டென்பதற்கும் (தோல். கற். சூ. க நச்.) மேற்கோள். (இ) "கனைபெயல்" இந்நூற்பக்கம் உளங. ங - ஆ குறிப்புப் பார்க்க.

உ. கண்மாறல் - இடமாறுதல். குறுந். கஉ௯. புறம். கசங: ச.

ங. (அ) "துளிநசைப் புள்ளினின் னளிநசைக் கிரங்கி" புறம். ககஅ: உ (ஆ) "மேகப் புள்வயிற் பிறந்த புட்போ லொன்றவா துரைத்த தே ரூர்" -(இ) 'வானம்பாடி மேகத்துப் பிறந்த துளியையே நச்சிப் பா மாறுபோல அரசனுள்வயிற்பிறந்த அளியொன்றமல்லாதனவற்றை உரைத்தலறியாத தேவியர்' சீவக. உ௮கா. (ஈ) "பாவையுந் தே யும் போன்மொழியார்...... .. ..எழிலியை நோக்கியிரங்குபுள்..... ......போனின்ற வாதனியேயிக்தசேரலையிலே" தஞ்சை. ௯அ. எ பவைகளும் (உ) "தற்பாடிய தளியுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மாற வான்பொய்ப்பினும்" பட். ங - ௯. என்பதும் (ஊ) "மலையுை பகைத்து வானுறைக்கணக்கும், புட்குலஞ் சூழ்ந்த பொருப்பு" (எ "அளிகார்ப் பாலெவ் குரனீர் வரந்த, மலைப் புட்போல நிலைக்குர லண தாங், குணவுளங் கருதி யொளியிசைபாட" கல். ௯ங: க௦ - கக, க கக-கங. என்பவைகளும் கலி. கசக: ௯உ-ங. ஆம் அடியின் குறிப்பு களுட் பொருந்துவனவும் இங்கே அறிதற்பாலன.

இரண்டாவது குறிஞ்சி க௦. உஅ

எனவாங்கு

எ-து: என்று *இவள்கூறும்படியாக ; எ - று.

௯. கலந்தநோய் கைம்மிகக் (௧)கண்படா வென்வயிற்
(௨)புலந்தாயு நீயாயிற் பொய்யானே வெல்குவை
(௩)ங்குதா மருவியோ டணிகொண்ட நின்(௩)மலைச்
சிலம்புபோற் கூறுவ கூறு
மிலங்கே ரெல்வளை யிவளுடை நோயே

எ-து: †இவளைக் கலந்த நோய்‡இவள்ஒழுக்கத்தை மிகுக்கையினலே கண்டு கண்துயிலாத என்னிடத்தே நீவெறுத்தாயுமாய்க் கூறுவகூறு ல்வளையையுடைய இவளுடைய நோயை இவள் ஆற்றும்படியாக ஒரு மொழி கூறியாயினும் வெல்வாய் நீ உரைத்ததே இவட்கு உரையாமெ ற்ருமைகூறி வரைவுகடாயினள்.

(௪) அருவியாலே அழகுகொண்ட நின்மலையின் பக்கமலை கூறுவனமாறுபோல நீகூறுவனவற்றையே கூறும் இலங்குகின்ற அழகிடைய எல்வளையென்க. எல், ஒளி.

---

௧. "காதலிமாட், டுள்ளம்வைப் பார்க்குந் துயிலில்லை" நான்மணி. ௧.

௨. "புலந்தாயும் . . . . . .வெல்குவை" என்பது களவில் தலைவிகுறிப்பிறல் தோழி கூறியதற்கு மேற்கோள். தோல். கற். சூ. ௧௧. ௩௪.

௩. (அ) "குரல்கேட்ட கோழி குன்றதிரக் கூவ, மதமனி வாரண மாறுமதிர்ப்ப, வெதிர்குதி ராகின் றதிர்ப்பு" (ஆ)"மணிமருளன்னீர்ச்சினைமடமயி லகவக், குருகிலை யுதிரக் குயிலினங் கூவப், பகர்குழல் பாண்டி லியம்ப வகவுநர், நரநவில் பாடன் முழவெதிர்ந் தன்ன சிலம்பிற் சிலம்பிசை யோவா தொன்றுர்க், கடந்தட்டான் கேழிருகுன்று" பரி. (அ: ௧௧) - ௨௩: ௨௫ - ௨௯. (இ) "வரைமிசை

யிலங்கு பொற்சிலம்பு நேரே சிலம்பும்" (௬) "கொங்குண் குழல
குழலேர் மணிமழலை, தங்கி னவைகொண்டு தானு மெதிர்மிழற்
மங்க ளவர்செய்வ செய்தசதி யாடின்றே, செங்க ணெடியான் க
காவிற் செய்குன்றே" தூணா. சுயம். ௬௬, ௬௭.

ஈ. "மலையை அருவி அழகுறுத்தமென்பதை,"மணிவரை மருங்கி னரு
போல,வணிவரம் பறுத்த" (கலி.௧௦௩: ௧௦-௧௧) என்னும் பகுதியாலு
அதன் குறிப்பாலுமுணர்க.

(பாடபேதம்) [1] அவன். † என்று இவன்கூறும்படியாக இவனை, ‡ அவனொழுக்கத
விளைவினையே.

.அங் கலித்தொகை சஎ.

அல்லகுறிப்பட்டு மீண்டதனை என்பிழைப்பாகக் கருதி[ம்] அவனை
யன்ற ஆற்றுளா மென்றதனாலும் "தன்குறி தள்ளிய ....தழீஇ
தேறினும்" என்னும் (க) சூத்திரத்திற்குப் [1]பகற்குறியென்றே[1]பொருள
ானும் இவ்வாறே பொருள்கூறவேண்டு மென்றுணர்க.

தாழிசைகளில் தோழி சொல்லெடுப்புதற்குத் தலைவி சிறுபான்மை
ல, "புலத்தலு மூடலுமாகிய விடத்தும், சொலத்தகு கிளவி தோழ
ரிய" (உ)என்பதனாற் கொண்டவாறுணர்க.

இதனால், தலைவற்கு அசைவுபிறந்தது.

இஃது ஒன்பதடித் தரவும் நான்கடித் தாழிசையும் தனிச்சொல்லு
யடிச் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (க

௭.) ஒன்று, இரப்பான்போ லெளிவந்துஞ் சொல்லு முலகம்
புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்

வல்லாரை வழிபட் டொன்றறிந் தான்போ
னல்லார்கட் டோன்று மடக்கமு முடைய

சொல்லுஞ்சொற் கேட்டீ சுடரிழாய் பன்மாணும்;

நின்னின்றி யமையலேன் யானென்னு மவனுழி
னஃனுஞ்சொ னம்புஞ்டல் யார்க்குமிங் கரிதாயி
னென்னுற்ற பிறர்க்குமாங் குளகொல்லோ கறுநுதால்;

அறியாய்நீ வருந்துவல் யானென்னு மவனுழிற்
றமியரே' துணிகிற்றல் பெண்டிர்க்கு மரிதாயி
னளியரோ வெம்போல வீங்கிவன் வலைப்பட்டார்;

வாழலேன் யானென்னு நீநீப்பி னவனுழி
னேழைய ரெனப்பலர் கூறுஞ்சொற் பழியாயிற்

---

1. தொல். களவு. சூ. உ௦.

2. தொல். கற். சூ. கக. இச்சூத்திரவுரையில் (அ) "கலந்தநோய்,......நோயே" என்பதனை மேற்கோள் காட்டி 'இது களவு' என்பர் இளம்பூரணர்; (ஆ) "கலந்தநோய்...........வெல்குவை" என்பதனைக் கு... பிழைத்தழிப் புலந்ததற்கு மேற்கோள் காட்டுவர் நச்சினார்க்கினிய... (பேதம்) * தேறியவென்னும், தேறுதுமென்னும், † ...

சூழுங்கா்னினைப்பதொன் றறிகலேன் வருந்துவல்
சூழுங்கு னறுநுதா னம்முளை சூழ்குவம்;

௪௯ அவனை;

நாணுட்ப் பெயர்த்த னமக்குமாங் கொல்லாது
பேணின ரெனப்படுதல் பெண்மையு மன்றவன்

[illegible]

மற்றவன் மேஎவழி மேவாய் நெஞ்சே.

இது தலைமகற்குத் துறைநேர்ந்த தோழி அவன் றன்மையும் அவ னக்குக் கூறுவனவும் அக்கூற்றுத் தன்னுற் பொறுக்க வொண்ணுதவாறு வன் கருத்தும் தலைவிக்குக் கூறி அவன் துறைநயப்பத் தன்னுள் சால்லியது.

இதன்பொருள்.

ஒன்று, இரப்பான்போ லெளிவந்துஞ் சொல்லு (க)முலகம்
புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்

வல்லாரை வழிபட் டொன்றறிந் தான்போ
னல்லார்கட் டோன்று (உ)மடக்கமு முடைய
(ங)னில்லோர் புன்க ணீகையிற் றணிக்க

வல்லான் போல்வதோர் †வன்மையு முடைய
(ச)னன்ன னொருவன்றன் னண்டகை விட்டென்னைச்
சொல்லுஞ்சொற் கேட்டீ சுடரிழாய் பன்மாணும்

ந. (அ) "வையம் புரவூக்கு முள்ளத்தேன்" கலி. கசக: கஉ - ந. (இ
"விசும்புதைவரு வளியும் .... போல ....வலியு
தெறலு மளியுமுடையோய்" புறம்: உ:ந - அ (இ)"வினை வலியுந் த
வலியு மாற்றான் வலியுந், துணைவலியுந் தூக்கிச்செயல்" குறள். சஎ

ட. "இளையா னடக்க மடக்கங், கிளைபொரு ளில்லான் கொடை
கொடைப்பய - னெல்லா, மொறுக்கு மதுகை யுரனுடை யாளன்
பொறுக்கும் பொறையே பொறை" நாலடி. சுகு. என அடக்க மு
லியவை ஒருவாறு சேரக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

௬. (அ) "வண்கையாற் கலிமாற்றி" சீவக. கடுஅ. (ஆ) "ஈந்தே கடந்
னிரப்போர் கடல்" கம்ப. அரசியல். இ.

சிறுதொழில்செய்தலும் வியப்பாம் எனக்கொள்க"என்றுகூறி "அன்

திபேதம்) * இனியர்தம். † வன்மையும்.

,ஏ-து: விளங்குகின்ற இழையினையுடையாய்! என்னிடத்து ஒரு
த்தை (க)இரந்துநிற்பான்போலே தன்னைப்பிறரால் இகழப்பட்டு எளிய
ன்மை *தோன்றியுஞ் சிலமொழி கூறும். அங்ஙனக் †குறையிரந்துநிற்பி
லகத்தையெல்லாம் பாதுகாப்பான்போலே இருப்பதொரு வலியுமுடைய
மப்பொருள் கூறும் நூல்களைக் கூற வல்லவர்களை வழிபட்டு நி
ப்பொருளை(உ)அறிந்தான்போலே நன்மக்களைக் கண்டாற்றோன்றும் ம
டக்கமுமுடையன், வறியோர் வறுமையைக் கொடையினாலே போ
ல்லான்போலே இருப்பதொரு வலியுமுடையன், அந்தன்மையையுடையா
ந தலைவன் தனக்குரிய ஆளுந் தகைமையைக் கைவிட்டு என்னைநோக்கி
றும்(ந)பலகாரியங்களும் மாட்சிமைப்படுஞ் சொல்லைக் கேட்பாயாக; எ-

"மனைவி யுயர்வுங் கிழவோன் பணிவு, நினையுங்காலைப் புலவியு ளுரி
) என்பதனுள், நினையுங்காலை ‡ என்றதனாற் றோழியுயர்வுங் கிழவோ
ணிவும் || கொள்கவென்றலால், தோழி இங்ஙனங் கூறினாள். "உயர்மொழ
ரவியு முரியவா லவட்கே"(§)என்பதனால்'உலகம்,புரப்பான் போல்வதோ
ழகையு முடையன்' என்றாள்.

னொருவன் .... .சுடரிழாய்" என்பதை மேற்கோள்காட்
"இது பெரியோன் சிறு தொழில் கூறலின் வியப்பாயிற்று" என்ப
போ; தொல். மெய்ப். சூ. ௭; இ-வி. நூலாரும் இதனையேபின்பற்றுவ
இ - வி. சூ. ௫௭௮.

இந்நூற்பக்கம் ௫௩: க - ஆம் குறிப்பிலுள்ள, இரப்பாரைப் பிற ரிகழ்
ரென்னும் பொருளையுடைய செய்யுட்கள் இங்கே அறிதற்பாலன.

"கற்றறிந்தார் கண்ட தடக்கம்".

௪௫௦: ௪; புறம். ௧௬௦: ௧௮, ௩௬௫: ௬. இவற்றில் வந்துள்ளது. இ
வுரைகாரரும் "மா[னு](னு)ம்" என்னும் இடைச்சொல், 'படிபு
என்னும் பொருட்டாய் நிற்றற்கு "சுடரிழாய் பன்மா[னு](னு)
என்பதை, தொல். எச்ச. சூ. ௬௭ - இல் மேற்கோள்காட்டியிருக்கிறா
இதனைத் தாழிசையோடு சேர்த்தால் இப்பொருள் பொருந்தும். பதி
௮௩: ௬ - இல் பன்மாவென்பது இப்பொருளில் வந்துள்ளது.

தொல். பொருளி. சூ. ௩௩. இதனுரையிலும், "ஒன்றிரப்பான்போ
....பன்மாணும்" என்பதனை, கற்பினுள் புலவிக்காலத்து
தலைவன் இரந்துரைக்கத் தலைவி அதனையேற்றுக்கொண்டதற்கு மே
கோள் காட்டியுள்ளார் இவ்வுரையாசிரியர்.

தொல். பொருளி. சூ. ௪௪. இதனுரையிலும், "உலகம்......... ..
முடையன்" என்பது, தோழி தலைவனை உயர்த்திக் கூறியதற்கு இ
வுரையாசிரியரால் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

உம்மைகளெல்லாம் (க)ஐயவும்மை.

சொல்லுமென்றது (உ)பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றி இளிவர
றந்தது; அவன் இவ்வாறு * ஒழுகல் நமக்கு இளிவரலெனக்குறிப்பா
டிக் நிறை நயப்பித்தலின்.

(ரு)நின்னின்றி யமையலேன் யானென்னு மவனுயி
ரென்றூன்சொ னம்புண்டல் யார்க்குமிங் கரிதாயி

னென்னுற்ற பிறர்க்குமாங் குளகொல்லோ நறுநுதால்

எ-து: நறிய நுதலினையுடையாய்! அவன் †நின்னையின்றி யான் உ
யாழேனென்று கூறுநிற்குமாயின், இங்ஙனம் இறந்துபடுந் தன்மை
டையவன் கூற்றை நம்புதலைச் செய்தல் இவ்விடத்து யாவர்க்கும் அரி
நக்குமாயின், || இந்நிலைமைக்கண் என்னைச் சேர்ந்தவருத்தங்கள் பிறர்க்கு

றமயமா துணிகுறறல மபண்டிரக்கு மரிதாயி

னளியரோ வெம்போல வீங்கிவன் வலைப்பட்டார்

எ - து: அவன் யான் வருந்துவல் நீ அதனை அறியாயோவென்று கூ
ற்குமாயின், தமக்கு(ச)உயிர்போலச்சிறந்ததோழியரோடு உசாவித்துணியாம
லியராயிருந்தே துணிதல் மகளிர்க்கும் அரிதாயிருக்குமாயின், இந்நிலைமை
ண் ÷இவன் வலையிலே அகப்பட்டார் சிலர் எம்மைப்போல அளிக்கத்தக்கா
நப்பாரோ ? வலியராயிருப்பரன்றே ! எ - று.

க. "ஒன், றிரப்பான்போல் .. ..வண்மையு முடையன்" என்பு
உம்மை இன்னுமென்று துணியாமைக்கண் வருதலின் ஐயவும்மை
யென்பர், சேனவரையரும்; தொல். இடை. சூ. எ. சே; நச். இ -
நூலாரும் இவ்வாறே கூறுவர். இ - வி. சூ. உஙுக.

௨. "ஒன்றிரப்பான்போ லெளிவர்தாஞ் சொல்லும்" என்பது, அவன் இ
வாரொழுகுதல் நமக்கு இளிவரவாமென்னுங் குறிப்பினாற் கூற்
குறைநயப்பித்தமையின், பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றிவ
இளிவரலாமென்பர், பேராசிரியரும்; தொல். மெய். சூ. ௯. இ - ஏ
நூலாரும் இதனையே பின்பற்றுவர். இ - வி. சூ. ௫௭௮.

௩. "இன்றி யமையேனென் றின்னவுஞ்சொல்லுவாய்" கலி. ௧௧௦: ௨௧

௪. (அ) "நின்னுவி யன்னவன் றூன்றுகை வன்றி நிலையிலையே" (
"நெஞ்சே,யினியேதுசென்றெய்துமாறென்று நீநின்றிரங்கலென்றே

(பாடபேதம்) * ஒழுகைசமெக்கு, † நின்னையன்றி, ‡ வாழ்வநிலனென்று, வாழலே னென்று,
அந்நிலைமைக்கண் + அவன் வயிலிலே,

* மனைழைய ரெனப்பலர் கூறுஞ்சொற் பழியாயிற்
சூழுங்கா னினைப்பதொன் † றறிகிலேன் வருந்துவல்
சூழுங்கா னறுநுதா னம்முளே சூழ்குவம்

எ - து: அவன் நீ அருளாதொழியின் யான் உயிர்வாழேனென்னுமாயி
டிப்பிறந்தார்(க)பேதையாயிருப்பரென்று நன்மக்கள் அவரைச் சிறப்பித்
சால்லுஞ்சொல் நீ (உ) முதுக்குறைமை பூண்டிருத்தலின் நினக்குப் பழி
ருக்குமாயின்,இந்நிலைமைக்குச செய்யலாவதொரு காரியத்தை ஆராயுங்க
னைப்பதொரு காரியத்தை அறியேனாய் வருந்தாநின்றேன்; இந்நிலை
ராய்ந்துபார்க்குங்கால் நறிய நுதலினையுடையாய் ! நம்முள்ளே ஆராய்
ர்ப்பேம்; ‡ எ - று.

கூ, அவனை

(ங)நாணடப் பெயர்த்த னமக்குமாங் கொல்லாது
(ச)பேணின ரெனப்படுதல் பெண்மையு மன்றவன்
வௌவினன் முயங்கு மாத்திரம் வாவெனக்
|| கூறுவென் போலக் காட்டி
மற்றவன் +மேஎவழி மேவாய் நெஞ்சே

கனியே யிதழ்வஞ்சி கண்சொன்ன வாருயிர் கண்டுவந்தே" ((
"கண்ணு குழைவினைக் கங்குயி ராவள் கனக்கு ழையே" அம்பிகா. எ
அக, கoச; (ஈ) "இனகே யுயிரன்ன பாஙகியு நீயுமெழுந்தருளே" தி
வாருர்க். கக. (உ) "பொருப், பிணையே யிணைக்கொஙகை யாயின்
சாயின்ப மெய்தவுயிர்த், துணையே துணைவா நீவரு வாயிற்
சோலையிலே" மாறன்கோவை. எ௩.

கு. அ. மயிலை. இ - வி. சூ. கக௯. மேற். (ஆ) "பெண்ணறி வென்ப
பேதைமைத்தே" சிலப். உக: உச. (இ) "நுண்ணுணர் வுடையே
நூலொடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்பேதை மைத்தே
நன். பெயர். சூ. அ. வி. மேற. (ஈ) "நுணணறி வுடைய ராகி நூலொ
பழகி னுலும், பெணணறி வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாதல்
திருவிளை. பன்றிக்குட்டிக்கு. ௩௪: (உ) "பேதைமை யென்ப
மாதர்க் கணிகலம்" (ஊ) "எண்ணற வோதி யெழுத்தறக் கற்கினு
பெண்ணறி வென்பது பெரும்பேதை மைத்தே"

உ. முதுக்குறைமை யென்பதற்கு, முதுமைக்கண் உறைகின்ற நிலை யென்றும் பேரறிவுடைமையென்றும் பொருள் கூறுவர்.

௩. "நாணடப் பெயர்த்தல்" கலி. ௬௦: ௩உ.

௪. "பெண்ணன் றுரைத்த னமக்காயின்" கலி. ௩௭ கூ.

(திபேதம்)* எழைபர், † அறிகலேன், அறிகிலன, ‡ என்றான். || கூறுவனபோல, மேவழி மேவழி மேள நெஞ்சே, மேவாய் மேவாய மேஎ நெஞ்சே.

எ - து: நம்மை நாண் வருத்துகையினாலே அவனைப் போக்குதல், ம
ம் அவன் இறந்துபடுகின்ற நிலைமைக்கட் பொருந்தாது, அவன் இறந்
டுகின்றவனைப் பேணினானென்று நன்மக்கள் புகழ்ந்துகூறப்படுதல் நின் கற்
த் பெண்மையுமன்றாயிராநின்றது; இங்ஙனமாகவும், அவன் நின்னை
யக்குமளவைத் தன் நெஞ்சாலே கைக்கொண்டுவிட்டான்; அதற்கு நீ*பே
ன்றிலை,இதற்கு யான் இனிக் கூறுவதொன்றின்றெனத் தலைவிக்குக் கூ
ன்னைத் தோழி தன்னெஞ்சோடு முன்னிலைப் புறமொழியாகக் † கூறுவா
ரியிடத்தேவாவென்று ‡கூறுவான்போலே அவனுக்கொரு பொய்க்குறிவை
ட்டி அவன் மேவின வழியிலே நெஞ்சே மேவுவாயாக என்றாள் ; எ - .

இதனால், தலைவிக்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

[illegible]
ராச்சகக்கலியாயிற்று. (க.

அ.) ஆமிழி யணிமலை யலர்வேங்கைத் தகைபோலத்
தேமூசு நனைகவுட் டிசைகாவல் கொளற்கொத்த
வாய்நில்லா வலிமுன்பின் வண்டூது புகர்முகப்
படுமழை யடுக்கத்த மாவிசும் போங்கிய
கடிமரத் துருத்திய கமழ்கடாந் திகழ்தரும்
பெருங்களிற் றினத்தொடு வீங்கெருத் தெறுழ்முன்பி
னிரும்புலி மயக்குற்ற விகன்மலை நன்னாட;
அ வீழ்பெயற் கங்குலின் விளியோர்த்த வொடுக்கத்தால்
வாழுநாட் சிறந்தவள் வருந்துதோட் டவறுண்டோ
தாழ்செறி கடுங்காப்பிற் றாய்முன்னர் நின்சார
லூழுறு கோடல்போ லெல்வளை யுகுபவால்;

௫. வெண்கலியுறுப்பு நிலையொத்துப் பாவேறுபடுங் கொச்சகத்துக்கு இ
செய்யுளை மேற்கோள்காட்டி, இது தரவும் கொச்சகமும் சுரிதகமு
முறையானே வந்து ஆசிரியச் சுரிதகத்தான் இற்றது என்று கூ
இவற்றையும் எழுதுவர் பே, 'இது ஒன்றெனவும் அவனெனவு
சொற்சீருந் தனிச்சொல்லும் வந்து இடைநிலைப்பாட்டினுள் ஒன்றே
ரடிமிக்கு ஒருபொருண்மேல் மூன்றுவருதலின் ஒத்தாழிசையாகா
கொச்சகமாய்க் கலிவெண்பாட்டின் வேறாயிற்று' என்பர். கச; தொ
செய். சூ. கருகூ.

(திபேதம்)* மேவுகின்றலை, † கூறுயானாய்க்குறியிடத் ‡ கூறுவன பேடிலே, || பெற்
ஒன்று மூன்றடியாக ஒன்று நான்கடியாய்.

ணைதுய ருழப்பவள் பாடில்கட் பழியுண்டோ
வினையளொன் றெடுத்தாற்று மயன்முன்னர் நின்சுனைக்
குவளைபெய லீலம்போற் கண்பனி கலுழ்பவால்;

௬ பன்னாளும் படாடப் பசலையா லுணப்பட்டாள்
பொன்னுரை யணியன்ன மாமைக்கட் பழியுண்டோ
வின்னுரைச் செதும்பாற்றுஞ் செவ்வியு ணின்சோலை
மின்னுகு தளிரன்ன மெலிவுவந் துரைப்பதால்;

எனவாங்கு;

௭ பின்னீதல் வேண்டுநீ பிரிந்தோணட் பெனநீவிப்

பூங்கண் படுதலு மஞ்சுவ ருங்கிய
வருந்துய ரவலந் தூக்கின்
மருங்கறி வாரா மலையினும் பெரிதே

இது வரையாது வந்து ஒழுகுந் தலைவற்குத் தோழி தலைவியாற்ற[illegible] இவ்வொழுக்கம் புறத்தார் அறியப்படுகின்றமையும் கூறி வரை[illegible]ரயது.

இதன் பொருள்.

(க) ஆம்பழி (உ)யணிமலை (ங)யலர்வேங்கைத் தகைபோலத
தேமூசு ஈனைகவுட் டிசைகாவல் கொளற்கொத்த
வாய்நில்லா (ச)வலிமுன்பின் (ரு)வண்டேது புகர்முகப்
படுமழை யடுக்கத்த மாவிசும் போங்கிய
கடி மாத் தாருத்திய (சு)கமழ்கடாஅ திகழ்தரும்

க. ஆம் - நீர். ஐங்குறு. உஉங.

உ. நீர்வீழ்ச்சி, மலைக்கு அழகுசெய்யு மென்பதனை, கலி. கOங: கO-க[illegible] ஆம் அடிகளாலும் அவற்றின் குறிப்பாலும் உணர்க.

ங. (அ)"தும்பி ... ..வேங்கையஞ் சினையென .. .. ..பூம்பொறியானை[illegible] புகர்முகங் குறுகியும்" கலி. சக: உ - சு. (ஆ) "போதி யென்று[illegible] பூத்த மரம்போற் புண்ணைத் பொலிகின்றான்" கம்ப. சம்ப. ச[illegible]

[illegible]
பகலல்கி" கலி. சுசு: உ - ச என்னும் பகுதியாலும் அதன் குறி[illegible]பாலும் உணரலாகும்.

ச. இந்நூற்பக்கம் ககக; ங- ஆங்குறிப்புப் பார்க்க.

(௧)பெருங்களிற் றினத்தொடு வீங்கெருத் தேறும்முன்பி
(௨)னிரும்புலி மயக்குற்ற விகன்மலை நன்னாட

எ-து: எட்டுத்திசையுங் காத்தற்றொழிலை மேற்கோடற்குப் பொருந்தி
ய்ப் பகைத்தலை எதிர்நில்லாத மிக்கவலியினையும் விளக்கத்தைத் த
ற்ற கமழ்கின்ற மதத்தான் நனைந்த கவுளினையும் நீர் வீழ்கின்ற அழகி
டைய மலையிடத்துத் தேனினம் மொய்க்கும் பூக்களையுடைய வேங்கை
து அழகுபோல வணங்கொண்டு ஈனுகின்றபுகரினையுடைத்தாகிய முகத்தினை
டைய சொரியும் மழையையுடைத்தாகிய (௩) பக்கமலையிடத்தனவு
ருமையையுடைய விசும்பிலேவளர்ந்த மிகுதியையுடைத்தாகிய மரங்க
டைய ஆற்றிடைக்குறையிடத்தனவுமாகிய,பெரிய(௪)யானைத்திரள்களோ
ர்கின கழுத்தினையும் மிக்க வலியினையுமுடைய பெரியபுலி மாறுபாட்டா
யார்செய்தலுற்ற மலையினையுடைய நல்ல நாடனே; எ-று.

௧. "வேழக் குரித்தே விதந்துகளி றென்றல், கேழற் கண்ணுங் கடிவரை
யின்றே"(தொல். மரபு. சூ. ௩௪) என்பதனாலும் "களிறுமேல் கொள்
வும்" (புறம். ௪௧ ௧) என்பதனாலும் அதனுரையாலும், "கோட்
மாவூரவும்" (சீலப். ௧௫: ௧௮) எனபதனும் பயில் மேற்கோளான இ
பகுதியில் களிறென்பது பன்றியென்று தடைவிடைகளால் நிறுவ
பெற்றிருப்பதாலும் களிறென்பது பன்றியையு முணர்த்தும். அதை
னீக்குதற்கு யானையை, "பெருங்களிறு" என்றுகூறினார்.

பதனாலும் பெரும்புலி என்னும் வழக்காலு முணாக.

கிரிசரம், நதிசாம் வனசரமென யானை மூவகைப்படுமென்பா. அத
(அ) "மூந்திறத்துன வெண்ணலைப்பிறப்பின மூரிவெங் களியானை",
(ஆ) "மூவகை யானையர்" (வில்லி. சூதுபோர். ௭௧, பதின்மூன்றும்
௬) எனவருதலாலும் அறியப்படும். அவற்றுள் இவைக் கூறப்பெற்றன

கிரிசரமும் நதிசரமுமாம்.

யானையும் புலியும் ஒன்றோடொன்று பொரால் இயல்பு: (அ) "குரூஉப் புலி பொருத புண்கூர் யானை" மலை. குகஎ. (ஆ) "பூம்பொறி யுழுவைப் பேழ்வா யேற்றை, தேங்கமழ் சிலம்பிற் களிற்றொடு பொரினே", (இ) "வயக்களிறு பொருத வாள்வரி வேங்கை" நற். ௧௦௪: ௧-௨; ௨௫௫: ௪. (ஈ) "புகர்முகக் களிற்றொடு புலிபொரு தழுக்கும், னகன்மலை" (உ) "வாயிழி கடாஅத்த வான்மருப் பொருந்தலோ, டாய்பொறி யுழுவை தாக்கிய பொழுதின்" கலி. ௪௬. ௧௨ - ௩: ௫௧. ௩ - ௪. (ஊ) "புலியொடு பொருது சினஞ்சிறந்து வலியோ, டிரவுக் களி றொதுங்கிய மருங்கு" (எ) "குயவரி யிரும்போத்துப் பொருத புண்கூர்,

டக்கூ

கலித்தொகை ௪௮.

இசைகாவல்கொளக்கொத்த என்றதனால் உலகைத் தாங்குதற்கு உ
னென்றும் வலிமுன்பின் என்றதனான் மிக்க வலியினையுடையனென்
னைகவுள் என்றதனாற் செல்வச்செருக்குடையனென்றும் வண்டூதுபுகர்மு
ன்றதனாற் பலர்க்கும் பயன்படுகின்றானென்றும் இருவகைச சுற்றத்திற்
ற்றாக. இருவகைச்சுற்றமாவன: தலைவியுடைய தந்தைசுற்றமுந் தாய்சுற்ற
ாம். இருவகையவாகிய களிற்றோடே புலிமயக்குற்ற என்றதனான் இ
கைச சுற்றத்தாருடனே ஊரிலுள்ளார தலைவியை அலர்கூறிப் பகைக்கின்
ரன உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

அ (க)வீழ்பெயற் கங்குலின் விளி(உ)யோர்த்த வொடுக்கத்தால்
வாழுநாட் சிறந்தவள் வருந்துதோட் டவறுண்டோ
தாழ்செறி கடுங்காப்பிற் றாய்முன்னா ணின்சார

...ாலே ஒளியினையுடைய வளைகள் உகுவனவாய் இராநின்றன; இவ
தற்கு இடைவிடாது வீழ்கின்ற மழையையுடைய இராக்காலத்து நி
டைய குறியால் அழைக்கின்ற அழைப்பினைச்(ச)செவிகருவியாகஓர்த்தத
ண்டான மனவொடுக்கத்தாலே உயிர்வாழ்கின்ற நாள் மிக்கவளுடை
நுந்துகின்ற தோளிடத்து அவை நினக்குச்செய்த தப்பு உண்டோ
ல்லையே; ||எ - று.

உகுப,அகரவீற்றுப்பலவறிசொல்;படுத்தலோசையாற்பெயராய்நின்றது

துயக்குபிடி தழீஇய மதனழி யானை" அகம். உகக: க - எ, நக
உஉ-ந. (ஏ) "வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல, வின்னு மாறு
சினனே" புறம்: கoo:எ-அ.(ஐ) "புலிகலாங் கொள்யானைப் பூவகுன்
நாட" பழ. கஅ. (ஒ) "புலியொடு பொருஉம் புகர்முக வோதையுப்
சிலப். உடு: உக. (ஓ) "நீடு பிணைப்பகட் டடனே, வல்வி யம்பொ
மாறென" வில்லி. பதினாறும். நக.

க. தலைவன் தன்வரவு அறிவிக்குங்குறி மயங்குதலால், அல்லகுறிப்பட்
தோழி தலைவற்குப்பிற்றைஞான்று அதனைக்கூறியதற்கு "வீழ்பெய
........உகுபவால்" என்பது மேற்கோள்; தொல். கள. சூ. சஉ. ந

உ. ஓர்த்தல் இந்நூற்பக்கம் உஅஉ: டு - ஆம குறிப்புப்பார்க்க.

ந. வளையுதிர்தற்குக் கோடற்பூ உதிர்தல் உவமையாதலை, கலி. எ-ஆ
பாட்டின் கடு - க. அடிகளின் குறிப்பாலுணர்க.

ச. "கொசுசிப் பாடோர்க்குஞ் செவி" என்பதன் விசேடவுரையி
'கொசுச்சிப்பு விழுகின்ற ஓசையை...........கருதுஞ்செவி'என்று உ

(பிரதிபேதம்) * என்குவின், †தாளிட்டு,‡முறைமையுற்ற, ||என்றுள்.

னணைதுய ருழப்பவள் *பாடில்கட் பழியுண்டோ
†வினையனென் றெடுத்தாற்று மயன்முன்னர் (௬)நின்கனைக்
கனைபெய னீலம்போற் கண்பனி கலுழ்பவால்

எ – து: இவ்வாறே ஒரு களவொழுக்கமுடையனென்று உயர்த்துக்
டுகின்ற அயலார்முன்னே நின்னுடைய சுனையிடத்துச செறிந்த மழை
யற்ற நீலம்போலே கண்கள் நீர் சொரிவனவாயிராநின்றன; இங்ஙனமாத
)து யாம் வருந்துதற்கு ஏதுவாகிய இருளென்றேங்கி நின் வருதற்குழி
ச்சி நினைத்தலாலுண்டான வருத்தத்திலே வருந்துகின்றவளுடைய துயி
ாத கணணிடத்து அவை நினக்குச்செய்த பழிகளுண்டோ? இல்லையே; ‡எ-

௧௬ பன்னூறும் படாடப் (௨)பசலையா லுணப்பட்டாள்
(௩)பொன்னுரை மணியன்ன மாமைக்கட் பழியுண்டோ
வின்னுரைச் (௪)செதும்பாற்றுஞ் செவ்வியு ணின்சோலை
மின்னுரு தளிரன்ன மெலிவுவந் துரைப்பதால்

எ-து: நுரைகளையுடைய இனிய சின்னீர் வந்து ஆரவாரிக்கும் இ
வனிற்காலத்தே நின்னுடைய(௫)சோலையில்ஒளிகெட்டதளிரையொத்த நி

டு வந்து பலர்க்குங் கூறுவதாயிராநின்றது; இங்ஙனமாதற்குப் பலநா
ளைவு வருத்துகையினலே பசலையாலே நுகரப்பட்டவளுடைய பொன்

யெழுதி, 'மனத்தின் வினையைச செவிமேல் ஏற்றினர்; அது கரு
யாக உணர்தல்நோக்கி'என இலக்கணமும் இவ்வுரையாசிரியரே எழு
யிருத்தல் ஈண்டறிதற்பாலது; கலி. சசு, கஉ – ௩.

க. (அ) "கூடற் குடாஅது, பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரி
வொடியா விழவி னெடியோன் குன்றத்து, வண்டுபடு நீடிய குண்
சுனை நீலத், தெதிர்மலர்ப் பிணைய லன்னவிவ, ளரிமதர் மழைக்கண்

(அகம். கசக. சச-கக) என்பதும் (ஆ) இந்நூற்பக்கம் உளச: உ-ஆ குறிப்பும் ஈண்டறிதற்பாலன.

ச. (அ) "புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட" நாலடி. கஉ
(ஆ) "செதும்பற் றாமரைச் செவ்விதழ் போல" (இ) "செதும்புப
தெங்குஞ் சேற்றிழுக் குடைத்தாய்" (ஈ) "செருத்தற் றீம்பா
செதும்புபடப் பிலிற்றி" பெருங்:(க) சo: ௱உ௲; சக: உஅ, ககஉ.

ரு. "நீணிழற் றளிர்போல நிறனூழ்த்தல்" கலி. உ0: கஎ.

றிபேதம்) * பாடிலன்கட், † வினையகுனென், ‡ என்றுள்.

ரைத்ததொரு மணியுண்டாயின் அதனையொத்த பசலை பரத்த * மாமைநி ங்கின் அது செய்த பழிகளுண்டோ? இல்லையே; †எ-று.
எனவாங்கு, ‡அசை.

.க (க)பின்னீதல் வேண்டுநீ பிரிந்தோணட் பெணநீவிப்
பூங்கண் படுதலு மஞ்சுவ றூங்கிய
(உ)வருந்துய ரவலந் தூக்கின்
(ந)மருங்கறி வாரா மலையினும் பெரிதே.

எ-து: அவள் அன்னையான இடத்து அவள் பூப்போலுங் கண் பாடி மையை நீவிப் படுதற்கும் யான் அஞ்சுவேன்; அதற்குக் காரணமெ னனில், அத்துயிலிடை||நினைத்து வருந்தத்தக்க கனவாற் பின்னர்த் தாங்கி ரிய வருத்தத்தால் உற்ற கேட்டைத் தூக்கிப்பார்க்கில் அஃது எல்லையறி யாண்ணாத மலையினும் பெரிதாயிராநின்றது; இனி இவ்வருத்தம் உறாதப வரையாமற் பிரியப்பட்டாரோடு கொண்டஉறவு பின்னுதலை நீ கொடுத்த

ண்டும் ; —எ-று.

"பின்னுதல் பின்னெனநின்றது. × பின்னியதொடர்[நிலை](நீவி)" (
ர்குர்பிறரும். தயில்கொள்ளாமையைத் = துடைத்து என்க.

இதனால், தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இது தரவும் தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்

நனவிற்றான் செய்தது மனத்த தாகலிற்
கனவிற் கண்டு கதுமென வெரீஇப்

க. "பின்னீதல் ....பெரிதே" என்பது துஞ்சிச்சோர்த லென்னு
மெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; தொல். மெய்ப். சூ. உங: பே.

உ. "அருந்துய ரவல்மொடு" தொல்.களவு.சூ. கக. நச். மேற். 'எண்ணிய

ங. (அ) "வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட், டிமையம்" புற
நங; கச – இ. (ஆ) "மலையே; அளக்க லாகாப் பெருமையு மருமை
மருங்ககல முடைமையு மேறத் கருமையும்,பொருக்தக்கூறுப" தொ
சிறப். நச். மேற். (இ) "அகலத் தெல்லையு மாழ்சிய தந்தமு, முயர்
ணக்கமு முணர்த்தற் காகா, வீஞ்சையம் பெருமலை" பெருங்: (க)இ
கூ – அ. (ஈ) "அளக்க லாகா வளவும் பொருளும் , ...
மலைகளே" நன்.

சு. கலி. கஇ: கஅ.

]திபேதம்) * மைசிறத்நின் † என்றுள் ‡ ஆங்கு. அசை. || துயரகத்தன்வாற் பின்னர்த்
என்றுள் × பின்னிதொடாரின் = துடைத்து, இதனுற்றுபிணைந்து,

இ புதுவதாக மலர்ந்த வேங்கையை

யதுவென வுணர்ந்தத னணிநல முருக்கிப்
பேணு முன்பிற்றன் சினந்தணிந் தம்மாங்
காணும் பொழுதி னோக்கல் செல்லாது
நாணி யிறைஞ்சு நன்மலை நன்னாட;
போதெழின் மலருண்க ணிவண்மாட்டு நீயின்ன
காதலை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னாதே
மின்னேருங் கண்ணுக விடியென்னுய் பெயலென்னு

வளைபொன யெனபடுதோ வினிதுமற றினனும்த
மணங்கமழ் மார்பினை மஞ்சிவ ரடுக்கம்போழ்ந்
தணங்குடை யாரிடை யீங்குநீ வருவதை;
௮ இருளற ழிருங்கூந்த லிவண்மாட்டு நீயின்ன
வருளினை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னாதே
யொளிறுவேல் வலனேந்தி யொருவன்யா னென்னாது
களிறியங் காரிடை யீங்குநீ வருவதை;

அதனால்;

௫. இரவின் வார லைய விரவுவீ
யகலறை வரிக்குஞ் சாரற்
பகலும் பெறுவையிவ டடமென் றோளே.

இது *நீரிவ்வாறு வருகின்ற வரவு எமக்குத் துன்பத்திற்குக் காரண
மாகாநின்றதெனக் கூறி இரவுவருவானைத் தோழி பகல்†வருகவென்றது

இதன்பொருள்.

(க)கொடுவரி தாக்கி வென்ற வருத்தமொடு
நெடுவரை மருங்கிற் றுஞ்சும் (உ)யானை

க. யானே புலியைக்கொல்லுமென்பது இந்நூற்பக்கம், உடுக: க-ஆ
குறிப்பால் உணரலாகும்; கொன்று மலேயிற் றுயிலுமென்பதை, க
சஉ: க - ௩-ஆம் அடிகளால் உணர்க. 'கொடுவரி, பண்புத்தொகை
புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகுபெயருமாம்' புறம். ௧௩

உ. யானே வேங்கைமரத்தைச சினங்கொண்டு சிதைக்கு மென்பதை
(அ) "கதம்வாய் வேழ, மிருங்கேழ் வயப்புலி வெரீஇ யயலது, க
றதிபேதம்) * ரிஇவையாறு. † ஆய்ரின்றதென, ‡ வாவென்றது.

....று கணமு கதுமமன (உ)அடிவரிஇப
இ (௩)புதுவ தாக (ச)மலர்ந்த வேங்கையை
யதுவென†வுணர்ந்தத னணிநல முருக்கிப்

கால் வேங்கை பூறுபட மறலிப், பெருஞ்சினத் தணியுங் குன்ற நா
நற். உகஎ: உ-இ. (ஆ) "மறப்புலிக் குழூஉக்குரல் செத்து வயக்களி
வரைசேர் பெழுந்த சுடர்வீ வேங்கைப், பூவுடைப் பெருஞ்சி
வாங்கிப் பிளந்ததன், மாயிருஞ் சென்னி யணிபெற மிலேச்சி" பதி
சக: எ - க0. (இ)"உறுபுலி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக், க
கொண் டதன்முதற் குத்திய மதயானே" கலி. ௩அ: சு -

(ஈ) "புலிக்கேழ் வேங்கைப் பூஞ்சினே புலம்ப, முதல்பாய்ந் திட
முழுவலி யொருத்தல்" அகம். உஉஎ: அ - கூ. (உ)"உருமி ஞர்த்துட

யறநிரெறு முழுவையோ மேம்பல், பொருத முற்றெழில் கனவல்
பொருக்கென வெழுந்தல், கருகு நின்றவொள் வீயிணர் வேங்கை

யலைக்கு, மருவு வெஞ்சின மூண்டெழி வருத்தறி யார்போல்" தணிகை
திருநாட்டு. சஉ. என்பவையும் வலியுறுத்தும்.

க. "கனவிலு னலம்வாட கவிதந்த நடுக்களுர், கனவிலு லழிவுற்

மாரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமையம்" (பதிற். கக: உக-ங.) என்பு
'அருவியொடு நரந்தகனவுமென்றது, அவ்வாரியரா யானேப்
விலங்காலும் மக்களாலும் வருத்தமின்றிப் பகற்காலத்துத் தா
நுகர்ந்த அருவியையும் நரந்தநதையுமே கனவிலுங் காணுமென்
வாறு' என எழுதியிருக்குமுறையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. யானை, தன்னைத் தாக்கும் புலிக்கு வெருவுமென்பது "பரியது கூர்
கோட்ட தாயினும் யானை, வெரூஉம் புலிதாக்குறின்" குறள். இக

ங. புதுமையென்னும்பண்படியாகப்பிறந்த புதிதென்னுஞ்சொல் வழக்
குள்ளது. அஃதன்றியும் 'புதுவது' என்று வருதலே. மலை. உஅ; க
உஉ: ச, உச: ச, கூக: க, கஉஅ: எ; அகம். உ0: ௫, உஉக: ௫, ங0
கக; புறம். சஉ: கூ, எகூ: உ; சிலப். ங0: கச0; சீவ
கஙசங; பெருங். (உ) உ: ககஎ, எ: ககங, (ச) ச: க0௫; பாகவத
(க0) அக்குரூரன். ங0. இவற்றில் வந்திருத்தலாலறிக. முதுமையெ
னுஞ் சொல்லடியாக முதுவது என்று ஒருசொல், அருகிவருகின்ற

ச. மலர்ந்த வேங்கைமரம் புலி,போற்றோன்றுமென்பது இந்நூற்பக்க
உ0க: உ, (இ - ஃ) குறிப்பால் உணரலாகும்.

றதிபேதம்) *வெறி இ, † உணர்கதுதன்.

பேணு முன்பிற்றன் (க)சினந்தணிந் தம்மரங்
காணும் பொழுதி னோக்கல் செல்லாது
(உ)நாணி யிறைஞ்சு நன்மலை நன்னாட

[illegible]
னை மெய்யானகாலத்தே தான் பொருதுவென்றது மனத்திடத்தேகிடக்க
லே*அதனைப் பொய்யான காலத்தே கண்டு கடுகவெருவி எழுந்திருந்
ந்தாக் மலர்ந்துநின்ற வேங்கைமரத்தைப் புலியென்றுணர்ந்து அம்மரத்
டைய அழகிய நலத்தைக் கெடுத்துத் தன் வலியினாற் பேணாத சின
றி அவ்வேங்கையைக் காணுங்காலத்து அதனைப்பார்த்தலைச் செய்யாம
ணிக் கவிழ்ந்துபோன நன்றாகிய மலைநாடனே ! எ - று.

புலியினைவென்று துயிலும் யானை அயலார்கூறிய அலரைச் சுற்ற
ர்க்குப் பொய்யெனத் தேற்றி மனைக்கட்டுயில்கின்றதலைவியாகவும், கனவி
ண்டு வெருவினதன்மை அத்தலைவி நனவில் தான் அங்ஙனஞ் செய்
தல்லாம்† தன்மனத்ததாகலின் அசசெயலைக்கனவினுங்கண்டு அவள்வெருவி

ன்மையாகவும், வேங்கையை நலங்கெடுத்தமை தோழி அவனது களவொழு
திற்குடம்பட்டுக்கொடுமைசெய்து ஒழுகுகின்றாளென்று தலைவிதோழியை
நத்தியதாகவும், அது சினந்தணிந்ததன்மை தோழிகருத்தறியாம
வளைக் கொடுமைகூறினேமென்று தலைவி உட்கொண்டதன்மையாகவு
ந்து அதனைநோக்காது இறைஞ்சுகின்றதன்மை யாமும் இவள் வருந்
ஙனங் கூறினேமென்று எதிர்முகமாக மகிழ்ந்து நோக்காது தலை
ணி இறைஞ்சியிருக்கின்றதன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இ
னயுவமப் போலி.

போதெழின் மலருண்க ணிவண்மாட்டு நீயின்ன

காதலை யென்பதோ (ரு)வினிதுமற் றின்னுதே
மின்னோருங் கண்ணாக(சு)விடியென்னுய் பெயலென்னு
மின்னதோ ராரிடை யீங்குநீ வருவதை

---

௫. "வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல, வின்னு மாறுது சினவே (புறம். ௪00: எ - அ.) என்பதனுல், சினத்தணிதல் அருமையென் இங்ஙனம் கூறினர்.

௬. நாணி யிறைஞ்சுதல் குறள். ௧0௯௨, ௧0௯௩. பரிமேலழக ருரை.

குழுமலை விடரக முடையவா லெனவே" (குறிஞ்சி. உ௫௧ - உ௫
(ஆ) "தலைமகன் இரவுக்குறி ஒழுகாநின்ற நிலைமைக்கண், 'எம்பெ மான் வரும்வழி .. .. . வெண்கோட்டி யானையும்... ..உருமும்......
ரதிபேதம்)* இதனை, †தன்மததாலெனச்செயலை,

எ - து: (க)அரும் பருவத்ததாய் அழகினையுடைத்தாகிய மலாம்பா யுண்கண்ணினையுடைய இவளிடத்து நீ இன்றியமையாதகாதலையுடை ன்று கூறுகின்ற வார்த்தையோ இனிது;*இஃதொழிய வழியை ஆராய் ர்க்கும் கண் மின்னுக இடியென்று கருதாயாய் மழையென்று கருதாய பெற்றித்தானதோர் அரிய வழியிலே இவ்விடத் தேற நீ வருகின்றநிலை க்கு இன்னது; எ – று.

௪ இன்புற வளித்தனை யிவண் மாட்டு நீயின்ன
வன்பினை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னுதே
மணங்கமழ் மார்பினை (உ)மஞ்சிவ ரடுக்கம்போழ்ந்

(ஆ) தணங்குடை யாரிடை யீங்குநீ வருவதை

எ-து: இவள் இன்புறும்படி அளித்தாயாகையினாலே இவளிடத்து
ன்றியமையாத அன்பினையுடையையென்று கூறுகின்ற வார்த்தையே
னிது, அஃதொழிய மணம் நாறுகின்ற மார்பினையுடையையாய் மஞ்சு ப
ற வக்கமலையை ஊடறுத்து, (ச)சூரரமகளிரையுடைய அரிய வழியி
வ்விடத்தேற நீ வருகின்ற நிலைமை எமக்கு இன்னாது; எ - று.

வரையரமகளிருமுடைத்து ; மற்றும் தெய்வங்கள் வெளவும்வண்ண
தன; ஏதம் நிகழ்வதுகொல்லோ' எனவேறுபடும்" (இறை. சூ. உ
உரை) என்பவை இத்தொழிசைகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

துறள். கஉஉஎ. என்பதனால் போதென்பதன் பொருளைத்தெளிக.

உ. இந்நூற்பக்கம் உசஇ: உ-ஆக் குறிப்புப்பார்க்க.

ட. (அ) "அணங்குடை நெடுவரை" அகம். உஉ : க. (ஆ) "அணங்குடை
செடுங்கோடு" புறம். ருஉ: க.

ச. (அ) "சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச,சூரர மகளி ராடுஞ்சோலை
முருகு. ௪௦-௪க. (ஆ) "அருவியான்ற பெருவரை மருங்கிற், சூர்ச்சுனை
துழைஇ" (இ) "அணங்குடைச சிலம்பிற், கவிரம் பெரிய வுருகெ
கவாஅ, னேர்மலர் நிறைசுனை யுறையுஞ், சூர்மகள் மாதோ வென்
மென்னெஞ்சே" (ஈ) "சூர்புக னனந்தலை, மாயிருங்கொல்லி" அகம்
கக; ௩ - ௪, ககஅ: க௪-எ, ௩௦௩: ஒ - ௬. (உ) "வரையர மங்கைய
வௌவுத லஞ்சுதும் வாரலையோ" யா - வி. சூ. எகூ. மேற்கோ
என்பவையும் (ஊ) "சூரர மகளிரி னின்ற நீமத், 'நியாரை யோவெ
மணங்கியோ யுண்கென" அகம். ௩உ:எ-அ. என்பதும்அதன்குறிப்பி
'சூரரமகளிரைப்போல வென்றுன் தன்னை வருத்துதலான்' என்
விளக்கியிருத்தலும் ஈண்டறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * இதுவொழிய.

அ (க)இருளற ழிருங்கூந்த லிவண்மாட்டு நீயின்ன
வருளினை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னாதே
ஒளிறுவேல் வலனேந்தி யொருவன்யா னென்னாது
(உ)களிறியங் காரிடை யீங்குநீ வருவதை

எ - து: இருளோடே மாறுபடுகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய இவளிடத் இன்றியமையாத அருளினையுடையையென்று கூறுகின்ற வார்த்தை னிது, அஃதொழிய விளங்குகின்ற (ங)வேலை வலக்கையிலே எடுத்து யா றவனென்று கருதாதே யானை உலாவுகின்ற அரிய வழியிலே இவ்விட

அறனுமே, அவை.

ரு (ச)இரவின் வார *லைய விரவுவீ
பகலறை †வரிக்குஞ் சாரற்
(ரு)பகலும் ‡பெறுவையிவ டடமென் றோளே

எ - து: அவ்வின்னாமையால் எமக்குத் துன்பம் வருதலின், ||ஐயனே ராக்காலத்து வாராதேகொள்; இவளுடைய பெருமையையுடைய மெல்லி தாள்களை விரவிய பூக்கள் அகன்ற பாறையிலே கோலஞ்செய்யும் மலைச்சா டத்தே பகற்காலத்தும் பெறுவை; —எ - று.

இதனால், தலைவற்குச் ×சூழ்ச்சி பிறந்தது.

இது தரவிற் குறைந்த சுரிதகம்பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (க

ச. (அ) "இருளற ழிருகைகூந்தன் மகளிரோடு"(ஆ)"இருளறழ் கூந்தலார
கலி. கஉஉ: கஉ, கசO ருரு.

௨. (அ) "வான்றோய் வெற்ப சான்றோ யல்லையெங், காமங் கனிவ தா
னும் யாமத், திரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை யானை, வெஞ்சி
வுருமி னூறு, மஞ்சுவரு சிறுநெறி வருத லானே" நற் நஙஙு: எ-கஎ
(ஆ) "கடுங்களிறு விட்டெழீச செல்லார்" சிறுபஞ்ச. அ௦.

௩. "யானையோ நுமகைவே லஞ்சுக" யா - வி. சூ. எக. மேற.

௪. "இரவின் வார லைய மென்றோளே" என்பது தோழி பக
குறி சேர்வார்போல இரவுக்குறி விலக்கியதற்கும் (தொல் கள. ௫
௨௩. நச.) கிழவோன் றன்னை வாரலென்றதற்கும் (தொல்.பொருள்
சூ. ககூ. நச) மேற்கோள்.

௫. காலமென்னு முறுப்பிற்கு, "பகலும் பெறுவையிவட மென்றோளே
என்பதை மேற்கோள்காட்டி இஃதெதிர்காலமென்பர், பே; ந
இருவரும்; தொல். செய். சூ. ௨௦௨.

(பிரதிபேதம்) ' ஐதிய, † விரிகதும், ‡ பெறுகுவை. || ஐயவென இராக, ஐயதினி இரா
+ எனறு இரவுவருவானைத்தோழி பகல் வாவென்றள. × குட்டு,

௨௫௨. வைகறை நோம்பல் முல.

(௯0.) வாங்குகோ ணெல்லொடு வாங்கி வருவைகள்
மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி
தூங்கில வாழை நளிபுக்கு ஞாங்கர்
வருடை மடமறி யூர்விடைத் துஞ்சு
மிருவேங்கு சோலை யிலங்குநீர் வெற்ப;
௫ அரவின் பொறியு மணங்கும் புணர்ந்த
வுரவுவின் மேலசைத்த கையை யொராங்கு
நிரைவளை முன்கையென் றோழியை நோக்கிப்
படிகிளி பாயும் பசுங்குர லேனல்

கடிதன் மறப்பித்தா யாயி னினிநீ
நெடிதுள்ள லோம்புதல் வேண்டு மிவனே
பல்கோட் பலவின் பயிர்ப்புறு தீங்கனி
யல்கறைக் கொண்டீ ணமலைச் சிறுகுடி
நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள்;
நீயே, வளியி னிகன்மிகுந் தேருங் களிறுந்
தளியிற் சிறந்தனை வந்த புலவர்க்
களியொடு கைதூ வலை;
அதனால்;
கடுமா கடவுறூஉங் கோல்போ லெனைத்துங்
கொடுமையிலை யாவ தறிந்து மடுப்பல்
வழைவளர் சாரல் வருடை நன்மான்
குழவி வளர்ப்பவர் போலப் பாராட்டி
யுழையிற் பிரியிற் பிரியு
மிழையணி யல்குலென் றோழியது கவினே.

...னைத் தோழி தானே பணிந்தொழுகுதலாம்.

இதன் பொருள்.

வாங்குகோ னெல்லொடு வாங்கி வருவைகன்
(உ)மூங்கின் மிசைந்த(ங)முழந்தா ளிரும்பிடி

க. தொல். களவு. சூ. உங.

உ. மிசைதல் இன்றியென்னும் ஒருவினைப் பொருளில் வந்ததற்கு இவ்வ மேற்கோள். தொல். கிளவி. சூ சகூ. நச. பேரும்பா. உசஉ.

ங. "முழந்தா ளிரும்பிடி" குறுந். ருகச.

(க) தூங்கிலை வாழை *நளிபுக்கு ஞாங்கர்
(உ) வருடை மடமறி †யூர்விடைத் துஞ்சு
(ரு) மிருணிங்கு சோலை யிலங்குநீர் வெற்ப

எ-து: தானே விளைகின்ற (சு)மூங்கிலின்கோலை நெல்லுடனே விளைத்
ன்கின்ற முழந்தாளையுடைய கரிய பிடி ‡அம்மலைக்கட் செறிந்த இலையி
டைய வாழைசெறிந்த இடத்தே||புகுந்து, ஆங்கண் வருடைமானினது மட
ந்தையுடைய மறிபார்த்துதிரிகின்ற இடத்தே,ஞாயிறுதோன்றுகின்ற விடி
லத்தே, துயில்கொள்ளும் இருள்செறியுஞ் சோலையினையும் விளங்குகின்
னையுமுடைய வெற்பனே; எ - று.

ச. (அ) "ததையிலை வாழை" ஐங். சசு0. (ஆ) "அள்ளிலை வாழை
பெருங். (க) ச0: கஉ.

... வருடை" பட்டினப். கநஅ -
(ஆ) "கருங்கலை, கடும்பாட்டு வருடையொடு தாவன வுகளும், பெ
வரை" (இ) "அவன்மலைப், போருடை வருடையும் பாயாச, குருவ
யடுக்கத்த" நற். ககக: சு - அ, நஙிக: எ - க. (ஈ) "நெடுவரை மிசை
யது குறுங்கால் வருடை" ஐங்குறு. உஅஎ. (உ) "வரைவாழ் வருடை
கோடுமுற் றிளர்தகர்" அகம். நஎஅ: சு - எ. (ஊ) "வரைபாய்வருடை

என்பவற்றாலும் அறியலாகும். இது முதுகிடத்தே காலையுடையதெ
நச்சினார்க்கினியர் கூறியுள்ளார். கவையடியை யுடையதென்
கூர்ம புராணமுடையார். இதன் குழவி மறியென்றும் கூறப்படுத
"செவ்வரைச சேக்கை வருடை மான்மறி" குறுந். கஅஎ. என்பதனு
முணரலாகும். எண்கால் வருடையென்பதும் இதுவேபோலும்.

௬. "வெயிலொளி யறியாத விரிமலர்த் தண்கா" (கலி. ௩௦: எ) என்பது
அதனடிக்குறிப்புக்களும் இங்கு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௭. யானை மூங்கின் மிசைதல்: (அ) "நெற்கொ ணெடுவெதிர்க் கணர்
யானை" குறிஞ்சி. ௩௫. (ஆ) "இருவெதி ரீன்ற வேற்றலைக் கொ
முளை, குன்முதிர் மடப்பிடி நாண்மேய லாரு, மலை" நற். ௧௧௬: ௪-
(இ) "பசுங்கழை தின்ற கயவாய்ப், பேதை யானைசுவைத்த, கூழை
மூங்கில்" குறுந். ௧எ௯. (ஈ) "மழகளிறு மிகீஇத்தன், கான்முளை மூங்கி
கவர்கிளை" பதிற். ௮௪: ௧௧ - ௨. (உ) "பைங்கண யானை, முற்
மூங்கின் முளைதரு பூட்டும்" (ஊ) "முளைமேய பெருங்களிறு" (எ
"முளைவளர் முதல மூங்கின் முருக்கிக், கிளையொடு மேய்ந்த கேழ்கிள
யானை" அகம். ௮௫: எ-அ, ௧௬௮: ௧௩, ௩௩௨: ௧-௨; (ஏ) "கழைதின்
யானை" (ஐ) "பசித்துப்பணைமுயலும் யானைபோல" புறம்: எ௩: ௪
௮௦: எ. என்பவற்றால் அறியலாகும். இதனெல், தோரையென்று
சொல்லப்படும்.

(பாடபேதம்) * கணிபுக்கு. † வகரிடை, ‡ அம்மலைக்குச், || புகும்வருடை,

யறுஞ்நுகர்ந்த தலைவியாகவும், பின்னர் அது வாழைச்செறிவிலே புகு
ப்பழத்தை நுகர்ந்ததன்மை அவன் வரைந்து கொண்டுழி அவன் மனைக்க
ிவற இருந்து அவனை நுகர்ந்ததாகவும், புலிமுதலியனவின்றிமறியூரிடத்
யிலுதல் அலர்கூறுவாரின்றி அவன் சுற்றத்திடை இல்லறம் நிகழ்த்தித்
் தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங் கொள்க. இது *வினையுவமப்போ

௬ (க) அரவின் பொறியு (உ) மணங்கும் புணர்ந்த
வுரவுவின் † மேலசைத்த கையை யொராங்கு
நிரைவளை முன்கையென் ‡ தோழியை நோக்கிப்
(௩) || படிகிளி பாயும் (௪) பசுங்குர லேனல்

க. (அ) "புணர்ந்தபி னவன்வயின் வணங்கற் கண்ணும்" என்பதற்
'மேற்சொல்லப்பட்ட மூவகையானும் புணர்ச்சியுண்மை பொருந்
பின் தலைவன்கட் டாழ்நிற்றற் கண்ணும்' என்று பொருள்கூறி "அ
நீ கருதியதுமுடிக்கற்பாலை யெனவும் நீ இவளைப் பாதுகாத்த
வேண்டுமெனவும் இவ்வகை கூறுதல்" என்று விளக்கி, "அரவி
பொறியும் .. . .ஓம்புதல் வேண்டுமெனவும், கடோ கடவுளாக
... . ..கவினே யெனவும் வரும்" என்பர் இளம். (ஆ) நச்சினார்க்கினி
ரும் இதனையே தழுவுவர். தொல். கள. சூ. உ௧.

(இ) "அரவுற ழஞ்சிலை" குறிஞ்சி. ௧௫௮. (ஈ) "யாவின்றோற்றபோ
போலும் சிலைகளும்" சீவக. உ௧௫௮. என வில்லுக்கு அரவு உவமமா
வருதலும் காணக.

உ. (அ) "அழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சுவரு நெடுவேல்" (ஆ) "உரவுச்சின
கனலு மொளிதிகழ் நெடுவேல்" சிறுபாண். ௬௪, ௧௦உ; என்பவற்
றுரையாலும், (இ) "வென்றிமங்கை வேடர்வில்லின் மீதுமே
பாதம்" பெரிய. கண்ணப்ப. ௬௬ என்பதனாலும், படைக்கலங்களி

கொள்ளலுமாம்.

௩. "படிகிளி .. .. ..வேண்டும்" என்பது குற்றியலுகரம ஒற்றுவேர்
நேரசையானதற்கு மேற். தொல். செய். சூ ௬. 'குற்றியல்' இளம்

௪. ஏனல் பசுந்தினையாதலின்: "பசுங்குரலேனல்" என்றார். இதனை (அ
"அமைந்த, திவட்காயிற் செந்தினைகா ரேனல்" (திணைமாலை. ௮) என்
பதும் (ஆ) ஏனலென்பதற்குப் பசுந்தினையென்று (ஐந் - ஐம். ௧உ
உரை யெழுதப்பெற்றிருப்பதும் வலியுறுத்தும்.

திபேதம்) * உவமப்போலி அரவின். † மேலசைஇய, ‡ தோழி நெறிநோக்கி, || படுகிளி
+ வைக்குரல்,

*கடிதன் மறப்பித்தா யாயி னினிநீ
நெடிதுள்ள லோம்புதல் வேண்டு மிவளே
(க)பல்கோட் பலவின் †பயிர்ப்புற(உ)தீங்கனி
யல்கறைக் ‡கொண்டீ ணமலைச் (ங)சிறுகுடி
(ச)நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள்

எ-து:(இ)பாம்பின்பொறிபோலும் பொறிகளும் பகைவரை வருத்துதலு
-டினவலியினையுடைய வில்லின்மேலைவைத்த கையினையுடையையாய்நின்
ரைத்த வளையணிந்த முன்கையையுடைய என் றோழியைக் காமக்குறி
வட்கு நிகழும்படி நோக்கி, படிநின்ற(சு)கிளிகள் பரக்கும் பசிய கதி

க. (அ) "முழவொ டாகுளி .. .. ..பதலையும் பிறவும், கார்கோட் பலவி
காய்த்துணர் கடுப்ப, நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்" (ஆ) "ஓ
மேனுக கார்வாய்த் தெதிரிச், சுரஞ்செல் கோடியர் முழவிற் றூங்
முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே" மலை. ௩-க
கசஉ - ச. (இ) "செவ்வேர், சினைதொறுந் தூங்கும் பயங்கெ
பலவின்" நற். எஎ ச - இ. (ஈ) "வேரு முதலுங் கோடு மோராங்கு
தொடுத்த போலத் தூங்குபு தொடரிக், கீழ்தாழ் வன்ன வீழ்கோ

[illegible] பலாமரத்தை
யொக்க' என்று இவரெழுதி யிருத்தலும் (ஆ) "செங்காற் பலவின்தீ
பழம்" நற். உ௩உ இ. (இ) "தீம்பழப் பலவின்சுளை" அகம். கஅஉ: ந
(ஈ)"தீஞ்சுளைப் பலவின் பழம்"புறம். ௧௦௯: இ. எனவருதலும் காண

௩. "சிறுகுடியீரே" கலி. ௩க' கக.

௯. (அ) "நல்கூர்ந்தார் செல்வமகன்" கலி. ௫௬. ௧௨. (ஆ) "தம்பொரு
ளென்பதம் மக்கள்" குறள். ௬௩. (இ) "பொன்னுடைய ரேனு
புகழுடைய ரேனுமற், றென்னுடைய ரேனு முடையரோ - வில்
னடிசில், புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ்செய்யவாய், மக்களையி
இல்லா தவர்" நள. கலிதொடர். ௬௬. (ஈ) "மக்களைப் பெறாத லில்ல
வறுமையொன் றுற்றுன் மன்னன்" விநாயக. பிந்தியமயூரேசர். ௩.

௰. "பைத்தபாம்பின் றுத்தியேய்ப்பக், கைக்கசடிருந்த .. ..நடாரி
போரு௩. ௬௬-௭௦. என அரவின்பொறி தடாரிக்குக் கூறுதலுங் காணக

௰௧. இனைகவரக் கிளிவந்துவீழ்தலும் அவர்றைக கொடிச்சியர்கடிதலும்
(அ) "கற்கோட் சிறுதினைப் படுபு ளோப்பி, யெற்பட வருதி
ரெனநீ விடுத்தலித் .. ..தழலுந் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுங
கிளிகடி மரபின வூழூழ் வாங்கி ....கிள்ளை யோப்பியும்" குறிஞ்சி
(பேதம்) * கடிநின், † பயிற்புறு, ‡ கொண்டுணைமலை.

புடைய புனத்திற் கிளியைக் கடிதலை ஒருபடிப்பட மறப்பித்து,நின்வயத்
ராக்கிவிடு விட்டாயாயின், இனி நீ*இடையிடாது நினைத்தலைப் பாதுகாத்த
இவன் விரும்பும்; இவள் பல குலைகளையுடைய †பலாவினது பிசினையுடை
ராகிய இடத்தையுடைய இனிய பழம் வீழ்ந்துகிடந்த பாறையிடத்
ரெடுத்துக்கொண்டு உண்ணும் ஊணினையும் பெருஞ்சோற்றுத் திரளையுமுடை
தியகுடிவிலிருக்கும் பிள்ளையான் மிடிப்பட்டாருடைய செல்வத்தையுடை
கள்; ஆதலான் நின்னைப் பிரிந்து வருந்துதலாற்றாள்; எ-று.

கூறி, யன்னை யானுள் கழற", (இ) "தய்த்தலைப் புனிற்றுக்குர
பரல்வார் பிறைஞ்சித், தோடலைக் கொண்டன வேன வென்று, தி
கன் மீமிசைக் குறவன குழீஇச, செவ்வாய்ப் பாசினங் கவரும்
றவ்வாய்த், தட்டையும் புடைத்தனை கவணையுந் தொடுக்கென, தெ
னைதவர் துரைத்தன ளுக", (ஈ) "வாரான் மென்றினைப் புலவுக்குர
மாந்திச, சாரல் வரைய கிளையுடன் குழீஇ, வளியெறி வயிரிற் கி
விளி பயிற்று, கிளியிருஞ் சிலம்பி னன்மலை நாடன்", (உ) "தர்ன
வித்திய மென்றினை பைபயச, சிறுகிளி கடிதல் பிறக்கியா வணதோ
குளிர்படு கையள் கொடிச்சி செல்கென", (ஊ) "பைந்தினை, பவள
செவ்வாய்ப் பைங்கிளி கவரும்", (எ) "பைந்தாட் செந்தினை, வன

யோன் வண்மை போலப் பலவுடன், கிளையோ டென்னும் வளைவாய்
பாசினம்", நற். கசஎ: உ - ரு, உ0க: க - சு, ௩0௪: க - ச, ௩0
க - ௩, ௩௩எ: ௩ - ௪, ௩௭௬: உ - ௪. (ஏ) "பொன்போற் சிறுதினைக்
கிளிகுறைத் துண்ட கூழை யிருவி", (ஐ) "செந்தினை... .. ..பை
குரற்,படுகிளி கடிகஞ் சேறும்",(ஒ)"ஏனற்,படுகிளி கடியுங் கொடிச்சி
(ஓ) "பெருங்குர லேனல், லுணகிளி கடியுக கொடிச்சிகைக் குளிரே
தொகுந். க௩௩, ககஅ, உகக, ௩௬0. (ஔ) "சாரற் புறத்
பெருவகுரற் சிறுதினைப், பேரமர் மழைக்கட் கொடிச்சி கடியவுஞ்
சோலைச சிறுகிளி புன்னுநாட" (ஃ) "வன்கட் கானவன் மென்
சொன் மடமகள், புனபுல மயக்கத் துழுத வேனற், பைம்புறச சிறு
கிளி கடியு நாட" (அஅ) "தினையாய கிள்ளை" (ஆஆ) "மெல்லியற்
கொடிச்சி காப்பப், பல்குர லேனற் பாத்தருக கிளியே" (இஇ) "கொ
டிச்சி யின்குரல் கிளிசெத் தடுக்கதுப், பைவகுர லேனற் படர்தருங்
கிளியெனக், காவலுவ கடியுநர் போல்வர்" ஐங்குறு. உஅ௨, உஅ௩,
உஅஎ, உஅஅ, உஅக. (ஈஈ) "சிறுதினைப் படுகிளி கடீஇயர் பன்மாண்,
குளிர்கொ டட்டை மதனில புடையா" (உஉ) "தழலை வாங்கியுந்
தட்டை யோப்பியு,...............குறமகள் காக்கு மேனல்" (ஊஊ)
"பெருங்குர லேனல், கிளிபட விளைந்தமை யறிந்துஞ் செல்கென,

இவளென்றது, படர்க்கையை முன்னிலையாகக் கூறியது,*"ஊஞ்சே மலை பாண்கமெ் பருத்தும்" (க)என்றார் பிறரும்.

ழி நீயே, (உ)†வளியினியன்மிருந் தேருங் களிறுங்
தளியிற் சிறந்தனை வந்த ‡புலவர்க்
களியொடு (௩)கைதூ வலை

அதனால்

௩ கடுமா கடவு தூஉங் கோல்போ லெனைத்துங்
கொடுமையிலை யாவ தறிந்து (௪)மடிப்பல்

நம்மவண் வீடுகள் போலாள் கைம்மிகச், சில்சுணைகணிர்த செறிந்
வீங் கிளமூலை, மெல்லிய லொலிவருங கதுப்பொடு, பல்கா ஞேக்
மறனில் யாயே" அகம். ௩௨: ௫ - ௬, ௧அ௮: ௧௧ - ௩, ௩0௨: ௧0-௧
(எ) "சூழ்கிளி சுமக்கலாற்று, மாலையந் தினைகள் காய்க்கும் வ
புனம்" சீவக. ௧௨௩௨. (அ) "வேயோங்கு சாரல் வினைபுனங் காவ
கொண், டாயோ வெனமொழியு மம்மழலை யின்னிசையாற், பே
யோங்குபூஞ்சோலை வாழும் புனக்கிளிகண், மாயோன்மடந்தைம
கூவி மகிழ்விப்பார்" சூளா. சுயம்வர. ௧0௪ (ஐஐ) "தட்டை குள்
தழலைத் தாங்கித் தினைப்புனத்தைக், கிட்ட லுறுவண்ணங் கிளிமுத
புள் ளோட்டினளே" கந்த. வள்ளி. ௫௨.

க. புறம். ௩௩: ௧௪.

உ. "கால் கிளர்ந்தன்ன ஊர்தி" (பதிற். 'இருங்கண') (ஆ) "காலுற கடுந் திணடேர்"(கலி.௩௩:௩௧.)(இ)"காலிய னெடுந்தேர்" (தமிழ்நெற மேற்கோள்.) எனவும், (ஈ) காலகிளர்ந் தன்ன வேழம்" (முருகு. அஉ (உ) "காற்றி னியிர்ந்த செலவிற்றாய்... .. . .களிறு" (முத்தொள். (ஊ) "காற்றென .. . . .தோன்றிய தடலருங கடாக்களிறு (எ)"காற்றெனக் .... குஞ்சரங் கொண்டுபுக் கானரோ" (சீவக

௫. (அ) "விருந்தொடு கைதூவா வெம்மையு முள்ளாய்" (ஆ) "ஊஞெல் யாவமொடு கைதூவாளே" (இ) "கள்விலை யாட்டியுங் கைதூ வாளே" (ஈ) "கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும், பெருமையி பீடுடையதில்" (உ) "கரும மறுத்த கைதூ வமையத்து."

௬. "முந்தி" என்பதற்குக் கொடுப்பவும் அடுப்பவுமின்றித் தானே மு பட்டு என்று எழுதியிருக்கும் அரும்பதவுரைக் குறிப்பு ஈண்டறித பாலது. சிலப். ௨௧: ௩௧.

திபேதம்) *ஊன்சோற்றமலை, †வளியினிகள், ‡ புலவற்கு,

. (௫)வழைவளர் சாரல் *வருடை நன்மான்
ஞ்குழவி வளர்ப்பவர் போலப் பாராட்டி
புழையிற் பிரியிற் பிரியு
மிழையணி யல்குலென் றோழியது கவினே.

எ-து. நீ காற்றினுங்காட்டிற் †போதற் றொழிலிலே மிக்குச்செல்
:) தேரையுங் களிற்றையும் நின்பால்வந்த புலவர்க்குக் கொடுத்தலாற்
யாழிக் திருத்தலிலையாய்(௫)மழையினும்அருள்சிறந்தாய்;ஆகையினலேயா
ாபுன்னை வளர்ந்த மலைச்சாரலிற் றிரியும் வருடையாகிய நல்ல மானின் ப
ய வளர்ப்பாரைப்போலே ‡முன்னா நீங்காமற் பாராட்டி, அவளிட
ன் றும் பிரிவையாயின் மேகலையணிந்த அல்குலையுடைய என்றோழியது க
ும் நீங்கும்; அதற்காகக், கடிதாகிய மாவைப் பின்னுங்கடிதாகச செலுத்
ாற்றுக்கோல்போலே சிறிதுவ கொடுமையையுடையயல்லையாந் தன்
றிந்திருந்தும் அவளை நின்னிடத்தே சேர்த்துவேன்; × எ-று.

இதனால், தலைவற்குப் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

ட்டு. (க

ரு. "வழையமை நறுஞ்சாரல்" கலி. ௫௩: க. என்பதும் அதன்குறிப்பு பார்க்க.

௬. பரிசிலர்க்குத் தேரும் யானையுங் கொடுத்தல் மரபென்பது (அ "உயாமருப்பியானை ... . பரிசிலர்க் கீய வுரவு வேற்கானையுங் கைத வானே" புறம். ௩௩௪. (ஆ) "சிறுகண் யானையொடு பெருந்தே ரெய் யாமவ னின்றும் வருதும்" சிறுபாண். ௧௪௨ - ௩. (இ) "நாளீண்டி நல்லகவர்க்குத், தேரோடு மாசிதறி" மது. ௨௨௩ - ௪. (ஈ) "களிறு தேரும், வயிரியர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீசி" (உ) "களிறு க மான் றேரொடு சுரந்து, நன்கல வீயு நகைசா லிருக்கை" பதிற். ௨ ௧௫ - ௬. 'வுக்தனென்' (ஊ) "தேரோ டொளிறுமருப் பேந்தி செம்மற், களிறின் று பெயரல பரிசிலர் கடும்பே" (எ) "காணி சென்ற விரவன்மாக்கள், களிறொடு நெடுந்தேர் வேணடினுங் கடவ புறம். ௨௦௫: ௧௨ - ௧௪. ௩௧௩: ௩ - ௪ என்பவைகளா லறியலாகும்.

௩. (அ) "மாரி பொய்க்குவ தாயினுஞ், சேர லாதன் பொய்யல னசையே பதிற். ௧௮: ௧௧ - ௨. (ஆ) "புரவெதிர்ந்து, வான நாண வரையாது சென்றோர்க், கானு நீயுங் கவிகை வண்மைக், கடுமான் கோதை

ரதிபேதம்) * வரிவளை நன்மான். †போததொழிவிலே, ‡முன்சீகீங்காமற் பாராட்டிய அ விடத்து, ||தாறுகோல், × எனத்தோழி பணிந்துகூறினள். ÷ தாவுவெண் பாட்டின் மைஞ்சிவிசுயெ குறுவெண்பாட்டு,

௫௧.) (க)(உ)*சுடர்த்தொடீஇ கேளாய் தெருவினு மாடு
(ஈ)மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா†வடைச்சிய
(௪)கோதை பரிந்து (ரு)வரிப்பந்து கொண்டோடி

உஎ. (ஈ) "வளமையரான வழங்கனமைகம்மை" கம்ப. ஆற்று. ௬. (
"வையம் புரக்குமான் மன்னவநின் கைக்காரும், பொய்யின்றி வால
பொழிகாருங் - கையா,மிருகார்க்கு மில்லைப் பருவ மிடிக்கு, மொருக
பருவ முடைத்து" தண்டி. சூ. ௩௭. மேற். (ஊ) "பொன்னங் கு
றின்மேலவன்கொடை போன்மெனப் பொழிந்த"நைடத. காட்டுப்.

க. இசசெய்யுளின் ஆட்சியை இந்நூற்பக்கம் ௩௪௨: ௩-ஆம் குறிப்
காண்க.

உ. (அ)"அஃறிணைப்பெயர் ஆகுபெயராய் உயர்திணைக்கண் வந்து வி
யேற்குமிடத்து உயர்திணைப் பெயராம்" என்பதற்குச் சேனாவரைய
(ஆ)"அஃறிணைப்பெயர் அன்மொழியாய உயர்திணைக்கண் வந்து வி
யேற்குமிடத்து உயர்திணைப் பெயராம" என்பதற்கு நச்சினார்க்கின
ரும், (தோல். விளி. சூ. ௩) (இ) "அன்மொழித்தொகை ஒரு சொ
னீர் மைத்தாய்ப் பெயராததன்மையெய்தி, முடிக்குஞ் சொல்லே
புணர்ந்துழி விளியாய் அல்வழிப் புணர்ச்சியாம்" என்பதற்கு இ-
நூலாரும் (இ - வி. சூ. ௫௪.) "சுடர்த்தொடீஇ கேளாய்" என்ப
மேற்கோள் காட்டினர். அன்மொழித் தொகையும் ஆகுபெய
ஒருவகையென்பது முன்னோர் கொள்கை.

௩. (அ)"முற்றிலைப்பர்வைக் கழங்கைக்கொண்டோடினை முன்னும்பின்
மற்றிலை தீமை யவைபொறுத தோரதொல்லை யாவினினை, கற்றி
மற்றயில் வேங்கடவா வின்றுன் காண்மலரற, சிற்றிலைத் தீர்த்த

குப்·பெருவீட்டினைச செய்தருளே" திருவேங்கடத். கஎ. (ஆ) "முற்
லான் மணற்கொழித்து மொய்த்தசிறு மியரிழைத்த, சிற்றி
லவையவாகள் சினந்தலறச சிதைதிட்டா" திருவானைக்காப். கோ
செஙகணார். கஅக.

ச. (அ) "கோதை வரிப்பந்து கொண்டெறிவார்" பரி. க: சஎ. (ஆ
"இவளிவ ளைம்பால் பற்றவு மிவளிவன், புன்றலை யோரி வாங்கு
பரியவும்" குறுந். உஉக.

இ. (அ)"வரிப்பந்துகொணடொளித்தாய் வாள்வேந்தன் மைந்தா" பு-வெ
பாடாண். ஙo. "வரிப்பந்தசைஇ" பெரும்பாண். ௩௩௩.

கo கலித்தொகை ௫க.

இ ளன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லிரே
(க)யுண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை
யடர்பொற் சிரகத்தால் (உ)வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்றா ளெனயானுந்
தன்னை யறியாது சென்றேன்மற் றென்னை
50 (ங)வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்
டன்னா யிவனொருவன் செய்ததுகா †ணென்றேனா
வன்னை யலறிப் படர்தரத் தன்னையா
னுண்ணுநீர் விக்கினா ‡னென்றேனா வன்னையுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் றென்னைக்

பொருளும், அகமாகிய பட்டியென இலக்கணவியையும், பட்
போன்று வேண்டியவாறேயொழுகலின் பட்டியென்றாரென வி
கமுமெழுதி "கோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி" என்பதனை மேற்கே

காட்டினர் பரிமேலழகர். (ஆ) "சிறுபட்டி" (கலி. அசு: உ0) (
"திருந்திய காவலர் தீரப் பட்டியாய்,முருந்திள முறவல்வே ,சையரி
முன்னிசீ, யருந்தன மனைகதைபு மழிவு செய்தனை" விநாய
சோமகாந்தன்றிவினைப். அ.

ரு. (அ) உண்ணல் பொதுவினை யென்பதற்கு "உண்ணுநீர் வேட்டேனெ
வந்தாற்கு" என்னும் பகுதி மேற்கோள். (தொல். கிளவி. சூ. ச
'எண்ணுங்' தெய்.) (ஆ) "உணணுநீா வேட்டசைந்தே னெனவுரைப்
சீவக. சுநி கஉ.

[illegible] (ஐ) "[illegible] வாககு" பு - [illegible]. [illegible], க
(இ) "மணிவள்ள நிறையவாக்கி, யின்மதுப்பலியும் ... எந்
சீவக. சஎக. (ஈ) "சிருணத் தசும்ப ரொன்றில், வாக்கிய வுலேப்பெ
தேற்றி மாபில்வா வரியுள் ளிட்டான்" கந்த. வில்லலன்வாதா
வதை. கந.

௬. (அ) "இடைநெடுந் தெருவிற் கதுமெனக் கண்டென்,பொற்றொடி மு
கை பற்றின னாக, வன்ன யென்றனெ, னவன்கைவிட் டனசே
தொன்னசை சாலாமை நன்னன் பறம்பிற், சிறுகா ரோடன் பயினொ
சேர்த்திய, கற்போ னுவினே னுகி மற்றது, செப்பலென் மன்னு
யாய்க்கே" அகம். நஙசு. கூ-கக. (ஆ) தலைவி நாணும் மடனும் நீங்கி
சொல்லைத் தோழிக்குக் கூற்றாற் கூறியதற்கு "வளைமுன்கை பற்றி ந
யத் தெருமந்திட்டு" என்பது மேற்கோள். தொல். களவி. கக. ந

திபேதம்) * இல்லிலே † என்றேனுக்கன்னை ‡ என்றேனுமன்னையும்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி கஉ. ந.

'கறு *கடைக்கணாற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ்
(க)செய்தானக் †கள்வன் மகன்.

இது "புநாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப், பகாஅ விருந்தி ...ததிக்கண்" (உ)தலைவி தோழிக்குக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

[illegible] காலால் அழித்து ...ந்தலிலே அடைவித்த கோதையை அறுத்து வரியினையுடைய பந்... ...டுத்துக்கொண்டு ஓடி நாம் நோவத்தக்க தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிற... ...றிய காவலில்லாதவன் முன்னொரு நாளிலே, அன்னையும யானுஞ் ... ...ருந்த அளவிலே, இல்லில் உறைகின்றவர்களே! உண்ணப்படுந் தண்ணீ... ...வட்டேனெனச் சொல்லி வந்தவனுக்கு, அன்னை விளங்குகின்ற பூண்... ...டையாய்! உண்ணுநீரைத் தகட்டிப்பொன்னாற்செய்த கரகத்தாலே வார்த்... ...ண்ணப்பண்ணுவித்து வாவென்று சொன்னாள்; என்று சொல்கையினாலே... ...ானும் சிறுபட்டியாயிருக்கின்ற தன்னை அறியாதே சென்றேன்; சென்... ...ன்னை அவன் என்னுடைய வளையணிந்த முன்கையைப் பிடித்து என்னை... ...மிகையினாலே‡அலமந்து,தாயே! இவனொருவன் செய்ததோர் செயலைப் பார...

பன்றேனாக; அத்தாயும் கூப்பிட்டு ஓடிவருதலைச்செய்ய, அதனை மறைத்
துகைவனஞ் செய்ததனை யான் உண்ணுநீர் விக்கி வருந்தினனகாணென்று த
ாய்யைக் கூறினேனாக, அத்தாயும் தன்னைமுதுகைப பலகால்அழித்தழித்து,
வப் பின்னை என்னைத் தன் கடைக்கணணாலே கொல்வான்போலே
ர்த்துத் தன் மனமகிழ்ச்சியைந் தரும் கூட்டமதை அக்கள்வனாகியமகன்
ய்தான்; இதுகாண நிகழ்ந்தது; — எ – று.

இதனைக் கேட்டுழித் தலைவி இருவகைக் குறியும் பிழைத்தவின், "காண
கையிற் பொழுதுகணி × யிகப்பினுங், தானகம்புகாஅன் பெயாதவினமையிற்

ரு. வெணகலியுள் இறுதிக்கண முச்சீரடி வருமென்பதற்கு, "செய்தானக் கள்வன் மகன்" என்பது மேற்கோள (தொல். செய். சூ. ௭௦, பேர.)

ட. தொல். கள. சூ. கக. இப்பகுதியுரையிலும் இவ்வுரையாசிரியரவ இச்செய்யுள் இவ்விஷயத்திற்கு மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற் றிருக்கிறது.

ட. (அ) "திருந்தாத விளக்குதலை யாயமொடு புறம்போந்து சிறார்க்குச சிற்றில், விருந்தாக மணற்சிறுசோறட்டும்" திருவிளை. தடாதகை. ௩௨. (ஆ) "பார்வார் மணற்சோ றொளித்தினிது படைப்பே மடிகட் கது குறவர், பாவை படைத்த மரவாமோ" திருவிடைக்கழிமுருகர். சிற்றி.

ாட்சி யாலைசயிற் களம்புக்குக்கலங்கி" (க) கையற்றாற்போலத்தலைவனும்
கைக்குறியும் பிழைத்தலிற் றலைவியைக் காணாய்க் காட்சியாலை

லங்கி வேட்கையின் மயங்கினளாதலின் நம் மனைக்கணவே உண்டிக்கா
தக் கருதி வந்து தன் ஆற்றாமை மிகுதியான் இவளை முன்கைபற்றி ந
ான், இவளும் அதனை மறைத்துவிட்டாள், இனி இவட்கும் அவனைக்கூடு
ருத்தாயிருந்தது. இனி* அவனைக் ,† கூடுவெனத் தோழி கருதுவளாதலி
வருமொருபொருள் நுதலிவந்ததாயிற்று.‡

கோதக்கசெய்யுஞ் சிறுபட்டியென்றதனான் ஒருநிலமாயிற்று. (உ) கடை
ணற் கொல்வான்போ னேக்கி யென்றதன்கட் கண்ணீர்க்குக் கொலை
காழில் கூறிற்று. இது வினையுவமத்தின்வகை.

இதனால், தோழிக்குக்கிளைத்தல் பிறந்தது.

"ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலால்" (௩)என்பதனுள் இயலென்
றத் பன்னீரடியின் இகந்து ஒருபொருணுதலிவருங கலிவெண்பாட்டு
ரவென்று கோடலின், இது பன்னீரடியின் இகந்து ஒருபொருணுதலிவந்
லிவெணபாட்டு. (க

(உ.)முறஞ்செவி மறைப்பாய்பு முரண்செய்த புலிசெற்று
மறந்தலைக் கொண்ட நூற்றுவர் தலைவனைக்

க. தொல். கள. சூ. கசு

உ. வினையுவமத்தின் ஒருவகைக்கு, "கடைக்கணாற் கொல்வான்பே
னேக்கி" என்பதை மேற்கோள் காட்டினர் பேராசிரியரும்; தொல்
உவம. சூ. க.

சிறுகுடி, (ஈ) தொல். செய். சூ. கருப பேரா. உரையில் ஒருபொரு ளுதலிப் பதினறடியான் வந்த கலிவெண்பாட்டிற்கும், (இ) தொல். செய. சூ. கரு௦. நச. உரையில் ஒருபொரு ளுதலிப் பதினறடியான் வந்த சீர்வகைக் கலிவெண்பாட்டிற்கும், (ரு) யா - வி. சூ. கடு, அதி உரையில் கலிவெண்பாவின் நேரீற்றியற்சீர்வந்ததற்கும், (உ) வெள் ளோசைகொண்டு ஒருபொருண்மேல் வெள்ளடியால் வந்த கலிவெண் பாவுக்கும், (ஊ) யா-கா. செய். கக. உரையில் வெண்டளைதட்டு வெள் ளோசை தழுவி ஒரு பொருண்மேல் வந்த கலிவெண்பாவுக்கும், (எ) வீர. யாப்பு. அ. உரையில் நேரிசை வெண்பாவே போன்று அதனி னீண்டுவந்த கலிவெண்பாவுக்கும், (ஏ) இ - வி. சூ. எகூஅ. உரையில் வெண்டளை தட்டுவந்த கலிவெண்பாவிற்கும் இசசெய்யுள் மேற்கோள்.

திபேதம்) * அவனே, † கூட்டுவேலெண, கூடுதலெண ‡ இதனுல || கலிவெண்பாட் டாயிற்று. கோதக்கசெய்யுஞ்...............இது விளையுவமதனின்வகை,

இரண்டாவது குறிஞ்சி கக. ந.க

குறங்கறுத் திடுவான்போற் கூர்நுதி மடுத்தத
னிறஞ்சாடி முரண்டீர்த்த நீண்மருப் பெழில்யானை
மல்லரை மறஞ்சாய்த்த மால்போற்றன் கிளைநாப்பட்
கல்லுயர் நனஞ்சாரற் கலந்தியலு நாடகேள்;
எ தாமரைக் கண்ணியை தண்ணறுஞ் சாந்தினை
நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின்
மணங்கமழ் நாற்றத்த மலைநின்று பலிபெறூஉ
மணங்கென வஞ்சுவர் சிறுகுடி யோரே;
க ஈர்ந்த ணாடையை யெல்லி மாலையை
சோர்ந்துவீழ் கதுப்பினாள் செய்குறி நீவரி

மைதக லல்குலாள் செய்குறி நீவரிற்
கறிவளர் சிலம்பில் வழங்க லானாப்
புலியென் றோர்க்குமிக் கலிகே ழூரே ;

எனவாங்கு;

விலங்கோரார் மெய்யோர்ப்பி னிவள்வாழா ளிவளின்றிப்
புலம்புக ழொருவ யானும் வாழேன்
அதனாற், பொதியவிற் வைகறை வந்துநீ குறைகூறி

வதுவை யயர்தல் வேண்டுவ லாங்குப்
புதுவை போலுநின் வரவுமிவள்
வதுவைநா ணொடுக்கமுங் காண்குவல் யானே.

இஃது இரவுக்குறிவந்த தலைவனை எதிர்ப்பட்டுத் தோழி இரவுக்குறியு
ம் ஏதத்தால்வருந் துன்பமுந் தன் னுள்ளத்து விழைவும் கூறி வரை
யது.

இதன் பொருள்.

முறஞ்செவி மறைப்பாய்பு முரண்செய்த புலிசெற்று
மறந்தலைக் கொண்ட (ஈ)நூற்றுவர் தலைவனைக்

(அ) "நாறு ஐம்தரி ஞெகிப ஞெகிய நான லங்கிகழ் மார்பனை யாருட
ரீறு கண்டிட லாமவு நாருவை யேறு புண்பட வேயெதிர் மோதிவே
(ஆ) "ஞான பண்டிதன் வாயுகு மாரனு நாரா ணன்பணி யாவிக

(க)ணிறஞ்சாடி முரண்டீர்ந்த நீண்மருப் பெழில்யானை
(உ)மல்லரை மறஞ்சாய்த்த மால்போற்றன் (ங)கிளைகாப்பட்
கல்லுயர் (ச)கனஞ்சாரற் கலந்தியலு நாடகேள்

யோன்மொழி, மோன வண்குறி தானுண ரவெதிர் மோர்தினன்க
(இ) "ஊடறு மிஞ்சிய பேருட லோடெதி ரோடி வன்றொடை தீ
மாறமும், வீறு கொண்டக தாயுதம் வீசினன் வீர னம்புலி மீ
வீழவே" (ரு) "அரிப்ப தாகனு ரகப்ப தாகனை யதிர்த்து மேரு
வடர்ததுகீ;ரெருப்பி னோடதி சயிக்க ஆருவை யொடிக்கவே"(உ)"உட
கம்பி யாவிழ ஆருவின் மோதுதல் கண்ட போதென தாரு
போனதே" (வில்லி. பதினெட்டாம். கஅஉ: கஅச, கஅரு: கஅ
ககக.) என்பவற்றால் வீமசேனன் கதைகொண்டு துரியோதன
ரொடையை மோதி யொடித்தா னென்பதே அறியப்படுகின்ற
அப்பொருளை நோக்க, குறங்கிறுத்தவென்று இருக்கலாமெனினு
ஏடுகளில், குறங்கறுத்த வென்றே காணப்படுதலாலும் (ஊ) "மற
கெழுவேந்தன் குறங் கறுத் திட்டபின்" (பாரதம்.) (எ) "குருகு
வேந்தனைக் குறங்கறுத்த ஞான்று" (தொல். புறத். சூ. கஎ. நச. உரை
என இசைசெய்தி கூறுமிடத்தும் (ஏ) "காடுதேர் மடப்பிணை யலற
கலையி, ஞேடுகுறங் கறுத்த செந்நா யேற்றை" (அகம். உஅரு. ரு –
என்னுமிடத்தும் பிறவிடத்தும் குறங்கறுத்த வென்றே ஒரு தொட
காணப்படுதலாலும் இறுத்தவென்ற பொருளில் அறுத்தவென்றே
ஒரு சொல் பண்டு வழங்கி யிருக்குமென்று கருதி, குறங்கறுத்
தவென்றே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

(அ) "நிறம் – மருமத்தான மெனப்படும் உயிர்நிலை: "வெள்ளமா னிற
ஞேக்கிக் கணைதொடுக்குங் கொடியான்" கலி. கஉ0: கக. (ஆ) "கே
றெரிந்து, வரிநுதல் யானை யருநிறத் தழுத்தி" அகம். கஎஉ; எ-அ

(இ) "செந்தொடைப் .பகழி வாங்கிச் சினஞ்சிறந்து, கருங்கை
கானவன் களிற்றுநிறந் தழுத்தலின்" தொல்: செய. சூ. கரு. பே

[illegible]

[illegible] (ஆ) "[illegible] மறஞ்சாய்த்
மலர்த்தண்டா ரகலத்தோன்" கலி. கஙஅ: க. (இ) "மல்லர்க் கடந்
னிறம்போன் றிருண்டு" ஐந்திணையைம்பது. க.

(அ) "இளைபா ராட்டுங் கடுங்கை வயக்களிறு" அகம். உகஅ: க. (ஆ)
"சொல்களிறு.........இளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு" புறம். சஎ: சஎ-க

"எனஞ்சாரல்" கலி. சச. க; சஇ. க.

இரண்டாவது குறிஞ்சி கக.

ந-ச

எ-து: (க)முறம்போலுஞ் செவியாகிய(உ)மறைப்பிடமாகவந்து பாய்ந்
மாறுபாடுசெய்த புலியைக் கோபித்து, மறத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்
நூற்றுவர்க்கு; தலைவனாகிய துரியோதனனைக் குறங்கில் உயிரைப் போ
சென்ற வீமசேனனைப்போலே தன்னுடைய நீண்ட கோட்டினுடைய கூ
முனையாலே குத்திப் புலியினது மருமத்தைத் திறந்து மாறுபாடு தீர்
வழுகினையுடைய யானை,(ங)மல்லரை மறத்தைக்கெடுத்த(ச)திருமால்போல
கல்லுயர்ந்த அகற்சியையுடைய சாரலிற் றன் சுற்றத்திற்கு நடுவே கூடு
(ரு)திரியும் நாடனே! யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பாயாக; எ - று.

[illegible] பாய்ந்த புலியை
சுற்றதன்மை தமது களவொழுக்கமிடமாக அலர்கூறிய அயலாரை
கோபித்ததாகவும், அதனைக் குத்தி மாறுபாடு தீர்ந்த யானை தலைவன் வரைந்
கொண்டால் அயலாரைத்தாம்வென்றதன்மையாகவும் யானை இளைப்ப
லைந்தியலுதல் இனித்தலைவன்சுற்றத்தாரிடைப் பொருந்தியிருந்து இல்லற
நடத்துந் தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமம் ‡கொள்க. இது வினையுவம
பாலி· குறங்கறுத்திடுவான்போல் மால்போலென்பனவினையுவமம். அவையு
ள்ளுறையுவமத்திற்குச் சிறப்புக்கொடுத்து உள்ளுறையுவமம்போலத் தலை
வனர்தலைத் தள்ளாவாய் நின்றன.

க. யானையின் செவிக்கு முறம் உவமை கூறப்படுதலை, "முறஞ்செ வாரணம்"(கலி. சஉ. உ.) என்பதனானும அதன் குறிப்பாலும அறி

உ. புலி யானையைக்கொல்ல மறைந்துபாய்தல்: "களிற்றிரை தெரீஇ பார்வ லொதுக்கி, ஒளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல" (அகம் உஉ: கச - கரு.) என்பதனானும் அறியப்படும்.

ந. தொல். வேற் - மயங்கு. சூ. ரு. சே; நச. உரைபார்க்க.

ச. "காந்தளஞ் சிலம்பிற் களிறுபடிந் தாங்குப், பாம்பணைப்பள்ளி யமர் தோன்" (பெரும்பாண். நஎஉ - ந.) எனத் திருமாலுக்கு யானை உவமையாகக் கூறப்பட்டிருத்தலும் காண்க.

ரு. (அ) "மங்கல மழகளி றனைய செல்கையன்" (ஆ) "நாகமு நாண நட தான்" (இ) "நன்னெடுங் களிமால் யானை நாணுற நடந்து வந்தான்

எனவும் (ஈ) "ஏறுபோற் பீடுநடை" எனவும் இதற்கெதிராக ஆடவ நடைக்கு யானை நடை உவமையாய் வருதலும் காணக.

௬. பேராசிரியரும் (தொல். மெய்ப். சூ. கம;) இ - வி. நூலாரும் (இ - வி சூ. ௬எஅ.) உறுப்பறையான் வந்தவெகுளிக்கு இதனையே மேற்கோ காட்டினார்.

...; தலைவன், | ...குறைகூறுதது,

ரு.க்ச

கலித்தொகை ருஉ.

எ (க)தாமரைக் கண்ணியை தண்ணறுஞ் சாந்தினை
*நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின்
மணங்கமழ் நாற்றத்த மலைநின்று பலிபெறூஉ
(உ)மணங்கென வஞ்சுவர் †சிறுகுடி யோரே

க. (அ) பிற்சென்ற தலைமகனைப் பாங்கிவரவு விலக்கற்கு, "தாமரை
கண்ணியை .. ..காவலரே" என்பது மேற்கோள்; நாற். சூ. கடு
(ஆ)பார்ப்பான்உரிப்பொருட்டலைவனுக்குவருதற்கு"தாமரைக்கண்ணி
.........மாலையை" என்பது மேற்கோள். தொல். அகத். சூ. உச. ந
(இ)"மாயோன்மேயமன்பெருஞ் சிறப்பிற்,றாவாவிழுப்புகழ்ப்பூவைநி
யும் என்றது: மாயோன் விழுப்புகழ் - மாயனுடைய காத்தற்புகழ
யும், மேயபெருஞ்சிறப்பிற் றாவாவிழுப்புகழ் - ஏனோர்க்கு உரியவ
மேவிய பெரிய தலைமையிற் கெடாத படைத்தல், அழித்தல் என்னு
புகழ்களையும், மன் பூவைநிலையும் - மன்னர் தொழிலுக்கு உவ
யாகக்கூறும் பூவைநிலையும், என்றது ஒன்றனை ஒன்றுபோற் கூ

துறை. மன்எனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான் நெடுநிலமன்னர்க்கு
குறுநிலமன்னர் முதலியோர்க்கும் கொள்க. பெருஞ்சிறப்பு என்
தனாற் படைத்தலுங் காத்தலும அழித்தலுமன்றி அவரவர் தாமரை
கூறலும் முருகன் இந்திரன் முதலியோராகக் கூறலுங்கொள்க

என்றுகூறி உரிப்பொருட்டலைவனை முருகனாகக்கூறியதற்கும் (தொ
புறத். சூ.நி.கச்)(ஈ)தோழி தலைவனை உயர்த்துக் கூறியதற்கும்(தொ
பொருளி. சூ. சக. இளம்; கச.) (உ) "காடு மூரும் .. ..தோன்றி
கிளவியொடு" என்னும் பகுதியின் உரையில் 'காடுமூதலாயின சுட்டி
தலைவன் மாட்டுத்தோன்றுங் கிளவி...... ....அவற்றின் மிகுதிபட

கூறுதல்' என்றுகூறி, பிறப்புப்பற்றி வந்ததற்கும் (தொல். கள. ௭

[illegible]
கண்வந்து மயங்கியதற்கும் (இ - வி. சூ. ௩௯௭) "தாமரைக்கண்ணியை
............சிறுகுடியோரே" என்பது மேற்கோள்.

௨. இதன் முன்குறிப்பில் (இ) என்பதன் இறுதியிலுள்ள வாக்கியத்தா
இங்கு அணங்கென்றது முருகனை யென்று அறியப்படும், இப்பகு
யோடு (அ) "குறியிறைக் குரம்பைநம் மனைவயிற் புகுதரு, மெய்ம்ம
யுவகைய னாகிலைகண்டு, முருகென வுணர்ந்து முகமன்கூறி, யுருவ
செந்தினைநீரொடுதூஉய்,நெடுவேட்பரவு மன்னை" (அகம். உஉ: கக-
(ஆ) "கடம்புசூடி யுடம்பிடி யேந்தி,மடந்தைபொருட்டால்வருவதிவ்வூ
ரறுமுக மில்லை யணிமயி லில்லை, குறமக ளில்லை செறிதோ ளில்லை
கடம்பூண் டெய்வ மாக நேரார், மடவர் மன்றவிச் சிறுகுடியோரே
(சிலப். உச.) என்பவை ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * சேரிதட் கோதை, † சிறுகுடி வாழுநரே.

இரண்டாவது குறிஞ்சி கசு.

எ - து. தாமரைப்பூவாற் செய்த கண்ணியை*யுடையையாய்த் தண்ண
றிய சந்தனத்தை†யுடையையாய் ஒத்த இதழாற் கட்டின கோதையையுடை
ரன் செய்த குறியிடத்தே நீ வருவையாயின் மணம் நாறுகின்ற நாற்றத்
யுடையவாய மலைக்கண்ணே நின்று பலியைக் கொள்ளும் அணங்குகளி
ர் அணங்கென்று கருதிச் சிறுகுடியிலுள்ளோர் அஞ்சுவர்; எ - று.

(க) தாமரைப்பூக் குறிஞ்சிக்கண் வந்தது.

கக ஈர்ந்த ணுடையை யெல்லி மாலை
சோர்ந்துவீழ் கதுப்பினள் செய்குறி நீவரி
னொளிதிகழ் ஞெகிழியர் கவலையர் கில்லர்
களிறென வார்ப்பவ ரேனல்கா வலரே

...ய்தாரியைமுடையயாய இராககாலத்துப்புனாசு
ரியனவற்றை அணிகின்ற இயல்பினை || யுடையையாய் நீ வரைச்
ாடலைக்குலைந்து ஆயமுதார் விரும்புகின்றமயிரினையுடையாள்செய்தகுறியே
நவையாயின் நீ கோடுமுதலியவற்றைக் குறித்துச செய்யுங் குறிகளாே
ரிவிளக்குகின்ற குறைக்கொள்ளியையுடையாய்க் கல்லெறியுங் கவ
டையராய் வில்லினையுடையராய்க் களிறு வந்ததென்று கருதித் தினை
ாத்தைக் காக்கின்றவர்கள் ஆரவாரிப்பார்கள்; எ - று.

மாலைமுதலியன பாரத்தாற் குலைந்து வீழ்கின்ற கதுப்புமாம்.

ஆர மார்பினை யண்ணலை யளியை

யைதக லல்குலாள் செய்குறி நீவரிற்

(உ)கறிவளர் சிலம்பில் ×வழங்க லானுப்

புலியென் றோர்க்குமிக் கலிகே ழூரே

எ - து: ஆரமணிந்த மார்பினையுடையையாய்த் தலைமையையுடைய
ய் அருளுடையையாய்மெல்லிதாயகன்றவல்குலையுடையாள்செய்தகுறியே

---

௩. (அ)தாமரை மருதத்துக்குரியபூவாகலின் இவ்வாறு கூறினார். இதனை "தாமரைக் கண்ணியை .. ..நீவரின்" என்றபகுதியை (தொ அகத் சூ. கக. உரையில்) மேற்கோள்காட்டி இவரே விளக்கியிருத்தல் அறிக. (ஆ) "செந்தாமரை மலருஞ் செய்வயனல்லூர" (இ) "தாம தன்னையர்பூ" திணைமொழி. ௩௬: ௪0. (ஈ) "போதவிழ் தாமரைப் பூ துறையூரனே" கைந்நிலை. ௧௬. என்பவற்றாலும்தாமரைமருதத்துக் உரிய பூவென்பது விளங்கும்.

௪. (அ) "கறிவளரடுக்கத்து" குறுந் ௨அஅ. புறம். ௧௬அ: ௨. (ஆ) "க வளர் சிலம்பில்" ஐங். ௨௪௩. சிலப். ௨அ: ௧௧௪. (இ) "கறியிவர் சில பின்" அகம். ௧௩௨: ௧௪. (ஈ) "கறிவளர் பூஞ்சாரல்" திணைமாலை.
திபேதம்) * † உடையாய, ‡ உடையமலை || உடையாய் × செறிதலானு.

ஞால ரணிகொண்டு இறைவனைப் பிழவாக்கால்;

கரு அஞ்சலென் றகன்றநீ யருளாது துறந்தவி
னெஞ்சழி துயரட விறப்பவு மியையும
னனவினு னலம்வாட நலிதந்த நடுங்கஞர்
கனவினு லழிவுற்றுக் கங்குலு மாற்றாக்கால்;
எனவாங்கு;

க விளியாநோ யுழந்தாளு வென்றோழி நின்மலை
முளிவுற வருந்திய முளைமுதிர் சிறுதினை
தளிபெறத் தகைபெற் றாங்குநின்
னளிபெற நந்துமிவ ளாய்நுதற் கவினே.

இஃது ஒருவழித்தணந்து வந்த தலைவற்குத் தோழி தலைவியாற்றா
ஆற்றுவித்தலதருமையுஞ் சொல்லி வரைவுகடாயது.

இதன் பொருள்.

வறனுற லறியாத (க)வழையமை நறுஞ்சாரல்
(உ) விறன்மலை வியலறை (ங)வீழ்பிடி யுழையதா
மறமிகு (ச)வேழந்தன் மாறுகொண் டமைந்தினற்
புகர்நுதல் புண்செய்த (ரு)புய்கோடு போல
வுயர்முகை நறுங்காந்த ணாடோறும் புதிதீன

ரு. (அ) "வழையமைசாரல்" மலை. கஅக; (ஆ) "வரைசேர் பெழுந்த... ...வழையயல் வியன்காடு" பதிற். சக: எ-கக; (இ) "வழைய லடுக்கத்து" அகம். கஉஅ: க; (ஈ) "சிலம்பின் வழையொடு" புற கஞஅ: உக.

௳. விறன்மலை: புறம். ௯௩௬: ௮; நாலடி. ௩௪௮. இந்நூற்பக்கம் ௫-ஆம் குறிப்பு.

௳. வீழ்பிடி. இந்நூற்பக்கம் ௨௩௬: ௧-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

(ஆ)"கொடுங்கே ழிரும்புற நடுங்கக் குத்திப்,புலிவிளையாடியபுலவுநா வேழத்தின், றலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்த" (நற்.௩௬:௪-௧
(இ)"வேல்போற் சிவந்து செறிமுறைகோடிய வேந்தன்வெய்ய,கோ போற்·கொடியன வாங்கொலை யானையின் கோடு" (தஞ்சை. ௬௪

என்பவைகளும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௭. இந்நூற்பக்கம், ௨௪௦: ௨-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௧௭. ௬௨

வயனந்தி யணிபெற வருவியார்த் திழிதரும்
பயமழை *தலைஇய பாடுசால் விறல்வெற்ப

எ - து: வற்கடமுறுதலை அறியாத சுரபுன்னை செருந்தின நறிய பக்கம யும் விறலினையுமுடைய மலையிடத்து அகற்சியையுடைய பால -த்தே உறையுக் தான் விரும்பினபிடி தன்னிடத்தேயாகையினாலே தனக் மாறுகியயானையைத்தன்னெஞ்சிடத்தேகொண்ட வலியினாலேஅதன்புக டைய நுதலைப் புண்ணுக்கின மதமிகுகின்ற வேழங் குத்திவாங்கின கொம் ல உயர்ந்தமுகையினையுடைய நறிய காந்தள் நாடோறும்†புதுமையையு க்கப் பன்னங்களெல்லாம் நீர் நிறைந்து அழகுபெறும்படி அருவிகள் ஆ ரிந்துக் குதித்தற்குக்காரணமானபயனைத்தரும்‡மழையையிடத்தேகொண ருமை யமைந்த வெற்றியையுடைய வெற்பனே! எ - று.

கறியகரந்தன்,குத்திவாங்கின கொடியகொம்புபோல காடோறும் அரும்
ா என்றதற்கு நற்குணமுடைய நீ வரையாதிருத்தலிற் கொடியையாய்,
ான்றுநின்றுயென்றும், அயல் நந்தி அணிபெறும்படி || அருவியார்த்துஇ
்குக் காரணமான மழைதழீஇய வெற்பென்றதற்கு அயலாரிடத்தே நிக
றும்படி அலராகாநின்றது, நீ இவ்வனம் வந்து செய்கின்ற தலையளியெ
ம் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது பயவுவமப்போலி.

கோடுபோல ∴வென்ற ...

னயலலர் தூற்றலி னுய்நல னிழந்தகண்

கய லுமிழ் நீர்போலக் கண்பனி = கலுழாக்கால்

எ —' து: × அயலிலுள்ளார் அலர்தூற்றுகையினுலே கண்கள் ** ஆய்ந்த நல
லத்தை இழந்தன, அவ்வளவிலேநில்லாதேபின்னர்க்கண்கள்கயல்காலுகின்
போல நீர்விழாத காலத்துக் களவிடத்துக் கூடி அக்களவொழுக்கத்தை
ழ்கின்றகாலத்தே †† மருவுதலறும்படி நீ அருமைசெய்தயர்த்தபின்ன

க. "மருப்பிறக் களிறு குத்தி வயிரந்தான் கழிந்ததன்றே", "நித்தில மண
வண்டென்னு நெமெதக்களிறுபாய முத்துடை மருப்பு வல்லே
யுடைந்து" சீவக. உஉஎ0 - சு. என்பவற்றால் யானை புனக்கு மாறுவ
யானையினுறுப்பில் தன் கோடு புக்குமுறியும்படி பொருமென்று கூற
யிருப்பது இங்கே அறியத்தக்கது.

உ. மறை - களவொழுக்கம். நாற்கவி. கு. நக.

(பாடபேதம்) * தழீஇய † புதுமையுண்டாக்க, ‡ மறையிடத்தே, || ஆர்த்தழிதல், ∴ எ
வேலையுவமம், ÷ மருவுற, = கலுழ்பவால், × அயலுள்ளார் ** ஆய்ந்
வலத்தை இழந்தன. †† மருவுதலறும்படி.

41

றையிற் கிடக்கின்ற 'வளைகள் 'நெகிழ்ந்து கழலாநிற்க அவ்வருத்தத்
த்துங்கொண்டிருக்கவும் பொருந்தும், அதனாற்பெற்றதென்? * அக்கண்
தற்கு இயைகின்றனவில்லையே; எ - று.

மன், ஒழியிசை.

உ (க)இனியசெய் தகன்றுநீ யின்னாதாத் துறத்தலிற்
(உ)பனியிவள் படரெனப் பரவாமை யொல்லுமா
ணாரலா தூற்றலி னொளியோடிகறு(ந)நுதல்
பீரல ரணிகொண்டு பிறைவனப் பிழவாக்கால்

லத்து இயற்கைப்புணர்ச்சியிடத்துத் தெளிவகப்படுத்து இட்டுப்பிரிதலையு
ய்து பின்னர் இன்னாதாம்படி நீ அருமைசெய்தயர்த்தபின்னர் இ
நத்தம் தெய்வத்தால் வந்ததோர் நடுக்கமென்று தெய்வத்திற்குப் பர
ன் பூணுமையும் பொருந்தும், அதனாற் பெற்றதென் ? † அந்நறுநுத
ற்கு இயைகின்றதில்லையே; எ - று.

அமர்ந்தென்பதும் பாடம்.

ங அஞ்சலென் றகன்றநீ பருளாது துறத்தலி
னெஞ்சழி துயரட நிறுப்பவு மிவையும

க. "இனிதுமற்றின்னுதே" கலி. சக: கச, கரு, கக; அo: கநு, கக, உந.
உ. பனித்தல் - நடுங்குதல், மூநுத. நoந. மலை. அக, உஅக. நக,
அகம். ரு: உக, எஉ அ; புறம். சஉ: ரு, கசரு: க. சிலப்: ச:
ரு: ககஎ
ந. (அ) "பிரிந்தவர் நுதல்போலப் பீரலீய" (ஆ) "பீரல ரணிகொண்
பிறைநுத லல்லாக்கால்" (கலி. நக: ச. கஉச: அ.) (இ) "பிறைபு
வா ணுதல் பீரரும்ப" (பு - வெ. கைக்கிளைப். ரு.) (ஈ) "பீரோர்வண

முஞ் சிறுநூற் பெரிதே" (யா - வி. சூ. ௩௩. 'மீன்றேர்ந்து' மே கோள்.) என்பவை இதகே ஒப்புநோக்கற் பாலன; பசத்தலுக் பீரக்கம்பூவை உவமைகூறுதல் மரபென்பதை, (உ) "நன்கொடி பீரத்தி னூழுறுபூவெனப், பசலையூரும்" நற். ௩௨௬: ௬ - எ. (௩ "இன்னளாயின ளென்னுத லென்றவர்...... .. ..மாரிப்பீர தலர்சில கொண்டே" (குறுந். ௯௮) (எ) "மென்றோ ளாய்கவி மறையப், பொன்புனை பீரததலர்செய் தன்றே" (ஐங். ௨௩௨.) ("மாரிப்பீரத்தலர்வண்ண மடவாள்" (சிலப். எ: ௩௮.) (ஐ) "நறுநுதல ளன்னலம் பீர்பூப்ப" (ஒ) "நன்னலம் பீர்பூப்ப நல்கார் விடுவதோ பு-வே. பெருந்திணை. இருபாற். ௧, ௧௮. என்பவையும் வலியுறுத்து

திபேதம்) * கண்கள அதற்கு † னன்றுதலதற்கு. நன்றுதலாக்கு.

(௧)னனினு னலம்வாட நலிதந்த (உ)நடுங்களுர்
கனவினு லழிவுற்றுக் கங்குலு மாற்றுக்கால்

எ - து: பகலிடத்தே அழகுகெடும்படி எம்மை நலிதலைத் தந்த நடு ற்குக் காரணமான வருக்கம் * கலகுவிற் கனவின்கண்ணும் ஆந்து வரு றுத்தி இவள் ஆற்றாதகாலத்து இயற்கைப்புணாசசிககண தெளிவகப்படுத் ட்டுப்பிரிதலைச்செய்து பின்னர் நீ அருளாதே அருமைசெய்தயர்ததபின் வள்நெஞ்சழிவதற்கு‡ காரணமான வருத்தம் இறந்துபா டெய்துவி

ற்கவும் உயிரைப் போகாமல் நிறுத்தவும் பொருந்தும், அதனைப் பெற் ன் ? †அக்கனவின் ஆற்றல் அதற்கு இயைகின்ற தில்லையே; எ - று.

‡எனவாங்கு

எ - து: என்று யான் கூறும்படியாக ; எ - று.
ஆங்கு, அசை.

(௩)விளியாநோ யுழந்தாளு வென்றேழி நின்றலை
முளிவுற வருத்திய முளைமுநீர் சிற(௪)தினை
தளிபெறத் தகைபெற் றுன்குநின்
னளிபெற (௫)நந்துமிவ ளாய் நுதற் கவினே

---

௩. "நனவிற்றான் செய்தது மனத்ததாகலிற், கனவிற கணடு" (கலி. ௪௧: ௩ - ௪.) என்பதும் அதன்குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௨. "நடுங்கஞர்" குறள். ௧0௮௬.

௩. "விளியா வெவ்வம்" அகம். ௨௧௨ ௨௩.

௪. (அ)"பெயினந்தி வறபபிற் சாம் புலத்திற்குப் பெயல்போல்யான், செவினந்திச செறிற்சாம்பு மிவளென்னுந் தகையோதான்" கலி. ௭௮. ௧௯ - ௨0. (ஆ) "சனல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக, கருவி வானந்

...

பொழிவது கடுப்ப" நைடதம்., அன்னத்தைத்தூது. ௫. (உ) "மழை பொழிய வேனிலின்முன் வாடிய பைங்கூழ்போல மறையினீங்கி ..
....மகிழ்ந்து", விநாயக. மயூரேசா. ௩௭. என்பவையும் (ஊ) "கார்பெற்ற புலமேபோற் கவின்பெறும்" (கலி. ௩௮ ௧௨) என்பதும் (எ) அதன்குறிப்பில் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்துவனவும்(ஏ)"வானந், துளிமாறு பொழுதினிவ் வுலகம் போலுநின்,னளிமாறு பொழுதினிவ் வாயிழை கவினே" கலி. ௨௫: ௨௭-௯. என்பதும்ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௫. "நந்துமென் பேதை நுதல்" கார். ௪0.

(பேதம்) * தந்துதலிற, † அகனவிரு லதற்கு, ‡ எனவாங்கு அசை விளியா.

எ-து: *கொடாதநோயாலே வருந்தி அமையாத † என்றோழி ய
டுத்து முனிதலுறும்படி வருந்திய முனைத்தல் மிக்க சிறியநினை மழைவ
பற° அழகுபெற்றாற்போல இவன் ஆய்ந்தத் ‡கவின் சின்னனியைபெ
ழகுபெறும்; எ - று.

இட்டுப்பிரிவிரக்கலேயும் அருமைசெய்தயர்த்தலேயும் பின்பு நூல்செ
தார் (க)ஒருவழித்தணத்தலென்று பெயர்கூறியவாறு காண்க.

இதனால், தலைவர்கு அசைவு பிறந்தது.

இது தரவும் தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும்பெற்ற
ாழிசைக்கலி. (க

ரூசு.)(உ)கொடியவுங் கோட்டவு நீரின்றி நிறம்பெறப
பொடி(ங)யழற் புறந்தந்த பூவாப்பூம் பொலன்கோதைத்
தொடிசெறி யாப்பமை யரிமுன்கை(ச)யணைத்தோளா
(ரு)யடியுறை யருளாமை யொத்ததோ நினக்கென்ன
இ (ௌ)ரைந்தா திருங்கூந்த லெஞ்சாது நனிபற்றிப்

றிற் காணப்படுகின்றது.

உ. (அ) "கோட்டவுங் கொடியவும் பூப்பல 'பழுனி" ஐங். சுகச. (
"கொடியவு மிளந்தளிர் குழைத்த கோட்டவுங், கடிமலா குடைவ
பிரமோத். பிரதோஷபூசை. உகு. (இ) "கொடியவும் கோட்ட
பல்லவந் தீண்டில்" தணிகை. களவு. ௩௦அ.

௩. (அ) "எரியகைத் தன்ன வேடி ருமரை" பொருந. கதிக. (ஆ) "ந
ாழற் புரிந்த தாமரை" (இ) "அழல் புரிந்தவடர்தாமரை, மைதடர்
நூற்பெய்து, புனைவினைப் பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்" (
"கேணி பூவா, வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் தயங்க" புறம். க

கக, உக: க-௩, ௩௯௪: உ-௩.

௪. (அ) அணைத்தோளென்பது பயவுவமைக்கு மேற்கோள். (தொ
உவம. சூ. க. பே) (ஆ) "அணைத்தோளாய்" கலி. அஎ: க. (இ)
மென்றோள்" (கலி. கக: க.) என்பதும் அதன்குறிப்பும் பார்க்க.

௫. (அ) "ஆர்கை யடியுறை பெனினே" (ஆ) "அடிநிழற் பழகிய வ
யுறை" புறம். ௬எ: கஉ, ககஅ: உக. (இ) "காவலற் குறுகி யடியு
யருண்மொழி யான்பாணர் துரைப்ப" பெருங். (க) ௪எ: எ - அ.

௬. (அ) "கார்த்த காறும் குவைபிருள கூந்தல்" குறுந். ௯உ. (ஆ) "கா
வார்குழல்" பிரபோத். உருத்திராக்க. ௪எ. என்பவையும் (இ)"காவே

(திபேதம்) * என்றியான் கூறும்படியாகக் கெடாத †என்றேழின்மலை, ‡ கவிஞரும
கவின் நின்றவெளியைப்பெற வழகுபெறுமொன வளரவுகடாவினுள்.

இரண்டாவதுகுறிஞ்சிகஅ. ௯௨

நலம்பெறச் சுற்றிய குரலமை யொருகாழ்
*விரன்முறை சுற்றி (உ)மோக்கலு மோந்தனன்
(௩)நறாஅ அவிழ்ந் தன்னவென் மெல்விரற்போது கொண்டு
(௪)செறாஅச் செங்கண் புதைய வைத்துப்
(௫)பறாஅக் குருகி னுயிர்த்தலு முயிர்த்தனன்
தொய்யி லிளமுலை †யினிய தைவந்து
தொய்யலந் தடக்கையின் (௬)வீழ்‡பிடி யளிக்கு
(௭)மையல் யானையின் மருட்டலு மருட்டினன்

கரும்பிமிர்தாதொடு தலைத்தலை மிகூஉ,காந்தளுமலர்கண்களிக்கும்பே
பரி. ௧௬: ௧௪ – ௫. என்புழி 'காந்தளுமல ரென்பதற்கு காந்தம்போது
தறியமலர் என்று பரிமேல் எழுதியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பால

௧. (அ) "மகரப் பகுவாய் தாழ மண்ணுறுத்துத், துவரமுடித்த துகள
முச்சி" முருகு. ௨௫-௬ (ஆ) "சுறவுவாயமைத்த சுரும்புசூழ்சுடர் நுதல்
பெரும்பாண். ௩அ௫. (இ) "எறி மகர வலய மணிநிகழ் நுதலியா
பரி. ௧0. ௭௭. (ஈ) "எறிகதிர் மகரவாய் பொறித்த, திலதமேலிடத்த
செங்கதிர் தொடர்ந்த சேயொளி யரவென நாற்றி" திருவானைக்கா
அகிலாண்டநாயகி. ௨௧.

௨. "மோக்கலு மோந்தனன்" "உயிர்த்தலு முயிர்த்தனன்" "மருட்ட
மருட்டினன்" என்பவற்றோடு, "உண்ணலு முண்ணேன் வாழலு
வாழேன்" (கலி. ௨௩: ௭.) என்பதும் அதன் குறிப்பும் ஒப்புநோக்க
பாலன.

௩. "நறுவிதழ் கண்டன்ன செவ்விரற் கேற்ப" கலி ௮௪ ௨௨.

௪. "செறாஅச் செங்கண்" பரி. ௧௩: ௫௭.

ஆதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனர்" (இ)
"காதலிதன்னொடு கானகம் போந்ததற்,கூதுலைக் குருகினுயிர்த்தனவ்
கலங்கி" (ஈ) "காதலற் கெடுத்த நோயோ டுளைகனன், ஊதுலை
குருகி னுயிர்த்தனள்" சிலப். ச: ருஅ - கூ, கங: சச-ரு, உஉ: கருச-உ
(உ) "ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து" (ஊ) "பருஅக குருகி னுயிர்த்தவ
போயபின்" மணி. உ: சங. கக: உஅ. (எ) "அதட்டுருமத்தியி னுயிர்
நேற" கம்ப. மார்கேடு உசo; (ஏ) "சிலையினவா யென்னச் செந்
யுயிர்ப்புறச் சிவந்தமூக்கன்" கம்ப. கும்பகருணவதை: கச.

கூ. வீழ்பிடி இந்நூற்பக்கம் உங்க: ச-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

எ. (அ) "மையல்வேழம்" குறிஞ்சி. ககரு, பெருங். (உ) கூ; கக: கந்த
திருக்கல்யாண. உஅ, (ஆ) "யானை, மையலங் கடாஅஞ் செருக்கி"

ரதிபேதம்) * தொன்முறை, † இன்னா, ‡ பிடிக்களிகூ,

(க) அதனால்;

(உ) அல்லல் களைந்தனன் தோழி நந்நகர்
அருங்கடி நீவாமை *கூறி னன்றென
நின்னொடு சூழ்வ தோழி நயம்புரிந்
தின்னது செய்தா ளிவளென
(ரு) மன்னு வுலகத்து †மன்னுவது ‡புரைமே.

அகம். ருOஎ: எ - அ. (இ) "மையல்யானை" புறம். உகூக: எ, சீவ
உருகூ, பெருங். (க) சரு: அக, (ஈ) "மையன் மதயானை" சீவ
ருஅக, (உ) "மையன்மாக்கரி" கந்த. துணைவர்வரு. ருஉ. (ஊ) "மைய
மத வெங்களியானை" நைடத அன்னத்தைத்தூது. கஉஅ.
மையலுடைய யானைக் களைந்தனனென்று தலைவி உரையென
தோழிக்கு உரைத்தற்குமேற்கோள்: தொல். களவு. சூ. உO. நச.

௰. "துணைசுசுட்டுக்கிளவி கிழவியதாகும்" என்புழி, செவிலிக்கு உண
பாயாக வென்று தோழிக்குத் தலைவிகூறியதற்கு இசசரிதகம் மே
கோள். தொல். கள. சூ. ருஉ. நச்.

௺. (அ) "மன்னு வுலகத்து மன்னுவது புரைமே" என்பது மன்னென்
மிடைச்சொல் நிலைபெற்றின்கண் வந்தமைக்கு மேற்கோள். (நன்
இடைச். சூ. கரு. மயிலை.வி. இரா) (ஆ) "நில்லா வுலகத்து நிலை
தாக்கி" (இ) "தொலையாநல்லிசை யுலகமொடுநிற்ப" (ஈ) "கெடா
நல்லிசை நிலைஇ" (உ) "நல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்து
(ஊ) "மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம்புகழ் நிறீஇத்
மாய்ந்தனரே" (எ) "ஒன்று வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற் பொன்று
நிற்ப தொன்றில்" (ஏ) "மன்னியன் ஞாலத்து மன்னு புகழ்வேண்டி
(ஐ) "நிலையிலாவுலகி னின்றவண்புகழை" (ஒ) "ஒருவனை யிரண்
யாக்கை யூன்பயி னரம்பின்யாத்த, வுருவமும் புகழுமென்றுங் கவற்
றாழ்காத்துவந்து, மருவிய வுருவமிங்கே மறைந்துபோமற்ற யாக்கை
திருவமர்ந் துலகமேத்தச் சிறந்து பின்னிற்குமன்றே" (ஓ) "என்
நிற்கு மிரும்புகழ்" (ஔ) "நின்ற புகழொழிய நில்லா வுயிரோம்
பின்றுநாம் வைக விழிவாகும்" (ஃ) "இன்றுளார் நாளை மாள்வ
புகழுக்கு மிறுதியுண்டோ" (அஅ) "மன்னு வுலகத்து மன்னிய சீர்
தஞ்சை வாணன்" (ஆஆ) "சாதல்வந் தடுத்த காலுந் தனக்கொரு சா
லின்றிப், பூதல மிருக்குங்காறும் புகழுடம்பிருக்கும்"
ரதிபேழம்* கூறினன் நின்னெஞ்சு † மன்னியபுகழ். ‡ புரைமோ. புரிமே புரிமோ. புகழே

னைத் தோழிக்கு உரைத்தற்கண் தலைவன் *கூறியது. அது நோதுமலர்வன
ந்து மணமாக இயம்பியவழி ஆண்டானும் †பிறவாண்டானுந் தோழிக்
ன்னவாறு கூட்டம் நிகழ்ந்ததெனக்கூறி, அதனை ‡நமர் அறியக் கூற
ண்டுமென்றும் தலைவந்து நம்வருத்தம் அறியக் கூறல்வேண்டுமென்று
லவி ‖கூறுதற்கண் நிகழ்வது.

இதன் பொருள்.

கொடியி லுள்ளனவும் கோட்டி லுள்ளனவு மாகியபூவாக நீரின்
நக்க நிறம்பெறும்படி பொடியினையுடைய செருப்பாற்பண்ணப்பட்ட பொ
ாற்செய்த கோதையினையும் தொடிசெறிந்த (உ) கட்டுவடங்கள் அமைந்
தினையுடைய முன்கையினையும் அணைபோலும்மெல்லிய தோளையுமுடை
ய்! நின் அடியிலே யான் உரைதற்கு நீ அருளாதிருத்தல் நினக்கு
ாருந்தினதொன்றோவென்று கூறிப் பொன்னாற்செய்த மகரவாயாக
மைந்த தலைக்கோலம் விழுங்கிக் கிடந்த ×நறுந்தம்பூ நாறுங் கரியகூந்தலில்
டியை ஒழியாமல் மிகப்பிடித்து அதிலே நன்மைபெறும்படி கட்டின பற்

ந்த ஒருமாலையை விரலாலே முறையாகச்சுற்றி அதனை மோந்துபார்த்த
ந் செய்தான்; அதுவே=யன்றி நறவம்பூஅலர்ந்தாற்போன்ற என்னுடை
மெல்லிய விரலையுடைய கையைத் தாங்கிக்கொண்டு அருளையுடைய த
ர்ந்த கண் மறையும்படி வைத்துச் சொல்லன் உலைமூக்கு வெவ்விதா
யிர்க்குமாறுபோல உயிர்த்தலைபுஞ் செய்தான்; அதுவேயன்றித் தொய்யி
திண இளையமுலையைஇனியவாகத்தடவி(ந.)அத்தொய்யிலைக் கொண்டுவர்

ந. "உரை 'யெனத்தோழிக் குரைத்தற்கண்" என்பதன் உரையில் இ
செய்யுளை மேற்கோள் காட்டிக் கைப்பட்டுக் கலங்கிப் புணர்ச்சி நிகழ்
தமை கூறி அருங்கடி கீவாமைகூறின் நனவேறெனத்தமர்க்குக் கூ
மாறு தோழிக்குத் தலைவிகூறினன். சுரிங்கத்து இருகால் தோ
யென்றுள் நாணுத்தலையாக மறைத்தவாறு திரத் தோழிக்கு மு
மனுக என்பர் நச்சினார்க்கினியர்; தொல். கள. சூ. உக.
உ. "கட்டுவடவினை" பெருங், (உ) கக: கஅக.

௩. (அ) "நயன வாரியின், ஞெய்யல்வெஞ் சுழியிடைச சுழிக்குமேனியன் எனத் தொய்யலென்பது வெள்ளமென்னும் பொருளில் வருதலா லு

ழுதத்தையொட்டி அதன் பெருக்கிற்கு வருதலாலும், 'தொய்யல தடக்கை' என்பதனை மத நீரினையுடைய அழகிய வளைந்த கைவெ யானைக்கு ஆக்குதலுமாம். (ஈ) "தாழ்பெருந தடக்கை.........யானை

திபேதம்) * கூறியது; என்றது கொதமலர் † பிறண்டாலும் தோழிக்கனனவா †காமறிய || தலைவிகூறுதம் கண்ணிமெனறவாறு, ÷ தோளினையுமுடையா × காரத்தம்பூ = அனறிகாரம்பூ வலர்ந்தாத்,

க்கையினாலே தான் விரும்பின(க)பிடியை அருள்செய்யும் மயக்கத்தை டய யிரினைபோல(உ)மெய்ம்முழுதினையுந்தடவுதலையுஞ்செய்தான்; அச்செ லே யான் கைப்பட்டுக் கலங்கிய வருத்தத்தைத் தோழி போக்கினேன் ளித், தோழீ! நீயும் யான் விரும்பிய விருப்பத்தின் மனம்புரிந்து நின்மக குடிக்குவிலொகாமற்(௩)கற்புக்கடம்பூண்டாளென் றுநம்முடையமனைக்கவ ழ்கின்ற அரிய மணம்(ச)அவனைவிட்டுநீங்காமல் யாய்க்கு அறத்தொடுநி கையாற் கூறின் அது நமக்கு நல்லதொன்றென் று கருதி நின்னேன்†உசா ன்; நீ இங்ஙனங் கூறின் நிலையில்லாத உலகத்திலே நிலைநிற்பதோர் புக க்குப் ‡பொருந்தும்; எ - று.

(ஞ)இது தலைவி கைப்பட்டுக்கலங்கிப் புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமை தோழிக்கு றினாள். அவள் அறத்தொடுநிற்றல்கருதி. ||இஃது (ரு)உண்மைசெப்பலெ ம் அறத்தொடுநிலையாம்.

(உ)"நிழறழாம் யானை" (ஊ) "மடிக்கினு மன்னுறுகையது" (எ "எழுறுப்புத் திண்ணிலத்தோய்வு"என் றுவருபவற்றின் பொருள்கரு தொய்யலென்பதற்கு நிலத்தோய்தலென் று பொருள்கொள்ளலுமா

௧. இந்நூற்பக்கம் ௭௪: ௧-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

௨. மடப்பிடி .. ..கழைதின் யாக்கை விழைகளிறு தைவர" அகம். ௩௨-அ: ௧௧ - ௩.

"...புலா வாடிந, தனதாயா காணுத தனைசரவ பூவமகாடி, மனறுக மகளிர்க்கின்றி யமையாக், கற்புக்கடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்" (ஆ)"கற்புக் கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த, பொற்கொடிநங்கைக்குத் தோழிநான்கண்டீர் சிலப். 'கடு: ௧௩௯ - ௧௪௪, ௨௧; 'தற்பயந்தாள்' (இ) "கற்புக்கடம் பூண்டு நுங்கடன் முடித்த" மணி. ௨௬; அ. (ஈ) "பொற்கொடி பிணைத்தோண் முற்றிழை மாதரை, விற்பெருங்கிழமையொடு கற்புக் கடம் பூட்ட, வரையும் வாயி றெரியுஞ் சூழ்ச்சியுள்" பெருங். (௩. ௨௧; ௬-அ.

௪. (அ) "அயன்மனை மொழியரு ளவர்மனை மெனவே" 'கயிலாசன்' (ஆ) "பெறுசான்'மணம்விடு பிழைமண மெனவே" 'குறமக' சிலப். ௨௪.

௫. (அ)' இச்செய்யுளைக் கைப்பட்டுக் கலங்கியதற்கு மேற்கோள் காட்டி 'இதனுட்கைப்பட்டுக் கலங்கிய வாறும், அருமறை யுயிர்த்த வாறும் இவ்வாறு செய்யாக் கால்இறந்து படுவெனென்னுங் குறிப்பினளா 'மன்ற, வுலகத்து .. .. புரையும்' எனக்கூறியவாறுங் காண்க என்பர் இளம் பூரணர்.(ஆ)நச்சினார்க்கினியரும் இதற்கு இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டுவர். தொல். கள. சூ. ௨௦.

௬. "எளித்த லேத்தல் வேட்கையுரைத்தல், கூறுத லுசாத லேதீ ரதிபேதம்) * உடையவனே. † உசாவு வேளிர்வனைக் கூறினும். ‡ பொருந்து மெனத்தி கைப்பட்டுக்கலங்கிய ‖ இது.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௧௧. ௩௨.

இந்நூல், நிலவிக்குக் கைம்மிகல் பிறந்தது.

(க)எரிதகத்து இருகாற் றொழியென்றுள் ளாணுத்தலையாச் மதுநகர
[illegible]ற †காத்த தோழிக்கு முகமனுக.

(உ) விரல், ஆகுபெயர். பருஅக் குருகு - பறவாக்குருகு, வெளிப்ப[illegible]
[illegible]காரம். புரையும், (ங)சுற்றமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது.

(ச)இஃதுடு[illegible] [illegible]

[illegible]
போழிடை யிட்ட கமழ்நறும் பூங்கோதை
யின்னகை யிலங்கெயிற்றுத் தேமொழித் துவர்ச்செவ்வாய்
நன்னுதா னினக்கொன்று கூறுவாங் கேளினி;
நில்லென நிறுத்தா னிறுத்தே வந்து
நுதலு முகனுந் தோளுங் கண்ணு
மியலுஞ் சொல்லு நோக்குபு நினைஇ
யைதேய்ந் தன்று பிறையு மன்று
மைதீர்ந் தன்று மதியு மன்று
வேயமன் றன்று மலையு மன்று
பூவமன் றன்று சுனையு மன்று
மெல்ல வியலு மயிலு மன்று
சொல்லத் தளருங் கிளியு மன்று;
எனவாங்கு;

தலைப்பா, லென்மை செப்புங் கிளவி" (தொல். பொருளி. சூ. கஅ.) என
அறத்தொடு நிற்றல் எழுவகையாம்.

1. இந்நூற்பக்கம் ௩௨௭: க-ஆம் குறிப்பின் இறுதிபார்க்க.

2. விரலென்பது ஆகுபெயராய்க் கை யென்னும் பொருளுணர்த்தலை
"படைகொ ளேன்விரல்" (முல்லை. ௭௭.) என்பதனாலறிக.

ட. தொல். வினை. சூ. சக. உரைபார்க்க.

ப. "பாங்கிலை வகையே" என்னும் சூத்திரவுரையில் இச்செய்யுளை மே,
கோள் காட்டி இக்குறிப்பையும் எழுதினர் பே, நச், இருவரும்
தொல். செய். சூ. கஙஉ.

திபேதம்) * என்ற குணத்தினையாக,† நீரத்தோழிக்கு.‡ அதனுளை. || பெற்றயடக்கி

+ பாங்கியவகை,

42

வலைவர் போலச் சோர்பத னொற்றிப்
புலையர் போலப் புன்க ணோக்கித்
தொழலுந் தொழுதான் றொடலுந் தொட்டான்

காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களி றன்னோன்
றொழூஉந் தொடூஉமவன் றன்மை
யேழைத் தன்மையோ வில்லை தோழி.

இது "பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி, யொருமைக் கே
ரமயி னுறுதறை தெளிந்தோ, ளருமை சான்ற நாலிரண்டு வகையி
பெருமை சான்ற வியல்பின்கண்"(க)தலைவி கூறியது. என்றது, "ஒருமை
கண்மையின் உறுதறை—தான் அவனென்னும்(உ)வேற்றுமையில்லாத
ஞலே தோழி தனக்கு வந்து கூறிய துறையை, பொறியின் யாத்
ணர்ச்சிநோக்கித் தெளிந்தோள்—முன்னைத் தெய்வப்புணர்ச்சிநிகழ்
மைநோக்கி அதுகாரணத்தான் முடிப்பதாகத்தெளிந்த தலைவி, அருமை
ான்ற நாலிரண்டுவகையில்—தான் *முன் அருமையமைந்துநின்றநிலையா
லைவன்கண் நிகழ்த்திய மெய்தொட்டுப்பயிறன்முதலிய எட்டினுடே
பருமைசான்ற இயல்பின்கண்ணும்—தனக்கு உளதாம் பெருமைகூறுதற்
மைந்ததோர் இயல்பின் கண்ணும், எ-று." இதனுற் போந்த பொரு
லைவன் இத்துணை இளிவந்தன செய்யவும் யான் நாணும் மடனு
ங்கிற்றிலேனென்று தன்பெருமை தோழிக்குக் கூறுதலாயிற்று.

இதன் பொருள்.

(ந)மின்னொளி ரவிரற லிடைபோழும் பெயலேபோற்
பொன்†னகை தகைவகிர் வகைநெறி வயங்கிட்டுப்
‡போழிடை யிட்ட கமழ்நறும் பூங்கோதை

க. தொல். கள. சூ. உ௦. இந்நூற்பக்கம் ௩௩௩: ௩-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க

உ. "வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நட்டக்கால்" நாலடி. எ௫.

௩. (அ) "மின்னுமிழ்க் தன்ன சுடரிழை யாயத்துத், தன்னிறங் காந்

விளங்கிய துவர்மண லதுவது, வைதாக நெறித்தன்ன வறலவிர்
கிளைம்பா, வணிகலை யிடையிட்ட வினையரு கண்ணி" கலி. ௩உ: க-௪.

(இ) "இருந்து கானக்குழல் ....வரும் பொன்மாலை" (ஈ) "பொரன் னரிமாலை பூண்டு"(உ)"பண்ணுரை மகளிர் மாலை பைந்துகில் கவர்ந்து கொள்ளக், கண்ணுரை மகளிர் சோர்ந்து காரிருட் டிவளு மின்போற், ந்திப்பேதம்) * முன்னாருமை, † அசைத்தசைவகை விரிவகை நெறி, † பொழிலிடை பொழிலிடை

இரண்டாவது குறிஞ்சி கக. ரு.ரு.

(க)மின்னகையிலங்கெயிற்றுத்தேமொழித் (உ)துவர்ச்செவ்வா
நன்னுதா னினக்கொன்று கூறுவாங் கேளினி

எ - து: ஒளிர்கின்ற மின்னினது விளங்குகின்ற அறுதிகள் இடை ாத்தோடும் மேகங்கள்போலே பொன்னைக் கூறுபடுத்தின அழகினையுடை ர்களை (ங)ஐந்துபகுதியையுடைய நெறித்தமயிரிடத்தேவிளககவிட்டுப்பி ல் (ச)தாழம்பூ வகிர்ந்தவற்றையும் இடையிலேயிட்டு முடித்த மிகவும்கா, ன்ற பூமாலையினையும் இனிய நகையினையும் இலகுகின்ற எயிற்றினையு

னிய மொழியினையும் இயல்பான சிவப்பரத் சிவந்த வாயினையுமுடை ர்ருகிய நுதலினையுடையாய்! நினக்கு ஒருவார்த்தை கூறுவேம்; அதனை ப்பொழுது †கேள்; எ - று.

இட்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் இட்டவென்னும் பெயரெச்சத்தோ டிந்து அது நன்னுதலென்னும்பெயரோடு முடிந்தது. கூறுவாமென்ற)உயர்த்துக்கூறல்; (ரு)உளப்பாடன்று, வயங்க, விகாரம்.

௨௫௩௮. ௨௬௬௩. (ஊ) "பொன்னரி மாலையுங், தாழ்தரு கோதையு
தாங்கி முடிமிசை" சிலப். ௬: ௧0௬ - ௮. அடியார்க்கு. மேற். (எ
"பின்னிடைச்சேர்த்த பொன்னரிமாலை" (ஏ) "மின்னிருங் கூந்த
மேதகப் புனைந்த, பொன்னரிமாலை" (ஐ) "புல்லகம் பொருந்திய மெ
லெ ஞேதிப், பொன்னரி மாலை பொலிந்த பூமுடீஇ" (ஒ) "நன்னுத
மாதர் பின்னிருங் கூந்தற், பொன்னரி மாலாய்" பெருங். (க) ௪
௩௯ - ௪0, ௩௪௧ - ௫0, (உ) ௩: ௭௨ - ௩, ௧௧: ௭௫-௬.

௧. "இலங்கெயிற் றின்னகை மாதர்" கலி. ௧௩௯: ௨௮.
௨. "துவர்த்தொண்டையஞ் செவ்வாய்" சீவக. ௧0௭௪.

௩. ஐம்பகுதியின்பெயர்கள் இந்நூற்பக்கம் ௧௭௪: ௧-ஆம் குறிப்பிலுள்ளப
நச்சினார்க்கினியராலும் சுருள், குரல், அளகம், துஞ்சுகுழல், கொண்டை
யென்று பு - வெ. உரையாசிரியராலும் கூறப்படுகின்றன.

௪. (அ) "கண்டலவிர்பூங் கதுப்பினாய்" சிறுபஞ்ச. ௧௪. (ஆ) "எதிர்பூ
செவ்வி யிடைநிலத் தியாத்த, 'முதிர்பூந் தாழை முடங்கல் வெ
போட்டு" சிலப். ௮: ௪௮ - ௯.

௫. "ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவி .. ..வழக்கி னாகிய வுய
சொற் கிளவி" (தொல். கிளவி. சூ. ௨௭) என்பது இங்கே அறிய
தக்கது.

௬. அம், ஆம் என்பன முன்னின்றாரையும் தமராயவழிப் படர்க்கையா
யும் உளப்படுக்குமென்பவாதலால், ஈண்டு உளப்பாடன்றென விள
கினர்.

(பா)திபேதம்) * பின்னற்றுழம்பூ வதிர்ந்தவற்றையும், † கேளௌறுகூறி இட்டேன்றும்,

கூ நில்லென நிறுத்தா னிறுத்தே வந்து
நுதலு முகனுந் தோளுங் கண்ணு
மியலுஞ் சொல்லு நோக்குபு நினைஇ
[illegible]

[illegible]
(உ)பூவமன் றன்று சுனையு மன்று
(௩)மெல்ல வியலு மயிலு மன்று
சொல்லத் (ச)தளருங் கிளியு மன்று
எனவாங்கு
கசு அனையன பலபா ராட்டிப் பையென
(ரு)வலைவர் போலச் சோர்பத †னொற்றிப்

க. (அ)உவமப்பொருளாலே சொல்லுவான் குறிக்கப்பட்டபொருளைக் கூ... பாட்டியலால் தெளியும்பக்கமு முண்டென்பதற்கு, "ஐதேய்ந்தன் ....இளியுமன்று" என்பதை மேற்கோள்காட்டி, 'இவ்வாறு கூறி... வழித் துணியாது நின்றன, நுதலும் முகனும் தோளும் கண்ணு... சாயலும் மொழியுமெனத் துணிந்தவாறு கண்டுகொள்க' என்ப... இளம்; தொல். உவம. சூ. உ௦. (ஆ) "தெரிநிலை யென்பது: ஒ... பொருளை ஐயப்படுதலும் துணிதலுமின்றி ஆராயு நிலைமை" என்... கூறி, "ஐதேய்ந்தன்று............மதியுமன்று" என்பதை மேற்கோ... காட்டினர், தெய். தொல். இடை. சூ. எ.

உ. "பூவமலுதல்" கலி, சுஉ: ச.

௩. (அ) "மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு" (ஆ) "பீலி மஞ்ஞை
னியலி" (இ) "நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலி" (ஈ) "மணிபுன
வெருத்தின் மஞ்ஞை போல...... ..,.....வகுறி மடந்தை" (உ) "அ
மயி லன்ன வசைநடைக் கொடிச்சியை" (ஊ) "கட்சி மஞ்ஞையி
சுரமுதல் சேர்ந்த, சில்வளை விறலியும்" (எ) "கலவ மஞ்ஞையிற் கர
வர வியலி" (ஏ) "வருநல மயிலன மடநடை மலைமகள்" (ஐ) "ம
லெனப்போந்து" (ஒ) "கானிரி மயிலிற் கவின்பெற வியலி" (ஓ
"மயில்கள் போலவரு மடநலீர்"

௪. "தளரியற் கிள்ளை" அகம். ௩௨௪: ௩.

௫. (அ) "இல்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ், சொல்வலை வேட்டுவ னாயினை

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௧௧. ௩௩.

புலையர் போலப் புன்க ணோக்கித்
(௧)தொழலுந் தொழுதான் றொடலுந் தொட்டான்
(௨)காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களி றன்னோன்
றொழூஉந் தொடூஉமவன் றன்மை
யேழைத் தன்மையோ வில்லை தோழி

எ - து: நீ போகாதே நில்லென்று என்னை நிறுத்தினான்; நிறுத்தி அ
ந்து நுதலையும் முகத்தையும் தோளையும் கண்ணையும் சாயலையும் சொல்
ம் நோக்காநின்று உவமையைக் கூறநினைந்து, நுதல் வியப்பையுடைத்தா
கய்த்தது, ஆயினும் பிறையுமன்று; முகம்மறுவற்றது, ஆயினும் மதியுமன்
நாள்வேயின்றன்மை † நெருங்கிற்று, அது பிறக்கும் இடமன்று; க

வின் றன்மை செருக்கிற்று, அது பிறக்குமிடமன்று; சாயலிரு
டி மெத்தென நடக்கும், மயிலுமன்று, சொல்லுச்சொல்லத் தளரும்,ஆயினு
ரியுமன்று, என்று அவ்விடத்து அத்தன்மையனவாகிய உறுப்புக்கள் ப
ற்றையும் பொய்பாராட்டி, வலையர் அம்மாக்களின் சோர்வைப் பார்க்குமா
ரால என்னெஞ்சழிந்த செவ்வியைப் பார்த்துப் புலையர் நோக்குமாறுபோ
நத்தமுண்டாக நோக்கித் தொழுதலைச்செய்தான்; தீண்டுதலையுஞ் செ
ன்; மதத்தான் அறிவிழந்து‡பரிக்கோலெல்லையில் நில்லாத கடிய களிற்றை
ராப்பான் பலகாலும் தொழுவதுஞ்செய்யும்; தீண்டுவதுஞ் செய்யும்; ஆ
ல், தோழீ! அவன் குணத்தில் அறியாமையாகிய குணமோ இல்லை; எ - ,

இவன் இங்ஙனமாகவும் யான் நாணும் மடனும் நீங்காமை நின்
னெனத் தலைவி தன் பெருமைசான்ற இயல்புகூறினள்.

[illegible]
ாக்கியென நீடுநினைந்திரங்கலும் தொழலுந்தொழுதானென இடம்பெற்று
ாலும் தொடலுந் தொட்டானென மெய்தொட்டுப் பயிறலும் களிறுபோ
ிவினெல்லையி னில்லாதவனெனத் தீராத்தேற்றமும் ஒரு வாற்று
ியவாறு காண்க.

க. "உன்னையு முன்னேனென் வாழலும் வாழேன்" (கலி. உ௩: எ) என்
றும் அதன் குறிப்பும் இங்கே அறியத்தக்கன.

உ. "காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல்" (கலி. உ: உக) என்
றும் இந்நூற்பக்கம் உக. க-ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

ங. "பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி, யொருமைக் கேண்மையி
னுறுகுறை தெளிந்தோ ளருமை சான்ற நாலிரண்டுவகையிற், பெருமை
சான்ற வியல்பின் கண்ணும்" என்பதனுரையிலும் இச்செய்யுளை மே
கோள்காட்டி, 'இதனுட் பாராட்டியென . ...மெய்தொட்டு
திபேதம்).* கூறினேர்க்கு. † செருக்கினும்அது. ‡ வரிக்கோல். || எனத்தன்பெருமை.

இதனால்,தோழிக்கு கிளைத்தல் பிறந்தது.

"உயர்ந்ததன் மேற்றே யுள்ளுங் காலை" (க)என்னுஞ்சூத்திரத்துஉன்ன
லையென்றதனாற் பிறையுமன்று, மதியுமன்று, மயிலுமன்று, கிளியும
மன்பன மறுத்தனவென்று கொண்டவுவமம். "முதலுஞ் சினையுமெ
யிரு பொருட்கு, நுதலிய மரபி னுரியவை யுரிய"(உ)என்னுஞ்சூத்தி
தலிய மரபினென்றதனான் மலையுமன்று சுனையுமன்றென்பன, மலையோடு
னையோடும் உவமைகருதாது மலையுள் வேயெழும்இடத்தையும் சுனையு
வெழும் இடத்தையும் நோக்கி வேயையும் பூவையும் மறுத்துநிற்றலி
ளையும் கண்ணையும் உணர்த்திநின்றவென்று கொண்ட உவமம்.

[illegible] (க
கூ.) ஊர்க்கா ணிவந்த பொதும்பரு ணீர்க்காற்

கொழுநிழல் ஞாழல் முதிரிணர் கொண்டு
கழும முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவன்மிசைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி

பயிறலும் அவன் நிகழ்த்தியவாறு கூறி, மதத்தாற் பரிக்கோலெல்லை
னில்லாத களிறுபோல வேட்கைமிகுதியின் அறிவினெல்லையில் நி
லாதவனெனத் தீராத் தேற்றமும் ஒருவாற்றாற் கூறி, தனக்கு
பெருமை சான்ற இயல்பைப் பின்னொருகால் (தலைவி) தோழிக்கு
கூறியதென்பர். இவ்வுரைகாரர்; தொல். கள. சூ. உ௦.

௫. தோல். உவம. சூ. ௯. இச்சூத்திர வுரையிலே பேராசிரியர் "நுத்த முகனும் … … … .. .கிளியு மன்று" என்பதனை மேற்கோள்காட்டி "இவற்றுள், மலையுஞ்சுனையும் உவமையின்மையின் அவற்றைப் பிறை யோடும் மதியோடும் உடன்வைத்து உவமைபோலக்கூறி எதிர்மறு த்தது என்னை? எனின், அவையாமாறு 'முதலுஞ் சினையும்' என்புழி சொல்லுதும்" என்பர்.

௬. தோல். உவம. சூ. ௪. இதன் பேராசிரிய ருரையிலும் "வேயமல் நன்று மலையுமன்று" என்ற வழியும் மலைநோக்காது மலையுள்வே யெழுமிடங்கருதி அவ்விடமன்றென்ற வாறெனக்கொள்க. "பூவமல் றன்று சுனையுமன்று" என்பதற்கும் இஃது ஒக்கும்; என்னுங் குறிப்பு காணப்படுகின்றது.

௭. தோல். செய். சூ. கஙு. இதனுரையில் பே. நச. இருவரும் இக்கலை மே இசசெப்புளைத்" தனிசசொல்லும் ஆசிரியசுரிதகமும் பெற்ற தரவிணைக் கொசசகத்துக்கு மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.
(திபேதம்) * பாலிலைகையி னென்பதனுல்.

தீங்கதிர் விட்டது போல முகனமர்ந்
தீங்கே வருவா ளிவள்யார்கொ லாங்கேயோர்
வல்லவன் றைஇய பாவைகொ னல்லா
ருறுப்பெலாங் கொண்டியற்றி யாள்கொல் வெறுப்பினல்
வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங்கொ லாண்டார்
கடிதிவளைக் காவார் விடுதல் கொடியியற்
பல்கலைச் சில்பூங் கலிங்கத்த ளீங்கிதோர்
நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள் ;

இவளைச், சொல்லாடிக் காண்பேன் றகைத்து ;
நல்லாய் கேள் ;

ஆய்தூவி யனமென வணிமயிற் பெடையெனத்
தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழினலம்
மாதர்கொண் மானோக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப்
பேதுறூஉ மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ ;
நுணங்கமைத் திரளென நுண்ணிழை யணையென
முழங்குநீர்ப் புணையென வமைந்தநின் றடமென்றோள்
வணங்கிறை வாலெயிற் றந்நல்லாய் நிற்கண்டார்க்
கணங்காகு மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ ;
முதிர்கோங்கின் முகையென முகஞ்செய்த குரும்பையெனப்
பெயறுளி முகிழெனப் பெருத்தநின் னிளமுலை
மயிர்வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் நிற்கண்டா
ருயிர்வாங்கு மென்பதை யுணர்தியோ வுணராயோ
எனவாங்கு ;

பேதுற்றாய் போலப் பிறரெவ்வ நீயறியா
யாகொன் றம் வாய்வாளா திறந்தீவாய் கேளினி

[illegible]

பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா
விறையே தவறுடை யான்.

௩௮ கலித்தொகை ௫௯.

இது "காமஞ் * சாலா விளமை யோள்வயி, னேமஞ் சாலா விடும்பை
யெய்தி, நன்மையுந் தீமையு மென்றிரு திறத்தாற், றன்னொடு மவளொடு

...க்கிய புணர்த்துச், சொல்லெதிர் பெறஅன் சொல்லி யின்புறல், பு
... தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே" என்பதனால்,(க)தருக்கிச்சொல்லி
...சொல்லெதிர்பெறான் இன்புற்றது.

இதன் பொருள்.

(உ) ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பரு ணீர்க்காற்
கொழுநிழன் ஞாழன்(ங)முதிரிணர் கொண்டு
கழும முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவன்மிசைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி
...ு தீங்கதி ரிட்டது போல முகனமர்ந்
(ச)தீங்கே வருவா ளிவள்யார்கொ லாங்கேயோர்

---

௧. தொல். அகத். சூ. ரு0. நச. இச்சூத்திரவுரையில் இச்செய்யுளை இள... பூரணரும் இதற்கு மேற். காட்டினர். தொல். அகத். சூ. ருக. இள...

௨. "ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பர்" என்பது (அ) கால் என்னும் சொ... ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருட்கண் வந்ததற்கும் (தொல். இடை... சூ. உ. சே) (ஆ) "கண், கால் முதலியன இட வேறுபாடு உண... வரின் உருபு புலப்படாது பொருள் உணரவரும்" என்று கூறி... காலென்பது ஊரை யடுத்தலாகிற பொருண்மேல் வந்ததென்பதற்கு (தொல். வேற். சூ. உ0. 'கண்கால்' தெய்)(இ)கால்என்பது இடப்பொ... ளைக்காட்டும் உருபாய்வந்ததற்கும்(நன். பெயர். சூ. சடு.மயிலை.தொல்...

(நன். பெயரி. சூ.சஃ. விருத்தி. இரா) (ஊ)ஏழாம் வேற்றுமைப்பொ... ளும் ஏழாம் உருபேற்ற சொல்லின் ஏகதேசமுமாகிய காலென்ப... மாறி நில்லாது வந்ததற்கும் (பிரயோக. காரக. சு) (எ) காலென்ப... ஏழாவதன் பொருட்டாய் வந்ததற்கும் (இ-வி. சூ. உருச) மேற்கோ... (ஏ) "ஊர்க்கால்" என்பது கால் உருபாய் வந்ததற்கு மேற்கோள்.

“முதிரிணா” (கலி. சச: ச) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

“தமொறு வரலுங் கடிவரைவின்றே” என்பதற்கு, ‘உவமைக்கட் ப
மாறு வருதல் நீக்கப்படாது; தமொறுதலாவது ஐயமுறுதல்; எனவே
ஐயநிலையுவமமும் கண்டுகொள்க” என்றுகூறி ‘ஈஙகே வருவாளிவ
...............கூற்றங்கொல்’ என்ற பகுதியை. மேற்கோள் காட்டினா
இளம்; தொல். உவமை. ரு. நஎ. ‘தமொறு’

றிபேதம்) * சாலினலை

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௦. ரு நட

(க)வல்லவன் றைஇய பாவைகொ (உ)னல்லா
ருறப்பெலாங் கொண்டியற்றி யாள்கொல் வெறுப்பினால்

“ விசேஷ நிவேசு வரிகவுத வலவு வெமாா, ந
வொவுவெட விமிதா உதவலா கூரதாகா ” சாகுந்தல

“உலக மூன்றினு ளல்லெழி லொருங்கெடுத் தினிதின், மலரின்மே
யோன் மனத்தினல் வகுத்தவோ வியப்பகொல், சிலைகொள் வேனி

வே னினியதென் னமுதினிற் றீட்டி, நலநிறைந்தபூங் கொடிகொன்ம
றெனவுள மயர்ந்தான்” காசி. கங்காளகேது. கக.

தோளிடை யல்குல் கைகால், பல்வார்குழ லென்றிவற் றூற்படிச் சந்
மானான்" (தொல். உவம. சூ. உ௪. 'உவமப்' இளம். மேற்கோள்.) (ஆ
"அருங்கல மகளிர்க் கேற்ற வழகெலாந் தொகுத்து மற்றோ, ரிரு
கலி யுலகங் காணப் படைத்தவ னியற்றினான்கொ, லொருங்கலர்
துலகின் மிக்க மகளிர தூருவ மெல்லாம், பெருங்கல வல்கு றன்பா
புகுந்துகொல் பெயர்ந்த தென்றான்"(சூளா. கல்யாண. ௧௬௪) என
பவைகளும்: (இ) "காயுமனைத்துநீர், யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று
(குறள் ௧௩௨0) என்புழி 'என் அவயவமனைத்தும்நோக்கினீர், அவற்
தொப்புமையான் எம்மகளிரைநினைத்து என்று சொல்லி வெகுள

நிற்கும்' எனப்பொருளும் 'யான் எல்லா அவயவங்களாலும் ஒருத்
யோடொத்தல் கூடாமையின் ஒன்றால் ஒருவராகப் பலரையு
நினைக்கவேண்டும். அவரெல்லாரையும் 'யானறியச் சொல்லுமின்
என்னுங் கருத்தால்"அனைத்து நோக்கினீர் யாருள்ளி"என்றான். என
விசேடவுரையும் எழுதியிருத்தலும் (ஈ) "கரும்பேதேனே" (சீவ
௨௪௫௩) என்புழி, தேனென்பதற்கு 'நல்லாருறுப்பெல்லாங் கொ
டியற்றலிற்றேன்' என்றுவிசேடவுரைஎழுதியிருத்தலும்(உ)"ஆரிடை
சென்றுங் கொள்ளவொணகிலா வழகுகொண்டாள்"(ஊ)"இழைகுல
முலைபி னானை யிடையுவா மதியி னேக்கி, மழைகுலா வோதி நல்லா
களிமயக் குற்று நின்று, குழைகுலா நயனந் தார்மாட் டொல
ளொன்றேவிரும்பற் கொதத, தழகெலா மொருங்கேகண்டால் யாவே
யாற்ற வல்லார்" (எ) "பெண்களா னார்க்கு நல்ல வுறுப்பெலா
பெருக்கினீட்ட,வெணகளாலளவாமானக்குணந்தொகுத்தியற்றினானை
கம்ப நீர்விளையாட்டுப். ௧௭. கோலங்காண் ௨0; மாயாசனக. ௫; (ஏ
"திருவு மாரவே ளிரதியுந் திலோத்தமை யென்ன, மருவு மையதூ
மோகினியென்பதோர் மாது, மொருத்தனிதிருவடிவுகொண்டாலென
வுலகிற், பொருவின் மாயவள் பேரழ குருக்கொடு போனாள்" கந்த
மாயைப். ௧௩.(ஐ)"உருவெழில் வனப்புவாய்ந்தவொருத்தியைத் தருவ

(கீ)வேண்டுருவங் கொண்டோர் கூற்றங்கொ ளாகர்டார்
கூடிதிவனைக் காவார் விடுதல் கொடியயற்

னெண்ணிப், பெருகிய வுலகின் மாந்தர் பிறங்கெழில் வேறு வே
மருவிய வழகிற் காமர் மலிந்தன நிலத்தின் வாங்கித், திருவினு மு
மிக்குத் திகழ்தரச் சிறப்பிற்செய்தான்'' வேதாரணிய. பிரமதீர்த்த.
என்பவைகளும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௫. (அ)''பண்டறியேன் கூற்றென்பதனை யினியறிந்தேன், பெண்டகையா
பேரமர்க் கட்டு'' (குறள் ௧௦௮௩) என்பதும் அதன் பரிமேல். உரையு
(ஆ)''மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப், பல்லுயிர் பருகும் ப
வாய்க் கூற்ற, மாண்மையிற் றிரிந்துதன் னருந்தொழி றிரியா
நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங் கோட்டிப், பண்மொழி நரம்பி
றிவவியாழ் மிழற்றிப், பெண்மையிற் றிரியும் பெற்றியு முண்டென
(இ)''வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு முன்றின்மலர்கையேந்தி, விலை
னுணக்கற் பொருட்டாக வேண்டுருவங் கொண்டுவேறோர், கொலைவே
னெடுங்கட் கொடுங்கூற்றம் வாழ்வ, தலைநீர்த்தண் கான லறிவே
னறிவேனே லடையேன் மன்னோ'' (சிலப். ௫: ௨௧௮ - ௨௩, ௭: ௧0
(ஈ) ''கன்னி [நீர்] ஞாழல் கமழ்பூங் கானல் யான்கண்ட, பொன்ன
கொடியை யீன்றோ ரிலலே போலுமால், மன்னன் காக்கு மண்மே
கூற்றம் வரவஞ்சி, யின்ன தோன்று படைத்த தாயி னெவ
செய்கோ'' (தொல். செய்யுளி. சூ. ௧௫௫: பே. மேற்கோள்) (உ
''கோமக னுருவமாய்க் கூற்றம் போந்தது, போமினும் முயிருய
கொண்டு'' (சீவக. ௨௫௫௩.) (ஊ) ''வண்ண மேகலைத தேரொன்

வாணெடுகு, கண்ணிரண்டு கதிர்முலை தாமிரண், டுண்ணி வந்த
கைையுமூன டாமெனி, லெண்ணுங் கூற்றிலுக் கெத்தனை வேண்டு
மோ" கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. கசச. (எ) "பெண்ணொ வலனல்லன்
பெண்ணுருவு கொணடிருந்து, மண்ணோர் களையெல்லா மாய்க்க
வருங்கூற்றே' இராமா. திக்குவிசயப். கஎசு. (ஏ) "வெணணிலாக்

கூற்றம், பெண்ணுருக் கொண்டு வருதல்போற் பெட்பின் மேனகை
யவ்வுழிப் போந்தாள்" கூர்ம. இராமனவதரித்த. கசு. (ஐ) "பெண்ணு
ருக்கொடுயிர்களைப் பெட்டொடு, முண்ணக் கூற்ற மொளியிட் டுறைந்

ததே" காசி. காசிப்படல். உஎ. என்பனவும் ஒப்புநோக்குக. (ஓ) உருவென்பதன்றி உருவென்பதே வடிவை புணர்த்திவருமென்ப தற்கு, "வேண்டுருவு கொண்டதோர் கூற்றங்கொல்" என்பது மேற்கோள்; தொல். இளவி. ௬. உ௪. நச்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௨0. ௫௩.

பல்கலைச் சில்பூங் கலிங்கத்த *(க)ளீட்டுடுதோர்
(உ)நல்கூர்ந்தார் செல்வ †மகள்

எ - து: ஊரிடத்தே வளர்ந்த இளமரக்காவினுள் நீரோடுகின்றகாலிடத்
ன்ற, கொழுவிய நிழலையுடைய ஞாழலினது முதிர்ந்தகொத்துக்களை
யித்துக்கொண்டு,பூவும் மயிருந் தம்முண்(ங)மயங்கும்படிமுடித்து வாரிமு
ம்படி தலைகூடினமயிர தோட்கட்டிலே,தாதோடே செறிந்துகுலைந்த வி
றைந்த (ச)மதி இனிய கதிர்களை விட்டாற்போல முகம் ஒளிபொருந்தி,யா
ற்கின்ற இவ்விடத்தே வருவாளாகிய இவள் யார்தான்? (ரு) கொல்லிம
லே வல்லவனாலே பண்ணப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவையோ? அன்றி

க. (அ)காதற் சொல்லுக்கு "ஈங்கிதோர்நல்கூர்ந்தாசெல்வமகள்" என்பவ
மேற்கோள்காட்டி, இதனுள் 'இது வென்பது காதல் பற்றிவந்த,
என்பர் தெய்வச்சிலையார்; தொல். கிளவி. ரு. ருரு. 'குடிமை'

உ. "நல்கூர்ந்தார் செல்வமகள்" கலி. ருO: கச.

ங. தொல். உரி. கூ. ருங. உரையில் இவ்வுரைகாரர், "கழுமமுடித்
கண்கூடு கூழை" என்பதனை மேற்கோள் காட்டி, கழுமென்னும் உ

திரட்சியென்னும்பொருளில்வருதற்கே மேற்.காட்டினர். இ-வி.கு.உக

ச. "மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற், காதலை வாழி மதி" (குற
ககக அ) என மாறிவருதலுங் காண்க.

ரு. (அ) "கொல்லிக் குடவரைப், பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை, வி
கதி ரினவெயிற ரேன்றி யன்னநின், னுய்நலம்" நற். கஅஉ அ - க
(ஆ) "கொல்லிக், கருங்கட் டெய்வங் குடவரை யெழுதிய, நல்லிய
பாவை யன்னவிம, மெல்லியற் குறுமகள்" (இ) "கொல்லிக் கு
வரைப், பாவையின் மடவந்தனளே" குறுந். அக, கOO. (ஈ) "கொல்
யொளிறுநீ ரடுக்கத்து வியலகம் பொற்பக், கடவுளெழுதிய பாவை
யின், மடவது மாண்ட மாஅ யோளே" (உ) "கொல்லி, நிலைபெ
கடவு ளாக்கிய, பலர்புகழ் பாவை யன்னநின்னலனே" அகம். க
கங-கரு, உOக: கரு-எ. என்பவற்றால்கொல்லிப்பாவை தன் பேரழ
னால் அழகிய மகளிர்க்கு உவமைகூறப்படுதல் தெற்றென விளங்கு
(ஊ) "செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை, செல்சுடர்ப் பசுவெயி

றேன்றியன்ன, செய்யர்" மது ௪௧௦, ௧௨. (எ) "தாவி னன்பொ
றைஇய பாவை, விண்டவ ழினவெயில் கொண்டுநின் றன்ன, மிகு
னெய்திய... .. .. ..அரிவையை" அகம். ௨௧௨: ௧ - ௮. என்பவற்றி

குறித்த பொற்பாவையும் (ஏ) "பாவை யன்னவென் னாய்தொ
மடந்தை" ஐங். ௩௮௧. (ஐ) "பாவை யன்ன மகளிர்" பதிற். ௮௮: ௨
(ஒ) "பாவை யன்ன பலராய் மாண்கவின், பண்டைபிற் சிறக்கவெ
(திபேதம்) * இக்கீதோர் | மகன் இயலோச்..........நல்லாயகேள-து. வரிடத்தே,

...யாகப் பண்ணப்பட்டாளொருத்தியோ? அன்றி ஆடவர்மேலுள்ள வெ
ாலே தன்னைக்கூற்றமென்று அறியாதபடி மறைத்துப் பெண்வடிவுகொ
ந்ததோர் கூற்றமோ? இந்நிலையை ஓர்ந்துபாராய்; கொடிபோன்ற நட
னையும்(க)எண்கோவையாகிய மேகலையையும்சிலபூத்தொழிலையுடையகல

மகட்கென" அகம். ௯௮: ௧௨ - ௧௩.(ஓ)"பாவை யன்ன குறுந்தொ
மகளிர்" புறம். ௨௫௧: ௨. என்பவற்றிற் குறித்த பாவையும் இது
போலும். (ஔ) இப்பாவை தெய்வத்தாற் செய்யப்பெற்றதென்ப
இக்குறிப்பில் (அ, ஆ, ஈ, உ) என்பவற்றின் பின்னுள்ளவற்றாலும் (
"தெய்வப்பாவை"என்பதற்கு,'தெய்வத்தாற் செய்த கொல்லிப்பாவை
(சீவக. ௯௰௭) என்று எழுதியிருக்கும் உரையாலும் அறியலாகு
(௮௮) "பாவையிற், போத லொல்லாளென் னெஞ்சத்தானே" ந
௨௦௪: ௧௧ - ௧௨. (ஆஆ) "ஒப்பரும் பாவைபோன்று உறையும்--அ
னுக்குக் கொல்லிப்பாவைபோலே தகைக்கும்; வேறு கருத்துச்செல்லாம
தன்னையே கருதுவித்தலின் பாவையென்றார்" (சீவக. ௩௧௨) (இ
"வாக்கமை பாவையொப்பார் - நீகைவாகாமைபித் கொல்லியம்பாவை

யன்னாராய்" சீவக. கசுஉ. என்பவற்றால் இது கண்டவர் மனத்தை
கவரும் இயல்பினதென்பது புலனாகும். (௬௬)இப்பாவை, காமுகரை
கொல்லும் இயல்புடைமையாற் கொல்லியெனவும் இஃதிருக்கு ம
கொல்லிமலையெனவும் முன்பு பெயர்பெற்றதென்றும பின்பு இ
மலையே கொல்லியெனப் பெயர்பெற்றதென்றும் பெரியார் கூறுவ
(உஉ) "கொல்லிப்பா வைக்கிணையாய் நின்றதெவன் கோகனக, வ
லிப்பா வைக்கிணையா வாய்" (மாறனலங்காரம். மேற்கோள். உ0உ

என்புழி, கொல்லிப்பாவை என்பதற்கு, காமுகரைக் கொல்லும்பாவை
என்று எழுதியிருக்கும் உரையும் ஈண்டறிதற்பாலது. (
"கொல்லித், தெய்வங்காக்குந் தீதுதீர்நெடுங்கோட், டவ்வெள் ளருவி
குடவரை யகத்துக், கால்பொரு திடிப்பினுங்கதழுறைகடிகினு, மு
முடன்றெறியினும்ஊறுபல தோன்றினும், பெருநலங் கிளரினுந்திருந
வுருவின், மாயா வியற்கைப்பாவையின்" என்பதனால் இதன் வியக்க

என்பதற்கு 'அவுணர் வெவ்விய போர்செய்தற்குச் சமைந்த போர்
கோலத்தோடே மோகித்து வீழும்படி கொல்லிப்பாவை வடிவாய்
செய்யோளாகிய திருமகளால் ஆடப்பட்ட பாவையென்னும் ஆடலும
என்று எழுதியிருக்கும் உரை இப்பாவையின் அழகாற்றலை நன்கு
அறிவிக்கும்.

௪. கலை யென்பதை மேகலையென்பதன் முதற் குறையாகக்கொண்டு என
கோவையாகிய மேகலையென்றார் போலும்; (அ) "என்கோவை
திபேதம்) *கூற்றமேயென வையுற்று இவ்வினை

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ0.

த்தையுமுடையனாயிருந்தானாதலால் இவ்வூரிடத்துப் பிள்ளையால்வழிப்
ருடைய செல்வத்தையுடைய மகன்காண்; இவனைக் காத்துப்போந்தவர்
இப்பொழுது காவாராய்ப் புறப்படவிடுதல் †கொடிது; எ - று.

(க)இவனைச், (உ)சொல்லாடிக் காண்பேன் நகைத்து
நல்லாய் கேள்

... நகைத்து வாராததைச்சொல்லிப் பார்ப்பேன்; எ - று.

இஃது ஐயுற்றுத் துணிந்து நெஞ்சொடு கூறியது. (௩)மேகலையாலும்க
நத்தாலும் ஐயம் நீங்கி மகனென்று துணிந்தான், ‡மனைக்கிழத்தியாக யா
கோடல்வேண்டுமெனக்கருதி. (௪) மருந்துபிறிதில்லாப் பெருந்துய ரெய்தி
றுதலின் இங்ஙனம் ஐயமும்நிகழ்ந்தது. இவ்வகை உவமைகள் "வேறுபட வ
வுவமத்தோற்றம், கூறிய மருங்கிற் கொள்வழிக் கொளாஅல்"(௫) என்பதனு

மேகலை காஞ்சி யெழுகோவை, பண்கொள் கலாபம் பதினாறு - கவ
கொள், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை யென்றுணர
பாற்று" (ஆ) "எணகோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை, பணகொ
கலாபமிரு - பத்தொன்று - கண்கொள், பருமம் பதினான்கு முப்ப
திரண்டு, விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று" என்னும் வெண்பாக்களு
ஒன்று இதற்கு ஆதாரமாகுமெனினும், (இ)"எண்கோவை காஞ்சி யெழு
கோவை மேகலை, பண்கொள் கலாபம் பதினாறு-கண்கொள், பரும
பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு, விரிசிகை யென்றுணரற்' பாற்று
என்னும் வெண்பாவை (மூநத. கக. உ௦.) மேற்கோள்காட்டி, அந்
முறையையே பிறவிடத்தும் வற்புறுத்தும் இவர் கருத்துக்கு மேகலை
எண் கோவையுடைய தென்பது மாறுக உள்ளது.

க. "இவனைச் சொல்லாடிக் காண்பேன் நகைத்து" என்பது பாட்டிடை
வைத்த பொருட்குறிப்பாகிய உரைவகை நடைக்கு மேற்கோள்,
தொல். செய். சூ. கசுக: 'பாட்டிடைவைத்த' இளம்.

உ. "சொல்லாடச் சோர்வுபடும்" குறள். ௪௦௫.

௩. (அ) "காவலொடு பெயரின் பொலம்புனை யவிரிழை ....ஞூர மக ளிர்" முருகு. ௧அ – ௪௧. (ஆ) "அழ லொடாப்பொத் பூணுமில்........ விளக்கனே யார்க்கிடம் வேறில்லை மேதினியே" திருவாலடுதுறை. ௩. என்பவையும் (இ) "கோபத்தன்ன தோயாப்பூந்துகில்" முருகு. ௧௫ என்பதும் ஈண்டறியத்தக்கன.

௪. "மருந்துபிறி தில்லைபா னுற்றநோய்க்கே" நற். ௮௦. ௧.
௫. தொல். உவம. சூ. ௩௨.

[illegible] மனைகழுதற்பாகக்கொடல்

கொண்டாம். "அவ்வயமாக்களும் விலங்கு, †மன்றிப், பிறவவன்வரினுந் திறவ, றுடித், தத்த ‡மியலின் மரபொடு முடியி,னத்திறந் தானே துறையெனப்படு மே" (௧)என்பதனுல், ஞாழன்முடித்தாளெனசெய்தற்றலைவி ||போலவும்மகர்க் கானிவந்தபொதும்ப ரென்றதனுன் மருதத்துக் கண்டான்—போலவுங் கூறிக் குறிஞ்சிப் பொருளாகிய புணர்தனிமித்தம் பொருளாக முடித்தான் ∴இவ்வாறு மயக்கினும் குறிஞ்சித்துறைப்பாற்பட்ட துறையுறுப்பான் வந்த தென்க.

௧௫ (௨) ஆய்தூவி யனமென வணிமயிற் பெடையெனத்
(௩) × தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழிலைல

௧. தொல். செய். சூ. ௨௦௧. இச்சூத்திரத்துப் பேராசிரியருரையினும் நச்சினார்க்கினியருரையினும் (இ - வி. சூ. ௫௮௩.) இலக்கண விளக்க வுரையினும் இச்செய்யுளேமேற்கோளாக இவ்விசேடக்குறிப்பு, சிறிது வேறுபட வரையப்பெற்றிருக்கின்றது.

உ. (அ) "உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும்பெறுமே" என்புழி, "ஆய்தூவி ....அறியாயோ" என்பதை மேற்கோள் காட்டி, இது நிலம் வரையாது வந்த 'கைக்கிளை; இதனைக்குறிஞ்சியிற் கோத்தார் புணர்ச்சியெதிர்ப்பாடாகலின்; என (தொல். அகத். சூ. கரு. நச்.) நச்சினார்க்கினியரும். (ஆ) ஒருதலைக் காமம் விரவியும் வருஉம் என்புழி இதனை மேற்கோள்காட்டி, 'குறிஞ்சித்திணையோடு கைக்கிளைமயங்கி வந்தது' என (இ - வி. சூ. ருகரு.) இ-வி. உரைகாரரும், எழுதியிருப் பன ஈண்டறியத்தக்கன. (இ) "ஆய்தூவி யன்னம்" கலி. கக: க. (ஈ) "ஆய்தூவிமடவனமே" நைடதம். அன்னத்தைத் தூது. கo. கoஎ.

... என்பது மேற்கோள் (தொல். உவம. சூ. கக. பேர்)(ஆ)"தூதுணம் புறவொடு" பட். ருஅ.(இ)"பொறி வரிப் புறவின் செங்காற் சேவல், சிறுபுன் பெடையொடு சேட்புலம் போகி, யரிமண லியவிற் பரதேர்த் துண்டு" அகம். உஎக: க - ரு. (ஈ) "கல்லுண்டு கடிய வெம்புக் கானுறை புறவு மெல்லாம்" சீவக. கசரு௦. (உ) "துணைபொறிப் புறவின் செங்காற் சேவல், வெணசிறைப் பெடையொடு விளையாட்டு விரும்பி, வன்பரலார்ந்த வயிற்ற வாகி" பெருங். (க) இஉ: சக-அ. (ஊ) தூதுணம் புறவைக தேன் டோ வறத், காதலத் துணையொடு சுழுமிப் புல்லுவ" (எ) "கல்விரை தேரி னும் வீழ்துணை கேங்கிற் கபோதகசோ, யல்விரையோத மனையது" தணிகை. திருநாட். இஉ, களவுப். கoக. (ஏ) "கல்விரை தேருவ

(பிரதிபேதம்) * மக்களும் † இன்றிப் பிறவைவரினும் ‡ இயலான்|| போலக்கூறி ஊர்க்கா, ÷ போலக்கூறிக்குறிஞ்சி, = கிமித்தமும் பொருளாக ∴ அவ்வாறு × தலைவும்.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௦. ரு௪

(க) மாதர்கொண் மானோக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப் பேதுறூஉ மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ

எ-து: கண்டார் காதல்கோடற்குக் காரணமாகிய மான்போலும் நோக்
கினையும் மடப்பத்தினையுமுடையகல்லாவே[1] குட்டமெயிரினையுடைய (உ)அன்
மன்ன, அழகினையுடைத்தாகிய *பெடையினையுடையமயிலென்ன, கல்
ண்ணின்ற அழகிய புறவென்ன, நடையும் சாயலும மடப்பமுமாகியாக
கருங்கின நின்னுடைய இவ்வெழில் நின்னைக் கண்டவர்களை மயக்குமுறுத்
மென்றும் நிலைமையை நீதான் அறிவையோ? அறியாயோ? எ - று.

இது நிலம்வரையாது வந்த கைக்கிளை. மயிலும் †பிறவுஞ்சினையொடுசி
வமம்.

௩௬. நாணமைத் திரளென நுண்ணிழை யணையென
முழங்குநீர்ப் புணையென வமைந்தநின் றடமென்றோள்
வணங்கிறை வாலெயிற் றங்கல்லாய் நிற்கண்டாக்

...லன்ன, (சு)மென்மையால் நுண்ணிய துகிலினையுடைய அணையென்ன, (ு
மகடலைநீந்துதற்குத் தெப்பமாதலான் முழுகுநீரைக்கடக்கும் (சு) வேழ

கபோத கங்களே" திருவானைக்கா. நாட்டுப. ககக. (ஐ) "சிறுகல்லின
தேரும் ....புறவிவமே" விநாயக. திருநாட்டு. ௪௪. (
"இணைடைத யுண புறவீா"

க. (அ)மாதா என்பது காதலென்னுங் குறிப்பினை யுணர்த்தற்கு, 'மாத
கொண மாலுக்கின் மடாகல்வாய்" என்பது மேற்கோள்; தொல்

உரிச. சூ. ௩. ௩௪. நன். உரி. சூ. ௧௮. இரா. இ - வி. சூ. ௨௬௦. (அ
"மாதா கொண மானேக்கின் மடர்தை" கலி. ௬௬ ௪.

உ. (அ) "மடவன நடையுங, களிமயிற்சாயலும்" சிலப். அ: அ௬-எ. (ஆ
"புறவை வென்றெளிர் பொற்புடைப் பூமகள்"விநாயக.அங்காரக.ஃ

௩. "இளவேப் சிறு,,தானு மேய்க்கும் .. ..அரியேறுகைபபா டோன்
தண்டி. சூ. ௩௧. மேற்கோள்.

௪. (அ) "அணை புரைமென்மை யமைபடு பணைத்தோள்" பெருங். (உ
கடு எஉ (ஆ) "வெயிலைக் கரும்பை மெலவிணையை, சருவிட
பசந்து திரணமென்மையவாயத தழைத்தெழில் பிறங்கியதோளாள்"
சீற. நபுவ்வுத்துக. தசைக்கட்டிலைப் படலனுரு, உக,

௫. "கொடியனுரை .... காம, நீதகீாக் கடலை நீந்தும புணையென
விடுத்தல் செல்லார்" சீவக. உ௮௦௪.

௬. (அ) "வேழ வெண்புணை தழீஇ" (ஆ) "வேழத்துப் புணை துணையாகப்
புனலாடு ம்கணமை யனைதம்த" அகம். கு: அ கஅக: அ - கூ.

|திடேதம்) * பெடைமை யிணை புடைய † புறவுஞ்சினைபொடு,

௫௪௪ கலித்தொகைடுக.

டையுமலவய(க)தோள்கள நின்னைக்கண்டவர்களுக்குவருத்தமாமென்று
மையை நீதான் அறிவையோ ? அறியாயோ ? எ - று.

(உ)முதிர்கோங்கின்(௩)முகையெனமுகஞ்செய்தகுரும்பையென
பெயறுளி முகிழெனப் பெருத்தநின் னிளமுலை

|. "தோளுமுடைய வாலணவதே"

௨. (அ) வேறுபட வந்த வுவமத் தோற்றத்துக்கு "முதிர்கோங்கின்........
இளமுலை" என்பதனை மேற்கோள் காட்டி, முதிர்கோங்கும் முற்றி
குரும்பையும் பெரியவாகலின் அவைபோலப் பெருதத நின் இளமுலை
யென்றல் ஒத்தது, பெயறுளி முகுளஞ் சிறிதாக இவற்றோடு அதனை
உடன்கூறி அப்பெயறுளி முகுளத்திற் கில்லாத பெருமைக்குண
பொருட்குப் பின்னர் விதந்து கூறுதலின் அதுவும் வேறுபட வந்

வுவமை யாயிற்று என்பர் ஈச; தொல். உவம. சூ. ௩௨, (ஆ
கலியடி பதினேழெழுத்தான் வந்ததற்கு "முதிர்கோங்கின்...... ....
குரும்பையென" என்பது மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ௫௫
'அளவடி' இளம். (இ) "முதிர்கோங்கின் முகை" என்பது குற்றுக
வீறு இன்பெற்று வருதற்கு மேற்கோள். (தொல். குற். சூ. எ௮.) (ஈ
"யாணர்க் கோங்கி னவிர்முகை யெள்ளிப், பூணகத் தொடுங்கிய
வெம்முலை" சிறுபாண். ௨௫ - ௬. (உ) "முலையேர் மென்முகை
யவிழ்ந்த கோங்கின்" குறுந். ௨௫௪: (ஊ) "கோங்குமுகைத்தன்ன குவ
முலை" அகம். ௨௪0: கக. (எ) கோங்கின் முழுவணப் பெயநிய முற்று
விளமுலை" புறம். ௩௩௬: ௯-௧0. (ஏ) "கோங்கரும் பன்ன முலையாய்"
நாலடி. ௪00, (ஐ) "கோங்கேர்முலைப் பூந்திருவே" சிறுபஞ்ச. ௪௫. (ஒ
"அரும்பெறற்காதலோ டணிநமக் காகிய, மருங்குலுமாகமும்வருந்தட
போர்த்த, கருங்கண் வெம்முலை யரும்பினழித்து, வண்பொற் றட்ட
மலர்த்தவாதவி, னண்பிற் கொத்தில நம்மோ டிவையெனக், கோங்கக
குறுகல் செல்லாரியல" பெருங்: (௨) ௧௨: ௧00 - ௫. (ஓ) "மின்னிக
மருங்குற் பிறைநுதற் கனிவாய் வெண்ணகைக் கருங்குழலவடான்
பன்னிரு பருவ மடைந்துபைங் கோங்கின் பனிமுகை யெனமுலை

"யாணர்க் கோங்கின் குவிமுகையெள்ளிப், பூணகத் தொடுங்கிய முலை" உத்
ஞானமிர்தம். . . (அஅ) "கோங்கிற் குவிந்து பணைத்தடர்ந்தனவே நா
கோச. - தீர்த்தச்சிறப்பு. ௨௧. (ஆஆ) "அவர்முலை யுடைவ்வு
கோங்கமு, மிலவமு மெல்லடி யிணைவுருவகைத், தலை திருவாணைக்க
சார்ந்திரின்புற, நிலைபெறு பஞ்சியி னெறிக ரேர்க்குமே"
திருநாட்டு. ௧0௮.

"முலைமுகஞ் செய்தன" அகம். எ: ௧.

(க)மயிர்வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் நிற்கண்டா
ருயிர்வாங்கு மென்பதை யுணர்தியோ வுணராயோ

எ - து: மயிர்சேரிந்தானவரிகளையுடைய முன்கையினையும்மடப்பத்தினை டைய நல்லாளே! முற்றின கோங்கமரத்தினது இளையமுகையென் முடிவரைந்துகட்புலனுன(உ)குரும்பையென்ன, பெய்தற்றொழிலையுடையமே ன் முனியாலுண்டான(ங)மொக்குளென்ன, பெருத்த நின்னுடைய இளை முலைகள் நின்னைக் கண்டவர்களுடைய உயிரை வாங்கிக்கொள்ளுமென்னு வலைமையை நீதான் அறிவையோ? †அறியாயோ? எ - று.

எனவாங்கு

எ - து: என்று யான் கூறுநிற்க; எ - று.
ஆங்கு, அசை.

அ (௪)பேதுற்றாய் போலப் பிறரெவ்வ நீயறியா
‡யாதொன்றும் (ரு)வாய்வாளா திறந்தீவாய் கேளினி
(௬)நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
போதர விட்ட நுமரும் தவறிலர்

க. "மயிர்வார் முன்கை" ஐங்குறு. உகஅ.

உ. (அ) "குரும்பை மென்முலை" அகம். உ௲. உஉ. (ஆ) "குரும்பைய

திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் . . . . . (உ) "குரும்பை போற்கிள குவிமுலைக் கௌசியோடு" உத்தரகோச. பாரப்பதிகவும். ருக.

ங. "கோங்கரும்பு பந்து கொலைசருது தாளமொக்குள்" இரத்தினச். க

௪. (அ) "பேதுறலஞ்சி" அகம். ௪: சக; (ஆ) "பாவை பேதுற" சீவ கஙகச; (இ) "பேதுறவு மொழிந்தனள்" (ஈ) "பெரும்பே துற்றதுய் சிலப். கஉ: ருக, கங: சுசு; (உ) "பெரும்பேதுற்று விளியும்" பெரு

(உ) உ௦· உஅ.

௯. (அ) "வாய்வாளா நின்றான், செறிநகை" பரி. ௨௦: ௪௬ - ௭; (இ
"வாய்வா ளேணிற்ப" கலி. ௬௫: ௧௫.

௧. (அ) "நீயுந் தவறிலை .... தவறுடையான்" என்பது சொல்லுவார
குறிப்பினாற் பொருளறிய வந்தமைக்கும் (நன். பெயரியல். சூ. ௧
மயிலை) (ஆ) "நீயுந் தவறிலை ......தவறிலர்" என்பது திணைபு
பாலும்விளங்கவில்லாதசொற்களுள் நீயென்பது குறிப்பாற்பெண்ப
லுணராநிற்றற்கும் (தொல். பெயரி. சூ. ௧௧. ௧௪; சூ. ௧௭. 'இன்
பெயரே' தெய்.) மேற்கோள். (இ) "நீயுந் தவறிலை நின்னை யிறுதந்
(திபேதம்) *வடிவு வரைந்து. † அறியாயோ ஆக்கை பேதற்றாய், ‡ யாதொன்று ம
ராநிறந்நீயாய,

(க) நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப்
(உ) பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னு
விறையே தவறுடை யான்

[illegible] இ
ராமுது யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; நீயும் குற்றமுடையையல்லை; நின்னை
ப்புறத்தே புறப்படவிட்ட நம்முடைய சுற்றத்தாரும் குற்றமுடையரல்ல
ற்றமுடையான் யாவனென்னில், (௧) நிறையழிந்தகொல்கின்ற (௪) யானை
க்குவிட்டாற் பறைசாற்றிச செல்லுமாறுபோல, பறைசாற்றிச் செல்

பூவெழிலுண்க ணவளுந் தவறிலள், வேனிற் புனலன்ன நுந்தை
நோவார் யார், மேனின்று மெள்ளி யிதுவிவன் கைத்தந்தா, டா
யாரோ வென்று வினவிய நோய்ப்பாலேன், யானே தவறுடையேன்
கலி. அ௪: ௧௬ - ௪௧. (ஈ) "வந்தோன் கொடியனு மல்லன் தந்
நீதவ றுடையையு மல்லை நின்வயி, ணுறு வரும்படர் செய்த, யானே
தோழி தவறுடை யேனே" அகம். ௭௨: ௧௬-௨௨.

க. "நிறையழி யானை நெடுவெகட விளியும்" மணி. எ: கஎ.

உ. (அ) "வெரூஉப், பறை நவலும் பரூஉப் பெருந் தடக்கை, வெருவ
செலவின் வெகுளி வேழம்" பொருந. கஎக - உ. (ஆ) "தெண்கிணை
முன்னர்க் களிற்றி னியலி" புறம்: எக: ங. (இ) "பாகும் பறைய
பருந்தின்பந்தரு,மா துல மாக்களுமலவுற்றுவிளிப்ப" மணி. ச:சக-உ
(ஈ) "பறை நிறை கொல்யானை" (உ) "அறைபறை யானை" முத்தொள்
(ஊ) "பறைவன் களிற்றுப்......பாஞ்சாலர்க்கு" வில்லி. சூது. உஉ

ங. யானைக்கு நிறையுடைமையாவது: "இருநிலநனைப்பவிழிதருகடாத்து
கைம்மிகக் களித்த கவுள தாயினுஞ், செயிர்கொண் மள்ளர் செ
விடத் தல்ல, துயிர்நடுக் குறுமை" பெருங். (க) ஙஅ: கசஅ - கஉ
யானை நிறையழிதல்: "காழோர் கையற,மேலோரின்றிப், பாகின் பி
வையிற் பணைமுகந் துடைத்துக், கோவியன் வீதியுங் கொடித்தே
வீதியும், பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக்குறுத்து................பாகு
பறையும் பருந்தின் பந்தரு, மாதுல மாக்களு மலவுற்று விளிப்ப, நீ
மால்வரை நிலனொடு படர்ந்தெனக், காலவேகங் களிமயக்குற்றென

என (மணி.ச: ஙஇ-சச, கக: உ௦-உங.) வருவனவற்றால்அறியலாகு

ச. "கையது கையோ டொருதுணி கோட்டது, மொய்யிலவே
மன்னர்முடித்தலை-பைய, வுயர் பொய்கை நீராட்டிச் செல்லுமே வெ
கோன், வயவெம்போர்மாறன் களிறு" தொல். புறத். சூ.கஎ.நச்.மே
த்திபேதம்) * என்றியான் கூறுதற்க நீ மயக்க,

இரண்டாவது குறிஞ்சி உக. ஙச

லைத் பறைசாற்றுமத் செல்லாதொழிகவென்று சொல்லாத இறைவ
பன்க; எ - று.

இதனால், தலைவற்கு அசைவென்னும் அழுகை பிறந்தது.

இது புணர்த நிமித்தமாதலிற் குறிஞ்சியுட்கோத்தார். இது தா பிர்கொடுத்தானாகத் தனது நன்மைகூறி அவள் † நீக்கும் கூறினன்.

இது முன் ஒரு நெடுவெண்பாட்டும் ஓர் அம்போதரங்கமும் தனிச்சொ ம், ‡ தாழிசையும் பின்னும் ஒரு தனிச்சொல்லும் வெள்ளைச்சரிதகமு பற்றுவந்த கொச்சகக்கலிப்பா. (உ

நெ.)வேயெனத் திரண்டதோள் வெறிகமழ் வணரைம்பால்
மாவென்ற மடநோக்கின் மயிலியற் றளர்பொல்கி
யாய்சிலம் பரியார்ப்ப வவிரொளி யிழையிமைப்பக்
கொடியென மின்னென வணங்கென யாதொன்றுந்
தெரிகல்லா விடையின்கட் கண்கவர் பொருங்கோட
வளமைசா லுயர்சிறப்பி னுந்தைதொல் வியனக
ரிளமையா னெறிபந்தோ டிகத்தந்தாய் கேளினி ;

அ பூந்தண்டார்ப் புலர்சாந்திற் றென்னவ னுயர்கூடற்
றேம்பாய வவிழ்நீலத் தலர்வென்ற வமருண்க
ணேந்துகோட் டெழில்யானை யொன்னுதார்க்கவன்வேலிற்
சேர்கு நீ யிணையையா லொக்கலோ நின்மொழி.

[illegible] யதனலைப
பணையமை பாய்மான்றே ரவன்செற்றார் நிறம்பாய்ந்த
கணையினு நோய்செய்தல் கடப்பன்றோ கனங்குழாய் ;

௩ வகையமை தண்டாரான் கோடுயர் பொருப்பின்மேற்
றகையிண ரிளவேங்கை மலரன்ன சுணங்கினாய்
மதவலி மிகுகடாஅத் தவன்யானை மருப்பினுங்
கதவவாற் றக்கதோ காழ்கொண்ட விளமுலை ;

எனவாங்கு;

.௧ இளையன கூற விரைஞ்சுபு நிலநோக்கி

நினையுபு நெடிதொன்று நினைப்பாள்போன் மற்றாங்கே
துணையமை தோழியர்க் கமர்த்த கண்ணண்
மனையாங்குப் பெயர்ந்தாளென் னறிவகப் படுத்தே.

(ரதிபேதம்)* (குறிஞ்சி யுடனே, † நின்கு கூறினன், ‡ தாழிசையும் வெள்ளைச்

இதுவும் அது.

இதன் பொருள்.

(௧)வேயெனத் திரண்டதோள் வெறிகமழ் வணரைம்பான்
(௨)*மாவென்ற மடநோக்கின் †மயிலியற் றளர்பொல்கி

(௩)யரய்சிலம் பரியார்ப்ப வகிரொளி யிழையிமைப்பக்
கொடியென மின்னென ‡வணங்கென யாதொன்றுந்
தெரிகல்லா (௪)விடையின்கட் (௫)கண்||கவர் பொருங்கோட
÷வளமைசா லுயர்சிறப்பி னுந்தைதொல் வியனக
ரிளமையா னெறிபந்தோ டிகத்தந்தாய் கேளினி

[illegible]

௧. இச்செய்யுள் உள்ளப்புணர்ச்சியுற்ற தலைமகன் வரைதல்வேண்டி
பாங்கற்குரைத்தற்கு மேற்கோள்; தொல். கள. ௬. எ. இளம்.

௨. (அ)'மாவென்ற மடநோக்கின்' என்பது வினைபயன் மெய்யுருவென்
வற்றுக்கு உரியனவென்று பாகுபடுத்துணர்த்தப்பட்ட சொற்களன்
மரபினன்வரு முவமசசொல்லுக்கு மேற்கோள். தொல். உவமை

ரு. கஎ. இளம். (ஆ) "மானேக்கின்" (இ) "மாதர்கொண் மானோக்கி
மடந்தை" (ஈ) "மானேக்கி" கலி. ௩௦ ௪௦, ௬௬: ௪, அஎ: ௧௧, (

"மானேர் நோக்கின் வளைக்கை யாய்சசியர்" தண்டி. ரு. க
மேற்கோள். (ஊ) "மானேர் நோக்கம்" சிலப். எ: ௪௪. (எ) "மா
ஞேக்கி" சீவக. ௧௫௧௬.

௩. "ஆய்சிலம் பெழுந்தார்ப்ப வஞ்சில வியலுகின்" கலி. ௫௬: எ.

௪. "இடைவனப்பும்" ஏலாதி. எ௫.

௫. (அ) "கண்கவர் காரிகை" இறை. ரு. எ. மேற்கோள். 'பையுண்மாலை
(ஆ) "கண்கவர் வனப்பின்" (இ) "கண்ணுங் கவர்ந்திட வனப்புவாய்ந்
வொண்டொடி" நைடத. அன்னத்தைததூது. ௧௨, போர்புரி. ௫.

௬. (அ) "வேயிற் றிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய" பழ. ௩௪. (ஆ) "வே
திரண்மென்றோள்" (இ) "வேயழுத திரண்டமென்றோள்" சீவக. ௬௫
௨௧௨௩. (ஈ) "வேயெனத் திரண்டதோள் விளக்கு மேனியாள்" கூவ

கல்யாண. ௨௨௦.

எ. "கொடியென நுடங்கி வேளெனக் கரந்து... .. ..மின்னென

பிறங்குநுண் ணுசுப்பை" காஞ்சிப். மாசாத்தன். ௧௫.

ரதிபேதம் * மான்வென்ற, † மயிலியலாற்றளா. ‡ அனங்கென வியாதொன்றும், || க
பெருங்கோட, கவர்பெழுக தோட ÷ வளமையாதுப்ர்.

[illegible]

நத்தம்மன்ன யாதொன்றுந்தெரியாத இடையிடத்தே கண்கள்விரும்
ர ஓட, நின்னுடைய இளமைப்பருவத்தாலே செல்வம் அமைந்த உயர்
லைமயினையுடைய (உ) நுந்தையுடைய ட்ழமையுடைத்தாகிய அகற்சி

டைய மனையினின்றும் அடிக்கின்ற பங்கோடே தளர்ந்து ஒதுங்கிப்பு
ிதலைச் செய்தவனே! இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; எ -

அ (க)*பூந்தண்டார்ப் புலர்சாந்திற் றென்னவ னுயர்(உ)கூடற்
றேம்பாய வவிழ்நீலத் தலர்வென்ற வமருண்க

ணேந்துகோட் டெழில்யானை யொன்னாதார்க் கவன்(ங)வேலி
சேந்துநீ யினையையா லொத்ததோ (ச)சின்மொழி

எ - து: சிலவான மொழியினையுடையாய! பூவினையுடைய குளிர்ந்
லையினையும் புலர்ந்த சந்தனத்தினையுமுடைய பாண்டியனது உயர்ந்தமது
-த்துத் தேன்பரக்கும்படி அவிழ்ந்த நீலத்தினது அலரைவென்ற போர
ுடைய கண்கள் தலையாகிய கோட்டையும் அழகினையுமுடைய யானை
னயுடைய பகைவர்க்கு அப்பாண்டியன் வேல் மனம் வருத்துமாறுபோல

க. "மின்னென நுடங்கு மருங்குலும்" (தொல். கள. சூ. கக. மேற்கோ
'கணவென்ன') என மின், நுடக்கத்தாலும உவமைகூறப்படுமாயினு
கொடிக்கு நுடக்கங் கூறப்பட்டமையின் விளக்கமட்டுமே கூறினர்.

உ. நுந்தையென்பது முறைப்பெயர் இடமும் நகரம் பற்றுக்கோடும் ஆ
வரும் மொழிமுதற் குற்றியலுகரச்சொல்லென்பதும இதன் முத
இதழ்குவியாது குறையக் கூறல்வேண்டுமென்பதும் இதழ் குவித்து
குறுகாதபடி முற்றக் கூறியவழியும பொருள் வேறுபடாதென்பது
தொல். மொழி. சூ. சு௪ - ரு. இள சு௪; உரைகளால் அறியலாகும்.

வரைதலில்லையென்பதற்கு, மேற்கோள். தொல். புறத். சூ. உ௨. 'வழ
கியன்' இளம்.

ச. இந்நூற்பக்கம் ௨௯ரு ௧ - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

ரு. (அ) "அமோரன் முன்பிற் றன்னைய ரேந்திய, வடிவே லெஃகி சிவந்த வுண்கண" புறம். ௩௱௫௦: அ - க. (ஆ) "அடையார்த் துரந் வருந்திற லயிலவன், படைத்தலை பெயர்த்த கறையெஃகம் போல கடைசிவந் தனவே கருங்கயன் மழைக்கண்" நாற். ரூ. ௧௪௨. மே கோள்; 'வாள்போழ்' (இ) "புனைடலை வேலினுங் கண்சிவப் பார" (அ "வென்றி வேல்போர்சி வந்து" தஞ்சை. ௬௩, ௬அ.

௬. "சின்மொழி" இந்நூற்பக்கம், ௩௬௪ ௯-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

ரதிபேதம்" பூந்தண்டார புலா.

௫௦ கலித்தொகை நூல்.

ர்து' வருத்தஞ்செய்து நீ இத்தன்மையையா யிரா நின்றாய், இத் நி லைமைக்குத் தக்கதோ; எ - று.

ண்சேர்திணையையென்றது, சினைவினை முதலொடு முடிந்தது

௨. பொழி(௩)பெயல் வண்மையா னசோகந்தண் காவினுட
கழிகவி னிளமாவின் றளிரன்ன யதன்றலைப்
பணைப்பை பாய்மான்றே ரவன்செற்றார் நிறம்பாய்ந்த
கணையினு நோய்செய்தல் கடப்பன்றோ கனங்குழாய்

எ - து: பொன்னாற்செய்த குழையினையுடையாய்! பொழிகின்ற பெய ாலும் கொடையினையுடைய பாண்டியனது அசோகமரத்தினையுடை மிர்த்த பொழிவிடத்துநின்ற மிக்க அழகினையுடைய இளைய (உ)மாவின ரிலை யொத்த நிறத்தினையுடையையாய் அங்ஙனம் வருத்துதற்கு மே தியிலே நிற்றலமைந்த பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரைபூண்ட தேரையுடை ண்டியனாற் செறப்பட்டவர்கள் மருமத்தே தைத்த அம்பினுங்காட்டி

நணகாரண (ஈ) வேங்கை மலரன்ன சுணங்குடைய

ரு. (அ) "பெயன்மழைத் தடக்கைப், ...நல்லியக் கோடனை சிறுபாண். ௧உ௪ - ௬. (ஆ) "மழைசுரந் தன்ன வீகை நல்கி" மலை படு. ௫௮௦. (இ) "அவன், வண்கைபோல் வானம் பொழிந்தசீர்" ப உ௨: எ - அ. (ஈ) "வானத்தன்ன வண்மையும்" (உ) "மாரியன்ன வ மைத், தேர்வேளாயை"(ஊ)"வரையா மாபின் மாரிபோல... .பேகல் கொடைமடம் படுதலல்லது" (எ)"மாரி யீகை மறப்போர் மலையனும் (ஏ) "மாரியன்ன வண்மையிற் சொரிந்து" புறம். ௫௫: ௧௫, ௧௨

௬-எ, ௧௪உ: ௩ - ரு, ௧௫அ: எ, ௩௧௦. ௧௬. (ஐ) "மாரியி னேற்பார் கலைநல்கி" (ஒ) 'மாரிமழை வள்ளல்" சீவக. ௩௬௫, ௫௦௦. (ஓ "கார்கிகர் வண்கை" நன். சிறப்பு. என்பவைகள் ஈண்டறிதற்பாலன.

௬. (அ) "மாவி, னவிர்தளிர் புரையு மேனியர்" முருகு. ௧௪௩ - ௪, (ஆ "தேமா மேனி" சிறுபாண். ௧௭௬. (இ)"மாந்தளிரே மாமேனி" சீவ ௬௫உ. (ஈ) மாவி ளிளந்தளி ரன்ன நயத்தகு மேனியும்" (உ) "மா தளிர் மேனியும்"(ஊ)"மாந்தளிர் மேனி"நைடத.அன்னத்தைத். உ௩

௭. பொருப்பென்பது பொதியின் மலையின் பெயராதலை இந்நூற்பக்க ௧௬௫: ௧.- ஆம் குறிப்பால் உணர்க.

௮. வேங்கைமலர் சுணக்குக்கு உவமையாதல், "வேங்கைவீ முற்றெழி கொண்ட சுணங்கணி பூண்கம்" (கலி. ௬௪: உ௧ - எ.) என்பதனாலு அதன்குறிப்பாலும் அறியலாகும்.

(திபேதம்) * மொழிபெயல் † பரப்பின.

(௨)கதவவாற் றக்கதோ காழ்கொண்ட விளமுலை

ஏ-து: (௩)வகுப்பமைந்தகுளிர்ந்ததாரினையுடையபாண்டியனது(௪)செ
ருயர்த்த (௫)பொதியின்மலையிடத்து அழகினையுடையகொந்துக்களையுடை
ளைய வேங்கைப்பூவையொத்த சுணங்கினையுடையாய்! முத்துவடத்தை
ன்னிடத்தேகொண்ட நின்னுடைய இளையமுலைகள் இப்பருவத்திலும்
ண்டியனுடைய மிகுதியையுடைய வலியினையும் மிகுகின்ற கடாத்தினை
டையயானையினுடையகொம்புகளிலுங்கோபத்தினையுடைய வாயிராநின்ற
க்கொடுமை இப்பருவத்திற்குத் தக்கதோ ? எ - று.

எனவாங்கு

ஏ-து: என்று; எ-று. ஆங்கு அசை.

க இனையன கூற விறைஞ்சுபு †நிலநோக்கி
‡நினையுபு நெடிதொன்று நினைப்பாள்போன் மற்றாங்கே
துணையமை தோழியர்க் காத்த கண்ணள்
மனையாங்குப் பெயர்ந்தா(௭)ளென் னறிவகப் படுத்தே

---

௧. (அ) "கொடுங்கே ழிரும்புற நடுங்கக் குத்திப், புலிவிளை யாடிய புல
நாறு வேழத் தின், றலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்தநி
கண்ணே கதவ வல்ல" நற். ௩௧: ௪-௭. (ஆ) "கொடியனவாங்கொ
யானையின் கோடு" தஞ்சை. ௬௮.

௨. (அ) கதத்தினையுடைய வென்னும் பொருளில் 'கதவ' என அஃறிணை
பன்மைவினைக்குறிப்பு வகர வீற்றான்வந்ததற்கு, "கதவவாற் றக்கதோ
காழ்கொண்டவிளமுலை" என்பது மேற்கோள்; தொல்: வினை. ரு. உ
கல். நச. (ஆ) "தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே, கண்ணினு
கதவநின்முலையே" ஐங். ௩௬௧. (இ) "கண்ணே கதவவல்ல" நற்.௩௧:

௩. (அ) "வகைத்தார் மார்பன்" பெருங். (௪) ௪: ௮ (ஆ) "முறிமின
படலைமாலை" - 'வகைமாலை' சீவக. ௧௮௮௯. (இ) "பூவார் முறிமின
படலைமாலை" சூளா. துறவு. ௨௩ என்பவைகள் இங்கே ஒப்புநோக்க

பரலன.

[illegible] (ஐ) [illegible] (ஔ) [illegible]
ரபெக்கத்து" தமிழ்நெறி. மேற்கோள்.

டு. (அ) "பொதியில், வேங்கையுங் காந்தளு நாறி" குறுந். அச (இ
"அடுக்கத்த, விடர்வரை யெரிவேங்கை யிணர்" கலி. சடு: கக-எ.

ஈ. "என்புறல, வென்னைவிட்டிகத்தர விறந்தீவாய்" கலி. ருக: அ - க.
(திபேதம்) *தமழ்கடா அத்தவன். † நிலஞேக்கி ‡ நினைகுபு, நினைவன.

எ-து: *இத்தன்மையனவற்றை யான் கெடிதொன்றுநினையாநின்று
தற்கு ஒன்று கூருதே கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பார்த்துப் பின்னை அவ்விடத்
தோழியரை நினைப்பாள்போலே துணையரயமைந்த தோழியர்க்குப்பொருந்
ன்னையுடையளாய் என் அறிவைத் தன்னிடத்தே அகப்படுத்திக்கொ
ன்மனையிடத்தே மீண்டுபோனுள்; எ - று.

இஃது எமஞ்சாலாவிடும்பையெய்திக் கூறினது.

நெடிதொன்று நினையாநின்றென்றது தான் சிறிதுநாட் சென்
ரைத்துகோடலை நினையாநின்றென்றதாகக்கொள்க. நினைப்பாள்போல
ஞல் அவன் கூற்றினையும் இதுவுமொன்றெனச் சிறிதுகொண்டமை
ான்றிற்று.

இதனுல், தலைவற்கு அசைவென்னும் உவகை பிறந்தது.

‡இஃது எழுசீரடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந்தனிச்சொல்லும்நான்க
ிதகமும்பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (உ

ஆ) வாருறு வணரைம்பால் வணங்கிறை நெடுமென்றோட்
பேரெழின் மலருண்கட் பிணையெழின் மானேக்கிற்

காரெதிர் தளிர்மேனிக் கவின்பெறு சுடர்நுதற்
கூரெயிற்று முகைவெண்பற் கொடிபுரையு நுசுப்பினுய்

விளைமைபா னுணராதாய் நின்றவ நில்லானுங்
களைநரி னேய்செய்யுங் கவினறிந் தணிந்துதம்
வளமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லெனபாய்;
௧ நடைமெலிந் தயர்வுறீஇ நாளுமென் னலியுநோய்
மடமையா னுணராதாய் நின்றவ றில்லானு
மிடைநில்லா தெய்க்குநின் னுருவறிந் தணிந்துதம்
முடைமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்;

௩ அல்லல்கூர்ந் தழிவுற வணங்காகி யடருநோய்
சொல்லினு மறியாதாய் நின்றவ றில்லானு

மொல்லையே யுயிர்வௌவு முருவறிந் தணிந்துதஞ்
செல்வததாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்;

எனவாங்கு;

திபேதம். * என்றிததன்மையன † தன்னிடததே மீண்டுபோரு தொனவேமஞ்சா விடுமலைப யெயதிக்கூறினன். நெடி ‡இது எழுடி.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௨. ௩௫

ஒறுப்பின்யா னொறுப்பது நுமரையான் மற்றிந்நோய்
பொறுக்கலாம் வரைத்தன்றிப் பெரிதாயிற் பொலங்குழாய்
மறுத்திவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி
நிறுக்குவென் போல்வல்யா னீபடு பழியே.

இதுவும் அது.

இதன் பொருள்.

[illegible] (௩) [illegible]
(௪)*காரெதிர் தளிர்மேனிக் கவின்பெறு †சுடர் நுதற்
கூரெயிற்று முகைவெண்பற் கொடி புரையு நுசுப்பினாய்
நேர்சிலம் பரியார்ப்ப ‡நிரைதொடிக்கை வீசினை
யாருயிர் வௌவிக்கொண் டறிந்தியா திறப்பாய்கேள்

எ-து: கோதுதலுற்றகடைகுழன்ற(௫)ஐம்பாலினையும்வளைந்தஇறையினை டைய நெடிய மெல்லிய தோளினையும் பெரிய அழகினையுடைய ||ம ானுங் கண்ணினையும் மான்பிணையினது அழகினையுடைய வெருவி ாக்குப்போலும் நோக்கினையும் மழையைப்பெற்ற தளிர்போலும் நிறத்தினை ம் அழகுபெறுகின்ற' பிறைபோன்ற நுதலினையும் (௬) விழுந்தெழுந்த கூரி

க. "வாருறு வணர்கதுப் புளரி" குறுந். அ௨.

௨. (அ) "வணரைம்பால்" கலி. ௯எ: க. (ஆ) "வணர்சுரி யைம்பாலோய்
சிலப். எ: ௩க.

௩. (அ) "பிணையெழின் மானோக்கின்" (கலி. ௨எ: ௩) என்பதும் அத
குறிப்பும்(ஆ)"மான்பிணையன்ன மகிழ்மடநோக்கே"(புறம்.௩௫௪:க0
என்பதும் ஈண்டறிதற்பாலன.

௭. "தளிபொழி தளிரன்ன வெழின்மேனி" கலி. ௧௩: ௧௧.

௯. (அ) "செய்யிடை நீலி மணியொளி விட்டன்ன, வைவகை பாராட்
ஞய்மற்றென் கூந்தற், செய்வினை பாராட் டினையோ வைய" (இ
"இளையவு ரைம்பால் போல்" கலி. ௨௨: ௧௨-௩, ௨௧: ௬.

௰. (அ) "போழுறு பகுவாயிற் பொலிதரு மெயிறோடும், வீழுறுநகையாலு
விரிகுரு தியினுலும், தாழுறு மதிதன்னைத் தாரகை நிரைசூழ, ஆழு
வமர்செவ்வா னெத்ததவ் வழியன்றே" கந்த. முதனுட்பாலு. ௧௪

(பேதம்) * காரெதி ரொளிர்மேனி, † பிறைநுதற், † நிரைதொடி வீசினை, || மல

பேரதும் அழகிய மான்போலும் கண்ணையும் மேகமறைத்தலாற் சுடரொ
தோன்று மிக்கிரதநப்போலும் அழகிய நதலினையும் வெள்ளிய பல்லினை
ரலையை.

ாயித்தினையும் விழுந்தெழாத முகைபோலும் வெள்ளிய பல்லினையுமு
கொடியையொக்கும் இடையினையுடையாய்! காலுக்குப்பொருந்தினசிலம்
ள்ளிமணி ஆரவாரிப்ப நிரைத்த தொடியையுடைய கையை வீசி
ாய்ப் பெறுதற்கரிய என்னுயிரைக்கொண்டு இளமையாற் கைக்கொண்டு
றியாதே போகின்றவனே! யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; எ - று.

எ (௧)உளனுவென் னுயிரையுண் (௨)டுயவுநோய் ‡ கைம்மிக
விளமையா னுணராதாய் நின்றவ றில்லானுங்
களைநரி னேய்செய்யுங் கவினறிந் தணிந்துதம்
வளமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்

எ-து: வருத்தத்தினையுடைய(௩)காமநோய்கைம்மிகும்படியாகயான்சிற
யிருடனே இருக்கும்படி என்னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு நின் இளமை
ருவத்தாலே அறியாமற் போகின்றவனே! நின்னிடத்துத் தப்பில்லையாயி

ங)நின்னையொழியப் போக்குவார் பிறர் இல்லாத நோயைச்செய்யும் அழ
மிக்துவைத்தும் அதன்மேலே (ரு) ஒப்பித்துத் தஞ் செல்வச்செருக்கா
றப்படவிட்ட நம்முடைய சுற்றத்தாரைத் தவறுடையாரல்லரென்று கூற
ரகிற் கூறு; †அஃது அரிது;' எ - று.

கக நடைமெலிந் தயர்வுறீஇ நாளுமென் னலியுநோய்

மடமைபா லுணராதாய் நின்றவ றில்லானு

(ஆ) "முளையெயி றிரம்பா விளமைப் பருவத்து" தமிழ்நெறி. பே
கோள். (இ)"முன்ப லரும்பிய பாலுறு செவ்வாய்ப், புன்றலை மகாஅ
ஆசிரியமாலை.

க. (அ) "உண்ணின்ற நோய்மிக வுயிரெஞ்சு துயர்செய்தல், பெ

உ. (அ) "உயவுநோய்க் குயிர்ப்பாகி" (ஆ) "உயவுநோய்க் குய்யு
றுரைத்துச்செல்"கலி. ரு௫. உஉ, ககங: ந. (இ) "உயாவே யுயங்கல்
தொல். உரி. ரூ. எக.

ங. "காமங் கைம்மிகிற் றுங்குத லெளிதோ"

ச. (அ) "நின்முகங் காண்பெறி னல்லது கொன்னே, மருந்து பிறி
யாது மில்லேல்" கலி. க௦: உ௦ - உக. (ஆ) "பிணிக்கு மருந்து பி
ணணியிழை, தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து" குறள். கக0உ.

ரு. ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல்.

(திபேதம்) * கைமிக, † அது அரிது (தாழிசை மூன்றிலுமிம்).

(க)மிடைநில்லா தெய்க் தநின் னுருவறிந் தணிந்துதம்
முடைமையாற் போத்தந்த நமர்தவ றில்லென்பாய்.

எ – து: (உ)அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி என்னும் ஒழுக்கந் தேய்ந்
தலே எனக்கு உறுத்தி நாடோறும் என்னை நலித்தற்குக் காரணமான
ந்த நோயை நினது மடப்பத்தாலே அறியாமற் போகின்றவளே! நி
டத்துத் தப்பில்லையாயினும் நிற்கமாட்டாதே இளைக்கும் இடையையுடை
ன் வடிவை அறிந்துவைத்தும அதன்மேலே ஒப்பித்துத் தஞ்செல்வச்செரு
லே புறப்படவிட்ட நம்முடையசுற்றத்தாரைத் தவறுடையரல்லரெனி
றலாமாகிற் கூறு; அஃது அரிது; எ – று.

நி அல்லல்கூர்ந் தழிவுற வணங்காகி யடருநோய்
சொல்லினு மறியாதாய் நின்றவ றில்லாறு
பொலலேபே யுயிர்வௌவு முருவறிந் தணிந்தகு
செல்வத்தாற் போத்தந்த நமர்தவ றில்லென்பாய்

அறிவு அழிந்துவருவதற்குக் காரணமான துன்பத்தை அறுதலைச்சொல்
யிட்டினும் அறியாதவளே! நின்னிடத்து தப்பில்லையாயினும ஒழு
பிலைவாகாது விரைய உயிரைவாங்கும் நின் வடிவை அறிந்துவைத்து
தற்குமேலே ஒப்பித்துவைத்துத் தஞ் செல்வச்செருக்காலே புறப்படவிட்
ம்முடைய சுற்றத்தாரைத் தவறுடையரல்லரென்று கூறலாமாயிற் கூ
அஃது அரிது ; எ – று.

ஆயினும், ஆனுமெனக் குறைந்து நின்றது. அழிபுகவென்னும் பாடம்.
மாலைமங்கு, அசை.

O ஒறுப்பின்யா னொறுப்பது நும்மையான் மற்றிந்நோய்

(ஈ)பொறுக்கலாவரைத்தன்றிப பெரிதாயிற்(ச) பொலங்குழா

க. "பிணையேர்மடநோக்குநாணுமுடையாட், கணியெவனோ வேதிலதந்த (குறள். ௧௦அக.) என்பதற்கு, பரிமேல் எழுதிய உரையும், 'இவட்கு பாரமாதலும் எனக்கு அணங்காதலும் கருதாமையின், அணிந்தா அறிவிலரென்பதாம்' என்னும்விசேடவுரையும் இங்கே அறிதற்பால

உ. அறிவு முதலியவற்றின் பொருள், இந்நூலிறுதியிலுள்ள அகராதியி விளக்கப்பெறும்.

ங. (அ) "பொறையில்லா நோயோடு" (ஆ) "உரிதென் வரைத்தன் யொள்ளிழை தந்த, பரிசழி பைதனோய்" கலி. ௩: ௬; ௧௩௮: ௨௦ - உ

ச. "பொன்னென் கிளவி" (தொல். புள்ளி. சூ. ௬௧) என்னும் சூத்திரமு அதற்கு இளம். நச. எழுதியுள்ள உரையும நோக்குக.

திபேதம்) * ...ன்னையறிந்து, † அறிதலின்றி ‡ நின்றது எனவாகுதுக்கல ஒறுப்பின

டுஞ்சி கலித்தொகை ௫௧.

புறத்திவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி
நிறக்குவென் போல்வல்யா னீபடு பழியே

ான் இங்ஙனம் வருந்துகின்றநிலைமையைப் போக்கி இவ்வூரின் மன்றத்தி ன்னே மடலேயேறி நீ எய்துவதொரு பழியை யான் உனக்கு நிறுத்துவே லேலே இராநின்றேன், நீ அதனை *அறி; எ - று.

இது சொல்லெதிர்பெறுஅன் சொல்லியின்புற்றது. (க)

அவனுந் தமருந் தீங்குசெய்தாராக அவனொடு நிலைகைப் புணர்த் ான் ஏதஞ்செய்யாது உயிர்கொடுத்தானைத் தன்னொடு நன்மையைப் புண ம் கூறியவாறு காண்க.

அவன் இவ்வனம் மிகுதி கூறுவான், மடலேறுவேன் போல்வசெ
புற்றுக்கூறினன்.

இதனால், தலைவற்கு அசைவென்னும் உவகை பிறந்தது.

†இஃது ஆறடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் பொருள்பெறாத தன
ால்லும் நான்கடிச்சரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (உ

38.) தளைநெகிழ் பிணிநிவந்த பாசடைத் தாமரை

முளைநிமிர் தவைபோலு முத்துக்கோ லவிர்தொடி
யடுக்கநா றலர்காந்த ணுண்ணேர்தண் ணோருருவிற்
றுடுப்பெனப் புரையுநின் றிரண்டநே ரரிமுன்கைச்
டு சுடர்விரி வினைவாய்ந்த தூதையும் பாவையும்

விளையாட வரிப்பெய்த வழகமை புனைவினை

யாய்சிலம் பெழூந்தார்ப்ப வஞ்சில வியலுநின்

பின்னுவிட் டிருளிய வைம்பால்கண் டென்பால
வென்னைவிட் டிகத்தா விறந்திவாய் கேளினி;

நீங்கெல்லாங் கூறுவான் மடலேறுவேன் போலுமென்று ஐயுற்
கூறியவாறு காண்க. அவனைச்சொல்லுதலே தனக்கு இன்பமாதல்
"சொல்லியின்புறல்"என்றார். என்பர். நச்.இ-வி. உரைகாரரும் இ-
இஅக-ஆம் சூத்திரவுரையில் இதனை மேற்கோள்காட்டி இறுதி வாக்
யத்தை எழுதினர்.

(தபேதம்) * அறியெனச் சொல்லெதிர் பெறுஉன் சொல்லி யின்புற்றுன் அவனும். † இ
ஒத்தாழிசைக்கலி.

மருளியான் மருளுற விவனுற்ற தெவனென்று
மருளில்லை யிவட்கென வயலார்நிற் பழிக்குங்கால்
வையெயிற் றவர்நாப்பண் வகையணிப் பொலிந்துநீ
தையினீ ராடிய தவந்தலைப் படுவாயோ;

௰௪ உருளிழா யொளிவாட விவனுண்ணோ யாதென்று
மருளில்லை யிவட்கென வயலார்நிற் பழிக்குங்காற்
பொய்தல மகளையாய்ப் பிறர்மனைப் பாடிநீ
யெய்திய பலர்க்கீத்த பயம்பயக் கிற்பதோ;

௰அ ஆய்தொடி யைதுயிர்த் திவனுண்ணோ யாதென்று
நோயில்லை யிவட்கென நொதுமலர் பழிக்குங்காற்
சிறுமுத்த னைப்பேணிச் சிறுசோறு மடுத்துநீ
நறுநுத லவரொடு நக்கதுநன் கியைவதோ;

எனவாங்கு;

௨௫ அனையவை யுளையவும் யானினக் குரைத்ததை
யினையநீ செய்ததுத வாயாயிற் சேயிழாய்
[illegible]
யைநோக்கி இங்ஙனம் வருந்துவையாயின் நீ செய் தவம் இன்றமெ[illegible]
[illegible]ரியது.

இதன் பொருள்.

தளைநெகிழ் பிணிநிவந்த பாசடைத (க)தாமரை
முளைநிமிர்ந் தனைபோலு முத்தாக்கோ லவிர்தொடி

(௨.)யடுக்கா றலர்காந்த † ணுண்ணோர் தண் ணேருருவிற்
(௩)றுடுப்பெனப் புரையுநின் றிரண்டமே ரரிமுன்கைச்

க. "தாமரை, மூனிலவ் தவைபோலு முத்துக்கோ லவிர்தொடி.
என்பதை, குறிப்பு மொழியுள் விகாரத்திற்கு மேற்கோள் காட்
கோலமென்பது கோலெனக் கடைக்குறைந்து வந்ததென்பர். மயி
காதர்; நன். பெயர். கு. ௬௨.

௨. (ஆ) "சிலம்புடன் கமழு மலங்குகுலைக் காந்தள்" குறுந். ௨௩௧. (இ
"நறுந்தண் சிலம்பி னறுகுலைக் காந்தள்" ஐங். ௨௨௬.

௩. (அ) "துடுப்பெனப் ... .விளையாட" என்பது, ஒரு வேற்றுமை
யுருபு தொடர்ந்தடுத்துவந்த சொற்கள் ஒரு முடிக்குஞ் சொல்ல
திபேதம் நிவந்தவை.† தண்ணே ரேருருவிற்.

௫௫௯ கலித்தொகை ௫௬௨.

௫ சுடர்விரி * வினைவாய்ந்த (௧) தூதையும் பாவையும்
விளையாட வரிப்பெய்த வழகமை புனைவினை
(௨)யாய்†சிலம் பெழுந்தார்ப்ப வஞ்சில வியலுநின்
பின்னுவிட் டிருளிய வைம்பால்கண் டென்பால
வென்னெனிட் டிகத்தர விறந்தீவாய் கேளினி

யாக்கும் (௩) முத்தை அழுத்திச்செய்த இட்சியையுடைய விளங்குகின்
தாடியினையுடைய, அடுக்கமெல்லாம் நாறுகின்ற கூரிய அழகினையுடை
ரகிய அலர்களையுடைய காந்தளினது குளிர்ந்த (௪)எழுசசியையுடைத்தாகி
டிவினையுடைய துடுப்பென்று கூறும்படியாக ஒக்கும் திரண்ட தம்ம
ணையொத்த மெல்லிய முன்கையினுலே(௫)இசகுலிகம் எழுதின ஒளிவிரி

முடிந்ததற்கு மேற்; தொல். வேற் - மயங். சூ. கக. நச. (ஆ) "காந்த
துடுப்பிற் கவிகுலை யன்ன, செறிதொடி முன்கை" பட். கரு௩ -
(இ) "காந்த ளறுங்குலை யன்ன, நலம்பெறு கையினென் கண்புதை
தோயே" ஐங். உகங. (ஈ) "கைபோற் பூத்த கமழ்குலைக் காந்த
பரி. கக: எக.(உ) "பஃறுடுப் பெடுத்த வலங்குகுலைக் காந்த, ளணிம
நறுந்தாது ஊர் தும்பி, கையாடு வட்டித் தோன்று, மையாடு சென்னி
மலைகிழ வோனே" அகம். கoஅ: கரு - கஅ. (ஊ) "காம்பமை சிலம்பி

கடிகாட் காந்தட், பூந்துடுப் பன்ன முன்கையின்" (எ) "காந்த
பூந்துடுப் பன்ன புனைவளை முன்கை" பெருங். (உ) கரு: எங -
(ச) கக: எஅ - கூ. (ஏ) "கைவிரிந்தன காந்தளும்" சூளா. நாடு. கக.

க. "மண்டைகை யரக்கிய சோதிந் திட மகிழ்ந்தார்" மறைசையந். உரு.

உ. "இன்மணிச் சிலம்பிற் சின்மொழி யையபாற், பின்னொடு கெழீஇ
தடவர" கலி. கஉரு: கக-ல

ங. (அ) "கைக்குவான் முத்தின் சரிவளை பெய்து" திருவாதூர்த்திருவிளை
பா. க. (ஆ) "துணிகதிர முத்திற் செயத வங்கதந் தோளிற்பூட்டி" (இ
"நிலவுமிழ் மணியிற் செய்த வங்கத நெடுந்தோள் சாத்தி" காஞ்
திருமண. ௩௯, சஅ.

ச. "எராவது எழுச்சி; அது வெழுகின்ற நிலைமையென நிகழ்காலமே
குறித்துநிற்கும்" என்பது (தொல். பொருளி. சூ. ௩௰. நச.) நன்கு
நோக்கற் பாலது.

ரு. இங்குலிகம் - சாதிலிங்கம்.

பாசடைத்தாமரை - அரும்புகள் நீருக்குமேலே தோன்றின பசிய இலையி
யுடைய தாமரை; தாமரைவளையம் வளராத.

காழில்களையுடையவாகிய வாய்களையுடைய மரத்தாற்செய்த சிறுபா
ராலும் பாவையாலும் விளையாடுதற்கு, உள்ளிமெனியிட்ட அழகமைந்தவினை
காழில்களையுடைய அழகிய சிலம்புகள் மிக ஆரவாரிப்ப அழகினையுடை
அடியிட்டாநடக்கும் நின்னுடைய இளமை நீங்குதலாற் பின்னுதல் வி
ருண்ட ஐம்பாலைக்கண்டு என்னிடத்துண்டாகிய(௩) அறிவுமுதலியனஎன்
டுப் போம்படியாகப் போகின்றவளே! யான் கூறுகின்றதனை இப்பொழு
ள்; எ - று.

தளைநெகிழ்தாமரை, பிணிநெகிழ்ந்தபாசடைத்தாமரையென்க.

மருளி(உ)யான் மருளுற விவனுற்ற தெவனென்னு
மருளிலை யிவட்கென வயலார்நிற் பழிக்குங்கால்
வையெயிற் றவர்நாப்பண் வகையணிப் பொலிந்துநீ
(௩)தையினீ ராடிய தவந்தலைப் படுவாயோ

எ - து: யான் மயக்கமுறுகையினாலே அதுகண்டு தானும மருள்
வனுற்ற நோய் யாதுதானென்று கேட்கும் அருள் இவட்கு இல்
யன்று யான் கூற, அதுகேட்டு அயலார் நின்னைப் பழிக்குமளவிற் கூ

க. "மனையாளகுப் பெயர்ந்தாளென் னறிவகப் படுத்தே" கலி. ௫௭: உ
உ. "ஆருயிர் யாதொன் றிடருறு மாயகதற், கோருயிர் போல வுருகி யு
கொள்ள, நேரி னதுமுடி யாதெனி னெஞ்சகத, தீர முடைமை யரு
ளியல்பே" சூளா. துறவு. ௧௭௦.

௩. நீராடலும் தவமென்பது (அ) "நீஇ ராடல்...... ... ...எற்ற தவத்
ளியல்பென மொழிப" (தொல். புறத்திணையியல். சூ.உ௦. மேற்.) (

தென்பது, "இன்று இவ்வூராரெல்லாந் தைந்நீராடுப" என்பது உ
திணைக்கண் தொழிலிற் பிரிந்த ஆணொழி மிகுசொல்லுக்கும் (தொ
கிளவி. சூ. ௰௦. இள;) உயர்திணை ஆணொழி வினைக்கும் (நன் பொ
சூ. க. மயிலை) (௨) "இவ்வூர்மககளெல்லாம் தைந்நீராடினர்" என்ப
பெண்பாலென வினையினற்பொருள்விளங்கிற்றென்பதற்கும் (தொ
கிளவி. சூ. ௰க. 'அவற்றுள் வினைவேறு' தெய்.) (௩) "இன்று இ
சேரியார் தைக்நீராவேர்" என்பது உயர்திணையிடத்துத் தொழிலி
ரென்றும் ஆணொழி மிகுசொல்லுக்கும் (நேமி. சொல். கக. உ
(எ) "மருவூரார் தைநீராடினர்" என்பது வினைச்சொல் உயர்தி
ஆணையொழித்து வந்ததற்கும் (நன். பெயரி. சூ. க௨. மயிலை.) மே
கோள்களாகக் காட்டப்பெற்றிருத்தலால் விளங்கும். அவருள்ளு

(பாடபேதம்) * சிலம்புமிக் காரவாரிப்ப, சிலம்புகள் மிககாரவாரிப்ப, † கேள், மருளியா
‡ கூறுவது கேட்டலையலா,

யிற்றினையுடைய இளையமகளிர்க்கு நடுவே வனப்புடைய கோலத்தா
பாலிகுபெற்று நீ தைத்திங்களில் நீராடிய(க) நோன்பின் பயனைப் பெற
யா? பெறுய்காண்; எ - று.

௧௨ உருளிழா யொளிவாட விவனுண்ணே யாதென்று
மருளிலை யிவட்டென வயலார்கிற் பழிக்குங்கால்
பொய்தல மகளையாய்ப் பிறர்மனைப் பாடிநீ
யெய்திய *பலர்க்கீத்த பயர்பபக் கிற்பதோ

எ - து: தலையிற் கிடந்து அசையும் (உ) தலைப்பாளையையுடையவளே
ளிகெம்படி இவன்மனத்தில் உண்டாகிய நோய் யாதென்று கேட்
ருள் இவட்கு இல்லையென்று யான் † கூற அது கேட்டு அயலார் நின்னை

ற்ற வையிற்றைப் பிறர்க்குக் கொடுத்ததனாலுள்ள பயன் நினக்கும் பய
நவதொன்றோ ? தாராதுகாண ; எ - று.

பொய்தல, அகரஞ் செய்யுள் விகாரம்.

அ ஆய்தொடி யைதுயிர்த் திவனுண்ணோ யாதென்னு
நோயிலை யிவட்கென ரொதுமலர் பழிக்குங்காற்
(ரூ)சிறுமுத்த னைப்பேணிச் சிறுசோறு மடுத்துநீ
‡ நறுநுத லவரொடு நக்கதுநன் கியைவதோ

எ-து: ஆராய்ந்திட்ட தொடியினையுடையாய்! நீதான் ஐதாக உயிர்த்,
வன்மனத்திலுண்டாகிய நோய் யாதென்று கேட்கும் நோய் இவட்கு இல்
பன்று யான் || கூற அதுகேட்டு அயலார் நின்னைப்பழிக்குமளவிற் சிற்

கன்னியர்க்கே உரியதென்பதை, (ஏ) "ஈறலீ யைம்பான் மகளிராடு
தைஇத் தண்கயம் போலப், பலர்படிந்து" (ஐங். அசு.) (ஐ) "தாயரு
நின்று தவக்தைந்நீ ராடுதல்" (பரி.கக.கூக.) என்பவை வலியுறுத்து

௫. நோன்பின் பயன், சிறந்தவனைக் கணவனாகப் பெறுதலென்ப.

௬. "நடுச்சிகை முத்துத்தாமம்" (சீவக. உளகூக) என்பதற்கு, 'சிகை
விற் றலைப்பாளை' என்று இவ்வுரையாசிரியரும் "தொய்யகம்" (சில
கூ: கOஎ.) என்பதற்கு, 'தலைப்பாளை' என்று அரும்பத வுரையாசிரி
ரும் 'பூரப்பாளை' என்று அடியார்க்கு நல்லாரும் எழுதியிருப்பவை
இங்கே அறிதற்பாலன.

௩. "குருகுலக் கோமா னக்த, முத்தனை யன்றிப் பின்னை யாரை
முதன்மை செய்தான்" வில்லி. சூதுபோர். ௩௪.
(பாடபேதம்) * பலர்க்கீய்த்த, † கூறுவது கேட்டு அயலார், ‡ நறுசதனலவரோடு எக்கன்
|| கூறுவதுகேட்டு அயலார்.

னிலையுடைய மகளிரோடே மகிழ்ந்த கோன்பின் பயன் நினக்கு வந்
பொருந்துமோ ? பொருந்தாது †காண்; எ - று.

எனவாங்கு
எ-து: என்று; எ-று. ஆங்கு, அசை.

௩. அனையவை (௨.)யுனையவும் யானினக் குரைத்தவை
‡யினையநீ செய்தது வாயாயிற் சேயிழாய்
செய்ததன் பயம்பற்று விடாது
||நயம்பற்று விடினில்லை நசைஇயோர் திறத்தே

எ - து: ÷நீ நெஞ்சுளையவும் யான் நினக்குக்கூறியது சேயிழாய்! நின்
னினோர் திறத்தே வருத்தும்படி நீ செய்த கொடுமைக்கு நீ ஓர் உதவிசெய்
யின் நீ செய்த (௩.)அத்தீங்கினுவுள்ள பயன் நின்னைப் பற்றுதல் விடா

௪. இச்சொல், "பெண்மையடுத்த மகனென் கிளவி" (தொல். பெயரி. ௧
௧, ௪0) என்றும் "மகடூஉ மருங்கிற் பாறிரி கிளவி" (தொல். பெய
சூ. ௫0) என்றும் ஆசிரியரால் வழங்கப்பெறுதலும் "பெண்மையடுத்
மகனென் கிளவி" (தொல். பெயரி. சூ. ௪0) என்பதற்கு, 'புறத்து
போய் விளையாடும் பேதைப்பருவத்துப் பெண்மகளை மாரோகத்
இக்காலத்தும் பெண்மகனென்று வழங்குப' என்று சேனாவரை

ராலும் 'கட்புலனுயதோர் அமைதித்தன்மை யடுத்து நாணுவ
யிறந்து புறத்து விளையாடும் பருவத்தாற் பால்திரிந்த பெண்ப
னென்னும் பெயர்ச்சொல்' என்றும் 'பெண்மகனென்பது அ
தன்மையாரை அக்காலம் அவ்வாறே வழங்கினராயிற்று' என்ற
இவ்வுரையாசிரியராலும் விளக்கம் எழுதப்பெற்றிருத்தலும் இவ்
அறிதற்பாலன.

உ. "உளைய வுரைத்து விடினு முறுதி, கிளைகள்வாய்க் கேட்பது நன்றே
பழமொழி. உகக

ங. (அ) "உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா" நாலடி. க0ச. (ஆ) "வே
டினும் வேண்டா விடினு, முறற்பால, தீண்டா விடுத லரிது" நால
க0க. பழ. கஉ. (இ) "வினைப்பகை, வீயாது பின்சென் றடும்" (

(ஊ) "ஒளிப்பினு மூழ்வினை யூட்டாது கழியாது" இறை. சூ.
உரை. மேற்கோள். (எ)"ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதூஉ
சிலப். பதி. இள.

ரதிபேதம்)* பெண் மினயை. † கண் ஆக்கை. ‡ இனைவைச் || வைப்பற்றி + என்

46

.சிஉ கலித்தொகை கூ0.

துவேபுமன்றி(க)நீ அருளைப் பற்றுவினையாயின் நினக்குஅனையவை பய
நதலில்லை; "எ - று.

நச்சினேனெனத் தன்னைப் பிறர்போற் கூறினன். நயம் - அரு
னையவையென்றது, (உ)நைதர்நீராடன் முதலியவற்றை.

இதனால், தலைவற்கு இழிவுபிறந்தது; தலைவிக்குச் †சூழ்ச்சிபிறந்தது.

‡ இஃது ஒன்பதடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லு
ன்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (உக

சுணங்கணி வனமுலேச் சுடர்கொண்ட நறுநுதன்
மணங்கமழ் நறுங்கோதை மாரிவீ ழிருங்கூந்த
னுணங்கெழி லொண்டித்தி நழைநொசி மடமருங்குல்
வணங்கிறை வரிமுன்கை வரியார்ந்த வல்குலாய்;

கண்ணார்ந்த நலத்தாரைக் கதுமெனக் கண்டவர்க்
குண்ணின்ற நோய்மிக வுயிரெஞ்சு துயர்செய்தல்
பெண்ணன்று புனையிழா யெனக்கூறித் தொழூஉத் தொழுதே
கண்ணுநீ ராக நடுங்கின னின்னகா
யென்செய்தான் கொல்லோ விஃதொததன் றன்கட்

பொருகளி றன்ன தகைசாம்பி யுள்ளு
ளுருகுவான் போலு முடைந்து;

தெருவின்கண், காரண மின்றிக் கலங்குவார்க் கண்டுநீ

பேரம ருண்கணின் றோழி யுறீஇய
வாரஞ ரெவ்வ முயிர்வாங்கு
மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீ;

நின்முகங் காணு மருந்தினே னென்னுமா
னின்முகந் தான்பெறி னல்லது கொன்னே

(அ) "நல்லாற்று ணாடி யருளாள்க பல்லாற்றாத், தேரினு மஃதே துணை" (ஆ) "அருளற்ற, ரற்றார்" குறள். உசஉ, உசஅ; (இ) "அறனு, மருளுடையான் கண்ணதேயாகும்" (ஈ) "செகிழ்ந்த, வருளினு ளுகு மறம்" சிறுபஞ்ச. ௯, ௯௭.

"தைஇத் திங்கட் டண்கயம் படியும், பெருந்தோட் குறுமகள்" (நற். அ௦: எ-அ.) எனவருதலும் காண்க.

(பேதம்) *ஆனினென்முன் †குட்டி, ‡ இது ஒத்தாழிசைக்கலி.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௯.

ருந்து பிறிதியாது மில்லைற் றிருந்திழா
யென்செய்வாங் கொல்லினி நாம்;

பொன்செய்வாம்;

ஆறு விலங்கித் தெருவின்க ணின்றொருவன்
கூறுஞ்சொல் வாயெனக் கொண்டதன் பண்புணராந்
தேற லெளிதென்பா நாம்;

ஒருவன் சாமா றெளிதென்பா மற்று;
சிறிதாங்கே, மாணூவு ரம்ப லலரி னலர்கென
நாணு நிறையு நயப்பில் பிறப்பிலி
பூணுக நோக்கி யிமையா னயந்துநங்

இது தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகனோடு உறழ்ந்து அ
து குறைநயப்பக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க) சுணங்கணி வனமுலைச் சுடர்கொண்ட நறுநுதன்

மணங்கமழ் நறுங்கோதை (உ)மாரிவீ ழிருங்கூந்த
லுணங்கெழி லொண்டித்தி நறைழ(ங)நொசி மடமருங்குல்
வணங்கிறை வரிமுன்கை வரியார்ந்த வல்குலாய்

க (அ) "சுணங்கணி யாகத், தீர்க்கிடைப் போகா வேரிள வனமுலை" பொருந. ௩௫ - ௩௬. (ஆ) "பொன்பெறு பூஞ்சுணங்கின் மென்முலை யாய்" சிறுபஞ்ச. ௪௮.

உ. "மாரிவீழிருங்கூந்தல்" கலி. ௧௪: ௪; ௩௩: ௨௧. "தத்த மரபி ரைன்றுமன் பொருளே" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், 'மரபு எ பது பயிற்சியை; இதனானே நால்செய்கின்றகாலத்து வினைமுதலாகி பொருள்கள் ஓதிய வாய்பாட்டான்வருதல் பெருவழக்கென் கொள்ளப்படும்' என்று கூறி வினை முதலியவற்றுக்குப் பாகுபடு துணர்த்தப்பட்ட சொற்களன்றி மரபாற் பிறசொல் வந்ததற் 'மாரிவீ ழிருங்கூந்தல்' என்பதை மேற்கோள்காட்டினர் இளம்பூரண தோல். உவம. சூ. ௩௭.

௩. நொசிவு நுண்மையுணர்த்துதற்கு (அ) "நொசி மருங்குல்" என்ப மேற். தோல். உரி. சூ. ௭௮. சே.(ஆ)"நொசிந்த மருங்குலள்" பெரு (௧) சே: ௩௰. (இ) "நுழைநொசி மருங்குல்" நைடத. சுயம்வர. ௧௪ ரதிபேதம்) ஒன்றேசி.

...கொண்ட நறிய நுதலினையும் நறிய மாலையினையுடைய ம
ாறுகின்ற மழை விரும்பும் கரிய கூந்தலினையும் † கூர்மையையுடை
யுந்தினையும்(௨)நோக்கினோர் கண் சென்று நுழைந்துபார்க்கும் நுண்மையா
அவர்க்கு அறியாமையைக் கொடுக்கும் மருங்குலையும் 'வளைக்குகின்ற இ
யினையுடைய வளையணிந்த முன்கையினையுமுடைய ஒள்ளிய ‡ சித்திரமாகிய
நிறைந்த அல்குலையுடையவளே ; எ - று.

(௩)கண்ணார்ந்த நலத்தாரைக் கதுமெனக் கண்டவர்க்
குண்ணின்ற நோய்மிக வுயிரெஞ்சு துயர்செய்தல்
பெண்ணன்று புனையிழா யெனக்கூறித் தொழூஉந் தொழூஉ
‖கண்ணுநீ ராக நடுங்கின னின்னகா
(௪)யென்செய்தான் கொல்லோ (ஞ)விஃதொத்தன் றன்கட்
பொருகளி றன்ன தகைசாம்பி யுள்ளு
ளுருகுவான் போலு முடைந்து

எ - து: இனிய நகையினையுடையாய்! நின்னைநோக்கித் தொழூஉ
-தொழுதபின்,புனையிழாய்! என்னைநோக்கி, X உலகத்திற்கண்ணுக்குநிறை
லத்தினையுடைய மகளிரைக் கண்டவர்களுக்கு உண்ணின்ற காமநோய் மி
டி கடுக உயிர்போந் துயரைச் = செய்தல் அவர்க்குப்பெண்டன்மையன்றெ
றிக் (௫) கண்ணும் உருகநின்று நடுங்கினன்; நகைவகி இவனொருத்தன் த

௧. "சுடர்நுதல்" (கலி. ௫௮: ௩.) என்பதற்கு எழுதிய வுரையும் நோக்கு
௨. "நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய" பொருந. ௩௨.
௩. "கண்ணார் கண்ணன்" பொருந. ௧௪௮: சிறுபாண். ௩௫.
௪. "என்செய்தான் கொல்லோ....... உடைந்து" எனத் தோழி கூற்
வழி, 'தெருவின்கட் காரணமின்றிக் கலங்குவார்க்கண்டு' என
'அலர்முலை........(நாம்' எனத் தோழிகூறியவழி) 'பொன்செய்வா
னைவும் தலைவி உறழ்ந்துகூறினளென்றுகூறி 'இது தலைவன் வருத்த
கூற அதனை யேற்றுக்கொள்ளாது உறழ்தலின் வழுவாய் நாண்மிகு

(அ) "மெய்யுருக கண்ணுருகி நெஞ்சுருகிக் காம வெயில் வெ
ணெய்ப் பாவைபோன் மெலிகின்றாரே" சீவக. ௬௪௨. (ஆ) "கண்பு
ஞருமென் காதல்" தஞ்சை. ௩௪௫.

(திபேதம்) * கணக்கணித்தழிய முலை. † கூரிய. ‡ தத்தியாகிய. ‖ கன்னிவீர
+ தொழுதபின்னர் என்னைநோக்கி, × உலகத்திற்குக்கணை ஆக்கு. = செய்
யார்க்குப்பெண்,

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௨௬. ௩௯

த்துப் பொருகின்ற களிற்றையொத்த தன்மைகெட்டு மனமுடைந்
ளேயுள்ளே உருகுவான்போலே இராநின்றான்; இவன் ஈண்டு வந்
ன்ன காரியஞ்செய்தான்கொல் என்றான்; எ - று.

ஒருத்தனென்பது இடைக்குறைத்துநின்றது.

(க)தெருவின்கண், காரண மின்றிக் கலங்குவார்க் கண்டுநீ

வாரண வாசிப் பதம்*பெயர்த்த லேதில

நீ நின்மேற் கொள்வ தெவன்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி நீ நம்மாற் நமக்கு நிகழ்ந்ததோர் காரு
ன்றியிலே தெருவின்கட் கலங்குவார் சிலரைக் கண்டு நினக்கு ஏதில
நப்பனவற்றை நீ நின்மேல் ஏறட்டுக்கொள்கின்றதன்மை வாரணவாசி
ன்னார் பெறும் அருளுடைமையாகிய பதத்தை நீ நின்னிடத்தே ஏறட்டு
ாடல்காண்; இது நமக்கு என்னும் வினையும் ? †எ - று.

(உ) பிறர்வருத்தந் தம்வருத்தமாகக் கொண்டு ஒழுகுவதனை வாரணவா
பன்னும் ஊரிலுள்ளார் ‡பதமென்றான்.

இது "கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காலை" (௩.) தலைவிகூறியது.

(ஞ) அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப்

(அ)போமருண்க‖ணின் றோழி யுதீஇய

(இ)வாரளு ரெவ்வ முயிர் வாங்கு

(அ)மற்றிங்கோய் தீரு மருந்தருளா ...

தலைவற்குக் குறைநேராது வாயலாகக் குறைநயப்பக் கூறியவழி தலைவி அவன்கூற்றினை யேற்றுக்கொள்ளாது மறுத்ததற்கும் (தொல். களவி. சூ. உ0. நச.) (ஆ) பரவிழையைத்தலைவிமறைத்தற்கும் (நாற்கவி. சூ. கஎஎ) மேற்கோள்.

உ. "மலயத்து நின்றும்" (கோவையார். கஉக) என்புழி 'மலயத்து வார் வார் பிறர்க்கு வருத்தஞ் செய்யாராகலின்' என்று குறிப்பு வழு இருத்தலும் ஈண்டு அறிதற்பாலது.

௩. தொல். கள. சூ. உ0.

௪. "பேரம ருண்கண்" கலி. கசக: எ.

௫. "நேரிறை வளைத்தோ ணின்றோழி செய்த, வாரளுர் வருத்தங் கழீ இர் யோவென" தொல். கள. சூ. உ௩. நச. 'நெருநலு' மேற்.

௬. (அ) "மற்றிங்கோய்தீரு மருந்தருளாயொண்டொடீ" "நின்முகங்காணு மருந்தினே னென்னுமால்" என்புழி நோய் தீர்தற்குக் காரணமாகி

பதிபேதம்: ‡ *பெயாதலேதநிலை,† என்றுளா அலா | பிறாபதமென்றுர் இது || என்றே
× ஒண்டொடீ நின்முகங்காணு............ள-து அதசேட்ட

.கா கா கலித்தொகை கூ0.

(க)நின்முகங் காணு மருந்தினே னென்னுமா
ணின்முகந் தான்பெறி னல்லது கொன்னே
(உ)மருந்து பிறிதியாது மில்லேற் றிருந்திழா
யென்செய்வாங் கொல்லினி நாம்

முடைய நல்லாய் பெரிய அமர்த்த உண்கண்ணினையுடைய நின் தோ

மருந்தெனவருங் காரணத்தைக் கருவிக்கண்ணும், நின்முகத்தை
காண்டல் காரணமாக அதன் காரியமாகப் பிறந்த அருளை மருந்தாத
றன்மையாக உடையனென வருவ காரியத்தை ஒன்றென முடித்த
கண்ணும் அமைத்துக் கொள்க. என்பர். நச். தொல். வினை. சூ. ந
(ஆ) "மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீ யென்பு
நோய்தீர்தற் கேதுவாகிய மருந்தென்னும் ஏதுப்பொருண்மை க
விக்கண் அடங்கும்" என்பர் இ - வி உரைகாரர் ; இ - வி. சூ. உசா
(இ) 'நோய்தீருமருந்து........என்னும்ஏதுப்பொருண்மை கருவி
கண் அடங்கும்' என்பர், சேனாவரையர்; தொல். வினை. சூ. நஎ. (
"அகலிருவிசும்பு" பெரும்பாண். க. என்பதற்கு, 'தன்னை யொழிந்
நான்கு பூதமும் தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகி
பெரிய ஆகாயம்' என்றுபொருள்கூறி அதற்கும்(உ)"அரசிருந்து பனி
கும்பாசறை" முல்லை. எக. என்பதற்கு,'பகையரசிருந்து நடுங்குதற்கு
காரணமான பாசறை' என்று பொருள்கூறி அதற்கும், (ஊ) "புல
டாங்குவேல்" சீவக. உஉ. என்பதற்கு 'பகைவர் புண்ணைத் தாங்கு
தற்குக் காரணமான வேல்' என்று பொருளும் 'வினைத்தொகை; ஏது
பொருள்கருவிக்கண் அடங்கும்' என்று இலக்கணமும்எழுதி அதற்கு
"மற்றிந்நோய் தீருமருந்து" என்பதை இவ்வுரையாசிரியர் மேற்கோ
காட்டியுள்ளார். அன்றியும்(எ)உயர்ந்தபால்என்பதற்கு, 'ஒருகாலைக்
ஒருகால் அன்பு முதலியன சிறத்தற்கு ஏதுவாகிய பால் வரை
தெய்வம்' என்று பொருள்கூறி, 'உயர்ந்த பாலை நோய்தீர்ந்த மருந்
போற் கொள்க' என்றும் எழுதியிருக்கிறார். (தொல். களவி. சூ. உ

(ஏ)"திருந்தடி மேல்வீழ்ந்திரக்குநோய் தீர்க்கு, மருந்து நீயாகுதலான்
கலி. சுரு: க - கO. என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(அ) "நின்முகங் காணு மருந்தினே னென்னுமாலென்புழிக்காட்சியை
மருந்தென்றானாதலின், காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்ட
தாம்" என்பர். சேனா; தொல். வினை. சூ. ௩௯. (ஆ) இ - வி. உரை
காரரும் இதனையே பின்பற்றுவர்; இ - வி. சூ. உ௪௩.
மில்லை வேறோர் மருந்தில்லை மையனோய்க்குச், சுந்தரக்குமுதச்செவ்வா
யமுதவா லமுதச் சொல்லீர்" கம்ப. மாயாசனக. கக.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௫. ௩௯

...த்தின பொறுத்தற்கரிய மனக்கவற்சியைச் செய்யும் வருத்தம் கதுமெ
...யிரைவாங்கும்; அஃது உயிரைவாங்காதபடி ஒண்டொடீ! பின்னை *இந்நோ
...த்திற்குக் காரணமான மருந்தை அருளாய்; அம்மருந்துதான் மிகவும் †...
...று; நின்முகங்காண்டல்காரணமாக அதனை யரியமாகப் ‡ பிறந்த அரு...
...ந்தாதற்றன்மையாக உடையேனென்று கூறுகின்றான்; ஆதலால் அவ...
நின்முகத்தை இக்காலத்தே பெறின் அது மருந்தாவதல்லது வே...
...திதும் மருந்தில்லையாயிருக்குமாயின், = திருந்திழாய்! இனி நாம் என்செய்...
...வேமென்றான்; எ - று.

நின்முகங் — காணு மருந்தினேனென்றது தலைவியைக்கருதி. மற்...
...மாற்று. கொன், காலமுணர்த்திற்று. கொல், ஐயம்.

பொன்செய்வாம்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி பொன்செய்வாம் என நகைக்குறிப்பு
...றினாள்.

அஃது "இசைதிரிந்திசைப்பினும்"என்னும்(க)பொருளியற்சூத்திரத்து
...கூறினும்.

டச ஆறு விலங்கித் தெருவின்க ணின்றொருவன்
கூறுஞ்சொல் வாயெனக் கொண்டதன் ∴பண்புணராத்
தேற வெளிதென்பா ராம்

எ - து. அவன் நகைக்குறிப்புக் கூறிப் பின்னரும் உலகவொழுக்கத்தை
ப்பி ஒருவன் தெருவின்கணேநின்று கூறுங்கூற்றை உண்மையென்

...

எ - து: அதுகேட்ட தோழி பின்னை நின்கருத்து இதுவாயின் ஒருவ
ந்தன்மை எளிதென்று கூறக்கடவேமென்றாள்; எ - று.

என்பாம், உளப்பாடு

ந. தொல். பொருளி. சூ. க. 'இசுருத்திரதநிற் கூறியது, 'இயலா' என்ற
னுல், 'என் செய்வாமென்ற' வழிப் 'பொன் செய்வா மென்றாற்போ
வினவிற் பயவாது இறைபயந்தாற் போலநிற்பனவுங்கொள்க'என்பது
உ. (அ) "ஈத லிரந்தார்க்கொன் றாற்றாது வாழ்தலிற், சாதலுங் கூடுமெ
மற்று" கலி. சுக: கக-உ. (ஆ) "பகையகத்துச் சாவா ரெளியர்" குறள்.
எஉங. (இ) "சாவ தெளிதரிது சான்றாண்மை" ஏலாதி. சO.
(திபேதம்) * இன்னேவைத் தீர்த்தற்கு † அரிதென்று நின்முகங்கொண்டல்கான
பிறந்தவள் || மருந்தாகத், = திருந்திழாய் நாம் ÷ காணின்மருந்தினனென்றது
× அடக்கினும் ∴பண்புணராத்தேறல்.

கலித்தொகை அO.

அ சிறிதாங்கே, மாணுவு ரம்ப லலரி *னலர்கென
நாணு நிறையு நயப்பில் பிறப்பிலி
பூணுக நோக்கி யிமையா னயந்துநங்

கேண்மை விருப்புற் றவனை யெதிர்நின்று
(க)நாணடப் பெயர்த்த நயவா வின்றே.

)அலாலுமல அலாவதாக வனைறு கருதா நாணையும் நிறையையும் விரும்பு
ல்லாத, குடிப்பிறப்பிற்குரிய ஒழுக்கம் ‡ நெஞ்சிலில்லாதவனுக்கு அவ
ளர்துபடுமென்று கூறுகின்ற அத்தன்மையே மிக இன்று காணென்று
து கேட்ட தோழி நின் பூணாகத்திற் புணர்ச்சியை மனத்தாற் கருதி இரவு
யில்கொள்ளாளாய் நங் கேண்மையை‖நயந்து நம்மை விருப்புற்றவனை நா
லிகையினுலே எதிர்நின்று மீட்ட நயப்பாடு ஃவருதலின்று, அதற்குத்தக்க
றிவாயென்றாள்; எ - று.

"சினனே பேதைமை நிம்பிரி÷நல்குர, வினைநால் வகையுஞ் சிறப்பொ
நமே" (ங)என்பதனான் 'நாணு நிறையு நயப்பில் பிறப்பிலி'எனச்சினம்பற்

வரினும்அஃது அவன்காதலைச்சிறப்பித்துவருதலின் அமைந்தது. பிறப்பி
யர்மாத்திரையாய் இல்லாதவென்னும் பெயரெச்சமறைக்கு' முடிவா
ன்றது. பிறப்பிலிக்கு ஆங்கே சிறிதெனை மாறிப் பொருளுரைக்க.
ஆங்கேயென்ற ஏகாரம், தேற்றம்.

"உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி" (ச)என்றதனால், தலைவி உறழ்ந்
றினான்.

இதனால், தலைவிக்கு விருப்பமுற்று நினைத்தல் பிறந்தது.

இது தரவும் தனிவிரவி ஐஞ்சீரடி[யும்] வந்த நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்
க்கிய குறுவெண்பாட்டும் இடையே முச்சீரடிவந்த கொச்சகமும் வெ
வும் தனிச்சொல்லும் குறுவெண்பாட்டும் ஓரடியானென்றும் ஐஞ்சீர

க. "நாணடப் பெயர்த்தல்" கலி. ௭௭ ௨௦.

௨. (அ) "அலமொழ வாருயிர் நிற்கும்" (ஆ) "கவ்வையாற் கவ்விது கா மதுவின்றேற், றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து" (இ) "காமம், வெளி படுந் தோறு மினிது" குறள். ககசக, ககசச, ககசரு.

௩. தொல். பொருளி. சூ. ௩௪. இச்சூத்திர வுரையிலும் இப்பகுதி பே ரோளாக இக்குறிப்பு எழுதப்பெறறுள்ளது.

௪. தொல். பொருளி. சூ. சச. இதன் பக்கம் ௩௧௪: ௪ - ஆம் குறிப்பு பார்க்க.

காதலிறைப்பித்தனினிதுவமைந்தது

இரண்டாவது குறிஞ்சி உரு.

ந்த (க) போக்கிலக்கணமில்லாத நிலைமண்டில வாசிரியச்சுரிதகமும் பெ ந்தஉறழ்கலி. † "மண்டிலங் குட்ட மென்றிவை யிரண்டுஞ், செந்தூக் கி வன்மனூர் புலவர்" (உ)என்பதனுன் ‡ மண்டிலங்கொள்க. (உ

ரூ.) எல்லா விஃதொத்த னென்பெறான் கேட்டைக்காண்
செல்வங் கடைகொளச் சாஅய்ச் சான்றவ
ரல்லல் களைதக்க கேளி ருழைச்சென்று
சொல்லுதலுற் றுரைக் கல்லா தவர்போலப்
பல்லூழ் பெயர்ந்தென்னை நோக்குமற் றியானேக்கின்
மெல்ல விறைஞ்சுந் தலை;
எ எல்லாநீ, முன்னத்தானென்று குறித்தாய்போற் காட்டினை
நின்னின் விடாஅ நிழற்போற் றிரிதருவா
யென்னீ பெறாததீ தென்;

௰ சொல்லின், மருதீவான் மன்னே யிவள்;
நிசுறு அது, ஈத லிரந்தார்க்கொன் றாற்றுதா வாழ்தலிற்
சாதலுங் கூடுமா மற்று;

௩ இவட்டந்தை, காதலின் யார்க்கும் கொடுக்கும் விழுப்பொருள்
யாதுநீ வேண்டியது;

ரு பேதாய், பொருள்வேண்டும் புன்கண்மை யீண்டில்லை யாமு
மருளி மடநோக்கி னின்றேழி யென்னை
யருளியல் வேண்டுவல் யான்;

அ அன்னையோ, மண்டமா ரட்ட களிறன்னான் றன்னைபொரு

ஆயின ஏஎ;

௨ பல்லார்க் கெள்ளப் படுமடன் மாவேறி
மல்லலூ ராங்கட் படுமே நறுநுத
லல்காள்கண் மாறி விடினெனச் செல்வானு

௧. இசசெய்யுள் போக்கிலக்கணமில்லாதஆசிரியசுரிதகம்பெற்ற உத
கலிக்கு மேற்கோள்; தொல். செய். ௬.௧௭௬. பேர். ௩௪.

௨. தொல். செய். ௬. ௧௭௭.

(பிரதிபேதம் *நீலமண்டல †மண்டலங்குட்ட ‡மண்டலக்கொள்க,

47

மெள்ளி நகிலும் வரூஉ மிடையிடைக்
'கள்வர்போ னேக்கினு நோக்குங் குறித்தது
கொள்ளாது போகாக் குணனுடைய னெந்தைதன்
னுள்ளங் குறைபடா வாறு.

இது தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி அவனோடு உறழ்ந்து சொல்
வனது நீக்கத்துக்கண் அவன்குறை * மறமைக்க ஏற்பன சொல்லித் தலை
மகளைக் குறைநயப்பித்தது.

இதன் பொருள்.

(க) எல்லா (உ) விஃதொத்த னென்பெறுன் கேட்டைச்சான்
(ங)செல்வங் கடைகொளச் சாஅய்ச் (ச)சான்றவ
ரல்லல் களைதக்க கேளி ருழைச்சென்று
(ரு)சொல்லுத லுற்றுரைக் கல்லா தவர்போலப்
(சு)†பல்லூழ் பெயர்த்தென்னை நோக்குமற் றியானேக்கின்
மெல்ல விறைஞ்சுந் தலை

கு. உச. 'முறைப்பெயர்' இளம்;) (ஆ) "எல்லா விஃதொதன்
என்பது இடைக்குறையாகிய ஒத்தன் என்பது ஒருத்தன் என
குறிப்பானறியவந்ததற்கும்(நன். பெயரி. சூ. கஉ. மயிலை) மேற்கோள்

உ. "'இஃதொத்தன்" (கலி. கூச: அ) என்பதன் குறிப்புப்பார்க்க.

ங. "நல் கூர்ந்துஞ் செல்வ ரிரவாதார்" நாலடி. உஎ०.

ச. "புனத்தே'வருவர்நல் லோர்குறை போலப் புகலவொன்று, மனத்தே
யெழுஞ் சொல்ல மாட்டார் வருந்துவர் வண்டலைகொண், டினதே
பிரிந்த கலைவின வாகிப்ப ஈநகிவர்தா, நினைத்தே யுழல்கின்
தென்னறி யேனென்று நேரிழையே" அம்பிகா. அஅ.

இ. "காப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார்" (குறள்-க०இங)என்புழி, கடனறி
லென்பதற்கு மானமறிதலென்று பொருளிலைசத்து, 'அதனையறிதல்

சொல்லுத லுற்றுரைக்கலாகாமைக் கேதுவாய அதனியல்பினை யுற்

தல்' என இசசொற்றொடரை முதற்சார்த்தி விளக்கமெழுதியிருத்தல்

இங்கே அறிதற்பாலது.

௪. (அ) "கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம்" (ஆ) "நோக்கிஞ் ஞேக்கி

யிறைஞ்சினு ளஃதவள், யாப்பினு ளட்டிய நீர்" [(இ) "யானேக்குங்

காலை நிலனேக்கு நோக்காக்காற், றானேக்கி மெல்ல நகும்" குறள்

௧0௯௨. ௧0௯௩. ௧0௯௪. (ஈ) "தன்னையான் முகத்தை நோக்கிற் றான்

முலை முகத்தை நோக்கும்" சீவக. ௧௯௨௪.

றதிபேதம்) * மருமற்கேற்பன † பல்லாழ்ப்பெயர்த்து.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ௫. ௩௫

டப பாராய்; (க) அறிவுடையோர் தம்முடைய செல்வம் முடிவை அடை

னாலே மிடிகதுத் தம்முடையவருத்தத்தைக் களைதல்தக்க (உ) உறவாக

டத்தே சென்று தங்குறையை அவர்க்கு வாய்விட்டுச் சொல்லத்தொடங்கி

ன்னை அத்னை முடியச சொல்லமாட்டாதிருப்பாரைப்போலத் தானு (௩) கூ

நதியதனைக் கைவிட்டு என்னைப் பன்முறையாகப் பார்க்கும்; † பின்னையா

ன்னைப்பார்க்கின் தான் மெத்தெனத தலையிறைஞ்சி ‡ நிற்கும்; எ - று.

இது தலைவன் தம்மிடத்து வருகின்றமைகண்டு தலைவிக்குக்கூறி

ன்னர் அவனெதிர்சென்று அவனை || நோக்கிக் கூறுகின்றாள்.

எ (௪) × எல்லா நீ, முன்னத்தா னென்று குறித்தாய்போற்காட்டி

(ரு) நின்னின் விடாஅ (௬) நிழற்போற் றிரிதருவா

யென்னீ ** பெறாதது என்

எ - து: எடா! நீ குறிப்பாலே எம்மோடு ஓர் நட்புச்செய்யக் குறித்தா

ால எமக்கு அறிவித்தாயாய் நின்னைவிட்டு நீங்காத நிழற்போல என்னை

ட்டுநீங்காமற்றிரி தருகின்றவனே! நீ பெறாத குறை †† யாது? அதனை இ

வன்று ‡‡ கூறு; எ - று.

இது குறையுறவுணர்தல்.

க. "இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந், திண்மையுண் டாக பெறின்" குறள். கூஅஅ.

உ. (அ) "செழுவகேளிா நிழல்சேர" . . . . . .(ஆ) "பற்றற்ற கண்ணு பழமைபா ராட்டுதல், சுற்றத்தார் கணவே யுள" குறள். ருஉக.

ங. "கூறுவது கொல்லோ கூரலங் கொல்லெனக், கரந்த காமம்" அகம் ககூஅ.

ச. (அ) "எல்லாநீ . . . . .பெருதகீ தென்" என்பது தோழிதலைவ விளித்துக்கூறலின் வழுவாய் அமைந்தது" என்பர், நச. (தொல் பொருளி. சூ. உசு.) (ஆ) விளியேற்குமென எடுத்தோதாதனவற்று இருபாற்கும் பொதுவாகிய ஆகார வீறுகிய எல்லாவென்பது எட

ரு. "நின்னின் விடாஅ. . . . . .பெருதகிதென்" என்பது குறையு வுணர்தற்கு மேற்கோள்; தொல். களவு. சூ. ஙசு. நச.

சு. "நிழநன்னே, வீயா தடியுறைந் தற்று" குறள். உ0அ.

நிபேதம்) * இவனுடையகேட்டை. † பின்பான், ‡ நிறகுமெனத் தோழி தலைவியை நோக்கிக்கூறினள் இது, || நோக்கி மேற்கூறுகின்றுளென்று கொள்க, × வடா **பெருதகிதென் ††யாதுதான் அதனை, ‡‡ கூறென்றுள,

க0 சொல்லின், மறுதீவான் மன்னோ விவள்

எ"- து: யான் என் குறையைசசொல்லின் இவள் மிகவும் மறுதி னோ ; † எ - று.

இது தலைவன் தன் நெஞ்சோடுசொல்லியது. "ஐயக் கிளவி யாடூஉ
ரித்தே" (ம)என்பதனான் ஐயக்கிளவி தலைவற்குரித்தாய் வந்தது.

மறுநீவாள், வினைத்திரிசொல். ஓகாரம், வினா.

கக (உ)செறுஅது, (ந)ஈத லிரந்தார்க்கொன் றாற்றாது வாழ்தலிற்
சாதலுங் கூடுமா மற்று

எ - து: அங்ஙனம் உசாவித் தம்பால் இரந்தவர்களுக்கு ‡யாதா
மான்றுமுகமாறாது ஈதலைநடத்தாதுஉயிர் || வாழலிற்பின்னைசாதலுங்க
மன்றான்; எ - று

கஉ (அ)இவடந்தை, காதலின் யார்க்குங் கொடுக்கும் விழுப்பொரு
யாதுநீ வேண்டியது

க. தொல். பொருளி. கு. சச. இசுருத்திரவுரையில் இச்செய்திக்(
"சொல்லின் ....விவள்" என்பது மேற்கோள்.

குன்றியுங் கொள்வல்" (ஆ) அகனக வாரா முகனமர் பரிசி, (...
லாளர் வேளா ரல்லர்" (இ) "உணமெணகிழ்க் தீயிற் சிறிதெனினு
குன்றுபோற் கூடும் பயன்" (ஈ) "இல்லார் மொழிர்தவை, மெ
மொழியா லுண்ணெகிழ்ந் தீவானேல் விண்ணோரா, லின்மொழிய
லேத்தப்படும்" (உ) "நகை முகமே நாண்மலரா, வின்மொழியி
வாய்மையே தீங்காயா-வண்மை, பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையார்
ந. (அ) "இன்மை யுரைத்தார்க் கதுநிறைக்க லாற்றாக்கால், தன்மெ
துறப்பர்ன் மலை" கலி. சஙு: உகு - உஎ. (ஆ) "கருங்கட லுடுத்
மல்லன் .ஞாலத்துச, செம்மையின் வழாஅது கொடைக் கட

பூண்டு, வாழ்வது பொருந்தா தாகிற், சாவது மினிதவர் வீவது மு
மே" யா-வி. சூ. ௩௫. (இ)"மன்கவில் பெருங்கொடை மருவி மன்
னுனோ, ருன்கிய பொருளெலா முதவி யற்றபோ, தென்கவி விர
லர்க் கீவ தின்மையால், வெள்கிய மார்தரின்" கம்ப. கார்காலப் ௩௦

௭. (அ) "காமஞ்சாலா விளமை யோள்வயின்" என்னும் சூத்திரவுரையி
"புல்லித்தோன்றுங் கைக்கிளையெனவே காமஞ்சான்ற இளமையோ
கண் நிகழுங்கைக்கிளை இத்துணைச சிறப்பின்றாயிற்று; அஃது 'எ
திபேதம்) *அதுகேட்ட தலைவன்பான் † எனத் தன்னெஞ்சொடுசொல்லுள், இது "மை
ளெவியாடவர்க்கு, ‡யாதானுமொன்று முகமறுத, ||வாழ்தலின்.

எ-து அது கேட்ட தோழி இவள் தந்தைஇரப்பார்மேலுள்ள*காதல்
ரவலர்யார்க்குஞ் சிரிய †பொருள்களைக் கொடுக்கும், நீவேண்டியமொ
யாததானென்ருன்; எ - று.

இஃது "உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி, யையக் கிளவியாடே
ரித்தே" (க)என்பதனுல், தோழி உறழ்ந்தகூறினுள்.

மருளை மடமொாககு(உ)ணாணமுறு மயனன
யருளீயல் வேண்டுவல் யான்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன் கூற்றின் குறிப்பறியாதவளே! எ
டைத்துப் பொருளை இரக்கும் மிடியில்லை. மருண்டு மடப்பத்தையுடை

லாவிலைதொத்தன்' என்னும் கலியுள் 'இவடந்தை, காதலின்யார்க்கு
... .வேண்டுவல்யான்" எனவரும். இது கைகோ ளிரண்டினு
கூறத்தகாத வாய்பாட்டாற் கூறலிற் கைக்கிளை யென்றார். குறி
பெண்றதனாற் சொல்லியின்புறினும் தலைவன்றன் குறிப்புநிகழ்ந்த
புறத்தார்க்குப் புலனாகாதென்பதூஉம் அகத்து நிகழ்ச்சியறியும் மதி
வியர்க்காயிற் புலனாமென்பதூஉங் கொள்க" என்பர் நச; தொ

அகத். சூ. ௩௦. (ஆ) "வைகல் வைகலை யவ்வழிக், கையுறையேந்
னிர் வருதிர் மற்றலை, தநிகலம் யாமெமக் குறைப்பிற், பெறுகு
ரைக்கை பெருவண்மையனே" தமிழ்நெறி. மேற்கோள். (இ) "வேண்டு
கொடுக்கும், போதல் வேண்டா பொருட்குறை வுண்டெனி, னே
மில்லை யிவணி ராயின்" பெருங். (௫) ௬: ௧௮௧ - ௫.

௫. தொல். பொருளி. சூ. ௪௪. 'உயர்மொழிக்குரிய வுறழுங் கிளவி' எ
புழி உறழ்ந்து கூறலை நால்வகைப்படுத்தி, "ஈத லிரந்தாக்கொ
ரூற்று துவாழ்தலிற், சாதலுங் கூடுமாமற்று" எனத் தலைவன் கூறி
வழி, "இவடந்தை. காதலின் யார்க்குங் கொடுக்கும் விழுப்பொருள்
யாதுநீ வேண்டியது" எனவும், ("பேதாய் பொருள்வேண்டும் .. . .
வேன்டுவல் யான்" எனத் தலைவன் கூறியவழி) 'மணடமரட்ட கள
றன்னுன் றன்னையொரு, பெண்டி ருளக் கிடந்த தெவன்கொலோ'
எனவும் தோழி உறழ்ந்து கூறினாளென்று கூறி, 'இஃது அவன்
வருத்தத்தில் எதிர் கூறத்தகாதன கூறலின் வழுவாய்த் தலைவி
கருத்தறிந்து உடம்படவேண்டுமென்று கருதுதலின் அமைந்தது
என்பர். நச.

௬. "இருளறழ் கூந்தலா ளென்னை, யருளுறச செயினுமக் கறனுமா

ாகிய நோக்கினையுடைய நின் தலைவி என்னை அருளுதலை யான் * இரப்
னென்றான் ; எ - று.

௧௮ அன்னையோ,

எ-து: † அத்தன்மையையோ ? எ - று.

இஃது அதுகேட்ட தோழி இவனிடத்துக் களவொழுக்கம் அறியா
பான்றுகூறியது.

(௧)மண்டமர ரட்ட களிறன்னான் றன்னையொரு
(௨)பெண்டி ரருளக் கிடந்த தெவன்கொலோ

எ-து: ‡மிக்குச் செல்கின்ற போரிலே பகைவரைக்கொன்ற களிறுபோ
ான்றன்னை ஒரு மகளாயிருக்கின்றவள் அருளும்படியாகக் கிடந்த குல
த்தன்மையதோதான் ; ‖எ - று.

இது தோழி தலைவன் நீங்கியபின்னர்த் தலைவியோடுசொல்லியது.

௰ ஒண்டொடீ, நாணிலன் மன்ற விவன்

ஆயின் ÷ஏஎ;

௨ (௩)பல்லார்நக் கொள்ளப் படுமடன் மாவேறி
மல்லலூ ராங்கட் படுமே நறுநுத

க. “மண்டமர் முருக்குங் களிறனை யார்க்குப், பெண்டிர் கூறும் பேர
வுண்டோ” மணி. கஅ: கசO-சக.

உ. பெண்டிரென்பத னீற்றிலுள்ள ‘இர்’ என்னு மிடைச்சொல் மு
னிலையிலன்றி ‘ர்’ ‘அர்’ என்பவைபோலப் படர்க்கைப் பன்மையிலு
வரும் விகுதிபோலும்; மகளிர், கேளிர், வேளிர், புத்தேளிர் முதலி
வற்றில் இவ்விகுதி வருதலும் இசசொல் “பெண்டிரும் வாழாரோ

௪௬) "பெண்டிர் மதியார்" (வளையாபதி) எனப் பன்மைவினைபெற்
முடிதலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்; இங்கே இதனை, "பத்தினி
பெண்டிர்" (மணி. ௧௭: ௧) என்புழிப்போல ஒருமையில் மயங்கிவந்
தென்று கொள்க.

௩. (அ) "மாவென மடலுமூர்ப பூவெனக், குவிமுகி ழெருக்கங் கண்ணி
யுஞ் சூடுப, மறுகினார்க்கவும்படுப,பிறிதுமாகுப காமங்காழ்கொளினே
குறுந். ௧௭. (ஆ) "மாவென் றுரைத்து மடலேறுப மன்று தோறும்
பூவென் றெருக்கி னிணர்சூடுப புண்மை கொண்டே பேயென்

...திபேதம்' * இரப்பேனென்றான். இது உயர்மொழிக்குரிய வுறழுங்கிளவி.......
யுரித்தே என்பதனும் ரேழியுமழ்ந்து கூறினான் அனையோ'|| அதுகேட்
தோழிஅத்தன்மையோவென்றியவனிடத்துககனவொழுக்கமற்யானபோன்
கூறினாள் மண்டமரட்ட.‡ அதுகேட்டுத் தலைவன் சீக்கிய பிரனா மிக்கு
செல், ||எனத்தலைவியோசோவினுள். ஒன்டொ...÷ள

இரண்டாவது குறிஞ்சி உறி. ௩.௭

னல்காள்(க)கன் மாறி விடினெனச் செல்வாளு
மெள்ளி நகிலும் வரூஉ மிடையிடைக்
(௨.)கள்வர்போ னோக்கினு நோக்குங் குறித்தது
கொள்ளாது போகாக் குணனுடைய னெந்தைதன்

னுள்ளங் குறைபடா வாறு

எ - து' *ஒண்டொடீ! இவன் எந்தைதன் உள்ளங் குறைபடாதப
வணவென †கொடுத்துந் தான் குறித்ததொன்று கைப்பற்றுமற் போக

ணத்தையுடையன், அதனால் நீ அருளினும் தாழ்வில்லை; அவன்றான் து
ற்றுநிற்கின்ற காலத்து யான் தன்னை இகழ்ந்து சிரித்தாலும் பலகாறு
ாது நோக்குமாறுபோல நின்னை மனநோக்காதுநோக்கும்; அதனான் இவ
ன் அறுநியாக என ! || நாணமிலன். நாணமின்மையால் இவன் போகின்
பாக்குப்பலருஞ் சிரித்து இகழப்படு மடன்மா யான் ஏறும்படி நறிய
னையுடையாள் அருளாளாய் அருளைமாறியேவிடின் அவளோடு என்னிலை
நழ்ந்தது ஊரிடத்தே அலராமேயெனக் கருதிச்செல்வான் ÷ போரு
ருந்தது; எ – று.

இஃது உசாவியபின், தோழி அவளை நோக்கி, மேல் இதற்குத்தக்கது
றிந்து செய்யெனக் குறைநயப்பித்தது

(௩)என்னிநகினும்வருமென்றது தன் கண்ணிகழ்ந்த என்னல்பொருளாகநவ
றந்தது. ஏறி.ஏற.(௪)எந்தைஎன்றது,தலைவிதந்தையை. நோக்கினுமென்ற

றெழுந்து பிறார்ப்பவு நிற்ப காம, நோய்நன் கெழுந்து நனிகா
கொள்வ தாயினக்கால்" வளையாபதி.

௧. (அ) "பிறனைக், கொலையொக்கும் கொண்டுகண மாறல்" நான். ...
(ஆ) "கொண்டுகண் மாறல் கொடுமையிற் றவ்வாது" மூது. ௩௭. (இ
"கண்மாறி நீவினன்" மணி. ௩: ௪௦ – ௪௧.

௨. வினைபயன் மெய்யுரு வுவமை கட்குரிய வென்று பாகுபடுக்கப்பட்
உவமசொற்களன்றி மரபான் வருவனவு முண்டெனபதற்கு, 'கள்வ
போலநோக்கினு நோக்கும்' என்பது மேற்கோள்; தொல். உவமை. ௧
௧௭. இளம்.

௩. தொல். மெய்ப். சூ. ௪. பேர். உரையிலும் இப்பகுதி இதற்கே மேற்.

௪. "அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே" என்புழி உம்மையாற் பிற
மூளவென்றுகூறி, தோழி தலைவிதந்தையை எந்தை யென்றுகூறிய
தற்கு 'எந்தைதன், னுள்ளங் குறைபடா வாறு' என்பதை மேற்கோள்
காட்டுவர் நச்; தொல். பொருளி. சூ. ௫௨.

திபேதம் * உசாவியபினும் அவளோக்கி ஒனடோட † கொடுத்துப்த்தான் குறித்
பொருளே கோக்குமாறு||காணமிலன் இக்காணமின்மையால்இவன் ÷ போ
விருந்ததுமேல்இதற்குத்தக்கது நீயறிந்தசெயயொக்குறைப்பித்தான்வவி

நாக்கனேக்கம். என ! இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, "முறைப்பெயர் மருங்
கழுதலைப் பொதுச்சொ, னிலேக்குரி மரபி னிருவீற்று முரித்தே.' (க)எ
தனென், எல்லாவிஃதொத்தன் எல்லாவென இருபாற்குமாய்நின்றது.

இதனுல், தலைவிக்கு நினைத்தல் பிறந்தது.

இது கைகோள் இரண்டினுங் கூறத் தகாதனவாகப், பொருள் யாது
வேண்டியதென்றும், அருளியல் வேண்வேல் யானென்றுங, கூறலிற் "காய
ன்றவிளமையோ" (உ)ளாக நிகழ்ந்த கைக்கிளையாம்.

, இது தனிவிரவின நெடுவெண்பாட்டும்ஐஞ்சீரடுக்கிய குறுவெண்பாட்
ரடியாறென்றும் ஐஞ்சீரடுக்கிய குறுவெண்பாட்டு மூன்றும் கொச்சகரு
ரடியாறென்றும் தனிச்சொல்லும் வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்ற கொ
க்கலி. (உ

உ,) என யிஃதொத்த னெல்லன் றன்னொடு
மேவேமென் பாரையும் மேவினன் கைப்பற்று
மேவினு மேவாக் கடையு மஃதெல்லா
நீயறிதி யானஃ தறிகல்லேன் பூவமன்ற
ம் மெல்லிணர் செல்லாக் கொடியன்னாய் நின்னையான்
புல்லினி தாகலிற் புல்லினெ னெல்லா
தமக்கினி.தென்று வலிதிற் பிறர்க்கின்னு
செய்வது நன்றாமோ மற்று;

௯ சுடர்த்தொடீ, போற்றாய்களைநின்முதுக்குறைமைபோற்றிக்கே
வேட்டார்க் கினிதாயி னல்லது நீர்க்கினிதென்
றுண்பவோ நீருண் பவர்;

௨ செய்வ தறிகல்லேன் யாதுசெய் வேன்கொலோ
வைவா யரவி னிடைப்பட்டு நைவாரா
மையின் மதியின் விளங்கு முகத்தாரை

[illegible]
வேறல்ல மென்பதொன் றுண்டா லவனொடு
மாறுண்டோ நெஞ்சே நமக்கு.

க. தொல். பொருளி. சூ. உக. இவ்வுரையில் இதற்கு இப்பகுதிகள் மே கோள். இந்நூற்பக்கம் ௬எ௦: க. (அ) ௬எக: ௪. குறிப்புப்பார்க்க.

௨. தொல். அகத். சூ. ௫௦. இந்நூற்பக்கம் ௬எ௨: ௪.(அ) குறிப்புப்பார்க்

இரண்டாவது குறிஞ்சி ௨௯. ௬எ

இஃது "ஏறிய மடற்றிறம்" என்னும்(க)சூத்திரத்து மிக்க காமத்து மி லன்றதனால்,தலைவனுந் தலைவியும் உறழ்ந்துகூறித் தலைவி கூடக்கருதி பெருந்திணை.

இதன் பொருள்.

(௨)ஏஎ யிஃதொத்த னாணிலன் றன்னொடு
மேவேஎமென் பாரையு மேவினன் கைப்பற்று
மேவினு மேவாக் கடையு மஃதெல்லா
நீயறிதி யானஃ தறிகல்லேன் (௩)பூவமன்ற
மெல்லிணர் செல்லாக் கொடியன்னாய் நின்னையான்

புல்லினி தாகலிற் புல்லினெ (௪)†னெல்லா
தாமக்கினி தென்று வலிதிற் (௫)பிறர்க்கின்னா
செய்வது நன்றாமோ மற்று

க. தொல். அகத். சூ. ௫௧. இச்சூத்திரத்தின் நச்சினார்க்கினியருரை
"ஏஎ இஃதொத்தன்...... ......நன்றாமோ மற்று" என்பது மி
காமத்து மிடலுக்கு மேற்கோள்.

உ. (அ) "ஏஎ இஃதொத்த னாணிலன் றன்னொடு" என்பது ஏஎ வென்ப
இசைநிறையாய் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. ௨௪.
இ-வி. சூ. ௨௭அ. (ஆ)சொற்றொலென்பது செறலினுற்கூறுஞ்செ

பற்றி வந்ததென்றும் (தொல். கிளவி. சூ. ௫௫. 'குழமை') (
ஈரள பிசைக்கு மிறுதியிலுயிர் அளபெடை பெற்றுவரும் காலத்
பொருள்வேறுபடுமென்றகூறுழி ஏ, அளபெடுத்துவருதற்கு "ஏஎ இ
தொத்தன்" என்டதைமேற்கோள்காட்டி ஏஎ இகழ்ச்சியை யுணர்த்
தென்றும் (தொல். இடை. சூ. ௩௨. 'ஈரளபு') கூறுவர்; தெய். (
ஏஎ இசைநிறையாய் வந்ததற்கு, சேனாவரையர் உரையிற் காணப்ப
"ஏஎ இஃதொத்தனென்பெறான் கேட்டைக்காண்" என்பதில் ப
இரு சீரும் கலி. ௬௧-ம் பாடலில் உள்ளவை; எழுதுவோரால் மயங்
சேர்த்தெழுதப்பட்டனபோலும்; தொல். இடை. சூ. ௨௪.

௩. "பூவமன் றன்று சுனையு மன்று" கலி. ௫௫: ௧௨.

௪. எல்லா வென்பது ஆண்பாலன்மேல் வருதற்கு "எல்லா...........மற்
"என்பது மேற்கோள்; தொல். பொருளி. சூ ௨௪. 'முறைப்பெயர்'இ

௫. (அ) "பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா, பிற்பகற் று
வரும்" குறள். ௩௧௯, (ஆ) "பிறர்க்கின்னா செய்தலிற் பேதை
யில்லை" அறநெறி. ௬௫.

பிர கிபேசும்) * என்பாரைமேவினன் † எல்லாந்தமக்கினி.

48

எ - து: * இவனொருத்தன் தன்னோடுபுணர்ச்சிக்குறிப்பின்றிநிற்பாரையு
ன் புணர்ச்சிக்குறிப்புடையனாய்க் கையாலே வலிந்து பிடித்துக்கொள்ளு
தலால் என நாணிலனாயிருந்தானெனத் தலைவி கூறினாள்; அதுகேட்
லைவன் அப்புணர்ச்சிக்குறிப்பினது பகுதியாகிய மெய்ப்பாடெல்லாம் நீ
டத்துப்பொருந்துதலைச் செய்யினும் பொருந்தாத இடத்திலுமுள்ள நன்
து நீ அறியக்கடவை; யான் புணர்ச்சிக்குறிப்பை அறிதலைச் † செய்யேன்;
நருங்கின மெல்லிய கொத்துநீங்காத கொடியையொப்பாய்! நின் மேல

து கேட்ட தலைவி எடா! தமக்கு இனிதாயிருக்குமென்று கருதி
ரைக்கு இன்னாதனவற்றை வலிந்து ‡ செய்வது இன்பத்தைத் தருமே
வன்றாள்; எ - று.

எஎ, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இது "வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங் குரைத்தன், || மரீஇய மருங்
ரித்தென மொழிப" (கூ) என்பதனான் அறியோன் தலைவனையவறித் தலை
வேட்கைமறுத்து உரைத்தது.

கூ —சுடர்த்தொடீ! (உ) போற்றாய்களைநின் முதுக்குறைமை போற்றி
வேட்டார்க் கினிதாயி × னல்லது நீர்க்கினிதென் [மே
றாம்பிவோ நீருண் பவர்;

உ செய்வ தறிகல்லேன் யாதுசெய் வேன்கொல்லோ
(ரு)வைவா யரவின் ∴விடைப்பட்டு வையாரா

க. தொல் பொருளி. சூ. கஎ. இச்சூத்திரத்தின் நச்சினார்க்கினியருரையில்
"தமக்கினி தென்று .. .. .மற்று" என்பது இச்செய்திக்கு மே

உ. "போர்ருய் . .நீருண்பவர்" என்பது சிக்காமம் இழிந்தோர்
குரிமையின் அடியோர் தலைவராய்வந்த கைக்கிளையென்பது; தொல்
அகம். சூ. உங இவ்வுரையிற்காணப்படுகின்றது. இந்நூற்பக்கம்ஙஅ

உ (அ) குறிப்புப்பாத்தால இஃது இளம்பூரணர் கருத்தை மறுத்
தென்பது விளங்கும். இதற்கு மாறாக இச்செய்யுளின் உரை மு
விறுதிசெவில் இதுபெருந்திணையென்றுள்ளது. இவைஆராய்தற்பால

ங. ஐவாயரவு (அ) "ஐவா யரவுற்ற தன்னவின் ஞவிட ராற்றியெ
போ, லெவ்வா திருந்திர்நீ ரெல்லவிளையீர்" தஞ்சை. உருஅ. (ஆ
"ஐவாய் வயநாகம்" சவழி. உகூ. (இ)"வருவரையு, ளைவாய நாகம்
திணைமாலை. கங. (க) (ஈ) "ஐவாயரவி னவிராரழல் போன்று சீறி
சீவக. உஙசகூ. (உ)"ஐந்தலை நாக மழல வெகுட்டி" பெருங். (உ)

× அல்லதை. ∴ இடைப்பாடு.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உசுஎ. ஙஎ

(க)மையின் மதியின் விளங்கு முகத்தாரை
*வெளவிக் கொண்டு மறவெனக் †கன்டன்று

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன் சுடர்த்தொடீஇ! நின் முதுமைக்கண் உ(ள்ள நி)ன்ற நிலைமை எண்டுப் போற்றாது கைவிடு; யான் கூறுகின்றதனைப் பே(ணு)வாய் (அன்)ள்; நீருண்பாரெல்லாம் தண்ணீரை விரும்பினர்க்கு அஃது இனிதாயி(ருக்கு)மாறும் அல்லது † அந்நீர்க்கு இனிதாயிருக்குமென்று கருதி உண்பதோ உ(லகத்)து காணென்றான்; என்று பின்னும் ஊதுவாயினையுடைய பாம்பினது ப(ல்) வழியிலே அகப்பட்டு வருந்தும்வர்த்து மேற்செய்யும் காரியம் அறிகல்லே(ன்) இனி யாதுசெய்வேன்கொல்லென நெஞ்சொடுகிளந்து, மறுவில்லாத ம(தி)போல விளங்கும் முகத்தினையுடைய மடவீரை வலிதிற்புணர்தலும் (உ) ஒ(ரு)மணமென (ங) நூல்கண்டதெனத் துணிந்துகூறினான்; எ - று.

ஐவாயரவென்றது தலைவியை.

சு அறனாய நூல்கண்டற்றுயிர் திறவின்றிக்
கூறுஞ்சொற் கேளா னெதிருங் (ச)பண்டொரா

(எ) "ஊர்தலைகாக மகன்முறை காட்டுகமன்று" திருவாவடுதுறை(க்)கோவை. ககூ0.

க. "அவிர் மதிக்குப் போல, மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து" குறள். ககக(உ)

உ. (அ) ஒருமணமென்றது இராக்கதமணத்தை; அஃது ஒருதலைவ(ன்) ஒரு தலைவியை அவளாலும் அவளுடைய தமராலும் மனமறி வலிதி(ற்) பெறுதல். (ஆ) "மலிபொர்மைம் புணரா மாலுற்ற மைந்தர், வலிதி(ன்)

நிமிர்தோ, ளிராக்கதத்தா மனற விபவ்பு" தொல். கள. சூ. க. மே(ற்)கோள். (இ) "மாதர் தங்களை வன்மையிற் பற்றுத லரக்கர்தி" பேரு(ந்)முருகுந்தன். ஙக.

ங. நூலென்றது வேதத்தை; "மறையோர் தேஎத்து மன்றல் லெட்டனுள்" (தொல். கள. சூ. க.) "அந்தண ரருமறை மன்றல் லெட்டனுள்" (இறை. சூ. க.) என்பவையும் அவற்றினுரையும் பார்க்க.

ச. (அ) "பண்டொரம் .. ..நமக்கு" இது மறுத்தெதிர்கோடற்குமே(ற்)

கோள். நாற்கவி. சூ. கஉஎ. (ஆ) "ஒன்றி யுயர்ந்த பால தாணை
ஒத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப" (தொல்.களவியல். சூ உ. ந
என்பதும் அதன் உரையும் (இ) "விளிபுமெ னின்னுயிர் வேறல்
மென்பா, ரளிபின்மை யாற்ற நினைந்து" (குறள். கஉ0௬.) என்பது
அதன் பரிமேல். உரையும்(ஈ) "நிட்டி விடமுண னின்னுயிர் போகாட
கட்டழ லீயத் தென்னுயிர் சுட்டே, னுவவன மருங்கினின் பானுள்ள
ரதிபேதம்) * யையிக்கொளாளும், † காணடன்று கொணடளறு ‡ அங்கா இண்தாயிருக்கு

வேறல்ல மென்பதொன் றுண்டா லவனொடு
மீ றுண்டோ நெஞ்சே நமக்கு

எ-து: அதுகேட்ட தலைவி நூல் உயர்ந்த மணத்தைக்கூறப்பட்டு(க)உ
ழுக்கமும் அத்தன்மைத்தாயிருக்குமாயின், அவனும் யான் மறுத்துக்கூற
ால்லைக் கொள்ளாது திறனன்றி நலியுமாயின், அவையேயன்றி அவ
னத்து முற்பிறப்பில் யானும் அவளும் வேறல்லமென்பதொன்று அவனிட
ண்டாயிருக்குமாயின், நெஞ்சே அவனோடு நமக்கு இனி மாறுபாடுண்டே
மணப் புணர்ச்சிக்கு உடம்பட்டுக்கூறினாள்; எ - று.

ாமேல் அவன் விருப்பஞ்செய்தமை கண்டு பண்டு நாம் வேறல்லமென்
ான்று அவனிடத்துண்டாலென்றாள். (உ)இது நீதாமாதலான் அடியே
லவாராகவுந்த பெருந்திணை.

தவிர்விலை குதலிற் றலைமக டோன்றி" (உ) "நினக்கிவன் மகரு
தோன்றிய நாஉ, மனக்கினி யார்க்கு நீ மகளாய நாஉம், பண்டே
பண்டும் பல்பிறப் புளவாற், கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை" மண
உக: கக-கச. உக-கூஉ. என்பவைகளும் கண்டு ஒப்புநோக்கற்பால

க. (அ) "விட்டுவிளங்கு மணிமுடியாய் வேதஞ்சொன்ன பிரமாதி, யெட் மணத்தி லொருமணமா மாக்கர்குலத்தி னியல்பறிவை, கட்டெரி காவலையும் கலக்கிப் புக்குக் கன்னியரை, முட்டி யவரைக் கொ போந்து வேட்கை முறையே யென மொழிந்தான்" இராமா. திக் விசயப். கருஅ. (ஆ) "கையின் மாலை யிவற்கெனக் கன்னியர், வெய் செஞ்சொரடி மின்னென வந்தவர், வைய மன்னன் வயினிலைநோக்கியே

யையமுற்றன ரன்புறு காதலார்; - எனை வேந்த ரெதிரிவரைப்பெரு தானை சூழ்மணிச சந்தனத் தேற்றியே, சோனை மாமதஞ் சோரு கடகட, யானை யென்ன விளவலொ டேகினன்; - முறையினலன், மொய்ம்பிற் கவர்வதெச், குறையினலெனக் கோக்குலக் கூடிவ நிறைவனேடெதி ரேற்றலில் வீரரைப், பிறைமுகக்கணை யாற்பின

போட்டினன்; ....- அம்பிகைக்கு மம் பாலிகைக்கும்பதி, யெம் யெழி லாலென் நினைவுறத், தம்பி தன்னைத் தனஞ்சயன் நல னெதிர், வம்பினன்மிகு மாமணஞ் சேர்த்தினன்" வில்லி. குருகு

கஉரு- கஉஅ. (இ) "சூழ்படை கிழியத்தெய்வச சுடர்மணிப் பொலந்தே தாண்டி, யாழ்கட லவனியாளு மரசருந்தாண வாங்குப், போழ்ப திங்களன்ன புதுநிலாக் கற்றைதூற்றும், காழின மூலையினானைக் கவர் தனன் கமலக் கண்ணன்...... ....ஆழிதரு மின்னமுத மன்னவ வேட்டான்" பாக. (சுo) உருக்குமிணி மணத்திற முரைத்த. இஉ-என

உ.. (அ) "ஒவன் மரபின்" என்னும் சூத்திரவுரையில் இசசெய்யுளை மே கோள் காட்டி, இதனுள் வௌவிக் கொளலு மறனெனக் கண்டன், ஆமணடாவது குறளுூச உள. ந-அ

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சிபுவகை பிறந்தது.

இது தனிவிரவின நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடுக்கிய குறவெண்பாட்டு ராசகமும் வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்று வந்த கொசசகக்கலி. (ய

ரிக) நோக்குங்கா னோக்கித் தொழுஉம் பிறர்காண்பார்

தூக்கிலி தூற்றும் பழியெனக் கைகவித்துப்

போக்குங்காற் போக்கு நினைந்திருக்கு மற்றுநாம்
காக்கு மிடமன் றினி;

எல்லா வெவன்செய்வாம்;

பூக்குழாய் செல்ல லவனுழைக் கூறாய்
விரும்பியாள் விட்டேனுங் போலவலென் றுண்பேற்
கரும்பெழுது தொய்யிற்குச் செல்வநீ யீத்த
விருந்தாயோ வென்றாங் கிற;
அவனின், திருந்தடி மேல்வீழ்ந் திரக்குநோய் தீர்க்கு
மருந்துநீ யாகுத லான்;

இன்னும், கடம்பூண் டொருகால்நீ வந்தை யுடம்பட்டா
ளென்னுமை யென்பெய் தொழி;
இஃதோ வடங்கக்கேள்;
நின்னொடு சூழுங்கா லீயு நிலைமையையா
வென்னொடு நிற்ற லெளிதன்றோ மற்றவன்
றன்னொடு நின்று விடு.

இது தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி அவளிலைமை தலைமகட்கு
றி அவளுரைத்த மாற்றத்தால் அவள் குறிப்பறிந்து இவ்வகையான தலை
ப்தக் கூறென அவளுடன் நகையாடிக் கூட்டமுண்மை தான் அறிந்ததை
நாற்றுவித்தது.

இதன் பொருள்.

போல அரிதாகத் தலைமகளுடன் பட்டமையானும் இஃது உயர்ந்தோ
மாட்டுவந்த கைக்கிளை என்பர்; இளம்; தொல். அகத். சூ. ௨௯. (இ
அகப்புறக் கைக்கிளை தலைமைப்பாடில்லாதவர்க் குரித்தாய்வந்தத
நாற்கவி. உரைகாரரும் (நாற்கவி. சூ. ௨௪௨.) (இ) மிக்க காமத்
மிடத்துக்கு இ-வி. உரைகாரரும் (இ-வி. சூ.௫௯௯) மேற்கோள்காட்டுவ
(திபேதம்) * சரிதமும் வந்த.

அ௨. கலித்தொகை ௬௫.

(௧) * நோக்குங்கா ணோக்கித் தொழூஉம் பிறர் † காண்பார்
தூக்கிலி தூற்றும் பழியெனக் (௨) கைகவித்துப்
போக்குங்காற் போக்கு நினைந்திருக்கு மற்றுநாங்
காக்கு மிடமன் றினி;
எல்லா வெவன் ‡ செய்வாம்

எ-து: தான் தொழுகின்ற தன்மையைப் பிறர் காண்பாராக மனத்த
க்குதல்இல்லாதவன் (௩) காம்பாரக்குங்கால் நம்மைநோக்கித் தொழாநிற்கு
யெனக் தொழுது நமக்குப் பழியைத்தூற்றுமென்று கருதித் தொழுத

லக்கிப் போகவிடுங் காலத்து அப்போக்குத் தனக்குச் செய்யும் வருத்தத்த
னைத்துப் போகாநிற்கும்; ஆதலால் இனி நாம் அவனை நம்பால் வாராம

க்கு (௪) காலமன்று, || பின்னை ஏடீ! இவனைக் காத்தற்கு அரிதானநிலை
ன்டு மேல் என்செய்யக்கடவேம் கூறாய்; ÷ எ - று.

அதுகேட்ட தலைவி அதற்கு மறுமொழிகொடாது உடம்பட்டமை குறி
ன் உணர்ந்தமையிற் பின்னுந் தோழி கூறுகின்றாள்.

க. "நோக்குவகா நோக்கித் ... ... எவன் செய்வாம்" என்பது நா
மிக்கவழித் தோழியொடு உசாவியதற்கு மேற்கோள்; தொல். கள (
உ௦. இளம்.

உ. (அ) "கைகவிந்தரல்" பொருந. கஙஎ-அ (ஆ) "தோழியைக் கைகவியா
கலி. சஉ: உக) (இ) "கைகவி நறுநெய்" சீவக. ச௦௦.

ந. "குறவர் மகட்குச் சலாமிடத் கேக்கறு குமபனை" மீனாட்சியம்மை
பிள்ளைத்தமிழ், காப்பு. ச.

ச. இடமென்பது காலமென்னும் பொருளில் வருதலை இடையென்பது
அப்பொருளில் பயின்று வருதலான் உய்த்துணர்க; புறம். ௬ச: ௨
மணி. ச: கூ௮; சீவக. ககஎ௬. இல்வழி யென்பதற்கு இல்லா
காலத்தே யென்று பொருள் கூறி 'இடப்பொருள் காலத்தோடு மய
கிற்று' (சிலப். ச: கந.) என அடியார்க்கு நல்லாரெழுதி யிருத்தலு
இங்கே அறிதற்பாலது.

ரு. (அ) "நற்றோ ளிழைத்த கரும்புக்கு" (ஆ) "தெரிவேய்த்தோட் கரு
பெழுதி" (இ) "தொஅக் கரும்பமன்ற தோளாரை" (ஈ) "அன்றத
ளீர்த்த கரும்பணி வாடவென், மென்றோள் ஞெகிழ்த்தான் றுறை
(உ) "நெடுமென்றோட், பெய்கரும் பீர்க்கவும் வல்லன்" கலி. கூச:க

(பிரதிபேதம்)*நோக்கிறல், † காண்பான், ‡ செய்வாகாம், || பிள்ளை இல்லை ம் ÷ என்று
பூக்குழாய்.

கருப்பெழுது தொய்யிற்குச் செல்வாயிங் காக
*யிருந்தாயோ வென்றாங் கிற;

அவனின், திருந்(க)தடி மேல்வீழ்ந் திரக்கு(உ)நோய் தீர்க்கு
மருந்துநீ யாகுத லான்

...டையாக யாவை வருமைய என்னைப் பலகாலும் அழைந்தழை...
கொண்டுபோய் விட்டேன்போலேயுமிருப்பேன், அவர்க்கு அது தோன்றாத...
ான் அவனிடத்தே(ரு)மேன் தோணமேற்கரும்பாகஎழுதுங்குழம்பிற்கென்
செல்வன், நீ ஆண்டு வந்து இவ்விடமே நினக்கு இருப்பிடமாகக் கருதி இ...
ாயோவென்று என்னைத் தேடிவந்தாயாகக் கூறி அவ்விடத்தினின்று ...
டமே போ, அப்பொழுது அவன் நோய்தீர்க்கும் மருந்து நீயாகையினு...
நின் னுடைய நன்றாகிய அடிமேலேவீழ்ந்து நின்னைஇரந்துகொள்ளும்; ||எ-

௧௨ இன்றுப, (௩)படப் பூவன் பெருமானி வர்மை யுடப்பட்டா
ளென்னுடைபெயர்(ரி)பெறய் தொழி;

எ-து அதுகேட்ட தலைவி நீ வாராய், இன்னமும் ஒருகால் ...
பிடத்தே சென்று உன்குறைமுடிக்கலை தனக்கு கடனாக அவன் எ...
சரணடு கூட்டிநிற்கு உடன்பட்டாளென்று அவர்க்குக் கூறுமைக்கு என் (...
மயனைத்தொட்டு குளுறவாயாகவென்றாள்; எ-று.

×வாவென்றது வருகையெனத் திரிந்தது.

எக: கறி, ககஉ கூ. சஙக உகூ - ௩௦. கசஙூ ௩க - உ. (ஊ) "கு...
பும் வலவியும பெருநோ ளெழுகி" சிலப். உ: உகூ.

க "தீணடிலே வுயி ஷய்யேன். சீதடி பாவவந்தே னருளெனத்தொழு...
சேர்ந்து. நாறிருவ குழலி னுனை... .. . புல்லி" சீவக. உ௦கூஉ.

உ. "மற்றிநோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீ" கலி. ௬0' க௮.

௩. (அ) "தாமணிக்கோழுந்து மென்றோட்டியல்வா வெழுதினளோ" சீவ. உ௪௪உ. (ஆ) "கழைத்தோட் கேற்பக் கழையெழுதி ....

வளையுஞ் செறித்தனரால்" வாயு. பார்ப்பதி திருமண. கஎ.

௪. "புலத்தை" (குறள். க௩0க.) என்பதற்கு, பரிமேலழகர் புலப்பாய வென்று பொருள் கூறி "புலத்தையென்புழி ஐகாரம் 'கடம்பூ டொருகானீ வந்தை' என்புழிப்போல முன்னிலைவினைவிகுதி" என் எழுதியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலது.

௫. "மெய்தொடு" கலி. ௬௫. உ௪, "அடிதொட்டேன்" (கலி. ௬௪: ௩ என்பதன் குறிப்பும் பார்க்க.

டையவடிமேலே||எனருன இன்னும். ÷தொடு இ∴தோவடக்கக்கேன் எ-
× வந்தை வாவென்றது திரிந்தது நினனொடு. வந்தை வாராயென்றது திரி
நினறது நின்னொடு.

௪ இஃதோ வடங்கக்கேள்;

நின்னொடு சூழுங்கா ணீயு நிலங்கிளையா

வென்னொடு நிற்ற லெளிதன்றோ மற்றவன்

றன்னொடு நின்று விடு

எ-து: அதுகேட்ட தோழி யான் கூறிய குற்றம் *இதுவோ? இனி இ
ய்யும்படியைச் சுருக்கக்கேள், நின்னோடு யான் இதனை ஆராய்ங்காலத்
ம் (க)காரணத்தால் நிலத்தைக்கீறி என்னுடனே வேறுபட்டுநின்றநிலை செ
கு எளிதன்றோ? இந்நிலையைப் பின்னை அவன் தன்னுடனே நின்

ாத்து நின்றுசெய்தவரிதன்றோ ? என்றாள்; எ-று.

இஃதோவென்றாள், "உடப்பட்டா னென்னுமை யென்மெய் தொடு
ன்றதனை. தகாரம், இது குற்றமன்றென மறையுணர்த்திற்று.

இதனால், தலைவிக்குப் புணர்ச்சியுவகை தோன்றிற்று.

†இஃது, எல்லா வெவன்செய்வாயெனவும் இஃதோ வடங்கக்கேளெனவு
ழியசைபுணர்த்த சொற்சீரடிகள் வந்து ஐஞ்சீரடுக்கிய வெணபாக்களும்வந்
வண்கலிப்பாட்டு. (உஎ

ஙச) அணிமுக மதிமேய்ப்ப வம்மதியை நனிமேய்க்கு
மணிமுக மாமழைநின் பின்னொப்பப் பின்னின்கண்
விரிநுண்ணூல் சுற்றிய வீரித முலரி
யரவுக்கண் ணணியுற மூரன்மீன் றகையொப்ப
வருப்பட கண்டாரைச் செய்தாங் கியலும்
விரிந்தொலி கூந்தலாய் கண்டை யெமக்குப்
பெருமுது மறுதத பெருமம்பான பம்க
முழுவ துடையமோ யார்;

உழுதாய்;

க. (அ) "களவுடம் படுநேரிக் கவிழ்ந் துநிலங் கிளையா, நாணி நின்றோள்
அகம். கசு: கஙி-சு. (ஆ) "சரணப் பெருவிரலா லொல்கிநின்று நில
கீறி, மைத்த குழலாள் மற்றவன்முன் மலர்மேன் மடந்தை பெ
நின்றாள்" இராமா. வரையெடுத்த. க. (இ) "கெண்டை டண்கணு
புறவடி நோக்கமண் கிளைத்துமின் னெனநின்றாள்" திருவிளை. இ
மணப. சஙூ.

(ரதிபேதம்) * இதுவே இனி † இது நல்லாயெவன் செய்வாயென வழியசைபுணர்
சொற்சீரடியும் வந்து,

௨ சுரும்பிமிர் பூங்கோதை யந்நல்லா யானின்
திருந்திழை மென்றோ ளிழுக்கத்தாற் றிஃதோ
கரும்பெல்லா நின்னுழை வந்ததோ வொருங்கே
துகளறு வாண்முக மொப்ப மலர்ந்த
குவளையு நின்னுழை வந்தோ வகவி
முகையவா கொண்மூ ரெயிற்றோ யிவையல்ல
வென்னுழைய வாய் நீமற் றிணி;

௩ மல்லா நற்றோ ளிழுக்க கருப்புகரு நீபடு
முற்றெறி னீல மலரொடு வற்று
கிருபயிர் வழியன்ன புன்கட்ரு மெல்லாம்
பெரும்பொன் றுடைபா யினி;

௪ கலாய் யிருதோகா;
எய்கே தலைபடிய லுண்டான் றலைப்பெயின்

[illegible]
பொய்நகொருநா லெம்மை முயங்கினை செந்நிறோ
முகந்தா முழுவலாய் நீபிறை பொமொழி நல்லா
முகத்தி லொறிந்த விடற்று

இஃது அருமைசெய்தயர்த்த தலைவன் வந்துழித் தலைவி எனளி
-த்துத் தலைவன் அவளோடு உறழ்ந்துகூறி நகையாடிக்கூட்டத்திற்
-ம்படுவித்தது இதற்கு விதி 'உயர்மொழிக்குரிய வுறழுங் கிளவி' (க,எ
-அனை, தலைவன் உயர்மொழிக்குத் தலைவி உறழ்ந்து கூறுமென்றும்.

இதன் பொருள்.

அணி(உ.)முக மதிபேயப்ப வம்மதிபை நனிபேயக்கு
மணிமுக மாமழைபுமின் பிளவொப்ப பின்னின்கண்

---

1. தொல். பொருளி. கு. ௬௬ இராகநி வுரையில் இவர் கூறியது
"அணிமுக . . . விடற்கு, இது தலைவன் உயர்மொழிக்குத் தலை
உரீழ்ந்து கூறியது. இது நகையாடிக் கூட்டத்தை விரும்பிக் கூறி
மொழிக்கு உரழ்க்துகூறலின் வழுவாய் அவளும் நகையாடிக் கூற
ணமைந்தது" என்பது

2. "திங்களின் முகிலோடுஞ் சேணிலங்கொண்டென; . . . முகத்திற்கு
குழலுக்கும் திங்களும்புயலும் உவமை" சீலப் ௧அ: ௫௧.

4 19

அஅ கலித்தொகை ௬௪.

விரிதுண் ணூல் சுற்றிய விரித மூலரி
யரவுக்கண் ணணியுற மூரன்மீன் றகையொப்ப
வரும்படர் கண்டாரைச் செய்தாங் கியலும்
விரிந்தொலி ௬௪ந்தலாய் கண்டை யெமக்குப்

அயமுகத்துவனோப்பாகியமதுவை மகவுமொரு
நமையையுடைய மழையையொப்ப, அப்பின்னின் மயிர்க்கண்ணே கிட

லர்த்த நுண்ணிய நூலாற் கட்டின தேனுல் ஈரமான இதழையுடைய பூக்
)பின்னுக்கொப்பாகிய கரும்பாம்பிடத்தே கிடந்து அதன் கரியநிறத்தோ
றுபடுகின்ற கார்த்திகையென்னும் மீனினது அழகையொப்ப, மனத்தா
புக்கண்டவர்களை அவ்விடத்தே அரிய வருத்தத்தைச்செய்து போகின்
ந்து தழைத்த கூந்தலையுடையாய்! நீ என்னை எள்ளும் நிலைமையைக்
ட்டு யான் கூறுகின்றதனை மனத்தான் ஆராய்ந்து†பார்; நீ பண்டு
பாருட்டுப் பெரிய ‡பொன்னுண்டாவை; எ-று.

இது முன் நீ இடைவிடாமற்(உ)கூடிய கூட்டத்தால், போற்றப்பொலி
தினையெனக் கூறி, ஈண்டு நிகழ்ந்த அருமைசெய்தயர்த்ததனுற் பிற
நத்தத்தை நீக்கிற்றும்; அஃது எமக்கு நீபெரிய பொன்கடவையென்பதே
கப்பொருளுந் தோன்ற நின்றது.

அலரி பூவென்னுமாத்திரையாய் நின்றது. ஒப்பவென்னுஞ் செய
ரச்ச உவமவுருபுகள் கண்டாரென்னுந்தொழிற் பெயரித் தொழிலொ
முடிந்தன.

ஏஎ! எல்லா, மொழிவது கண்டை (௩)யிஃதொத்தன் றொட்டி
லெழுதி யிறுத்த பெரும்பொன் படுக
முழுவ துடைமோ Xயாம்

க. (அ) "கோளுண்ட திங்கள் முகத்தாள்" கம்ப. பூக்கொய். கச., (இ
"பின்னும் வேணிவார் குழலெனுங் கரியபே ரரவம்" பிரபுலிங்
மாயைபூசை. எ.

உ. "தேசு மொளியுந் திகழ நோக்கி" (பரி. கஉ: உக.) என்புழி 'தேசு
செயற்கை யழகு, ஒளி – கலவியால்வந்த நிறம்' என்று எழுதியிருக்கு
உரையும் இந்நூற்பக்கம் உகஉ: க-ஆங்குறிப்பில் இவ்விடத்திற்கு
பொருந்துவனவும் ஒப்புநோக்குக.

௩. (அ) இஃதொத்தன் கலி. சுO: கூ, கக; க, சுஉ: க, அச: கஅ. அஅ: க
கOங: ௩க, எ௩அ: கO. (ஆ) இஃதொத்தன் என்பதை இடைச்சொ

முடிந்தன வென இகழ்ச்சிக்குறிப்பு எல்லாம், ௯ யாமடமுதா
ன - து: இவன்,

இரண்டாவது குறிஞ்சி உ அ. கூ அ

எ-து: இவளொருத்தன் தன்னுற் றோற்றப்பொலிவு எய்திக்கேமெ
டறகின்ற கூற்றைப் பாரயென செஞ்சொடு * கூறி, நீ என் றோண்டே
ருப்பிலெழுதிக் கனவுபோல ஒரொருகாற் றங்கின நிலையாலுண்டா
தாற்றப்பொலிவு உண்டாவேம்; அதுவன்றிஎம்(க) முலையால்நின்மார்பிடத்
டைவிடாது உழுத நல் ‡வினையை உடையேமோ? அஃதின்றே; எ-
என, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

|| இது தொய்யிலெழுதி முடித்தகனூலுண்டான பொன்கடவே
துவன்றி நின்கீழ் உழுத நிலைமையையுடையேமோவென ஒரு நகை
றிப்புத் + தோன்றநின்றது.

௧௩ உழுதாய்;
சுரும்பிமிர் பூங்கோதை யந்நல்லா யானின்
(உ)திருந்திழை மென்றோ ளிழைத்தமாற் றிஃதோ
கரும்பெல்லா நின்னுழ வன்றோ வொருங்கே
துகளறு வாண்முக மொப்ப மலர்ந்த
குவளையு நின்னுழ வன்றோ விகலி
முகைமாறு கொள்ளு மெயிற்றா யிவையல்ல
வென்னுழுவாய் நீமற் றினி

எ-து: சுரும்புகள் ஒலிக்கின்ற பூவாற்செய்த கோதையினையுடைய அ
ளையுடைய நல்லாய்! நீ × உழுதாய்; பின்னை இக்களவொழுக்கத்திலும் இந்த

இஃமெதாத்தன் என்பது இவனொருத்தனென 'இஃதென்ற அஃ
றிணைப்பொருளை உணர்த்திய சுட்டு உயர்திணைப்பொருளை புணர்த்
நின்றதென்று நச்சினர்க்கினியரும் (தொல்.கிளவி.சூ.நுஎ) இவ்வாறே
வேறுரைகாரரும். (தொல். கிளவி. சூ. நஅ.) கூறுவர். (ஈ) இந்நூ
பக்கம் ௩௭௯: உ. (ஆ) குறிப்பும் பார்க்க.

ரு. (அ) "பஞ்சி மேன்மிதிக் கிற்பவிக் குத்தகை, யஞ்சி லோதிய ரம்முலை
காஞ்சிவா, மஞ்சு தோய்வரை மார்ப மடுத்தழத், துஞ்ச லோவு
தொழிலின னுயினுன்" சூளா. சீயவதை. ௩௧. (ஆ) "முலையாலுழு
பட்டும்" சீவக. ௧௩அ௪.

உ. "திருந்திழை மென்றோள்" கலி. ௧௩௯: உ.

(திபேதம்) * கூறினுள். அங்ஙனம் கூறினன். † தோற்றம்பொலிவு. ‡ வினையையாப்
யிடையேமோ அது எமக்குஇன்றே என்றுன்இது || இதனால் ÷ தோன்றி நின்
இது கரும்பெயர்பூங் × உழுதாயென்றதனுள்கருத்திடைவிடாது..............
...காணென்றுன் என்றதனுற்பயன்..............உழுதாயென்றும்கைக்குறிப்
பும்தோன்றிநின்றது மற்று. வினைமாற்று பின்னை.

அஅ கலித்தொகை ௬௪.

ருந்தின் இழையையுடைய மென்றோளிலே யான் எழுதின கரும்பி
ற்றப் பொலிவெல்லாம் நின் முலைகள் இடைவிடாமற் புணர்ந்தலுை
ன பயனலவோ ? அதனேடேகூடப் பழுத்துகின்ற ஒளியினையுடை
கமானது குவளையோடு இகலிப் புணர்ச்சியோடும் பொலிவு பெறும்
க கண்களின் றோற்றப்பொலிவு நீ இடைவிடாமற் புணர்ந்தலுன்
பனல்லவோ?(கூ)முல்லைமுகையோடு மாறுபாடுகொள்ளும்எயிற்றினை † யுடை
ய! இத தோற்றப்பொலிவுக ளன்றி வேறே தோற்றப்பொலிவுண்டாக
ணுவா ‡ பென்றுன்; எ-று.

னொதலால், நின்கருத்து இடைவிடாது மயங்குதலேயாயின் இனி
டைவிடாமல் மயங்கினைகாணென்றான். அதன் பயன் இனி வரு

ன்றது. மற்று, வினைமாற்று. குவளையென்றது, கண்ணை.

இதனால் அருமைசெய்தயர்த்ததுமில்லையென்றான். இதனால் நீ கரும்ப
ளையுமன்றி வேறு என்னுழுவாயென ஒரு நகைக்குறிப்புத—தோன்றத்

சக எல்லா, நற்றோ ளிழைத்த கரும்புக்கு நீகூறு
முற்றெழி லீல மலரொன வற்று
(உ)கிரும்பீர் வடியன்ன வுண்கட்கு மெல்லாம்
பெருநர்பொன் றுவன் டென்பா யினி

எ-து அதுசேட்ட தலைவி எடா! என் அவயவங்களில் தோற்றப்பொலி
ண்டாகக் கூறாமல் என்தோள்களில் நீ எழுதப்பட்ட கரும்பிற்குக் தோற்ற
பாலியுளதென்று நீ கூற: அதற்கு இயைந்தேன்; இனி அலர்ந்த செவ்
லைத்த முற்றின அழகையுடைய நீலமலரென்று பிறர் கூறும்படியா

க. (அ) "கறமுல்லை நேர்முகை யொப்ப நிரைத்த, செறிமுறை" (ஜ
"முல்லை முகையு முருந்து நிரைத்தன்ன, பல்லும்"

உ. (அ) "இரும்பீர் வடியொத்து வைவிளங்குங் கணவெரி" பரி எ: இ.
(ஆ) "எஃகு: குற்றிருவேறு ருகிய வெரிகு வனப்பின், மாவின் னறுவ
போலக்காண்டொறு, மேவ நணடாமகிழ்நோக்குணகண" அகம். உ

இ- அ (இ)-"மாவடு வகிரன்ன கண்ணாள்" திருவாசக. அடைக்கலப். .
(ஈ) "வடுப்பிளவனைய கண்ணாள்" சீவக. கஙஎகூ. (உ) "குகவடு
பகுத்தே பதித்த தெனவெவ்வோ வாழ்வித்த பாதககண" அம்பிக

கஉஉ. '(ஊ)'·'உடுவெகிரனைய வுண்கண்" (எ) "வடுவகிர் ஜெகிங்கண்
(ஏ) "வடுவகிர் நெடுங்கணூர்" நைடத. ஈளன்றாது. கஙங, சுயம்வர
கசுஅ, புனல்.ச. என்பவையும் (ஐ)"இளமாங்காய் போழ்ந்தன்ன கண்
கலி. கOஅ: உஅ. என்பதும் அதன் குறிப்பும் ஒப்புநோக்கற்பாலன

நிபேசும்* தோளிலேளழுதின † உடையாய நீ இனித்தோற்றப் ‡ எனமுன்கு

வருத்த முற்ற (க)இரும்பு ஈர்வடியன்ன உண்கட்கும் மற்றுமுள்ள எல்
றுப்புக்கட்கும் பெரிய பசப்புண்டென்று சொல்லுவாயாக; †எ-று.

இதனால் அவன் அருமைசெய்தயர்கதிலேனென்றதாகு அக்காலமெ
ம் யான் வருத்தமுற்றேனென்றாளாயிற்று. கரும்பு அவயவமன்றி எழு
ட்டதாகலின், தோறறப்பொலிவு உண்டென்றாள். கூட்டத்தாற் பொலி
பருக இளமைப்பருவத்தும் இரும்புஈர்ந்த(உ)உடுவெகிரை யொத்திருத்தலி
கலின் இரும்பீர்வடியன்ன வுணகட்குமென்றாள். இது கண்மென்று
பயர்மைக்கிவையாய் நின்றது. இதனால் அவன் அருமைசெய்தயர்த்தில்
னன்றாகன்றுக. ‡கூறிய(ங)பொன்னிறத்தைப்பசப்பாக்கி அக்காலமெல்ல
ன் வருந்தும்படி தன் நலத்தை அவன்கொண்டமை கூறினளாயிற்

. ங. நலனை யிதனை ப்தர்;

சங்கே தரப்பசிவ ஜூண்டான் றியைபெயின்

வோக்குமிதான் டல்ல டல

எ-து. அதுகேட்டதலைவன் தலைவாய்! ||இதுபோல யான்கூறுகின்றதனை
ம்; அச்சினைச்சேர்ந்து அவன் செல்வத்தைத் நுகராதொருவன் அவ
பத்தனுய நின்று காரியப்படாத றிலேமைப்பாடு எய்தலுறுயின். அவ்வேங்க
வறுந்துள்ள பயனைக்கொண்டாற் போன்ற பலபயனையும் யான் இவ்விடத்
பதுவேனெனறான், எ-று

௧. (அ) "இரும்புமேல் விடாது நீர்பார்" (ஆ) 'இரும்பு மேய்க்தொழி மிசிலவா மாபன்" (இ) 'இரும்புணை மிருத்த மாரபின்" (
"இருப்பெசசிற் பதித்த மார்பின்" சீவக. ௭௮௨, ௧௭௬௦, ௨௨
௨௧நிறு.

௨ (அ) "வடிகணை வாள்" (கோவையார் ௩௨) என்பதற்குக் குறிப்பால் கண்களும் இமையே என்று பொருள்கூறி 'வடியென்பது வகுக்கப்
பட்ட பெயர்' என்று எழுதியிருக்கும் பொருள்விளக்கம் இங்கே அறிதற்
பாலது. இச்சொல் வகுத்திருக்கையன்றி வகுக்கும்பெயராய்வழங்கு

பெருநீர்பாலர். ௲௦௬) (இ) "நறுவடிமாவின்" (மலை. ௫௧௭) என்பவ
ற்றிலும் உணர்க வடுவகிசென்னும் பொருளில் வடுவென்பதும் வரும்.

௩. (அ) "பூப்போ லுண்கண் பொன்போர்த் தனவே" (ஆ) "மேன
பொன்போற் செய்யு மூர்கிழவோனே" ஐங். ௧௬, ௪௬. என்பனவகளு
(இ) "வயங்கு பொன்னீன்ற" (சீவக ௧௫௩௦) என்புழி, 'பொன்
பசப்பு' என்று எழுதியிருக்கும் விளக்கமும் இங்கே அறிதற்பாலன.

கிடைக்கபெறாத * வருத்தமுற்ற உண்கட்கு † எனமுனைத்தலை ‡ கூறியது பொன்னிறத்தை
யொப்பப போர்த்தகாலமெல்லாம் || இனியோமே,

௧௩௦ கலித்தொகை ௬௪.

என்றது கூட்டத்தாற் செயற்கைநலம்பெற்ற நின்னை வரைந்துகொ
ண்டேற் பெறும் பயனெல்லாம் கொள்வேனென்றதாம். இனி அரசனுடை
யாருளை நுகர்ந்தவன் எதிர்ப்படில் அவ்வரசன் அவனிடத்து வருத்தமுறுத்
காண்டாற்போன்ற பலபயன்களையும் யானும் இங்கே கொள்வேனெ
ன நகைக்குறிப்புத்தோன்றிநின்றது.

௧௬ ஆங்காக

எ-து: அதுகேட்ட தலைவி நீ அருமைசெய்தயர்த்ததனைப் பொய்யா
ுள்பின்றி நின்றதன்மை நீங்கி எம்மிடத்து அன்புடைமையான காலத்
ரியவரோ ஆவதாகவென உடம்பட்டுக்கூறினள்; எ-று.

அத்திற மல்லாக்கால் (க)வேங்கைவீ
முற்றெழில் கொண்ட சுணங்கணி பூணாகம்
பொய்த்தொருகா லெம்மை முயங்கினை சென்றீமோ
(உ)முத்தேர் முறுவலாய் நீபடும் பொன்னெல்லா
முத்தி யெறிந்து †விடற்கு.

முலை" சிறுபாண். உஉ - உக; (ஆ) "வேங்கை வென்ற சுணங்கின்
ஐங். ௩உச; (இ) "வேங்கை, பூழுறு நறுவீ கடுப்பக் கேழ்கொ
வாகந் தரும்பிய மாசறு சுணங்கின்" (ஈ) "பொன்வீ, வேங்கைப் பு
மலர்புரைய, நன்னிறத்தெழுந்த சுணங்கணி வனமுலை" அகம். கஎ
க௦ - கஉ, ௩கக: அ-க; (உ) "நாகிள வேங்கையிற், கதிர்த்தொளி திக
நுண்பல்சுணங்கின், மாக்கண்மலர்ந்த முலையள்" புறம். ௩௫உ,கஉ-க
(ஊ) "குறடனைவேங்கைச் சுணங்கொ டணங்கலர் கூட்டுபவே
கோவையார். கச. (எ) "வாரிரு புடையும் வீக்கி வடஞ்சுமந்தெழுந்
வேங்கை, யேரிருஞ் சுணங்கு சிந்தி யெழுகின்ற விளமென் கொங்கை

(ஏ) "நறவேங்கை யவிர்சுணங்கின் மடவார்" சூளா. சீய. கஅ
கல்யாண. உ௦அ; (ஐ) "முலைத்தலைச் செஞ்சுணங்கு வேங்கை மலரே

டலைத்தன வம்பொற்பிதிர்" யா - வி. சூ. அச. மேற்கோள். (
"அணங்கரவல்கு வரிவையராரத் தனமருப்புச், சுணங்கலர் வேங்கை

துணர்மலே நாட" அம்பிகா. கூகுதி.

உ. (அ) "முத்தேர் முறவலாய்" என்பது அன்னவை பிறவுமென்பதனு கொள்ளப்படும்உவமையுணர்த்துஞ்சொற்களுள் எர்வந்ததென்பதற்கு

(தோல். உவமை.சூ. கக. இளம்) (ஆ) உருவுபற்றிய பண்புவமத்தி கண் ஏர் வந்ததென்பதற்கும் (இ - வி. சூ. கசஉ.) மேற்கோ

(திபேதம்) * இன்றது அதுகேட்டதலைவி நீ அருமை..............உடம்பட்டுக்கூறினு ஆங்காக. †விடற்கு எ-து. அதுகேட்டதலைவன்.

யவயகாலதது, முதனைமயாகும முறுவலேபுடையாய்! நீ முன்பு உற்ற ப ல்லாம் இனி ஒருகாலமும்உறுதபடி ஒழித்துவிடுதற்கு வேங்கைப்பூவின ற்றின அழகைக்கொணட சுணங்கணிந்த பூணினைபுடைய ஆகத்தா பாய்த்தாகிலும் ஒருகால் முயங்கினையாய்ச் செல்வாயென்றான்; ஏ-று.

பொன்னெல்லாம்உத்திபெறிந்துவிடவென்றதனுல்வரைவேனென்று தனுல் நீ கடவ'பொன்னெல்லாம் பெற்றேனென்று கழித்துவிடுவேனெ ரு நகைக்குறிப்புத் தோன்றிநின்றது.

இதனுல். இருவர்க்கும் புணர்ச்சிபுவகை தோன்றிற்று.

இது தரவும் ஐஞ்சீரடுக்கித் தனிவரவின குறுவெண்பாட்டும் த சால்லும் நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடுக்கிய நெடுவெண்பாட்டும் * வழியு ணர்த்த சொற்சீரடியும் குறுவெணபாட்டும் வெள்ளைச் சுரிதகமும் பெ ந்த கலிவெண்பாட்டு. இதனுள் நிலைமாரீற்றியற்சீர்ப்பின்னர் நிலைமுத ணச்சீரும் சேர்முதல்வெணசீருக் வருதலின் அணிமுக மகிழேய்ப்ப ணியைகளியேய்க்கு(?)மென்பதாகட்டளையன்றாயிற்று. "நிலைமுதல் வெண் ந்து நிலைதட்டினும், வரைநிலையின்றேயவ்வடிக் கென்ப"(க) என்பதனு ணர்க.

(உ.

(ரு.) திருந்திழாய் கேளாய்நம் (உ)மூர்க்கெல்லாஞ் சாலும்
பெருநகை யல்க னிகழ்ந்த தொருநிலையே
(ந)மன்பதை யெல்லா மடிந்த விருங்கங்கு
லந்துகிற் போர்வை யணிபெறத் தைஇநம்

(இ) "முத்தேர் முறுவலாய்" கலி. கரு: கஉ, கஎ: க. (ஈ) "முத்தே
முறுவலார்" இனியது. உ.

ச. தொல். செய். சூ. சுO. இதனுரையிலும் "நிரையீற்றியற்சீர்ப் பின்ன
நிரைமுதல் வெண்சீரும் நேர்முதல்வெண்சீரும் முதல்வந்து பின்ன
வெண்சீரடுக்கிய வெண்டளை வரினும் செறிது துள்ளலோசை பிற
தலின் அதனைச் சீர்வகையடியென்றுணர்க" என்றுகூறி அதற்
'அணிமுக ....பின்னின்கண்' என்பதை மேற்கோள் காட்

ட. "துஞ்சூர் யாமத்தும்" ஐங்குறு. கரு. (ஆ) "துஞ்சூர் யாமத்து" அகம்
ருசுO: கஉ.(இ)"மன்றுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளிந்திரா, வென்னல்
தில்லைதுணை" குறள். ககசஅ. (ஈ) "ஊர்மடி கங்குல்" சிலப். கக

திபேதம்) *வழியசைப் புணர்த்த †தட்டல்லவை,

கசுஉ கலித்தொகை கூறு.

ரு (க)மின்சாயன் மார்பன் குறிநின்றேன் யானாகத்
தீரத் தறைந்த தலையுந்தன் கார்டியுங்

காரக் குறைந்து கறைப்பட்டு வந்துநஞ்
சேரியிற் போகா முடமுதிர் பார்ப்பானைத்
தோழிநீ போற்றுதி யென்றி யவனாங்கே
பாரார்க் குழுவாய்ப் பணியாப் பொழுதன்றி
யாரிவ ணின்றீ ரெனக்கூறிப் பையென
வைகாண் முதுபகட்டிற் பக்கத்திற் போகாது
தையா றம்பலந் தின்றியோ வென்றாதன்
(உ)†பக்கழித்துக் கொண்டீ யெனத்தரலும் யாதொன்றும்
(ங)வாய்வாளே னிற்பக் கடிதகன்று கைமாறிக
கைப்படுக்கப் பட்டாய் சிறுமிநீ மற்றியா
னேனைப் பிசாசரு ளென்னை நலிதரி
னிவ்வூர்ப் பலிநீ பெறாஅமற் கொள்வே
னெனப் பலவுந் தாங்காது வாய்பாடி நிற்ப
முதுபார்ப்பா னஞ்சின னாத லறிந்தியா னெஞ்சா
தொருகை மணற்கொண்டு மேற்றூவக் கண்டே
கடிதரற்றிப் பூச லொடு ...

[illegible]
"பல்லுயிர மடிந்த நள்ளென்யாமத்து" (ஏ)"ஊமடி கதைகுல" பெரு...

(உ) க· சஉ, (ங) ச ங. ருங.

க. (அ) "சாயலின் மார்பன்" (ஆ) "சாயலின் மார்பு" கலி. ச·. ஙo க... ங அ. (இ) சாயலென்பதற்கு ஐம்பொறியானுகரும் மென்மையென் பொருள் கூறி அம்மென்மை யுடைத்தாகிய தலைமைக்கு 'சாயன் மார்... என்பதை மேற்கோள்காட்டி யிருத்தல் காணற்பாலது. தொ... உரி. சூ. உஎ. நச். சேனா. அ உரை.

௨. "அவலை யருந்த மந்தி பகர்வர், பக்கிற் றோன்று நாடன்" (ஐங்கு உஎக.) என்பதற்கு, 'அவலை யுண்ணுநிறையதநின்றமந்தி பண்டவாணி கைபோலத்தோன்று நாடன்' என்றெழுதியிருக்கு முறையால் 'பக் என்பது வைபென்று துணியலாகும்.

௩. "வாய்வாளாது" கலி, ௫௯: உக "வாய்வாளாநின்றாள்" பரி. உ0:௬

ாதிபேதம்| *நின்றுயெனக், † லைக்கழித்து.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உக. ௩.௯

யொடுங்கா வயத்திற் கொடுங்கேழ்க் கடுங்க
(௩)ணிரும்புலி கொண்மார் நிறுத்த வலையுளோ
-டு ரேதில் குறுநரி பட்டற்றாற் காதலன்
காட்சி யழுங்க நம்மூர்க் கெலாவு
மாகுலமாகி விளைந்ததை யென்றாந்தன்
வாழ்க்கை *பதுவாகக் கொண்ட முதுபார்ப்பான்
†வீழ்க்கைப பெருங்கருங் கூந்து

றுஅவ மஜாஅ அலலதுமப பமதூ யவளவய ஹாதகேத, யவன்தூ மய
ய வமைவோடு வரினே" என்னும் (உ) ஆத்திரத்தான் அல்லதுறிப்படு
ணக்தும் உரித்தாகலின், அவன்செயத || குறியறிதந்துப் புறத்துச் செவ்

ழி, ஆண்டுப் பிறந்ததோர் செயதியாக ஒரு பொயயை(௩)நாடகவழக்
லகியல்வழக்குமாகப்புனைந்துரைவகையாற்படைத்துக்கொண்டு,புற்
ன்று தலைவன் சிறைப்புறமாகத் தலைவிக்குக் கூறியது. இதனை, "இரந்
ளை யுற்ற கிழவனைத் தோழி, நீரம்ப நீக்கி, நிறுத்த லன்றியும், வாயில

றலும் போயதலைப் பெயதலு, நல்வகை யுடைய —நலத்திற் கூறியு
பல்வகை யாறும் படைக்கவும் பெறுமே"(சு)=எனப்போநளியந்தத்
த்துப் போயதலைப் பெயதலையும் படைக்கவும்பெறுமென வழவமைத்
ற்றுக் கொளக.

க. (அ) "கூனுடை வெஞ்சிலைக் குன்ற வாணர்தா. மானுடன் புலிப
வளை தத வாவலை" சேது. கந்தமாதன. சுO. என்பதும (இ
"மலர்க், கருங்கணணி கழைகயின் மென முலி யன்னங் கருநிவைத்,
பெருங்கணணி யிறபுனற 'காக்கைபட் டாங்குப் பிறர்கமதின், மரு
கணணி வாதன வென்பது கேட்டின்று மாயச்திலயே" வெங்கை
கோவை. உஉக. என்பதும் இதற்கே அறிதற்பாலன.

உ. தோல். கள. கு. சஉ.

ந. நாடக வழக்கென்பது உள்ளோனுவது இல்லோனுவது தலைவனுக
சிலசெய்திகளைப் புனைந்துரைத்தல். இச்செய்திகளில் யாணடு
எஞ்ஞான்றும் இல்லன கூறுது உலகத்தோர்க்கு நன்மை பயத்தற்
கல்லோர்க்குள்ளனவற்றை ஒழிந்தோர் அறிந்தொழுகுதல் அறமென
கருதி சிறிது இல்லனவுங் கூறப்படுமென்ப.

ச. தோல். பொருளி. கு. சங. இதனுரையில் இச்செய்யுளை வரைந்
கோடற்குப் பொய்யுரை படைத்தற்கு இவரும், கலிவெண்பாட்(
திபேதம்) *வாட்கை, †வீட்கை, ‡கேட்டுச்சிறுகத, || குறிப்பறிதற்குப் பிணக்கத்தில், × ப
வகையாகவும், = என வழவமைதத

இதன் பொருள்.

திருத்தின இழையினையுடையாய்! தன்னுடைய மயிர் நீங்குதலாலே மொட்டையான தலையினையும் படாத்தினையு முடையனாய்க் கூன் குட்டாலே காலுங் கையுங் குறைந்து கடமைத்துறைப்பட்டு வந்து நந் தெருவினின்றும் போகாமல் ஒளித்துத்திரியும் மூடமாகிய முதிர்ந்த பார்ப்பானை தோழி நீ பேணுவாயாகவென்று பலகாலுங் கூறவை; அதனைப் பேணு(க)உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ் சோத்துயில்கொண்டகங்குலிலே அழகிய ... பொற் போர்த்த போர்வையை வாங்கி அழகுபெற உடுத்து நம்முடைய பெ... பினிய மார்பையுடையவன் செய்யுங் * குறியை உற்றுநின்றேனாக ... பார்ப்பானாலே இராக்காலத்தே பெரிய நகைநிகழ்ந்தது; அந்நகை ... யெல்லாங் கொண்டாடுதற்கு அமைந்திருக்கும்; அது நிகழ்ந்த படி... ...ளாய்; அவன் அவ்விடத்தே குனிந்துபார்த்து மகளிர் நிற்கும் கா... ...ன்றாக இவ்விடத்து நின்ற † நீர் யாரென்று முற்படக்கூறி, சிறியவனே! ...ன்னாலே அகப்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டாயென்று கூறிப் பையெனப் பணிந்... ...வைக்கோலைக் கண்ட முதிய எருதுபோலே என்பக்கத்தினின்றும் போகா... ...ன்று தையால்! தம்பலந் தின்பாயென்று தன் பாகலிடும்பையைக் குலைத்து... ...த்துக்கொள்ளென்று தந்த அளவிலே யான் அங்கு ஒருவார்த்தை... ...ய்திறந்து சொல்லேனாய் நிற்கையினாலே, தான் அஞ்சி முன்புகொண்டநின்... ...முக்கத்தைக் கைவிட்டுக் கடிதாக நீங்கிப் பின்னை யான் பெண்பாற்ப... ...கிய நின்னையொழிந்த ஆண்பாற் பசாசு; எனக்கு அருள்; அவ்வனம் அ... ...து என்னை வருத்துதலைச் செய்வையாயின் இவ்வூரில் நீ பெறும்(உ)பலியை பெறாமல் யான எடுத்துக்கொள்வே னென்று பல வார்த்தைகளையு... ...ணாமல் வாயாற் சொல்லிநிற்க, முதியபார்ப்பான் என்னைப் பெண்பசா... ...ன்று கருதி அஞ்சினானாதலை யான் அறிந்து ஒருகையாலே மண்ணை... ...ள்ளிக்கொண்டு ஒழியாது அவன்மேலே தூவக்கண்டு அவ்விடத்தேநின்... ...தாகக் கதறி ஊர்க்கெல்லாங் கேட்பக் கூப்பிடத் தொடங்கினான்; எ... ...ளுந் தன் தொழில் அவ்வாறு தனிநிற்கும் மகளிரைக்கண்டால், தன் கா... ...ட்கையாலே மேல்விழுதலாகக்கொண்ட முதியபார்ப்பானுடைய விரும்...

பன்மை குறித்தும்வரும். இச்சொல் மன்பது என்றும் அருகிவழங்கு

உ. (அ) "பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போல" பதிற். எக ஆங. (ஆ
"ஈற்றிளம் பெண்டி ராற்றுப் பாலகர், கடுஞ்சூல் மகளிர் நெடும்பு ணு

ரோர், தந்துயர் கெடுக்கு மந்திர மாக்கள், மன்றப் பேய்மகள் வந்து
கைக் கொள்கென, நின்றெறி பலியி னெடுவெகு ளோனையும்" மணி

எ: அக-அடு.

திபேதம்) * குறியை ஐயுறநு, † சியாரென்று.

இரண்டாவது குறிஞ்சி உகூ. ரு.கூ

லையுடைய பெரிய தண்ணிய நாடகம் நம் காதலர் நம்மைக் குறிப்பிடத்
த்து காணுங் காட்சி கெடும்படியாக நமக்கு வருத்தமாய் விளைந்தது; இ
விளைந்தபடி ஒன்றற்கும் கெடாத வலியினையும் வளைந்த வரியினையும் அ
ண்மையினையுமுடைய புலியானுள்ள பயனைக் கொள்ளுதற்கு நிறுத்தி
லையிலே அதன் றொழிற்கு வேறுகியதோ ரா குறாகி அகப்பட்ட † தன்மை
ாயிற்று; ஆதலால் இனி இரவிற் குறிநிகழ்ச்சியின்றுபோமென்றான்; எ-.

வீழ்க்கை வாழ்க்கைபோல் நின்றது. காரக்குறைந்து அக்குமாரி
நுறழாப் பாராவென்க.

லைகாண முதுபகடெனவே காம இன்பம் நுகாதலாற்றுமை கா
ன்றது. எனப்பிசாசெனவே அவள் பெண்பாற்பசாசும் தான் ஆண்பா
ாசுமென்பது உணர்த்திற்று. அருளெனப் பிரிக்க. ஆங்கே || கடிநாற்றி
ர்க்கெலாம் பூசுநொடைகினனென மாறுக.(க)தம்பலம், தாம்பூலமொழிம்
மாழிந்திரிவு. நின்றியோ, ஒகாரம் அசை.

இதனால், தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது

இஃது ஒருபொருளுக்லாது அடிமிகந்து ந்ளைவிரவி வந்த கலிவெ
ட்டு.

(உ

க. தாம்பூல மென்பது (அ) "ஒருவர் வாயுமிழப்பட்ட தம்பல மொரு வாய்கொண்டு" சீவக. உஅ௨க. என இவ்வாறே திரிந்து வருத மன்றி, (ஆ) "வெள்ளிலைத் தம்பல்கணடாா" (இ) "வெள்ளிடைத் தம்ப குப்பை" (கம்ப. வரைக்காட்சி. சக, கார்கால. உஅ) என ...றுகுறை தும் வரும்.

(திபேதம்) *விளைதபாடி புலிகொணமாா நிறுததயலேயிற்குறாரி பட்டதளமை, தாம்பூ ஆதலால இனிஇரவிறகுறிகிழ்ச்சி இன்று போறுபெ ...ரன் ஒன்றதும், †... மைத்தாலெனக. வீழக்கை, ‡குழுருபபாா, || ...டிாத...றி ாம். ÷ குறிஞ்சிர் ...சிறு...கினியான்செயத வுரைமுடிாதது ...